

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

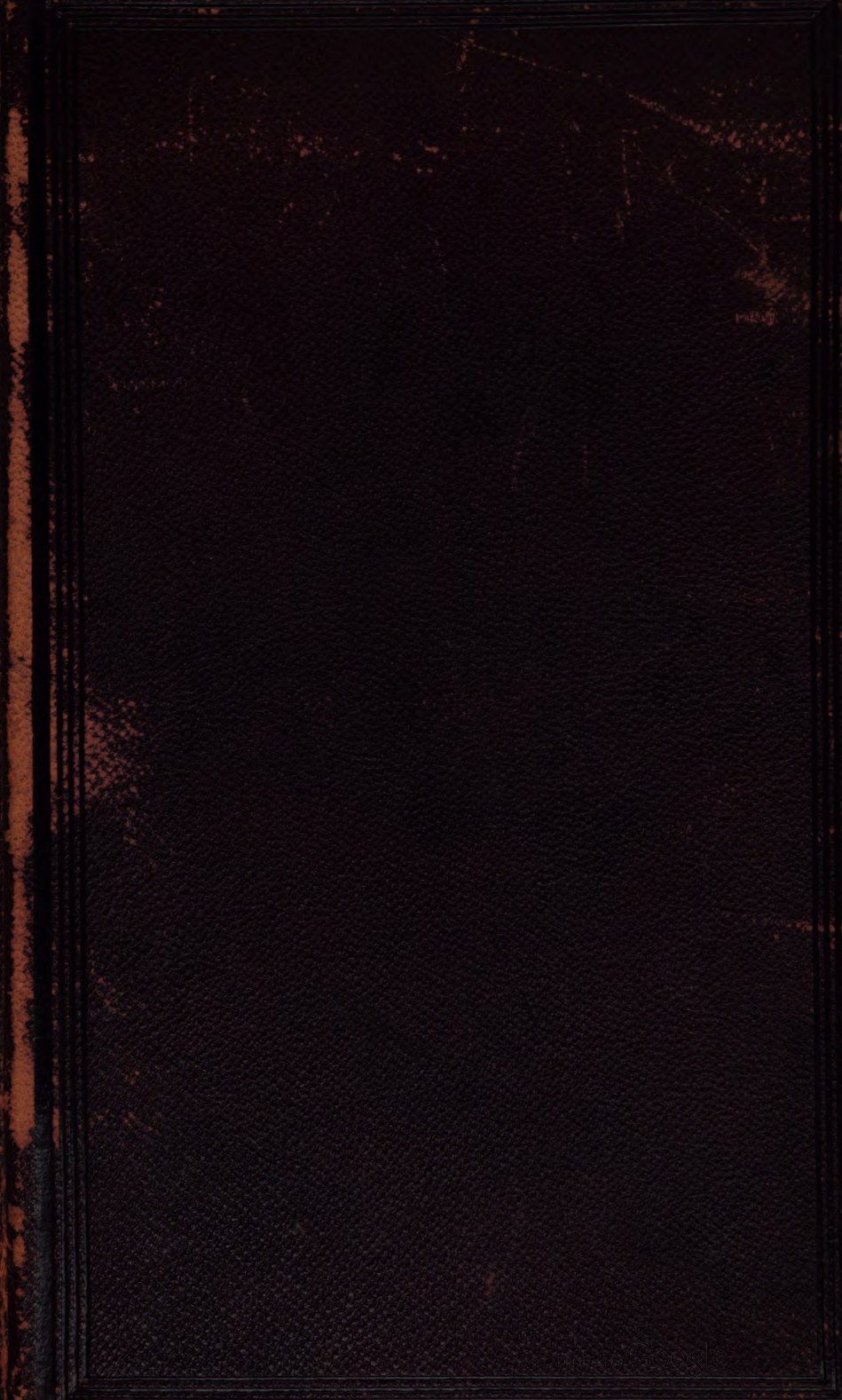
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

This Bible

*Being one of 128 Volumes,
in 121 different Languages,
similar to those placed by
The British and Foreign Bible Society,
in the
"Great Exhibition,"*

*is Presented to
Wilbraham Taylor, Esqre*

*by
"The Foreign Conference and Evangelization Committee
for 1851,"*

*as a Testimonial of their
affectionate regard, and a grateful acknowledgment
of the*

*Untiring Christian Zeal,
with which he carried out the important objects of the Committee,
thereby securing
the Affection of the Brethren
assembled from various parts of the World.*

*Arthur Hinnaird, Treasurer,
John Finch, Sub-Treasurer.*

70
The N.T. in Upper Sorbian
(A.K.A. Upper Wendish), a
slavic language of Prussia &
Saxony

FORBES LIBRARY

NORTHAMPTON

MASS.

140

Novy Testament

abp. Sakon

našeho Kneša

B e s o m : S r y ſ t a ,

predy wot

D. Mertena Luthera

do Njemſkeje,

potom wot

Kneša Michala Frenzela,

Duchowneho w Budestezy,

do horneje Łužiſkeje Šerſkeje Knczje pſchetozenny,

a wot

njekotrnych Evangelistič Prijedarjow ſe wſchitkej
Šwjernošju poredženy.

Wot britiſkeho bibliſkeho Towarſtwa ſaſoženy.

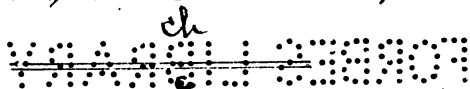
W Budeschi,

czisčejany pola Ernſt Gottlob Konſe.

1835.

Knigi

noweho Sazonja.

1. Szenje S. Mattheja	=	=	=	28	Stam.
2. Szenje S. Marka	=	=	=	16	—
3. Szenje S. Lukascha	=	=	=	24	—
4. Szenje S. Jana	=	=	=	21	—
5. Saposchtolise Skutki	=	=	=	28	—
6. List S. Pawola na Romskich	=	=	=	16	—
7. 1 List S. Pawola na Korintfsich	=	=	=	16	—
8. 2 List S. Pawola na Korintfsich	=	=	=	13	—
9. List S. Pawola na Galatfsich	=	=	=	6	—
10. List S. Pawola na Ephesfsich	=	=	=	6	—
11. List S. Pawola na Philipfsich	=	=	=	4	—
12. List S. Pawola na Kolosfsich	=	=	=	4	—
13. 1 List S. Pawola na Thessalonskich	=	=	=	5	—
14. 2 List S. Pawola na Thessalonskich	=	=	=	3	—
15. 1 List S. Pawola na Timotheja	=	=	=	6	—
16. 2 List S. Pawola na Timotheja	=	=	=	4	—
17. List S. Pawola na Tituſa	=	=	=	3	—
18. List S. Pawola na Philemona	=	=	=	1	—
19. 1 List S. Pjetra	=	=	=	5	—
20. 2 List S. Pjetra	=	=	=	3	—
21. 1 List S. Jana	=	=	=	5	—
22. 2 List S. Jana	=	=	=	1	—
23. 3 List S. Jana	=	=	=	1	—
24. List S. Pawola na Hebrejskich	=	=	=	13	—
25. List S. Jakuba	=	=	=	5	—
26. List S. Judascha	=	=	=	1	—
27. Sjewenje S. Jana	=	=	=	22	—

Szenje swjateho Mattheja.

Ton 1. Staw.

Krystušowa Schlachta, Podjeczje, Weno a Narod.

Rnihi wot teho Naroda Jesom Krysta, teho Ssyna Davita, teho Ssyna Abrahama.

2. Abraham je plodzil Izaak. Izaak pak je plodzil Jakuba. Jakub pak je plodzil Judu a jeho Bratrow.

1 Mojs. 21, 2. 1 Mojs. 25, 26.

3. Juda pak je plodzil Phareza a Saru steje Ehamary. Pharez pak je plodzil Esroma. Esrom pak je plodzil Rama.

4. Ram pak je plodzil Aminadaba. Aminadab pak je plodzil Rahafona. Rahafon pak je plodzil Salmona.

5. Salmon pak je plodzil Boasa steje Rahaby. Boas pak je plodzil Obeda steje Ruthy. Obed pak je plodzil Jese.

6. Jese pak je plodzil Davita, teho Krala. Davit pak, ton Kral, je plodzil Salomona, Mriafowej Mandzelskej.

7. Salomon pak je plodzil Roboama. Roboam pak je plodzil Abiu. Abia pak je plodzil Ašu.

1 Kral. 11, 43.

8. Aša pak je plodzil Josaphata. Josaphat pak je plodzil Jorama. Joram pak je plodzil Josiafa.

1 Kral. 15, 24.

9. Josias pak je plodzil Joathama. Joatham pak je plodzil Achasa. Ahas pak je plodzil Ezechiasa.

2 Kral. 15, 7.

10. Ezechias pak je plodzil Manafesa. Manafes pak je plodzil Amona. Amon pak je plodzil Josiafa.

2 Kral. 20, 21.

11. Josias pak je plodzil Jechoniu a jeho Bratrow, we Ežasu Babilonskeho Zastwa.

1 Kron. 3, 15.

12. Dale po Babilonskim Zastwi je plodzil Jechonias Sealthiela. Sealthiel pak je plodzil Zorobabela.

1 Kron. 3, 17.

13. Zorobabel pak je plodzil Abiuda. Abiud pak je plodzil Eliakima. Eliakim pak je plodzil Azora.

14. Azor pak je plodzil Zadofa. Zadof pak je plodzil Achima. Achim pak je plodzil Eliuda.

15. Eliud pak je plodzil Eleasara. Eleasar pak je plodzil Matthana. Matthan pak je plodzil Jakuba.

16. Jakub pač je plodzil Jozepha, teho Muža Marineho, wot korrejež so je narodzil Jezus, kiž je menowany Krystus.

17. Tak schiflich Narodow wot Abrahama hač do Davita je schytnacije Stawom. A wot Davita hač do Babilonskeho Zastwa je schytnacije Stawom. A wot Babilonskeho Zastwa hač do Krystuša je tejj schytnacije Stawom.

18. Ton Narod Jesom Krysta so pač tak sta. Jako Marija, jeho Macj, Jozephej bjesche slubena, a predy dnžli so sejndžeschtaj: namaka so, so wona sczeschkim žiwotom khodzjesche wot swjateho Ducha. *Łuf. 1, 27. St. 2, 5.*

19. Jozeph pač, jeje Muž, bjesche dobry Ežloweš, a nečasche ju wohanicz: myšlesche ju pač melcžo wopuschžicz.

20. Jako won sebi pač tak myšlesche, laj, duž so jemu Zandžel teho Knesa sjewi wofni, kotryž džesche: Jozephe, Davitowy Ssyno, neboj ty so Marju, twoju Mandželsku, ksebi wofacz; pschetož schtož so we nej je narodžilo, to je wot swjateho Ducha. *Łuf. 1, 35.*

21. Wona budže pač Ssyna porodžicz, teho Meno dyrbišch Jezus narez. Pschetož won budže swoj lud sbožny scžinicž wot jich Riechow.

Łuf. 2, 21. Zap. Sf. 4, 12.

22. To je so pač schitko stalo, so by dopelnene bylo, schtož ton Knes psches Prophetu prajiš je, kiž praji:

Jes. 7, 14.

23. Laj, Knežna budže sczeschkim žiwotom, a budže Ssyna porodžicz: a woni budža jeho menowacz Immanuel, to budže pschetožene, Boh snami.

24. Jako pač Jozeph se Spaznja wotžuczil: cžinesche won, kajž jemu teho Knesa Zandžel bjesche pschikasał, a wsa swoju Mandželsku ksebi;

25. A neposna ju, hač wona porodži swojeho prieneho rodženeho Ssyna; a pomenowa jeho Meno Jezus.

Ton 2. Staw.

Krystus we swojich džecžajnych Ežtach a Horjecjenenju sšeweny.

Dyž so pač Jezus bjesche narodžil we Bethlehemi židowskej Semi, we tym Ežasu Krala Herodascha, laj, duž pschindžechu cži Mudri wot Ranja do Jerusalema,

2. A džjachu: Dže je ton nowy narodženy Kral tych Židow? Pschetož my šmy jeho Wiesdu widžili we ranschim Kraju, a šmy pschischli, so knjemu modlicž.

3. Jako to Kral Herodasch šlyšjesche: stroži won so, a snim žyle Jerusalem.

4. A won da stomadžicz schitlich wofschich Wjeschnikow a Pismanuczennyh bes ludom, a woprascha so pola nich, dže so Krystus mjeł narodžicz.

5. Woni pač džjachu knjemu: We Bethlehemi židowskim Kraju. Pschetož tak steji pišane psches Prophetu:

6. A ty Bethlehem we židowſkei Semi, neſty to najmenſche bes židowſtymi ſierschtami; pſchetoz ſtebe budze wujndz ton Wodzer, kiz moj Iſraeſtſki lud paſz budze.

Mich. 5, 2.

7. Duż ſawota Herodaſch tych Mudrych ſtradzu, a wob-honowasche ſwjeru wot nich, we kotrym Ezaſu ſo jim ta Wjeſda bjeſche ſjewita.

8. A poſtla jich do Bethlehema, a džeſche: Ezenje tam, a praſchejeje ſo ſwjeru ſa tem Džeczatkom; a dnz wy jo namakaje, da powjejeje mi ſaſo, ſo bych ja też pſchiſchol, a ſo knjemu modlit.

9. Jako woni teho Krala ſlyſcheli bjechu, czenichu tam. A laj, ta Wjeſda, kotruz we ranschei Semi widžili bjechu, džeſche predy nich, hacz wona dojndje a moſta ſtejo woſche teho Doma, we kotrymž to Džeczatko bjeſche.

10. Jako woni pał tu Wjeſdu widžichu, ſwekelichu ſo jara wulz.

11. A džechu do teho Doma, a namačachu to Džeczatko ſMariu, jeho Maczeriu, a panuſchi delje modliachu ſo knjemu, wocziniču ſwoje Szazy, a wobdarichu jo ſe Slotom, ſWyruchom a ſMaru.

12. A Boh poruczi jim woſni, ſo bychu ſo Herodaſchei newrocžili. A woni czenichu po druhim Puczu ſaſo do ſwojeho Kraja.

13. Jako woni pał precz czanuli bjechu, laj, duż ſjewi ſo

Zandzel teho Kneſa Joſephej woſni, a džeſche: Stawaj, a woſni to Džeczatko a jeho Maczer kſebi, a czeł do Egiptowſkeje, a woſtan tam, hacz ja czi powjem; pſchetoz na tem je, ſo budze Herodaſch to Džeczatko pntacz, ſo by won je ſtonzował.

14. A won ſtanu, a woſa to Džeczatko a jeho Maczer kſebi w Rozy, a muſtupi do Egiptowſkeje;

15. A moſta tam hacz do Šſmeczje Herodaſchoweje, ſo by dopelnene bylo, ſchtož ton Kneſ pſches Prophetu prajil je, kotryž rekne: Š Egiptowſkeje ſym ja ſwojeho Šſyna powo-
lat.

Hoſ. 11, 1.

16. Jako nielk Herodaſch widžiče, ſo won wot tych Mudrych je ſjebany: roſnjewa won ſo jara, a poſtla wohn, a da ſchitke Džeczki we Bethlehemi moricž, a na wſchitkich jeho Meſach, kiz bjechu dwjeljetne a mlodſe, wot teho ſameho Ezaſa, kotryž won bjeſche wot tych Mudrych dopraſchal.

17. Eedym je dopelnene, ſchtož pſches Prophetu Jeremiaſa je prajene, dnz won rekne:

Jer. 31, 15.

18. Na Horach je Lož ſlyſchany, wele Škorzby, Placza a Wucza; Rahel placze pſche ſwoje Džeczki, a nochje ſo dacž troſchtowacz, pſchetoz wohn je ſnimi.

19. Jako pał Herodaſch wumrel bjeſche, laj, duż ſjewi

so Jandzel teho Knesa Josefhej wofni we Egiptowstej,

20. A djesche: Stawaj, a wsmi to Dziejatko a jeho Maczer kšebi, a czen do Izraelskeho Kraja; pschetož woni su wumreli, kiž na žiwjenje teho Dziejatka lačachu.

21. A won staje, a wsa to Dziejatko a jeho Maczer kšebi, a pschindže do Izraelskeho Kraja.

22. Jako won pač štjnschesche, so Archelaus we židowstej Semi sKralom bjesche, na Miesto swojeho Mana Herodascha; bojesche so won tam doczanuč. Ale wofni bje won napominany wot Boha, a wobroczi so na Strony Galilejskeje:

23. A pschindže, a bydlesche we Mjeszi, kotremuž rjekaju Nazareth, so by dopelnene bylo: sčtož prajene je psches Propheetow: Won budže Nazarenski menowany. 5 Mojs. 33, 16.

Ief. 11, 1. St. 53, 2.

Ton 3. Staw.

Krytus wot Jana hczenj.

Wtym samym Časju pač pschindže Jan, ton Ehčenik, a prijedomasche we Puszini teho židowskeho Kraja,

Mark. 1, 4. Łuf. 3, 3.

2. A djesche: Čjincze Pokutu, pschetož nebeste Kralestwo je so pschiblizalo.

3. Pschetož ton samy je ton, wot kotrehož ton Propheeta Jesajas prajil je, a reknuč: Prijedarja Łož je we Puszini, pschihotujcže Pucž temu Knesej,

a cžincze rune jeho Šhcžeski. Ief. 40, 3. Mark. 1, 3. Jan. 1, 23.

4. Won pač, Jan, mjejesche Drastu wot kamelskich Łoškow, a kožany Paš na swojich Besdrach: a jydžische Šlocžki a lješny Mjed. Mark. 1, 6.

5. Jedn djesche wohn knjemu Miesto Jerusaleim, a žpła židowsta Semja, a ščitkon wokolny Kraj pschi Jordani:

6. A dachu so hcžicz wot njeho we Jordani, a wusnachu swoje Kjechi.

7. Jako won pač njest wele Pharisejskich a Sadduzejskich widžische, so kjeho Ehčenizy du, djesche won knim: Wy jeschčerowa Šchlachta, sčtu je wam počasat, pschichodnemu Njemu cžeknuč. Łuf. 3, 7.

8. Tehodla cžincze hodne Mlody teje Pokuty. Łuf. 3, 8.

9. Nepomysleže šebi jeno, so žpli wy pschi šebi reknuč: Wy mamy Abrahama sa Wotža. Ja pač praju wam: Boh može Abrahamej štjch Kamenjow Dziejci sbudžicz.

Jan. 8, 33. 39. Rom. 4, 12.

10. Šsefera je hižom Dremu kKorenju pschitožena. Tehodla, kotrež Dremo dobry Mlod nepšchineše, budže porubane, a do Wohenja cžisnene.

St. 7, 19. Łuf. 3, 9.

11. Ja was hcžu sWodu sPokuczi: ale ton, kiž po mni pschindže, je moznischi dnžli ja. Ja nejšpm dostojny, so bych ja jeho Črije nošyt: ton budže was se šwiatym Duchom a

ſBohenjom chćizj. Mark. 1, 8.
 Łuf. 3, 16. Jan. 1, 26. Jap. St. 1, 5.
 St. 11, 16. St. 13, 24. St. 19, 4.

12. Won ma ſwoj wjejerny
 Łopacz wRuzy, a budze ſwoje
 Huno wuczizizj, a ſwoju
 Pſhenzu do Broznje ſtomadzizj,
 te Pluny paſ ſnewuhagniwym
 Wohenjom ſpalicz.

13. Tedy pſchindze Jeſus
 ſGalileiſſeje pſchi Jordani ſJa-
 nej, ſo by ſo wot njeho chćizj
 daſ. Mark. 1, 9. Łuf. 3, 21.

14. Ale Jan wobaraſche jemu
 a dzeſche: Mi je treba, ſo bych
 ja wot tebe chćizj byſ; a ty
 pſchindzeſch kemma?

15. Jeſus paſ wotmolwi, a
 dzeſche knjemu: Nech ſo jeno
 njek taſ ſtane; pſchetoz taſ
 nam pſchikluſcha ſchitku Praw-
 doſz dopelnicz. Duż wotpuſchćizj
 jemu. St. 5, 17.

16. A jako Jeſus chćizj bje,
 wuſtupi won nydom ſWody: a
 laj, Nebekſa ſo wotewrichu nad
 nim, a Jan widziſche teho Ducha
 Bożeho, jako Hoſbja, delje leczo,
 a na njeho pſchindzo. Mark. 1, 10.

Łuf. 3, 21. 22. Jan. 1, 32.

17. A laj, Łoſ ſNebek dzeſche:
 To je ton ſamy moj luby Syn,
 na kotrymž ja dobre Spodo-
 banje mam. Mark. 1, 11.

Ton 4. Staw.

Kryſtus ſapoczne ſwoj pjedarki
 Hamt.

Tedym bu Jeſus wot teho
 Ducha do Puſziny wedźizj,
 ſo by wot Czerta ſpytowany
 byſ. Mark. 1, 12. Łuf. 4, 1.

2. A jako won ſchćizj
 Dnjow a ſchćizj Rozow ſo
 poſzil bjeſche, bje won potom
 łodny. 2 Mojf. 34, 28.

3. A ton Spytowar dzeſche
 pſchikupimſchi knjemu: Syn
 Boży Syn, da ref, ſo te Kame-
 nie Kljeb budza. 1 Theſ. 3, 5.

4. Won paſ wotmolwi a
 dzeſche: Piſane ſteji, Człoweſ
 neje žyw wot Kljeba ſameho,
 ale wot kożdeho Słowa, kotrež
 pſches Boży Kot wujndze.

5 Mojf. 8, 3. Łuf. 4, 4.

5. Duż wſa jeho Czert ſobu
 do ſwjateho Mjeſta, a poſtaji
 jeho na templowy Werc,

St. 27, 53.

6. A dzeſche knjemu: Syn
 Boży Syn, da ſkocz delje;
 pſchetoz piſane ſteji: Won bu-
 dze ſwojim Zandzelam wo tebe
 pſchikafacz, a woni budza cze na
 Ruſkomaj noſpć, ſo by ſwoju
 Rohu wo žadyn Kamen neſtoz-
 cził. Pſ. 91, 11.

7. Duż dzeſche Jeſus knje-
 mu: Saſo ſteji piſane: Ty
 nedyrbiſch Boha, twojeho Kne-
 ſa, ſpytowacz. 5 Mojf. 6, 16.

8. Wospet wedziſche jeho
 Czert ſobu na jara woſoku
 Horu, a pokafa jemu ſchitke
 ſwjatne Kraleſtwa a jich Kraſ-
 noſ.

9. A dzeſche knjemu: To
 ſchitko zu czi dacž, jeli ſo delje
 panuſchi ſo kemma modliſch.

Łuf. 4, 6. 7.

10. Duż dzeſche Jeſus knje-
 mu: Sbjen ſo wotemne, Sa-
 tane; pſchetoz piſane ſteji: Ty

dyrblisch so k Bohu, tvojemu
Knefej, modlicj, a jemu same-
mu služicj.

5 Mojs. 6, 13.

Łuf. 4, 8.

11. Duž wopuszczj jeho
Czert: a laj, Zandzeljo pschistu-
pichu, a služachu jemu.

12. Jako pał Jėsus slyšče-
sche, so Jan bjesche podaty do
Zastwa: wustupi won do Gal-
lejskeje.

Mark. 1, 14.

Łuf. 4, 14. Jan. 4, 43.

13. A wopuszczj to Mjesto
Nazareth, pschindže a bydlesche
we Kapernaumi, kiz leži pschi
Morju na Mesach Zabulona a
Nephthalima.

Mark. 1, 21. Łuf. 4, 31.

14. So by dopelnene bylo,
schtož je prajene psches Pro-
phetu Jesajaša, kotryž rekne:

Jes. 9, 1.

15. Za Semja Zabulon, a
ta Semja Nephthalim, pschi
Duczju teho Morja, stamneje
Strony Jordana, a to po-
hanke Galilea;

16. Ton Lud, kotryž we
Czmi sedzische, je widzil wulke
Swojetto, a czi, kiz sedzichu
we Kraju a we Klotku teje
Ssmercyje, tym je Swojetto
sejschto.

Łuf. 1, 79.

17. Wot teho sameho Czasa
pocja Jėsus prjedowacj a pra-
jicj: Czincze Pokutu, pschetož
to nebeske Kralestwo je so pschi-
blizalo. Mark. 1, 14. 15. Łuf. 4, 15.

18. Jako pał Jėsus pschi
Galilejskim Morju khodzische:
wulada won dweju Bratrow,
Schimana, kotremuž rjekaju

Pjetr, a Handrja, jeho Bratra;
taj puszczischtaj Ssycz do
Morja, pschetož wonaj bjeschtaj
Kybakaj.

Mark. 1, 16. 19.

19. A won djesche knimaj:
Poitaj sa mnu; ja zu waju
kKybakomaj tych Czlowekow
sczinicj.

Mark. 1, 17.

20. Nydom wostajischtaj wo-
naj swoje Ssyczje, a djeschtaj
sa nim.

St. 19, 27.

21. A jako won tam dale
wotendže: wulada won dweju
druheju Bratrow, Jakuba, Ze-
bedeoweho Ssyna, a Jana,
jeho Bratra, we Łodzi, sjeju
Nanom Zebedeom, so swoje
Ssyczje poredžeschtaj; a won
samota jeju.

22. Namjesji wostajischtaj
wonaj tu Łodz a swojeho Mana,
a djeschtaj sa nim.

23. A Jėsus wobkchodzi zplu
Galilejsku Semju, wuczische we
jich Schulach, a prjedowasche
to Evangelion wot Kralestwa,
a hojesche schelku Khorosj a
schelku Sstabosj we Ludu.

Łuf. 4, 15. 31.

24. A wot njeho bje slyšchane
po wschitkim Siriskim Kraju.
A woni pschivedzechu knjemu
schelkich Khorpoch, kiz bjechu se
wšchelkimi Khorosjem a Czwi-
lemi wobdacji, Wobskynnych,
Namjeskajnych a Zichtnych: a
won jich schitkich sahaji.

25. A wulki Lud djesche sa
nim s Galilejskeje, a stych djesacz
Mjestow, a wot Jerusalema,
a se židowškeje Semje, a s Kraja
s Jordanom.

Łuf. 6, 17.

Ton 5. Staw.

Kryſtuſkowe Priebowanie na hori
wot teje Sbożnoſtje tych Kſcheſz-
janow, a Roſoma teho Sakonja.

Jako pał won ton lud wu-
lada: dzjeſche won na Horu.
A jako won ſo ſynul bjeſche:
pſchiſtupichu jeho Wuczomnizy
knjemu.

2. A won wotewri ſwoj Kot,
wuczjeſche jich, a dzjeſche:

3. Sbożni ſu czi, kiż duchow-
nje ludzi ſu: pſchetoz jich je to
nebeſke Kraleſtvo. Łuf. 6, 20.

4. Sbożni ſu czi Erudni:
pſchetoz woni budza troſchto-
wani. Pf. 126, 5.

5. Sbożni ſu czi, kiż cziſeje
Myſlje ſu: pſchetoz woni budza
Semju wobſynucz.

6. Sbożni ſu czi, kiż łodni a
laczni ſu po Prawdoſti: pſche-
toz woni budza naſhyczeni.

Łuf. 6, 21. Sjew. 7, 16.

7. Sbożni ſu czi Ssmilni:
pſchetoz woni budza Ssmilnoſt
doſtač. Pſchiſt. 21, 21.

8. Sbożni ſu czi, kiż cziſteje
Wutroby ſu: pſchetoz woni bu-
dza Boha widzič. Hebr. 12, 14.

9. Sbożni ſu czi Mjerni:
pſchetoz woni budza Bože Dže-
czi menowani.

10. Sbożni ſu czi, kiż Praw-
doſtje dla pſcheſzjehani budza:
pſchetoz jich je to nebeſke Kra-
leſtvo. 1 Pjetr. 3, 14. Rom. 8, 17.

11. Sbożni ſje wy, dnz was
Ludzjo moje dla hanja a pſcheſzje-
haju, a rycza ſcho Ste na was,
dnz na tym lzu:

1 Pjetr. 4, 14.

12. Budzje weſeli a ſraduj-
cje ſo, pſchetoz to budzje wam
we Nebefach derje ſapſacjene.
Pſchetoz tał ſu pſcheſzjehali tych
Prophetow, kiż predy was
byli ſu.

13. Wy ſje Ssol teje Semje.
Dnż Ssol ſtuchne, ſczim ſo budzje
ſelicz? Kniczomu ſo wjazy ne-
hodzi, kiba ſo ſo wohn wuſpynne,
a wot Ludzi ſo roſtepe.

Mark. 9, 50. Łuf. 14, 34.

14. Wy ſje Sswjetko teho
Sswjeta. Mjeſto, kiż na Horu
lejni, nemože potajene byč.

Phil. 2, 15.

15. Woni tejj neſaſwjecza
Sswjezu, a neſtaja ju pod
Korz, ale na Sswjecznik, da
wona ſchał ſchitkim ſwjeczi, kiż
we Domi ſu.

Łuf. 8, 16. St. 11, 33.

16. Tał ſwjecz tejj waſche
Sswjetko pſched Ludzimi, ſo
bychu woni waſche dobre ſtutki
widžili, a waſcheho Wotza we
Nebefach czeſžili. 1 Pjetr. 2, 12.

17. Wy ſebi netrebačje po-
myſlicž, ſo ſam ja pſchiſchoł
Sakon a Prophetow ſaniczič.
Ja neſžym pſchiſchoł ſaniczič,
ale dopelnicz. Rom. 3, 31.

18. Pſchetoz ſawjernje, ja
praju wam: Dokeł neſajndže
Nebjo a Semja, tejj niž Jene
Wiſmicžko, tejj niž Jedyn
Punkczik wot Sakonja nebudzje
ſajndž, hač ſo ſchitke Wjez-
ſtanja. Łuf. 16, 17. St. 21, 33.

19. Shtuž tehodla Jenu wot
tych najmenſchich Pſchikafnjow
ſaniczi, a wuczji Ludzi tał, ton

budże najmenšči menowany we nebestim Kralestwi: shtuż to pař czini a wuczzi, ton samy budże wulki menowany we nebestim Kralestwi.

Jak. 2, 10. Matthy. 18, 1. 4.

20. Pšchetož ja wam praju: Nebudźeli wascha Prawdoš, ljepscha aby pońnišcha, dyžli tych Pšimarwuczenych a Pħarisejskich; da wy nebudźecze do nebesteho Kralestwa pšhindź.

Łuf. 18, 11. 12.

21. Wy sje shtyšcheli, so Starym prajene je: Ty nedyrbisch mordowacz; shtuż pař morduje, ton je Ssudźenia hodny.

2 Mojs. 20, 13.

22. Ja pař praju wam: Shtuż šo na swojeho Bratranjewa bes Winy, ton je Ssudźenia hodny; shtuż pař kšwójemu Bratrej rekne, Kacha, ton je Rady hodny; shtuż pař rekne, ty Błasne, ton je helšsteho Wohenja hodny.

Pf. 143, 2.

23. Tehodla dyž ty swoj Dar na Woltar woprujesh; a tam šo dopomniš, so tvoj Bratranješhto pšhecziwo tebi ma:

24. Da mostaj tam swoj Dar pšched Woltarjom, a dži, a sjednaj šo predy se swojim Bratrom; a potom pšhindź, a woprui swoj Dar.

25. Budź namjeszi dobry swojemu Pšhecziwnikej, dokeľ ty hishcze snim na Puczu sy, so by cze njedze Pšhecziwnik nepodať Ssudnikej, a Ssudnik cze nepodať Bjerzej, kiz by cze

do Zastwa czisnuť. St. 6, 14. St. 18, 35. Łuf. 12, 58.

26. Samjernje, ja praju czi: ty nebudźesh tam wujndź, hacž pošlenu Šcherpatku sapłaczisch.

Et. 18, 34.

27. Wy sje shtyšcheli, so Starym je prajene: Ty nedyrbisch Mandźelstwa łamacž.

2 Mojs. 20, 14. 3 Mojs. 20, 10.

28. Ale ja pař wam praju: Shtuż na žonšku polada, tař, so by šebi tu samu požadať, ton je hižom Mandźelstwo snej słamať we swojej Wutrobi.

Hiob 31, 1. Pf. 119, 37.

29. Želi so cze pař twoje prawe Woło pohoršči; wutorn je, a cziš je wot šebe: pšchetož ljepe czi je, so jedyn twojich Stawow sahine, a niž žte Ežjeťo do Helje czisnene bylo.

Et. 18, 9. Mark. 9, 47.

30. A želi so cze twoja prawa Ruřa pohoršči; wotetn ju, a cziš ju wot šebe: ljepe tebi je, so jedyn twojich Stawow sahine, a niž žte Ežjeťo do Helje czisnene bylo.

Et. 18, 8.

Mark. 9, 43.

31. Tež je prajene: Shtuż swoju Mandźelšku wot šebe pušczi, ton dai ji Łoslist.

5 Mojs. 24, 1. Matthy. 19, 7. Mark. 10, 4. 5. Łuf. 16, 18. 1 Kor. 7, 10.

32. Ja pař praju wam: Shtuż swoju Mandźelšku wot šebe pušczi (kiba Mandźelstwa Łamanja dla), ton czini, so wona Mandźelstwo łama; a shtuż Wupušcženu wosme, ton Mandźelstwo łama.

33. Dale ſje wy teſz ſlyſcheli, ſo Starym je prajene: Ty ſo nedyrbiſch nepramje roczič; a dyrbiſch Bohu twoju Pſchiſahu dzerjeć.

2 Rojf. 20, 7.

3 Rojf. 19, 12.

34. Ale ja paſ wam praju, ſo byſchje ſo niczo nerocžili, ani na Nebjo, pſchetož wono je Boži Stoł;

Ief. 66, 1.

Jap. Et. 7, 49. Et. 17, 24.

35. Ani na Semju, pſchetož wona je jeho Nohow Podnožk; ani na Jeruſalem, pſchetož wono je wulkeho Krala Mjeſto.

36. Tež nedyrbiſch ty ſo na twoju Łowu roczič: pſchetož ty nemožeſch žaneho Łoſa ani bjeleho ani cjerneho ſczinicž.

37. Ale waſcha Rycž budž haj, haj, nje, nje, ſchtož woſche je, to je wot Steho.

Jaf. 5, 12. 2 Kor. 1, 17.

38. Wy ſje ſlyſcheli, ſo je prajene: Woko ſa Woko, Sub ſa Sub.

2 Rojf. 21, 23. 24.

3 Rojf. 24, 20.

39. Ja paſ praju wam: Ne- pſcheczivče ſo Skemu; ale jeli ſo cze ſchtu dyri na twoje prawe Lizo, temu tež to druhe naſtaj.

40. A jeli ſo ſchtu ſtobu prawowacž je, a twoju Szuknju tebi wſacž: temu tež Mantel wofſtaj.

Łuf. 6, 29. 1 Kor. 6, 7.

41. A jeli ſchtu tebe nuczi Ženu Milu, dži ſnim dwje.

42. Daj temu, kiž cze proſbu: a newobrocž ſo wot teho, kiž czi wofſajimacž je.

Łuf. 6, 30. 34.

43. Wy ſje ſlyſcheli, ſo je prajene: Ty dyrbiſch twojeho

Blisheho lubowacž, a twojeho Nepscheczela hidžicž.

3 Rojf. 19, 18.

44. Ja paſ wam praju: Lubujče waſchich Nepscheczelow; žonujče tych, kiž was polleja; cžincže Dobrotu tym, kiž was hidža; proſchje ſa tych, kiž wam ſchłodža a pſcheczjehaju was:

Łuf. 23, 34. Jap. Et. 7, 60.

45. Tak, ſo byſchje wy Džeczi byli waſcheho Wotža we Nebefach, kotryž ſwojemu Szlonžu da ſchadžecž na Słyč a na Dobrych, a dawo Dejſchčž na Prawych a na Neprawych.

46. Pſchetož dyž wy lubujecje tych, kotryž was lubuja, kajke Wpota wy ſmjejecje? Necžinja to tež ſloniž?

Łuf. 6, 32.

47. A dyž wy ſo jeno pſcheczjwo waſchim Bratram luboſnje ſadžeržicje, ſchto wy Woſebneho cžinicže? Necžinja tež tak ſloniž?

48. Tehodla dyrbicje wy dokoneni byč, runje jačo tež waſch Wotž we Nebefach dokonjany je.

3 Rojf. 11, 44. Et. 19, 2.

Łon 6. Staw.

Wot njeſotrych Szuczowanjom teje Bohabojſkije.

Mjejcje Redžbu na waſchu Almožinu, ſo byſchje wy tu ſa- mu nedawali pſched Ludžimi, tak, ſo byſchje byli widženi wot nich: wy neſmjejecje žaneho Wpota pola waſcheho Wotža, kiž we Nebefach je.

2. Dyž ty tehodla Almožinu dawach: nedaj predy ſebe

Ton 7. Staw.

Wot njetotnych Sabijekanjow teje
Sbojnošije.

Nešudźce, so byšcze wy ne-
byli šudženi. Łuf. 6, 37.

Rom. 2, 1. 1 Kor. 4, 5.

2. Pšchetóž stajkimž Šsudom
wy šudźicze, stajkim budźecze
wy šudženi: a stajkejž Džeru
wy mjericze, stajkej budže wam
sašo mjerene. Mark. 4, 24.

Łuf. 6, 37. Rom. 2, 1.

3. Ščto paš widžiš ty tu
Ežješkú we šwojeho Bratra
Woku, a teje Njadny we šwo-
jim Woku nepytneš ty?

4. Aby kaš możeš ty kšwo-
jemu Bratrej reknucž: Nech ja
tebi tu Ežješkú šwojeho Woka
wucžanu? A laj, Njada je we
tvojim Woku.

5. Ty Zebašo, wucžen predy
tu Njadu se šwojeho Woka: a
potom doladaj šo, so by ty tu
Ežješkú se šwojeho Bratra
Woka wucžanuš. Łuf. 6, 42.

6. Nedawajcze Pšam to
Šswjate, ani wasche Parlje
nečijškajcze Šswinjom, taš so
wone se šwojimi Rohami je ne-
podteptate, a šo wobrocžite, a
was rostorhate.

7. Proščcze, a wam budže
date: pytajcze, a wy budžecze
namafacž: kšapajcze, a wam
budže wotewrene.

Mark. 11, 24. Łuf. 11, 9.

8. Pšchetóž kojždy, kž prošy,
bere: a ščtuž pyta, namafa:
a ščtuž kšapa, temu budže wo-
tewrene. Pščišł. 8, 17.

9. Ščtu je beš wami Ežo-
mekami, dy by jeho Šsyn jeho
prošyl pšche Kšieb, so by won
jemu Kamen podał?

10. A dy by won jeho prošyl
pšche Kšybu, so by jemu Šada
podał?

11. Želi so tehodla wy, kž
wy šli še, ščaš możecze wa-
šim Džeczom dobre Dary
dawacž: wele šterje wasch Wo-
czech, kž we Nebesach je, budže
dobre Wjezy dawacž tym, kž
jeho prošča. Łuf. 11, 13.

Łaf. 1, 17.

12. Ščitko tehodla, ščtož
wy žecze, so bychu wam Łudžo
činili, to čjincze wy jim težž: to
je ton Šakon a čji Prophetojo.
Łuf. 6, 31. Matth. 22, 39. 40.

13. Džicze nuž pšches te
čžiešne Rota. Pšchetóž te Ro-
ta šu ščjerofe, a ton Pucž
je rumny, kž kšatamanštrou
delje wedže: a jich je wele,
kotsiž po nim kšodža.

Łuf. 13, 24.

14. A te Rota šu čžiešne,
a ton Pucž je wuški, kž kšiz-
wenju wedže: a mašo je jich,
kž jon namašaju.

Łap. St. 14, 22.

15. Ładajcze šo falschnych
Prophetow, kotsiž we wowczech
Drašzi kšwam pščindu: ale snuž-
kach šu woni torhaje Welki.

Łer. 14, 14. St. 23, 16.

16. Na jich Pšodach dyrbicze
wy jich pošnacž. Može težž ščtu
Kicžje šbieracž wot Ežernjow,
aby Šigi wot Wostow?

Łuf. 6, 43. 44. Łaf. 3, 12.

17. Tak kojdy dobry Schtom pſchineſe dobre Płody: ale ſnity Schtom pſchineſe ſte Płody.

18. Dobry Schtom nemože ſte Płody pſchineſz, a ſnity Schtom nemože dobre Płody pſchineſz.

19. Kojdy Schtom, kotryž dobre Płody nepſchineſe, budže porubany, a do Bohjenja cziknenny.

Et. 12, 33.
Et. 3, 10. Łuf. 3, 9.
Jan. 15, 2. 6.

20. Těhodla dyrbicje jich na jich Płodach poſnacž.

21. Woni nebudža ſchitzy, kiž kemni reknu, Kneže, Kneže, do nebeſkeho Kraleſtwa pſchindž: ale czi, kiž Wolu cjinja mojeho Wotža we Neběſach.

Rom. 2, 13. Jaſ. 1, 22. 25.

22. Zich wele budže kemni rez na tamnym Dnju: Kneže, Kneže, neſſimy my we twojim Meni wjeſchžili? neſſimy my we twojim Meni Czertow wohn honili? neſſimy my we twojim Meni wele Skutkow ſczinili?

Łuf. 6, 46. Et. 13, 26. 27.

23. A tedy budu ja jim poſnacž: Ja was nidy neſſimy ſeſnał, dżicje precž wotemne ſchitzy, wy Stoſznizy. Pf. 6, 9.

24. Těhodla, ſchtuž te moje Słowa ſłyſchi, a cžini je: teho pſchirunani ja mudremu Muzej, kiž je ſwoj Dom na Skalu wutwaril.

Łuf. 6, 47.
Jan. 13, 17.

25. Jako nahly Dejſchčž padže, a Woda pſchindže, a Wjetry dujachu, a na ton Dom ſtokachu: won ſchał nepadže,

pſchetož won bjěſche na Skalu ſtajeny.

Et. 16, 18.

26. A ſchtuž te moje Słowa ſłyſchi, a necžini te ſame: ton je podobny na nemudreho Muža, kiž ſwoj Dom na Pjeſt je ſtajił.

27. Jako nahly Dejſchčž padže, a Woda pſchindže, a Wjetry dujachu, a na ton Dom ſtokachu: duž won padže, a bjěſche jeho Pad wulki.

Ezech. 13, 11.

28. A ſta ſo, jako Jeſus te ſame Kycje bjěſche doſonjał, dživachu ſo Łudžo jara jeho Wuczbi.

Mark. 1, 22.

Łuf. 4, 32. Jan. 7, 46.

29. Pſchetož won wuczěſche jich moznje, a niž jako czi Piſamawuczjeni.

Ton 8. Staw.

Kryſtuſowe Dżivy, woſebnje ſteje Strony Morja.

Jako won pał ſHory delje dżjeſche, dżjeſche wele Łuda ſa nim.

2. A laj, Wuſadny pſchindže, modleſche ſo knjemu, a dżeſche: Kneže, jeſchli, da možeſch ty me wuczijſiž. Mark. 1, 40.

Łuf. 5, 12. Matth. 26, 39.

3. A Jeſus pſcheſtrie ſwoju Kuku, doſknu ſo jeho, a dżeſche: Ja zu, budž wuczijſeny. A nydom bje won wot ſwojeho Wuſada cžisty.

4. A Jeſus dżeſche knjemu: Ładaj, ſo to nikomu neprajſch; ale dži, a połaž ſo Wjeſchniſkej, a woprui ton Dar, kotryž

Mojšas pschkašat je, jim na
Eswjetsenje. Łut. 17, 14.

3 Mojs. 14, 2.

5. Jako pač Jesus nuž dzjesche do Kapernauma, pschistupi wojerški Hetman knjemu: ton proshesche jeho, Łut. 7, 2.

6. A dzjesche: Kneze, moj Wotrocžk lejži doma na jichtnu Khorosž, a ma wulku Bološž.

7. Jesus dzjesche knjemu: Ja zu pschindž, a jeho wustrowiež.

8. Ton Hetman wotmolwi, a dzjesche: Kneze, ja nešym hodny, so by ty pod moju Ziechu schoł: ale praj jeno Ešlowo, da budže moj Wotrocžk wustroweny.

9. Pschetož ja tež šym Ešlowek pod Woschnošju, a mam pod šobu Wojakow: ale schaf dnž knjemu reknu, dži tam, da won dže; a kdruhemu, pschindž šem, da won pschindže; a kmojemu Wotrocžkej, cžin to, da won jo cžini.

10. Jako to Jesus šlyšesche, džiwasche šo; a dzjesche kšym, kotsiž sa nim dzjechu: Sawjernje, ja praju wam, tajku Wjeru nešym ja tež we Išraelu namakał.

11. Ale ja praju wam, so jich wele budže pschindž wot Rania a wot Wecžora, a Šbrahimom a Ššaakom a Šakubom we nebestim Kraleštwi sa Blidom sejdžicž.

12. Ale Džieczki teho Kraleštwia budža wustorkane do teje najłobšheje Ežjemnosžje, džež budže Wucžje a Subow Kšchizenje. St. 22, 13. St. 25, 30.

13. A Jesus dzjesche kwojerškemu Hetmanej: Dži, tebi šo štan, kajž wjerit šy. A jeho Wotrocžk wocžerstwi we tej šamej Šhtundži. St. 15, 28.

14. A pschishedsi Jesus do Djetroweje Kejjie widžišche, so jeho pschichodna Macž lejžesche, a na Šymnu khora bjesche, Mark. 1, 29. Łut. 4, 38.

15. A won dotknu šo jeje Kuki, a nydom wopuschcži ju ta Šymna. A wona postanu, a šlužesche jim. St. 9, 25.

16. Jako pač Wecžor bje, pschinešechu woni šelkich Wobšynenyč knjemu: a won honesche tyč Duchow wohn se Ešlowami, a šahoji šelkich Khorynch. Mark. 1, 32. Łut. 4, 40.

17. Šo by dopelnene było, ščtož je psches Prophetu Jesaiasa prajene, kotryž rekne: Won je nasche Ešłabosžje na šo wsał, a nasche Khorosžje je won nešł. Iš. 53, 4. 5.

1 Pietr. 2, 24.

18. Jako pač Jesus wele Luda wokolo šebe widžišche, kašasche won jim na tamnu Štronu teho Morja šo pschewesž.

19. A nekajki Wismawucženy pschistupi a dzjesche knjemu: Wucžerjo, ja pojndu sa tobu, džež ty pojndješč. Łut. 9, 57.

20. Jesus dzjesche knjemu: Ešchki maju Jamy, a Ptaki pod Nebesami maju Džesda; ale teho Ešloweka Ešyn nima, džež by šwoju Łowu položil. 2 Kor. 8, 9.

21. A

21. A družbi jeho Wuczomnikow dżesche knjemu: Kneże, wotpuſzcz mi, ſo bych ja predy woteſchoł, a porebał ſwojeho Nana.

Łuf. 9, 59.

22. Ale Jeſus dżesche knjemu: Woj ty ſa mnu, a nech Morwibu ſwojich Morwuch.

1 Tim. 5, 6. Ejew. 3, 1.

23. A won ſtupi do Łodzje, a jeho Wuczomnicy dżechu ſa nim.

Mark. 4, 36. Łuf. 8, 22.

24. A laj, wulke Nnewedro ſo ſbjeże na Morju, tak ſo ta Łodz je Łołmami bje pſchikryta: won pał ſpaſche.

Jon. 1, 4. 5.

25. A czi Wuczomnicy pſchikryti knjemu wubudżichu jeho, a dżiachu: Kneże, pomhaj nam, my Konż woſnemj.

26. A won dżesche knim: Sšto ſo tak jara bojiče, wy Małowjerni? Duż ſtanu won, a wobroſy Wjetram a Morju: da ſchitko wocjichnu.

St. 6, 30.

27. Łudžo pał dżiwachu ſo, a dżiachu: Kajki je to Muż, ſo jemu Wjetry a Morjo poſluſchne ſu!

Pſchikr. 20, 4.

28. A won pſchindže ſtamneje Strong Morja, do Kraja tych Bergesenow. Duż bježeſchtaj jemu napscheziwo dwaj wot Gerta wobſynenaj, taj wujndże dżeſchtaj ſowow. Wonaj pał bjeſchtaj jara ſurowaj, tak, ſo nihto po tej ſamej Droſy chođi: niſmjejeſche.

Mark. 5, 1. Łuf. 8, 26.

29. A laj, wonaj wołaſchtaj a dżeſchtaj: Ach Jeſu, ty Eſy: no Boži, ſšto mamy my ſtobu

czyńnic? Eſy ty ſem pſchichoł predy Ejaſa naſ cziwilowacj?

Łuf. 4, 41.

30. Daloko pał wot nich bjeſche wulke Stadło Eſwini, kotrež ſo paſychu.

31. Duż proſchachu jeho czi Ejercki, a dżiachu: Zeſchli naſ wuhnacj, da wotpuſzcz nam htež do teho Stadła Eſwini.

32. A won dżesche knim: Dżicze. A woni ſchedſi wohn wotendżechu do teho Stadła Eſwini. A laj, to žple Stadło tych Eſwini bjezeſche jene dobo do Morja, a tepichu ſo Wodži.

Łuf. 8, 32. 33.

33. A czi Paſtryjo czeknychu, a pſchichedſi do Mjeſta pſchikryto: powedachu ſchitko, a tež to wot teju wobſyneneju Ełowekow.

34. A laj, to žple Mjeſto wujndže wohn Jeſuſej napscheziwo. A jako jeho wuladachu: proſchachu woni jeho, ſo by won ſich Meſow ſchoł.

Mark. 5, 17. Łuf. 8, 37.

Łon 9. Staw.

Kryſtuſkowe Dżiwy po ſwojim Domwroczenju.

A won ſtupi do Łodzje, a pſchewese ſo, a pſchindže do ſwojeho Mjeſta.

2. A laj, woni pſchineſechu knjemu Zichtneho na Poſleſzczju ležjo. Jako pał Jeſus jich Wjeru widžiſche, dżesche won ktemu Zichtnemu: Dowjer ſo, Eſyno, twoje Kjechi ſu tebi wodate.

Mark. 2, 1.

3. A laj, njekofsi bes Pisma: wuczonymi dźjachu sami pschi sibi: Ton lestruje Boha.

4. Jako pał Jezus jich Myślje widźische, dźesche won: Czohodla myślicze wy sibi tał Ste we swojich Wutrobach.

5. Kotre je lože, prajicz: Tebi słu twoje Rjечи wodate; aby rez: Stan horje a kłodź wołoko?

6. So byszczje pał wedźili, so cłowofsi Esyn Moz ma na Semi Rjечи wodawacz, dźesche won ktemu Zichtnemu: Stan horje, sbjen swoje Pofleszczjo, a dźi dom. Jan. 5, 8.

Jap. Ef. 9, 34.

7. A won stanu horje, a dźjesche dom.

8. Jako pał lud to widźische: dźiwasche sjo, a kwalesche Boha, kiz tajku Moz Człowekam dał je.

9. A jako Jezus nimo precz dźjesche, widźische won Człoweka na Zli sjeidžo, temu rje: kachu Matthej. A won dźesche knjemu: Poj sa mnu. A won stanu, a dźjesche sa nim.

10. A sta sjo, jako won sa Blidom sjeidźische we Domi: laj, duž pschindže wele Zlonikow, a sypnychu sjo sa Blido s Jezusom a sjeho Pofłami.

11. Jako to czi Pharisejszy widźichu, dźjachu woni kjeho Pofłam: Czohodla jy wasch Mischter s Zlonikami a s Rjeschnikami?

12. Jako to Jezus slyšesche, dźesche won knim: Strowym neje treba Lekarja, ale Khorym. Łuf. 5, 31.

13. Dźicze pał, a wufczje, sčto to je: Mi sjo Esmilnost lubi, a niž Wopor. Pšchetoz ja nejšym pschischoł Drawych Pofuczji wołacz, ale Rjeschnikow. 1 Sam. 15, 22.

Hof. 6, 6. Matth. 12, 7.

14. Tedy stupichu knjemu Janowi Wuczomnizy, a dźjachu: Czohodla poszymy sjo my a Pcharisejszy tał wele, a twoji Wuczomnizy sjo neposzymja?

Mark. 2, 18. Łuf. 5, 33.

15. Jezus dźesche knim: Kał moža kwafni Hofszjo sruđni bycz, tał dołho, hacz je Nawoženja pschi nich? Ton Czaj pał budže pschindž, sjo budže Nawoženja wot nich wofaty: a tedy budža woni sjo poszicz.

16. Nichto nepschischiwa Saplatu wot noweho Plata k starej Draszi: pschetoz ta Saplata sjo sčak na Draszi saso wottorne, a je wetscha Džiera.

Mark. 2, 21.

17. Woni tejš nepelnja Wofcht do starych Esudow: hewak to Esudobje sjo rosšype, a to Wino sjo roslije, a to Esudobje sjo šfash. Ale woni Wofcht do nowych Esudow pelnja, a budže tał woboje salkowane.

18. Jako won to snimi ryczesche, laj, duž pschindže (jedyn) Wofchi, a padže psched nim delje, a dźesche: Kneže, moja Džowka je njek wumrela; ale poj, a polož swoju Kuku na nju, da budže wona wozimicz.

Mark. 5, 22. Łuf. 8, 41.

19. A Jezus postanuschi djesche sa nim, a jeho Pofli.

20. A laj, žonka, kiz dwa-
nacije Ejet tu krmawu Khorosž
bjesche mjela, pschistupi sadu, a
dotknu šo teho Wobrubu jeho
Drafty. *Marf. 5, 25. Łuf. 8, 43.*

21. Pschetož wona pschi sebi
šama djesche: Moła ja šo jeno
jeho Drafty dotknucz, da bych
strowa byla. *St. 14, 36.*

22. Jezus šo paš wobroczi,
a mulada ju, a djesche: Domjer
šo, Džowka, twoja Wjera je
tebe wustrowila. A ta žonka
bje strowa wot teje šameje
Štundu.

23. A jako won do teho
Woscheho Doma pschindže, a
widžišče tyč, kiz křowu piš-
kaču, a Kopot teho Ľuda,
2 Kron. 35, 25.

24. Djesche won knim: Wu-
stupče, pschetož to Holčjatko
neje wumreło, ale spi. A woni
šo jemu šmiejachu.

25. Jako paš ton Ľud bje
wuhnaty: djesche won nuž, a
šapschija ju sa Kuku; a to
Holčjatko staje.

26. A ta Powjesž bje ros-
nešena po tej šamej žylej Semi.
Łuf. 7, 17.

27. A dyž Jezus tam precž
wotendže, djeschtaj sa nim
dwaj Ššlepaj, taj wolašchtaj
a djeschtaj: Ach ty Ššyno
Davitowy, šmil šo nad na-
maj! *St. 20, 30.*

28. A jako won dom pschin-
dže, pschistupišchtaj knjemu taj
Ššlepaj. A Jezus djesche kni-

maj: Wjeritaj woj, šo ja wa-
maj to čziničž možu? Wonaj
djeschtaj knjemu: Haj, Kneže.

29. Duž dotkny won šo jeju
Wocžow, a djesche: Po waju
Wjeri šo wamaj stan. *St. 8, 13.*

30. A jeju Wocži buschtej
wotewrenej. A Jezus jimaj
porošy, a djesche: Łajtaj, šo
wo tem ničto neshoni.

31. Ale wonaj šchedsi wohn
ryčžeschtaj wot njeho we tym
šamym žylym Křaju.

32. A jako wonaj wuišchtaj
bjeschtaj: laj, duž pschinešechu
woni knjemu Čžloweka, kotryž
bjesche njemy a wobšyneny.

Łuf. 11, 14. Matth. 12, 22.

33. A jako ton Čžert bjesche
wuhnaty, ryčžesche ton Njemy.
A Ľudžo džiwachu šo, a džjachu:
Nidy šo taš neje štało we
Išraelškim Ľudu.

34. Čži Pharisejšy paš džja-
ču: Won honi Čžertow wohn
psches Woscheho tyč Čžertow.
St. 12, 24. Marf. 3, 22, Łuf. 11, 15.

35. A Jezus pschelhodži
šitke Mjesta a Mjesta, wucze-
šče we jich Ššulach, a přjedo-
wasche to Evangelion wot teho
Křaleštwu: a hōjesche šelke
Khorosžje, a šelke Ššlabosžje
na Ľudžoch. *St. 4, 23.*

36. Jako won paš tyč Ľudži
mulada, bjesche jemu žel tyč
šamych: pschetož woni bječu
šawutleni a rošhoneni, jako
Wozy, kiz Paštryja nimaju.

Marf. 6, 34.

37. Duž djesche won kř-
jim Wucžomnikam: Čž

fu wulke, ale malo je Džela-
czerjom. Łuf. 10, 2.

38. Proščęje pał teho Knesa
tych žnjow, so by won Džie-
lacierjom do swojich žnjow
poštał. Mark. 3, 13. 14.

Ton 10. Staw.

Wot Krystusowych dwanacze Wu-
czomnikow.

1. Won samola swojich dwa-
nacze Wuczomnikow kšebi, a da
jim Moz, na nečistych Duchow,
so bychu jich wohn honili, a
sahojili šhelku Khorosž, a šhel-
ku Estlabosž. Mark. 3, 14. 15.

St. 6, 7. Łuf. 9, 1.

2. Te Mena pał tych dwa-
nacze Japoschtolow fu te: Ton
prjeni Esyman, menowany
Pjetr; a Handrij, jeho Bratr;
Jakub, Zebedeowy Esyn; a
Jan, jeho Bratr;

3. Phikip a Bartholomej;
Thomasch a Matthej, ton Žlo-
nik; Jakub, Apheowy Esyn;
a Lebbeus, s Pšchimenom Thad-
deus;

4. Esyman Kananejski; a
Judasch Ischarioth, kiž jeho
pšheradži.

5. Tych šamych dwanacze
pošta Jezus, pšchikasa jim, a
džesche: Po Puczach tych Po-
hanow nekħodžęje, a do Sama-
risskich Mjestow nesajndžęje:

6. Ale džicze radši kšhuber-
nym Wotžam teje Israelskeje
Kejžje. Jap. St. 13, 46.

Matth. 15, 24.

7. Džicze pał, prjeducęje a
prajcęje: To nebeste Kralestwo

je so pšchiblizalo. St. 3, 2.

St. 4, 17. Łuf. 10, 9.

8. Sahojcęje Khornych, wuczisze
Wuskadnych, sbudžęje Mornowych,
honcęje Ežertow wohn. Darma
sže dostali, darma dawajcęje.

9. Nemjećęje ani Stoto, ani
Esľjeboro, ani Penesy waschich
Moschnjach: Łuf. 10, 4.

Mark. 6, 8. Łuf. 9, 3. St. 22, 35.

10. Ani Wacžoka na Pucz,
ani dwje Esukni, žane Ežrije,
ani Kija: pšchetož Džielacier je
swojeho Kosčta hodny. 5 Mořf.
24, 14. Łuf. 10, 7. 1 Tim. 5, 18.

11. Ale do kotrehož Mjesta
aby Mjesta wy pšchindžęje:
wobhoncęje šo, štu by we nim
hodny byl; a tam pobudžęje,
hač wy precž pojndžęje.

Mark. 6, 10. Łuf. 10, 8.

12. Džž wy pał do Kejžje
pšchindžęje, postrowcęje tu šamu
(a prajcęje: Daj Boh Mjer tu
tej Kejži). Łuf. 10, 5. 6.

13. A budželi ta Kejža teho
hodna, da budže wasch Mjer
na nju pšchindž. Nebudželi pał
hodna, da budže wasch Mjer
sašo kwam šo wobrocžicž.

14. A nebudželi was štu
horje wsadž, ani wasche Estowo
šłyschecž: džicze wohn steje ša-
meje Kejžje aby Mjesta, a scžasze
Proch swaschich Mohow.

Mark. 6, 11. Łuf. 9, 5. Jap. St.

13, 51. St. 18, 6.

15. Samjernje, ja praju
wam, so lože budže Sodomskęje
a Gomorskęje Semi na šudnym
Dnju, džžli tajkemu Mjestu.

St. 11, 24.

16. Łaj, ja poſzelu was jako Bomy ſredja beſ Welki. Zehodla budzje mudri, jako Hadn, a beſ Faľſcha, jako Holbje.

17. Ładajcje ſo pať pſched Łudzimi: pſchetoz woni budza was podacz do radnych Rejzow, a budza was koſtať we ſwojich Schulach. Et. 24, 9. Łuf. 21, 12.

18. A budza was pſched Kneſow a Kralow wodzicz moje dla, kſwjetſenju na nich a na Pohanow.

19. Dyz woni pať was podacz budza, neſtarajcje ſo, kať aby ſchto byſchcje wy ryczeli: pſchetoz we tej ſamej Schtundzi budze wam date, ſchtoz wy ryczecz dyrbicje. Mark. 13, 11.

Łuf. 12, 11. Et. 21, 14. 15.

20. Pſchetoz wy nejſie, kiť ryczicje: ale waſcheho Wotza Duch je ton ſamy, kiť pſches was ryczi. Am. 4, 13. Rom. 15, 18.

21. Won budze pať Bratr Bratra kſmierzci podacz, a Nan Eſyna: a Dziejci budza ſo ſwojim Starſchim pſheczi: wicz, a jim kſmierzci pomhacz.

22. A budzecje hidzeni wot kojzdeho, mojego Mena dla. We ſchtuť do Konza pſchetraje, ton budze ſbozny. Mark. 13, 13.

23. Dyz woni was pať we jenem Mjeſti pſcheshjehaju, czeľcje do drugeho. Sawjernje, ja praju wam: Wy nebudzecje te Iſraelſte Mjeſta pſcheshodzicz, hať pſchindze Ełloweka Eſyn.

24. Wuczomnik neje pſches ſwojeho Miſchtera, ani Wo-

troczk pſches ſwojeho Kneſa. Łuf. 6, 40. Jan. 13, 16. Et. 15, 20.

25. Doſz je Wuczomnik, dyz won je jako jeho Miſchter, a Wotročk, jako jeho Kneſ. Dyz ſu woni teho Hoſpodarja Beelzebub menowali: wele ſterje budza woni jeho Domjaznych tať menowacz. Et. 12, 24.

26. Zehodla nebojczje ſo jich. Pſchetoz niczo neje pſchifryte, kiť by nebyſto ſjewene: a neje niczo potajne, kiť by nedyrbjało wje-domne bycz. Mark. 4, 22.

Łuf. 8, 17. Et. 12, 2.

27. Schtoz ja wam praju po Ełmi, to prajcje wy na Eſwjetlem: a ſchtoz wy do Wucha ſtyſchicje, to prjeduicje na Ziechach.

28. A nebojczje ſo tych, kiť Ełjeťo morja, Duſchu pať ne-moza moricz: ale bojczje ſo ſterje teho, kiť moze Ełjeťo a Duſchu we Heli ſtaſocz. Łuf. 12, 4.

29. Nebudzetaj dwaj Koblaj ſa maľy Penes kypenaj? A ſchať teť niť Jedyn wepane na Semju beſ waſcheho Wotza.

30. Waſche pať teť Łoſy na Łowi ſu ſchitke rachnowane. 1 Sam. 14, 45.

31. Zehodla nebojczje ſo: wy ſie liepſchi dzyli wele Koblom.

32. Zehodla ſchtuť me poſnaje pſched Łudzimi, teho zu ja teť poſnacj pſched ſwojim Wotzom, kotryť we Nebefach je.

33. Schtuť me pať ſapre pſched Łudzimi, teho zu ja teť ſapriecz pſched ſwojim Wotzom, kiť we Nebefach je. 2 Tim. 2, 12.

Mark. 8, 38. Łuf. 9, 26.

34. Nepomysleje sebi, jako bych ja pschischoł Mier na Semju postacj. Ja nejnym pschischoł Mier postacj, ale Mecj. Łuf. 12, 51.

35. Pschetoz ja hym pschischoł, so by so Ełlowek swadzil se swojim Manom, a Dżowka se swojej Maczerju, a pschichodna Dżowka se swojej pschichodnej Maczerju.

Mich. 7, 6. Łuf. 14, 26.

36. A Ełloweka Nepscheczjeljo budza czi, kiz we jeho Domi su.

37. Schtuż Nana aby Maczer bole lubuje dżyli me, ton neje me hodny. A schtuż Esyna aby Dżowku bole lubuje dżyli me, ton neje me hodny.

Łuf. 14, 26. 5 Mojs. 33, 9.

38. A schtuż swoj Kschiz na so newosme, a sa mnu nejndze: ton me neje hodny. St. 16, 24.

Marf. 8, 34. Łuf. 14, 27.

39. Schtuż swoje živenje namaka, ton budze to šamo šhubicz: a schtuż šhubi swoje živenje moje dla, ton budze to šamo namašacj. Łuf. 17, 33.

Jan. 12, 25.

40. Schtuż was horje wosme, ton wosme me horje: a schtuż me horje wosme, ton wosme teho horje, kiz me postal je.

Łuf. 10, 16. Jan. 13, 20.

41. Schtuż horje wosme Prophetu we prophetowem Mieni, ton budze prophetowu Sdu dostacj. A schtuż horje wosme Praweho we Praweho Mieni, ton budze Praweho Sdu dostacj.

42. A schtuż tych Šubenyč tejj jeno Ženeho šRanku hymneje Wody napowa we Bucjomnika Mieni: samjernje, ja praju wam, to jemu nebudze nesapšacjene wostacj. St. 25, 40.

Marf. 9, 41. Jan. 13, 20.

Ton 11. Staw.

Janowe Pošelskwo: Krstušowe wotre Rojenje a lubosne Wabenje.

A poda so, jako Jesus bjesche pschestal roškasowacj swojimi dwanacze Bucjomnikom: džjesche won wotšal precj, so by wuczil a przyedował we jich Mjestach.

2. Jako paš Jan we Zastwi Krstušowe Škutki šlyšesche, pošla won dweju wot swojich Bucjomnikow, Łuf. 7, 19.

3. A da jemu powedžicj: Šsy ty ton, kotryž pschindž ma, aby dyrbimy na drugeho cžakacj? 5 Mojs. 18, 15.

Pš. 40, 8.

4. Jesus wotmolwi, a džjesche knimaj: Džitaj, a powjestaj Žanej šašo, šštož woj šlyšchitaj a widžitaj;

5. Ššlepi widža, a Kromi šhodža, Wušadni budža wuczilšeni, a Łušchi šlyšcha, Mrowi horje stawaju, a Kudym budze Evangelion przyedowane.

Jef. 35, 5. Matth. 15, 30. Jef. 61, 1.

6. A šbožny je ton, kiz so na mni nepohoršuje.

St. 13, 56. 57.

7. Jako paš wonaj wotenzdžeshtaj, šapocja Jesus kŁudu rycječj wot Žana: Ššto še wy šadacj wuiššli do Pušiny?

Zyschje wy Szynu woladacz, kotruz Wjetr tam a sem kable?

Łuf. 7, 24.

8. Aby schto sje wy wuisschli widzicz? Zyschje wy Szloweka we mjechkej Drazi widzicz? Łaj, kosił mjechku Draštu noscha, czi su na kralowskih Rodach.

9. Aby schto sje wy wuisschli widzicz? Zyschje wy Prophetu widzicz? Haj, ja praju wam, kiz wiazj je dylji Propjeta.

10. Pschetoz to je ton, wot kotrehoz steji pisane: Łaj, ja posjelu swojeho Zandzela predu tebe, kotruz twoj Pucz psched tobu pschihotowacz dyrbi.

Mal. 3, 1.

11. Samjernje, ja praju wam: Bes schitkimi, kiz so wot Zonstich su narodzili, neje postanut, kiz by wetschi byl, dylji Jan, ton Ehczenik. Ton pak, kiz najmenschi je we nebeskim Kralestwi, je wetschi dylji won.

Łuf. 7, 28.

12. Ale wot tych Dnjow Jana, teho Ehczenika, hacj njett, cjerpi nebeske Kralestwo Moz: a kiz Moz czinja, czi tornu jo ksebi. Łuf. 16, 16. Phil. 3, 8. 12.

13. Pschetoz schitzy Prophe: tojo a Sakon su wjeszczili hacj do Jana.

14. A jezeli to horje wsacz, won je Elias, kiz pschindz ma.

Mal. 4, 5. Matth. 17, 12. Mark. 9, 11. 12.

15. Schuzj ma Buschi kSlyschenju, ton klysch.

16. Komu dyrbu ja pak tu Schlachtu pschirunacz? Wona

je podomna Djeczattam, kotrez na Torhoschczu sejdza, a wotaju kswojim Towarscham,

Łuf. 7, 31.

17. A reknu: My smy wam pisali, a wy nejsje rejwali; my smy wam na Placz spjewali, a wy nejsje plakali.

18. Pschetoz Jan je pschischoł, nejdzijsche, a nepijesche: a woni praja, so ma won Czerta.

Et. 3, 4. Łuf. 7, 33.

19. Teho Szloweka Szyn je pschischoł, in a pije; a woni praja: Łaj, kizki Zraczk je ton, a winowy Wopiz, Zlonikow a Kjeschnikow Towarsch! A ta Mudrosj dyrbi so dacj Prawu wodzicz wot swojich Djeczji.

Et. 9, 10.

20. Tedy pocza won swaricz te Mjesta, dzez najwiazj jeho Skutkow so bjesche stalo, a schak so nebjechu poljepscheli.

21. Bjeda tebi, Chorazim! Bjeda tebi, Bethsaida! Dp bychu we Tyrnu a we Sidoni tajke Skutki so stalo, jako pola was so su stalo: woni bychu sasterku we Mjeschi a we Popeli Pokutu czinili. Łuf. 10, 13.

22. Na to praju ja wam: Łoze budze na sudnym Dnju Tyrusej a Sidonej, dylji wam.

23. A ty Kapernaum, kiz ty by posbjenene hacj do Nebesj, ty budzesch hacj do Helje delje storczene. Pschetoz dp. byte so we Sodomi te Skutki stalo, kiz so pola tebe su stalo: wone hischje by stalo do dzjensischeho Dnja. Jef. 14, 12.

24. Na to praju ja wam, so Sodomskej Semi lože budže na sudnym Dnju, dyžli tebi.

St. 10, 15.

25. We tym samym Čzasu wotmolwi Jezus, a djesche: Ja cje kwalu, Wotze a Kneže Nebefow a Semje, so ty to psched Mudyrymi a Rosomnymy potajil sy, a sy jo tym Nerosomnym sjewil. Łuf. 10, 21. 1 Kor. 1, 27.

26. Haj Wotze, pschetoz wono je so tebi tak derje spodobalo.

27. Schitke Wjezy su mi podate wot mojeho Wotza. A nihto nesnaje Ssyna, kiba Wotz: a nihto nesnaje Wotza, kiba Ssyn, a komuz jo Ssyn ze sjewicz. Ps. 8, 7. Matth. 28, 18.

Jan. 3, 35. 1 Kor. 15, 27.

28. Pojczje sem kemni schity, kiz wy sprozni a wobczjezeni sje, ja ju was wofschewicz.

Jer. 31, 25.

29. Wsmicze na so moj Spshaw, a wufcze wotemne; dokelz ja czicheje Wysslje sym, a s Wutrobu pokorny: da budzje cje Wotpoczink namakacz sa swoje Dusche.

Jer. 6, 16.

30. Pschetoz moj Spshaw je lahodny, a moje Brjemio je loscke.

1 Jan. 5, 3.

Ton 12. Staw.

Krystufowe Samolwjenje pshecjiwo Pcharisejstim.

We tym samym Čzasu djesche Jezus na Esabbat psches žito: jeho Wuczomnizy pak bjechu łodni, a poczachu Kłosy torbacz a jysz.

Mark. 2, 23. Łuf. 6, 1.

2. Jako to czi Pcharisejso widzichu, dzhjachu woni knjemu: Łaj, twoji Wuczomnizy czinja to, schtoz so nestuscha na Esabbat czinicz.

3. Won pak djesche knim: Nejsze lasowali, schto Dawit czinesche jako won łodny bjesche, a czi, kiz snim bjechu?

1 Sam. 21, 6. Łuf. 6, 3.

4. Kak won do Bozeho Doma djesche, a te prjotkkladjene Kljeby jydžische, kotrez jemu schak so nestuschachu jysz, teyz niz tym, kiz snim bjechu, ale Mjeschnikam samym?

2 Mojs. 29, 33. 3 Mojs. 24, 9. Łuf. 6, 4.

5. Aby nejsze wy we Sako-nju lasowali, kak Mjeschnizy na Esabbat we Templu Esabbat dželawy Dzen czinja, a schak su bes Winy?

6. Ja pak wam praju, so ton tudny je, kiz je wetschi, dyžli ton Tempel.

7. Dy byschcje wy pak wedžili, schto to je: Ja mam Spodobanje na Ssmilnoszi, a niz na Wopori; nebyschcje wy tych Newinowatych satamali.

St. 9, 13.

8. Pschetoz teho Čloweka Ssyn je Knes, teyz na Esabbaczi.

9. A won djesche tam wotsal, a pschindže do jich Schulje.

Mark. 3, 1. Łuf. 6, 6.

10. A łaj, niekajki Člowek bjesche, ton mjesjesche wustnenu Kuku. A moni prashachu jeho, a dzhjachu: Je teyz prawje na

Œabbat hojic? So bychu jeho wobſtoržili. Łuf. 14, 3.

11. Ale won dješche knim: Echu je bes wami, kotryž by mje! Ženu Worozu, a dy by ta do Jamy panuła na Œabbat, ſo by won ju nedoſanuł a nezawcjanuł?

12. Kaſ wele liepſchi je paſ Ełloweſ, dyſli Worozja? Da tehodla može ſo derje na Œabbat Dobrota czinicž. Marť. 3, 4.

13. Duž dješche won ktemu Ełlowekej: Pſheſtrjej ſwoju Kuku. A won ju pſheſtrje: a wona bu jemu ſaſo taſ cjerſtwa, jako ta druha.

14. Duž djeržachu Pħariſejſy, ſchedſi wohn, Radu na njeho, kaſ bychu jeho ſkonzo wali. Marť. 3, 6. Łuf. 6, 11.

15. Jako paſ to Jeſus ſho ni, wuſtupi won tam precž. A wele Ľudži dješche ſa nim, a won jich ſchitklich ſahoji.

16. A poroſy jim, ſo bychu jeho ſjawnoho nečjinili. St. 9, 30.

17. Taſ, ſo by dopelnene bylo, ſchtož je rycžane pſches Propheru Jeſaiaka, kotryž praži: Jef. 42, 1. zc.

18. Łaj, to je moj Wotrocžk, kotrehož ja ſym wuſwolil, a moj Najlubſchi, na kotrymž ma moja Duſcha Spodobanje. Ja ju mojejo Duča na njeho položicž, a won ma Pħoanam Œud pſchipowedžicž.

19. Won ſo nebudže wa dječ ani Ľautowacž, a jeho Łoſ nebudža woni na Ľaſach ſkſchecž.

20. Nałamanu Œjnu ne budže won dolemicž, a jeħliwy Œužo! nebudže won wuha ſycž; hacž won wurwedže ton Œud Ľobycju.

21. A Pħoanjo budža na jeho Meno Nadžiju mjecž.

22. Ľedny bu Wobſpnyeny Ľnjemu pſchowodženy, Ľiž bješche ſlepp a njemy: a won jeho ſa Ľhoji, taſ, ſo ton Œlepp a Ľjemy rycžejſche a widžejſche. St. 9, 32.

23. A ſchitny Ľudžo bychu ſatorneni, a dħjaču: Neje ton Ľawitowy Œſpn?

24. Ale cži Pħariſejſy, jako woni to ſkſchachu, dħjaču woni: Won Ľertow hinał wohn nehoni, hacž pſches Beelzebuba, tyč Ľertow jich Woſcheho. St. 9, 34. Marť. 3, 22. Łuf. 11, 15.

25. Jeſus paſ ſroſemi jich Myſłje, a dješche knim: Kožde Ľraleſtwo, Ľiž ſame bes Ľobu neje pſches jene, budže wupuſzene; a kožde Mjeſto aby Kejža, Ľiž neje ſama bes Ľobu pſches jene, nemože wobſtač. Łuf. 11, 17.

26. Dyž tehodla Ľatan Ľatana wohn honi, da won ſam bes Ľobu neje pſches jene: kaſ da može jeho Ľraleſtwo wobſtač.

27. Dyž ja paſ pſches Beelzebuba tyč Ľertow wohn Ľo nju, pſches koħo da Ľonja jich waſche Dħecži wohn? Ľehodla budža wone waſchi Œudnižy.

28. Dyž ja paſ Ľertow pſches Wožeho Duča wohn

bonju, da je schaf Boze Krale:
Two Kwam pschischo. 1 Jan. 3, 8.

29. Aby kak moze schtu do
Sylneho Doma hicz, a jeho
Grat jemu pobracz? Fiba so
won predy teho Sylneho swje:
ze, a potom haklej jeho Dom
jemu wurubi. Jef. 49, 24.

30. Schtuž somnu neje, ton
je pshecziwo mi: a schtuž somnu
nesromadzuje, ton rosproshi.

Łuf. 11, 23.

31. Tehodla praju ja wam:
Schitkon Kiech a Boze Hane:
nje budze Ełlowekam wodate;
ale Boze Hanenje pshecziwo
Duchu nebudze Ełlowekam wo:
date. Mark. 3, 28. 29. Łuf. 12, 10.

Hebr. 6, 4. 6. 1 Jan. 5, 16.

32. A schtuž schto ryczi psche:
czjwo teho Ełloweka Ssynnej,
temu budze wone wodate; ale
schtuž ryczi pshecziwo swjatemu
Duchu, to jemu nebudze wo:
date ani na tym Ssmjeczi ani
na tamnym.

33. Aby šadźcze dobry
Schtom, da budze Włod dobry:
aby šadźcze sniły Schtom, da
budze Włod sniły. Na Włodzi
budze Schtom posnaty.

Matth. 7, 17. Łuf. 6, 44.

34. Wy jeschceroma Schlach:
ta, kak mozeće wy schto Dobre
ryczecz, dokelž wy sli sje? Ežo
hož Wutroba polna je, to dže
psches Rot. Łuf. 6, 45.

35. Dobry Ełlowek wuda:
wa Dobre se swojeho dobreho
Schaza teje Wutroby: a sly
Ełlowek wudawa Ste se swo:
jeho sleho Schaza.

36. Ja praju wam paš, so
dyrbja Łudžo na šudnym Dnyu
wotmolwicz sa Łojžde newuzitne
Ešłowo, kotrej woni su ryczeli.

37. Ešwojich Ešłowom
budžesch ty prawy wostacz, a
šwojich Ešłowom budžesch ty
šatamany. Hiob 15, 6.

38. Eedy wotmolwichu tyč
Wismawuczenych a Wharisejskich
nječotši, a džjachu: Wischtre,
my žyli radži Zejch wot tebe
woladacz. Mark. 8, 11.

39. A won wotmolwi, a
džesche knim: Za sła a žuseho
Łoza Schlachta Zejch požada;
ale jej žadyn Zejch nebudže
daty, fiba to Snamjo teho
Prophety Jonasha.

St. 16, 4. Łuf. 11, 29.

40. Pšchetož runje jako Jo:
nas bjesche czi Dny a czi Rozy
we morštej Ryby Brjuschi: tak
budže tejš teho Ełloweka Ssyn
czi Dny a czi Rozy šredža Se:
mje. Jon. 2, 1. 2.

41. Ninivitišy Łudžo budža
horje stupicz na šudny Džen stej
Schlachu, a budža ju šata:
macz: pschetož woni cžinjachu
Pokutu na Žonašowe Prjedo:
wanje. A laj, tudy je wjazy dnyli
Jonas. Jon. 3, 5. Łuf. 11, 32.

42. Za Kralowa wot Polnja
budže postanucz na šudny Džen
stej Schlachu, a budže ju šata:
macz: pschetož wona pschindže
wot Konza teje Semje, so by
šlyšchala tu Wudrož teho Sa:
lomona. A laj, tudy je wjazy
dnyli Salomon. 1 Kral. 10, 1.

2 Kron. 9, 1.

43. Dyz paſ necziſty Duch wot Ełloweka je woifchoł: khow dji won po kucich Mjeſtach ladawſchi Wotpoczinka, a namała jon. Łut. 11, 24.

44. Eddy rekne won: Ja zu ſo ſaſo ſawroczič do ſwojeho Doma, dže ja ſym wuiſchoł. A pſchischedſi namała won jon proſny, ſkoſchjeſchczemi wumezjeny, a wuczizjeny.

45. Eddy won dže, a woſme kſebi ſedom druhich Duchow, kiž horiſchi ſu, dyzli won ſam: a dyž woni nuž ſajndu, pſchewajaju woni tam; a budže ſajkim Ełlowekom potom hurje, dyzli ſprjotka bjeſche. Tak ſo tej tej ſtej ſchlachci pojndže.

2 Pietr. 2, 20.

46. Jako won paſ hiſchče kłudu tak ryczeſche: laj, duž ſtejachu jeho Macz a Bratſja wohnkach, czi wchu ſnim poryczeč. Mark. 3, 31. Łut. 8, 19.

47. A jedyn džeſche knjemu: laj, twoja Macz a twoji Bratſja ſteja wohnkach, a jedža ſtobu poryczeč.

48. Won wotmolwi paſ, a džeſche ktemu, kiž jemu to bjeſche powedzil: Schtu je moja Macz? a koſiz ſu moji Bratſja?

49. A won pſcheſtreje ſwoju Ruku na ſwojich Wuczomnikow, a džeſche: Łajce, czi ſu moja Macz a moji Bratſja.

50. Pſchetoz ſchtuž Wolu cini mojeho Wotza, kiž je we Nebefach: ton je moj Bratr, Šotra a Macz. St. 7, 21.

Jan. 6, 40.

Ton 13. Stav.

Pſchirunanja wot Kriſtuſkoweje Zpřtwje, a Wozy jeho Štowa.

Ton ſamy Džen paſ wojndže Jeſus ſkejjie, a ſynu ſo podla Morja. Mark. 4, 1. Łut. 8, 4.

2. A wele Ludji ſo knjemu ſtomadji, tak, ſo won do Łodjie ſtupi, a ſedžiſche: a ſchitkon Lud ſtejeſche na Brjoſp.

3. A won prajeſche jim ſhelke Wjezy we Pſchirunanjach, a džeſche: Łaj, Šyjer wojndže kRoſkwanju. Łut. 8, 4.

4. A jako won roſkwywaſche: padže njekotre pſchi Puczu; a Ptaki pſchileczichu, a ſejrachu to ſamo.

5. Njekotre paſ padže na Škalojte, dže wele Semje nemjejeſche: a ſejndže nydom, tehodla, ſo nebjjeſche łoboło we Semi.

6. Jako paſ Štonzo bjeſche ſejſchło, ſwjadny wono: a dokełž Korenja nemjejeſche, wuſſny wono.

7. Njekotre paſ padže beſ Czernje; a te Czernje roſſichu ſobu, a ſduſechu to ſamo.

8. Njekotre paſ padže na dobru Semju: a pſchineſe Płody, njekotre Što krocž, njekotre ſcheſ džeſacz krocž, njekotre paſ czižeczi krocž.

9. Schtuž ma Wuſchi kſtyſchenju, ton poſlučaj.

10. A czi Wuczomniyz djiachu knjemu pſchitupiwſchi: Ežo dła rycziſch ty knim pſcheſ Pſchirunanja? Mark. 4, 10. Łut. 8, 9.

11. Won wotmolwi, a džesche knim: Wam je date, so bpschje wedžili te Potajnoszje teho nebeshego Kralestwa; tym pał neje date. St. 11, 25. St. 16, 17.

12. Pšchetoz shtuž ma, temu budže date, so won došz smijeje; shtuž pał nima, wot teho budže tejj to wsate, schtež won ma. St. 25, 29. Mark. 4, 25. Łuf. 8, 18.

13. Tehodla rycju ja knim pšches Pšchirunanja. Pšchetoz swidžajpmaj Wocjomaj woni newidža, a se šlyščajpmaj Wuschomaj woni nešlyšča: pšchetoz woni jo nestofemja.

14. A nad nimi budže to Wjeschczenje Jesaiasfowe dopelnene, kotrež praji: Wuschomaj budžecze wy jo šlyšceč, a nebudžecze jo stofemicž; a swidžajpmaj Wocjomaj budžecze wy jo widžicž, a nebudžecze jo posnacž. Jef. 6, 9. 10.

Łuf. 8, 10. Rom. 11, 8.

15. Pšchetoz teho Łuda Wustroba je stwerdnena, a iich Wuschy slye šlyšča a iich Wocji drjemaju, so bychu njedže s Wocjomaj newidžili, a s Wuschomaj nešlyščeli, a s Wutrobu nestofemiki, a šo newobrocžili, a ja jim nepomhał.

16. Ale sbojne šu pał wasche Wocji, so widža, a wasche Wuschy, so šlyšča.

Łuf. 10, 23.

17. Sawjernje, ja praju wam: Wele Prophetow a Prawnych je požadalo, so bychu widžili, schtež wy widžicze, a jo widžili; a so bychu

šlyščeli, schtež wy šlyščicze, a nejšu jo šlyščeli. Łuf. 10, 24.

18. Posłuchajcze tehodla wy na to Pšchirunanje teho Esyjerja. Mark. 4, 14. Łuf. 8, 11.

19. Dpž shtu to Eslowo wot Kralestwa šlyšči, a jo nestofemi: duž ton Ely pšchindže, a torne jo precž, schtež do jeho Wutroby bjesche wošnyte; ton je ton šamy, kiž pšči Pucju je wošnyty.

20. Ton pał, kiž na Eslawojte je wošnyty: to je ton, kiž Eslowo šlyšči, a to šamo nydom s Wefelofju horje wofme.

Jef. 58, 2.

21. Ale won nima we šebi Korenja, ale je počajšny: dpž šo Horjo a Pšcheszjehanje šbjene Eslowa dla, won šo nydom pohorschi. Eph. 3, 17.

22. Ale ton, kiž bes Ejernje je wošnyty, je ton šamy, kiž to Eslowo šlyšči: ale Staroš teho Eswjeta a Ejebanje teho Bohastwa sdušy to Eslowo, a nepšchineše Nlodow.

23. Ale shtuž na dobru Semju je wošnyty: ton je ton šamy, kiž šlyšči, a stofemi jo, a won tejj Nlodny pšchineše; a pšchineše njekotry Eto kroč, njekotry pał šchesdžesacž kroč, njekotry pał czizečy kroč.

24. Won kładžesche jim druhe Pšchirunanje priotk, a džesche: Nebesse Kralestwo je podomne Eslowekej, kiž dobre Eswmjo na swojou Rolu šwjesche.

25. Jako pał Łudjo spachu: pšchindže jeho Nepscheczel, a

nafy Nerjada bes Pſhenzu, a wotendje precj.

26. Jako pak ſelene žito roſjeſche a Płody pſchineſe: namaka ſo tejj ton Nerjad.

27. Da pſchiſtupichu hoſpodarjowi Botroczy, a djiachu knjemu: Kneže, nejſy ty dobre Eſymjo na twoje Polo wuſyl? Djeha je ſo ton Nerjad wſal?

28. Won pak djeſche knim: To je Neſpſhecjel cjinil. Duž djiachu czi Botroczy knjemu: Jeſch da ty, ſo bychmy tam ſchli, a jon wupljeli?

29. Won djeſche: Nje, ſo nebyſchje njedje Pſhenzu ſobu wutorhali, dnž Nerjad wupljejerje.

30. Nech woboje romadzje roſje hacj do žnjow; a we Ejaſu tyž žnjow ju ja kžnenzam prajicj: Wubjerajcje najpredy ton Nerjad, a ſwjejcje jon do Walczkow, ſo by ſo ſpalil; ale tu Pſhenzu fromadzje mi do mojeje Brožnje.

31. Druhe Pſchirunanje kladjeſche won jim prijotk, a djeſche: To nebeſte Kraleftwo je podobne žonopowemu Sornu kotrej Eglowek wſa, a na ſwoje Polo wuſy. Mart. 4, 31. Lut. 13, 19.

32. Kotrej to najmenſche je bes ſchitkimi Eſymenemi; dnž wono pak narofje, da je najwetſche bes Selemi, a je Eſtom, tak, ſo Praki pod Nebefami Pchilecja, a cjinja ſebi Njeſda na jeho Halofach.

33. Druhe Pſchirunanje djeſche won knim: Nebeſte Kra-

leftwo je podobne Kwaſu, kotryž žona wſa, a roſmjeſcha jon bes czi Korzy Muki, hacj ſchitko ſakiſa. Lut. 13, 21.

34. To ſchitko rycjeſche Jeſus pſches Pſchirunanja kłudu, a bes Pſchirunanja won nicjo knim nerycjeſche.

Mart. 4, 33.

35. So by dopelnene bylo, ſchtož je prajene pſches Propheſtu, kiž rekne: Ja ju moj Kot wotewricj we Pſchirunanjach, a ju wupowedacj te potajene Wjezy wot Eſpocjatka teho Eſwjeta. Pf. 78, 2.

36. Eedy roſpuſchczi Jeſus ton kłud, a pſchindje domoj. A jeho Wucjomnizy pſchiſtupichu knjemu, a djiachu? Wutož nam to Pſchirunanje wot teho Nerjada na Polu.

37. Won pak wotmoſwi, a djeſche knim: Ton, kiž roſywa dobre Eſymjo, je teho Egloweka Eſyn.

38. To Polo je Eſwjet. To dobre Eſymjo ſu te Dječci teho Kraleftwa. Ton Nerjad pak ſu te Dječci teho Eleho.

1 Kor. 3, 9.

39. Ton Neſpſhecjel, kiž je roſſywa, je Djabol. Ee žnje ſu to Ekloncjenje teho Eſwjeta. Ezi žnenzy pak ſu Žandjeljo. Ejew. 14, 15.

40. Runje jako pak kłudjo Nerjad wutorhaju, a ſWohenjom ſpalja: tak tejj budje we Ekloncjenju teho Eſwjeta.

41. Pſchetož teho Egloweka Eſyn budje ſwojich Žandjelow

poslacz: a woni budza wus bje-
racz sjeho Kralestwa schitko Po-
horschenje, a tych, kiz neprawje
czinja;

42. A budza jich do wohen-
joweje Pezy czisnucz: tam budze
Skwolenje a Subow Kshipenje.

Et. 8, 12. Et. 22, 13.

43. Tedy budza so Prawi
swjecicz jako Sslonzo we swo-
jeho Worza Kralestwi. Schruz
ma Wuschi kstyschenju, ton po-
skuchaj.

Dan. 12, 3.

44. Wospet je nebeske Kra-
lestwo podomne sshowanemu
Schazej na Polu, kotruz Ezo-
wel namaka, a sshowa jon; a
wotendze sWesetoszu, kotruz
won nad nim mjejesche, a psche-
da schitko, schtoz mjejesche, a
kupi sebi to same Polo.

Et. 16, 24. Phil. 3, 7.

45. Wospet je nebeske Kra-
lestwo podomne Kupzej, kiz do-
bre Parlje pytasche.

46. A jako won jenu jara
drohu Parlu namaka: dzjesche
won, a pscheda schitko, schtoz
mjejesche, a kupi tu samu.

47. Wospet je nebeske Kra-
lestwo podomne Ssyczi, kotraj
budze do Worja puszczena,
stotrejz budza schelke Ryby po-
panene.

48. Dyj wona pak polna je:
wuczjanu woni ju na Brjoh, a
sbjeraju sedzo dobre romadu do
Ssudobja, ale te ste woni precz
cziskaju.

49. Tak budze so tejj we
tem Skoncnjenju teho Sswjeta
stacz. Zandzeljo budza wohn

hicz, a budza Slych wot Pra-
wycz dzjelicz.

Et. 25, 32.

50. A budza jich do teje
wohenjoweje Pezy czisnucz:
tam budze Skwolenje a Subow
Kshipenje.

51. A Jesus dzjesche knim:
Sze wy to schitko srosemili?
Woni djjachu knjemu: Haj,
Kneje.

52. Won pak dzjesche knim:
Zehodla kojzdy Wismaruuczeny,
roswuuczeny knebestemu Kra-
stwu, je podomny Hospodarej,
kiz se swojeho Schaza Nowe a
Stare wohn dawa.

53. A poda so, jako Jesus
te same Pschirunanja dokonjat
bjesche, sebra won so tam precz.

Łuk. 4, 16.

54. A pschindze do swojeho
wotzneho Kraja, a wuczjesche
jich we jich Schuli, tak, so so
woni nastrojichu, a djjachu:
Swotkal su so tudy temu tajka
Mudrosz, a Skutki dostale?

55. Neje ton teho Ezejelje
Ssyn? Nerjekaju jeho Macjeri
Marja? a nejsu jeho Bratsja
Jakub, a Joses, a Simon, a
Judasch?

Łuk. 4, 22.

56. A jeho Ssotry, nejsu
wone schitke pola nas? Swo-
tkal je da so jemu to schitko do-
stalo? A woni pohorschichu so
nad nim.

57. Jesus pak dzjesche knim:
Propheta nidze menje neplaczi,
hacz we swojim wotznym Kraju
a we swojim Domi. Jan. 4, 44.

58. A won neazinesche tam
wele Dstwow, jich Newjery dla.

Ton 14. Staw.

Janej, temu Ehezniſkej, budje Łowa wotcjata: Kryſtuſowe djiwne ſonowanie, Khod a Pomoż.

We tym samym Czaju ſłyſcheſbe tu Powjeſz wot Zeſuſa Herodaſch, kiż bjeſche jedyn wot tych ſchtyrioch Kneſow teho Kraja.

Łuf. 9, 7.

2. A won djeſche kſwojim Eſluzomnikam: To je Jan, ton Ehezniſ; won je wot Morwch ſtanuť, tehodla czini won tajke Skutki.

3. Pſchetoz Herodaſch bjeſche Jana pſchijať, a ſwjaſaneho do Jaſtwa položiť, teje Herodiady, ſwojeho Bratra Philippa Man-djeſteje, dla.

Mark. 6, 17.

Łuf. 3, 19.

4. Pſchetoz Jan bjeſche knjeſmu prajiť: To ſo nehodzi, ſo ty ju maſch.

3 Mojſ. 18, 16.

5. A won iſche jeho rad moricż, bojeſche ſo pať pſched Łudom: pſchetoz woni mjejachu jeho ſchitży ſa Prophetu.

St. 21, 26.

6. Jako pať Herodaſch ſwoj narodny Džen ſweczeſche, rej waſche teje Herodiady Dżowka pſched nimi: a to ſo Herodaſchej derje ſpodobaſche.

7. Tehodla won tejj ſpſchibaſu ſlubi, ſo jej je dacż, ſchtoż by proſyła.

8. A jako wona predy wot ſwojeje Maczerje bjeſche roſmucżena, djeſche wona: Daj mi ſem na ſchli tu Łowu Jana, teho Ehezniſka.

9. A ton Kral ſo ſtudji: ale teje Pſchibaſi a tych dla, koſki ſnim ſa Blidom ſedżichu, pſchifaſa won, ſo by jej data byla.

10. A won poſła tam, a da Janej we Jaſtwi Łowu wotrubacż.

11. A jeho Łowa bu we ſchli pſchineſena, a temu Holczerju data: a wona pſchineſe ju ſwojeje Maczeri.

12. A jeho Wucjomniży pſchifaſedſi wſachu to Czjeło precż, a porebachu jo, a ſchedſi pſchipowedachu to Zeſuſkej.

13. Jako to Zeſuſ pať ſłyſcheſche, puſcheci won ſo tam precż na Łodzi na puſte Mjeſto, ſo by woſebi byť. Ale jako Łudjo to ſłyſchachu, dżiechu woni ſa nim pjeſchi ſtych Mjeſtow.

Mark. 6, 31.

14. A Zeſuſ ſchedſi wohn wuſlada wulki Łud: a jemu bjeſche żel teho ſameho, a ſahoji jich Khorych.

Jan. 6, 5.

15. Na Beczor pať pſchiſtupichu jeho Wucjomniży knjeſmu, a dżiachu: To Mjeſto je puſte, a Noż ſo pſchibliżuje; roſpuſchecż tych Łudzi wot ſebe, ſo bychu ſebi Zyrobu nakupili ſchedſi do Mjeſtow.

16. Ale Zeſuſ djeſche knim: Woni netrebaju precż khodżicż; dajcże wy jim iſyſ. Łuf. 9, 13.

17. Woni dżiachu pať knjeſmu: My tudy nicżo nimamy, ſiba jeno pjecż Pokrotow Klieſba a dwje Rybi.

18. A won djeſche: Pſchineſe mi te ſame hew.

19. A won kasasche so tym Ludjom na Erawu delje seby dacz. A won wsa te piecz Pofroty a czi dwje Rybi, polada horje do Nebes, a djakowasche so: a won lamasche je, a dawasche te Klieby tym Wuczomnikam, Wuczomnizy pak tym Ludjom.

20. A woni jndzichu schizy, a bychu nasyczeni: a sebrachu, schtoz bjesche Kuslow sbotknych, dwanacze Korbow polnych.

Mark. 6, 42. 43.

21. Tych pak, kofsz bjechu jndli, bjesche pola piecz Tausent Mustich, Zonske a Djeczi nerachnowane.

22. A nydom czjeresche Jezus swojich Wuczomnikow, so bychu do Lodzje stupili, a predy njeho na druhu Stronu so pschewesli, hacz won tych Ludzi by wot febe puszcziz.

Mark. 6, 45. Jan. 6, 17.

23. A jako tych Ludzi bjesche wot febe puszcziz: dzjesche won sam lutki na Horu, so by so k Bohu modlit. A bjesche Weczor tam lutki sam.

24. Za Lodz pak bjesche hizom kredza na Morju: a morasche so wot Zolmow: pschetoz Wjetr bjesche jim pscheczimny.

25. Pschi schtwortej noznej Waschi pak pschindze Jezus knim, duzy po Morju.

26. A jako jeho czi Wuczomnizy widzichu, so won po Morju khodz; strojichu woni so, a dzjachu: To je Scherenje; a wolachu Straschi. Luk. 24, 37.

27. Ale namjeszi ryczesche Jezus knim, a dzjesche: Budzcie dobreje Nadzije, ja to sym; nebojcie so jeno.

28. Wjetr pak wosmolwi jemu, a dzjesche: Kneze, sply ty, da kaz mi ksebi pschindz po Wodzi.

29. A won dzjesche: Pschindz. A Wjetr mustupi sLodzje, a dzjesche po Wodzi, so by pschischol kJesusej.

30. Jako won pak wulki Wjetr pyse, strozi so won, a pocza so ponuricz, sawola a dzjesche: Kneze, pomhaj mi.

31. Jezus pak nydom swoju Kuku wupschestrie, sapschija jeho, a dzjesche knjemu: O ty Matowjerny, czohodla sy nerwobstajny? St. 6, 30.

St. 8, 26. Jak. 1, 6.

32. A wonaj stupischtaj do Lodzje, a Wjetr woczichny.

33. A czi, kiz na Lodzi bjechu, pschindzjechu a padzjechu psched nim delje, a dzjachu: Ty sy wopravdziz Bozi Syn.

34. A woni so pschewesechu, a pschindzjechu do Kraja Genezareth.

35. A jako Ludzo teho sameho Mjesta jeho posnachu: poslachu woni wohn do teho sameho zyteho Kraja kolo woko, a pschinejechu schelkich Nestrownych knjemu;

36. A proschachu jeho, so bychu so jeno jeho Drasty Wobrubu dotkli. A schizy, kiz so bjechu dotkali, wotkhorichu. St. 9, 21.

Ton

Ton 15. Staw.

Wot cjlownych Wustawow, Rana-
nejſkeje Zony a drubich Dzimow
Kryſtaſowych.

Tedy pſchistupichu k Jeſusej czi
Piſmawuczeni a Phariſejſkoj
ſJerusalema, a džiachu:

Mark. 7, 5.

2. Czohodla pſchestupia twoji
Wuczomniſy tych Starſchich
Wustawenja? Pſchetoz woni
ſwoje Ruzy nemuja, dyž Klieb
jndža.

3. Won paſ wotmolwi, a
džeſche knim: Czohodla da wy
tež Božu Kaſnju pſchestupicze
waſchich Wustawenjow dla?

4. Pſchetoz Boh je pſchikaſaſ
a prajil: Czjež ſwojeho Nana
a ſwoju Maczer; ſchtuž paſ
Nana a Maczer ſwari, ton
dyrbi Esmerczje wumrecz.

2 Moſſ. 20, 12.

5. Ale wy prajicze: Schtuž
k Nanej aby k Maczeri rekne:
Dyž ja to woprju, je wono tebi
wele wužitniſche; ton czini derje.

6. Na tajke Waſchnje ſo
ſtane, ſo žadyn ſwojeho Nana
a ſwoju Maczer nebudze czješicž:
a ſje taſ Božu Pſchikaſnju ſbje-
nuli, ſo wjazy nicž neplaczi,
waſchich Wustawenjow dla.

7. Wy Łudaſojo, derje je
wot was wjeſchzil Jeſaias, a
je prajil:

Jeſ. 29, 13.

8. Ton lud ſo kemni pſchibli-
juje ſe ſwojim Ertom, a czješj me
ſe ſwojimaj Hubomaj, ale jich
Wutroba je daloko wotemne.

9. Ale podarmo woni mi ſtu-
ža, dokež wucža tajke Wuczby,

ſotrež nicž neſku, ſiba cjlowne
Pſchikaſnje.

10. A won ſawoſa ton lud
kſebi, a džeſche knim: Poſtu-
čajcze, a ſroſemcze:

11. Schtuž do Rta dže, to
Cjlowneſa necziſteho neczini; ale
ſchtuž ſ Ertu wohn dže, to Cjl-
owneſa necziſteho czini.

12. Tedy pſchistupichu jeho
Wuczomniſy, a džiachu knje-
mu: Wjeſch ty tež, ſo Phari-
ſejſkoj ſo pohorſchichu, jaſo woni
to ſlyſchachu.

13. Won paſ wotmolwi, a
džeſche: Kožde Sczjepenje, ko-
trež moj nebeſti Wotž neje ſczje-
pił, budze wutorhane.

14. Wostaježe ſo jich, woni
ſu ſlepi, a Eſlepych wodža.
Želi ſo paſ Eſlepy Eſlepeho
powedže, budžetaj wobaj do
Žamy padadž. Łut. 6, 39.

15. Duž wotmolwi Pieter, a
džeſche knjemu: Wuſož nam to
Pſchirunanje.

16. A Jeſus džeſche: Eže da
tež wy hiſchcže neroſomni?

17. Nemuſtejicze wy ſo hiſch-
cže, ſo ſhitko, ſchtuž do Rta
dže, to dže do Brjucha, a
wucžibne ſo do Wuchoda.

18. Ale ſchtuž ſ Ertu wojndže,
to pſchindže ſ Wutrobny, a to
Cjlowneſa necziſteho czini.

19. Pſchetoz ſ Wutrobny
pſchindu ſte Myſlje, Mordo-
wanje, Mandželſtwa Łama-
nje, Kurwarſtvo, Paduchſtvo,
faſchne Esmjetſenje, Janenje.

1 Moſſ. 6, 5. St. 8, 21.

20. To su te Wjezy, kiz Egloweka neczisteho czinja. Ale snemutymaj Kulonaj jysz, to Egloweka neczisteho neczini.

21. A Jezus dzjesche tam precz, a wustupi na Tirowste a Eldonste Strony. *Mark. 7, 24.*

22. A laj, Kananejska Zonsta, kotraj stych samych Mesow pschindze, wolasche sa nim, a dzjesche: Kneze, ty Syno Davitowy, smil so nademnu; moja Dzowka budze wot Czerta hubenje czwilowana.

23. A won jej Estoweczko newotmolwi. A jeho Wuczomnizy pschistupiwski proschachu jeho, a dzjachu: Puschcz ju wot sebe, pschetoz wona wola sa nami.

24. Won pak wotmolwi, a dzjesche: Ja nejsym poklany, kiba jeno kshubenym Wozjam s Israelskeho Doma.

St. 10, 6.

25. Wona pak pschindze, a panuschi psched nim delje dzjesche: Kneze, pomhaj mi.

26. Ale won wotmolwizy dzjesche: Djeknje neje, so so Dziejczom Kljeb wosme a czisne so Wsam. *Mark. 7, 27.*

27. Wona dzjesche: Haj, Kneze; da schak indza Wshyczatka wot tych Srotkow, kiz wot jich Knezich Wlida padaju.

28. Duż wotmolwi Jezus, a dzjesche knej: O Zonsta, twoja Wjera je wulka! tebi so stan, kaj zesch. A jeje Dzowka woczerstwi we tej samej Shtundzi.

St. 8, 10.

29. A Jezus wotendze tam dale, a pschindze k Galilejskemu Morju, a wustupi na Horu, a synu so tam. *Mark. 7, 31.*

30. A wele Luda pschindze knjemu: czi mjejachu sobu Kromych, Estepnych, Njemoch, Wjednych, a wele druhich, a kladzechu jich k Jezusowymaj Rohomaj; a won jich sahaji.

St. 11, 5. Jef. 35, 5. Luf. 7, 22.

31. Tak, so so Ludzo dzjwachu, jako woni widzichu, so Njemi rycza, Kromi su czivi, Wjedni khodzja, Estepi widzja: a kwaljachu teho Israelskeho Boha.

32. A Jezus sawoła swojich Wuczomnikow ksebi, a dzjesche: Mi je zel teho Luda, pschetoz woni hizom na czi Dny pola me su sawostali, a nimaju niczo, so bychu indli; a ja jich nochzu bes Indjie precz puszczicz, tak, so bychu woni wot Mozny ne pschischli na Puczju. *Mark. 8, 1.*

33. A jeho Wuczomnizy dzjachu knjemu: Dze bychmy my tak wele Kljeba wšali we tej Puszini, so bychmy tekko Luda naschycili?

34. A Jezus dzjesche knim: Kak wele Kljeba macze wy? Woni dzjachu: Esedom, a trochu Rybiczkow.

35. A won kafasche so temu Ludu na Semju delje sešndacz.

36. A wša te šedom Pokroty, a te Ryby, dżakowasche so, kafasche te šame, a da je swojim Wuczomnikam a czi Wuczomnizy temu Ludu. *Mark. 8, 6.*

37. A woni jydjichu schitzy, a buchu nasyczeni: a sebrachu te sbotkne Kruschki na sedom polnych Korbom.

38. Tych pak, kiz bjechu jndli, bjesche schtyri Tausent Muzow, zony a Djieczi nebjechu rachnowane.

39. A jako won tych Ludzi bjesche rozpuschyl: stupi won do Lodzje, a pschindze do tych Mesow Magdala.

Ton 16. Staw.

Wot Zejchom tych Pharisiejkich a jich kifsateho Kwaſa: Pietrowe Posnacie a Klucyje; Krystusowe Czerpenje, a ton Kschij tych, kiz jemu pschisluſchaju.

Duz pschistupichu Pharisiejshy a Sadduzejshy: czi spytowachu jeho, a zadachu, so by jim Dzimfnebes pokasat. *Mark. 8, 11.*

2. A won wotmolwi, a djesche knim: Wy Weczor prajicze: Dobre Bedro budze, pschetoz Nebjo so czerweni. *Łuk. 12, 54.*

3. A rano wy prajicze: Dzenſa budze mutne Bedro, pschetoz Nebjo je so saczertwenito, a je mrocžno. Wy Ludaſojo, na Nebeſa so wy wustejicze, nemozeczje so da tejj wustacz na te Snamenja tych Czajow?

St. 11, 4.

4. Za ſta a Mandzelstwo lamaja Schlachta lada Snamenjom: wotwo jej pak žane druhe Snamjo date nebudze, ſiba to Snamjo teho Prophecy Jonafa. A won djesche precz wostajischi jich. *St. 12, 39. 40.*

Łuk. 11, 29. Jon. 2, 1.

5. A jako czi Wuczomnizy so bjechu pschewesli, bjechu woni ſapomnili Kljeba ſobu wſacz.

6. Jezus pak djesche knim: Ładajcze a ſdzerzcze so Pharisiejſheho a Sadduzejſheho Kwaſa. *Mark. 8, 15. Łuk. 12, 1. Gal. 5, 9.*

7. Duz woni ſebi pompslichu, a djachu: To bjesche, so ſimy ſebi Kljeba ſobu newſali.

8. Jako to pak Jezus ſrofemi, djesche won knim: Wy Maſowjerni, ſchto staracze wy so bes ſobu, so neisze Kljeba ſobu wſali? *St. 6, 30.*

9. Nerosemicze wy hiſchcze niczo? Nespominacze wy na te pjecz Pokroty Kljeba, tym pjecz Tausent (Muſtim) date, a kak wele Korbom wy tedym nasbjerascze? *St. 14, 17. Jan. 6, 9.*

10. Tejj niz na te sedom Pokroty Kljeba, tym schtyri Tausent date, a kak wele Korbom wy nasbjerascze? *St. 15, 34.*

11. Kak da, so wy nerosemicze, so ja wam wot Kljeba nepraju, dnj ja praju: Sdzerzcze so Pharisiejſheho a Sadduzejſheho Kwaſa?

12. Tedy ſrofemichu woni, so won jim nebjesche kaſat, so mjeli so ſdzerzczj Kwaſa teho Kljeba, ale teje Wuczby tych Pharisiejſkich a Sadduzejſkich. *Gal. 5, 9.*

13. Jako pak Jezus pschindze na Mesh Zesareje Philippoweje, woprascha won ſwojich Wuczomnikow, a djesche: Schto praja Ludjo wotemne, teho czlowſheho Syna, so ja ſym?

Mark. 8, 27.

17. Jezus pač wotmolwi, a džesche: D ty newjerna a wrotna Schlachta! kač dotho dyrbu ja pschi was bryč? Kač dotho dyrbu ja was czerpicz? Pšchimedžje mi šem teho šameho.

18. A Jezus jemu porošy: a ton Djabol wojndže wot njeho, a to Hulcžo wotkhoru we tej šamej Štundzi.

19. Fedn džjachu czi Wučjomnizy pšchistupiwšchi k Jezuskej wošebi: Ežohodla šmy my nemoli jeho wuhnacž?

20. Jezus pač wotmolwi, a džesche knim: Wascheje Newjeru dla. Pšchetož ja sawjernje praju wam: Dnž wy Wjeru macže, tejš jeno tač wulku, jako žonopowe Sorno, da možecže wy ktutej Hori reknucž, sbjen šo wot tudy tam; a wona budže šo sbjenucž, a nebudže wam nicžo nemožne.

St. 21, 21. Łuf. 17, 6.

21. Ale tuta Schlachta newojndže, šiba pšches Modlitwu a Pošjenje.

22. Jako woni pač bjechu we Galilejškej, džesche Jezus knim: Stacž šo budže, šo Ežloweka Šsyn budže do cžloweckich Kufow podaty; St. 20, 17. 18. Mark. 9, 31. Łuf. 9, 22. St. 18, 31.

23. A woni budža jeho mořicž, a na czečkž Džen budže won horje stanucž. A woni šo jara šrudžichu.

24. Jako woni pač do Kaper-nauma pšchindžechu, pšchistupičhu k Pjetrej czi šami, kiž danški

Krošč berichu, a džjachu: Meda-wa wasch Wuczer teje Danje?

25. A won džesche: Won dawa. A jako won bjesche do-moj pšchischoł, pšchindže jemu Jezus šKrcžu predy, a džesche: Šhto šo tebi šda, Šchimane? Wot kajkich ľudzi beru Kralojo na Šemi Žto aby Dan? Wot šwojich Džjeczi, aby wot Žu-šych?

26. Duž džesche knjemu Pjetr: Wot Žušč. Džesche knjemu Jezus: Da šu tehodla Džjeczi šwobodne.

27. Ale šo bychmy my iich nepohorschili, dži k Morju, a wucziš Wudu, a tu prjenju Křbu, kiž špluwne, wšmi: a dnž ty jej Kot wotemrišč, budžesch ty Štater namačacž; ton šammy wšmi ty, a daj jon jim ša inne a ša šo.

Ton 18. Štaw.

Wot Pohorščenja, Možy teju Klucjow, a bratrowškeho Wujednjanja.

We tej šamej Štundzi pšchistupičhu Wučjomnizy k Jezuskej, a džjachu: Šhtu tejš je ton Najwetschi we nebestiin Kraleštwi. Mark. 9, 34. Łuf. 9, 46.

2. A Jezus sawoła Džjecžo kšebi, a postaji jo šredža bes nich,

3. A džesche: Sawjernje, ja praju wam: Želi šo šo newobroščicže, a nebudžecže jako Džjeczi, da wy nebudžecže do nebestkeho Kraleštwja pšchindž.

St. 19, 14. Mark. 10, 15. 1 Kor.

14, 20.

4. Sčtuž ſo tehodla ſam ponija, jaſo to Džeczo, ton je Najwercſchi we nebeſkim Kraleſtwi.

1 Pietr. 5, 6.

5. A ſčtuž jene tajſe Džeczo horje woſine we mojim Meni, ton woſine me horje.

Et. 10, 40.

6. Sčtuž paſ pohorſchuje Geneho wot tych Molcziſch, kiž do mne wjerja: temu by lijepe byſo, ſo by niſunſki Kamen na jeho Sčiju poroiſcheny, a won porepeny byſ we Morju, džež najłobſche je.

Mark. 9, 42.

Łuf. 17, 1.

7. Bjeda Sſwjetu Pohorſchenjom dla! Pſchetož Pohorſchenje pſchindž dyrbi: ale bje da temu ſamemu Ełłowekej, pſches kotrehož Pohorſchenje pſchindže!

8. Zeli ſo paſ twoja Ruſka aby twoja Moſa cze pohorſchuje, da motrubaj ju, a cziſ ju wot ſebe: lijepe czi je, ſo ty kžiwenju kromy, aby bjedny nuž džeſch; džiſi ſo by ty dwoje Ruzy aby dwoje Moſy mjet, a byſ do wječz-neho Wohenja cziſnenn.

9. A jeli ſo cze twoje Woko pohorſchi, wutorn jo, a cziſ jo wot ſebe: lijepe czi je, ſo ty ſjenem Wokom kžiwenju nuž džeſch; džiſi ſo by ty wobej Woczi mjet, a byſ do helſkeho Wohenja cziſnenn.

10. Łajcje, ſo byſcže tych Molcziſch žaneho neſazpili. Pſchetož ja praju wam: Žiž žandželjo we Rebeſach wiđža ſtajnje to Wobleczo mojeho Wotza we Rebeſach.

11. Pſchetož ełłowſki Eſon je pſchiſchoł, to ſbožne cjinicz, iſčtož ſhubene je.

Et. 9, 13.

Łuf. 19, 10. 1 Łim. 1, 15.

12. Sčto ſo wam ſda? Dy by ſčtu mjet Eto Wozow, a Žena wot niſ ſo ſablu džiła: nemoſtaji won te džewecz a džewecz džeſacz na Horach, dže tam, a pyta tu ſabludženu?

Łuf. 15, 4. Ezech. 34, 11. 12.

13. A dyž ſo ſtane, ſo won ju namaka: ſawjernje, praju ja wam, won ſo bole nad nej ſweſeli, džiſi nad tymi džewecz a džewecz džeſacz, kotrež ſo ne bječu ſabludžiſe.

14. Łak teiž neje Wola pſched waſchim Wotzom we Rebeſach, ſo by jedyn wot tych Małych ſhubeny byſ.

2 Pietr. 3, 9.

15. Zeli ſo paſ tvoj Bratr pſcheczimo tebi ſrieſchi: dži, a porukuj jemu to beſ tobu a beſ nim ſamym. Ełłyſchi won tebe, da ſy ty ſwojeho Bratra dobyſ.

3 Moſ. 19, 17. Łuf. 17, 3.

16. Nočželi won paſ tebe kłyſcječ: da wſini hiſcže jeneho aby dweju kſebi, taſ, ſo by kožde Ełłowo wobſtalo wo Kczi dweju aby cjoch Sſwjetkow.

Hebr. 10, 28.

17. Zeli ſo won jich paſ ne poſłucha, pomjes Emejni. A jeli ſo won teiž Emejnu nepoſłucha, da džež jeho ſa Pohana a ſa Žłonika.

18. Sawjernje, ja praju wam: Sčtož wy na Semi ſwjaſacz budžeče, to dyrbi teiž we Rebeſach ſwjaſane byč; a ſčtož wy

na Semi roswjetece, to dyrbi tejj we Nebesach roswjasane bycj.

Jan. 20, 23.

19. Dale praju ja wam: Jeli so dwaj bes wami psches jene staj na Semi, nech je schtoz ze, so zetaj proshycz; to dyrbi so jimaj dostacz wot mojego Wortza we Nebesach.

20. Pschetoz dzez dwaj aby czjo sromadzeni su we mojim Mieni, tam sym ja bredza bes nimi.

21. Tedy pschistupi Pjetr Knjemu, a dzesche: Kneze, kak husto dyrbu ja da mojemu Bratrej, kiz na mni strjeschi, wodacz? Je dosz bedom krocz?

22. Jezus dzesche Knjemu: Ja tebi nepraju, bedom krocz, ale bedom dzezacz mol bedom krocz.

23. Tehodla je nebeske Kralestwo podomne Kralej, kiz psche Rachnowanje dzerzecz se swojimi Wortroczkami.

24. A jako won pocza rachnowacz: pschindze jedyn psched njeho, kotryz jemu na dzezacz Tausent Puntow winojty bjesche.

25. Jako won pak nemjejesche saplaczicz: pschikasa ton Knes pschedacz jeho, a jeho Zonu, a jeho Dзецzi, a schitko, schtoz mjejesche, a saplaczicz.

26. Duž padze ton Wortroczk delje, modlesche so Knjemu, a dzesche: Kneze mjej Sczerpenje somnu, ja zu czi schitko saplaczicz.

27. Temu Knesej pak bjezel teho sameho Wortoczka, a

puszczji jeho, a ton Dol won jemu tejj spuszczji.

28. Duž dzesche ton samy Wortroczk wohn, a nadendze swojich Towarschow jeneho, kiz jemu Sto Kroschow winojty bjesche: a won sapshija jeho, a dajesche so snim, a dzesche: Saplacz mi, schtoz ty mi winojty sy.

29. Duž padze jeho Towarsch jemu Kromomaj, proschesche jeho, a dzesche: Mjej Sczerpenje somnu, ja zu czi schitko saplaczicz.

30. Won pak nechasche: ale dzesche, a czisnu jeho do Zastwa; hacz saplaczji, schtoz winojty bjesche.

31. Jako to pak jeho Towarschojo widzichu: studzichu so woni jara, a pschindzo wupowedachu to schitko swojemu Knesej, schtoz so stalo bjesche.

32. Tudy sawoła ho jeho Knes kšebi, a dzesche Knjemu: Ty sly Wortroczko, schitkon ton samy Dol sym ja tebi spuszczij, dokelz ty me proschesche;

33. Nedyrbjal da ty so tejj smilicz na swojim Towarschu, kajz so ja na tebi smilit sym?

Jan. 2, 13.

34. A jeho Knes rosnjewa so, a poda jeho Czmlerjam: hacz won saplaczji schitko, schtoz jemu winojty bjesche.

35. Tak tejj budze wam moj nebeski Woczez czinicz, jeli so wy nemodaczje kojzdy swojemu Bratrej swaschich Wutrobow iich Winy.

Ton 19. Staw.

Wot Kosnobjelenja tych Mandželſkich,
wot Džjecji a wot Bohaſtwa.

1. A poda ſo, jako Jeſus te
ſame Krcžje bjeſche doſonjał:
ſbjenu won ſo ſGalilejſkeje
preč, a pſchindže na Meſy teje
jidowſkeje Semje ſa Jordanom.

2. A wele ludži džeſche ſa
nim, a won jich tam ſahoji.

3. A czi Pharifejſky pſchiſtupi-
chu knjemu, ſpytowachu jeho, a
džjachu knjemu: Može tež Muž
ſwoju žonu wot ſebe puſch-
czicz kaſkejež kuli Winy dla?

4. Won paſ wotmolwi, a
džeſche knim: Nejške wy laſo-
wali, ſo, kotryž we Spoczatku
Ełloweka je ſtworił, ton je czinił,
ſo dyrbeſche Muž a žona bycz;

1 Mojf. 1, 27.

5. A džeſche: Tehodla budže
Ełlowek Ana a Maczer wo-
puſchczicz, a ſo džežecz kſwojej
žoni, a budžetaj taj dwaj žene
Ežjeło? 1 Mojf. 2, 24. Marf. 10, 7.

1 Kor. 6, 16. Eph. 5, 31.

6. Da wonaj tehodla nejſtaj
dwje, ale žene Ežjeło. Ščtož
tehodla Boh romadu ſtowarſchił
je, to Ełlowek roſno nedžiel.

1 Kor. 7, 10.

7. Duž džjachu woni knjemu:
Ežhodla da je Mojſas pſchika-
ſał kowliſt dacž, a ju wot ſebe
puſchczicz?

8. Won džeſche knim: Moj-
ſas je wam wotpuſchczil, waſche
Mandželſke wot ſebe puſchczicz,
waſchich Wutrowow Ewerdoſhje
dla; ale wot Spoczatka tał
nebjjeſche.

9. Ja praju pał wam: Ščtuž
ſwoju Mandželſtu wot ſo preč
puſchczji (liba Kurwarſtwa dla)
a woſme ſebi druhu, ton Man-
dželſtowo łama; a ſčtuž tu wot
ſebe puſchczjenu woſme, ton tež
Mandželſtowo łama.

Et. 5, 31. 32. 1 Kor. 7, 10.

10. Džjachu knjemu jeho
Wuczomnižy: Šadžerži ſo ta
Wjež tał ſMužom a ſjeho žo-
nu, da neje derje ſo woženicz.

11. Won džeſche pał knim:
To Šłowo ſo nejima kož-
deho, ale komuž je date.

1 Kor. 7, 7. 17.

12. Pſchetož nješkofſi ſu wurje-
ſani, kofſiž ſo tał ſmaczerneho
žiwota ſu narodžili: a ſu nje-
škofſi wurjeſani, kiž wot Ełloweka
ſu wurjeſani: a ſu nješkofſi
wurjeſani, kiž ſo ſami ſu
wurjeſali nebeſkeho Kraleſtwa
dla. Ščtuž to pſchijecz može,
ton to pſchimn.

13. Eedy buchu Džječatka
knjemu pſchineſene, ſo by won
Ružy na nje položil, a modlił ſo
kBohu. Ezi Wuczomnižy pał
rjeſtachu na nich. Łuf. 18, 15.

14. Ale Jeſus džeſche: Puſchcže
te Džječatka, a newobarajcže
jim kemni pſchindž: pſchetož taj-
kich je nebeſke Kraleſtwo.

Et. 18, 2.

15. A won položi Ružy na
nje, a džeſche preč.

16. A laj, jedyn pſchiſtupižy
džeſche knjemu: Dobry Wu-
czerjo, ſčto dyrbu ja Dobre
czinicž, ſo bych ja to wječne
živenje mjel? Łuf. 18, 18.

17. Won pač džesche knjemu: Šhto ty mi rjekasch dobry? Nichto neje dobry, kiba ton je nicčki Boh. Ale zesšli ty do živenja nuž hič, da džeř te Rasnje.

18. Won džesche knjemu: Kotre? Jezus pač džesche: Ty nedyrbišch morič. Ty nedyrbišch Mandželstwa łamacz. Ty nedyrbišch kranucz. Ty nedyrbišch falschne Šwjetjenje dawacz.

19. Eješ swojeho Nana a Maczer. A ty dyrbišch swojeho Blišcheho lubowacz jako šam šo.

St. 15, 4.

20. Ton Młodzen, džesche knjemu: To šhitko šym ja džeřał wot mojeje Młodosyje; šhto ja hiščje potrebam?

21. Jezus džesche knjemu: Zesšli bęč dokonjany, dži, pschedaj, šhtož ty samoješch, a rosdaj to šamo ludym Ludjom; da budješch ty mjecz Šchaz we Nebesach; a pschindž, a poj ša mnu.

St. 6, 20. Łuf. 12, 33.

22. Jako pač ton Młodzen to Šsłowo šlyšchesche, wotendže won šrudny: pschetož won mjejesche wele Kubłow.

23. Jezus pač džesche kšwojim Wucjomnikam: Šawjernje, ja praju wam: Bohaty budže šczesška do nebestheho Kralestwa pschindž.

Mark. 10, 23.

24. A šago praju ja wam: Łosche je, šo Kamel psches jehline Wucho pschendže, džiłi šo Bohaty do Božeho Kralestwa pschindže.

25. Jako pač to jeho Wucjomniy šlyšchachu, štrožichu woni šo jara, a džiachu: Šchruha tehodla budže sbožny?

26. Jezus pač polada na nich, a džesche knim: Pola Ełlowešow je to nemožne, ale pola Boha šu šhitke Wjezy možne.

27. Tedy wotmolwi Piętr, a džesche knjemu: Łaj, my šim šhitko wostajili a ša tobu šchli; šhto da nam ša to budže?

Mark. 10, 28. Łuf. 18, 28.

28. Jezus pač džesche knim: Šawjernje, ja praju wam, šo wy, kiž šje ša mnu šchli, we nowym Narodži, dži čłowški Šsyn šejdžič budže na Štoli swojeje Krafnosyje, budžeče wy tejj šejdžič na dwanacze Štofach, a šudžič te dwanacze Zšraelšte Šchlachty.

29. A kojjdny, kiž wostaji Kejjje, aby Bratrow, aby Šsotry, aby Nana, aby Macz, aby Žonu, aby Džeczi, aby Pola, mojeho Mena dla: ton budže to šamo Što krocž dostacz a mjeczne žiwenje herbowacz.

30. Ale jich wele, kiž šu prijni, budža pošleni: a pošleni budža prijni.

St. 20, 16. St. 22, 14.

Mark. 10, 31. Łuf. 13, 30.

Ton 20. Štaw.

Wot Džekacerjow teje Winij, Kryšufoweho Ezerpenja, tych Wucjomnikow Ĥordosyje, a dweju Ššlepeju Pomozny.

Nebeste Kralestwo pač je pošdomne Ĥospodarej, kiž nydom se Ššwitanjom wohn džesche,

Dzielaczerjow najecz na swoju Winizu.

Et. 21, 33.

2. A jako won ſDzielaczeremi psches jene pschindze wo Krosch na Dzen, posla won jich na swoju Winizu.

3. A dzjesche wohn wokolo czezeje Shtundy, a wulada druhich na Torhoschczu prosnych stejo,

4. A dzjesche knim: Dziejce tejj wy na Winizu; ja zu wam dacz, sctoz prawe je.

5. A woni wotendzechu. Saso won wojndze wokolo schesteje a dzewjateje Shtundy, a czinesche teho runja.

6. Wokolo jidnateje Shtundy pak dzjesche won wohn, a namaka druhich prosnych stejo, a dzjesche knim: Scto stejicze wy tudy zylizki Dzen prosni?

7. Woni djiachu knjemu: Schak nas nichto neje najal. Won dzjesche knim: Dziejce tejj wy tam na Winizu; a sctoz prawe je, dyrbicze dostacz.

8. Dyz pak Weczor bu, dzjesche ton Knes teje Winizy kswojemu Sastojnikej: Sawolaj Dzielaczerjow, a daj jim tu Sdu; a sapocz wot poshlenich hacz do prjenich.

9. A jako czi pschindzechu, kofsz wokolo jidnateje Shtundy najeczj bjechu, dosta kojzdy po Kroschu.

10. Dyz pak prjeni pschindzechu, mjenjachu woni, so budza wjazp dostacz: a woni dostachu tejj kojzdy po Kroschu.

11. A jako jon wofachu, mor: kotachu woni pscheczjwo Hospodarej,

12. A djiachu: Ezi posleni su jeno jeniczku Shtundu dzjeskali, a ty sy jich nam runych sczinit, kiz my teho zyleho Dnja Wobczejnosz, a Djezu smy nesli.

13. Won pak wotmolwi, a dzjesche kjenemu bes nimi: Pscheczelo, ja czi Kschindzy nesczinju. Nejsy ty somnu psches jene pschischof wo Krosch?

14. Wsmi, sctoz twoje je, a dzi swoj Pucz. Ja zu pak temu poshlenemu dacz runje jako tebi.

15. Aby nimam ja Moz czinicz, sctoz ja zu, stem Mojim? Zadasz ty tehodla rosnje, so ja tak dobroczjmy sym?

Rom. 9, 21.

16. Tak budza posleni prjeni, a prjeni posleni. Pschetoz wele je jich pomolanych, ale malo je wustwolonych.

Et. 19, 30.

Et. 22, 14.

17. A Jezus czenishe horje do Jerusalema, a wsa ksebi tych dwanacze Buczomnikow wofesbi na Puczju, a dzjesche knim:

Et. 17, 22.

18. Zajcze, my czenemy horje do Jerusalema, a Egloweka Ssyn budze woschim Djeschnis kam a Pismawuczjnym podatn, a woni budza jeho k Smerczi wotbudzicz;

19. A budza jeho podacz Pohanam k Smiechej, Kostanju, a Kschizowanju, a na czezcji Dzen budze won saso stanucz.

20. Jedn pschistupi knjemu Macz tych Dziejci Zebedeowych se swojimaj Synomaj, a panuschi psched nim delje proschesche njeschto wot njeho.

21. A won dzjesche knjemu: Schto zesch? Wona dzjesche knjemu: Pschikaj, so taj mojej dwaj Synaj byschtaj sejdzilaj we twojim Kralestwji, jedyn na twojej Prawizy, a druzi na Ejewizy.

22. Ale Jezus wotmolwi, a dzjesche: Wy newjesze, schto wy prosycze; mozece wy ton Kelich picz, kotryz ja picz budu, a so dacz chczicz stej Eczenizu, skotrejz ja chczeny budu? Woni dzjachu knjemu? Haj, my mozejm.

Jan. 18, 11.

23. A won dzjesche knim: Moj Kelich dyrbicze wy zwar picz, a stej Eczenizu, skotrejz ja chczeny budu, dyrbicze wy chczeni bycz; ale to Sseidzenje na mojej Prawizy a Ejewizy dacz, nesteji pschi mni, ale kotrymz je pschihotowane wot mojeho Wotza.

24. A jako to czi Dzebaczo slyschachu, rosnjewachu woni so na teju dweju Bratrow.

Mark. 10, 41.

25. Ale Jezus sawoła jich ksebi, a dzjesche: Wy wjesze, so Hierschtojo tych Ludow na nich kneza, a czi Wulzy maju swoju Moz na nich.

26. Tak pak nedyrbi bes wami bycz; ale, zeli schtu bes wami mozny bycz, ton budz wasch Ssluzomnik.

27. A schtu bes wami je mozebni schi bycz, ton budz wasch Wotrocjk.

28. Runje jako Esloweka Syn neje pschischol, so by sebi dal slyzicz, ale so by won slyzic, a dal swoje Ziwjenje k Wuzmozenju sa jich wele. Phil. 2, 7.

29. A dyz woni wohn czenichu s Jericha, dzjesche wele Luda sa nim.

30. A laj, dwaj Oslepaj sejdzischtaj pschi Puczu; a jako wonaj slysheschtaj, so Jezus nimo dze, wolaschtaj wonaj, a dzeschtaj: Kneze, ty Syno Davitowy, smil so nad namaj.

Mark. 10, 46.

31. Ale ton Lud porosy jimaj, so byschtaj melczataj. Ale wonaj wele bole wolaschtaj, a dzeschtaj: Kneze, ty Syno Davitowy, smil so nad namaj.

32. A Jezus wosta stejo, a sawoła jeju, a dzjesche: Schto zetaj, so bych ja wamaj czinik?

33. Wonaj dzeschtaj knjemu: Kneze, so byschtej naschej Woczi wotworenej bylej.

34. A Jezusej bjesche jeju zel, a dotknu so jeju Woczow: a nydom jich Woczi ladachu, a wonaj dzjeschtaj sa nim.

Ton 21. Staw.

Krstus czene do Jerusalema; jeho Poschtrafowanie we Templu, Ezejefanje, wotre Kosrczenje a Schtraf-priebowanie.

A jako woni blisko k Jerusalemu pschindzechu do Bethphage k wolijowej Hori, posla Jezus

twoju wot swojich Wuczomnikow, **Mark. 11, 1. Luk. 19, 29.**
Jan. 12, 12.

2. A dzjesche knimaj: Džitaj do teho Mjestka, kiž predy waju leži, a nydom budžetaj woj Wofližu namakadž pšiwjaſanu, a mlodeho Wofla pšinej; wotwještaj a pšiwedžtaj jeju kemni.

3. A budželi wamaj ſchtu ſchtu prajič, da rektaj: Ton knes jeju potreba; a nydom budže won wamaj jeju puſchčič.

4. To ſo paſ ſčitko ſta, ſo by dopelnene byto, ſchtotž rycžane je pšes Prophetu, kotryž praji:

5. Powjeſže Džowzy Stonſkej, laj, twoj Kral pšindže ktebi ſčičkej Myſlu, ſejdžo na Wofližy, a na mlodym Wofli pšiwucženeje Wofližy.

Zach. 9, 9.

6. Taj Wuczomnikaj dzješchtaj, a čjineſchtaj, kajž jimaj Jeſus pšikafat bješche:

7. A pšiwedžješchtaj tu Wofližu a mlodeho Wofla, a položišchtaj ſwoju Draſtu na neju, a ſadžišchtaj jeho na neju.

8. Ale wele Luda pšesčješrasche ſwoju Draſtu na Pucž: druſy paſ rubachu Hafoſy wot ſchtomow, a ſzelechu je na Pucž.

9. Ton Lud paſ, kiž predy a ſa nim dzjesche, wofaſche a dzješche: Hoſianna temu Œsynu Dawitowemu; kwaleny budž, kiž pšindže we Weni teho knesa! Hoſianna we Wofokofsi.

Pſ. 118, 24. 25. Jan. 12, 13.

10. A jako won do Jeruſalema nuž čjenišche, ſbježe ſo to žyle Mjeſto, a dzješche: Œchtu je ton?

11. Ludžo paſ džjachu: To je Jeſus, ton Propheťa ſNazaretha Galilejſkeje Œmie.

Jan. 1, 45.

12. A Jeſus ſajndže do Tempła Božeho, a wuhna ſčitkič, kiž pšedawachu a wikowachu we Tempłu, a powroczi te Blida tych, kiž Venesy pšchemjenjachu, a te Stoły tych ſamych, kiž Hoſbje pšedawachu.

13. A dzjesche knim: Piſane ſteji: Moja Kejža budže Kejža teje Modlitwy menowana; wy paſ ſže mordarſtu Jamu wot neje ſčjinili.

Jef. 56, 7. Jer. 7, 11.

14. A knjemu pščiſtupiču Œslepi a Kromi we Tempłu, a won jih ſahoji.

15. Jako paſ woſchi Mješčinizy a Piſmarucženi widžichu te Džimy, kotrež won čjineſche, a te Džjeczi we Tempłu wołajo, kiž džjachu: Hoſianna temu Œsynu Dawitowemu: roſnje: wachu woni ſo,

16. A džjachu knjemu: Œſtyſchiſch ty tež, ſchtu tu čji praja? Jeſus paſ dzješche knim: Haj! Nejšže wy paſ nidy laſowali: ŒČerta tych Nerycžajnych a Čješchnych ſy ty Kwalbu pščiſhotował? Pſ. 8, 3.

17. A wotajimſchi jih džješche ſMjeſta wohn do Bethanie, a ſawoſta tam pšes Mož.

Mark. 11, 11.

18. Jako won paſ rano faſo do Mjeſta dſjeſche, bjeſche won ſodny.

19. A wuladawſchi pſchi Puczu jedyn figowſy Shtom, pſchiſtupi knjemu, a nenamaka niczo na nim, kiba jeno liſſje. A won dſjeſche knim: Nidy do Wječ: noſſje žadny Płod wjazp na tebi neroſſ. A ton Figowſy nydom wuſtnu. Łuť. 13, 6. 7.

20. A jako to Wuczomniſy widſichu, dſiwachu woni ſo, a dſjachu: Kať je ton Figowſy tať ſkoro wuſtnuť?

21. Jeſus pať wotmolwi, a dſjeſche knim: Sawjernje, ja praju wam, jeli ſo wy Wjeru macze, a neſſje newjeſſi, da budzećje wy niſ jeno to, ſchtoſy ſtym Figowſyom ſo ſtało je, cſi nicſy; ale dnſ wy teſſy kutej Hori prajicſy budzećje, pſcheſbjehn ſo, a ſwrocſy ſo do Morja, da ſo wono ſtać budze.

22. A ſchitko, ſchtoſy wy we Modlitwi proſnyć budzećje, budzećjeli jeno wjericſy, da budzećje wy to ſjamo doſtać. Marť. 11, 24.

23. A jako won do Zyrkwje pſchindſje, pſchiſtupichu knemu, jako won wuczeſche, woſchi Mjeſchniſy a teho Łuda Starſchi, a dſjachu: Sćjejei Mozu cſiniſch ty to? a ſchtu je tebi tu Moſy dať?

24. Jeſus pať wotmolwi, a dſjeſche knim: A ja zu waſ teſſy jene Słowo wopraſhecſy: jeli ſo wy mi to powjeſſje, zu ja wam teſſy prajicſy, ſkaťjei Mozu ja to cſiniu.

25. Swotkal bjeſche Janowa Ehczeniza? Bjeſche wona ſMebeſ, aby wot Ełłowekow? A woni ſebi melczo myſljachu, a dſjachu: Prajimy my, ſo je ſMebeſ była, da budſje won knam reknucſy: Ełłohodla da wy jemu newjerelſcſje?

26. Prajimy my pať, ſo je wot Ełłowekow była, da my ſo Łudſi bojimy: pſchetoz woni dſerſzachu ſchitſy Jana ſa Proſphetu. St. 14, 5.

27. A woni wotmolwichu Jeſuſej, a dſjachu: Wy newjeſmy. Duſ teſſy won dſjeſche knim: Da teſſy ja wam nepowjem, ſcſjejei Mozu ja to cſiniu.

28. Shtoz ſo wam pať ſda? Muſy mjejeſche dweju Eſsynow, a won pſchiſtupi kprjenemu, a dſjeſche: Moſy Eſsyno, dſi ty, dſjelaj dſenſy we mojej Winizy.

29. Won wotmolwi pať, a dſjeſche: Ja nochſy. A porom won ſo kaťjeſche a wotendſje tam.

30. A won dſjeſche ktemu druhemu, a dſjeſche runje tať. Eon pať wotmolwi, a dſjeſche: Kneſje, haj ja zu; a neſje ſchoť.

31. Kotry beſ romaj dwje: maj je teho Mana Wolu cſiniť? Woni dſjachu knjemu: Eon prjeni. Dſjeſche Jeſus knim: Sawjernje, ja praju wam: Złoniſy a Kurwy moſja derſje ſterſje do Boſeho Kraleſtwa pſchindſy dnſli wy. Łuť. 3, 12. 13.

32. Pſchetoz Jan pſchindſje křwam, a wuczeſche waſ prawy Pucſy, ale wy jemu newjerelſcſje: Złoniſy pať a Kurwy jemu

wierzachu. A hacž wy to ſamo runje widziſcſcže, da wy ſchał Pokutu po tem neczineſcſcže, ſo byſcſcže jemu teſž mjerili.

33. Poſłuchajcſcže na druge Pſchirunanje: Jedyn Hoſpodar bjeſcſcže, ton plodjeſcſcže Winizu a wobrodzi ju ſPlotom, a wuſkopa we nej Praſu, a natwari Turm, a pſchenaja ju Winzarijam, a czeniſcſcže precž do drugeho Kraja. Jeſ. 5, 1.

34. Jažo ſo pał tych Płodow Ejaſ pſchibliža; poſta won ſwojih Wotročkow křym Winzarijam, ſo bychu jeje Płody brali.

35. Eži Winzarjo pał pſchijawſchi jeho Wotročkow jeneho wubichu a drugeho ſabichu, cze cžejo pał woni kamenjowachu.

Jap. St. 7, 52. 58.

36. Sažo poſta won druhich Wotročkow, kotrychž wjazy dſžli prjenich bjeſcſcže: a woni jim runje tał cžinjachu.

37. Najpoſleſy pał poſta won ſwojeho Eſyna knim, a džeſcſcže: Woni budža ſo pſched mojim Eſynom traſchicž.

38. Eži Winzarjo pał widžiwſchi teho Eſyna dſžjachu beſ ſobu: To je ton Herba; pojmy, ſkonzujmy jeho, a pſchineſmy jeho Herbſtowo na naſ.

St. 26, 3. 4.

39. A woni wſachu jeho, wuſtorcžichu jeho ſWinizu, a ſabichu jeho. Hebr. 13, 12.

40. Dſžž tehodla ton Kneſ teje Winizy pſchindž budže, ſchto budže won tajkim Winzarijam cžinicž?

41. Woni dſžjachu knjemu: Won budže tych Stoſnikow roſnje ſkonzowacž, a ſwoju Winizu druhim Winzarijam pſchenajecž, kotſž jemu Płody we prawym Ejaſu budža podawacž.

42. Jeſus džeſcſcže knim: Rejſje wy nidy laſowali we Piſmi: Kamen, kotryž Ežjeſlojo ſu ſacžiknyli, ton je kroſchknemu Kamenej ſcžineny: wot teho Kneſa je ſo to ſtało, a je dſžitwne pſched naſchimaj Wocjomaj?

M. 118, 22.

43. Tehodla praju ja wam: Bože Kraleſtowo budže wot was wſate a Pohanam date, kotſž jeho Płody pſchineſu.

44. A ſchtuž na ton Kamen pane, ton budže ſo roſraſcž: a na kohož pał won pane, teho budže won roſmjaſž.

45. A woschi Wjeſchnizy a Pħariſejſny ſtyſchawſchi jeho Pſchirunanja ſroſemichu, ſo won wot nich rycži.

46. A hacž runje woni ſa tem ſtejachu, ſo bychu jeho pſchijeli: da ſchał ſo ludži bojachu, pſchetož woni mjejachu jeho ſa Prophetu.

Ton 22. Staw.

Wot kralowſteho Kwaſa, danſteho Kroſcha, Ħorjeſtacija, najwosſebniſcſcže Kaſnje, a teje Paſchony Kryſtuſkoweje.

A Jeſus wotmolwi, a rycžeſcſcže ſažo knim pſches Pſchirunani a džeſcſcže:

Esyn je won? Boni džiachu: Davitowy.

43. Won dzjesche knim: Kaf da jeho Davit we Duchu Knesa menuje? Dyž refne:

44. Ton Knes je prajit kmojemu Knesej: Esyn šo kmojej Prawicy, hacž ja položu twojich Nepscheczelow sa Podnožki twojich Rohow. Łut. 20, 42.

Jap. St. 2, 34. 1 Kor. 15, 25. Hebr. 1, 13. Pf. 110, 1.

45. Dyž tehodla jeho Davit Knesa menuje, kah da je won jeho Esyn?

46. A nihto nemožesche jemu Estoweczka wotmolwicz, a nezskrobi šo tejš žadyn wot teho šameho Dnja, jeho wjazy praszeczj. Łut. 14, 6.

Ton 23. Staw.

Jesus wuczi, ščtož je šdzerženju wot Pismawuczenych a Pharisejskich.

Tedy ryczesche Jesus k Ludjom, a k swojim Wuczomnikam,

2. A dzjesche: Na Mojsašowym Stoli šejdža czi Pisma wuczeni a Pharisejszy. Reh. 8, 4.

3. Ščitko tehodla, ščtož woni wam praja, šo byščeže dzerželi, to dzeržeje a czincze: ale po jich Škutkach wy neczinče. Pšchetož woni derje praja, ale paš neczinja. Mal. 2, 7.

4. Pšchetož woni swježu cjesčke a nesnosčne Brjemenja, a kladu je Ludjom na Ramenja: ale šami šo jich šworstom dotknuč nochzedža. Łut. 11, 46.

5. Ščitke šwoje Šutki woni paš czinja, šo bychu wot Ludji

byli wtdženi. Boni wosščerja šwoje Napišma, a te Wobrubj šwojich Draštom czinja woni wulke. St. 6, 1. 4 Mojs. 15, 38.

6. Boni radži wošoko šyduju sa Blidom a we Schulach,

7. A lubi šo jim, dyž na Torhosščezjach budža postroweni, a wot Ludži Rabbi menowani.

8. Ale wy paš šo nedajče Rabbi menowadž: pšchetož Jedyn je wašč Miščter, Kryštus: wy paš še ščitzy Bratšja.

Jak. 3, 1.

9. A nikomu wy Wotž nerjekajče na Semi: pšchetož Jedyn je wašč Wotž, kotryž je we Nebeschach. Mal. 1, 6.

10. Nedajče šebi tejš Miščter rjekadž: pšchetož Jedyn je wašč Miščter, Kryštus.

11. Wetschi paš bes wami dyrbi wašč Estužomnik byčj.

St. 20, 26. 27.

12. Pšchetož ščuž šo šam pomoschi, budže poniženy: a ščuž šo šam ponižuje, ton budže pomosčeny. Hiob 22, 29. Pšchisł. 29, 23. Ezech. 17, 24. Łut. 14, 11. St. 18, 14. 1 Pjetr. 5, 5.

13. Bjeda paš wam Pisma wuczenym a Pharisejskim, wy Łudaškojo, kiž wy nebeske Krašstwo šankacze pšched Čłowekami; wy do njeho nepschindžeje, a kofsiž do njeho žedža, wy nedajče nuž hičj. Łut. 11, 52.

14. Bjeda wam Pisma wuczenym a Pharisejskim, wy Łudaškojo, kiž wy Budowow Domy šezereče, a wudawacze šo šdošimi Modlitwami,

tehdla budzeczje wy wjazjy Sa-
tamanstwa dostacz.

Matf. 12, 40. Łuf. 20, 47.

15. Bjeda wam Piſmamuw-
cznym a Phariſejskim, wy Łuda-
kojo, kiż wy Morjo a Semja
wobczenece, ſo bſchcze Zeneho
nowotneho žida ſczinili: a dyż
je ſczinenny, ſczinicje wy wot
njeho Džeczjo teje Helje dwojzy
dyżli wy ſami ſze.

16. Bjeda wam, wy ſlepi
Wodzerjo, kiż wy reknece:
ſchtuż ſo pſchiſaha pſchi Temp-
lu, to neje nicjo: ſchtuż ſo
paſ pſchiſaha pſchi Stotym na
Tempłu, ton je winojty.

17. Wy Wlaſni a Sſlepi!
Kotre je wetsche, to Stoto, aby
ton Tempel, kiż to Stoto ſwe-
czi?

2 Pietr. 1, 9.

18. A ſchtuż ſo pſchiſaha pſchi
Woltariju, to neje nicjo: ſchtuż
ſo paſ pſchiſaha pſchi Wopori,
kotryž na nim je, ton je winojty.

19. Wy Wlaſni a Sſlepi!
Kotre je wetsche, Wopor, aby
Woltar, kiż ton Wopor ſweczi?

20. Tehodla, ſchtuż ſo pſchi-
ſaha pſchi Woltariju: ton ſo
pſchiſaha pſchi nim, a pſchi
wſchitkim, ſchtož na nim je.

21. A ſchtuż ſo pſchiſaha pſchi
Tempłu: ton ſo pſchiſaha pſchi
nim, a pſchi tym, kiż we nim
bydli.

2 Kron. 6, 2.

22. A ſchtuż ſo pſchiſaha pſchi
Wdeſach: ton ſo pſchiſaha
pſchi Božim Stoli, a pſchi tym,
kiż na nim ſejdži.

23. Bjeda wam Piſma-
wucznyym a Phariſejskim, wy

Łudaſkojo, kiż wy Džekatl da-
waczje wot Wjatlicžki, Koprifa
a Kumelzy, a wostajicje to Eze-
ſche we ſakonju, jako Sud,
Ssmilnoſž, a Wjeru. To dyr-
bjało ſo cžinicž, a to druge ſo
newoſtajicž.

Łuf. 11, 42.

24. Wy ſaſlepeni Wodzerjo,
kiż wy Kuntwory žyđicje, a
Kamelje pozeracje.

25. Bjeda wam Piſmamuw-
cznym a Phariſejskim, wy Łuda-
kojo, kiż wy Kanſi a ſchlije
ſwohnikach cžisicje, ſnužkach paſ
ſu wone poſne Rubenſtwa a
Zracža.

Łuf. 11, 39.

26. Ty ſlepy Phariſejski,
wuczilſž najpredy to Snužkomne
teje Kanſi a ſchlije, taſ, ſo
by tejž to Swohnkomne cžiſte
byſo.

Lit. 1, 15.

27. Bjeda wam Piſmamuw-
cznym a Phariſejskim, wy Łuda-
kojo, kiż ſo runaczje kaſkowanym
Rowam, kotrež ſwohnikach ſo
derje ſdadža rjane bycz, ſnužkach
paſ ſu wone poſne mormych
Roſžjom, a ſchitkeje Necžiſtoſžje.

28. Taſ tež wy; ſwohnikach
ſdaczje ſo pſched Ludžimi prawi
bycz, ale ſnužkach ſje wy poſni
Zebanja a Stoſžje.

29. Bjeda wam Piſma-
wucznyym a Phariſejskim, wy
Łudaſkojo, kiż wy tych Prophe-
tow Rowy twaricje, a cžinicje
rjane te Rowy tych Prawnych,

30. A prajicje: Dy bychmy
my byli we Čaſu naſchich
Wotžow, nebychmy my ſnimi
žyli Towarſchojo bycz na tych
Prophetow Krowi.

27. Pſchetoſ kaj Wſtyſtanje wukhadſja wot Eſlonſza Eſha-dzenja, a ſwjeczi hač do Saſha-dzenja: tač teſz budže ton Pſchi-chođ teho eſloweſkeho Eſyna.

28. Džeſ pač Ezerb je, tam ſromadžuju ſo Hođlerje. Hiob 39, 33. Hab. 1, 8. Łuť. 17, 37.

29. Nyđom pač po teſz Za-koſji teho ſameho Ejaſa budže Eſlonſzo ſo ſačmicz, a Wjeſkaſ ſwoje Eſwjetko nedadž, a Wje-ſdy budža ſRebeſ padadž, a Mozy tyč Rebeſow budža ſo hibadž. Ieſ. 13, 10.

30. A tedy budže ſo ſjewicz to Enamjo teho Eſloweka Eſy-na. A tedy budža ſfiowicz ſchitke Eſchlachty na Semi, a budža widzić pſchindžo Eſloweka Eſy-na we Wroczelach tyč Rebeſ ſwulkej Mozy a Kraſnoſſu.

31. A won budže poſtlač ſwojich Zandželow ſwulkim Ło-ſom teje Truby: a woni budža ſromadžicz jeho Wuſwolonych wot tyč ſchtyrjoch Wjetrow, wot jeneho Konſa tyč Rebeſ hač kdruhemu. 1 Eheſ. 4, 16.

1 Kor. 15, 52.

32. Na Figowzy pač ſwulcſze Pſchirunanje: Dyſ jeho Ha-koſa nietyl wotmłodne, a Liſſje puſhcſja: roſemicſe wy, ſo liety Ejaſ bliſſo je. Marť. 13, 28.

Łuť. 21, 29.

33. Tač teſz, dyſ wy to ſchitko widzićje: da poſnajcſe, ſo wono bliſſo a pſched Du-rjemi je. Iak. 5, 9.

34. Samjernje, ja praju wam: Ea Eſchlachta nebudže

ſajndž, hač ſo to ſchitko ſta-ne. Łuť. 21, 32.

35. Nebjo a Semja budžetej ſahinucſz, ale moje Eſłowa ne-budža ſahinucſz.

36. Wot teho Dnja pač, a wot teje Eſhtundy newje ničto, teſz Zandželjo we Nebekach niſz, hač jeno ſam moj Wotſ.

37. Ale runje jako bjeſche we Ejaſu Moncha, tač budže teſz ton Pſchichod teho Eſłoweka Eſyna. 1 Moſ. 7, 7.

38. Pſchetoſ runje jako woni bjechu we tyč Dnjach pſched Eijenzy; woni jdyčichu a pija-ču, ženjachu ſo a wudawachu ſo, hač do teho ſameho Dnja, jako Noa do Kaſhcſza dſjeſche;

39. A woni teho Redžbu nemiejachu, hač ta Eijenza pſchindže, a potepi ſchitkich: tač teſz budže ton Pſchichod teho Eſłoweka Eſyna.

40. Tedy budžetaj drwaj na Polu: jedyn budže horje wſaty, a druhi budže wopuſhcſzeny.

Łuť. 17, 35. 36.

41. Dwoje budžetej mljecſz we Wtuni: jena budže horje wſata, a druha budže wopuſhcſzena.

42. Tehodla wachuicſe: pſche-toſ wy newjeſe, we Eotrej Eſhtundži waſch Kneſ pſchindž budže. Marť. 13, 33. 35.

43. Eo pač poſnajcſe: Dy by Hoſpodar wedžil, we kotrym Ejaſu Waduch jyl pſchindž; by won jdyn wachował, a nedadž do ſwojeho Doma łamacſz.

44. Tehodla budžcſe teſz wy hotowi: pſchetoſ Eſłoweka

Sojn budže pšhindž, we kotrejž Štundži wy šo jeho nenadžijecze.

45. Šchtuž je tehodla šwjer-ny a rosomny Wotrocžk, kotrehož jeho Knes je postajil na swoju Ezeledž, so by jim we prawym Ežaku Jyđž darwał:

Hebr. 3, 5.

46. Šbožny je ton šamy Wotrocžk, dnž jeho Knes pšchischedsi jeho namaka, so won tač cžini.

47. Šawjernje, ja praju wam: Won budže jeho na wščitke swoje Kubla postajicž.

48. Kelneli pač ton šamy šty Wotrocžk we swojej Wu-trobi: Moj Knes šo dljeji, a nepšhindže;

49. A počzne bicž šwojich Towaršow, jy a pije šWopizjami.

50. Duž budže teho šameho Wotrocžka Knes pšhindž ton Džen, kotryž won šo nenadžije, a we tej Štundži, we kotrejž won šebi nepomyšli;

51. A budže jeho rostrubacž, a jemu jeho Šdu dacz šKudakami. Šam budže Škivoljenje a Šubow Kšhipjenje. St. 8, 12.

St. 13, 42.

Ton 25. Štaw.

Wot džešacž Knežnow, pšchirucjeneho Žentnarja, a šubneho Dnja.

Šedy budže to nebeste Kraleštwu podomne džešacž Knežnam, kotrejž swoje Šampy wšachu, a dječhu wohn, Nawoženjani nawschecžiwu.

2. Ale pjecz bes nimi bješke mudroč, pjecz pač nemudroč.

3. Še nemudre wšachu šwoje Šampy, ale Wolija wone šobu newšachu.

4. Še mudre pač wšachu Wolija we šwojich Šsudobjach, se šwojimi Šampami.

5. Žako šo pač ton Nawoženja pošomdži, buchu wone ššje sparne, a wušnuču.

6. Wo Pokrožny pač šbježe šo Wotanje: Šaj, Nawoženja dže; džicze wohn jemu napschecžiwu.

7. Duž stanyču te šame Knežny ščitke, a wuhotowachu šwoje Šampy.

8. Še nemudre pač džjachu štym mudrym: Dajče nam wot wascheho Wolija, pšchetož našče Šampy šahašnja.

9. Ale te mudre wotmolwiču, a džjachu: Niž tač, so by nam a wam nepobračto. Džicze pač radši štym Klamarjam, a nakupče šebi šamym.

10. Žako wone pač šupowacž džjachu, pšhindže Nawoženja: a kotrejž hotowe bječhu, džjachu šnim nuž na Kwaš; a Đurje buchu šanknene. Łut. 13, 25.

11. Potom pač pšhindječhu tež te druge Knežny, a džjachu: Kneže, Kneže, wottanč nam.

12. Ale won wotmolwi, a džješče: Šawjernje, ja praju wam, ja was neshaju.

St. 7, 23. Šf. 1, 6.

13. Šehodla wachujcže: pšchetož wy ani Dnja ani Štundny newješče, we kotrejž cžlowški

Esyn pschindz budze. St. 24, 42.
Mark. 13, 33. Łuk. 21, 36.

14. Kunje jako Ełlowek, kiz do Kraja czenische, sawoła swozich Wotroczkow, a poda jim swoje Kubła. Łuk. 19, 12.

15. A da jenemu piecz Zentnarjow, druhemu dwaj, czechemu pak Jedyn, kojzdemu po jeho Samoženju: a wotendže nydom.

16. Duž dzjesche ton samy, kiz bjesche piecz Zentnarjow dostal: a wikowasche snimi, a doby druhe piecz Zentnarjow.

17. Jeho runja ton, kiz bjesche dwaj dostal, doby tež dwaj druhaj.

18. Ton pak, kiz bjesche Jedyn dostal, sczini schedsi precz Jamu do Semje, a potaji swojeho Knesa Penesy.

19. Po dołhim Czaju pak pschindže tych samych Wotroczkow Knes, a dzerzjesche Rachnowanje snimi.

20. Duž ton, kiz bjesche piecz Zentnarjow dostal, pschistupiwshi pschineše druhe piecz Zentnarjow, a dzjesche: Kneze, ty sy mi piecz Zentnarjow pschiruczit; laj, ja sym druhe piecz Zentnarjow snimi dobył.

21. Jeho Knes dzjesche pak knjemu: D ty dobry a swjerny Wotrocško, ty sy na Matem swjerny byl; ja zu cze na wele postajicz; dzi nuž ktwojeho Knesa Wefeloszi. Scht. 23.

22. Duž pschistupi tež ton, kiz bjesche dwaj Zentnarej dostal, a dzjesche: Kneze, ty sy

mi dwaj Zentnarej pschiruczit; laj, ja sym druhaj dwaj snimaj dobył.

23. Jeho Knes dzjesche knjemu: D ty dobry a swjerny Wotrocško, ty sy na Matem swjerny byl; ja zu tebe na wele postajicz; dzi nuž ktwojeho Knesa Wefeloszi.

24. Duž pschistupi pak tež ton, kiz bjesche Jedyn Zentnar dostal, a dzjesche: Kneze, ja cze snaju, so ty twerdn Ełlowek sy; ty žnesch, džež nejšy rosšywał; a sbierasch, džež nejšy rosšypał.

25. Tehodla bojach so ja, dziejch a potajich twoj Zentnar do Semje. Laj, tu masch to Eswoje.

26. Jeho Knes pak wotmolwi, a dzjesche knjemu: Ty sy a lieni Wotrocško, wedzische ty, so ja žnu, džež nejšym rosšywał, a sbieram, džež nejšym rosšypał;

27. Ty by dymbjal tehodla moje Penesy Pschemjenerjam dacž, a dy bych ja pschischoł, bych ja to Moze kšebi wsal s Dobytkom.

28. Tehodla wsmicze wotnjeho ton Zentnar: a dajče jon temu, kiz ma džešacž Zentnarjow.

29. Pschetož kojzdemu, kiz ma, temu budže date, so by dosž mjeł: schtuž pak nima, wot teho budže tež to, schtož won ma, wsate. St. 13, 12.

Mark. 4, 25. Łuk. 8, 18.

30. A teho newuzitneho Wotrocška czisicze do swohskomneje

Ejemtrošje woħa: tam budže
Plac̃ a Suboro Kschipenje.

St. 24, 51.

31. Dnỹ pať c̃łowos̃i Esyn
pschindz budže we swojey Kraś-
nos̃i, a schitzy swecz̃i Zandzeljo
šm̃n: tedy budže won šejdzicz̃
na Stoli swojeje Kraśnos̃je.

St. 16, 27. 1 Thess. 4, 16.

32. A budža psched nim schitzy
Ładjo sromadzeni. A won budže
jich rosno rosdzjelicz̃, tať, jako
Pastyr Wowzỹ wot Kosłow
rodziša.

Rom. 14, 10.

33. A budže te Wowzỹ k̃swo-
jej Prawizỹ postajicz̃, tych Kos-
łow pať k̃swojej Łjewizỹ.

34. Tedy budže ton Kral pra-
jicz̃ k̃ym na swojej Prawizỹ:
Dojcz̃e šem, wy Dojonowani
mojeho Wotza, herbujcz̃e to
Kralestwo, kotrez̃ wam pschibo-
towane je wot Spoczatka teho
Eswojeta.

35. Pschetoz̃ ja šym łodnỹ
byť, a wy s̃e mi jysz̃ dali. Mi
je šo picz̃ z̃yło, a wy s̃e mi picz̃
dali. Za šym Hośz̃ byť, a wy
s̃e me hospodowali. Is̃. 58, 7.

Ezech. 18, 7.

36. Za šym nahi byť, a wy
s̃e me wodzewali. Za šym
ħory byť, a wy s̃e k̃emni la-
dali. Za šym jaty byť, a wy
s̃e k̃emni pschischli.

37. Tedy budža jemu czi
Prawi wotmolwicz̃, a reknucz̃:
Kneze, dy šmy cze łodneho wi-
dzili, a šmy cze nas̃pycz̃ili? aby
lac̃neho, a šmy cze napowali?

38. Dy šmy cze Hośz̃ia wi-
dzili, a šmy cze hospodowali?

aby naheho, a šmy cze wodze-
wali?

39. Dy šmy cze ħoreho
aby jateho widzili, a šmy k̃tebi
pschischli?

40. A ton Kral budže wot-
molwicz̃ a k̃nim reknucz̃: Sa-
wjernje, ja praju wam: S̃choz̃
wy cz̃inili s̃e Zenemu bes̃ tymi
mojimi najmens̃chimi Bratrami,
to s̃e wy mi cz̃inili. St. 10, 42.

41. Tedy budže won teź
prajicz̃ k̃ym na swojej Łjewizỹ:
Dzicz̃e precz̃ wotemne, wy Sa-
fleczi, do wjećz̃neho Wohenja,
kotr̃y pschihotowany je Cz̃ertej
a jeho Zandzelam. M. 6, 9.

Matth. 7, 23. Łuk. 13, 27.

42. Pschetoz̃ ja šym łodnỹ byť,
a wy neis̃e mi jysz̃ dali. Mi je šo
picz̃ z̃yło, a wy neis̃e mi picz̃ dali.

43. Za šym Hośz̃ byť, a wy
me neis̃e hospodowali. Za šym
nahi byť, a wy me neis̃e wo-
dzewali. Za šym ħory a jaty
byť, a wy neis̃e k̃emni poladali.

44. Tedy budža woni teź
jemu wotmolwicz̃ a prajicz̃:
Kneze, dyha šmy cze widzili
łodneho, aby lac̃neho, aby
Hośz̃ia, aby naheho, aby ħo-
reho, aby jateho, a neis̃emy
tebi škuz̃ili?

45. Duź budže won jim wot-
molwicz̃ a prajicz̃: Sawjernje,
ja praju wam: s̃choz̃ wy neis̃e
cz̃inili Zenemu bes̃ tymi Najhu-
benischimi, to wy teź mi neis̃e
cz̃inili.

46. A woni pojndza do wjećz̃-
neje Cz̃wilje; czi Prawi pať do
wjećz̃neho Žiwenja. Jan. 5, 29.

Ton 26. Stav.

Kryštus jałowam, bjeđji ſo po Wuſtajeńju Wojecho Wuſtaſanja we Sarobji, budje pſcheradzemy, popanemy a pſched buchomny Ssub wedjemy.

A ſta ſo, jako Jeſus ſchitke te ſame Koczje bjeſche dokonjał, djeſche won kſwojim Wuczomnikam:

2. Wy wieſze, ſo po dwjez maj Dnijomaj Zutry budza; a Człoweka Ssyn budze podaty, ſo by kſchizowany był.

3. Eedy ſromadzichu ſo woſchi Mjeſchnizy, a Wiſmawuczeni, a teho Łuda Starschi, na Dwor teho woſcheho Mjeſchnika, kotremuż rjekachu Kajphas;

Jan. 11, 47.

4. A ſradzowachu ſo ro-madzje, ſo bychu Jeſuſa ſleſ-noſzu jimali a morili.

5. Woni djjachu pał: Niz na ton roczny Czaj, ſo by ſo njeđje Kopot beſ Łudom neſbjehnuł.

St. 27, 15.

6. Jako pał Jeſus we Berhanii bjeſche we Domi Schimana teho Wuſadneho: Mark. 14, 3.

7. Pſchiſtupi kńjemu Ğonſka; ta mjejeſche Schlenzu droheje Wody, a wulja ju na jeho Łowu, jako won ſa Wlidadom ſejdzikſche.

Jan. 12, 3.

8. Jako pał to jeho Wuczomnizy widzichu, roſnjewachu woni ſo, a djjachu: Kczomu je tajka Schkoda?

9. Pſchetoz ta Woda moła droho pſchedata, a te Penesy ludym Łudjom date bycz.

10. Jako pał Jeſus to poſna, djeſche won kńim: Czohodla ru-dzicze wy tu-Ğonu? Pſchetoz wona je dobry Skutk na mni czinila.

11. Kudnych ſchał macze wy koczdy Czaj pola ſebe: me wy pał ſtajnje nimacze.

5 Moſf. 15, 11. Mark. 14, 7.

Jan. 12, 8.

12. So wona tu Wodu na moj Ğiwot je wuljala: to je wona kńojemu Porebanju ſczinila.

13. Samjernje, ja praju wam: Dzeż to Evangelion budze prjedowane po wſchjem Sswjeckzi, tam budze też to, ſchtoż wona je ſczinila, prajene kjeje Wopommenju.

14. Duż wotendze jedyn tych Dwanaćze, kotremuż rjekachu Ğudaſch Iſcharioth, kwoſchim Mjeſchnikam,

15. A djeſche: Schto zecze wy mi dac? Da zu ja jeho wam pſcheradzicz. A woni ſlubichu jemu czizecki Ssljebornikow.

16. A wot teje Kwilje ladaſche won ſprawneho Czajſa, ſo by jeho pſcheradzil.

17. Ale ton prjeni Dzen tych ſlotkich Kłjebow pſchiſtupichu czł Wuczomnizy kJeſuſej, a djjachu: Dze zech ty, ſo bychmy tebi to jutrowne Ğehnjo kĞydzji pſchiſhotowali? Mark. 14, 12.

18. Won pał djeſche: Dzicze tam do Mjeſta kńenemu, a rekce jemu: Ton Miſchter da tebi prajicz: Moj Czaj je tudy, ja zu pola tebe Ğutry dzerzecz kńwojimi Wuczomnikami.

19. A czi Wuczomniyz czi-
njachu, kaj jim Jezus bjesche
pſchifaſal: a pſchibotowachu to
jutrowe Zehnjo.

20. A na Beczor ſpnu won
ſo Wlidu ſtymy Dwanaczimi.

Mark. 14, 17. 18.

21. A jako woni jydziču,
djesche won: Samjernje, ja
praju wam, Zedyn wot was
budže me pſcheradzič.

22. A woni buchd jara ſtudni,
a pocjachu koždy bes nimi knje-
mu prajic: Kneže, ſym ja?

23. Won paſ wotmolwi, a
djesche: Ton, kiž ſKuku ſomnu
we ſchli macza, ton ſamy
budže me pſcheradzič.

24. Ežloweka Eſyn war
tam dže, jako wot njeho ſteji
piſane: ale bjeda temu ſame-
mu Ežlowekej, pſches kotrehož
Ežloweka Eſyn budže pſchera-
dženp. Ejepe by jemu bylo, ſo
by ſo ton ſamy Ežlowek nidy
nenarodził.

25. Duž wotmolwi tejj Ju-
daſch, kiž jeho pſcheradzi, a dje-
ſche: Eſym ja, Rabbi? Djesche
knjemu Jezus: Ty to prajicſch.

26. Jako woni paſ jydziču,
wſa Jezus ton Kljeb, dža-
waſche ſo, a łamaſche jon, a
da jon tym Wuczomnikam, a
djesche: Wſmicže, jwže; to je
moje Ežieto. Mark. 14, 22.

Łuk. 22, 19.

27. A won wſa ton Kelich,
a džaowaſche ſo, a da jim ton,
a djesche: Pijče ſchitzy ſnjeho;

28. Pſchetož to je moja Krej
teho noweho ſakonja, kotraž

pſchelata budže ſa jich wele
Wodawanju tych Kjechow.

29. Ja paſ praju wam: Ja
nebudu wot njek wjazp wot
teho Mlada winoweho Penka
picz, hač na ton Džen, dyž
budu picz ſwami nowp we mo-
jeho Wortja Kraleſtwi.

Mark. 14, 26.

30. A jako woni ton kwa-
lobny Kyrliſch bječu wuſpjewali,
wojndžeču woni na wolijowu
Horu. Mark. 14, 26.

31. Tedy djesche Jezus
knim: We tej Nozyp budžeče
wy ſo ſchitzy nademnu pohor-
ſchiež. Pſchetož piſane ſteji:
Ja budu Paſtorja ſbieč, a
Womyp teho Stadla budža
ſo roſcžjekadž. Zach. 13, 7.

32. Dyž ja paſ horje ſtanu,
pojndu ja predy was do Galis-
leiſſeje. Mark. 16, 7.

33. Pjett paſ wotmolwi, a
djesche knjemu: Dy bychy ſo
tejj ſchitzy na tebi pohorſchili,
da ſchał ja ſo nidy nebudu po-
horſchiež.

34. Jezus djesche knjemu:
Samjernje, ja praju czi, ſo we
tej Nozyp, predy dyžli Kapon
ſaſpjewa, budžeſch ty me czi
kroč ſaprieč. Jan. 13, 38.

Mark. 14, 30.

35. Pjett djesche knjemu: A
dy bych ja ſtobu wumreč dyr-
bjał, nočnył ja cze ſaprieč.
Teho runja tejj ſchitzy Wu-
czomniyz džiachu.

36. Tedy pſchindže Jezus ſnimi
do Dwora, kotremuž rjekachu
Gethſemane, a djesche kſwojim

Wuczomnikam: Szyncze so rudy, hacz ja schedsi tam swoju Modlitwu sym sczinił. Jan. 18, 1.

37. A wsa kšebi Pietra, a teju dweju Szynow Zebedeowej, pocza so rudzicz a stysknwy bncz.

38. Duż dżesche Jezus knim: Moja Duscha je trudna hacz kšmierzci; wostancze tudy, a wachujcze somnu.

39. A wotendje trochu, padze na swoje Wobleczo, modlesche so, a dżesche: Moj Wotze, jeli možno, nech ton Kelich wotemne precz dze; ale schaf niz kajz ja zu, ale kajz ty zesch. Łut. 22, 41.

40. A won pschindze kšwojim Wuczomnikam, a namaka jich spizy, a dżesche kš Pietrej: Ne- możecze da wy Zenu Sztundu somnu wachowacz?

41. Wachujcze a modlcze so, tak, so wy do Spytowania nez pschindzeczje. Duch je hotowy, ale Szjeto je štabe.

42. Druhi Ras dżesche won safo tam, modlesche so, a dżesche: Moj Wotze, nejeli možno, so by ton Kelich wotemne schoł, kiba so ja jon piju; da stan so twoja Wola.

43. A won pschishedsi namaka jich safo spizy, a jich Woczi bjechu polne Spanja.

44. A won wostajimšchi jich wotendje safo, a modlesche so kšczjemu, a ryczjesche te štame Szłowa.

45. Duż pschindze won kšwojim Wuczomnikam, a dżesche knim: Ach zecze wy njestk spacz

a wotporczowacz? Łajcze, ta Sztunda je pschishta, so Szlowka Szyn budze do Rukow tych Rjeschnikow podaty.

46. Stancze, pojmy; laj, blisko je, kotryz me pscheradzi.

47. A dnz won hishcze ryczjesche, laj, duż pschindze Judasch, jedyn wot tych Dwanacze, a snim wulka Szroda kšeczemni a se žerdzemi wot wofschich Rjeschnikow a Starschich teho Łuda. Jan. 18, 3.

48. A jeho Pscheradnik bjesche jim Zeich dat, a prajil: Kotrehoz ja budu wofoschecz, ton je, teho pschimajcze.

49. A nydom pschistupi won kš Jezusej a dżesche: Pomhaj Boh czi, Rabbi; a wofoscha jeho. 2 Sam. 20, 9.

50. Jezus pał dżesche knjemu: Moj Pscheczelo, czohodla sy ty pschischoł? Duż pschistupichu woni, a poloziłchu Ruzy na Jezusa, a pschijachu jeho.

51. A laj, Jedyn wot tych, kotryz Jezusom bjechu, pschestrie Ruku, wuczaniu swoj Necz, a rubnu na teho wofsheho Rjeschnika Wotroczka: a wotcza jemu Wuchy. Mark. 14, 47.

Łut. 22, 50. Jan. 18, 10.

52. Duż dżesche Jezus knjemu: Szyl twój Necz na swoje Mjesto; pschetoz sztuż Necz wofshe, ton dyrbi psches Necz Konz wsacz. 1 Kojf. 9, 6.

Sjew. 13, 10.

53. Aby mjenisch ty: so nez moł ja swojeho Wotza prošbcz, so by won mi poštal wjazy

dnjli dwanacze Regionow Jan-
dzelow? Dan. 7, 10.

54. Ale kak by Piſmo bylo
dopelnene? Wono dyrbi ſo
tak ſtać.

55. We tej samej Schtundzi
djesche Jezus ktej Czrodzi: Wy
ſie wuiſchli, jako na Mordaria,
ſMezemi, ſe ſerdzemi, me ji-
mac; ſchał ſym ja ſchjednje ſy-
dal pola was, a ſym wuczil we
Templu, a wy me nejsze jimali:

56. Ale to je ſo ſchitko ſtato,
ſo by tych Prophetow Piſmo
dopelnene bylo. Tedy czejnychu
ſchizy Wuczomnizy wopusch-
czimſchi jeho. Scht. 31.

57. Kotſiz pał Jezusa bjechu
pſchjeli, wedzichu jeho kwoſche-
mu Wuchnikiej Kajphaſej, dzej
Piſmandiczeni a Starschi ſo
bjechu ſeiſchli. Jan. 18, 13.

58. Pietr pał djesche ſa nim
naſdala hacz do Dwora teho
woſcheho Mjeſchnika, a ſajndze
mu, a ſynnu ſo pſchi Eſluzom-
nikach, ſo by won Konz ſchit-
teho teho widzil.

59. Woſchi Mjeſchnizy pał a
Starschi, a zyla Kada, pytachu
faſſchne Eſwjetſenje na Jezusa,
tak, ſo bychu jeho morili;

60. A nenamakachu janeho.
A hacz runje wele faſſchnych
Eſwjetkow pſchistuپی, nenama-
kachu woni ſchał niczo. Napo-
ſletku pał pſchindzeſchtaj dwaj
faſſchnaj Eſwjetkaj,

61. A djeſchtaj: Won je pra-
jil: Ja mozu ton Tempel Bozi
roſtamacz, a ſa czi Dny jon
ſaſo natwaricz. Jan. 2, 19, 21.

62. A ton woſchi Mjeſchnik
poſtany, a djesche knjemu: Re-
wotmolwiſch ty na te Wjezy,
korrej wonaj pſcheczimo tebi
ſwjetſitaj?

63. Jezus pał melczesche. A
woſchi Mjeſchnik wotmolwi, a
djesche knjemu: Ja cze pſchi tym
żiwym Bohu ſaroczju, ſo by nam
powedzil, hacz ſy ty Kryſtus,
ton Eſyn Bozi? 1 Kral. 22, 16.

64. Jezus djesche knjemu:
Ty to prajilſch. Ale ſchał praju
ja wam: Wot teho Czasa budze
ſo ſtać, ſo budzeće wy widzijć
Czloweka Eſyna ſejdzo na
Prawizy teje Mozy, a dnz won
budze pſchindz we Mroczelach
tych Nebef. Et. 16, 27.

Mark. 14, 62. Pf. 110, 1.

65. Duż roſtorcha woſchi
Mjeſchnik ſwoje Draſty, a dje-
sche: Won je Boha hanil;
ſchto my dale Eſwjetkow potre-
bamy? Ej, njekł ſje wy jeho
Boze Hanenje ſklyſcheli.

66. Schto ſo wam ſda?
Woni pał wotmolwichu, a
djjachu: Won je Eſmerczje
winojty. Jer. 26, 11.

67. Duż plujachu woni jemu
beſ Woczi, bijachu jeho ſWjaſze-
mi, njekotſi pał bijachu jeho do
Woblecza, Jef. 50, 6.

68. A djjachu: Hudaj, Kryſch-
cze, ſchtu je, kiz tebe bijesche?

69. Pietr pał ſejdzishe wohn-
kach we Dwori. A njekajka
Dzowka pſchistuپی knjemu, a dje-
sche: A ty bjesche też ſtym Jezu-
ſom ſGalilejskeje. Mark. 14, 66.

Łuk. 22, 56. Jan. 18, 16.

70. **Won paſ pſchedewſchit-** kimi ſapre, a djeſche: Ja ne- wjem, ſchto ty prajſiſch.

71. Jako won paſ tejj ſDu- rjemi wohn djeſche, wulada jeho druha, a djeſche kſym, kiž tam bjechu: Ton bjeſche tejj ſJeſuſom Nazarenſkim.

72. A won ſaſo prjeſche, a pſchiſanu ſo: Ja neſnaju teho Eſloweka.

73. A po małej Kwiłi pſchi- ſtupichu, kotſiž tam ſtejachu, a djiachu kſjerrej: Woprawdži, ty ſy tejj jedyn wot nich; pſche- tož twoja Krcž cze pſcheradži.

74. Duž počja won ſo ſaſlecž a ſo pſchiſahacž: Ja neſnaju teho Eſloweka. A nydom Ka- pon ſaſpijewa. **Mark. 14, 71.**

75. A Pierr ſpomni na Jeſu- ſowu Eſłowo, kotrej won jemu bjeſche prajit: Predy dyžli Ka- pon ſaſpijewa, budjeſch ty me czi krocž ſawrjecž. A won wojndže, a płaſaſche jałobnje.

Ton 27. Staw.

Kryſtaſowe Ezerpenje pſched tym kſwjatnym Eſudom, kſchijowanje, ſDjwami wobjarowana Eſmercž a Porebanje.

Nano paſ ſradžichu ſebi ſchitžy woſchi Mjeſchnižy a Starſchi teho Euda na Jeſuſa, ſo bychu jeho morili. **Mark. 15, 1.**

Łuf. 22, 66. Jan. 18, 28.

2. A ſwjaſachu jeho, a wedži- chu a podachu jeho Bohotej Ponziej Pilatej.

3. Jako to Judasch widžiſche, kiž jeho pſcheradžit bjeſche, ſo won

Eſmercži wotbudženy bjeſche; kajeſche ſo won, a pſchineſe ſaſo te czijeczi Eſljeborniki tym wo- ſchim Mjeſchnikam a Starſchim.

4. A djeſche: Ja ſym ſlie na tem czinił, ſo ja ſym newino- watu Krej pſcheradžil. Woni paſ djiachu: Eſchto to naſ nastupa? Ładaj ſo ty teho.

5. A won czijſnu te Eſlje- borniki do Tempła, ſebra ſo, a ſchedſi precž wobijſy ſo.

Jap. St. 1, 18.

6. Ale woſchi Mjeſchnižy wſa- chu te Eſljeborniki, a djiachu: Wono ſo nehodži, ſo bychmy je do Božeho Kaſchca položili, pſchetož to ſu kſwawne Peneſy.

7. A ſradžowachu, a kupichu ſa nje hornczerjowu Kolu, kſPo- rebanju tych Juſomnikow.

8. Tehodla je ta ſama Kola menowana ta kſwawna Kola, hacž na dženſkiſchi Džen.

Jap. St. 1, 19.

9. Eedy je dopelnene, ſchtož je prajene pſches Prophetu Jere- miaſa, kiž rekne: Woni ſu wſali czijeczi Eſljebornikow, ſkotrymiž bu ſaplacženy ton pſchedaty, kotrehož kupichu wot Iſraełſkich Džjeczi;

Jer. 32, 6. Zach. 11, 12. 13.

10. A ſu je dali ſa horncze- rjowu Kolu, jako mi ton Kneſ pſchilaſał je.

11. Jeſuſ paſ ſtejeſche pſched Bohotom. A ton Bohot wo- praſcha jeho a djeſche: Eſy ty tych Židow Kral? Jeſuſ paſ djeſche kſnjemu: Ty to prajſiſch. **Mark. 15, 2. Łuf. 23, 3. Jan. 18, 33.**

12. A jako won wobſtorżeny bu wot woſchich Mjeſchnikom a Starſchich, newotmolwi won nicjo.

13. Duż djeſche Pilatus knjemu: Reſklyſchich ty, tak cje wredyje wobſtorżuju?

14. A won jemu na žane Eſłowo newotmolwi, tak, ſo ſo teſj Bohot jara dżiwawſche.

15. Na ſwjaty Ejaſ paſ mjejeſche Bohot to Waſchnje, temu ludu jeneho žateho puſchcziej, kotrehož bychu žyli.

Mark. 15, 6.

16. Won paſ mjejeſche wotym Ejaſu žateho, jeneho woſebneho pſched druhimi, kotremuž rjekachu Barabbas.

17. A jako woni ſo bjechu ſejſchli, djeſche Pilatus knim: Kotreho žecze wy, ſo bych wam puſchcził? Barabbas a by Jeſuſa, wot kotrehož budže prajene, ſo won je Krystus.

18. Pſchetož won derje wedyſche, ſo woni jeho ſe Sawiſžu podali bjechu.

19. A jako won na ſudnym Stoli ſejdžiſche, poſta jeho Mandželſka knjemu, a da jemu powedžic: Nemjei ty nicjo cżinicż ſtutym Prawym; pſchetož ja ſym dženſa woſni jeho dla wele pſcheczerpita.

20. Ale woſchi Mjeſchnizy a Starſchi wobryczachu ludži, ſo bychu proſny pſche Barabbasa, Jeſuſa paſ ſkonżowali.

Mark. 15, 11. Łut. 23, 18. Jan. 18, 40.

21. Bohot paſ wotmolwi, a djeſche knim: Kotreho žecze wy

beſ tymaj dwjemaj, ſo bych wam puſchcził? Woni dżiachu: Barabbasa.

22. Djeſche Pilatus knim: Šhto dżebu ja cżinicż Jeſuſom, kotremuž rjekaju Krystus? Woni dżiachu ſchitży: Daj jeho kſchizowacż!

23. Bohot paſ djeſche: Šhto da je won Steho cżinit? Woni paſ hiſchcze cżim bole wolachu, a dżiachu: Daj jeho kſchizowacż!

Mark. 15, 14.

24. Jako paſ Pilatus widžiſche, ſo nicjo nedoſonja, ale ſo weryſchi Kopot bu; wſa won Wodu, a ſmu ſebi Ruzy pſched ludom, a djeſche: Ja ſym beſ Winy na tej Krwi tuteho Praweho; ladajcże wy ſo.

25. A žyli lud wotmolwi, a djeſche: Jeho Krej pſchindż na nas a na naſche Dżeczi.

26. Tedy puſchcži won jim Barabbasa: ale Jeſuſa da won ſchwifacż, a poda jeho, ſo by kſchizowany byl.

27. Duż wſachu teho Bohota Wojazy Jeſuſa kſebi do ſudneje Kejżje, a ſromadžichu na njeho tu žyłu Eſny;

Mark. 15, 16. Jan. 19, 1.

28. A wuſleczechu jeho, a wodžichu jeho ſpurpurſkim Mantelom;

29. A napleczechu cżernjomu Kronu, ſtajiſchu ju na jeho Łowu, a dachu jemu Eżinu do jeho praweje Ruki; a poklakowachu ſo pſched nim, a wuſmjewachu ſo jemu, a dżiachu: Budż ſtrowy, židowſki Kralo!

30. A plujachu na njeho, a wofachu tu Szynu, a bijachu stej samej na jeho Łowu.

31. A jako woni ho bjechu wuhanili: pleczechu woni jemu ton Mantel, a wobleczechu ho jeho Draftu; a wedzechu jeho precz, so bychu jeho kschizowali.

32. A duzy wohn namakachu Egloweka Kyrenseho, s Menom Schimana; teho pschinuczichu woni, so by jeho kschiz nešt.

Mark. 15, 21. Łuk. 23, 26.

33. A pschischedsi na Mjesto, kotremuz rjekaju Golgatha, to je pschetozene, Mopowischczo,

Mark. 15, 22. Łuk. 23, 33.

34. Dachu so jemu Kibateho napicz, kotrej bjesche se zotczoni namjeschane. A jako jo wopta, nechasche won je picz.

35. Jako woni jeho paf bjechu kschizowali, rosdjelichu woni jeho Draftu, a lošowachu wo nju, tak, so by dopelnene bylo, sctoz je prajene psches Prophetu: Woni su moju Draftu bes so djelili, a su wo moju Esuknju lošowali.

Pf. 22, 19.

36. A woni tam bejdzo jeho wachowachu.

37. A stajichu tejj kjeho Łowi tu Winu jeho Ssmerczje napisanu: Ton tu je Jesus, tych Židow Kral.

38. A tedp buschtaj tejj dwaj Mordarej snim kschizowanaj, jedyn k Prawizy a drubi k Ejewizy.

Łuk. 23, 33.

39. Kotsiz paf nimo dzechu, a swarjachu rosnye na njeho, a

wijachu se swojimi Łowami, Mark. 15, 29. Pf. 22, 8.

40. A djjachu: Ey, kiz ty Tempel rostamasch, a twarisch ton kamj sa czi Dny, pomhaj sebi kam. Espli ty Bozi Esyn. da stup s kschiza delje. Jan. 2, 19.

41. Teho runja tejj woschi Mjeschnizy wufmjewachu so jemu s Pismawuczennymi a se Starschimi, a djjachu:

42. Druhim je won pomhat, a nemože kam sebi pomhacz. Zeli won Izraelski Kral, nech njest s kschiza delje stupi, da zemj my jemu wjericz.

43. Won je so Bohu domjerit; nech ton jeho njest wumozje, jeli so so jemu lubi. Pschetoz won je prajit, ja sym Bozi Esyn. Pf. 22, 9.

44. To kamo tejj taj Mordarej, kotrajz snim bjeschtaj kschizowanaj, jemu wometo waschtaj.

Łuk. 23, 39.

45. A wot sčesteje Sctundy bu Eźma po wšchej Semi, hacz do dzewjatej Sctundy.

46. A wokolo dzewjateje Sctundy sawoła Jesus swulkim Łošom, a djesche: Eli, Eli, lama sabachthani? to je: Moj Božo! moj Božo! czohodla sy me wopuschczil? Pf. 22, 2.

47. Njekotsi paf, kiz tam stejachu, jako to klyschachu, djjachu: Won woła Eliasa.

48. A nydom bjezesche jedyn wot nich, wsa Schwom a napelni jon s Kibatem, tyknu jon na Szynu, a poda jemu so napicz.

49. Druhy

49. Drusy paſ dźachu: Ejaſaj, jemy ladacj, hacj budje Elias pſchindź, a jemu pomhacj.

50. Ale Jeſus ſamota ſaſo ſwulkim Łoſom, a ſpuſzczi Duſchu.

Mark. 15, 37.

51. A laj, ton Sawiſchł teho Tempła roſtorže ſo na dwje Położny wot Wercha hacj delje; a Semja ſarja, a Skaty ſo roſpukachu.

2 Mojf. 26, 31.

52. A Rowy ſo wotewrichu; a ſtażechu wele Eźjetow tych Eſwjatnych, koſtiź ſpacu,

53. A dźjechu wohn ſtych Rowow po jeho Horjeſtarzu, a pſchindźechu do teho ſwójateho Djeſta, a ſjewichu ſo wele ludjom.

54. Ale ton Hetman, a koſtiź pſchi nim bjechu a Jeſuſa wachowachu, jako woni widźichu to Semje Njenje, a ſchtoź ſo ſta, bojachu woni ſo jara, a dźjachu: Sawjeſje, to je Boži Eſyn był.

Mark. 15, 39.

55. Ale wele žonſkich tam bjeſche, kotrej ſdala pſchiladowachu, a kiź ſa Jeſuſom bjechu pſchiſchte ſGalilejſkeje, a bjechu jemu ſluziſte.

56. Wes kotrymiź bjeſche Marja Madlena, a Marja, Macj Jakubowa a Joſefowa, a Macj tych Dźjezi Zebedeowych.

57. Na Weczor paſ pſchindźe bobaty Muź Arimathin, ſMemom Joſeph, kiź teiź bjeſche Wucjomnik Jeſuſow.

Mark. 15, 42. Łuf. 23, 50.

Jan. 19, 38.

58. Ton ſamoy pſchiſchedſt Pilatej proſcheſche pſche Jeſuſ: ſowwe Eźjeto. Duź pſchikafa Pilatus, ſo by jemu to Eźjeto date bylo.

59. A Joſeph wſa to Eźjeto, a ſawali to ſamo do cziſteho Ruba.

60. A polozi jo do ſwojeho noweho Rowa, kotryź won ſebi bjeſche daſ do Skaty wurubacj; a wali wulki Kamen pſched teho Rowa Durje, a wotendže precj.

61. Wonej bjeſchtej paſ tam Marja Madlena, a ta druha Marja: cji ſo ſynuschtej na pſhecziwo temu Rowu.

62. Naſajtra paſ po tym Dnju teho Pſchihotowania ſejndźechu ſo czi woſchi Djeſchniź a Pħariſejſzy Pilatej,

63. A dźjachu: Kneže, my ſmy ſo dopomnili, ſo ton Sawednik djeſche, jako hiſcheže žiwo bjeſche, ja zu po czioch Dniach horje ſtanucj.

64. Tehodla pſchikaj, ſo Row wobtwerdženy budje hacj na czezi Džen, ſo nebychu nje dže jeho Wucjomniź pſchiſchli wRozy a jeho kranuli, a klu du rekli: Won je horje ſtanuť wot Mornych; a bylo tať poſlene Sjebanje horſche dźiłi priene.

65. Pilatus djeſche knim: Tu macje Wachu; dźicje, a wobarnucje, kaź wy wjeſje.

66. A woni dźjechu, a wobarnowachu Row ſWachu, a ſaſyglowachu ton Kamen.

Ton 28. Staw.

Krystuſkowe Horjeſtacje a Porucznofſ
na ſwojich Wucjomnikow.

1. Jako Szobbota precz bje, a
hizom ſo ſaſwitaſche na prjeni
Dzen teho Endzenia: pſchindze
Marja Madlena, a ta druha
Marja, ſo byſchtej Row wobla:
dalej. Mark. 16, 1.

Łuk. 24, 1. Jan. 20, 1.

2. A laj, wulke Semje Kze:
nje ſo ſta: pſchetoż Kneſow
Zandzel pſchindze ſRebeſ delje,
pſchiſtupi tam, a wotwali ton
Kamen wot rowowych Du:
rjow, a ſyże ſo na njon.

3. A jeho Wobleczo bjeſche
jako Blyſſ, a jeho Drasta bjela
jako Szniej. Mark. 16, 5.

4. Ezi Bajchtarjo paſ na:
ſtrojichu ſo ſBojoſju, a buchu
jako mormwi.

5. Ton Zandzel paſ wot:
molwi, a dzeſche kтым Zonſkim;
Rebojczje wy ſo; ja wjem, ſo
wy Jeſuſa teho Kſchizowaneho
pytacje. Mark. 16, 6. Łuk. 24, 5.

6. Won neje tudy; pſchetoż
won je ſtanuſ, kajż won prajit je.
Poiczje, woladajczje to Mjeſto,
džeż ton Knes je lejżak; St. 12, 40.

7. A dżicze namjeſzi, powjeſze
to ſamo jeho Wucjomnikam,
ſo won je ſtanuſ wot Mrowych.
A laj, won predy was pojndže
do Galilejſkeje; tam budżeczje wy
jeho widżicz. Łaj, ja ſym wam
to ſamo prajit. St. 26, 32.

8. A wone wojndžechu ſpieſch:
nje ſRowa ſBojoſju a ſwulkej
Wefetofju: a bjeżachu, ſo by:

chu to ſamo jeho Wucjomni:
kam pſchipowedate. Dņż wone
paſ dżechu, ſo bychu to ſame
jeho Wucjomnikam pſchipowe:
dale: Mark. 16, 8.

9. Łaj, duż ſetka je Jeſus,
kotryż dzeſche: Pomhaj Boh
wam. A wone pſchiſtupiwſchi
knjemu pſchijachu ſo jeho Mo:
how, a padžechu pſched nim
delje. Mark. 16, 9,

10. Duż dzeſche Jeſus knim:
Rebojczje ſo; dżicze, a pſchipo:
wedajczje to mojim Bratram,
ſo bychu do Galilejſkeje ſchli, tam
budža woni me widżicz.

Jan. 20, 17.

11. Jako wone paſ bjechu
woteſchle: laj, duż pſchindžechu
njekoſi wot Bajchtarjow do
Mjeſta, a pſchipowedachu tym
woſchim Mjeſchnikam ſchitko,
ſchtoż ſo bjeſche ſtało.

12. A woni ſo ſejndžechu ſe
Starſchimi, ſradżowachu ſebi,
a dachu tym Wojakam Pe:
nes doſi,

13. A dżjachu: Praiczje, ſo
jeho Wucjomnizy wRozy pſchi:
ſchedſi jeho kradžechu, dņż my
ſym ſpali;

14. A budželi wo tem Bohot
ſhonicz, da zemj my jeho ſpoko:
jicz, a taſ czinicz, ſo wy beſ
Staroſhje budżeczje.

15. A woni woſawſchi te Pe:
neſy czinjachu, kajż bjechu na:
wuczjeni. A ta ſama Kocz je
roſneſena pola Židow, hacz do
dženſiſkeho Dnja.

16. Ezi jidnacze Wucjomnizy
paſ dżechu do Galilejſkeje na

tu Horu, džež bješche jim Je-
sus kaſaſaſ.

17. A jako jeho wiđzichu,
modlachu woni ſo knjemu; ale
njekorſi newjeſji woſtachu.

Łuť. 24, 52.

18. A Jeſus pſchiſtupiwſchi
wjeſche ſnimi: a džeſche: Mi-
je data ſchitka Mož we Re-
beſach a na Semi;

Et. 11, 27.

Konj teho Evangeliona S. Mattheja.

19. Tehodla džežje, a wucje-
cže ſchitkich Pohanom, a džežje
jič we tem Meni teho Wotja,
a teho Ssyna, a teho ſwiateho
Ducha.

Mark. 16, 15.

20. A wucje cže jič ſchitko
džežecž, ſchtož ja wani pſchi-
kaſaſaſ ſym. A laj, ja ſym
pola was ſchitke Dny, hačj do
ſkončenja teho Sswjeta (Ha-
men).

Et. 18, 20.

Szenje ſwiateho Marka.

Ton 1. Staw.

Kryſtus wot Jana džeženy, budje
ſpytany, prijeduje, powoła Wucjom-
nikow, a hoji Khorych.

To je Sapoczatk teho Evan-
geliona wot Jeſom Kryſta, teho
Ssyna Božeho,

2. Jako piſane ſteji we Pro-
phetach: Łaj, ja poſjzelu ſwo-
jeho Zandžela predy tebe, kotryž
by twoj Pucz pſched tobu pſchi-
hotowaſ.

Mat. 3, 1.

3. Prjedaria Łoſ je we Puſzi-
ni: Wſchihotujcže Pucz teho
Kneſa, czincže jeho Sčjeſchki
rune.

Jef. 40, 3. Matth. 3, 3.

Łuť. 3, 4. Jan. 1, 23.

4. Jan ton bješche we Puſzi-
ni: džežje a prjedowasche wot
Ečženizy teje Pokuty na Wo-
dawanje Kječow.

5. A knjemu džeſche wohn
wła židowſka Semja, a Jeru-
ſalemczenjo, a buchu ſchizy wot
njeho džeženi we Jordaniſkej Kje-
zy, a wuſnachu ſwoje Kjechi.

6. Jan pať bješche wobleczeny
ſkamelſkimi Łoſami, a njejeſche
kožany Paſj na ſwojich Be-
drach: a žyđiſche Skoczki a
ljeſny Wjed.

Matth. 3, 4.

3 Moſj. 11, 22.

7. A prjedowasche, a džeſche:
Jedyn dže ſa mnu, kotryž je
ſylniſchi džežli ja, kotremuž ja
doſj nejſym, ſo byč ja ſo pſched
nim delje kilat, a te Kremenje
jeho Ežrijow roſtwjaſaſ.

Matth. 3, 11.

8. Ja džežu was ſWodu:
ale won budje was ſe ſwjatym
Duchom džežicž.

9. A poda ſo we tom kamny
Ežaku, ſo Jeſus ſGaliliſkeje
wot Nazaretha pſchindže, a bu
džeženy wot Jana we Jordani.

Matth. 3, 16. Łuť. 3, 21.

10. A nydom wuſtupi won
(Jan) ſWody: a wiđžiſche
Nebęſa wotemrene, a teho
Ducha, jako Hołbja, na njeho
delje pſchindžo.

Jan. 1, 32.

11. A sta so Łoś Nebes: Ty sy moj luby Syn, na kotrym ja mam dobre Spodobanje.

Matth. 3, 17. Łuf. 9, 35.

12. A nydom honesche jeho Duch do Pusziny. Matth. 4, 1.

Łuf. 4, 1.

13. A bjesche tam we tej Puszini shtyrzeci Dnjow, a bje spytany wot Satana. A bjesche pola Swjeriny: a Zandzeljo jemu skuzachu.

14. Jako pak Jan bjesche do Zastwa podaty, pschindze Jesus do Galilejskeje, prjedowasche to Evangelion wot Kralestwa Bozeho,

Matth. 4, 17. Łuf. 4, 15.

15. A djesche: Czaj je dopelneny, a Kralestwo Boze je so pschiblizalo: czincze Pokutu, a mjercze Evangelionej.

16. Jako won pak pschi Galilejskim Morju khodzjesche: wulada won Schimana, a Handrija, jeho Bratra, so wonaj Ssycyje do Morja cziskaschtaj (pschetož wonaj bjeschtaj Rybakaj).

Matth. 4, 18. 21. Łuf. 5, 2.

17. A Jesus djesche knimaj: Poitaj sa mnu, ja zu czinicž, so budzetaj Czlowekow Rybakaj.

18. A nydom wopuszczischtaj wonaj swoje Ssycyje, a djeschtaj sa nim.

19. A jako won bjesche trochu tam precž woteschol: wulada won Jakuba, Zebedeoweho Syna, a Jana, jeho Bratra, platajo swoje Ssycyje we Łodži.

Matth. 4, 21.

20. A namjeszi won jesu sa woła. A wonaj wopuszczischtaj swojeho Nana Zebedea we Łodži, a tych Rajatych, a djeschtaj sa nim.

21. A woni djechu do Kaper-nauma: a nydom na Sabbath djesche won do Schulje, a wuczjesche.

22. A woni dżiwachu so jara na jeho Wuczbi: pschetož won wuczjesche jich moznje, a niz jako Piskawuczeni.

Matth. 7, 28. Łuf. 4, 32.

23. A we jich Schuli bjesche Czlowek, snečistym Duchom wobšyneny, ton wołasche,

Łuf. 4, 33.

24. A djesche: Sčto mamy my stobu, Jesu Nazarenski? Ssy ty pschischol nas skasycž? Ja wjem, sčtu ty sy, ton Sswjaty Boži.

Et. 5, 7.

25. A Jesus porosy jemu, a djesche: Melcz, a wojndž steho Czloweka.

Et. 9, 25.

26. A ton necisty Duch torhasche jeho, a wołasche swulkim Łořom, a wojndže snjeho.

27. A woni so schitzy jara dżiwachu, tak, so woni so bes sobu wopraschowachu, a dżjachu: Sčto je to? Rajka je to nowa Wuczba? Won teiž roskasuje sWozu necistym Ducham, a woni jeho poštu-čaju.

28. A namjeszi bje wot njeho skyschane po wschitkich Galilejskich Mesach.

29. A woni djechu nydom steje Schulje, a pschindjechu do

Schimano-weje a Handrijoweje
Kejje, s Jakubom a s Janom.

30. A Schimano-wa pschicho-
dna Macz lejzesche a mjejesche
Symnu: a namjeszi prajachu
woni jemu wot neje.

31. A won pschistupiwoschi po-
sbiehnju ju horje, a dzerzjesche
ju sa Kuku: a ta Symna ju
nydom wopuszczji, a wona jim
stuzjesche.

32. Na Weczor pak, jako
Eskonzo bjesche sajschto, pschi-
neschju woni knjemu schellich
Khoroch a Wobspynench.

33. A zyle Mjesto sromadzi
so kDurjam.

34. A won pomhasche wele
Ludjom, kotsiz bjechu na wschelke
Khorossje Khoru: a wuhna wele
Ejertow, a newotpuszczji Ejer-
tam ryczczj, pschetoz woni jeha
snajachu. Jap. St. 16, 17, 18.

35. A rano do Dnja stanu
won, a wojndze: a wotendze
na puste Mjesto, a czinesche tam
swoju Modlitwu. Luf. 4, 42.

36. A sa nim kwatachu
Schiman, a czi, kotsiz pschi-
nim bjechu.

37. A jako jeha namakachu,
djachu woni knjemu: Schitzy
cje pytaju.

38. A won dzjesche knim:
Poimy do tych blischich Mjest-
tow, so bych ja tam teyz prjedo-
wat; pschetoz na to hym ja
pschischot. Luf. 4, 43.

39. A won prjedowasche we-
lich Schulach po zylej Galilej-
kei Semi, a honeschje Ejertow
wohn.

40. A njelejki Wufabny
pschindze knjemu, ton proschesche
jeho, poklaknu psched nim, a
dzjesche knjemu: Zeschli jeno, da
mozesch ty me wucziszicz.

41. A Jesusej bjesche zel,
pschestrije Kuku, dotknu so jeha,
a dzjesche knjemu: Ja ju, budz
wucziszjennj.

42. A jako won to dzjesche:
dzjesche na Mjeszi ton Wufad
wot njeho, a won bje wu-
cziszjennj.

43. A Jesus porosy jemu,
a honeschje jeha nydom wot sebe
preczj,

44. A dzjesche knjemu: Kadaj,
so ty nikomu niczo neprajisch;
ale dzi, a pokaz so Mjeschnikej,
a woprui sa twoje Wucziszje-
nje, schtoz Moissas je pschikasat,
kSwjatsenju na nich.

3 Mojs. 14, 2.

45. Won pak schedsj wohn
pocza wele wot teho ryczczj a
tu Wjez bes Ludzi pschinesz,
tak, so won tam dale nemo-
zjesche wjazy sjawnje do Mjesta
nuz hicz; ale won bjesche wohn-
kach we pustych Mjestach: a
woni pschindzjachu knjemu se
woschjeh Stronow. Luf. 5, 15.

Ton 2. Staw.

Wot Zichtneho, Mattheja Powotanje
a Krystusowe Samolwenje pscheczi-
wo Pharisjskim.

A po niekotrych Dnjach dzjesche
won saso do Kapernauma: a
wono bje shonene, so won we
Kejzi je. Matth. 9, 1.

Pšestrijei swoju Ruku. A won ju pšestrije a ta šama jeho Ruka bu cjerstwa, jako ta druha.

1 Kral. 13, 6.

6. A czi Pšarisejšy šchedsi wohn dżerzachu nydom Radu na njeho s Herodaschowymi Esłuzomnikami, kak bychu jeho skonżowali.

Matth. 12, 14.

7. Ale Jezus wustupi se swojimi Wuczomnikami k Morju: ale wele Luda džjesche sa nim s Galilejškeje, a se židowskeje;

8. A s Jerusalema, a s Idumejškeje, a wot tamneje Strony teho Jordana, a kotsiž wokolo Tiruša a Sidona bydlija, wulki Lud, kotsiž jeho Skutki slyšachu, a pschindžechu knjemu.

9. A won džjesche k swojim Wuczomnikom, so bychu jemu Łodzicžku hotowu mjeli teho Luda dla, so bychu jeho necziščezeli.

10. Pšetetož won bjesche wele Ludzi wustrowił, tak, so woni jeho napadžechu, so bychu šo jeho detkli, ščitžy, kiz bjechu jara khoru.

11. A neczišzi Duchojo, jako jeho widžichu, padžechu psched nim delje, wołachu, a džjachu: Ty šy Syn Boži.

12. A won jim twerdžje rožesche, so bychu jeho šjawnego neczinili.

13. A won džjesche na Horu a sawoła kšebi tych, kotryž won žysche; a woni džjechu knjemu.

14. A won wustaji tych Dwanacze, so bychu pschi nim byli, a so by won jich wohn pošlak přjedowacž;

Matth. 10, 1. Łuf. 6, 13. St. 9, 1.

15. A so bychu Mož mjeli Khorosžje sahojicž, a Czertow wohn honicž.

16. A da Šchimanej to Meno Pjetr;

17. A Jakuba, Šsyna Zebedeoweho, a Jana, Jakuboweho Bratra; a da jimaž Meno Boanerges, to je, Rimanja Džjeczi;

18. A Handrija, a Philippa, a Barthroma, a Matthea, a Thomasha, a Jakuba, Alpheoweho Šsyna, a Thaddea, a Šchimana Kananejškeho;

19. A Judasha Ischariotha, kotryž tež jeho pscheradži.

20. A woni pschindžechu dom. A Lud šo sašo romadu sejdže, tak so woni tež nemožachu Kljeba pojyš.

St. 6, 31.

21. A jako to slyšachu, kiz jemu pschisłusachu, wojndžechu woni, so bychu jeho džerželi; pšetetož woni džjachu: Won budže wot Rosoma pschindž.

22. Pšimawucženi pak, kotsiž bjechu s Jerusalema delje pschisšli, džjachu: Won ma Beelzebuba, a psches tych Czertow jich Woscheho honi won Czertow wohn.

Matth. 9, 34. Łuf. 11, 15.

23. A won sawoła jich kšebi, a džjesche knim we Pschirunanjach: Kak može Satan Satana wohn honicž?

24. Dyz Kralestwo šamo se šobu psches jene neje, da nemože to šamo Kralestwo wobstacž.

Łuf. 11, 17.

25. A dyž Kejža šama se šobu psches jene neje, da nemože ta šama Kejža wobstacž.

26. A jeli so Satan sam sebi je pscheczjwny, a se sobu neje psches jene: nemoze won wobstacz, ale bere Konz.

27. Nichto nemoze Esplnemu do jeho Doma panucz, a jeho Grat jemu pobracz: kiba so won Esplneho predy swjeze, a potom haklej jeho Kejzu wurubi.

28. Sawjernje, ja praju wam: Schitke Kjechi budza wodate czlowskim Dziejczom, tejj to Boze Hanenje, stotremzuli woni Boha hanja.

29. Schtuž pač swjateho Ducha hani, ton nima žaneho Wodawanja wječnje, ale je hodny wječneho Ssudjenja.

30. Pschetoz woni džjachu, so ma neczisteho Ducha.

Scht. 22.

31. A jeho Bratsjo a jeho Macz pschindzechu, a poslachu knjemu stejo wohnkach, a dachu jeho sawoľacz.

32. (A lud sedzische wokoto njeho.) A woni džjachu knjemu: Ej, twoja Macz a twoji Bratsjo prascheju so wohnkach sa tobu.

Łuf. 8, 19.

33. A won wotmolwi jim, a džesche: Schtu je moja Macz? aby kotsi su moji Bratsja?

34. A won polada koto wokoto so na tych Wuczomnikow, kiz wokoto njeho sedzichu, a džesche: Ej, czi su moja Macz a moji Bratsja.

35. Pschetoz schtuž Božu Wolu czini, ton je moj Bratr, a moja Ssotra, a moja Macz.

Ton 4. Staw.

Schelate Pschirunanja, Spokojenje teho Morja.

A won sašo pocza wuczicz pschi Morju: a wele Ľuda so knjemu sromadzi, tač, so won dyrbesche do Łodzje stupicz, a na Wodzi sejdzicz; Schitkon Ľud pač bjesche na Semi pschi Morju.

2. A won jich dotho wuczische psches schelke Pschirunanje. A we swojej Wuczbi džesche won knim:

3. Posłuchajcze! Ej, Ssnyer wojndze, so by rosšywał.

Matth. 13, 1. Łuf. 8, 4.

4. A poda so, jako won rosšywašche, padže njekotre pschi Puczju: a te Ptaki pod Nebesami pschindzechu, a sežrachu jo.

5. Njekotre pač padže na Skalojte, džez wele Semje nemjejesche: a sejdže nydom, tehodla, so nemjejesche toboku Semju.

6. Jako pač Sstonzo bjesche sejšcho, swjadnu wono: a dokelž Korenja nemjejesche, wusšnu wono.

7. A njekotre padže bes Czernje: a te Czernje rosžechu sobu, a sdušechu jo, a nepšchineše žaneho Ploda.

8. Njekotre pač padže na dobru Semju, a pschineše Plod, kiz pschiberasche a rosžesche: a pschineše njekotre czizeczj krocž, a njekotre schesz džesacz krocž, a njekotre Sto krocž.

9. A won džesche knim: Schtuž ma Wuschi kposłuchanju, ton posłuchaj.

10. A jako won sam bjesche, wopraschachu jeho czi, kiz pschinim bjechu stymi Dwanaczimi, wo te same Pschirunanja.

11. A won dzjesche knim: Wam je date, so byschcze we: dzili te Potajnstwa Bozeho Kralestwa; tym pak wohnkach stane so schitko psches Pschirunanja,

12. Tak so bychu woni swidzazymaj Woczomaj widzili, a schaf neposnali, a se klyschazymaj Buschomaj klyscheli, a schaf nesrosemili, tak, so bychu so njedze newobroczili, a jim jich Kjechi wodate byle. Jef. 6, 9. 10. Matth. 13, 14. Luf. 8, 10. Jan. 12, 40. Jap. Ef. 28, 26. Rom. 11, 8.

13. A dale dzjesche won knim: Nerosemicze wy to Pschirunanje, kak da zecze wy te druge schitke srosemicz?

14. Ton Esyjer roschywa to Estowo.

15. Ezi su pak, kiz pschinuczu su, dzej to Estowo roschyte budze: a dyz woni to su klyscheli; duz pschindze namjeszi Satan, a wosme precz to Estowo, kotrez do jich Wutrobom bjesche wuschte.

16. Tak teyz czi su, kiz na Skalojte kyczi su: dyz woni to Estowo su klyscheli, wosmu woni to samo nydom sWeseloszu horje;

17. A nimaju Korenja we sebi, ale su poczajni; dyz so Horjo aby Pscheszjehanje Estowa dla sbjehne, woni so nydom pohorscha.

18. A czi, kotsiz bes Czernje su kyczi, czi su, kiz to Estowo klyscha; St. 10, 23. 24.

19. Ale ta Starosiz teho Estwjeta, a to jebate Bohastwo, a wele druhich Zadoszow schedsi nuz sducha to Estowo, a tak bes Wlodow wostane.

Luf. 12, 15. 1 Tim. 6, 17.

20. A czi su, kiz na dobru Semju su kyczi: kotsiz to Estowo klyscha, a wosnja to samo horje, a pschinezu Wlody, njekotry cziyeczi kroc, a njekotry schesz, dzejacz kroc, a njekotry Sto kroc.

21. A won dzjesche dale knim: Sasmjeczi teyz schtu Estwjezu, tak so by pod Bjertel, aby pod Blido byla stajena? Nebudze wona na Estwjeczenf stajena? Matth. 5, 15. Luf. 8, 16. St. 11, 33.

22. Pschetoz niczo neje potajne, kotrez by nebyto sjewene; a neje niczo tak stradzu, so by newuischto. Matth. 10, 26.

23. Zeli so schtu ma Buschi kposchluchanju, ton poschluchaj.

Matth. 11, 15.

24. A dale won dzjesche knim: Lajcze, schto wy klyschicze. Skajkej Mjeru wy mjericze, stajkej budza wam saso mjericz; a budza wam hishcze pschidacz, kiz wy to klyschicze.

Matth. 7, 2. Luf. 6, 38.

25. Pschetoz schtuž ma, temu budze date; a schtuž nima, wot teho budze teyz wsate, schtož won ma. Luf. 19, 26.

26. Teyz dzjesche won: Boze Kralestwo ma so tak, runje

jako by Eglowek Szymjo do Semje czijnul;

27. A by spał, a stawał wodnjo a w Mozy; a to Szymjo by sejšsko, a rostko, so won newje.

28. Pšchetoz Semja kama wot sebe pšchineše Wlody, najpredy Selinu, potom Kłof, potom polnu Pšenzu we Kłofu.

29. Dyz wona pał Wlody je pšchinešla, pošzele won tam ndom Šserp, pšchetoz žnje su nastale.

30. Dale džesche won: Kozmu zemny my Bože Kralestwo pšchirunacz? aby skajkim Pšchirunanjom zemny my jo pšchirunacz?

31. Wono je jako žonopowe Sorno; dyž to kamo na Kolu budže wofynte, je wono to najmensche be wšchitkimi Szymenemi na Semi. Matth. 13, 31.

Luf. 13, 19.

32. Ale dyž budže wufynte, pšchibera wono, a budže wetsche, dzjli šchitka Selina, a pšchineše wulke Hatofy, tak, so moža pod jeho Kłotkom tych Nebefow Ptaki šebi Njesda czinicž.

33. A pšches wele tajše Pšchirunanja prajesche won jim to Šsłowo, kajž možachu to šamo šlyšhecž.

34. Bez Pšchirunanja pał nercjesche won nicžo knim. Ale wofebi won te šchitke šwojim Wuczomnikam wuloži.

35. A ton šamy Džen Wętor džesche won knim: Pšches wewšny šo na druhu Štronu.

36. A woni dachu šo Endu rosendž, a wofachu jeho tak, kajš kiz won bjesche na Łodži: wono bjesche teiž wjazy Łodžickow pšchi nim. Matth. 8, 23.

37. A wulki Wichor šo šbjehnu: a žolmy walichu šo na Łodž, tak, so by ta Łodž napelnena. Jon. 1, 4. 5.

38. A won bjesche špošletka we Łodži, a špafche na Šakku. A woni šbadžichu jeho, a džjachu knjemu: Wšchtre, nestarawš ty šo wo to, so my Konž wofšemy. Matth. 8, 25. 26.

39. A won pošanu, a porošy Wjetej, a džesche k Morju: Melčž, a wonjem. A Wjete pšhesta, a sta šo wulka Ejščina.

40. A won džesche knim: Kaf so šo my tak bojicze? Kaf so my žaneje Wjery nimacze?

41. A woni šo jara bojachu, a džjachu beš šobu: Šchtu to je ton? Pšchetoz teiž Wjete a Morjo štaj jemu poškušnaj.

Šf. 107, 25.

Ton 5. Štaw.

Wot Wobšyneneho; žony, kotraj krawawu Khorofš mješesche; a Jairoweje Djowcizicji.

A woni pšchindžechu na tamnu Štronu teho Morja, do Šadarenšeho Kraja. Matth. 8, 28.

Luf. 8, 26.

2. A jako won šŁodžje wuštupi: bjesesche jemu ndom napshecžimo šKowow Eglowek, kotryž bjesche šnecžistym Duchom wobšyneny,

30. A czi Pósti pał stoma: dychu so sako Jezusej, a sjerwichu jemu to schitko, a schtoż bjechu czinili a muczili.

Matth. 14, 13. Łuk. 9, 10.

31. A won dżesche knim: Poicze wy wošebi do Pusziny, a wotpocżcze trochu. Pšchetož jich bjesche wele, kotsiž pšchikhadžachu a wotkhadžachu, tał, so woni ani kZydzji Kwilje nemjejachu.

32. A woni so wesechu na Łodzi do Pusziny wošebi.

33. A Łudžo jich widžichu, so so precz wesechu: a jich wele jeho posnachu, a bježachu tam pješci se wschiech Mjestow, a pšhindžechu predy nich, a sejn: dzechu so knjemu.

34. A Jezus šchedsi kŁodzje wohn wulada ton wulki Łud: a bjesche jemu zel teho šameho, pšchetož woni bjechu jako Wom: zy, kiz nimaju žaneho Pastyrja. A won pocza jich muczicž wele Wjezow.

Matth. 9, 36.

35. A jako njestł žysche šforo Weczor bycz, pšchistupichu jeho Wuczomnizy knjemu: a džia: chu: Łudy je Puszina, a Džen je so minuł.

Matth. 14, 15.

Łuk. 9, 12. Jan. 6, 5.

36. Rospuszczj jich, so bychu woni duzy do wokolnych Wšow a Mjestkow šebi. Kljeb kupili; pšchetož woni nimaju nicžo kZydzji.

37. Won pał wotmolwi, a dżesche knim: Dajcze wy jim jysz. A woni dżiachu knjemu: Mamy da my bicž, a sa dwje Szi Kroschom Kljeba kupicž, a jim jysz dacž?

Jan. 6, 7.

38. Won pał dżesche knim: Wele Kljeba wy macze? Dżicze a poladajcze. A jako so bjechu wobhonili, dżiachu woni: Pjecž, a dwje Rybi.

39. A won pšchifasa jim, so bychu so schitzy delje sešydali, jene polne Blido po druhim, na selenu Łrawu.

40. A woni sešydachu so po Kjadu, Sto a Sto, pjecž dżesacz a pjecž dżesacz.

41. A won wsa te pjecž Pokroty, a czi dwje Rybi, a polada do Mebeš, dżakowasche so, a šamasche te Kljeb, a da je šwojim Wuczomnikam, so bychu jim prjotł kładli. A czi dwje Rybi rosdžjeli won bes schitkich.

42. A woni jydžichu schitzy, a bychu našwecjeni.

43. A woni sebrachu Kruš: kow Kljeba dwanacze Korbow polnych, a wot teju Rybow (njeschto).

44. A bjesche tych, kotsiž bjechu jydli, pola pjecž Łausent Mužow.

45. A nydom pšchinuczi won šwojich Wuczomnikow, so bychu na Łodž stupili, a predy njeho so pšchemewšli do Beršsajda, hacž by won ton Łud rospuszczjil.

Matth. 14, 22.

Jan. 6, 17.

46. A jako won jich bjesche wot šebe precz pošlat, dżesche won na Horu, so by so modlił.

47. A jako Weczor bu, bjesche ta Łodž šredža na Morju, won pał šam na Šemi.

48. A

48. A won widziſche, so woni smulkej Prozu so wesechu: pschetoz Wjett bjesche jim pschecijony. Tehodla pschi schwor-tej noznej Waschi pschindze won knim, khodzjesche po Morju, a psche nimo nich predy pschindz.

49. Jako pak woni widzichu, so won po Morju khodzjesche: mjenjachu woni, so je Schere-nje; a sakschiczachu.

50. Pschetoz schitzy jeho widzi-ſchu, a nastrozichu so. A na-mjesji ryczesche won snimi, a bjesche knim: Budzje dobreje Myslje, ja to sym, nebojzje so.

51. A won stupi knim do Łodzje, a ton Wjett woczichnu. A woni so jara wulzy we ſebi nastrozichu, a djiwachu so.

St. 4, 39.

52. Pschetoz niczo rosom-niški nebuchu nad tymi Klje-bami, a jich Wutroba bjesche ſwerdnena.

53. A jako so pschewesli bjechu; pschindzechu woni do Genezaretſkeho Kraja, a tam woni tu Łodz kBrjohoj pschista-jichu.

Matth. 14, 34.

54. A jako njeſk ſŁodzje bje-ſchu wojšchli nydom jeho Łudzjo poſnachu;

55. A woni bjezawſchi po wschitkim tym ſamym wokol-nyjm Kraju wokolo, poczachu Khornych na Łozach wokolo no-ſchj, dzež woni ſlyſchachu, so won tam je.

56. A dzež won dzjesche do Mjestow, aby do Mjestow, aby do Wſow: tam kładzichu woni

Khornych na Łozach, a pro-ſchachu jeho, so bchu so jeno teho Wobrubu jeho Drasty dotkli. A kotsij so jeho dot-ſachu, czi buchu wustroweni.

Łon 7. Staw.

Wot Hejchlerſtwa tych Phariſejſkich, pobansteje Zony Djowcijiſki, Lu-ſcheho a Mjemeho.

A knjemu so seyndzechu Phari-ſejſzy, a njeſi wot Piſma- wuczennyh, kotsij bjechu ſJeru-ſalema pschiſchli. Matth. 15, 1.

2. A jako woni widzichu, so njeſi jeho Wuczomnikow ſgmejn, to je, ſnemutymaj Ruſo- maj Kljeb jydzichu: ſwarjachu woni na to. Łuk. 11, 38.

3. Pschetoz Phariſejſzy a schitzy židzi nejndza, kiba so ſu ſebi Ruzy huſto smuli; a dzerža tak tych Starschich Wustawenja.

4. A dyž ſŁozhoschca pschim- du: nejndza woni, kiba so so ſu smuli. A tych Wjezow je wele, kotrej ſu horje wſali, so jedža je dzeržecz, jako je Wunuczje tych piwonyh Šudobjow, tych Karanow, tych koperowonyh Šudobjow, a tych Wlidow.

5. Duž tehodla wopraſchachu jeho czi Phariſejſzy a Piſmatu- czeni: Ežohodla nekhodzja twoji Wuczomnizy po tych Starschich jich Wustawenjach; ale jydža Kljeb ſnemutymaj Ruſomaj?

6. Won pak wotmolwi, a dzjesche knim: Derje je Jeſajas wot was Wludnikow wjeſchczij, jako je piſane: Łon Łud czeſji

me s'Hubomaj, ale jich Wutroba je daloko wotemne.

Jes. 29, 13. Matth. 15, 7.

7. Podarmo pař mi s'luza, dokeř wuczja tajke Wuczby, kotreř su cizlowse Pšikafsnje.

8. Pšetoz wy wopuschcizje Boze Pšikafsanje, a dzerzicje tych Cizlowekow Wustawenje, jako je, to Wumuczje tych Karanow a piwonow Kannow: teho runja tajkich Wjezow družich ciznicje wy wele.

9. A won djesche knim: Wycizisje Boze Pšikafsanje saczisnece, so bpschcje wasche Wustawenje dzerzeli.

10. Pšetoz Mojsař je prajit: Czesj swojeho Nana a swoju Macjer; a shtuř na Nana aby na Macjer Ste ryczi, ton dyrbi Ssmerczje wumreczj.

2 Mojs. 20, 12. 5 Mojs. 5, 16.

11. Wy pař wuczicje: Dyř shtu refne k'Nanej aby k'Macjeri, Korban (to je, dyř ja to woprju, da je wono tebi wele wuřitnische): ton czini derje.

12. A tař wy niczo wjazp newotpuschcizje, so by won ciznik swojemu Nanej aby swojej Macjeri;

13. A sbjehnece Boze Sstowo pšes wasche Wustawenje, kotreř wy sje wustawili: a teho runja ciznicje wy wele.

14. A won sawoľa kšebi škitkon Lud, a djesche knim: Pořluchajcje škitny na mne, a frosfemcje.

Matth. 15, 10.

15. Ditcho neje, kiř wohnkach do Cizloweka dje, so by jeho ne-

czisteho czinito: ale shtoz wot njeho wohn dje, to je, kiř Cizloweka neczisteho czini.

16. Mali shtu Wuschj k'posřluchanju, ton pořluchaj.

Matth. 11, 15. St. 13, 9.

17. A jako won wot Luda do Kejjie pšindje, woprašachu ho jeho Wuczomnizy wo to Pširunanje.

Matth. 15, 15.

18. A won djesche knim: Sze wy da teř tař nerosomni? Nerosfemcizje wy hischcje, so škitko, shtoz wohnkach je a do Cizloweka dje, to jeho nemože neczisteho czinicj?

19. Pšetoz wono nejndje do jeho Wutroby, ale do Brjuřa: a wojndje do Wuthoda, djeř škitka Jyř so wuredji.

20. Won pař djesche: Shtoz s' Cizloweka wojndje, to šamo Cizloweka neczisteho czini:

21. Pšetoz snuzkach, s'Wutroby tych Cizlowekow, wojndu s'le Wyřsije, Wandželstwa Łamanje, Kurwarstwo, Mordarstwo,

22. Paduchstwo, Łakomstwo, Neprawdosi, Łefnosi, Repotšimosj, s'le Woko, Boze Hanenje, Pycha, Remudrosj;

23. Škitke te s'le Wjeřp snuzkach wohn wojndu, a czinja Cizloweka neczisteho.

24. A won stanu tam, a wotendje do Tirislich a Sidonskich Mesow. A šchedsi do Doma nečasche won, so by shtu woinim wedjiř, a šcař nemožesche šo potajicj.

Matth. 15, 21.

25. Pšetoz Žona bjesche wot njeho s'lyřkala, kotreř jejne

Djowczatko nerzjsteho Ducha
mjejsche: ta pschischedsi padže
delje kjeho Rohomaj:

26. (Ta žona pač bjesche
Grichilla, Sirophónizilla (Ro-
da) a ta prošesche jeho, so
by won Djabla sjeje Djowki
wuhnał.

27. Jesus pač djesche knej:
Reč so predy Djecji najndža;
pšchetož wono neje pjełnje, so so
Djecjom Klieb wosme, a czjibne
so Pšam. Matth. 15, 26.

28. Wona pač wotmolwi,
a djesche knjemu: Haj, Kneje;
da schaf tejj jydža te Pšyczarka
pod Blidom wot Drebenczkow
tych Djecji.

29. A won djesche knej: Te-
žo Estowa dla dži; Czert je
swojeje Djowki wojschoł.

30. A wona wotendže do
swojeho Doma, a namaka, so
ton Czert bjesche wojschoł, a so
ta Djowka na Łožu ležesche.

31. A jako won sašo wojndže
širiskich a Sidonskich Mesow:
pschindže won k Galilejskemu
Morju, bredža na Mesy tych
dješacz Mjestow. Matth. 15, 29.

32. A woni pschimedžechu
knjemu Łucheho, kiz njemy bje-
sche: a prošachu jeho, so by
Kufu na njeho položil.

Matth. 9, 32. Łuf. 11, 14.

33. A won wsa jeho wot
Łuda wošebi, tofnu jemu swoje
Porsty do jeho Wuschow, a
wuplunu, a dotknu so jeho
Jasfka. St. 8, 23.

34. A polada horje k Nebe-
sam, sdychnu, a djesche knjemu:

Sephata, to je, wotewr so.
Jan. 11, 41.

35. A nydom wotewrischtej
so jeho Buschi, a ton Emjast
jeho Jasfka so roswojasa, a
won ryczesche prawje.

36. A won jim sakasa, so
bychu to nikomu neprajili. Czim
bole pač won jim sakasa, czim
bole woni jo rosnešechu.

37. A dżiwachu so psches
Mjeru, a dżjachu: Won je
schitko derje czinit; Łuchich czini
won štyščazych, a Njemnych
ryczazych. 1 Mojš. 1, 31.

Ton 8. Staw.

Wot šedom Kliebow, Jezchow a
Kwaša tych Pšarisejskich, Šle-
peho, Pošnacja wot Krysťuska, a
jeho Ezerpenja.

We tych šamnych Dnjach, jako
wulki Łud tam bjesche, a nes-
mjejachu nicžo k Žydzji, sawoła
Jesus swojich Wuczomnikow
kšebi, a djesche knim:

Matth. 15, 32.

2. Mi je žel teho Łuda, psche-
tož woni šu hižom na czi Dny
pola me sawostali, a nimaju
nicžo k Žydzji;

3. A do bych ja jich bes Žy-
džje dom pufšczil, bychu woni
na Pucžu sawutlili. Pšchetož
nječotši bjechu sđaloška pschisšli.

4. Jeho Estuzomnizy pač
wotmolwichu jemu: Dže my
Klieba wosmemy tudy we Pu-
šzini, so bychmy jich naspyčili?

5. A won prašesche jich:
Wele macje Pokrotow? Woni
pač dżjachu; Šsedom.

6. A won pschlifasa ludu, so bnych so na Semju sekypdali. A wsa te bedom Pokroty, a djakowasche so, a lamasche a da je swojim Bucjomnikam, so bnych je prjotk kladli: a woni kladzecu je ludu prjotk.

7. A mjezachu trochu Rybiczkow: a won so djakowasche, a kasasche te same tejj prjotk klasz.

8. Woni jydjichu pak a buchu nasyczeni: a nasbjerachu sbotknych Kruschkow bedom Korbom. 2 Kral. 4, 44.

9. A jich bjesche na schtyri Tausentow, kiz jodli bjechu: a won puszczi jich wot sebe.

10. A nydom stupi won do Lodzje se swojimi Bucjomnikami, a pschindze do Dalmanutseho Kraja.

11. A czi Pharisajszy wojndzecu, a rocjachu so snim wopraschowacz: a jadachu wot niego Zejch sRebes, spytawski jeho. Matth. 16, 1. St. 12, 38.

12. A won sdochnu we swojim Duchu, a dzesche: Shto pta schaf ta Schlachta Zejch? Woprawdzi, ja praju wam: Tej Schlachczi jadyn Zejch nezbudze daty. Luk. 11, 29.

13. A won stupi saso do Lodzje, wostajiwski jich, a pschewese so na druhi Brjoh.

14. A woni bjechu sapomnili Kljeba sobu wsacz, a nemjejachu wjazj sobu na Lodzi, hacj jeno Zenu Pokrotu.

Matth. 16, 5. 6.

15. A won pschlifasa jim, a dzesche: Poladajcje, a ladajcje

so psched Kwasom tych Pharisajsich, a psched Kwasom Herodascha. Matth. 16, 6.

Luk. 12, 1.

16. A woni sebi mysljachu tam a sem, a dzesche jedyn kdrus hemu: My Kljeba nimamy.

17. A Jezus stosemi to, a dzesche knim: Shto so wy tejj staracze, so Kljeba nimacze? Neposnajecze wy hishcze, ani nerosemicze? Macze wy hishcze waschu stwerdnenu Wutrobu?

St. 3, 5. St. 6, 52.

18. Macze Woczi, a newidzicze? a macze Wuschi, a nestyschicze? Aby nespominacze na to?

19. Jako ja pjecz Kljebow lamach sa tych pjecz Tausent, kak wele Korbom polnych Kruschkow wy nasbjerascze? Woni djjachu: Dwanacze. Matth. 14, 19.

Luk. 9, 13. Jan. 6, 9. 13.

20. Jako ja pak bedom lamach sa te schtyri Tausent, kak wele Korbom polnych Kruschkow nasbjerascze wy? Woni pak djjachu: Sbedom.

21. A won dzesche knim: Kak da, so wy niczo nerosemicze?

22. A won pschindze do Berthsaidy: a woni pschimedzecu knjemu Sselepeho, a proschachu jeho, so by so jeho dotknut.

23. A won wsa teho Sselepeho sa Kuku, a wedziske jeho wohn sWjeska: a plunu do jeho Woczow, polozi swojej Kuzj na njeho, a woprascha jeho: Widzisch shto?

St. 7, 32. 33. Jan. 9, 6.

24. A won polada horje, a djesche: Ja widju, so ludjo khorja, jako bych Schtomj widjit.

25. Potom polozi won saso Ruzj na jeho Woczi, a kasasche jemu saso ladacz: a won bje saso mustroweny, tak, so schitto sdaloka jasnje widzische.

26. A won jeho dom pogla, a djesche: Nekhodj do Mjestka, ani nepowjes to tejj nikomu muzkach.

St. 7, 36.

27. A Jezus wojndje wohn, a jeho Wuczomnizj, do Mjestkow Jesareje Philippa. A na Duczju woprascha won swojich Wuczomnikow, a djesche knim: Schtu praja ludjo, so ja sym?

Matth. 16, 13. Luf. 9, 18.

28. A woni wotmolwichu: Woni praja, so sy ty Jan, ton Ehenik; njekotsi pak praja, so sy Elias; a njekotsi, so sy tych Prophetow jedyn.

29. A won djesche knim: Wy pak, schtu prajicze wy, so ja sym? Pietr pak wotmolwi, a djesche knjemu: Ty sy Krystus.

Jan. 1, 49.

30. A won porosy jim, so bychu nikomu wot njeho nepravjili.

31. A pocja jich wuczicj, so Eloweka Syn ma wele czerpicj, a so dyrbi saczigneny bpcj wot Starschich a woschich Mjeschnikow, a Wismawucznych, a so budze moreny, a so wo cjojch Dnjach budze horje stanucz. Matth. 16, 21. Luf. 18, 31.

32. A won rocjesche to Sslowosjannje. Duz sapschimny ho Pietr, a pocja jemu wobaracz.

33. Won so pak wobroczi, a polada na swojich Wuczomnikow, porosy Pjerrej, a djesche: Dji precj wotemne, Satane; pschetoj ty so newustejsch na to, schtoj Boze, ale na to, schtoj czloweczne je.

34. A won sawola ksebi ton lud, a swojich Wuczomnikow, a djesche knim: Schtuze sa mnu pschindj, ton sam so saprej, a wsini swoj Kschiz na so, a khodj sa mnu. Matth. 16, 21. Luf. 9, 23.

35. Pschetoj schtu je swoje Ziwjenje sakhowacz, ton budze to same shubicj; a schtu je swoje Ziwjenje shubi moje a teho Evangeliona dla, ton budze to same sakhowacz.

Matth. 10, 32.

36. Pschetoj schto pomho Eslowekaj, dy by won runje schitkon Sswjet dobni, a Schkodu wsał na swojej Duschi?

37. Aby schto moze Eslowec dacz k Wumezenju swojeje Dusche?

38. Schtu je so pak me a mojih Sslowow hanibuje bes tym Mandjelstwo lamazym a rjeschnym Narodom: teho budze so tejj Esloweka Syn hanibowacz, dyj won budze pschindj we Krasnosji swojeho Wotja se swjatymi Zandjelami.

Matth. 10, 32. Luf. 9, 26. St. 12, 8.

Staw. 9, 1. A won djesche knim: Samjernje, ja praju wam: Njekotsi tudy sy a steja, kotsij Ssmerczje nebudza wopracj, hacj woni budza widzicj, so to Kralestwo Boze s Mozu pschichadja. Matth. 16, 28. Luf. 9, 29.

Ton 9. Staw.

Historia wot Krystusowego Pšchetraffenja a namješazneho Ssyna: Wuczba wot Poniznoszje a Pohorschenja.

2. A po sčeszi Dnjach wsa Jezus kšebi Pjetra, a Jakuba, a Jana: a wedzische jich na wošofoku Horu wošebi šamoch, a pšchemjeni šo pšched nimi.

Matth. 17, 1. Łuf. 9, 28.

3. A jeho Drasta bu jasna, a jara bjela, jako Ssnieh, kotruz jadyn Barbar na Semi nemože taš bjelu šezinicž. Matth. 28, 3.

4. A jini šo šjewi Elias šMojsašom, a mješeshtaj Kosryczowanje šJesufom.

5. A Pjetr wotmolwi, a džesche kJesufej: Rabbi, tudy je nam dobro bycz; tehodla cjinmy czi Hjety, tebi jenu, Mojsašej jenu, a Eliasej jenu.

6. Pšchetoz won newedzische, šcto ryczi; dokelž woni bjechu nastrozjeni.

7. A Wroczel pšhindže, kotraž jich wobkottkowa. A Łoš padže steje Wroczelje, a džesche: Šo je ton šamy moj luby Ssyn, teho macze wy pošluchacz.

Matth. 3, 17.

8. A nydom woladawšchi šo nēwidžichu woni nikoho wjazy, hacž jeno Jezusa šameho, pšchi šebi.

9. Jako woni paš šHory delje džechu: šakasa won jim, šo bychu nikomu neprajili, šcto šu widžili, hacž by Ełloweka Ssyn wot Mornych stanul.

10. A woni šakhowachu tu Wjež pšchi šebi, a woprašchowachu šo bes šobu, šcto by to Stawanje wot Mornych bylo.

11. A woprašchachu jeho, a džjachu: Ežohodla da Pišmawuczeni praja, šo ma Elias predy pšhindž? Mal. 4, 5.

12. Won paš wotmolwi, a džesche knim: Elias ma šcaš predy pšhindž, a ščitko šašo na Prawe pšchinesž: a ktemu tež dyrbi Ełloweka Ssyn wele czerpicž, a šazpity bycz, jako steji pišane.

13. Ale ja praju wam: A Elias je pšchischoš, a woni šu jemu cžinili, šctož šu žyli, jako wot njeho steji pišane.

Matth. 11, 14.

14. A won pšchischedsi kdruhim Wuczomnikam widzische wulki Łud wokoło nich, a Pišmawuczonych, kotšiz šo snimi woprašchowachu.

15. A namješzi šo ščitkon Łud strozi, jako jeho wulada, a pšhibježawšchi powitachu jeho.

16. A won woprašcha tych Pišmawuczonych: Šcto woprašchujecze wy šo snimi?

17. A jedyn steho Łuda wotmolwi, a džesche: Mištre, ja šym šwojeho Ssyna kšebi pšchirwedł, kotrnž ma njemeho Duča. Matth. 17, 14. Łuf. 9, 38.

18. A džez won jeho došane, torha won jeho, a won pini, a kšhipi se šwojimi Šubami, a ššne. Ja šym šwojimi Wuczomnikami ryczał, šo bychu jeho wuhnali; woni paš nemožachu.

19. Won wotwolowi jemu pak, a djesche: O ty newjerny Narodze, kak dolho mam ja pola was bycz? Kak dolho mam ja was czerpicz? Pshiwedjczje jeho kermi.

20. A woni pshiwedjczju jeho knjemu. A nydom, jako Jezus jeho wolada, torhasche jeho ton Duch: won pak pade na Semju, walesche so a pinefsche.

21. A won woprascha jeho Nana: Kak dolho je, jako so jemu to stalo je? Won pak djesche: Nydom wot Matloszje;

22. A husto je won jeho do Wohenja a do Wody metal, so by jeho skonowal. Mozeschli ty pak schto, da smil so nad nami, a pomhaj nam.

23. Jezus pak djesche knjemu: Dy by ty wjericz moł. Temu, kiz wjeri, ku schitke Wjezy mozne. Łuf. 17, 6.

24. A nydom sawoła teho Djieszja Nan, a djesche se Esylsami: Ja wjerju, moj Kneze, pomhaj mozej Newjeri.

25. A jako pak Jezus widjische, so lud pshibjezi; porosy won temu neczystemu Duchu, a djesche knjemu: Ty niemy a luchi Ducho, ja czi pshikazu, wojndz snjeho, a nekhodz wjazp do njeho.

26. Duż wolasche won, a torhasche jeho jara, a wojndze. A won bu jako mormy, tak, so jich teyz wele prajesche: Won je wumref.

27. Jezus pak sapschija jeho skuku a posbjechnu jeho, a won postamu.

28. A jako won dom pshindje, wopraschachu ho jeho Wuczjomnizy wošebi: Ezhodla da my jeho nemozachmy wuhnacj? Matth. 17, 19.

29. Won pak djesche: Ton Narod hinał nemoze wojndz, kiba psches Modlitrou a Poszenje.

30. A woni djeczju tam precz, a khodzachu psches Galilejstu: a won nochjesche, so by schtu wo tem wedzil.

31. Won wuczjesche pak smozjich Wuczjomnikow, a djesche knim: Ełloweka Syn budze podaty do Ełlowekow jich Kufow, a woni budza jeho moricz; a dyż budze moreny, budze won na czezi Djen saso horje stanucz. Matth. 17, 22. Łuf. 9, 44.

32. Woni pak nestrosemichu to Esłowo, a bojachu so jeho woprashecj.

33. A won pshindze do Kapernauma. A jako won domach bjesche, prashesche won jich: Schto wy so na Puczju bes sobu rostrczeschje?

34. Woni pak melczachu: pschetoż woni so bes sobu na Puczju djeczju rostrczowali, schtu by wot nich wetschi byl?

Matth. 18, 1. Łuf. 9, 46.

35. A won synu so, a sawoła tych Dwanacze, a djesche knim: Zeli schtu prjeni bycz, ton budze posłeni pschedewschitkimi, a schitkich jich Botrocj.

36. A wosa Džeczatko, a postaji jo sredža bes nich, a woskoscha to kamo, a džesche knim: matk. 5, 30. St. 18, 8.

37. Schtuž jene tajke Džeczatko we mojim Meni horje wosme, ton wosme me horje; a schtuž me horje wosme, ton ne wosme me horje, ale teho, kotryž me je pošlat.

38. Jan pač wotmolwi jemu, a džesche: Mischtre, my widžich: my jeneho, ton Djablow we tvojim Meni wohn honešche, kotryž schaf sa nami nekhodži; a my jemu sakafachmy, tehodla, so won sa nami nekhodži. Łuf. 9, 49. 4 Mojs. 11, 27. 28. 29.

39. Jezus pač džesche: Nesa: kajče jemu to: pschetož nihto neje, kiž by Skuf činił we mojim Meni, a moł nydom wotemne Ete rycječ. 1 Kor. 12, 3.

40. Pschetož schtuž pscheczimo nam neje, ton je sa naš. Matk. 12, 30.

41. Schtuž pač was napowa skanku Wody we mojim Meni, tehodla, so wy Krysťušej pschisłushecze: sawjernje, ja praju wam, to jemu nebudže nesaplacjene wostacž. Matk. 10, 42.

42. A schtuž tych Matych jeneho pohorschi, kiž do mne wjerja: tajkemu by ljepe bylo, so by jemu mlunski Ramen sa jeho Schiju był swjasany, a won do Morja čisgneny był. Matk. 18, 6. Łuf. 17, 1.

43. Zeli so cje pač twoja Kuska pohorschi, wotetn ju. Ejepe tebi je, so ty kromy do žiwjenja džesch, dylsi so by ty wobej Ruzy

mjet, a schot do Helje, do teho wječzneho Wohenja;

Matk. 5, 30. St. 18, 8.

44. Džej jich Ejerw newumre, a jich Wohen nehašne. Is. 66, 24.

45. Pohorschuje cje twoja Roha, wotetn ju. Ejepe czi je, so ty bjedny do žiwjenja pojns džesch, dylsi so by ty dwje Roso mjet, a był do Helje čisgneny, do teho wječzneho Wohenja;

Matk. 18, 8.

46. Džej jich Ejerw newumre, a jich Wohen nehašne.

47. Pohorschuje cje twoje Woko, čis jo wot šebe. Ejepe tebi je, so ty sjenem Wokom do Wožeho Kralestwa pojndžesch, dylsi so by ty dwje Woczi mjet, a był do helškeho Wohenja čisgneny; Matk. 5, 29. St. 18, 9.

48. Džej jich Ejerw newumre, a jich Wohen nehašne.

49. Schitko dyrbi byčž s Wohenjom našelene, a kojždy Wopor budže se Šselu wošeleny. 3 Mojs. 2, 13.

50. Dobra je Šsol: budželi pač Šsol nekštona, sczim budže cje ju wošelicž? Mječje Šsol pschi šebi, a mječje Pokoj bes šobu. Matk. 5, 13. Łuf. 14, 34.

Ton 10. Staw.

Wot Kosnobijelenja Mandielkich, matych Džeczatkow, Bohatych teho Šswjeta, Ejerpenja Krysťuškowego, Łafomšwa po Eježi tych Wucjomnikow, a šlepeho Bartimeuša.

A won stam wot tudy, a pschindže do Mesow židowšjeje

Samje stamneje Strono Jor-
dana. A Ludjo so saso knjemu
stromadzichu, a kajz won Wasch-
nje mjejesche, wuczjesche won jich
pak saso. Matth. 19, 1.

2. A Pharisejsky pschistupim-
ski wopraschachu jeho: Može
tejj Muž žonu wor sebe pusch-
cij? A spytachu jeho stem.

3. Won wotmolwi pak, a
djesche knim: Shto je wam
Mojsas pschifasaf?

4. A woni djjachu: Mojsas
je wopuschcijt loslist napisacz,
a ju wor sebe puschcij.

5 Moif. 24, 1. Matth. 5, 31.

5. Jesus pak wotmolwi, a
djesche knim: Wascheje Butro-
by Ewerdosije dla je won wam
tajse Pshikasanje napisaf;

6. Ale wor Spoczatka Stwo-
renja je jeju Boh stworit Muža
a žonu. 1 Moif. 1, 27.

7. Tehodla budje Eglowel
swojeho Nana a Macjer wo-
puschcij, a so djerzecz k swojej
žoni. Matth. 19, 5.

1 Moif. 2, 24. Eph. 5, 31.

8. A budzetaj taj dwaj Žene
Ejjeło. Nejtaj tehodla dwje,
ale Žene Ejjeło. 1 Kor. 6, 16.

9. Shtož tehodla Boh ro-
madu swjasaf je, to Eglowel
nedziel.

10. A domach wopraschachu
jeho wospet jeho Wuczomnij
wo to famo.

11. A won djesche knim:
Schruž swoju Mandželsku wor
sebe puschci, a wosine febi
druhu, ton Mandželstwo sla-
ma snej; Matth. 5, 32.

12. A jeli so by žona wor
sebe swojeho Muža puschcila,
aby wor druheho wsata byla,
ta stama Mandželstwo.

13. Duž pschinešechu Dje-
czatka knjemu, so by won so
jich dotknul. Wuczomnij pak
rjeskachu na tych, kij je pschinos-
schachu. Matth. 19, 13. 14.

Łuf. 18, 15.

14. Jako pak to Jesus widzi-
sche, bu won njewny, a djesche
knim: Rech Djeczatka kemni
pschindu, a newobarajeje jim;
pschetož tajkich je to Bože Kra-
lestwo.

15. Sawjernje, ja praju
wam: Shtuž to Kralestwo
Bože horje newosine jako Dje-
czatko, ton nebudje do njeho
pschindž. Matth. 18, 3.

16. A won te same woło-
scha, a polozi Kuzp na nje, a
žonowasche je. Et. 9, 36.

Matth. 19, 15.

17. A jako won pak wojschof
bjesche a so na Pucz dał, pschi-
bježa jedyn, a poklaknu psched-
nim, a woprascha jeho: Dobry
Mischtre, shto mam ja czinicz,
so buch to wječne Žiwenje
dostaf? Matth. 19, 16.

Łuf. 18, 18.

18. Ale Jesus djesche knjemu:
Shto ty mi rjekasch dobry?
Nichto neje dobry, hacž ton
jeniczki Boh.

19. Ty schaf te Kasnje mjesch:
Ty nedyrbisch Mandželstwo ta-
macž. Ty nedyrbisch moricz.
Ty nedyrbisch francž. Ty ne-
dyrbisch nepraweho Oswjetsenja

dawacj. Ty nedyrbisch niko ho sjebarc. Ejesz swojeho Nana a Maczer.

2 Rojf. 20, 12.

5 Rojf. 5, 16. 1c.

20. Won pať wotmolwi, a djesche knjemu: Mischtre, ro schitko hym ja djerzat wot swojej Metodofije.

21. Jesus pať polada na njeho, lubowasche jeho, a djesche knjemu: Zene je tebi hishcze treba: Dži, pschedaj schtoz masch, a daj jo Kudym, da budjesch ty Schaz mjecz we Nesbju; a pschindj, poj sa mnu, a wsmi Kschiz na so.

Matth. 6, 19. Łuf. 12, 33.

22. Won pať bu newesety reje Nycyje dla, a wotendje frudny: pschetoť won mjejesche wele Kublow.

23. A Jesus so wolada, a djesche k swojim Bucjomnikam: Kak czeschzy budza Bohaczi do Bozeho Kralestwa pschindj.

Matth. 19, 23.

Łuf. 18, 24.

24. Ezi Bucjomnizy pať so strozichu na jeho Noczach. Ale Jesus wotmolwi saso, a djesche knim: Moje Dziejci, kak czeschko je, so, kotsiz swoje Dowjerenje na Bohastwo staja, do Bozeho Kralestwa pschindu.

Pf. 62, 11. 1 Tim. 6, 17.

25. Łosche je, so Kamel psches jehline Wucho pschendje, dylji so Bohatw do Bozeho Kralestwa pschindje.

26. Woni strozichu so pať hishcze bole, a djiachu bes sobu: Schtuha moze sbožny bycť?

27. Jesus pať polada na nich, a djesche: Pola Ełlowekow je to nemožne, ale niz pola Boha; pschetoť schitke Wjezy su moźne pola Boha.

Łuf. 1, 37.

28. Duť pocja Pjetr knjemu prajicz: Łaj, my smy schitko wopuschczjili, a smy sa tobu schli.

Matth. 19, 27.

Łuf. 5, 11. St. 18, 28.

29. Jesus pať wotmolwi, a djesche: Sawjernje, ja praju wam: Žadny neje, kiz wopuschczi Kejzu, aby Bratrow, aby Esotry, aby Nana, aby Maczer, aby Žonu, aby Dziejci, aby Pola, moje a teho Ewan geliona dla,

30. Kotorz by Sto krocť nedostat, njekł we tym Ežaku, Kejzje, a Bratrow, a Esotry, a Maczerje, a Dziejci, a Pola pscheszjehanemi, a we tym pschichodnym Eswjeczi to wjeczne žiwjenje.

31. Wele pať, kiz prjeni su, budza pošleni: a kiz pošleni su, budza prjeni.

Matth. 19, 30.

St. 20, 16. Łuf. 13, 30.

32. Woni bjechu pať na Puczu duzy do Jerusalema. A Jesus djesche predy nich: a woni strachowachu so, djechu sa nim, a bojachu so. A woni wsa saso kšebi tych Dwanacze; a pocja jim prajicz, schto so jemu stacz budže:

Matth. 17, 22.

St. 20, 17. Łuf. 18, 31.

33. Łajcze, my džemp horje do Jerusalema, a Ełloweka Esyn budže podaty woschim Djeschnikam a Pšmarucjenym; a

woni budza jeho k Smerczi pschibudżicz, a jeho Pohanam podacz. **Matth. 16, 21.**

34. Czi budza so jemu smecz, a jeho kostacz, a na jeho pluswacz, a jeho moricz: a na czeji Dżen budze won sašo kancz.

35. Eedy pschistupischtaj knjemu Jakub a Jan, taj Ssynaj Żebedeurowaj, a dżeschtaj: Mištre, my zemoj, so schtotaj moj prošnjacz budżemoj, ty by namaj czinił. **Matth. 20, 20.**

36. Won pał dżesche knimaj: Shto zetaj woj, so bych ja wamaj czinił?

37. A wonaj prajeschraj knjemu: Daj namaj, so bychmoj ředżikaj, jedyn na twojej Prawy, a drubi na twojej Łjewi, we twojej Krasnoszi.

38. Jezus pał dżesche knimaj: Woj newjestaj, shto prošytaj. Mojetaj woj ton Kelich picz, kotry ja piju, a so dacz Ćczicz stej Ćczeni, shtotrej ja Ćczenny budu. **Matth. 20, 22. Łuk. 12, 50.**

39. Wonaj dżeschtaj knjemu: Haj, moj możemoj. Jezus pał dżesche knimaj: Woj budżetaj derje ton Kelich picz, kotry ja piju, a budżetaj Ćczenaj stej Ćczeni, shtotrej ja Ćczenny budu; **Jap. St. 12, 2.**

40. Ale ředżicz na mojej Prawy a na mojej Łjewi, neřtuřa mi, wam dacz, ale kotrymž je pschihotowane.

41. A jako to czi Dżefarzo křychachu, poczachu woni řo njewacz na Jakuba a na Jana.

42. Ale Jezus sařowa jich, a dżesche knim: Wy wjesze, so řwjetni Ćřerschtotaj kneza, a Możni bes nimi maja na nich Moż. **Matth. 20, 25. Łuk. 22, 25.**

43. Tak pał nedyrbi bes wami bycz: ale shtuż je wulki bes wami bycz, ton dyrbi wasch Sstuzomnik bycz.

44. A shtuż bes wami je mořebniřki bycz, ton nech je was řiřkiř Worroř. **1 Pietr. 5, 3.**

45. Pšchetaj teř Ełweta Ssyn neje pschischoł, so by řebi dał řtuřicz: ale so by won řtuřil, a dał řwoje řiwenje k Sařlaczenju sa jich wele.

Matth. 20, 28.

46. A woni pschindżechu do Jericho. A jako won ř Jericha mohn dżesche, won a jeho Wuczořni, a wulki Łud: ředżiřki Sslepy, Bartimej, Ćimeowy, Ssyn, pschi Puczu, a prořesche. **Matth. 20, 29. 30. Łuk. 18, 35.**

47. A jako won křyřesche, so Jezus ř Nazaretha je, pocza won wořacz a prajicz: Jesu, ty Ssyno Dawitowy, řmil řo nademnu.

48. A jich wele porořpchu jemu, so by melczal. Won pał wořasche wele bole: Ty Ssyno Dawitowy, řmil řo nademnu.

49. A Jezus sařa, a řasasche jeho k řebi sawořacz. A woni sawořachu Sslepeho, a dżiach knjemu: Budż dobreje řadżije, pořtan, won cze wořa.

50. A won wotczisnu řwořu Drastu, saře, a pschindże k řesusej.

51. A Jezus wotmolwi, a djesche knjemu: Schto ty zesch, so bych ja tebi czinil? A ton Oslepy djesche knjemu: Rab: buni, so bych ja widzil.

52. Jezus pak djesche knjemu: Dji, twoja Wjera je cze wustrowita. A nydom won widzische, a djesche sa Jezusom po Wuczju.

Ton 11. Staw.

Wot Krystusowego Ruzcjenenja, Saklecja teho Figowja, Ejszenja teho Tempła.

A jako woni so pschiblizowachu k Jerusalemu, do Bethphage a Bethanij pschi wolijowej Hori: posla won swojeju Wuczomnikow dweju. Matth. 21, 1.

Łuk. 19, 29. Jan. 12, 12.

2. A djesche knimaj: Dжитaj do teho Mjestka, kotrej predy waju lejzi, a nydom, dyž woj nuž pschindžetaj, budžetaj woj Woglarko pschiwjasane nama: kacž, na kotremž hiscže jadyn Ełlowek neje kejdil; wotwjeztaj jo, a pschimedžtaj to same hew.

3. A budželi schtu kwamaj reknucž: Ežohodla woj to czinitaj? Da rektaj, so jo ton Knes potreba; a namjeszi budže won to same sem poslacž.

4. Wonaj pak wotendžesch: taj, a nama: kacžtaj to Woglarko pschiwjasane pschi Durjach, wohnkach na Rospucju; a wormjasacžtaj jo.

5. A nje: kotsi, kiz tam stejachu, djiachu knimaj: Schto czinitaj

woj, so woj to Woglarko wot: wjasataj?

6. Wonaj pak djeschtaj knim, kiz jimaj Jezus bjesche pschifacž; a woni jimaj wot: puscžkizhu.

7. A wonaj pschimedžesch: taj to Woglarko k Jezusej, a potok: izsch: taj swoje Drasty na njo: a won so spynu na njo.

8. Zich wele pak pscheszjerach: u swoje Drasty na Wucz. Nje: kotsi pak rubach: u Halosp wot Drowow, a szelich: u je na Wucz.

9. A kotsiz predy a sa nim djiachu, wolachu, a djiachu: Hosianna, kwaleny budž, kiz pschindže we Meni teho Knesa; M. 118, 25.

10. Budž kwalene to Kralstwo nascheho Wotza Davita, kotrej pschindže we Meni teho Knesa, Hosianna we Wosk: kotsi.

11. A Jezus czjenische do Jerusalema, a do Tempła; a woblada schitko, a na We: cior djesche won wohn stymi Dwa: nacjimi do Bethanij.

12. A na druhi Djen, jako woni s Bethanij wojndžech: u, bjesche won lodny.

Matth. 21, 18.

13. A widzische Figowj s: dalo: ka, kotryž Eiszje mjejesche: duž won pschistupi, hacž by moł schto na nim nama: kacž. A psch: schedsi knjemu nenama: ka won niczo hacž Eiszje: pschetoz E: czaž hiscže nebjesche, so Sigi bycž dymbjachu.

14. A Jezus wotmolwi, a dżesche knjemu: Nidy wjazp do Wjezynošyje nihto wot tebe jadyń Młod nejs. A jeho Wuczomniży słyščachu to.

15. A woni pschindżechu do Jerusalema. A Jezus dżesche do Templu, poča wohn honicz tch, kiż pschedawachu a kupo: wachu we Templu; a te Blida tch, kiż Venesy pschemjenjachu, a te Stoty tch, kotsiż Holbie pschedawachu, pschewroczi won.

Matth. 21, 12. Łuk. 19, 45.

16. A won nepschida, so by schtu sčto psches ton Tempel pschenešt.

17. A won wuczjesche, a dżesche knim: Nesteji piżane: Moja Kejża dyrbi Kejża teje Modlitwy rjekacz schitkim Po: banam? Wy pať sje mordarstu Jamu wot neje scjinili.

Jes. 56, 7. Jer. 7, 11.

18. A to słyščachu czi Piš: mawuczjeni a wošchi Mjeschniży: a stejachu sa tem, kať bychu jeho morili. Woni pať so jeho boja: chu, dokelż schitkon Łud so jeho Wuczbi dżiwasche. Łuk. 19, 47. 48.

19. A na Weczor dżesche won wohn psched Mjesto.

20. A rano duży nimo widzi: chu woni ton Figowż, so won bjesche wustnuł sKorenja.

Matth. 21, 20.

21. A Pietr spomni na to, a dżesche knjemu: Rabbi, laj, ton Figowż, kotryż ty sy poklať, i wustnuł.

Hebr. 6, 8.

22. Jezus pať wotmolwi, a dżesche knim: Wjercze do Boha.

23. Pschetoz samjernje, ja praju wam: Schtuż kutej Hori by reknul: Sbjen so, a cziš so do Morja, a nebył newjesty we swojej Wutrobi, ale wjerił, so by so stało, sčtoż won rekne; da budże so jemu stacz, sčtoż won praji.

Matth. 17, 20.

24. Zehodla praju ja wam: Schitko, sčtoż wy prošpycze we waschej Modlitwi, wjercze jeno, so wy to šamo dostacz budżecze; wono so wam budże stacz.

Matth. 7, 7. St. 21, 22. Łuk. 11, 9.

25. A dyż wy stejicze a pro: špycze: da wodajcze, maczeli sčto pscheczimo komu, tak, so by teiż wasch Wotż we Nebes: šach wam wasche Kjechi wodal.

26. Dyż wy pať newodacze: da teiż wam wasch Wotż, kiż we Nebesach je, nebudże wasche Kjechi wodacz.

Matth. 6, 15.

27. A woni pschindżechu sašo do Jerusalema. A jako won we Templu kłodjesche, pschindżechu knjemu wošchi Mjeschniży a Pišmawuczjeni, a Starschi,

Matth. 21, 23. Łuk. 20, 1.

28. A dżjachu knjemu: Skaj: keje Moży cjinisch ty to? A sčtu je tebi tajku Moż dať, so ty to cjinisch?

2 Mojs. 2, 14.

29. Jezus pať wotmolwi, a dżesche knim: Ja zu was teiż Zene Šłowo woprasčecz; a wotmolwcze mi, da zu ja wam prajicz, skajkeje Moży ja to cjinju.

30. Zanowa Ehczenija bjesche wona sNebes, aby wot Šło: wekow? Wotmolwcze mi,

31. A woni pschi sibi myslja-
chu, a djachu: Prajimy my,
so je sRebeš byla, da budje
won reknucz: Ezhodla da wy
jemu nejsze wjerili? Łuf. 7, 30.

32. Prajimy my pať, so je
wot Eźlowekow byla, da woni
sio Łudzi bojachu. Dokelz schitzu
sa to mjejachu, so Jan sawjernje
Prophera je.

33. A woni wotmolwichu, a
djachu kJesusej: My newjemy.
A Jezus wotmolwi, a djesche
knim: Da ja wam teź nepo-
wjem, scjejeje Mozy ja to czinju.

Ton 12. Staw.

Wot Winizu, dansteho Kroscha, Horje-
stacija, najwoskebniszej Kasnje, Me-
siasa, Pišmawuczjnych a kudeje
Wudomy.

A won pocja psches Pschirus-
nanja knim ryczej: Eźlowek
plodjesche Winizu, a wobrodzi
ju sPlotom, a wufopa Prachu,
a natwari Turm, a pschenaja ju
Winzarjam; a czenische precz.
Jef. 5, 1. Matth. 21, 33. Ps. 80, 9.

2. A pošta ktyim Winzarjam,
jako Eźaš pschindze, Wotrocz-
ka, so by brat wot Winzarjow
Wody teje Winizu.

3. Woni jeho pať wsachu,
a wubichu jeho, a poštachu jeho
profneho wot šebe.

4. A won pošta knim sašo
druheho Wotroczka: na teho
woni Kamenje czjškachu a jemu
Łomu franichu, a poštachu jeho
wuhaneneho sašo precz.

5. Wospet pošta won dru-
heho, a teho šameho woni sa-

bichu: a wale druhich wjazp,
njekotrych woni wubichu, nje-
kotrych pať sabichu.

6. Jako won pať hiscže
šwojeho jenicškeho Esyna mje-
jesche, kotryz jemu luby bjesche;
teho won najpošledy teź knim
pošta, a djesche: Woni budža
sio psched mojim Esynom tra-
schicz.

7. Ale czi šami Winzarjo
djachu bes šobu: To je ton
Herba; pojče, sabijmy ho, da
budje to Herbstwo nasche.

Ps. 2, 8. Matth. 26, 3.

8. A woni jeho wsachu, a sa-
bichu a wuczjšnychu jeho sWi-
nizu wohn. Hebr. 13, 12.

9. Šcho budje tehodla Knes
teje Winizu czinicz? Won bu-
dže pschindz, a tych Winzarjow
škonzowacz: a Winizu budje
won druhim podacz.

10. Nejsze wy teź lasowali to
Pišmo: Kamen, kotryz Eźješ-
lojo šu saczišli, ton je kroschkne-
mu Kamenej scjineny;
Jef. 28, 16. Matth. 21, 42. Jap.

St. 4, 11. Rom. 9, 33.

11. Wot teho Knesa je šo
to stało, a je dzimne psched na-
schimaj Woczomaj.

12. A woni sa tem šejachu,
kať bychu jeho pschijeli (ale bo-
jachu šio Łuda); pschetoz woni
šrofemichu, so won na nich to
Pschirunanje bjesche ryczał: a
wostajiwšchi jeho wotendzechu.

Matth. 14, 5.

13. Woni pať poštachu knje-
mu njekotrych wot Pharisejskich
a Herodaschowych Šsluzom-

nikow, so bychu jeho popanpli
we Słowach. Matth. 22, 15.
Łuf. 20, 20.

14. A czi pschischedsi djjachu
knjemu: Mischtre, my wjemy,
so ty wjerny sy, a nerodziſch
wo nikoho; pschetoz ty neladasch
na Eslowekow Parschonu, ale
wuczisch woprawdzi ton Pucz
Boji. Je prawje, so my Rej-
jorej Dan dawamy aby niz?
Namy jemu dawacz, aby nez-
dawacz?

15. Won pak posnawſchi jich
Zebanje dzesche knim: Scto
wy me spytujecie? Pschinesze mi
Krosch, so jon woladam.

16. Duż jon pschineſechu.
A won dzesche knim: Ezeji je ton
Bobras a to Napismo? Woni
djachu knjemu: Eho Rejjora.

17. A Jezus wotmolwi, a
dzesche knim: Da dajcie Rej-
jorej, sctoz je Rejjorowe, a
Bobu, sctoz je Bože. A woni
ſo jemu dzirwachu. Rom. 13, 7.

18. Tejz czi Sadduzejszy
pschindzechu knjemu, kotsiz pra-
ja, so neje Horjestawanje; czi
wopraschachu jeho a djachu:

Matth. 22, 23. Łuf. 20, 27.

19. Mischtre, Mojsaf je nam
wifal, dyz jeneho Bratr wumre,
a wostaji žonu, a nima žane
Djeczi, so by jeho Bratr tu
ſam u jeho žonu wſal, a ſwo-
jenu Bratrej Szymjo ſbudzil.

5 Mojs. 25, 5. Matth. 22, 24.

20. Ssedom Bratſja teho:
dla ſu byli. A ton prjeni wſa
ſebi žonu, a wumre, a newo-
staji žane Szymjo.

21. Duż wſa ju ton drubi,
a wumre, a newostaji tejz žane
Szymjo. A ton czezi teje Ru-
noſyje.

22. A wſachu ju tak ſchizy
ſedmjo, a newostajichu Szy-
menja. Najpoſledy pak po
wſchitkich wumre tejz ta žona.

23. Tehodla we tem Horje-
ſtawanju, dyz woni horje ſtanja,
kotreho tych ſamych žona wona
budže? pschetoz ſedmjo ſu ju
ſa Mandjelſku mjeli.

24. Duż wotmolwi Jezus,
a dzesche knim: Neje tehodla
temu tak, so wy bludzicie, a
so newjesze te Wiſma, ani tu
Moż Božu.

25. Pschetoz dyz wot Mor-
wyc ſtanucz budža: nebudža
ſo ženicz, ani ſo wudawacz;
ale budža jako Zandzeljo we
Rebeſach. Matth. 22, 30.

26. So pak wot Mornyc
ſtanycz budža, nejsze wy laſo-
wali we Knihach Mojsafowyc,
kak ſKerka Boh knjemu rycze-
ſche, a dzesche: Za ſym Boh
Abrahama, a Boh Iſaaka, a
Boh Jakuba? 2 Mojs. 3, 6.

27. Boh pak neje tych Mor-
wyc, ale tych žiwyc Boh.
Tehodla wy jara bludzicie.

28. A knjemu pschistupi jedyn
tych Wiſmaruczenyc, kiz bjescho
na nich poſtluſchal, jako woni
ſo romadzje roſtrycowachu; a
widziſche, so won jim derje bje-
ſche wotmolwil, a woprascha
jeho: Kotra je ta najwoſebni-
ſcha Kaſnja pschedewſchitkimi?

Matth. 22, 35. Łuf. 10, 25.

29. Jezus pač jemu wotmolwi: Ta najwošebnišča Kasnja pschedewšitkimi je ta: Poklučaj, Izraelo, ton Knes, našč Boh, je jeniczki Boh.

5 Mojs. 6, 4, 5.

30. A ty dyrbišch Boha, swojeho Knesa, lubowacj syplej swojej Wutrobu, syplej swojej Duschu, a syplej swojej Myšlu, a se wschitkej swojej Mozu. To je ta najwošebnišča Kasnja.

Matth. 22, 37. Łuf. 10, 27.

31. A ta druha je tej runa: Ty dyrbišch swojeho Blischoho lubowacj jako sam so. Zana wetschi Kasnja neje, dylji czi. Matth. 22, 39. 3 Mojs. 19, 18. Jan. 13, 34. St. 15, 12, 17. Rom. 13, 9. Gal. 5, 6, 14. St. 6, 2. Ephet. 5, 2. 1 Theff. 4, 9. 1 Pjetr. 1, 22.

32. A ton Wismamuczeny džesche knjemu: Mischtre, ty šy woprabdji derje ryczał; pschetoz won je Jedyn Boh, a neje jadyn kiba won. 5 Mojs. 4, 35.

St. 6, 4.

33. A teho sameho lubowacj syplej Wutrobu, a syplej Myšlu, a syplej Duschu, a se wschitkej Mozu, a lubowacj swojeho Blischoho jako so sameho, to je wjazy dylji schitke sawalne Wopory a druge Wopory.

34. Jako pač Jezus widzische, so won rosomnje wotmolwi, džesche won knjemu: Ty nejsy daloko wot Božeho Kralestwa. A nihto so neskrobli jeho wjazy wopraschecz.

35. A Jezus wotmolwi, a džesche, jako won wuczische we Templu: Kač praja Wismamuczeni, so Krystus je Dawitowy Šsyn? Matth. 22, 42. Łuf. 20, 41.

36. Won pač, Dawit, praji psches šwjateho Ducha: Ton Knes je prajil knojemu Knesej: Šsyn so knojej Prawizy, hacj ja položu twojich Nepscheczelow sa Podnožki twojich Nohow.

Pf. 110, 1. Matth. 22, 44.

37. Da tehodla Dawit sam menuje jeho Knesa: kač da je won jeho Šsyn? A wele Ľuda šlyšchesche jeho rad.

38. A dale won jich wuczische, a džesche knim: Ładajcze so Wismamuczenych, forsiž we dolhich Draščach khodža, a dadža so radži na Torhoschczach postrowicz, Matth. 23, 3.

Łuf. 11, 43. St. 20, 46.

39. A šydaju radži wošoko we Schulach, a sa Blidoni pola Wečerjow.

40. Woni sežeru tych Wudowow Domy, a wudawaju so sdołhimi Modlitwami; czi sami budža wetsche Satamanstwo dostacj. Matth. 23, 14.

41. A Jezus šynu so na pscheczivo Božemu Kaschcju, a pschiladowasche, kač Ľudjo do Božeho Kaschcja škladowachu. A wele Bohatych škladowasche wele. 2 Kral. 12, 9.

Łuf. 21, 1.

42. A jena Ľuda Wudowa pschindže, a položi nuž dwje Šcherpaty: czi sežinitej maty Peneschč.

43. Duž

43. Duž samola won swojich Wuczomnikow kšebi, a dšeshe knim: Samjernje, ja praju wam: Za kuda Budowa je wjazn do Božeho Kascheja položila, dnžli schitzy, kotšiz su nu; kladli.

44. Pšchetoz woni su schitzy wot swojeho Sbotka nu; kladli; ta pač je wot swojeje Rudoby šhitko, schtož mješeshe, to je, šhitku swoju žiwnoš, nu; položila.

Ton 13. Staw.

Wot Wpuzšenja teho Mjesta Jerusalema, a Konza teho Šswjeta.

A dnž won sTempla wojndže, dšeshe knjemu jeho Wuczomnikow jedyn: Mišchtre, laj, kajke Kamenje a kajke Ewarenje je to?

Matth. 24, 1.

2. Duž wotmolwi Jesus, a dšeshe knjemu: Widžiš ty to wulke Ewarenje? Niž Kamen na Kamenju nebudže mostajeny, kotryž by nebył roslamany.

Łuf. 19, 44.

3. A jako won na wolijowej hori šejdžišche, napscheczimo Templu, prašchachu jeho wošebi Pietr, a Jakub, a Jan, a Handrij:

Łuf. 21, 7.

4. Powjes nam, dnž budže šo to stacz? a kotre budže to Šnamjo, dnž to šhitko dyrbi byč dofonjane?

5. Jesus wotmolwi jim, a poča prajicž: Łajcže, šo by was ništo nesawedł.

6. Pšchetoz wele jich budže pšhindž we mojim Meni, a

prajicž: Ja šom Krystus; a budža jich wele saweš. Jer. 14, 14.

7. Dnž wy pač budžecže šlyšchecz wot Wojnow, a šo šo wot Nemjera ryczi: da wy šo nebojczje, pšchetoz to ma šo tafstacz. Ale Konz nydom nebudže.

8. Pšchetoz Łud budže pšcheczimo Łudu postanucz, a Kralestwo pšcheczimo Kralestwu. A budže Semje Kjenje tam a šem, a budže drohi Čjaš a Nastrojenje. To budže teje Rusy Špoczatk.

9. Wy pač šo ladajcže. Pšchetoz woni budža was podacz do radnych Kejjow a Schulow: a wy budžecže koštani, a pšchedšjerschtow a Kralow dyrbicže wy byč wedženi moje dla, kŠswjetsenju na nich. Matth. 24, 9.

Łuf. 21, 12. Jan. 16, 2.

10. A to Evangelion dyrbi predy prijedowane byč pola šhitkich Pohanow.

11. Dnž tehodla was budža wodžicž a podacz: da nestarajcže šo, šchto byšchče wy ryczeli, a newopomncže šo predy; ale schtož wam we tej šamej Šchtundži date budže, to ryczče: pšchetoz wy nešše, kiž ryczicže, ale ton šwjaty Duch.

Matth. 10, 19.

12. Wono budže pač Bratr Bratra kŠsmercži podacz, a Nan Šsyna: a Džjeczi budža šo šwojim Štarschim pšcheczivicž, a budža jich pomhacž inoricž.

13. A budžecže hidženi wot koždeho, mojeho Mena dla.

Schtuž pač do Konza wobsteji, ton budže sbožny. Matth. 24, 13.

14. Dnž wy pač budžeće widzić tu Kosnosť, teho Wuspusenja, wot kotrejež Propheta Daniel je prajil, so wona steji, džež nedyrbi (schtuž to lasuje, ton jo frosen): tedy kotřiz we židowskim Kraju su, czi nech cjeŕnu na Horu. Matth. 24, 15.

Dan. 9, 27.

15. A schtuž na Žjeschi je, ton neljes delje do Kejjie: a nepšhindž do neje, so by ŕebi njeschto wsať se swojeje Kejjie.

Łuf. 17, 31.

16. A schtuž na Polu je, ton ŕo saŕo newrocj ktemu Wostajenemu, so by swoju Drastu sebrať.

17. Wjeda pač Eješkim a Eješnym we tym samym Ejašu.

18. Proščje pač, so by wasche Eješanje ŕo nestalo we Syni.

19. Pšchetoz we tych samych Dnjach budže tajka Styřnosť, kajkaz neje byľa wot Spoczatka teho Stworenja, kotrež Boh stworil je, hacž njetk; jako tejj dale wjazn nebudže.

Dan. 12, 1. Joel 2, 2.

20. A dy bydžiŕe ton Knes te same Dny nepšikrotřil, da by jadyn Ełloweł sbožny nebyť: ale tych Wuswolnych dla, kotrychž won wuswolil je, je won te same Dny pšikrotřil.

21. A budželi tedy schtu kwam prajicž: Łaj, tudy je Krystus, aby Łaj, tam je won: newjercje to wy. Matth. 24, 23. Łuf. 17, 23.

22. Pšchetoz falschni Krystojo, a falschni Prophetojo budža stanycž, a budža Žejchi a Džwycjinicž, so bychy tejj tych Wuswolnych sawedli, dy by možno bylo.

5 Rořř. 13, 1.

Łuf. 21, 8. 2 Eheřř. 2, 11.

23. Wy pač ŕo ładajcje. Łaj, ja ŕym wam to schitko predy prajil.

24. Ale we tym samym Ejašu, po tej samej Žalofži, budže Ełlonzo ŕo sacřnicž, a Wjeřkaz swoje Ešwjetko nedacž.

Ies. 13, 10.

25. A Wjesdy budža ŕebeř padacž, a Mozy tych Rebeř budža ŕo hibacž.

26. A tedy budža woni widzić pšhindžo Ełloweka Ešyna we Wrocjelach, swulkej Mozu a Krařnosžu.

Dan. 7, 13.

27. A tedy budže won wohn pořłacž swojich Žandželow: a budže sromadžicž swojich Wuswolnych wot tych schtyrijoch Wjetrow, wot Konza teje Semje hacž Konzu tych Rebeř.

Matth. 13, 41.

28. Na Figowzu pač swuřcje Pšchirunanje. Dnž jeho Ĥalofa njetk wotmłodne, a liřřje puřcja: wjeřje wy, so liřny Ejař bliřko je.

Matth. 24, 32.

29. Łať tejj wy, dnž to schitko widžicje, so ŕo stane: da wjeřje, so wono bliřko pšched Đurjemi je.

Scht. 14.

30. Samjernje, ja praju wam: Ła Ešłachta nebudže řajndž, hacž ŕo to schitko stane.

31. Nebjo a Semja budže a morili. Matth. 26, 2. Łuf. 22, 1.
ſahinucj: moje. Eſtowa paſ Jan. 13, 1.
nebudža ſahinucj.

32. Wot teho Dnja paſ, a Niz na ton ſwjaty Ejaſ, ſo by ſo
wor teje Shtundy nerwie nihto, ſnadź Kopot beſ ludom ne-
tejz niz Zandželjo we Nebefach, ſbjehnul.
tejz ton Syn niz, ale jeno ton
Wotz. Matth. 24, 36.

33. Ładajcze ſo tehodla, a Wuhadneho; a ſejdžiſche ſa
wachujcze, a modlcze ſo: pſche- Blidom: pſchindže Zonſka, kiž
tož wy newjeſje, dy Ejaſ je. mjejeſche Schlenzu praweje
Matth. 25, 13. 14. Łuf. 12, 40. dobreje a kraſneje nardoweje

34. Runje jako Ejloweſ, Wody; a wona roſbi tu
kiž daloko precz czeniſche, a Schlenzu, a wulja ju na jeho
wopuſhczi ſwoj Dom: a da Łowu. Matth. 26, 6. Łuf. 7, 38.
ſwojim Wotrocźkam Mož, a Jan. 12, 3.
kojzdemu ſwoje Džieto, a pſchi-
kaſa, tejj Rotnikej, ſo by won
wachował.

35. Wachujcze tehodla (pſche-
tož wy newjeſje, dy ton Knes
teje Kejjje pſchindže, hacz won
pſchindže na Weczor, aby wo
Polnozy, aby dnž Kapony ſpje-
waju, aby na Ranjo):

36. Tak, ſo by won nahlje
nepſchiſchoł, a namałat was,
dnž ſpicze.

37. Shtož ja paſ wam pra-
ju, to wam ſchitkim praju:
Wachujcze.

Ton 14. Staw.

Kryſta Załbowanje, Wuſtajeje teje
ſwjateje Weczerje, Bjedjenje we
Sarodži, Jaſtowo, Poſnacjje pſched
Kajphaſom, Pietra rjeſchny Pał.

A po dwjemaj Dnjomaj bjechu
Jutry, a te Dny tych ſłotkich
Kliebom. A czi woſchi Mjeſch-
nizy a Wiſmawuczeni pytachu,
kał bychu jeho ſleſnoſzu jimali

2. Woni džiachu paſ: Niz
na ton ſwjaty Ejaſ, ſo by ſo
ſnadź Kopot beſ ludom ne-
ſbjehnul.

3. A jako won we Bethanii
bjeſche we Kejjji Schimana, teho
Wuhadneho; a ſejdžiſche ſa
Blidom: pſchindže Zonſka, kiž
mjejeſche Schlenzu praweje
dobreje a kraſneje nardoweje
Wody; a wona roſbi tu
Schlenzu, a wulja ju na jeho
Łowu. Matth. 26, 6. Łuf. 7, 38.

4. Mjekotſi paſ bjechu, czi ſo
pſchi ſebi njewachu, a džiachu:
Kczomu je tajka Schłoda teje
Wody ſo ſtała? Matth. 26, 8.

5. Pſchetož wona budžiſche
drože moła bycz pſchedata, dnžli
ſa czi Sta Kroſchow, a te Pe-
neſy kudym ludjom date bycz.
A murczachu na nju.

6. Jeſus paſ džeſche: Dajcze
ji Połoj; cžohodla wy ji Enſch-
noſz cžinicze? Wona je dobry
Skutk nademnu cžinila.

7. Pſchetož Kudnych macze
wy pſchezo pſchi ſebi: a dnž
zecze, možecze wy jim Dobrotu
cžinicz: me paſ wy pſchezo ni-
macze. 5 Moſ. 15, 11.

8. Shtož je moła, to je
wona cžinila. Wona je predy
pſchiſchła, ſo by moje Ejjeto
žalbowala Kporebanju.

9. Sawjernje, ja praju wam:
Džež tuto Ewangelion budže
przedowane po woſchjem Eſwje-
czi, tam budže tejj to, ſhtož

wona je czinita, prajene kjeje
Wopomnieniu.

10. A Judasch Ischarioth,
jedyn wot tych Dwanacze, wo-
tendze kwochim Wjeschnikam,
so by jeho jim pscheradzil.

Matth. 26, 14.

11. Jako woni to slyschachu:
swofelichu so woni, a slybichu
jemu te Penesy dacz. A won
pytasche, kak by jeho we spraw-
nym Czaju pscheradzil.

12. A prijeni Dzen tych slyt-
kich Kliebow, dyz to jutrowne
Zehnjo dyrbesche bycz wopro-
wane, dzjachu jeho Wuczom-
nizy knjemu: Dze zesch ty, so
bychmy my schli, a pschihoto-
wali, a ty to jutrowne Zehnjo
jydt?

Matth. 26, 17.

Łut. 22, 7.

13. A won posla swojich
Wuczomnikow dweju, a dzesche
knimaj: Dzitaj do Wjesta, a
Czlowek budze waju setkacz, ton
nesze Karan Wody, dzitaj sa
nim.

Łut. 22, 8.

14. A dzez won nuz dze,
tam rektaj kHospodarej: Ton
Wischter da tebi prajicz: Dze
je ton hostny Dom, dzez ja bych
jutrowne Zehnjo jydt smojimi
Wuczomnikami?

15. Duż won budze wamaj
wulku Lubju pokasacz, kotraz
sKamenjemi wufadzjena a pschi-
hotowana je: tam sa nas pschi-
horujtaj.

16. A jeho Wuczomnikaj
wojndzeschtaj, a pschindzeschtaj
do teho Wjesta; a namakasch-
taj, kajz won jimaj bjesche

prajit: a pschihotowaschtaj to
jutrowne Zehnjo.

17. A jako njest Weczor bu,
pschindze won stymi Dwana-
czimi. Matth. 26, 20. Łut. 22, 14.

18. A jako so njest kBlidu
bjechu sesydali, a jydlichu, dze-
sche Jezus: Sawjernje, ja praju
wam, jedyn wot was, kotryz
somnu jy, budze me pscheradzicz.

19. A woni buchudni, a
dzjachu knjemu, jedyn sa dru-
him: Esym to ja? A druzhi:
Esym ja to?

20. Won pak wotmolwi,
a dzesche knim: Jedyn stych
Dwanacze, kiz somnu we Schli
Kusl marza.

21. Czloweka Esyn tam
derje dze, jako wot njeho steji
pifane; bjeda pak temu same-
mu Czlowekej, psches kotrehoz
Czloweka Esyn pscheradzjeny
budze; liepe by temu samemu
Czlowekej bylo, so by won so
nidy nenarodzil.

22. A jako woni bjechu po-
jydli, wsa Jezus ton Klieb,
dzakowasche so a kamasche a da
jim ton, a dzesche: Wsmiczje,
jyszcze; to je moje Czjeło.

Matth. 26, 26. Łut. 22, 19.

23. A wsa ton Kelich, a dza-
kowasche so, a da jim ton. A
woni pijachu schitzy snjeho.

24. A won dzesche knim: To
je moja Krej teho noweho Sa-
konja, kotraz sa iich wele budze
pscheljata.

25. Sawjernje, ja praju
wam, so ja wjazny nebudu picz
wot teho Mlada winoweho

Penta, hač do teho sameho Dnja, dyž ja nowy picž budu we Kralestwí Božim.

26. A jako woni ton křwalobny Křrlisch bjechu wuspjewali, wojndjechu woni na woliowu Horu. Matth. 26, 30.

Łuf. 22, 39.

27. A Jezus džesche knim: Wj budžecze ſo we tej Nozj ſchitj nademnu pohorſchicž. Pſchetož pišane ſteji: Ja budu Paſtrja ſbicž, a Wozj budža ſo roſčjeſačž. Zach. 13, 7.

Matth. 26, 31.

28. Ale dyž ja ſtanu, pojndu ja predy was do Galilejſkeje.

Et. 16, 7. Matth. 26, 32.

29. Pjetr pač džesche knjemu: A dy bychu runje ſo tejj ſchitj pohorſchili, da ja ſchač niž.

30. A Jezus džesche knjemu: Sawjernje, ja praju tebi: Djeň we tej Nozj, predy dyžli Kapon dwozj je ſpiewač, bu džeš ty me czi krocž ſapřecž.

Matth. 26, 34.

31. Won pač rycjeſche hiſche dale: Haj dy bych ja tejj ſtobu wumřecž dyrbjač, nechač ja cze ſapřecž. Teho runja woni tejj ſchitj djiachu.

32. A woni pſchindjechu do Dwora, kotrehož Měno bjeſche Gethſemane. A won džeſche křwojim Wuczomnikam: Eſyncze ſo tudy, hač ja ſchedſi ſo křBohu modlju. Matth. 26, 36.

Łuf. 22, 39. Jan. 18, 1.

33. A wa křebi Pjetra, a Jakuba, a Jana: a počja czeřetacž a jara ſtyſknjwy byčž.

34. A džesche knim: Moja Duſcha je ſrudna hač do Eſmęrczeje. Wostancze tudy, a wachujcze. Matth. 26, 38.

Jan. 12, 27.

35. A wotendže trochu, padže na Semju, a modleſche ſo tač, dy by možno byč, ſo by ta Eſtunda wot njeho nimo ſchla.

36. A džesche: Abba, moj Wotje, ſchitko je tebi možno; pſcheſbjen me teho Keliča. Ale ſchač niž kajž ja žu, ale kajž ty jeſch. Łuf. 1, 37.

Matth. 26, 39. Jan. 6, 38.

37. A pſchindže, a namača jich, ſo ſpachu. A džesche křPjetrej: Eſhimane, ſpiſch ty? Neſamo jeſch da ty tejj Ženu Eſtundu wachowacž?

38. Wachujcze a modlcze ſo, tač, ſo wy do Epytowanja ne pſchindjeczje. Duch je hotowy, ale Mjaſo je ſłabe. Matth. 26, 41.

39. A wotendže ſaſo, a modleſche ſo, a rycjeſche to ſame Eſtowo.

40. A pſchindže ſaſo, a namača jich, ſo ſaſo ſpachu: pſchetož jich Woczi bjechu poľne Epanja; a newedžichu, ſchto bychu jemu wotmolwili.

41. A won pſchindže czeři Kaſ, a džesche knim: A zeče wy njek ſpacž a wotpočjowacž? Doſ je, ta Eſtunda je pſchisčla; laj, Ežloweka Eſpu budže do rycž Křeſchnikow jich Ručow podaty. Matth. 26, 45.

42. Eſtancze, pojmy; lajče, kř me pſcheradži, je ſo pſchibližat. Jan. 14, 31.

43. A namjeszi, dyż won hishcze ryczesche, pschindze Zudach, tych Dwanacze jedyn, a snim wulka Czroda, sMezczemi a se Żerdzemi, wot woschich Mjeschnikow, a Pisma-wuczenny, a Starschich.

Matth. 26, 47. Łuf. 22, 47.

Jan. 18, 3.

44. Jeho Pscheradnik pař bjesche jim Zeich dař, a reknyř: Kotrehoż ja budu wofoshecż, ton śamy je: teho pschimncze, a wedżcze jeha wjeszje.

45. A won pschishedsi stupa namjeszi knjemu, a dżesche: Rabbi, Rabbi; a wofoscha jeha.

2 Sam. 20, 9.

46. Woni pař sřożych swoje Ruzy na njeho, a jimachu jeha.

47. Jedyn pař wot tych, kiż podla stejachu, wuczanu swoj Mecż, a dyri teho woscheho Mjeschnika Wotrocżka: a wotcza jemu Wucha. Matth. 26, 51.

Łuf. 22, 50.

48. A Jezus wotmolwi, a dżesche knim: Wy sje wosřchli, jako na Mordarja, sMecżemi a se Żerdzemi, me jimacż.

49. Ja śym schjednje pola was we Tempłu byř, a śym wucziř, a wy me neřje pschijeli: ale to řo njeřř stane, so by to Piřmo byřo dopelnene. Ps. 69, 10.

50. A schitzy Wuczomnizy wopuschćichu jeha a cżeknychu.

Hiob 19, 13.

51. A jedyn Młodżenz dżesche sa nim, ton bjesche sRubom na nahim Żiwoczi wodżety: a czi Młodżenny pschijachu jeha.

52. Won pař, puschćizoschi ton Rub, cżekny nahi wot nich.

53. A woni wedżichu Jesuřa kwořchemu Mjeschnikej: a nydom řo sejdżechu schitzy woschi Mjeschnizy, a Starschi, a Piřmamuczeni. Matth. 26, 57.

Łuf. 22, 54. Jan. 18, 13.

54. Pjetr pař dżjesche řdala sa nim, hacż do woscheho Mjeschnika Koda nuz: a won bjesche tam, a ředżo pola tych Wotrocżkow worjewasche won řo pschi Wohenju.

55. Ale woschi Mjeschnik a zyřa Kada pytachu Sřwjetśenje napschecżiwo Jesuřej, tař, so bychu jeha morili: a nenamařfachu nicżo. Matth. 26, 59.

Jan. St. 6, 13.

56. Wele jich pař napschecżiwo jemu falschne řwjetśesche, ale jich Sřwjetśenje nebjesche psches jene.

57. A njeřřsi stajechu, a rycjachu falschne Sřwjetśenje napschecżiwo jemu, a dżjachu:

58. Wy śmy řlyscheli, so won dżesche: Ja zu ton Tempel, kotryř je sRubomaj řczineny, rostamacż, a we cżoch Dnjach druhi natwaricż, kiż neje sRubomaj řczineny. Jan. 2, 19.

59. Ale jich Sřwjetśenje hishcze pař nebjesche psches jene.

60. A woschi Mjeschnik stanu řredża nich, woprascha Jesuřa, a dżesche: Newotmolwiř ty nicżo? Sćto je to, sćtoż czi na tebe řwjetśja?

61. Won pař melcżesche a newotmolwi nicżo. Wospet

woprascha jeho ton woschi
Mjeschnik, a dzjesche knjemu:
Essy ty Krystus, ton Essyn
teho Woskojzpkwaleneho.

Ies. 53, 8.

62. Jezus pak dzjesche: Ja
sym; a wy budzeczje widzicz
Ejloweka Essyna sejdžo na
Prawizy teje Mozy, a pschindžo
sWroczelemi tych Nebesj.

Matth. 24, 30. Łuf. 22, 69.

63. Duż rostorha woschi
Mjeschnik swoju Esuknju, a
dzjesche: Shto my dale Eswjets-
senja potrebamy? 3 Mojs. 10, 6.

64. Wy sje słyscheli to Bože
hanenje; shto šo wam sda?
Woni pak satamachu jeho schit-
y, šo Esmerczi je winojty.

Ier. 26, 11.

65. A njekotši poczachu na
njego pluwacz, a jeho Woble-
czo pschikrowacz, a sWjaszemi
jeho bicz, a knjemu prajicz:
Wjeszcz nam. A wošebnje
czi Wotroczyz bijachu jeho do
Woblecza.

66. A Pietr bjesche delekach
we tym Rodzi. Duż pschindže
jena wot teho woscheho Mjesch-
nika Dżowkow.

67. A jako wona widzische,
šo šo Pietr worjewasche, po-
lada wona na njeho, a dzjesche:
A ty bjesche tejj sym Jezusom
sMazaretha.

68. Won pak saprije, a dze-
sche: Ja jeho nesnaju, newjem
tejj, shto ty prajisch.

69. A wojndže wohn do
Dwora: a Kapon saspjewa.
A ta Dżowka wulada jeho

saszo, a pocza tym prajicz, kotšij
podla stejachu: Ton je wot nich.
Matth. 26, 71.

70. Won pak saszo prjesche.
A saszo po malej Kwilli dżjachu
sWietrej, kotšij podla stejachu:
Woprawdži, ty šy wot tych
šamych jedon; pschetoz ty šy
tejj Galilejski, a twoja Rycz je
na Galilejsku Rycz podobna.

71. Won pak pocza šo po-
flecj a šo pschisahacz: Ja teho
Ejloweka nesnaju, wot kotrehoj
wy prajicze.

72. A Kapon saszo saspjewa.
Duż spomni Pietr na to Eszo-
wo, kotrež Jezus knjemu dze-
sche: Šo predy, dżyli Kapon
dwojzy saspjewa, budzesch ty
me czi krocj saprjecj. A won
šo nahlje (sDwora) wohn da,
a plakasche. Matth. 26, 34.

Łuf. 22, 34.

Ton 15. Staw.

Krysta Ezerpenje pschod Pilatusom,
Kronowanje, Kschijowanje, Esmercj
a Porebanje.

A nydom rano fradzichu šo
woschi Mjeschnizy se Staršchimi
a sWismawuczenymi, a slylej
Radu; a swjasachu Jezusa, a
wumedžechu jeho, a podachu
jeho Pilatuskej. Matth. 27, 1.

2. A Pilatus woprascha jeho:
Essy ty tych Židow Kral? Won
pak wotmolwi, a dzjesche knje-
mu: Šy to prajisch. Jan. 18, 33.

3. A woschi Mjeschnizy wele
na njeho sforzachu.

4. Pilatus pak woprascha
jeho saszo, a dzjesche: Newot-

molwišch ty niczo? Łaj, kał
fwerdziej woni cje wobstorkuja.

5. Jezus pak niczo wjazn
newotmolwi, tak, so so tejj
Pilatus dziwasche.

6. Na ton rocjny Łaj pak
puszczjesche won jim Zeneho
Zateho, kotrehoj woni sebi za-
dachu.

7. Won bjesche pak njełajki,
Barabbas menowany, jatj se
Swadnikami, kotrij we tym
Kopocji Mordarstwo bjechu
wobejšyli.

8. A ton Łud dzjesche horje,
a pocja profincj, so by czinit,
Łajj jim pschezo bjesche czinit.

9. Pilatus pak wotmolwi jim:
Zecje wy, da ju ja wam teho
Krala tych Židow puszczicj?

10. Pschetoj won wedjische,
so woschi Mjeschnizj jeho se Sa-
wisju bjechu podali.

11. Woschi Mjeschnizj pak
wabjachu ton Łud, so by jim
radši Barabbaša puszczicj.

12. Duž wotmolwi Pilatus
saso, a dzjesche knim: Sčto zecje
da wy, so bych ja czinit temu,
kotreniuj wy Winu dawacje, so
je Židow Kral. Jan. 18, 38.

13. Woni pak wołachu saso:
Kščizuj jeho.

14. A Pilatus dzjesche knim:
Sčto je da won Steho scjinit?
Ale woni czim bole wołachu:
Kščizuj jeho.

15. Pilatus pak zpsche Łudu
dosj czinicj, a pusščzi jim
Barabbaša; Jezusa pak krju-
dowaneho poda won, so by
kščizowany był.

16. Ejj Wojazy pak wedjichu
jeho nuž na Dwor (to je, do
šudnej Kejjje), a wołachu ro-
madu ščitku Šsyłu;

Matth. 27, 27. Jan. 19, 1.

17. A wobleczechu jeho pur-
purški Kwicj, a napleczechu
czernjomu Kronu, a stajichu
jemu ju na jeho Łowu;

18. A pocjachu jeho postro-
wicj: Boh dai czi wele Strowja
a Šboja, o Kralo tych Židow.

19. A bijachu jemu Łowu se
Šzinu, a plujachu na njeho; a
padachu na Kolena, a modlja-
chu so psched nim. Matth. 26, 67.

20. A dyj jeho bjechu psche-
šchpotowali: šleczechu woni je-
mu ton Kwicj, a wobleczechu ho
jeho Draštu, a wedzechu jeho
wohn, so bychu jeho kščizo-
wali; Matth. 27, 31.

21. A pschinucjichu njełajkeho
Šchimana, kiz nimo dzjesche,
šZirena, kotrij šPola pschindje
(a bjesche Alexandrowy a Ruf-
sowy Nan), so by won jemu
jeho Kščiz nešt. Matth. 27, 32.

Łuf. 23, 26.

22. A pschimedzechu jeho na
Mjesto Golgatha, to je pscheto-
žene, Nopow Mjesto.

Matth. 27, 33. Jan. 19, 17.

23. A dachu jemu šMaru
smješchane Wino so napicj.
Won pak jo newša. Ps. 69, 23.

24. A jako jeho bjechu kščizo-
wali: rosdžjelichu woni jeho
Draštu, a lošowachu wo nju,
ščto by kojzdy dostał.

Ps. 22, 19. Matth. 27, 35. Łuf.

23, 31. Jan. 19, 24.

25. A bjesche wokoto czejeje Sztundy, dyż woni jeho kschizowachu.

26. A horjefach kjeho Łowi bjesche napisane, sctoz jemu Winu dawachu: Ton Kral tyś židow.

27. A woni kschizowachu snim dweju Mordariow, jeneho kjeho Prawizy, a jeneho Kjewizy.

28. A bje tak to Pismo dopelnene, kotrej praji: Won je bes Sctoznikow rachnowany.

29. A kotryž nimo dzejchu, swarijachu na njeho, a czajechu swoje Łowy, a dzejachu: Haha! rostlamasch ty ton Tempel, a twarisch jon we czjoch Dnjach?

30. Pomhaj njekł sam sibi, a stup sKschiza delje.

31. Teho runja tejš woschi Mieschnizy smiejachu so jemu bes sobu sPismawuczonymi, a dzejachu: Won je druhim pomhat, a sam sibi pomhacž nemože.

32. Jeli won Krysztus, a Kral we Izraelu, da nech njekł stupi sKschiza, so bychmy my widžili, a wjerili. A taj, kotrajž snim bjeschtaj kschizowanaj, jeho tejš haneschtaj.

33. A po sctestej Sztundzi bje Czma po zntej Semi, hacž do dzewjateje Sztundy.

Matth. 27, 45. Łuf. 23, 44.

34. A we dzewjatej Sztundzi sawota Jesus smulkim Łosom, a djesche: Eli, Eli, lama sabachthani? to je pschetożene: Moj Božo, moj Božo, czohodla so

ty me wopuschajš? M. 22, 2. Matth. 27, 46.

35. A njekotši, kiz podla stejachu, jako to klyschachu, dzejachu woni: Ej, won wota Eliasa.

36. Duž bjesche jedyn, a napelni Schwom sKisalem, a tyknu jon na Szynu, a napowasche jeho, a djesche: Ładajmy schak, hacž Elias pschindze, a jeho delje wosme.

37. Ale Jesus sawota smulkim Łosom, a spuszczi Duschu.

38. A ton Samischk we Tempelu rostorže so na dwoje, wot Bercha hacž delje.

39. Ton Hetman pak, kotryž podla stejesche, jemu napscheczwo, a widžische, so won stajkim Wolanjom Duschu spuszczi, djesche won: Samjernje, ton Czlowek je Boži Syn byl.

Matth. 27, 54.

40. Wone bjechu pak tam tejš žonste, kotrej sdala pschiladowachu, bes kotrymiz bjesche Maria Madlena, a Marija, teho mateho Jakuba a Josefowa Macž, a Salome;

Matth. 27, 55.

41. Kotrej tejš bjechu sa nim khodžite, jako won we Galilejskej bjesche, a jemu kłuzite; a wele druhich, kotrej bjechu snim horje do Jerusalema pschischte.

Łuf. 8, 2.

42. A dyž Weztor bjesche (dokelž bjesche ton Džen teho Pschihotowania, to je, psched Sabbathom):

43. Pšindje Joseph (Ari-
mathin, czejny radny Knes,
kotrnj tejj na Bože Kralestwo
wocjakowasche: ton so swazi,
a djesche nuz kVilatej, a pro-
šchesche psche to Czjeło Jesuſowe.
Matth. 27, 57. Łuf. 23, 50. Jan. 19, 38.

44. Pilatus pať džiwasche
ſo, so je hižom mumrel, a sa-
wola Hetmana, a woprascha
jeho, hacj je dawno mumrel?

45. A jako won jo shoni wot
teho Hetmana, da won Josephej
to Czjeło.

46. Won pať kupi ſebi Kub,
wſa jeha delje, a ſawali jeha do
teho Ruba; a poſozi jeha do
Rowa, kotrnj bjesche se Skaty
wurubany; a pſchivali Kamen
pſched rowowe Durje.

Matth. 27, 60.

47. Ale Marija Madlena, a
Marija Josefowa ladaschtej,
dže bje poſoženj.

Ton 16. Stav.

Wot Kryſtuſowego Horjeſtacija a
kRebju Epcicija.

A jako ſo Szabbat minul bje:
nakupiču Marija Madlena a
Marija Jakubowa, a Salome
wonejaze Wjezn, so bychu
pſchischte a Jesuſa ſabowate.

Matth. 28, 1. Łuf. 24, 1. Jan. 20, 1.

2. A wone pſchindžechu kRo-
wu na prieni Džen po Szab-
baczi jara rano, jako Szlonjo
ſhadžesche.

3. A wone džiachu bes ſobu:
Schtu budže nam ton Kamen
wot rowowych Durjow wot-
wolicz?

4. A jako tam poladachu:
pytnychu wone, so ton Kamen
wotwaleny bje; pſchetoz won
bje jara wulki.

5. A wone ſajndžechu do Ro-
wa, a widžichu Młodzenja na
prawej Ruzj hejdo, ton bjesche
ſdoſhei bjelej Draſtu wodžety;
a wone ſo strožichu. Matth. 28,
2. 3. Łuf. 24, 4. Jan. 20, 12.

6. Won pať djesche knim:
Nestrožcje ſo; wy pytacze Je-
suſa Nazarenſkeho, teho Kſchižo-
waneho; won je stanul, a neje
tudn. Łaj to Mjeſto, džež jeha
bjechu poſožili. Matth. 28, 5.

7. Džicze pať, a powjeſze to
jeho Wuczomnikam, a Djetrej,
so won predy was pojdže do
Galilejſkeje; tam budžecze jeha
widžicj, kajž won wam prajit je.

8. A wone wojndžechu kſtſje,
a czejnychu wot Rowa: pſchetoz
Strachota a Roſa bjesche na nje
pſchishta, a neprajachu nikomu
niczo, pſchetoz wone ſo bojachu.

9. Jesuſ pať, jako bjesche
stanul rano na prienim Dnju
teho Eydženja: ſiemi won ſo
najpredy Marij Madleni, wot
kotrejež won ſedom Djablow
bjesche wuhnat.

10. A wona djesche, a pſchi-
powedži to tym, kotſiž bjechu
ſnim byli, kiž žarowachu, a
płakachu.

11. A czi ſami, jako ſtoſcha-
chu, so won je žiwj, a so je wot
neje widženy, nemjerjachu woni.

12. Potom pať, jako dwaj
wot nich kſhodžeschtaj, ſiemi won
ſo we hinaſchim. Schtalci,

jako wonaj psches Polo dzjesch: taj.

13. A taj samej tejj wotenz dzjeschtaj, a powedaschtaj to tym druhim: ale woni tejj tymaj newjerjachu.

14. Naposletku, jako czi židnacije sa Blidom šedžichu, siemi won šo jim: a naswari jich Newjeru a twerdu Wutrobu, šo nebjechu tym wjerili, foršij jeho bjechu sbudženeho widžili; Łuf. 24, 36. Jan. 20, 19.

1 Kor. 15, 5. 7.

15. A dzjesche knim: Džicze po wschjem Šwjeczi, a przeducze to Evangelion šitkemu Šworenju. Matth. 28, 19. Kol. 1, 23.

16. Štuž wjeri a ščženy budže, ton budže sbožny; štuž pak newjeri, ton budže sata: manj.

Jan. 3, 18. 36.

St. 12, 48. Jap. Šf. 2, 38.

Konj teho Evangeliona Š. Marka.

17. Žejchi pak, kiz Wjerjajoch budža pschemodžicj, šu te: We mojim Weni budža Ežertow wohn honicz, snowymi Jasy: kami rycječj, Jap. Šf. 16, 18.

St. 2, 4. 11. St. 10, 46.

18. Hady sahnacj; a budžali ščto Šsmertneho picj, nebudže to jim škodžicj; na Rhornch budža woni Ruzj klasj, da budže jim ljepe.

Łuf. 10, 19.

Jap. Šf. 28, 5. 8.

19. A ton Knes tak, jako bjjesche snimi poryczał, bu horje wšaty do Nebesj: a je šo šynyl kPrawizj Božej.

Łuf. 24, 51.

Jap. Šf. 1, 9.

20. Woni pak dzjechu wohn, a przedowachu šudžom sPozmozu teho Knesa, kiz wobtwert: dži to Šstowo psches te Žejchi, kotrej cjinjachu.

Jap. Šf. 3, 16.

St. 14, 3. Hebr. 2, 4.

Szenje šwjateho Łufascha.

Ton 1. Štaw.

Janowy Narod a Džicjastwo.

Dokelž jich wele šebi šu kRuzj wšali, šo bnychu po Rjadu stajili te Rycje wot tych Wjezow, kotrej šu šo bes nami sawjeshje: štate;

2. Jako nam te same šu czi podali, kotšij wot Špoczatka je šami šu widžili, a šu Šstuz: žonnizj teho Šstowa byli:

3. Ššom ja to tejj ša dobre pošnal, ša tem jako ja ščitko wot Špoczatka šym wobhonil,

šo bnych je tebi, moj dobry Žheophile, šwjernje a po Rjadu pišal.

Jap. Šf. 1, 1.

4. Šo by ty Wjestošj teje Wuczby šhonil, we kotrejž ty rošwucženy šy.

5. We Ežaku Herodascha, teho Krala židowšteje Šemje, bjjesche jedyn Wjeschnik, sMenom Zacharias, Wbiškoweho Rjada; a jeho Mandželšta bjjesche wot Aronowych Džow: łow, a jeje Weno Šilja.

Matth. 2, 1. 1 Kron. 25, 10.

6. Bobaj paſ bjeſchtaj ſprawnaj pſched Bohom, a kłodžeſchtaj po wſchirlich Pſchikafnijach a Wuſtawenjach teho Kneſa beſ Poruka. Hiob 1, 1. 8.

7. A wonaj nemjejeſchtaj ja: neho Džjeſza, pſchetož Hilža bjeſche nepłodna; a wobaj ſo bjeſchtaj ſeſtarikaj.

8. Sta ſo paſ, jako won mjeſchniſkeho Hamta pytaſche pſched Bohom, we Ežaſu ſwojeho Kjada,

9. Po Waſchnju teho Mjeſchniſtwa; a niſtk na nim bjeſche, ſo by kađiſk; a do Tempła teho Kneſa ſchoł bje; 2 Mojſ. 30, 7.

10. A žyła Gromadžina teho Ľuda wohnka bjeſche, modleſche ſo k Bohu we ſchtundži teho Kadženja: 3 Mojſ. 16, 17.

1 Kral. 7, 12.

11. Duž ſo jemu teho Kneſa Žandžel ſjewi, ſtejažy kprawej Stroni Woſtaria, na kotrymž kađjaču. 2 Mojſ. 30, 1.

12. A jako Zacharias jeho wulada: ſtroži won ſo, a Bojoſž padže na njeho.

13. Ale ton Žandžel reknu knjemu: Neboj ſo, Zachariaſo; pſchetož twoja Modlitwa je wuſklyſchana, a twoja Manadželſka budže tebi Œſona porođiž, teho Meno dyrbiſch Jan nareknuč. Iap. Œf. 10, 31.

14. A ſteho ſmjejeſch ty Kadož, a Weſelje, a wele budže ſo jeho Naroda ſweſelicž. Œht. 58.

15. Pſchetož won budže wulki pſched Kneſom. Wino a kplne Picžje nebudže won picž; a

budže nydom wot ſwojeho mačzerneho žiwora ſe ſwojatynn Duchom napelnenny.

16. A won budže wele Iſraelſkich Džjeczi k Bohu, jich Kneſej, wobroczičž.

17. A won predy njeho pojndže we Duchu a we Možy Eliſa, ſo by wobrocził te Wuťroby Woťzom k Džjecjom, a Re-wjernych k Mudroſži tyč Pra-wyč, ſo by Kneſej hotowy Ľud pſchihotował. Matth. 11, 14.

18. A Zacharias džeſche kre-mu Žandželej: Na čim mam ja to poſnacž? Pſchetož ja ſym ſtary, a moja žena je lietna.

1 Mojſ. 17, 17.

19. Œon Žandžel paſ wot-molwi, a džeſche knjemu: Ja ſym Gabriel, kiž pſched Bohom ſteju; a ſym poſlany, ſo byč ſtobu ryczał, a tebi to Dobre pſchipowedził. Dan. 8, 16.

Œt. 9, 21. 1 Kral. 17, 1.

20. A laj, ty budžeſch wonje-mičž, a nebudžeſch mož rycječž, hač do teho Dnja, we kotrymž ſo te Wježy budža ſtačž, teho- dla, ſo ty mojim Rycžam nejſy wjerił, kotrej dopelnene budža we ſwojim Ežaſu.

21. Œon Ľud paſ wocžako- waſche Zachariaſa, a džiwaſche ſo, ſo won ſo dołal we Tempłu komdžeſche.

22. A jako won woindže, nemožeſche won ſnimi rycječž. A woni ſroſemichu, ſo won we Žyrkwi je Widženje widžił: pſchetož won jim kiwaſche, a woſta njemy.

23. A ſta ſo, jaſo ton Czaj jeho Hamta bje wojschol: wo- tendje won do ſwojeho Doma.

Scht. 39. Joſ. 21, 11.

24. A po tnych Dnjach paſ podja Hilza, jeho Mandzelska, a poraji ſo pjeć Mjeſazow, a djeſche:

25. Tak je mi ton Knes cjinil we tnych Dnjach, jaſo won na mne je poladał, ſo by won moju Hanibu beſ ludzimi precz wſał.

26. A we ſcheſtym Mjeſazu paſ bje Zandzel Gabriel po- ſłany wot Boha do Galileiſkeho Mjeſta, kotremuż rjekaju Na- jareth,

27. Kjenej Kneźni, kotraž ſlubena bieſche Muzej, ſMenom Joſeph, ſDawitoweho Doma: a tej Kneźni rjekachu Marja.

Matth. 1, 18. Łuk. 2, 5.

28. A ton Zandzel ſajndje knej nuż, a djeſche: Strowa budj ty ſRadu wobdarena, ton Knes je ſtobu, ty pożonowana beſ tymi ſonſtymi.

29. Jaſo paſ wona jeho wu- lada, ſtrozi ſo wona na jeho Kneji, a pomysłi ſebi: Kajke je to Strowenje?

30. A ton Zandzel djeſche knej: Neboj ſo, Marja, ty ſy Radu pola Boha namaſala.

31. Ej, ty budjeſch ſama- druha we žiwoczi, a budjeſch Syna porodźic, teho Menu dymbiſch Jeſus narez. Jeſ. 7, 14.

Matth. 1, 21.

32. Ton budje wulki, a Syn teho Najwoſcheho meno- wany: A Boh ton Knes budje

jemu ton Stol jeho Wotza Davita dač. Jeſ. 9, 7.

2 Sam. 7, 12:

33. A won budje ſKralom na Jakubowym Domi wječnjne, a jeho Kraleſtwa nebudje žadyn Konj. Dan. 4, 31. St. 7, 14.

Mich. 4, 7.

34. Marja paſ djeſche kZan- dzelej: Kał može ſo to ſtač, dokeļ ja wot žaneho Muža niczo newjem?

35. A ton Zandzel wotmol- wi, a djeſche knej: Ton ſwjata Duch budje na tebe pſchindj, a ta Moż teho Najwoſcheho budje cze wobklotkowacj; tehodla teļ to Swjate, kotreļ ſo wot tebe budje narodźic, budje Boji Syn menowany.

Matth. 1, 18. 20. Dan. 9, 24.

36. A laj, Hilza, twoja Pſhecželniža, je teļ ſamadruha ſe Synom na ſwoje ſtare Dny, a khodzi njeł we ſcheſtym Mje- ſazu, wot kotrejeļ ſo ryczi, ſo neplodna je. Jeſ. 54, 6.

37. Pſchetoz pola Boha neje žana Wjez nemožna. 1 Mojſ. 18, 14. Hiob 42, 2. Pſ. 135, 5.

Jer. 32, 17. 27. Zach. 8, 6.

38. Marja paſ djeſche: Ej, ja ſym Kneſowa Džowka; mi ſo ſtan, kaj ty prajil ſy. A ton Zandzel wotendje wot neje.

39. Marja paſ poſtanu we tnych Dnjach, a djeſche ſpieſchnje po Horach kMjeſtu Judowemu.

Joſ. 21, 11.

40. A pſchindje do Doma Zachariaſoweho, a poſtrowi- ſche Hilzu.

41. A poda so, jako Hilja Marine Postromenje klyšesche: posloczi to Džjeczarko we jejnym žiwoczi. A Hilja bu se swjatyim Duchom napelnena.

42. A sawoła swulkim Łozom, a džesche: Požonowana by ty bes tymi žonškimi, a požonowany je ton Włod twojeho žiwota. **Scht. 28.**

Rn. Esudn. 5, 24.

43. A swotkal mi to, so ta Macz mojeho Knesa kemni pschindže?

44. Pschetoz laj, jako ja ton Łoß twojeho Postromjenja klyšach: posloczi to Džjeczarko s Wefelijom we mojim žiwoczi.

45. A sbožna by ty, kiž by wjerila; pschetoz wono budže dołonjane, schtož czi prajene je wot teho Knesa. **St. 11, 28.**

46. A Marja džesche: Moja Duscha posbjehuje teho Knesa,

47. A moj Duch so weweli we Bohu, mojim Sbožniku.

1 Sam. 2, 1. Hab. 3, 18.

48. Pschetoz won je na swoju hubenu Džowku poladał. Laj, wot nješt budža me sa sbožnu kwalicz schitke Narodny.

Pf. 113, 5. 6. 1 Mojs. 30, 13.

49. Pschetoz won je wulke Wjezy na mni sczinit, kiž moznj je, a korrehož Meno swjate je.

Pf. 126, 2. 3.

50. A jeho Ssmilnosž traje wot jeneho Naroda k druhemu pschi tyč, kotsiž so jeho boja.

2 Mojs. 20, 6. St. 34, 6. 7. Pf. 25, 6.

51. Won wopokasuje Mož se swojim Ramenjom, a roščjери

tyč, kotsiž hordži su we swojich wutrobnocch Wyšlach. **Ief. 51, 9. St. 52, 10. 2 Sam. 22, 28. Pf. 89, 11. Džab. 3. 4. 1 Pjetr. 5, 5.**

52. Won storka Moznocch se Stofow, a posbjehuje Poniznyč. **Pf. 147, 6. 1 Sam. 2, 7. 8. 2 Sam. 6, 21. 22.**

53. Łodnyč napelni s Kublami, a Bohatyč wostaji prošnyč. **Pf. 107, 9. Matth. 5, 3. 6. Jan. 10, 11. Eph. 1, 3.**

54. Won wošme sažo swojeho Sslužomnika Israela horje, so by spominal na Ssmilnosž.

Ief. 41, 8. Mojs. 7, 7. 8.

Ief. 30, 18.

55. (Kajž won ryczał je knaschim Wotžam, Abrahamej a kjeho Ssynmenju) wječnije.

1 Mojs. 17, 7. 19. St. 18, 18.

56. Marja pał wosta pschinej na czi Wješajw; a potom wroczi so wona sažo do swojeho Doma.

57. A Hiljiny Czaj doindže, so porodžicž wjejesche: a wona porodži Ssyna.

58. A jejni Ssufodži a Pscheczelišo klyšachu, so ton Knes wulku Ssmilnosž bjesche nad nej sczinit: a swešeliču so sneju.

59. A sta so, na wošnym Dnju pschindžechu, so byču to Džjeczarko wobtrjesali; a narešnyču jemu po nanowem Meni Zacharias.

1 Mojs. 17, 12.

3 Mojs. 12, 3.

60. A jeho Macz wotmolwi, a džesche: Niž tak, ale jemu dyrbja Jan rjekacz.

61. Woni pał djachu knej: Sčas nıchtu we twojım PŃŃe: cjełŃwı neje, kotremuż tał rje: łaju.

62. A wonı kıwachu jeho Nana, kał by won jemu żył dać narez.

63. A won żadaŃŃe ŁaŃicę: ła, napıŃa a dżeŃŃe: Jan je jeho Meno. A wonı Ńo ŃŃıtzę djıwachu.

64. A nydom wotewrı Ńo jeho Kot a ŻaŃyŃ, a ryczeŃŃe, a kwaleŃŃe Boha.

65. A BojoŃę pŃŃındę na ŃŃıtkıch jıch EŃuŃodow. A ŃŃıtkę te PowjeŃęje buchu roŃ: neŃene po wŃŃjeh ęıdowŃŃıch Ńorach.

66. A ŃŃıtzę, kę to ŃıŃŃŃa: ęu, wŃŃu jo łWutrobı, a djachu: Sęto mjenıŃŃ ty, Ńo ŃŃeho DżjeŃęa budęę? A KneŃo: wa Ruła bjeŃŃe Ńnım.

Ezech. 1, 3. Et. 3, 22.

67. A jeho Nan Zaęharias bu Ńe Ńwıatęm Duchom napel: nęm, wjeŃŃęzeŃŃe a dżeŃŃe: 2 Pjetr. 1, 21.

68. Kwaleńę budę ton KneŃ, ton Boh İŃraełŃŃı, pŃŃe toż won je doma pytał a wumol Ńwoj łud. PŃ. 41, 14. PŃ. 72, 18. Matth. 1, 21.

69. A je nam poŃtajıt Koh teho Eboęa we Domı Ńwojeho EŃłęomńıka Davıta. PŃ. 132, 17.

70. Każę won prajıt je pŃŃeŃ ton Kot Ńwojıch Ńwıatęch Pro: pŃetow wot EŃocęatka EŃwje: ła, İef. 35, 4. İer. 23, 6.

71. Eo by nas wumol wot naŃŃıch NępŃŃeęzelow, a ŃRułı ŃŃıtkıch, kę nas bıdęa;

PŃ. 106, 10.

72. Eo by EŃmılnoŃę wopo: kaŃał naŃŃım Wotęam, a Ńpom: nıt na Ńwoj Ńwıaty EŃlub, 1 KoŃŃ. 17, 7. 3 KoŃŃ. 26, 42.

73. A na tu PŃŃıŃabahu, kotruę won je pŃŃıŃabał naŃŃemu Wotęu Abrahamej, Ńo won nam dać je; 1 KoŃŃ. 22, 16.

Matth. 7, 20.

74. Eo byęmę, wumojęnı ŃRułı naŃŃıch NępŃŃeęzelow, jemu Ńłuzıłı beŃ BojoŃęęe Ńwoje ęıwe Dny, Gal. 1, 4.

Et. 2, 12. 14. Hebr. 9, 14.

75. We EŃwıatęŃı a Wraw: doŃęı, kotraę jemu Ńpodobna je. Kol. 1, 22.

76. A ty Dżjeęatko budęŃŃeŃ Prophetę Bohę węŃŃŃeho menowany: pŃŃe toż ty predę poındęŃŃeŃ pŃŃeđ KneŃom, Ńo by jeho Pucęęe pŃŃıhotował,

Matth. 3, 3.

77. A PoŃnacęęe teho Eboęa dał jeho łudu, we Wodawanęu jıch Ręęchow; İer. 31, 34.

78. PŃŃeŃ tu wutrobnu EŃmılnoŃę naŃŃeho Bohę, Ńotreęę knam je poladało to Ełhadęęęe ŃWobŃokŃŃęęe, 4 KoŃŃ. 24, 17. Mat. 4, 2.

79. Eo by Ńwjeęęıto tęm, kę po Eęmı a we Eęęęnu teęe EŃmęrcęęe Ńeđęa, a naŃŃe Nohı wedł na EęęęeŃŃku teho Mjera. İef. 9, 2.

80. Eo Dżjeęatko pał roŃęęe: ŃŃe, a poŃęłnı Ńo na Duchu,

a bjesche we Pufini, hacz na ton Dzen, dnj won psched Izraelski Lud sjawnje stupicz injejesche.

Ton 2. Staw.

Krystusowy Narod, Wobriefanje, Pschinesenje do Tempła, a Ros-
tncjowanie.

We tym samym Czaju pak so sta, so Pschikasnja mot Kejjora Augusta wojndje, so by schitkon Esmyet sapisany a schazowam byl.

2. A to Sapisanje bje to najpriensche: a so sta we tym Czaju, jako Zirenius s Bohotom we Sirissej bjesche.

3. A schitzy djechu, so bychu so dali schazowacz, kojzdy do swojeho Mjesta.

4. Duž sbjenu so tejj Josoph s Galilejskeje, s Mjesta Nazaretha, do židowskeho Kraja, k Mjestu Davitowemu, kotremuz rje: kaju Bethlehem, tehodla, so won s Doma a se Schlachty Davitoweje bjesche:

Matth. 2, 6. Jan. 7, 42.

5. So by so dal sapisacz s Marju, swojej slubenej Mandjelskeju, kotraz bjesche sczeschlim životom.

6. A jako wonaj tam bjeschtaj, dojndje ton Czaj, so wona porodjicz dyrbesche.

7. A wona porodzi swojeho prienskeho Ssyna, a powi jeho do Peluschkow, a polozi jeho do žloba: pschetoz woni nemjajachu hewal janeho Kuma we spodzi.

Matth. 1, 25.

8. A Pastyrjo bjechu we tym samym Kraju na Polu pola Hurdom, czi wachowachu we Rozp swojeho Stadla.

9. A laj, teho Knesa Zandzel pschistupi knim, a Zagnosj teho Knesa wobswjeczi jich; a woni so jara wulzy bojachu.

10. A ton Zandzel djesche knim: Nebojzje so; laj, ja pschipowedam wam wulke Beselje, kotrez schemu Ludu so dostacz budje;

11. Pschetoz wam je so dzen: ka ton Sboznik narodzil, kotryj je Krystus ton Knes, we Davitowem Mjesji.

12. A to mjeicje sa Snamjo, wy budzeczje Djeczatkfo nama: kacj s Peluschkami powite a we žlobi lejzo.

13. A nydom bje tam pola teho Zandzela ta Sspka nebeskeho Wojffa, czi kwalachu Boha, a djiachu: Dan. 7, 10.

14. Czesh budj Bohu we tej Wogokosji, Mjer na Semi, a Eglowekam dobre Spodobanje.

Jes. 57, 19.

Ephes. 2, 14. 17.

15. A sta so, jako czi Zandzeljo mot nich do Nebesh bjechu stupili, duž djiachu czi Pastyrjo bes sobu: Pojmy da njetk do Bethlehema, a moladajmy tu Wjez, kiz so stala je, a ton Knes nam kwedzenju je scjinił.

2 Mojs. 3, 3.

16. A woni pschindjechu kwaitajzy: a nama: kachu wobedu, Marju a Josophu, ktemu tejj to Djeczatkfo we žlobi lejzo.

17. Jako

17. Jako woni to ſamo paſ bjechu widzili, roſneſechu woni to Słowo, kotrež woni wot teho Djeſſa bjechu ſlyſcheli.

Œht. 10. 11.

18. A ſchitzy, kiž to ſlyſchachu, dživachu ſo tych Wjezow, kotrež jim czi Paſtryjo bjechu prajili.

19. Marja paſ ſhowa ſchitke te ſame Słowa, a roſpomni je we ſwojej Wutrobi. Œht. 51.

20. A czi Paſtryjo ſo ſažo wrocziču, czeſjachu a kwalachu Boha ſa wſchitko, ſchtož bjechu ſlyſcheli a widzili, kajž tež knim prajene bjeſche.

21. A jako ſo woſom Dnjow dopelnifche, ſo by to Dječjo wobrjeſane bylo; bje jeho Meno nareknene Jeſus, kotrež menowane bjeſche wot Zandžela, predy dnyli won ſo we macžernym žiwoczi podjał bje.

1 Mojf. 17, 12. Łuf. 1, 31.

22. A jako ſo te Dny jeju Wuczifšenja po tym Œakonju Mojſaſowym dopelnichu; pſchineſchtaj wonaj Jeſuſa do Jeruſalema, ſo byſchtaj jeho temu Kneſej prjotkſtajitaj;

3 Mojf. 12, 2.

23. (Kajž piſane ſteji we Œakonju teho Kneſa: Œchitko Ruſſe, ſchtož ſo prjenſche nazwaji, dyrbi temu Kneſej ſwečne byč.)

2 Mojf. 13, 2.

24. A ſo byſchtaj daſaj ton Wopor, jako prajene je we Œakonju teho Kneſa, Por Lujawkom, aby dweju mlodeju Œobojow.

3 Mojf. 12, 8.

25. A laj, jedyn Œloweł bjeſche we Jeruſalemi, ſMenom Simeon; a ton ſamo Œloweł bjeſche fromny a bohabojaſny, a cjałaſche na Iſraelſki Troscht, a ſwjaty Duch bje nad nim.

1 Mojf. 5, 29.

26. A jemu bjeſche Wotmolwenje wot ſwjateho Ducha ſo doſtało, ſo nebudže Œſmeczje widzič, ſiba ſo by predy widził Krynſtuſa teho Kneſa.

27. A won pſchindže pſcheſ Nawabenje teho Ducha do Tempła. A jako taj Œarſchej Jeſuſa, to Dječjatko, do Tempła pſchineſeſchtaj, ſo byſchtaj ſa njo cžinitaj po Waſchnju teho Œakonja:

28. Wſa tež won jeho na ſwojej Ruzy, a kwalefche, Boha, a džeſche:

29. Njetk puſchčjiſch twojeho Wotrocžka, Kneže, po twojim Słowi, ſMjerom;

1 Mojf. 46, 30.

30. Pſchetož mojej Woczi ſtej twojeho Œbožnika widzičei,

Œt. 3, 6.

31. Kotrehož pſchihotował ſy pſchedewſchitkimi Ludžimi,

Ieſ. 11, 10. Œt. 49, 6.

32. Œſwjetko KRoſſwječejnju tych Pohanow, a kwalbi twojeho Iſraelſkeho Luda.

Ieſ. 42, 6. Œt. 49, 6.

33. Joſeph paſ a jeho Macž dživawſchaj ſo teho, ſchtož wot njeho rycžane bje.

34. A Simeon požonowa jich, a džeſche KMarji, jeho Macžeri: Laj, ton budže poſtajene KPadu

a k Horjestaczu jich wele we
Izraelu, a k Snamenju, pschecziz
wo kotremuz so ryczej budze,
Ief. 8, 14. St. 28, 16. Matth. 21, 42.

Rom. 9, 33.

35. A budze so Mecz psches
twoju Duschu drjecz) so bychu
wele Butrobow Pomyšljenja
sjanne byle.

36. A jena Prophecjina
bjesche, Jana, Phanielowa
Dzowka, s Asarskeje Schlachty,
kiz bje habn wobstarna, a bje
we Mandzelstwi se swojim Mu-
žom byla sedom ljet, po swo-
jim Kneznistwi.

37. A bje s Budowu na
wošom dzekat a schyri ljet:
ta nepšindže nidy wot Zem-
pla, a šluzesche Bohu s Posze-
njom a s Modlenjom w Rozp
a wodnjo.

38. Za šama pschistupi tejj
tam we tej šamej Schtundzi,
kwalesche sjanne teho Knesa, a
ryczesche wot njeho schitkim, kiz
we Jerusalemi na to Wumoz-
jenje czakachu.

39. A jako wonaj schitko
dokonjatelj bjeschtaj po Sakonju
teho Knesa: wroczišchtaj so wo-
naj sašo do Galilejskeje kšwo-
jemu Mjestu Nazarethu.

40. Ale to Djieczatko rosze-
sche: a bje mozne we Duchu,
pošne Mudrosnje; a Boža Na-
da bjesche nad nim.

Scht. 52. St. 1, 80.

41. A jeho Starschej pak
kšodzestaj kojzde ljetu do Je-
rusalema na jutrownj roczny
Czajš.

2 Mojš. 31, 23.

42. A jako won dwanacze
ljet stary bje, dzjechu woni do
Jerusalema horje po Waschnju
teho roczneho Czajša.

43. A jako te Dny dofo-
njane bjechu, a wonaj so dom
wroczišchtaj; mosta to Djecz
Jesus we Jerusalemi, a Joseph
a jeho Macz to newedzišchtaj.

44. Wonaj šebi pak pomyš-
lišchtaj, so šnadz je bes Towar-
šchemi, a pschindžestaj wo je-
neho Dnja Pucz, a pytaschtaj
jeho bes Pscheczelemi, a Sna-
jomnymi.

45. Jako pak jeho nenama-
kaschtaj, wroczišchtaj so, jeho
pytajzy k Jerusalemu.

46. A sta so po czjoch Dnjach,
namakaschtaj jeho we Templu
šejdžo šredža bes Wuczerjemi,
so won jich pošluchasche, a jich
wopraschowasche.

47. A schirzy, kiz na njeho
pošluchachu, dzimachu so jeho
Kosoma a jeho Wotmolwenja.

Matth. 7, 28. Mark. 1, 22.

48. A dyž wonaj jeho wula-
daschtaj, dzimawšchtaj so nemož-
nje. A jeho Macz dzjesche knje-
mu: Moj Szyno, czohodla šy
ty namaj tak šeziniš? Čaj, twój
Nan a ja šmoj cze štyščnejj
Bološju pytalaj.

49. A won dzjesche knimaj:
Schtu je, so staj me pytalaj?
Newjestaj woj, so ja bycz
mam we tem, štož mojeho
Wotza je?

50. A wonaj nesrosemišchtaj
to Štowo, kotrej won knimaj
ryczesche.

51. A won dzjesche snimaj delje, a pschindže do Nazareth, a bjesche jimaj poddany. A jeho Macz skhoma schitke te Esłowa we swojej Wutrobi.

1 Ross. 37, 11.

52. A Jesus pschiberasche na Mudroszi, a na Ljetach, a na Radzi pola Boha a Ezłowe: tow.

1 Sam. 2, 26.

Ton 3. Star.

Janome pokutne Prjedowanje a Esmejtenje wot Krystusa, Krystusowa Ehcjenza a Linia jeho Naroda.

We pjatnatem Ejezi pał teho Kejzorstwa Kejzora Eiberiusa, jako Pontius Pilatus bjesche Bohot we Židowskej, a Herodach Schtyri:Šjersčta we Galilejskej, a Philipp, jeho Bratr, Schtyri:Šjersčta we Iturejskej a we Trachonitisim Kraju, a Eisanias Schtyri:Šjersčta we Abilenskej;

2. We Ezaju woscheju Wieschnikow Hannasa a Kajphaša: sta šo Pschikasnja Boža Ežanej, Zachariášowemu Esynej, we Puszini.

3. A won pschindže do wschit: teho wokolneho Kraja wokolo Jordana, a prjedowasche Ehczenju teje Pokuty, Ešwodowanju Njehow.

Matth. 3, 1. 2.

Mark. 1, 4.

4. Jako steji pišane we Knjebach tnych Knczow Jesaiášowych, teho Prophecy, Ež rekne: Ešof Prjedarja je we Puszini; pschibotujče Ducz teho Knesa, a

čžineže jeho Šchjesčki rune. Jef. 40, 3. Jan. 1, 23.

5. Schitke Dohy budža wurpelnene; a schitke Dory a Šorki budža ponizene; a ščtož Ešchime je, budže prawe, a ščtož nerune je, budže łatke.

6. A schitko Ežjeo budže teho Šbožnika Božeho widžicž.

7. A won dzjesche ktemu Ludu, Ež wohn dzjesche, so by šo wot njeho dał Ehcžicž: Wy jesčže: rown Ščtrycho, ščtu je wam pokasał, so byščeže Ečekli psched tym pschichodnym Njewom?

Matth. 3, 7.

8. Eajče, Ežineže dostojne Wodny teje Pokuty; a nerečče pschi šebi: Wy mamy Abrahama ša Nana. Pscherož ja wam praju: Boh može temu Abrahamej stutyč Kamenjow Džiečži šbudžicž.

9. Eš Ešekera je pał njett hižom EšKorenju teho Drewa pschiložena: Eštrež Drowo te: hodla dobrych Włodow nepschineše, budže porubane a do Wohenja Ežignene.

10. A Lud jeho woprasča, a dzjesche: Ščto da mamy Ežinicž.

11. Won wotmolwi, a dzjesche knim; Ščtuž ma dwje Ešukni, ton daj temu, Ež žaneje nima; a ščtuž Eždž ma, Ežin tež tał.

1 Jan. 3, 17.

12. Woni pał tež pschindžeču Ežonizy, so byču šo dali Ehcžicž, a džjachu knjemu: Eššičtre, ščto mamy my Ežinicž?

13. Won paſ djeſche knim: Nebercze wjazy, dyſli wam je poſtajene.

14. Eedym wopraſchachu jeho teſz Wojazy, a dſjachu: Shto ha mamy my czinicz? A won djeſche knim: Neczincze nikomu Kſchindu ani Neprawdu, a dajcze ſebi doſz bycz na waſchej Sdſi. 3 Moſf. 19, 13.

15. Jako ſo paſ ton lud nadzijeſche, a ſchitzy we ſwojich Wutrobach ſebi myſlachu wot Jana, hacz won ſnadz Kryſtus neje;

16. Wotmolwi Jan, a djeſche Kſchitkim: Ja ſchaf hczy was Wodu; won paſ ſpnlniſchi ſa mnu dze, kotrehoz neiſnym hodny, ſo bych ja te Remenje jeho Czrijow roſwjasaſ; ton ſamy budze was ſe ſwjatym Duchom a ſWohenjom hczicz. Matth. 3, 11. Mark. 1, 8. Jan. 1, 26. Jap. Sk. 1, 5. Et. 2, 2. Et. 11, 16.

17. We kotrehoz Ruzy je ton wzejerny Kopacz, a won budze ſwoje Huno wuczizicz, a budze Pſchenzu do ſwojeje Broznje ſromadzicz, a te Plumy ſwiecznym Wohenjom ſpalicz.

18. A wele druheho wjazy napominasche a pſchipowedasche won temu ludu.

19. Herodaſch paſ, ton Shtyri: Fierſhta, jako won wot njeho bje ſchtrafowany, teje Herodiady, ſwojeho Brastra Mandzeliſkeje, a ſchiech tych ſtych Wjezow dla, kiz Hero-
daſch czineſche; Matth. 14, 3.

Mark. 6, 17.

20. Polozi won woſche teho ſchitkeho teſz Jana do Jaſtwa.

21. A ſta ſo, jako ſo ſchitkon lud da hczicz, a Jeſus teſz hczeny bje a Wobu ſo modleſche, ſo ſo Nebekha wotewrichu; Matth. 3, 16.

Mark. 1, 10. Jan. 1, 32.

22. A ton ſwjaty Duch ſtupi delje we czjelnym Shtalczi na njeho, jako Holb; a Koz pſchindze Nebek, kiz djeſche: Ty ſy moj luby Ssyn, na tebi mam ja dobre Spodobanje.

Et. 9, 35.

23. Won paſ, Jeſus, ſpoczawſchi ſwoj Hamt, djeſche do czizeteho ljeta: a bje dzerzany ſa Ssyna Joſephoweho, kotryz bjeſche Ssyn Eliomy,

24. Ton bjeſche Ssyn Matthatomy, ton bjeſche Ssyn Lewiomy, ton bjeſche Ssyn Melchiomy, ton bjeſche Ssyn Jannomy, ton bjeſche Ssyn Joſephomy,

25. Ton bjeſche Ssyn Matthatiaſomy, ton bjeſche Ssyn Amoſomy, ton bjeſche Ssyn Mahumomy, ton bjeſche Ssyn Esliomy, ton bjeſche Ssyn Nangiomy,

26. Ton bjeſche Ssyn Maathomy, ton bjeſche Ssyn Matthatiaſomy, ton bjeſche Ssyn Semeomy, ton bjeſche Ssyn Joſephomy, ton bjeſche Ssyn Judomy,

27. Ton bjeſche Ssyn Joſhannomy, ton bjeſche Ssyn Keſiomy, ton bjeſche Ssyn Zorobabelomy, ton bjeſche Ssyn

Salashielowoy, ton bjesche Ssyn
Meriowoy,

28. Ton bjesche Ssyn Mel-
chiowoy, ton bjesche Ssyn
Addiowoy, ton bjesche Ssyn
Kofamowoy, ton bjesche Ssyn
Elmodamowoy, ton bjesche Ssyn
Jerowoy,

29. Ton bjesche Ssyn Joseo-
woy, ton bjesche Ssyn Eliezerowoy,
ton bjesche Ssyn Jorimowoy,
ton bjesche Ssyn Matthatowoy,
ton bjesche Ssyn Leviowoy,

30. Ton bjesche Ssyn Si-
meonowoy, ton bjesche Ssyn
Judowoy, ton bjesche Ssyn
Josephowoy, ton bjesche Ssyn
Jonanowoy, ton bjesche Ssyn
Eliakimowoy,

31. Ton bjesche Ssyn Me-
leowoy, ton bjesche Ssyn Mai-
nanowoy, ton bjesche Ssyn
Mattathowoy, ton bjesche Ssyn
Nathanowoy, ton bjesche Ssyn
Dawitowoy,

32. Ton bjesche Ssyn Jeko-
woy, ton bjesche Ssyn Dbedowoy,
ton bjesche Ssyn Boafowoy,
ton bjesche Ssyn Salmonowoy,
ton bjesche Ssyn Nahafonowoy,

33. Ton bjesche Ssyn Ami-
nadabowoy, ton bjesche Ssyn
Aramowoy, ton bjesche Ssyn
Efromowoy, ton bjesche Ssyn
Pharefowoy, ton bjesche Ssyn
Judowoy,

34. Ton bjesche Ssyn Ja-
lubowoy, ton bjesche Ssyn
Isaakowoy, ton bjesche Ssyn
Abrahamowoy, ton bjesche Ssyn
Pharaowoy, ton bjesche Ssyn
Nachorowoy,

35. Ton bjesche Ssyn Sa-
ruchowoy, ton bjesche Ssyn
Kagahowoy, ton bjesche Ssyn
Phalekowoy, ton bjesche Ssyn
Eberowoy, ton bjesche Ssyn
Salaowoy,

36. Ton bjesche Ssyn Raina-
nowoy, ton bjesche Ssyn Ar-
phachadowoy, ton bjesche Ssyn
Semowoy, ton bjesche Ssyn
Noachowoy, ton bjesche Ssyn
Lamechowoy,

37. Ton bjesche Ssyn Ma-
thusalahowoy, ton bjesche Ssyn
Enochowoy, ton bjesche Ssyn
Jaredowoy, ton bjesche Ssyn
Malelelowoy, ton bjesche Ssyn
Kainanowoy,

38. Ton bjesche Ssyn Eno-
sowoy, ton bjesche Ssyn Setho-
woy, ton bjesche Ssyn Hada-
mowoy, ton bjesche Ssyn Bozi.

1 Mojs. 5, 3.

Ton 4. Staw.

Krystus budze spytowann, przeduje a
cjni Djiwny.

Jesus pak, polny swjateho
Ducha, pschindze sako wot Jor-
dana, a bu wot Ducha do teje
Pusziny wedzeny. Matth. 4, 1.

Mark. 1, 12.

2. A bu schtyrzeczi Dnjom
dolho wot Diabla spytany. A
nejndziske niczo we tych samych
Dnjach; a jako te same bjeschu
skonjane, bjesche won potom
todny. 2 Mojs. 34, 28.

3. Ton Diabol pak dzjesche
knjemu: Ssynli Bozi Ssyn,
da ref ktutemu Kamenej, so by
Klieb byl.

4. A Jezus wotmolwi, a džesche knjemu: Pišane steji: Eglowek neje žiwj wot Kljeba šameho, ale wot kojzdeho Sstowa Božeho. 5 Mojs. 8, 3.

5. A ton Djabol wedžische jeho na wošoku Horu, a postasa jemu šitike Kralestwa teho žpŕteho Sswjeta we Wokomitenju.

6. A ton Djabol džesche knjemu: Tu Moj zu ja tebi šitiku dacž, a jich Krasnosž; pschetož wona je mi podata, a ja dam ju, komuž zu;

7. A budžeschli šo pschedemnu modlicž, budže šitiko twoje.

8. Jezus pał wotmolwi jemu, a džesche: Dži precž wotemne, Satanašo; pschetož pišane steji: Ty dyrbiš šo k Bohu, šwojemu Knefej, modlicž, a jemu šamemu šlužicž. 5 Mojs. 6, 13.

St. 10, 12. 20.

9. Duž wedžische won jeho do Jerusalema, a postaji jeho na Tempła Werch, a džesche knjemu: Ssynli Boži Ssyn, pušcž šo wot tudy delje;

10. Pschetož pišane steji: Won budže šwojim Žandželam twoje dla pschifasacž, šo bychu cze swarnowali, Ps. 91, 11.

11. A na Ruškomaj cze nešli, šo by šwoju Rohu wo Ramenidže nestorcžil.

12. Jezus pał wotmolwi, a džesche knjemu: Prajene je: Ty nedyrbiš Boha, šwojeho Knesa, spytowacž. 5 Mojs. 6, 16.

13. A jako ton Djabol šitiko Spytowanje bjesche dokonjał,

wotendje won wot njeho na Kwilu.

14. A Jezus wrocži šo sašo we Duchu Mozy do Galilejskeje. A ta Rocz wojndže wot njeho po wschjem tym wokolnym Kraju. Matth. 4, 12.

15. A won wucžesche we jich Schulach, a bje cžeszeny wot šitkich.

16. A won pschindže do Nazareth, džez bjesche horjeczeneny, a džesche do Schulje po šwojim Waschnju na šabbatny Džen, a postanu, šo by lasował.

Matth. 13, 53. 54. Mark. 6, 1. 2. Neh. 8, 5.

17. A teho Prophty Jesaiaša Knihl buchu jemu date. A jako won te Knihl wotewri, namaka won to Mjesto, džez bjesche pišane:

18. Duch teho Knesa je pschimni, tehodla, šo won me je žalbowal; a je me postal, šo bych pschipowedal Kudym to Evangelion; šo bych sahojil rosmeczene Wutrobny; šo bych prjedował Žatym, šo dyrbja pušcženi byčž; a Slepym to Sašowidjenje; a Rosbitym, šo dyrbja k Frejoczi wupušcženi byčž; Jes. 61, 1.

19. Šo bych prjedował to spodobne žieto teho Knesa.

3 Mojs. 25, 10.

20. A jako won te Knihl bjesche sacžinil, poda won je temu Sslužomnikej, a šynu šo. A šitkich jich Wocži we tej Schulll bjechu na njeho wobrocžene.

21. Wón pať porja knim prajicj: Dženš je tuto Wišmo dopelnene psched waschimaj; Wuschomaj.

22. A woni dawachu ščitjz Šwjetjenje wot njeho, a djiwachu šo tym lubosnym Štowanam, kotrej šjeho Erta džiechu; a džjachu: Neje tuton Žosefhowy Šsyn? Matth. 13, 55.

Mark. 6, 3. Jan. 6, 42.

23. A won džjesche knim: Wj budžecje sawjernje to Wschiflowo kenni prajicj: Ejekarjo, wustrow šo šam. Pšchetoz kajke wulke Wjezj šiny my šlyšcheli, šo šu šo we Kaper-naumi stafe? Ejin tejj taf tudy we šwojim wotznym Kraju.

24. Wón pať džjesche: Sawjernje, ja praju wam, žadyn Propheta neje špodobny we šwojim wotznym Kraju.

Matth. 13, 57. Mark. 6, 4. Jan. 4, 44.

25. Ale we Wjernošji praju ja wam: Wele bjesche Wudowow we Izraelu we Eliášownym Ežafu, jako Nebesa bjechu šanknene ša czi Ejeta a ša šesš; Džesazow, jako wulka Drohota bjesche po wšchjej Seni;

1 Kral. 17, 1. 9. St. 18, 42.

Jak. 5, 17.

26. A ščaf kžanej tyč šamych nebje Elias pošlany, šiba do Sarepty Sidonskeje, kženej Wudowi.

27. A wele Wuschadnych bjesche we Izraelu ša Prophetu Ešisu; a ščaf žadyn nebje wučijeny, šiba jeno Naeman, ton Širisti.

2 Kral. 5, 14.

28. A woni buchu ščitjz napelneni šNjewom we tej Šchuli, jako to šlyšchachu.

29. A postanuwšchi wustorz cžichn jeho šteho Mjesta wohn, a wedžichu jeho hacj na Wersch teje Hory, na kotrejž jich Mjesto bjesche natwarene, šo bychu jeho delje štorcžili.

30. Ale won džjesche šredža pšches nich precj, Jan. 8, 59.

31. A pšhindže do Kaper-nauma, do Mjesta Galilejskeje, a wučjesche jich te šwojate Dny.

Matth. 4, 13. Mark. 1, 21.

32. A woni džiwachu šo jeho Wučžbi, pšchetoz jeho Krcž bjesche možna.

Matth. 7, 28. 29.

Mark. 1, 22. Jan. 7, 46.

33. Jedyn Ežloweť pať bjesche we Šchuli, ton bjesche wobšyneny šnečjštym Duchoni. A ton šwulkim Łošom šawoła,

34. A džjesche: D, ščto je nam štobu, Žesuko Nazarenški? Ty šy pšchišoť nas ššasycj; ja cže šnaju, ščtu ty šy, ton Šwjiaty Boži.

Mark. 1, 24. Łuk. 1, 35.

35. A Žesus jemu porošy, a džjesche: Wónjem, a wojndž wot njeho! A ton Ežert powali jeho šredža bes nich, a wojndže šnjeho, a newobščodži jeho.

36. A Štrach pšhindže na wšchitkšich, a rycžachu bes šobu, a džjachu: Kajka je to Wjez? Wón pšchikafuje šMožu a še Šamoženiom nečjštym Ducham, a woni wušhadžeju.

37. A wot njeho rošendže šo Krcž po wšchjeh Mjestach teho wokolneho Kraja.

38. Won pał postanu steje Schulje, a pschindže do Schimanoweho Doma. Schimanowa pschichodna Macz pał bjesche stwerdej Symnu wobdata: a woni proshachu jeho sa nju.

Matth. 8, 14. Mark. 1, 29.

39. A won stejesche jej kłowi a porošy Symnej: a wona ju wopuschezi. A nydom staje wona, a słužesche jim.

40. A jako Słonzo bjesche sajščo: schitzy, kiz Khornych njejachu na wšhelke Khorosnje, pschinekechu jich knjemu. A won na jeneho kojždeho tych samych Kuzy położy, a wustrowi jich.

Matth. 8, 16. Mark. 1, 32.

41. Ezi Ejerczi wustupichu tejj wot jich wele, wołachu a djjachu: Ty sy Krystus, ton Syn Boži. A won porošy jim, a newotpuschezi jim ryczeč: pschetož woni wedžichu, so won je Krystus.

42. Jako njek pał Džen bu, wojndže won wohn na puste Mjesto: a Lud jeho pytasche, a pschindžechu knjemu, a sđeržachu jeho, so by wot nich nejščoł.

43. Won džesche pał nim: Ja mam tejj druhim Mjestam to Evangelion prjedowadž wot teho Kralestwa Božeho; pschetož ktemu sym ja pošlany. Mark. 1, 38.

44. A won prjedowasche we Schulach Galilejskeje.

Ton 5. Staw.

Pjetra Ryby Łowenje, wot Wusadneho a Žichtneho, Mattheja Powołanje, a tych Wucjomnikow Pošjenje.

Sta so pał, jako so Lud knjemu cjishečesche, pošluchadž Bože

Słowo; so won stejesche podla Genesarethskeho Jezora,

Matth. 4, 18. Mark. 1, 16.

2. A wulada dwje Łodži na Jezori stejo; Rybakojo pał bjeschu sneju wustupili, a ptołachu swoje Ssynje:

3. Da stupi won do jeneje wot teju Łodžow, kotraž Schimanowa bjesche; a proshesche jeho, so by ju trochu wot Brjoha hnuł. A won sejdžo wuczesche Lud steje Łodžje.

4. A dnž won bjesche pschestat ryczeč, džesche won k Schimanaj: Wes so na Łobinu, a pschestrjejcje swoje Ssynje k Łowenju.

5. A Schiman wotmolwi, a džesche knjemu: Mištre, my sym so žylicku Nož prožowali, a nejšmy ničžo natowili; ale na twoje Słowo ju ja Ssyn pschestrječ.

6. A jako to scjinichu: wobsančnychu woni wulku Ssynu Rybow, a jich Ssyn so torhasche.

7. A woni k wachu swojich Towarschow, kotřiz we druhejj Łodži bjeschu, so bychu pschischli, a jim pomhali čzanuč. A woni pschindžechu, a napelnichu wobejj Łodži, tak, so so ponureschtej.

8. Jako to Schiman Pjeter widžische, padže won k Jezusowymaj Kolenomaj, a džesche: Kneže, dži wotemne wohn, pschetož ja sym rješny Eslowek.

9. Pschetož Božosj bjesche jeho wobdata, a schitkich, kiz snim bjeschu na tem Ryby Łowenju,

fo trej bjechu romadnje warbowali;

10. Teho runja tej Jakuba a Jana, Zebedeoweju Esynow, kiz bjeschtaj Schimanowaj Tomarschej. A Jezus dzjesche kSchimanej: Neboj so; pschetoj wot njest budjesch ty ludzi łowicz.

11. A woni wedzichu tej Łodji Wrjohoj, a wopuszczichu schitko, a dzjechu sa nim.

12. A sta so, jako won weniem Mjeszi bjesche: a laj, tam bjesche Muż połny Wuśada. Jako ton Jezusa wulada, padze won na swoje Wobleczo, a proschesche jeho, a dzjesche: Kneje, jeschl, da mozesch ty me wucziszicz. Matth. 8, 2.

Matth. 1, 40.

13. A won pschestrie tu Raku, a doctny so jeho, a dzjesche: Ja zu, budź czysty. A nydom wotendje ton Wuśad wot njeho.

14. A won poruczi jemu, so by to samo nikomu neprajit: ale wotendź, a pokaz so Mjeschniej, a woprui sa twoje Wucziszjenje, jako Mojsas je pschifasat jim kSwjatsenju.

3 Mojs. 14, 2.

15. Za Kyc wot njeho so pak pschezo bole rosendje: a wele ludzi so stomadzi, so bychu jho blyscheli, a psches njeho wustroweni byli wot swojich Khorosjom.

16. Won pak wustupi do Pussinow, a modlesche so kBohu.

Matth. 1, 35.

17. A sta so na jedyn Dzen, so won wuczjesche: a sejdzichu tam Pharisejsny a Pismanuczeni, kotkiz bjechu so seischli se wschitkich Mjestkow Galilejskeje a Żidowskeje, a wot Jerusalema. A Moz teho Knesa dzjesche wot njeho, a wustrowi jich.

18. A laj, niekotsi Muzojo pschinešechu Eźloweka na Posleschczu, kotryz bjesche jichtny; a woni pytachu, kak bychu jeho nuż pschinešli, a psched njeho položili.

Matth. 9, 2.

Mark. 2, 3. Zap. Et. 9, 33.

19. Jako pak Łuda dla ne namakachu, na kotrem Mjeszi jeho bychu nuż pschinešli: stupichu woni na Kejzu horje, a puszczichu jeho psches Żohelje delje stem Posleschczom, bredza bez nich, psched Jezusa.

20. A jako won jich Wjeru widzische, dzjesche won knjemu: Eźlowecze, twoje Kjechi su tebi wodate.

Jer. 5, 3. Łuk. 7, 48.

21. A Pismanuczeni a Pharišejsny poczachu sebi pomyslicz, a dzjachu: Schtu je tuton, so won Bože Hanenje ryrzi? Schtu može Kjechi wodacz, kiba sam Boh.

Matth. 9, 3. Jes. 43, 25.

22. Jako pak Jezus jich Myšlje pytse, wotmolwi won, a dzjesche knim: Schto wy sebi myšlicze waschich Wutrobach?

23. Kotre je lože, reknucz: Twoje Kjechi su tebi wodate? Aby reknucz: Postan a khodź?

Matth. 9, 5.

24. Ale so byschcze wedzili, so Eźloweka Esyn Moz ma na

Sami Njehi wodaſz, dzjeſche won ſZichtnemu: Ja praju tebi, ſtan, a wſmi ſwoje Doſleſchjo, a dži do ſwojeho Doma.

25. A nydom won ſtanu pſched jich Wocjomaj, a wſa to Doſleſchjo, na kotremž won bjeſche lejjat, a dzjeſche do ſwojeho Doma, a kwaleſche Boha.

26. A woni ſo ſchitzy naſtroz zichu, a kwajachu Boha, a buch u polni Bojoſſje, a dzjachu: Wy ſmy dzjeſ dži wne Wjezy widžili.

27. A potom won wojndže, a wulada Zlonika, ſMenom Levi, pſchi Zli ſejdžo; a dzjeſche knjemu: Poj ſa mnu.

Matth. 9, 9. Mark. 2, 14.

28. A won wopuschjezi ſchirko, ſtanu, a dzjeſche ſa nim.

29. A ton Levi pſchihotoma jemu wulku Hoſſinu we ſwojim Domi, a wele Zlonikow a druhich Ludzi ſydachu ſo ſnim ſBlidu.

Matth. 9, 10.

30. A Piſimawuczeni a Phariſejſzy murczachu pſcheczim jim, a dzjachu kjeho Wucjomnikam: Ejohodla jſſje a pijecje wy ſZlonikami a ſNjeſchnikami?

St. 7, 39.

31. A Jeſus wotmolwi, a dzjeſche knim: Ejerſtwi nepotrebaju Ejeſarja, ale Khoru.

32. Ja ſym pſchiſchoſ, ſo bych Njeſchnikow ſWocuczi wotlat, a niž Prawnych. Matth. 9, 13.

33. Woni paſ dzjachu knjemu: Ejohodla poſſja ſo Zanoſmi Wucjomniſy taſ cjaſto, a cjinja Wodlitwu ſBohu taſ

hufſto, teho rumja tejj Phariſejſſich Wucjomniſy; twoji paſ jydža a pija?

Matth. 9, 14.

Mark. 2, 18.

34. Won paſ dzjeſche knim: Mozejce wy tejj Kwakarjom ſPoſſenju honicz, taſ dolho, hacž Nawoženja pſchi nič je?

35. Ejaſ paſ pſchindž budže, ſo ton Nawoženja wot nič wſaty budže, tedn we tych Dnjach budža ſo woni poſſicz.

36. Won paſ tejj dzjeſche knim Pſchirunanje: So ničto Saplatu wot noweje Draſty nepſchiſchije kſtarej Draſti; hewaſ tejj to Nowe ſo roſtorcha; a Saplata wot Noweho ſo nehodži na Stare. Matth. 9, 16.

Mark. 2, 21.

37. A ničto nepelni Moſcht do ſtarych Eſudobjow: ton Moſcht roſtorcha hewaſ to Eſudobje, a budže roſhaty, a to Eſudobje ſo ſtaſy.

38. Ale Moſcht ma ſo do nowych Eſudobjow pelnicž, a taſ budže woboje ſaſhowane.

39. A neje ničto, dnž pje Stare, ſo by jyl namjeſſi Noweho; pſchetož won rekne: Stare je liepſche.

Ton 6. Staw.

Wot wutorhanych Kloſow, wuſtnenej Kuki, tych Zapochtoſow Powołaſnja, a Kriſtuſoweho Prjebowanja na Polu.

Sta ſo paſ na druhi Eſabat, ſo won pſches Žita dzjeſche: a jeho Wucjomniſy torhachu Kloſy, a jydžichu te ſame;

łupawſchi je ſebi ſAnkomaj.
Matth. 12, 1. Mark. 2, 23.

2. Niekotſi paſ wot tych Pha-
riſejſkich dżiachy knim: Czohodla
czinicze wy, ſchtoż ſo nehodżi
czinicz na te ſwiate Dny?

3. A Jezus wotmołwi, a dże-
ſche knim: Nejsze wy to laſo-
wali, ſchtoż Dawit czineſche,
jako won łodny bjeſche, a czi,
kotſiż ſnim bjechu?

4. Kaſ won do teho Doma
Bożeho dżieſche, a te Kljebny
teho Prjoſtkładzenia wſa, a
jydżiſche, a dawaſche tejż tym,
kotſiż pſchi nim bjechu? Kotrej
ſchał niſto jyz, neſmjejeſche,
łiba ſami czi Dżiechnizy.

1 Sam. 21, 6. 2 Mojj. 29, 33.

3 Mojj. 24, 9.

5. A dżeſche knim: Człoweka
Esyn je tejż Knes teho Szab-
bata.

Matth. 12, 8.

6. Sta ſo paſ na druhi
Szabbat, ſo won do Schulje
dżieſche, a wuczjeſche. A tam
bjeſche Człoweł, kotrehoż prawa
Kuka bjeſche wuſſka.

Matth. 12, 9. Mark. 3, 1.

7. Ale Piſmamuczeni a Pha-
riſejſizy kedźbowachu na njeho,
hacź by won tejż na Szabbat
hojiz, ſo bychu Winu mjeli
jeho wobſforżicz.

8. Won paſ pytſe jich Myſłje,
a dżeſche ktemu Człowekej ſtei
kucej Kuku: Stawaj, a ſtup
hew bredźa. A won ſtanu, a
ſtupi tam.

9. Duż dżeſche Jezus knim:
Ja praſcham was, ſchto ſłuſcha
ſo czinicz na te Szabbaty,

Dobre aby Ste? Żiwjenje ſdżo-
żecz, aby ſkaſycź?

10. A won polada na wſchit-
lich wokolo, a dżeſche ktemu
Człowekej: Pſchestrjej ſwoju
Kuku. A won czineſche taſ. A
jeho Kuzy bu ſaſo pomhane, ſo
ſtrowa bu jako ta druha.

11. Woni paſ ſchitzy buch-
torni; a ſtręczachu ſo romadźje,
ſchto bychu Jezufej czinili.

12. Poda ſo paſ we tym
Czaku, ſo won ſo kBohu modlicz
na Horu wotendze; a won tam
wosta pſches Noż na Modlitwi
kBohu.

13. A dnż Dżen bu, ſawoła
won ſwojich Wuczomnikow
kſebi, a wuſwoli wot niſch dwa-
nacze, kotrychż won tejż Zapoſch-
tołow menowaſche;

Matth. 10, 1. Mark. 3, 13. 14.

14. Schimana, kotremuż won
tejż to Meno Pjetr da; a Han-
drija, jeho Bratra; Jakuba a
Jana; Philippa a Bartroma;

15. Mattheja a Thomasha;
Jakuba, Alpheoweho Eſyna;
a Schimana, kotryż bu meno-
wany Eſurownik.

16. Judasha, Jakuboweho
Eſyna; a Judasha Iſchariota,
kotryż paſ jeho Pſcheradnik bu.

17. A won dżieſche delje ſni-
mi, a ſaſta na Polu, tejż ta
Eſyła jeho Wuczomnikow, a
wulka Eromadźiſna Ludzi ſe
wſcheho jidowſkeho Kraja, a
ſJeruſalema, a ſEira, a ſe
Sidona, ſpomorſkich Mjeſtow;

18. Kotſiż bjechu pſchiſchli, ſo
bychu jeho ſłyſcheli a ſahojeni

bnli wot swojich Rhorosow, a kotsij wot nečistych Duchow bjechu cziwilowani, czi sami buchu schitzy wustroweni.

19. A schitkon lud žadafche so jeho dotknucz: pschetoz Moz džjesche wot njeho, a won sahoji schitkich.

20. Won pak posbjenu swozej Woczi na swojich Wuczomnikow, a džjesche: Sbožni sje wy Kudži, pschetoz to Kralestwo Bože je wasche. Matth. 5, 3.

21. Sbožni sje wy, kiz wy tudy łodzicje: pschetoz wy budzeczje nasyčeni. Sbožni sje wy, kiz wy tudy plakacze: pschetoz wy budzeczje so smecz. Sjew. 7, 16.

Pf. 126, 5. 6. Jef. 61, 3.

22. Sbožni sje wy, dnž was ludžo hidža, a dnž was wustorkaju, a swarja was; a faczišnu wasche Meno, jako sle, cziłowekoweho Ssyna dla.

23. Wefelcze so tedn, a poskoczcze: pschetoz lajcze, wascha Sda je wulka we Nebesach. Pschetoz teho runja cziinjachu jich Wotzojo tejj Prophetam.

24. Ale bjeda wam Bohatym: pschetoz wy macze swoj Troscht precz. Amos 6, 1.

25. Bjeda wam, kiz wy nasyčeni sje: pschetoz wy budzeczje łodni. Bjeda wam, kiz wy so tudy smijejecze: pschetoz wy budzeczje plakacz a štwilicz.

Jef. 10, 16. St. 65, 13. 14.

26. Bjeda wam, dnž schitzy wot was derje rycza: teho runja cziinjachu jich Wotzojo tejj falschnym Prophetam.

27. Ale wam ja praju, kiz wy posłuchacze: Lubujcze swojich Nepscheczelow. Czinje tym derje, kotsij was hidža.

Matth. 5, 44.

28. Žonujcze tyč, kiz was pokleja. A proščecze sa tyč, kiz wam neprawje czinja.

29. A schtuž cze dyri na lžjo, nastaj jemu tejj to drube. A schtuž tebi Mantel wošme, temu ty tejj tu Šsuknju newobaraj.

30. Schtuž cze pak prošy, temu daj: a schtuž tebi to Šwoje wošme, nežadaj jo sašo.

31. A kajž wy zecze, so bychu wam ludžo cziinili: tak wy tejj jim czinje. Matth. 7, 12.

32. Pschetoz dnž tyč lubujcze, kiz was lubuja; kajki macze wy steho Džak? Pschetoz Kjeschnizy lubuja tejj tyč, wot kotryčž woni budža lubowani.

Matth. 5, 46.

33. A dnž budzeczje derje cziinicž jeno tym, kiz wam derje czinja: kajki Džak wy steho macze? Pschetoz Kjeschnizy to šame tejj czinja.

34. A budzeczeli jeno tym poschczowacz, wot kotryčž so nadžijecze sašo bracz; kajki macze wy Džak steho? Pschetoz Kjeschnizy Kjeschnikam tejj tak poschczuja, so bychu woni teho runja sašo brali. 5 Mojs. 15, 8.

Matth. 5, 42.

35. Duž ščaš lubujcze tejj waschich Nepscheczelow; a czinje Dobre a poschczujcze tak, so nicžo sa to so nenadžijecze: da budže wascha Sda wulka, a

budźce Dzięci teho Najwo-
ścho: pschetoż won też je do-
brocziwy nad Nedzakomnymi a
Słomi. M. 37, 26.

36. Těhodla budźce śmilni,
jako też wasch Boczeż śmil-
ny je.

37. Nesbudźce, da też wy ne-
budźce budźeni. Nesatamajce,
da też wy nebudźce satamani.
Wodajce, da wam budźe wo-
date. Rom. 2, 1.

38. Dawajce, da wam bu-
dźe date. Dobra, natłoczona,
nacjakašena a łopata Mjera bu-
dźe wam do wascheho Klina
data: pschetoż runje stej Mjeru,
kotrzej wy mjericze, budźe wam
śako mjerene. Matth. 7, 2.

Matth. 4, 24.

39. Won pał prajesche jim
jene Pschirunanje: Može też
Ślepy Ślepemu Pucz poka-
śać? Nebudźetaj wonaj wobaj
do Jamy panucz? Matth. 15, 14.

40. Wuczomnik neje psches
swojeho Mischtra; dnż Wu-
czomnik je jako jeho Mischter,
da je won dojšoł.

Matth. 10, 24. Jan. 13, 16.

St. 15, 20.

41. Što pał widziš Eješ-
tu we swojeho Bratra Woku,
a Njady ty we swojim Woku
nepptneš? Matth. 7, 3.

42. Aby kał možeš refnucz
kwojemu Bratrej: Bratse,
neš tebi tu Eješku swojeho
Woka wuczjanu; a ty śam ne-
widziš teje Njady we swojim
Woku? Ty Hejchlerjo, wucz-
redy tu Njadu se swojeho Wo-

ka; a doladaj śo potom, śo by
tu Eješku se swojeho Bratra
Woka wuczjanuł.

43. Pschetoż ton dobry
Štom neje, kiż snily Płod
pschineše: a jadny snily Štom
neje, kiż by dobry Płod pschi-
nešł. Matth. 7, 17. St. 12, 33.

44. Pschetoż kojždy dobry
Štom budźe po swojim
Płodzi posnaty. Pschetoż wot
Ejernjow neschczipaju Figi, ani
šWowonja winowe Kicje.

45. Dobry Ełloweł pschineše
Dobre šdobrego Šchaza swo-
jeje Wutroby; a śly Ełloweł
pschineše Śle steho steho Šchaza
swojeje Wutroby. Pschetoż czo-
hož Wutroba polna je, to
psches Rot wojndźe.

Matth. 12, 35.

46. Što wy mi pał rjekacze
Knes Knes, a necziničje, štož
ja wam praju? Matth. 7, 21.

47. Štuž kemni pschindźe,
a ślyšci moje Kycje, a czini te
śame: ja zu wam teho śjewicž,
komu won je podomny.

Rom. 2, 13. Jak. 1, 22.

48. Won je podomny tajke-
mu Ełlowełej, kiż Kejžu tware-
śche, łopasche a łobofo ryjesche,
a śatozi Grunt na Škału.
Jako śo pał Powodźenje śta,
wobroczi śo ta Kjeła na tu
śamtu Kejžu, ale nemožeśche ju
nucz; pschetoż wona bjesche na
Škału śatožena.

49. Štuž pał ślyšci a ne-
czini te śame, ton je podomny
na tajkeho Ełloweła, kotryž
swoj Dom śtaji na Semju bes

Grunta; a ta Kieka na njon bijesche, a won nndom padže, a sta šo na tym Domi wulki Torh.

Ton 7. Staw.

Wot teho Hetmana Wotrocžka, Młodzenja we Nain, Jara a jeho Wuczomnikow, a tej wulkej Kieszniży.

Jako won pał psched tym Ludom bjesche wuryczał, dzjesche won do Kapernauma.

2. A jeneho Hetmana Esluzomnik, kotrehož won šebi wošozj wazesche, ležjesche smertnje khorj.

Matth. 8, 5.

3. Jako ton pał wot Jesusa křyschesche, postła won knjemu tych židow Starschich, a da jeho prošycž, so by pschischoł a jeho Esluzomnika wustrowił.

4. Jako woni pał křesusej pschindžechu, prošachu jeho šwjeru, a dječachu: Won je hodny, so by ty jemu to scžinił;

5. Pschetož won lubuje nasch Lud, a je nam Schulu natwaril.

6. Jesus tehodla ja tež šo šameho sa hodneho nejšym dječzał, so bych křebi pschischoł. Ale ref jeno Ešłowo, da budže moj Esluzomnik wustroweny.

7. A tehodla ja tež šo šameho sa hodneho nejšym dječzał, so bych křebi pschischoł. Ale ref jeno Ešłowo, da budže moj Esluzomnik wustroweny.

8. Pschetož tež ja šym Ešłowel Woschnosji podaty, a mam

Wojakow pod šobu, a refnu křenemu, Dži tam, a won dže tam; a kř druhemu: Pschindž šem, a won pschindže; a křmojemu Esluzomnikkej: Ežin ty to, a won cžini.

9. Jako pał Jesus to křyschesche, dzimasche won šo jemu, a wobroczi šo křudu, kotryž ša nim dzjesche; a dzjesche: Ja praju wam: Tajku Wjeru nejšym ja we Israelu namakał.

10. A jako šako dom pschindžechu, křsiž bječhu pošłani, namakachu woni teho křoreho Wotrocžka cžerstweho.

11. A nasajtra šo sta, so won do Mjesta šMenom Nain dzjesche, a jeho Pošłow dzjesche wele snim, a wele Luda.

12. Jako won pał blisfo křmješczaniskim Kotam pschindže, laj, tam nešechu Mornweho wohn, kř bjesche jedyn jenicžki Ešyn šwojeje Maczerje; a wona bjesche šWudowu, a wele Luda šMjesta dzjesche sneju;

1 Kral. 17, 17.

13. A jako ju ton Knes wulada, bje jemu teje šameje žel, a dzjesche knej: Neplacž!

Matth. 9, 36. Jer. 31, 16.

14. A pschistupimšchi dotknu šo teho Kascžca; cži Mošcherjo pał fastachu. A won dzjesche: Młodzenjo, ja praju cži, stan horje.

Mark. 5, 41.

15. A ton Mornwy sebra šo horje, a pocža rycječ. A won pa jeho jeho Maczeri. 2 Kral. 4, 36.

16. Wojosž pał jich schitkich šapopadže, a křwaljachu Boha,

a dżiachu: Wsiki Propheta je
bes nami postanul, a Boh je
ſwojemu Ludu poladał.

17. A ta Kycj wot njeho
wojndze po zplym židowſkim a
po wſhjem wokolnym Kraju.

18. A to ſchitko ſjewichu
Janej jeho Wuczomnij. Duž
ſawola Jan ſwojeju Wuczom-
nikow dweju, Matth. 11, 2.

19. Poſtla jeju KJeſuſej, a
da jemu powedzicj: Eſy ty
ton ſamy, kotryž ma pſchindž,
aby dyrbimy drugeho cza-
kacj?

20. Jako tehodla taj Muzej
knjemu pſchindžeſhtaj, džeſhtaj
wonaj: Jan, ton Ečeženik, je
naju křebi poſtlał, a da tebi po-
wedzicj: Eſy ty, kotryž pſchindž
ma, aby dyrbimy drugeho cza-
kacj?

21. We tej ſamej Eſhtundži
ſahoji won pał jich wele wot
Khorofjow, a Ežwilow, a ſtych
Duchow, a wele Eſleppym da
won ſRadu, ſo widzichu.

22. A Jeſus wotmolwi, a
džeſhe knimaj: Džitaj, a po-
wjeſtaj Janej, ſchto woj ſtaj
widžitaj a klyſchataj: Eſlepi
widža, Kromi kħodža, Wuſa-
dni budža cjiſi, Kuſchi klyſcha,
Morwi budža ſbudženi, a Ku-
dym budže to Ewangelion prie-
dowane. Ief. 35, 5. Matth. 11, 5.

23. A ſbožny je, kiž ſo na
mi nepohorſchi. Matth. 11, 6.

24. Dyž pał taj Poſtlał
Janowaj bjeſhtaj woteſchłaj,
počja won kLudu wot Jana
ryčecj: Eſchto ſje wy do teje
Puſjiny wuiſchli ladacj? Zyſch-

če Ežinu widzicj, kotruž Bje-
tam a ſem kable?

25. Aby ſchto ſje wy wuiſchli
ladacj? Zyſchče Ežloweka we
meſkich Draſtach widzicj? Eaj-
če, kiž we kraſnych Draſtach
a we Eoſtach živi ſu, cji ſu
we kralowſkich Rodach.

26. Aby ſchto ſje wy wuiſchli
ladacj? Zyſchče Prophetu wi-
dzicj? Haj, ja praju wam,
kotryž wjazj je, dyžli Propheta.

27. Won je ton ſamy, wot
kotrehož ſteji piſane: Eaj, ja po-
ſhelu mojeho Zandžela predy
twojeho Woblecja, kotryž pſchi-
hotowacj ma twoj Ducj predy
tebe. Mal. 3, 1. Matth. 11, 10.

28. Pſchetož ja praju wam,
ſo bes tymi, kiž ſo wot Žonſkich
ſu narodžili, neje žadyn weſchi
Propheta, dyžli Jan, ton Ečeže-
nik, kotryž pał menſchi je we
Kraleſtwi Božim, ton je weſchi,
dyžli won. Et. 1, 15.

29. A ſchitkon Lud, kotryž jeho
klyſcheſche, a Žlonizj poſnachu
Boha ſa praweho, a dachu ſo
čecjicj ſJanowej Ečeženizy.

30. Ale Pħariſejſy a Piſma-
wucženi ſazpicħu Božu Radu
pſchecžimo ſamym ſebi, a ne-
dachu ſo wot njeho čecjicj.

31. Ale ton Kneſ džeſche:
Komu dyrbu ja tehodla tych
Ludži tuteje Eſchlachty pſchiru-
nacj? a komu ſu woni po-
domni? Matth. 11, 16.

32. Woni ſu podomni Dje-
czom, kiž na Eorhoſchczu ſeđža,
a jene na druge wotaju, a praja:
My ſmy wam piſkali, a wy-

nejše reiwali; my smo wam na Macj spjewali, a wy nejše plakali.

33. Pšchetoz Jan, ton Ehczenik, je pšchischoł, a nejpdziške Kljeba, ani nepijeshe Wina: a wy prajicze, so ma Czerta.

34. Ełloweka Esyn je tež pšchischoł, jo a pije; a wy prajicze: Łaj, ton Ełlowek je žraczk a winowy Wopik, Žtonikow a Rjeschnikow Pšheczel.

35. A ta Mudrosz dyrbi so dacj kPravou wodzicj wot schitlich swojich Džeczi.

36. Jedyn pał bes Pharijskimi proscheshe jeho, so by snim jndł. A won fajndže do Doma teho Pharijskeho, a spnu so sa Blido.

37. A laj, žonška bjeshe we Mjeszi, ta bjeshe Rjeschniza. Jako tuta shoni, so won so bjeshe kBlidu spnuł we Domi teho Pharijskeho, pšchineše wona Šklenzu se žalbu.

38. A stupi sady kjeho Rohomaj, a plakashe; a pocza jeho Rohi se Šsylsami macjecz, a trejeshe je šŁořami swojeje Łowy; a wokořowashe jeho Rohi, a namasa je se žalbu.

39. Jako pał to ton Pharijski widziške, kiž jeho prošyl bjeshe; prajeshe won pšchi šebi šam, a džeshe: Dy by ton Propheta byl, da by won wędzil, ščtu a kajka ta žonška je, kiž so jeho dotka; pšchetoz wona je Rjeschniza.

40. Jezus pał wotmolwi, a džeshe knjemu: Šchimane, ja

mam czi njescho prajicj. Won pał džeshe: Praj, Mištre.

41. Njetajki Echownik mjesjeshe dweju Dolžnikow; jedyn bje winowaty pjecz Stow Kroschow, ton drugi pał pot Sta.

42. Dyž pał wonaj nemjesjeshtaj saplacizj, spusčezi won wobimaj ton Dot. Kotry da, powjes mi, bes nimaj budže jeho najbole lubowacz?

43. Šchiman wotmolwi, a džeshe: Mi so sda, so ton, kotremuž won najwjazy je spusčezil. Won pał džeshe knjemu: Ty sy pravje šudžil.

44. A won so wobroczi ktej žonskej, a džeshe kŠchimanej: Widziš ty tu žonšku. Ja šym pšchischoł do twojeho Doma, ty mi nejšy Wody dał kmořimaj Rohomaj; ta pał je mojej Nosy se Šsylsami maczala, a šŁořami šwojeje Łowy trjeta.

1 Mořf. 18, 4.

45. Ty nejšy me wokořchat; ta pał, po tem hač je nuž pšchishta, neje pšhestala mojej Nosy wokořchowacz.

46. Ty nejšy moju Łowu šWolljom pomasał; wona pał je mojej Nosy se žalbu namařala.

47. Žehodla praju czi: Žej je wele Rjechow spusčzene, da je wona wele lubowala; komuž pał mało spusčzene budže, ton mało lubuje.

48. A won džeshe knej: Šebi šu twoje Rjechi wodate.

Matth. 9, 2.

49. Duž

49. Duż poczachu czi, kiz snim sa Blidom sejdziču, sami pschi sębi prajicz: Schtu je ton, kiz tejj Rjечи wodawa?

Matth. 9, 3.

50. Won pať džesche k'zonsej: Ewoja Wjera je cze woś bożika; dji s'Wjerom.

Mark. 5, 34.

Ton 8. Staw.

Wot Ssynmenja Bożeho Ssłowa, Nwebra na Morju, Wobssyneneho, tšorej žony, a Jairowej Djowcijički.

A sta šo potom, so won kłodžešče po Mjestach a Mjestkach, a priedowasche a pschpowedasche to Evangelion wot Kralestwa Bożeho; a czi Dwanacze bječu snim.

2. Ktemu tejj njeťotre žonste, kotrež won bjesche wustrowit wot slych Duchow a Khorosšow: te bječu Marja, kotrejj Madlena rjekachu, wot kotrejj bjesche šedom Czertow wojschto.

Mark. 15, 40.

3. A Johanna, Chusowa Mandželsta, teho Sastojnika Herodaschoweho, a Susanna, a wele druhich, kotrež jemu šluzachu wot šwojeho Samoženja.

4. Jako šo pať wele Luda bjesche romadu sejšchto, a se wšchjeh Mjestow k'Jesusej kwatachu, džesche won psches Pschirunanje:

Matth. 13, 3.

Mark. 4, 2.

5. Ssyner džjesche, so by roššyl šwoje Ssynjo; a jako won šojesche, padže njeťotre pschi Duczu, a bu podteptane, a Ptaki pod Nebesami sežrachu jo.

6. A njeťotre padže na Skafu; a dyž sejdže, wuffnu wono, tehodla, so Łuhi nemjejesche.

7. A njeťotre padže šredža do Czernjow; a te Czernje rošžechu šobu, a sadušeču jo.

8. A njeťotre padže na Dobru Rolu; a jako bje sejšchto, pschinese štokrocžne Płodn. A dyž to wureknu, šawoša won: Schtuž ma Wuschi kpošluchanju, ton pošluchaj!

1 Mojs. 25, 12.

9. Žeho Wuczomnižy pať jeho woprašachu, a džiachu: Sšto by to Pschirunanje bylo?

10. Won pať džesche: Wam je date, so byščcže wedžili te Potajnstwa Bożeho Kralestwa; druhim pať we Pschirunanjach, so byču newidžili, hać runje widža, a nesrosemili, hać runje šlyšča. Jef. 6, 9. 10. Matth. 13, 14.

Mark. 4, 12. Jan. 12, 40. Jap. Et. 28, 26. Rom. 11, 8.

11. Šo pať je to Pschirunanje: Šo Ssynjo je Ssłowo Bože.

12. Ezi pať pschi Duczu, šu, kotšij je šlyšča; potom pschindže Czert, a sebere to Ssłowo šjich Wurobow, so byču neswjerili a šbožni nebyli.

13. Ezi pať na Skali, dyž Ssłowo šlyšča, wošmu to šame s'Weselosju horje; a czi nimaju Korenja, na Czajš woni wjerja, ale we Czaju Ssynowanja pschestupja.

14. Kotrež pať do Czernjow padže, šu czi, dyž jo šu šlyšcheli, da kłodža pod Starošemi,

Bohastwom a Łoschtami teho žiwjenja, a budža saduščeni, a nepščinešu žane Mody.

15. To pač na dobrej Koli, šu cji, kiž Estowo štyšča a sakhowaju jo we pječneji a dobrej Wutrobi, a psčinešu Mody we Sčerpliwosji. Hebr. 10, 36.

16. Nichto pač nesafstjeczji Sswjezu, a pschifrywa ju se Esudobjom, aby staji ju pod Ławu: ale won ju na Sswjecznik staji, so bychu czi, kotsiž nuzkhodža, to Sswjetko midžili.

Matth. 5, 15. Mark. 4, 21.

17. Pšchetož nicžo neje tač potajene, so by šjewene nebyło: a neje nicžo tač škradžu, so by posnate nebyło a na Sswjetko nepščiščło.

Matth. 10, 26. Mark. 4, 22. Łuf. 12, 2.

18. Łajcže tehodla, kač pošluchacže. Pšchetož ščtuž ma, temu budže date; a ščtuž nima, wot teho budže wsate tež to, ščtož šo jemu sda, so won ma.

Matth. 13, 12. St. 25, 29.

Mark. 4, 25.

19. Tedy pač pschindžechu knjemu jeho Macž a Bratsjo, a nemožachu Łuda dla knjemu pschistupicž.

Matth. 12, 46.

Mark. 3, 31.

20. A woni jemu to powedžiču, reknuschi: Tvoja Macž a tvoji Bratsjo steja wohnkach, a jedža cže widžicž.

21. Won pač wotmolwi, a džesče knim: Moja Macž a moji Bratsjo šu czi, kotsiž Bože Estowo štyšča, a cjinja to šame.

22. A sta šo we tych Dnjach jenym, so won do Łodžje stupi se šwojimi Wucžomnikami. A won džesče knim: Pšchewesmy šo psches Jesor. A woni wotštorcžichu tu Łodž wot Brjoha.

Matth. 8, 23. Mark. 4, 36.

23. A jako woni šo wesechu, wušny won. A Wichor pschindže na ton Jesor, a žolmy napadžechu jich, a bječhu wulkej Strachosji.

24. Woni pač šbudžichu jeho pschistupimšči, a džjachu: Mischtre, Mischtre, my wosmesmy Konz. A won postanu, a našwari ton Wjetr, a to Šchumenje teje Wody; a wono psčesta, a bu Ežiščina.

25. Won džesče pač knim: Dže je wasča Wjera? Woni šo pač bojachu, a džiwachu šo, a džjachu bes šobu: Ščtuščač je tuton: Pšchetož won pschikaje tež Wjetram a Wodži, a wone šu jemu pošluchne.

Matth. 8, 26.

26. A woni wesechu šo dale do Kraja Gadarenšeho, kotryž je napscheczimo Galilejštemu.

Matth. 8, 28. Mark. 5, 1.

27. A dyž won na Semju mustupi: setka jeho jedyn Muž steho Mjesta, kotryž mjajesče Ežertow wot došheho Ežaba; a won newoblekašče šo žanu Drastu, a newosta we žanej Kežji, ale we Rowach.

28. Jako won pač Jesuša wulada, wolašče won, a panu psched nim delje, a sawoša šwulčim Łošom, a džesče: Ščto

je mi stobu, Jezusko, ty Ssyno Boha werschneho? Ja proschu cje, neczwiluj me. Matth. 8, 29.

29. Pšchetoz won pšchikasa temu neczystemu Duchu, so by steho Ezlomeka wojschoł: pšchetoz won bjesche jeho dołhi Czaj czwilował. A won bjesche (Keczafami swjasany, a we Putach jaty; won pał rostorze te Smjastki, a bu honeny wot Czerta do Puzzinow.

30. A Jezus woprascha jeho, a djesche: Kajke masch Meno? Won djesche: Legion; pšchetoz mele Czertow bjesche do njeho saljesto.

31. A woni proschachu jeho, so by jim nepšchikasał do teje Łobokosnje hič.

32. Bulke Stadło Sswini so pał tam na Hori pašesche. A woni jeho proschachu: so by jim wotpuszczjil do tych bamnych sajdž; a won jim wotpuszczji.

33. Duž wojndžechu czi Czerczi steho Ezlomeka, a stupichu do tych Sswini; a to Stadło storczi so jene dobo do Jesora, a tepichu so.

34. Jako pał Pastyrjo widžiču, šhto so sta: czeknychu woni, a pšchipowedachu šhedsi to same we Mjeszi, a na Wšbach.

35. A woni wojndžechu, so bjechu widžili, šhto so bjesche stalo; a pšhindžechu k Jezuskej, a namakachu teho Ezlomeka, a wot kotrehož czi Czerczi bjechu wojskli, k Jezusowymaj Bohomaj, woblecženeho a rosomneho; a strožichu so.

36. A kotřiž to bjechu widžili, pšchipowedachu tež to same jim, kał ton Wobšyncny bjesche woczerstwił.

37. A šchirka Gromadžisna tych wokolnych Gadarenskich Krajow proschesche jeho, so by wot nich woteschoł. Pšchetoz woni bjechu swulkej Bojosžu napelneni. A won stupi do teje Łodžje, a wroczi so sašo.

38. Ton Muž pał jeho proschesche, wot kotrehož czi Czerczi bjechu wojskli, so by šinjet pšchinim byč. Ale Jezus puszczji jeho precž wot šebe, a djesche:

39. Dži sašo do swojeho Doma; a praj, kajku wulku Wjez tebi Boh cžinił je. A won wotendže, a prjedowasche po žytem Mjeszi, kał wulke Wjezy jemu Jezus cžinił bjesche.

40. A sta so, jako Jezus sašo pšhindže: wsa jeho ton Lud horje, pšchetoz woni šchitzy na njeho woczakowachu.

41. A laj, Muž pšhindže, s Menom Jairus, kotryž Woschi teje Schulje bjesche, a padže Jezuskej k Bohomaj, a proschesche jeho, so by žyl šobu do jeho Doma sajdž. Matth. 9, 18.

Mark. 5, 22.

42. Pšchetoz won mjejesche jenicžku Džowku, kotraž bjesche wokolo dwanacze ljet, a ta mresche. A jako won djesche, cžischčjachu jeho Ludžo.

43. A bjesche Žonka, kotraž dwanacze ljet swoju Krewonju bjesche cžerpita, a swoje žyłe Samoženje na ljekarjow wadžita,

a nemojšče wot žaneho wu-
strowena byčj. Matth. 9, 20.

Mark. 5, 25.

44. Za pschistupi sadn, a
dotknu šo jecho Draſtn Wob-
ruba; a nydom pschesta jej ta
Remož.

45. A Jezus džesche: Schtu
je šo me dotknuł? Jako woni
pał schitzy přiechu, džesche Pjetr,
a kotšj snim bjechu: Mišchtre,
ton Lud cze czischczi a tloczi;
a ty prajisch: Schtu je šo me
dotknuł?

46. Jezus pał džesche: Won
je šo me niechto dotknuł; psche-
tož ja czuju, šo je Mož wo-
temne ščła.

47. Jako pał ta šama žonška
widžišče, šo potajna nebješče:
pschindže wona czepetajo, a
padže psched njeho; a poweda-
šče jemu pschedewšchem Ludom,
czohodla šo jecho je dotkla, a
kał nydom je wustrowena.

48. Won pał džesche knjej:
Budž dobreje Radžije, moja
Džowka, twoja Wjera je tebi
pomhala; dži s Wjerom.

49. Jako won hiščeže rycze-
šče, pschindže jedyn wot Ezele-
džje teho schulſkeho Woscheho, a
džesche knjemu: Tvoja Džow-
ka je wumreła; neprozuj teho
Mišchtra.

50. Jako pał Jezus to šty-
šesche, wotmolwi won jemu, a
džesche: Neboj šo; wier jeno,
da budže wona strowa.

51. Jako won pał do teje
Rejije džesche: newotpuschczi
won nikomu šobu nuž hičj, šiba

Pjetrej, a Jakubej, a Žanej, a
teho Džješja Naney a Macžeri.

52. Woni pał płačachu
schitzy, a žarowachu ju. Won
pał džesche: Nepláčježe; wona
neje wumreła, ale spi.

53. A woni šo jemu wuſmja-
chu: pschetož woni medžichu
derje, šo bješče wumreła.

54. Won pał wuhna schitkich
wohn, a wša ju ša Ruku, sawoła
a džesche: Holcžo, stan.

55. A jeje Duch wroczi šo,
a wona nydom staže. A won
pschikafa, šo bychu jej inšj dali.

56. A jeje Starschej dži-
waschtaj šo nemožnje. Won
pał pschikafa jim, šo bychu ni-
komu neprajili to, schtož šo bje-
šče stało. St. 5, 14. Mark. 7, 36.

Ton 9. Staw:

Wot tych dwanaće Japochtołow, pjecj
Pokrotow, Kryſtuſkowneho Psche-
kraſnenja a Ezerpenja, tych Wu-
czomnikow Gejža po prošnej Ejeſzi,
a Rhodženja ša Jezusom.

Won sawoła pał šwojich dwa-
nacie Wuczomnikow romadu,
a da jim Mož a Samoženje na
wſchitkimi Djabłami, a šo bychu
Rhorošje sahojili. Matth. 10, 1.

Mark. 3, 13. St. 6, 7.

2. A pošla jih, šo bychu to
Kraleſtvo Bože přjedowali, a
Rhoroch wustrowili.

3. A džesche knim: Nicžo ne-
bercže šobu na Pucz, ani Rija,
ani Waczoka, ani Kljeba, ani
Penes; ani po dwjzomaj Esu-
knjomaj jedyn nemjejcze.

Matth. 10, 9. Mark. 6, 8.

4. A dječ do Doma pojndječje: tam mostancje, hacj wy tam wojndječje.

5. A kofsiž was horje newosmu, wojndječje steho sameho Mjesta, a scjaščje tež ton Proch swaschich Rohow, k Šswjersenu na nich. Matth. 10, 14. Jap. St. 12, 51.

6. Duž wojndječju woni, a krodjachu po Mjestkach, a prjedowachu to Evangelion, a hochu schudžom.

7. Herodasch pak, ton Schtyri: Sjerschta, słyschische schitko, schtož so psches njeho sta: a starasche so jara, dokelž wot njekotrych bje prajene, so Jan wot Morwoch je stanul;

Matth. 14, 1. Mark. 6, 14.

8. Wot njekotrych pak, so so Elias je sjewit; a wot njekotrych, so tych starych Prophetow jedyn je stanul.

9. A Herodasch džesche: Jaz nej sym ja Łowu scjial; schtu je pak ton samy, wot kotrehož ja tajke Wjezy słyschu? A žadašče jeho woladacj.

10. A czi Zaposchtoli pschindječju sašo, a prajachu jemu, tak wulke Wjezy bječju cjinili; a won wsja jich kšebi, a wotstupi wošebi do pusteho Mjesta pschi tem Mjesi, kotremuž rječachu Bethsaida. Matth. 14, 13.

Mark. 6, 32.

11. Jako to pak Łudjo pytkechu, cjenjchu woni sa nim; a won jich kšebi puscheji, a prajesche jim wot Kralestwa Božeho; a sahoji, kofsiž Sahojenja potrebachu.

12. Džen so pak pocja poklicj. Duž pschistupichu czi Dwanacje, a dječachu knjemu: Puschej ton Łud wot šebe, so bychu woni do tych Mjestkow wokoto, a do Wšow schli, tak, so bychu woni Hospodu a Jydzj šebi namakali; pschetož my symy tudy we Puschini. Matth. 14, 15.

Mark. 6, 35. Jan. 6, 5.

13. Won pak džesche knim: Dajce wy jim pojysz. A woni dječachu: My nimamy wjazy hacj piecj Pokrotkow a dwje Rybi; kiba so bychmy schli, a nakupili na wschitkon tuton Łud Jydzje.

14. (Pschetož Musslich bjesche wokoto piecj Tausent.) Won pak džesche kšwojim Wuczomnikam: Nech woni so šesydaju, we kojždym Kjadu po piecj džesacj.

15. A woni scjinichu tak, a šesydachu so schizy.

16. A won wsja te piecj Pokroty, a czi dwje Rybi: a polada kšebam, a pozonowa a łamasche je: a poda je tym Wuczomnikam, so bychu psched Łud kladli.

17. A woni jndžichu a buchuschizy nasyceni, a bu sebrane, schtož bjesche jim šbotka mostalo, Kruschkow dwanacje Korbow.

2 Kral. 4, 44.

18. A sta so, jako won so wošebi sam modlesche, a jeho Wuczomnizy pschi nim bječju; duž woprascha won jich, a džesche: Schtu praja Łudjo so ja sym?

19. Woni paſ wotmolwicu, a. d. d. jachu: Woni praja, so sy Jan, ton Ehczenik; njekotſi paſ praja, so sy Elias; a njekotſi, so tych starych Prophetow jedyn je postanul. Matth. 14, 2.

Mark. 6, 14.

20. A won dżesche knim: Shtu paſ wy prajicze, so ja sy? Duż wotmolwi Pjetr, a dżesche: Ty sy Krystus, Boży Syn. Matth. 16, 16.

Mark. 8, 29. Jan. 1, 49.

21. A won porosy jim, a pschikasa, so bychy to nikomu nepowedzili,

22. A dżesche: Pschetozczlowſki Syn dyrbi wele czerpicz, a bycz saczisknenny wot Starschich, a woschich Wjeschnikow, a Wismanuczenych, a moreny bycz, a na czejki Dżen horje stanucz. Matth. 17, 22. Et. 20, 17. 18.

Mark. 9, 31. Łuf. 18, 32. 33.

23. Knim schitkim paſ dżesche won: Zeli shtu sa mnu pschindz, ton saprzej so sam, a ber swoj Kschiz na so schjednje, a poj sa mnu. Matth. 10, 38.

Et. 16, 24. Mark. 8, 34.

24. Pschetoz shtuz swoje žiwjenje ze sakhowacz, ton budze jo shubicz: shtuz paſ swoje žiwjenje shubi moje dla, ton budze to same sakhowacz.

25. A kajki Wuzirk by Czlowek mjeł, dy by runje schitkon Szwier dobył, a shubit so sam, aby so sam wobschodzil?

26. Shtuz so paſ me a mo: jich Sslowow hanibuje, teho budze so ton czlowiski Syn też

hanibowacz, dyż won budze pschindz we swojej Krafnoszi, a teho Wotza, a tych swjatych Zandzelow. Matth. 10, 33.

Mark. 8, 38. Łuf. 12, 9. 2 Tim. 1, 12.

Et. 2, 12.

27. Ja paſ wam samjernje praju, so njekotſi wot tych, kiż tudy steja, Ssmerczje nebudza woptacz, hacz sy to Kralestwo Boze widzili.

28. A sta so po tych samych Ryczach, jako sa wosom Dnjow, so won kſebi wsa Pjetra, a Jana, a Jakuba, a stupi na Horu, so by so modlit.

Matth. 17, 1. Mark. 9, 2.

29. A jako won so modlesche: bu ton Shtalt jeho Woblecja hinałski, a jeho Drasta bu bjela, a jagnesche so.

30. A laj, dwaj Muzej ryczeschtaj snim, kotrajz bjeschtaj Mojsas a Elias.

31. Taj sjewischtaj so we Krafnoszi, a ryczeschtaj wot jeho Wukhoda, kotryż won dyrbesche dopelnicz we Jerusalemi.

32. Pjetr paſ, a kotrajz snim bjeschtaj, bjechu polni Spanja. A jako wotruczichu: widzichu woni jeho Krafnosz, a teju dweju Mużow pschi nim stejo.

33. A poda so, jako wonaj wot njeho bjeschtaj woteschtaj, dżesche Pjetr k Jesusej: Wischtre, tudy nam je dobre bycz, tehodla sczinmy czi Hjetw, tebi jenu, Mojsasej jenu, a Eliasej jenu. A won nemedzische, shto ryczesche.

34. Jako won paſ to ryczesche: pschindze Wroczel, a

wobskotkowa jich. A woni so strojichu, jako jich ta Wroczel wobczanu.

35. A Łoß so sta steje Wroczeje, kiz dżesche: Euton je moj luby Ssyn, teho wy postuchajcie. Matth. 3, 17. Mark. 1, 11.

36. A dnj so ton Łoß sta, he Jesus sam namakany. A woni samelczachu, a nesiwichu nikomu niczo we tych samych Dnjach, schtoz bjechu widžili.

37. Sta so pak nasajtra, jako woni steje Hory delje dżechu, pschindze jim napscheczjwo wulki Lud. Matth. 17, 14.

Mark. 9, 14.

38. A laj, Muż steho Luda samola, a dżesche: Wiscitre, ja proschu cze, woladaj schaf mo: jeho Ssyna, pschetoz won je moj jeniczi Ssyn.

39. A laj, ton Duch jeho popane, a won nydom salschiczi, a won jeho torha, so pini; a ljedom wot njeho wotendze, dnj jeho je potorhat.

40. A ja sym twojich Wucjomnikow proßyt, so bychu jeho wuhnali: ale woni nemozachu.

41. Duż wotmolwi Jesus, a dżesche: O ty newjerna a pschewrocjena Schlachta, kak dolho dyrbu ja pschi was bycz, a was czerpicz? Pschivedz hew twojeho Ssyna.

42. A we tem, jako won knjemu pschindze, torhasche a drjejesche jeho ton Czert. Jesus pak porosy temu neksistemu Duchu, a wustrowi teho Hulza, a poda ho jeho Nanej saso.

43. A woni nastrojichu so schitzy na tej Krasnosji Wojskej. Jako woni so pak schitzy dżiwachu na wschickim, schtoz Jesus czinesche, dżesche won křwojim Wucjomnikam:

44. Wsmicze wy kwaschimaj Buschomaj tute Kycje, pschetoz cjlowski Ssyn dyrbi podaty bycz do Rukow tych Człowiekow. Matth. 17, 22.

45. Ale to Sstowo woni nestrosemichu; a bjesche psched nimi potajene, so woni to newopschijachu; a bojachu so, so bychu jeho wo to same Sstowo woprascheli. St. 18, 31.

46. Myßil pak tejj pschindze bes nich, korny by bes nimi dyrbjak najwetschi bycz.

Matth. 18, 1. Mark. 9, 34.

47. Kako pak Jesus tu Myßil jich Wutrobny widžische, wsa won Dżeczjo, a postaji to same podla hebe,

48. A dżesche knim: Schtuż tuto Dżeczjo horje wosme we mojim Meni, ton wosme me horje; a schtuż me horje wosme, ton wosme teho horje, kiz me je postak. Schtuż pak menschi je bes wami schickimi, ton budze wulki. Matth. 10, 40. Jan. 13, 20.

49. Duż wotmolwi Jan, a dżesche: Wiscitre, my widžichmy jeneho, kotry Czertow wohn honeschke we twojim Meni; a my jemu newotpuscheczichmy, tehodla, so nehodzi sa tobu snami. Matth. 9, 38. 4 Mojs. 11, 27.

50. A Jesus dżesche knjemu: Nemozarajcje jemu; pschetoz

šatuz pšhecizmo nam neje, ton je sa naš. St. 11, 23.

Matth. 12, 30.

51. Sta šo pak, jako Ejaš bjesche dopelneny, so won drubesche wot tudy precz wsaty bycz, wobroczi won swoje Wobleczo runje, so by do Zerusalem a schoł.

52. A won pošta predy šebe Poštow: a czi dzjechu a pšchin: dzjechu do jeneho Samaritskeho Mjěstka, so bychu jemu Hospodu pšchihotowali. Jan. 4, 4.

53. Ale czi jeho newšachu horje: dokelz won swoje Wobleczo bjesche wobrocził k hiczju do Zerusalem a.

54. Jako pak to jeho Wucjomnikaj, Jakub a Jan, wi džištaj, dzjeshaj wonaj: Kneze, zeshli, da zemoj moj reknucz, so by Wohen šRebeš panul, a spalil jich, jako tejj Elias czi nesche? 2 Kral. 1, 10. 12.

55. Ale Jesus šo wobroczi, porošy jimaj, a dzjesche: Ne: wjeshaj, kajkeho Duch a Dzjeszi woj staj?

56. Pšchetoz cziłowski Šsyn neje pšchischoł, so by Eziłowekow Dusche šfasył, ale so by ie šdjerzał. A woni dzjechu do druheho Mjěstka. Jan. 3, 17.

St. 12, 47.

57. Sta šo pak, so duzy na Pucju jedyn knjemu dzjesche: Ja sa tobu pojndu, dzej ty pojndžesch, Kneze. Matth. 8, 19.

58. A Jesus dzjesche knjemu: Eiški maju Jamn, a Ptaki pod Rebešami maju Njesda;

ale Eziłowka Šsyn nima, dzej by Łowu pokilil.

59. Tejj pak šdruhemu dzjesche won: Poj sa mnu. Ton pak dzjesche: Kneze, wotpuszcz mi, so bych predy schoł mojejo Nana porebač. Matth. 8, 21.

60. Ale Jesus dzjesche knjemu: Nech Morni swojich Mornych rebaju; ale ty dži, a pšchipo: wedaj to Kralestwo Bože.

Matth. 8, 22.

61. Tejj pak drubi dzjesche: Kneze, ja zu sa tobu hicz; wotpuszcz mi pak predy, so šo wužonuju stymi, kiz we mojim Domi šu. 1 Kral. 19, 20.

62. Jesus pak dzjesche knjemu: Žadyn, kotryž swojej Kuzy šPtubej pšchilozi, a wolada šo nasady, neje derje pšchihotowany šKralestwu Božemu.

Pšchisł. 26, 11. 2 Pjetr. 2, 20.

Ton 10. Staw.

Wot tych 70 Wucjomnikow, Bjejenja teho Evangelia, Pucja šZiwenu, a Marthy Prozy.

Potom wustwoli ton Knes tejj druhich šedom dzjesacz: a pošta jich po dwjemaj predy šo do wschitkich Mjeshow a Wšow, dzej won myšlesche pšchindž.

2. A dzjesche knim: Žnje šu wulke, ale Dzjelacjerjow je mašo; prošesze teho Knes a tych Žnjow, so by won Dzjelacjerjow poštal do swojich Žnjow.

Jan. 4, 35. Matth. 9, 37. 38.

3. Džicze: laj, ja pošzelu was jako Žehnjata šredža bes Welki.

Matth. 10, 16.

4. Nenoszące ani Moschnje, ani Kanzy, ani Ezrije, a ne-
postrowcze nikoho na Drosy.

Matth. 10, 9. Mark. 6, 8.

5. A do kajkehoż Doma wy
sajndzeczje, da rekczje najpredy:
Mier temu Domej!

6. A budźeli tam Dżeczjo
Mjera, da budźe wasch Mier
na nim wotpoczowacz: jeli go
pał niż, da budźe go wasch
Mier safo křwam wobroczyć.

7. We tym samym Domi
pał wostancze: jysze a pjećje,
schoż woni maju. Pšchetož
Dżelaczjer je swojeje Sdy ho-
dny. Nefhodźcze sDoma do
Doma. 5 Mojš. 24, 14. Matth.
10, 10. 1 Kor. 9, 14. 1 Tim. 5, 18.

8. A do kajkehoż Mjesta wy
pšhindzeczje, a woni was horje
wosmu: da jysze, schoż wam bu-
dźe prjotknošchene. Matth. 10, 11.

9. A sahojczje Khorynch, forsiż
tam su; a powjesze jim: Křa-
lestwo Boże je blisko křwam
pšchischo.

10. Do kajkehoż Mjesta wy
pał pšhindzeczje, a woni was
horje newosmu: dżiczje wohn
na jeho Hašy, a rekczje:

11. Tejż ton Proch, křiż go
nas je pšhijał wot wascheho
Mjesta, wotbijemy my na was;
ale schaf to wedźicz dyrbicze, so
to Křalestwo Boże je blisko
křwam pšchischo. Matth. 10, 14.

12. Ja praju pał wam, so
Sodomej loże budźe na tamnym
Dnju, dnźli tajkemu Mjestu.

13. Bjeda tebi, Chorazin!
Bjeda tebi, Bethsaida! Pšche-

toż dy bychu tajke Skutki we
Eyrufu a Sidoni go stale,
kajkeż pola was go su stale:
woni bychu dawno we Mjeschi
a we Popeli sejdźili, a Pokutu
czynili. Matth. 11, 21.

14. Da schaf Eirej a Si-
doni loże budźe na Esudji,
dnźli wam.

15. A ty Kapernaum, křiż
by hacj do tych Nebesj posbjes-
nene, ty budźesch hacj do Helje
delje storczene.

16. Schtuż was posłucha,
ton posłucha me; a schtuż was
sazpi, ton sazpi me; schtuż pał
me sazpi, ton teho sazpi, kotryż
me posłaf je. Matth. 10, 40.

Jan. 13, 20.

17. Ezi Šsedomdżekacjo pał
pšhindzechu safo sWešelofju, a
dżjadu: Kneże, tejj Ejercci su
nam we twojim Meni poddaczi.

18. Won pał dżesche knim:
Ja hym widził Satana jako
Blyst padazeho sNebja.

Sjew. 12, 8. 9.

19. Łajczje, ja hym wam
Moz dał, so byschcze teptali na
Hady a na Skorpiony, a na
wšhitku Moz teho Nepscheczela:
a niczo was nebudźe wobschko-
dżicz. Ps. 91, 13.

20. Da schaf na tem go ne-
swešelczje; so wam Duchojo su
poddaczi: wešelczje go pał, so
wasche Mena we Nebesach su
pišane. Phil. 4, 3.

21. We tej samej Schtundji
swešeli go Jezus we Duchu, a
dżesche: Ja křwalju cze, Wotze
a Kneże Nebesj a Semje, so ty

to Kosomnym a Mudrym sy potajk, a sy to same sjewit tom Moliczkim. Haj, Wotze, tak je so lubilo psched tobu.

Matth. 11, 25. 1 Kor. 1, 27.

22. Schitko je mi podate wot mojeho Wotza. A nictu nemje, schtu ton Esyn je, kiba jeno ton Wotz; a schtu ton Wotz je, kiba jeno ton Esyn, a komuz ton Esyn by zyl sjezwicz. Ps. 8, 7. Matth. 11, 27. St. 28, 18. Jan. 1, 18. St. 6, 46.

23. A won wobroczi so k swozimr. Wuczomnikam, a dzjesche woshebnje: Sbozne su te Woczi, kiz widza, schtoz wy widzicze.

Matth. 13, 16. 1 Kral. 10, 8.

24. Pschetoz ja praju wam, so wele Prophetow a Kralow su zyl widzicz, schtoz wy widzicze, a nejsu je widzilli; a klyschecz, schtoz wy klyschicze, a nejsu je klyscheli. 1 Pietr. 1, 10.

25. A lai, duz stanu njekejki Pismawuczeny, spytowasche jeho, a dzjesche: Wischtre, schto mam ja czinicz, so bych wjeczne ziwjenje herbowat?

Matth. 22, 35. Mark. 12, 28.

26. Won pak dzjesche knjemu: Kak steji pisane we Sakonju? Kak lasujesch?

27. Won wotmolwi, a dzjesche: Ty dyrbisch Boha, swozeho Knesa, lubowacz sytlej swoziej Wutrobu, sytlej swoziej Duschu, sytlej swoziej Mozu, a se wschej swoziej Myklu; a swozjeho Blicsheho jako sam so.

5 Mojs. 6, 5. 3 Mojs. 19, 18.

Mark. 12, 30. 31.

28. Won pak dzjesche knjemu: Ty sy prawje wotmolwit; czin to, da budjesch zimny.

3 Mojs. 18, 5.

29. Won pak zysche so sam prawy czinicz, a dzjesche k Jesusej: Schtacha da je moj Blicshi?

2 Mojs. 2, 13.

30. Jezus pak wotmolwi, a dzjesche: Jedyn Eglowel dzjesche wot Jerusalema delje k Jerichu, a padze bes Kubeznikow; czi muslekachu a franichu jeho, dzjeschu swozj Pucz, a wostajichu jeho napok mormweho lezjo.

31. Sta so pak nenadzujy, so jedyn Mjeschnik po tej samej Drosy dzjesche; a jako won jeho pytnu, winu so na Wof a pominu so jeho.

32. Zeho runja tejj Levita, jako won tam pschindze, a jeho wulada, dzjesche won nimo na Wof.

33. Jedyn Samaritski pak czenische po Drosy, pschindze knjemu, a jako won jeho wulada, bje jemu jeho zek,

Ezech. 16, 6.

34. A pschistupiwoschi knjemu wobali jeho Rany, a linu do nich Wolij a Wino; a sbjesnuschi jeho na swozje Skoczjo, wedzische jeho do Hospody, a pytasche jeho.

35. Masajtra pak da won so na Pucz, a wuczeze dwaj Kroschej, a da jeju Hospodarej, a dzjesche knjemu: Pytaj jeho; a budjeschli schto wjazy na njeho wazicz, zu ja czi saplaczicz, dnj sašo pschindu.

36. Kotry da bes tyni cziomi sda so tebi, so je Bliski byl temu, kiz bes Kubeznikow panul bjesche?

37. Won pak djesche: Ton, kiz Esmilnosz na nim wopokasaf je. Duž djesche Jezus knjemu: Dji, a czin tejj teje Runosije.

38. Sta so pak, jako woni na Puczu bjechu, so won do jeneho Mjestka sajndze. A jena žonka, sMenom Martha, wsaf jeho horje do swojeho Doma.

Jan. 11, 1. Et. 12, 2. 3.

39. A ta mjejesche Esotru, tej rjekachu Marja, kotraž šejdžo kJesufowymaj Rohomaj na jeho Krcz poslučasche.

40. Martha pak tam a gem bjhajo so jara prozowasche, so by jemu služila. A pschistu-piwšci knjemu djesche: Kneže, nerodžiš ty nicžo, so moja Esotra wostajiwšci me da mi samej služič? Reč jej tehodla, so by mi tejj pomhafa.

41. Jezus pak wotmolwi, a djesche knej: Martha, Martha, ty so jara starasch a so wulžy prozujesč;

42. Ale Žene je nusne. Marja pak je šebi dobry Džiel wustwolila, kotrž wot neje wsafy nezbudže. Ps. 27, 4. Matth. 6, 33.

Ton 11. Staw.

formula a Mož teho Modlenja, Wuhnacije teho Čjerta, Žadanje Žejchow, wot hostneho a Ščtraf-Prijedowanja Krysufoweho.

A sta so, so won bjesche na jenem Mjesti a so modlesche.

A jako won bjesche pschestaf, djesche jedyn wot jeho Wuczomnikow knjemu: Kneže, nawuč nas k Bohu so modlič, jako tejj Jan swojich Wuczomnikow je wučil.

2. Won pak djesche knim: Dyž wy so k Bohu modlicje, da rekče: Nasch Wotče, kiz so we Nebesach, šwecjene budž tvoje Meno. Tvoje Kralestwo pschindž. Tvoja Wola so stan, kajž we Nebesach, tak tejj na Ćemi. Matth. 6, 9.

3. Daj nam nasch wschjedny Klieb pschezo.

4. A wodaj nam nasche Kjechi; pscherož tejj my wodawamy šitkim, kiz nam winowaczi su. A newedž nas do Spytowanja, ale wumož nas wot teho Steho.

5. Tejj djesche won knim: Ščtu je bes wami, kiz ma Pscheczolja, a schoč knjemu wo Potnožy, a reknul knjemu: Ćuby Pscheczlio, poschčz mi czjoch Pokrotow Klieba;

6. Pscherož moj Pscheczol je kemni sDrohi pschischoč, a ja nimam nicžo, so byč jemu priotk položil.

7. A won nužkach wotmolwič, a prajil: Nebudž mi wobčežny; Durje su hižom sanfnene, a moje Dječarka su somnu we Komori; ja nemožu stanuč, so byč tebi dač.

8. Ja praju wam, dy by won runje nestanuč, a jemu nedač, dofelž jeho Pscheczol je; da schaf jeho nehanibiteho Proschjenja dla

budże won stanucź, a jemu dacź, kajż wele won potrzeba. St. 13, 5.

9. A ja wam teiż praju: Proszcze, a budże wam date; pytajcze, a budżecze namakacź; kłapajcze, a wam budże wotewrene.

Matth. 7, 7.

Mark. 11, 24. Jan. 16, 23. 24.

10. Pšchetoz kojzdy, kiż prozsz, bere; a shtuż pyta, ton namaka; a shtuż kłapa, temu budże wotewrene.

11. Dże pať prośny bes wami Ssyn Nana psche Kljeb, kotryż by jemu Kamien sa njon podał? A dnyż won psche Rybu prośny, a won jemu sa Rybu Hada podał?

12. Aby teiż dnyż won psche Zejo prośny, so by won jemu Skorpionia sa to dať?

13. Dnyż tehodla wy, kiż sfiše, inozecze waschim Dziejczom dobre Dary dawacz, wele wjazny budże wasch nebeski Wotz; teho šwjateho Ducha dacź tym, kotsiż jeho prośca?

14. A won muhna Czerta, a ton bje njemy. Wono šo pať sta, jako Czert bje wojschoť, ryczesche ton Njemy. A Łudžo šo dżiwachu. Matth. 12, 22.

15. Njekotsi pať bes nimi dżiachu: Won honi Czertom wohn psches Beelzebuba, tych Czertom Woscheho.

Matth. 12, 24.

16. Drusy pať spytowachu jeho, a žadachu Zejch wot njeho š Nebesť.

Matth. 9, 34.

St. 12, 38. 39. Mark. 3, 22.

17. Won pať frossemi jich Myšlje, a dżesche knim: Kojzde

Kralestwo, kotreż same se šobu psches jene neje, budże wupushe ne, a jena Kejža pada na druhu.

18. Neieli pať teiż Satan sam se šobu psches jene, kať je jeho Kralestwo wobstacź? Do keliż wy prajicze, so ja Czertom psches Beelzebuba wohn honju.

19. Dnyż ja pať psches Beelzebuba Czertom wohn honju, psches koho da honja jich wasche Dziejci wohn? Ehodla budža woni waschi Ssudniżny.

20. Želi so ja pať psches Boži Porst Czertom wohn honju, da pschindje ždyn Bože Kralestwo kwam.

2 Mojš. 8, 19.

21. Dnyż Ssynny wobroneny šwoj Rod wobarnuje da wostane jeho Samoženje š Mjerom.

22. Ale dnyż Ssynniški na njeho pschindje, a jeho pschewine, da wosme jemu žyfu Bron, na kotruż won šo spuszczesche, a rosdzieli jeho Rubenstwo.

Kol. 2, 15.

23. Shtuż somnu neje, ton je pscheczimo mi; a shtuż somnu neromadzi, ton roššnye.

Matth. 12, 30.

24. Dnyż nečisty Duch š Ešlo meka wojndje, pschekhodzi won šuche Mjesta, a pyta Wotpozczinka; a dnyż nenamaka, rekne won: Ja zu šo sašo wrocziť do šwojeho Doma, škotrehož wojschoť šym. Matth. 12, 43.

25. A dnyż pschindje, namaka won ton Dom š Koschcziszczemi meczenny a wuhotowany.

26. Eedy dże won, a wosme šedom druhich Duchow kšebi,

toršij horšchi su dyžli won sam; a dyž tam šajndu, bydla woni tam; a budže na Posletku stym samym Słowekom hurje, dyžli šrijotka bje. Jan. 5, 14.

27. Yoda šo pač, jako won to ryczesche, da posbježe jena žonka bes ludom šwoj Łoś, a dješche knjemu: Sbožny je ton žiwot, kiz cze nošyt je, a te Nadra, kotrež ty žyzał šy?

Łuf. 1, 28. 30. 48.

28. Won pač djesche: Haj, sbožni šu czi, kiz Bože Słowo šlyšča, a to šame wobarnuju.

Matth. 7, 21.

29. Ton lud šo pač pschicšicšcja. Duž počja won, a djesche: Tuta Schlachta je šta, wona požada Žejch; a ji nebudže žadyn Žejch daty, kiba Žejch teho Prophety Žonaša.

Matth. 16, 4.

30. Pschetož jako Žonas bjesche Žejch tym Ninivitiskim, tak tejj budže cłowski Šsyn tutej Schlachczi.

Jon. 2, 1. 2.

31. Za Kralowa wot Polnja budže postanucz psched Šsudom stym ludžimi tuteje Schlachty, a budže jich šatamacž; pschetož wona pschindže wot Konzow teje Semje, so by šlyščala tu Mudrosž Salomonowu. A laj, tudy je wjazy dyžli Salomo.

1 Kral. 10, 1. 2 Kron. 9, 1.

Matth. 12, 42.

32. Ludžio šNiniva budža postupicz psched Šsudom stej Schlachtu, a budža ju šatamacž; pschetož woni cžinjachu Pokutu na Žonašowe Přiedowanje.

A laj, tudy je wjazy dyžli Žonas. Jon. 3, 5. Matth. 12, 41.

33. Nichto pač Šswjezu nesšawjeczi a staji ju do potajneho Mjesta, tejj niz pod Korž, ale na Šswjecznik, tak, so kortsž nuž khodža, to Šswjetko widža.

St. 8, 16. Matth. 5, 15. Mark. 4, 21.

34. Twojeho Čžjeta Šswjeza je twoje Wošo. Budželi tehodla twoje Wošo cžiste, da budže twoje žyle Čžjeto jasne! Budželi pač twoje Wošo šte, da tejj twoje Čžjeto cžjemne budže.

35. Ładaj tehodla, so by to Šswjetko, kotrež je we tebi, Čžjemnosž nebyto.

36. Dyž tehodla twoje Čžjeto žyle jasne budže, tak, so žaneho Ruša wot Čžjemneho nima; da budže wono ščitko tak jasne, so cze jako Šswjeza šZasnosžu roššwjetlicž budže.

37. Jako won pač we tej Knczi bjesche, profšesche jeho jedyn Pħarisejski, so by snim wobedowal. A won djesche nuž, a šynu šo ša Blido.

38. Jako pač ton Pħarisejski to widžišche; podžywa won šo, so šo do Wobeda smuč nebesche.

Matth. 15, 2.

39. Ton Knes pač djesche knjemu: Wy Pħarisejsžy cžisžicže šwobnka Kanny a Ščłtje, ale to, ščtož nužkach we was je, je potne Kubežnistwa a Šłosžje.

St. 18, 11. 12. Matth. 15, 3.

St. 23, 25.

40. Wy Własni, mjenicže wy, so šnužkach je cžiste, ščtož je cžiste šwobnkač?

41. **Me** schaf steho, schtož nuzfach je, dajcze Almozinu; a laj, da budže wam schirko cziste.

42. **Alle** bjeda wam Pharisajskim, kiz wy Džesatf dawacze wot Mjatlíčki a Kutu, a wot schelkeho Selja, nimo pak kłodjicze psched Prawdosžu, a psched Lubosžu Božej. To by treba bylo, so byschcze jo cjinili, a tamne tež nemoštajili.

Matth. 23, 23.

43. **Bjeda** wam Pharisajskim, so wy radži we Schulach na woschich Mjěstach bydacze, a šlyšcicze radži, dnž was Lüdžo na Torhoschczach postrowja.

Matth. 23, 6. Mark. 12, 39.

Łuf. 20, 46.

44. **Bjeda** wam, wy Pišmawuczeni a Pharisajšy, wy Ludaško, wy šje jako te sakryte Romy, po kotrychž Lüdžo kłodža a wo nich newedža.

Matth. 23, 27.

45. **Duž** wotmolwi jedyn wot tych Sakonikow, a džesche knjemu: Mischtre, stymi Šlowami hanisch ty tež naš.

46. **Won** pak džesche: A bjeda tež wam Sakonikam; pschetož wy wobczezujecze Czlowekow šnoschnymi Brjemenemi, a šami šo tych Brjemenjow tež niž šženym Porstom nedotkacze.

Jes. 10, 1. Matth. 23, 4.

Jap. Ef. 15, 10.

47. **Bjeda** wam; pschetož wy twaricze Romy tych Prophetow, waschi Wotžojo šu jich pak morili.

Matth. 23, 29.

48. **Šawjeszje**, tak wy wobšwjetšicze, so pschiswolicze kwa-

schich Wotžow jich Škutkam; pschetož woni šu jich škonžowali, wy pak twaricze jich Romy.

49. **Tehodla** praji ta Mudrosž Boža: Ja zu Prophetow a Zaposchtolow knim pošlacž, a wot tych šamnych budža woni njekotrych moricž, a njekotrych pscheszjahacž;

Matth. 10, 16.

50. **Tak**, so by požadana byla wot tuteje Schlachty Krej schitlich tych Prophetow, kiz je rosliata wot Šałożenja teho Šwjeta,

51. **Wot** Abeloweje Krwje, hacž do Krwje Zachariášoweje, kotryž Konž wsá bes Woltarjom a Tempлом. Šawjeszje, ja praju wam: To budže wot teje Schlachty požadane.

1 Mojs. 4, 8. 2 Kron. 24, 20. 21.

Matth. 23, 35.

52. **Bjeda** wam Šakonikam, pschetož wy šje Klucž teho Pošnacža precž wsali. Wy nuz nepšhindžecze, a wobaracze tym, kiz nuz jedža.

53. **Jako** won pak to knim rycšesche, počachu czi Pišmawuczeni a Pharisajšy šo šurowje na njeho dacž, a jemu se wšhelkim Woprašowanjom Šubi šatřacž;

54. **Kafawšči** na njeho a pytašwšči, dn bychu njesčto wuhnacž moli šjeho Erta, šo bychu jeho wobškoržili.

Ton 12. Štaw.

Wot teje Wjery Wosšebnosžjow a Šabjelanjow.

Na to pak, jako šo ton Lüdštomadži, a jich na njekotry

Zaufent bjesche, tak so jedyn na druheho teptasche; duż poczja won powedacz swojim Wuczomnikam, a dzjesche: Najprjotzy ladajcze so Pharisejskeho Kwaśa, kotryż je to Hejchlersiwo.

Matth. 16, 6.

Mark. 8, 15.

2. Pšchetoz niczo neje potajene, so by nebyto sjerwene, ani skradne, so by nepšchischo kwe-djenju.

Mark. 4, 22.

3. Zehodla, sčtoż wy we Ełmi prajicze, to budże na Esmwertem błyschane, a sčtoż wy we Komorach sčeptacze do Wucha, to budże na Zjechach pšhipowedane.

Matth. 10, 26.

4. Ja praju pał wam mojim Pšheczelam: Nestrachujcze so tych, kiż Ełjeło sabija, a potom niczo wjazy czinicż nemoža.

Matth. 10, 28.

5. Ja ju pał wam sjewicz, koho so bojecż macze: Bojczje so teho, kotryż, dyż won je morił, teżż Mo; ma czjgnucz do teje Helje. Haj, ja praju wam, teho so bojczje.

6. Nepšchedawaju pjecz Koblów sa dwaj malej Peneschkaj? Da sčaf pšched Bohom wot tych samych teżż niż jedyn neje sapomnenn.

7. Teżż su te Łosy na waszych Łowach sčitke rachowanne. Zehodla nebojczje so; wy sie ljepschi dyżli wele Koblów.

2 Sam. 14, 11.

8. Ja pał wam praju: Sčtuż me posnaje pšched Ełlowkami, teho budże teżż cłowoski

Syn posnacj pšched Bożimi Zandželami.

Matth. 10, 32.

9. Sčtuż me pał sapre pšched Ełlowkami, ton budże sapriety pšched Bożimi Zandželami.

10. A sčtuż ryczi Ełłowo pšhecziwo cłowoskemu Ełsney, temu dyrbi wodate bycz; sčtuż pał hani swojateho Ducha, temu nebudże wodate.

Matth. 12, 31.

Mark. 3, 28. 29.

11. Dyż woni was pał budża wodżicz do swojich Schulow, a pšched tu Woschnoż, a pšched tych Możnych: da nestarajcze so, kał aby sčto wy wotmolwicz, aby sčto wy prajicz macze.

Matth. 10, 19.

12. Pšchetoz swojaty Duch budże was we tej samej Sčtundzi nawuczicz, sčto wy prajicz macze.

13. Jedyn pał steho Łuda dzjesche knjemu: Mischtre, reł mojemu Bratrej, so by won soimnu to Herbstwo rosdżjelil.

14. Won pał dzjesche knjemu: Ełłoweczje, sčtu je me sa Ełłowniku postajil aby sa Dżielnika nad wamaj?

15. A dzjesche knimaj: Ładajcze, a warnujcze so pšched Łakomstwom; pšchetoz ništo neje žimwy wot teho, so ma wele Kubłow. 1 Tim. 6, 10. Matth. 4, 4.

16. A won prajesche jim Pšchirunanje, a dzjesche: Bohaty Muż bjesche, teho Polo bjesche derje pšchinešto.

17. Zehodla won pšchi sebi sam myšlesche, a dzjesche: Sčto

mam ja cjinicz? Za nimam Rum, dzej bych swoje Mody fromadzit.

18. A djesche: To ja zu cjinicz. Za zu swoju Broznu wortlamacz, a wetschu natwaricz, a zu do neje fromadzicz schitko, sctoz mi je narostlo, a swoje Kubla.

19. A zu reknucz k swojej Duschi: Luba Duscha, ty masch wele Kubla naromadzeneho na wele Djer; mjej niestk Botpoczink, inš, pij, a budz dobreje Myslje.

20. Ale Boh djesche knjemu: Ty Blasne, we tej Nozy budze twoja Duscha wot tebe sako zadana; a czeje budze, sctoz ty sy pschihotowal?

21. Tak je, sctuz sibi Schaz fromadzuje, a neje bohaty we Bosy.

22. Won pak djesche k swojim Bucjomnikam: Tehodla praju ja wam: Restarajcze so wo wasche Zivenje, scto byschcze jndli; ani wo wasch Ziwot, sczim byschcze so wodzewali.

Matth. 6, 25. 31. 1 Pietr. 5, 7.

23. Zivenje je wjazn, dnzli Koscht, a Ziwot wjazn, dnzli Drasta.

24. Redzbujcze na Kapaki; wone neshnu, tejj neznu, tejj nimaju Pinzu ani Broznu; a Boh je schaf sezjwi. Kak wele sje pak wy liepschi, dnzli Praki?

Pf. 147, 9.

25. Sctu pak je bes wami, kiz so wy mol Jedyn Kochcz dhjeschi cjinicz, hacj won so runje wo to stara?

26. Dyz tehodla to Mensche nesamozejcze, czohodla staracze so wy wo to druhe?

27. Redzbujcze na te Lillje na Polu, kak wone rostu; wone nedzjelaju, tejj nepschadu. Za praju pak wam, so tejj Salomon we wschitkej swojej Krafnosji neje tak wodzety byl, jako jena tych samych.

28. Dyz pak tu Trawu, kotraj dzenš na Polu je a jutsje do Pezy budze czisnena, Boh tak wodzema; czim bole budze won was wodzewacz, wy Matowjerni!

29. Tehodla tejj wy nepytajcze teho, scto byschcze jndli, aby scto byschcze pili; a neljetajcze wošoko swaschimi Myslemi.

30. Pschetoz schjed tych Wjezow ladaju Bohanjio na Eswjeczi; ale wasch Wotz wje derje, so wy to potrebacje.

Matth. 6, 32.

31. Wele wjazn pytajcze Kralestwo Boze, da budze wam to schitko pschidate.

32. Reboj so, ty moliczke Stadto; pschetoz wascheho Wotza Spodobanje je, wam to Kralestwo dacj. Matth. 11, 26.

33. Pschedajcze, sctoz macje; a dajcze Almozinu. Czincze sibi Mjeschli, kotrej so nese starja, Schaz, kiz we Nebesach nehine, kotremuz žadyn Paduch pschindz nemože, ani Mol jon neskasy.

Matth. 6, 20.

34. Pschetoz dzej je wasch Schaz, tam budze tejj wascha Wutroba.

35. Nech

35. Nech ſu waſche Bedra
wopaſane, a waſche Eſwjezj
ſaſwjezjene.

Jer. 1, 17.

1 Pietr. 1, 13. Matth. 25, 1.

36. A budźcje podomni tym
Ludjom, forſiž na ſwojeho Kneſa
čakaju, dyž won ſKwaſa ſaſo
dom dže, ſo bychu jemu, dyž
pſchindže a kłapa, nydom wo-
twrili.

37. Sbožni ſu czi ſami
Wotroczyj, kotrychž ton Kneſ
pſchiſhedſi namaſa, ſo woni
wachuja. Samjernje, ja praju
wam, won budže ſo podpaſačž,
a jim ſo kaſačž ſa Blido ſynučž,
a budže pſchiſtupicž a jim ſlu-
jičž.

Jan. 13, 4.

38. A pſchindželi won we
druhej Waſchi, aby we czečzej
Waſchi, a jich taſ namaſa:
ſbožni ſu tajzy Wotroczyj.

39. To paſ macze wedžicž, dy
by Hoſpodar wedžil, we kotrej
ſchundži by Paduch pſchi-
ſchoł; by won ſawjeſſje wacho-
wał, a nedał do ſwojeho Do-
ma ſo ſamacž.

1 Theſſ. 5, 2.

40. Tehodla budźcje wy tež
hotowi; pſchetož cžlowſki Eſyn
budže pſchindž we tej ſchundži,
we kotrejž ſo wy nenadžijecje.

Matth. 24, 44.

41. Pietr paſ džeſche knjemu:
Kneže, rycziſch ty to Pſchiru-
nanje jeno knam, aby tež
kſhitkum?

42. Ton Kneſ paſ džeſche:
ſchto, mjeniſch ty, je ton najaty
ſwjerny a mudry Gaſtojniſ, ko-
trehož jeho Kneſ je poſtajił na
ſwoju Eželedž, ſo by jim we

pravym Ežaku jich Potrebu
dał?

Matth. 24, 45.

43. Sbožny je ton Wotrocžk,
dyž jeho Kneſ taſ jeho cžinj
namaſa, dyž pſchindže.

44. Ja praju wam ſawjernje,
won budže jeho na wſchitko,
ſchtož won ma, poſtajičž.

45. Budželi paſ ton ſamy
Wotrocžk we ſwojej Wutrobi
reknučž: Moj Kneſ ſo dljeji
pſchindž; a počzne bicž Wo-
trocžkow a Džowki, tež jſž a
picž a ſo wopicž;

46. Da budže teho ſameho
Wotrocžka Kneſ pſchindž ton
Džen, kotryž ſo nenadžije, a
we tej ſchundži, wo kotrejž
won newje; a budže jeho wo-
tehnacž a jemu jeho Edu dačž
ſNeſwjernymi.

47. Ton ſamy Wotrocžk
paſ, kiž ſwojeho Kneſa Wolu
ſnaje a neje ſo pſchihotował,
neje tež cžinił po jeho Woli:
ton budže jara ſchwifany.

Jaſ. 4, 17.

48. Schtuž paſ neſnaje, a
cžini, ſo ſchwifanja hodne je,
ton budže mene ſchwifany. Ko-
muž paſ wele date je, wot teho
budže ſo wele pytačž; a komuž
je wele poručjene, wot teho
budže ſo tež wele požadačž.

49. Ja ſym pſchiſchoł, ſo
bych Wohen ſapalił na Semi:
a ſchto wſ ja radſi, hačž ſo by
ſo hižom horil?

50. Ale ja mam ſo predy
dačž hčicž ſEhčenižu; a kaſ
tyſchnje mi je, hačž doſonjane
budže!

Matth. 20, 22.

51. Nadziejcie ǳo, ǳo ǳym pschischoł Mjer dacź na Semi? Za praju wam, nie, ale Nejednotu. Matth. 10, 34.

52. Pschetoź wot njetk budźa pjećo we Zennym Domi, kiz psches jene nejsu; czo budźa pscheczimo dwjemaj, a dwaj pscheczimo czjom.

53. Nan budźe pscheczimo Ssynej, a Ssyn pscheczimo Nanej; Macź pscheczimo Dżowyn, a Dżowka pscheczimo Maczeri; pschichodna Macź pscheczimo pschichodnej Dżowyn, a pschichodna Dżowka pscheczimo pschichodnej Maczeri.

54. Won tejj pał kтым Łudjom dżesche: Dnź midźicze, so Mroczel wot Weczora horje dze; da wy nydom prajicze: Dejschcź pojndze; tejj ǳo tał stane. Matth. 16, 2.

55. A dnź wot Połnja Wjetr duje, prajicze wy: Horzo budźe; a stane ǳo tał.

56. Wn Błudnizy, na Semju a na Rebeša wy ǳo wustejiće; kał da, so wy ǳo njetk do teho Czaja nemustejiće? Jan. 4, 35.

57. Czohodla pał wy nebudźicze ǳami po ǳebi, schtoź prawe je?

58. Dnź ty tehodla se ǳwojim Pscheczimnikom psched Knesa dżesch; prozuj ǳo nydom wo to na Puczu, so by ty jeho moł ǳobrem wotbpcź; so by tebe won ǳnadnie neczanuł psched ǳsudnika, a ǳsudnik by cze nepodał Bjerzej, a Bjerz czi ǳnuł cze do Zastwa.

Pschisł. 25, 8. Matth. 5, 25.

59. Za praju czi, ty tam nebudźesch wojndź, hacź tejj najposłenu Scherpatku nesapłacziš.

Ton 13. Staw.

Pokutne Priedowanje wot Wutupenja tych Galilearjow, figoweho Schtoma, wot khorej Zony, teho Evangelia, wustich Kotow, a Wupuszenja Jerusalemskeho.

Njekotsi pał we tym ǳamym Czaju tam bjechu, kotřiz jemu pschipowedachu wot tych Galilejskich, kotřichź Krej Pilatus sjiich Woporami bjesche smjeschał.

2. A Jezus wotmolwi, a dżesche knim: Sda ǳo wam, so czi ǳami Galilejszy ǳu wetschi Kjeschnizy byli, dnźli schitzy drusy Galilejszy, dokelź woni to ǳu czerpili?

3. Za praju, nie; ale, nebudźeczi ǳo wy poliepschecz, budźecze wy runje tał schitzy Konź wsacz.

4. Aby sda ǳo wam, so czi woǳomnaczo, na kotřichź ton Turm we Silohi padže a saraszy jich, ǳu ǳami Wini pschede wschitkimi Człowekami byli, kiz we Jerusalemi pschebrywaju?

5. Za praju, nie; ale, nebudźeczi ǳo wy poliepschecz, budźecze wy runje tał schitzy Konź wsacz.

6. Won powedasche jim pał to Pschirunanje: Jedyn Człowek mjejesche figowy Schtom, kiz bjesche scziejenny we jeho Winizy; a won pschindze, a pytasche Wody na nim, a ne namaka niczo.

7. Duż dzjesche won fWini-
jarej: Łaj, ja ßym czi Łjeta
pŝchischoł a Włody pytał na tym
ŝigomju, a niczo nenamakał;
porubaj jon; ŝchto won Semju
ŝadziela?

8. Won pał wotmolwi, a
dzjesche knjemu: Kneże, wostaj
jon hiŝcze to Łjeto, hacź jon
wobkopam, a ponoju,

9. Ty by won zyl Włody
pŝchineŝ; jeli so nepschineŝe, da
potom jon porubaj.

10. Won wuczesche pał we
jenej Ŝuli na Ŝabbat.

11. A łaj, tam bjesche Żon-
ŝka, kotraž mjejesche Duchu teje
Khorosije wosomnacze Łjet, a
wona bjesche poŝilena, tał, so
nemojesche niłał prawje horje
poladacz.

12. Jako ju pał Jezus
wulada, ŝawoła won ju kŝebi,
a dzjesche knej: Żonŝka, budź
ŝpuchczena wot twojeje Khor-
rosije.

13. A połozi Kuzny na nju;
a nřdom bje wona proŝta, a
kwalesche Boha. Mark. 7, 32.

14. Duż wotmolwi ton ŝul-
ŝi Woŝci, kiź ŝo njewasche, so
Jezus na Ŝabbat bjesche ho-
řil, a dzjesche kŁudu: Ŝeŝeŝ,
Dnjow je, pŝeŝ kotreź my
mojemy dzielać; na tych ŝa-
mnych pŝhindźce a dajce ŝo
ŝahojicź, a niź na ŝabbatnym
Dnju.

15. Ton Knes pał wotmolwi
jemu, a dzjesche: Ty Łudafo,
newotwjeze kojdy bes wami
ŝwojeho Woła aby Woŝta

wot Żłoba na Ŝabbaczi, a
wedze jeho kNapowanju?

2 Mojs. 23, 5.

16. Nedyrbjala pał tuta, kiź
ŝcał Abrahamowa Dźwotka je,
kotruž Satanas, łaj, wosom-
nacze Łjet je ŝmjasat, ŝo wot-
wjasacz wot teho Ŝwjaŝka na
ŝabbatnym Dnju?

17. A jako won to prajesche,
dyrbjachu ŝo ŝchitzy hanibowacz,
kiź pŝhecziwo njemu byli bjechu;
a ŝchitken Łud ŝweŝeliŝche ŝo na
wŝchjeh tych kraŝnych Ŝutkach,
kotreź ŝo wot njeho ŝtachu.

18. Won dzjesche pał: Komu
je to Kraleŝtwo Boże podomne?
a komu ja jo dyrbu pŝchirunacz?

19. Żonopowemu Ćornu je
wono podomne, kotreź Ćłowek
wŝa, a cziŝnu to ŝamo do ŝwo-
jeje Ćarodny; a wono roŝjesche,
a ŝczini ŝo mulki Ŝchom, a
Wtałi tych Nebeŝ cziinjachu ŝebi
Njeŝda na jeho Ćafoŝach.

Matth. 13, 31. Mark. 4, 31.

20. A ŝaŝo dzjesche won: Ko-
mu dyrbu ja to Kraleŝtwo Boże
pŝchirunacz?

21. Wono je Kwaŝu po-
domne, kotreź Żonŝka wŝa, a
ŝamjeŝcha ton ŝamy do cziocħ
Korżow Muki, hacź ŝchitko wo-
fiŝnu. 1 Mojs. 18, 6.

22. Won pał křhodźesche po
Wjeŝtach a po Wŝach, a wucze-
ŝche, a bjesche ŝo nastajil do
Jerusalemia.

23. Jedyn pał dzjesche knje-
mu: Kneże, je da tych mało,
kiź ŝboźni budźa? Won pał
dzjesche knim:

24. Wojucze wo to, so bpschcze psches te czjesne Korta nuž schli; pschetoz wele jich budze, to ja wam praju, sa tem stacz, kak bychu nuž pschischli, ale nebudza mož.

Matth. 7, 13. Phil. 3, 12.

25. We tym Czaju, dyž Hospodar je stanul a Durje je samrel, a wy budzeczje poczinacz wohnkach stacz, a so wo Durje klapacz, a reknucz: Kneze, Kneze, wotewr nam. A won pal budze wotmolwicz, a kwam prajicz: Ja was nesnaju, swotkal sje.

Matth. 7, 23.

26. Tedy budzeczje wy poczecz prajicz: My smy psched tobu jodli a pili, a na naschich Hapach sy ty nas wuczil.

27. A won budze reknucz: Ja wam praju, so was nesnaju, swotkal wy sje; wotendzeczje wotemne schitzy, wy Stofsnizy.

Pf. 6, 9. Matth. 7, 23.

28. A tam budze Skwolenje a Subow Kschipenje; dyž budzeczje widzicz Abrahamu, a Izaaka, a Jakuba, a schitlich Prophetow we Bozim Kralestwi; was pal wustorczenych.

29. Tedy budza pschindž wot Ranja, a wot Weczora, a wot Polnozy, a wot Polnja, a budza so Blidu sydacž we Bozim Kralestwi. Matth. 8, 11.

30. A laj, njekł su czi posleni, kotšiz prijeni budža; a su njekł czi prijeni, kotšiz budža posleni.

Matth. 19, 30.

31. Ton samy Dzen pschindžechu njekotši Pharisajszy, a

džjachu knjemu: Wojndž, a nastaj so wot tudy; pschetoz Herodasch ze cze stonzowacz.

32. A won džesche knim: Džiczje, a powjeszje tej lischy: Laj, ja honju Czertow wohn, a wustrowju dženska a jutsje, a na czeczji Dzen budu ja Konz wsacz.

33. Ktemu tež mam ja dženska a jutsje a po jutsischim khodzicz; pschetoz nemože bycz, so moł Propheta drudže Konz wsacz, kiba we Jerusalemi.

34. Jerusalem, Jerusalem, kiz ty morisch Prophetow, a kamenujesch, kotšiz ktebi su posłani, kak husto sym ja twoje Džeczji žyl sromadzicz, jako Pata swoje Kurjata pod swoje Kschidka; a wy sje nechali.

Matth. 23, 37.

35. Łajczje, wasch Dom budze wam pusty wostajeny. Sawjeszje, ja praju wam, wy nebudzeczje widzicz, hačž Czaj pschindže, so wy prajicz budzeczje: Kwaleny budž ton, kiz pschindže we Meni teho Knesa.

Matth. 23, 38. Pf. 69, 27.

Pf. 118, 26.

Ton 14. Staw.

Wot Wodniwego, Krystusowego hostneho Prijedowanja, wulkeje Weczerje, a khodjenja sa Jesuskom.

A poda so, so won pschindže do Doma jeneho Woscheho tych Pharisajslich na Sabbath, so by Klieba pojndž; a woni łakachu na njeho. Mark. 3, 2.

2. A laj, tam bjesche jedyn wodniwy Czlowek psched nim.

3. A Jezus wotmolwizy rycze-
sche k Pismawuczenym a Ppha-
risejskim, a dzjesche: Hodzi so
tejj na Sabbath hojicz?

4. Woni so pak wotmelkny-
chu. A won dohanuschi sahaji
jeho, a pushczi jeho wot sebe.

5. A wotmolwi, a dzjesche knim:
Schtu je bes wami, dy by jemu
Wosof aby Wof do Studnje
panuf, so by won jeho namjeszi
newuczanut sabbatny Dzen?

6. A woni nemozachu niczo
pscheczimo jemu na to wot-
molwicz.

7. Won pak Hoszam Pschi-
runanje pomedasche, jako won
pysse, kak woni wuswolichu na
woschim Mjeszi sejdzicz a dze-
sche knim:

8. Dyz ty wot njekeho na
Kwas proschenny budzesh, da
neshyn so na wosche Mjesto, so
by njedze Ezechnishi, dyzli ty sy,
wot njeho proschenny nebyt;

9. A dy by ton pschishof, kiz
tebe a jeho prosyl je, a reknul
tebi: Wotstup temu to Mjesto;
da dyrbial ty s Hanibu so kni-
shemu Mjestu dzerzecz.

10. Ale dyz ty proschenny bu-
dzesh, da dzi a syn so na to nische
Mjesto; tak, dyz ton pschindze,
kiz tebe prosyl je, tebi rekne:
Pscheczelo, syn so bole horje;
tedym smjesh ty Ezesz psched
tymi, kiz stobu sa Blidom sedza.

11. Pschetoz schuz so sam
powoschuje, ton budze ponizeny;
a schuz so sam ponizuje, ton
budze powoschenny.

Matth. 23, 12. Łuf. 18, 14.

12. Won pak tejj dzjesche
ktemu, kotrnj jeho bjesche pro-
syt: Dyz Wobed czinisch, aby
Weczter, neprosch swojich Psche-
czeljom, ani swojich Bratrom,
ani swojich Pschirodnym, ani
swojich boharych Ssukodom,
tak, so bychu woni tebe knadnje
saso neprosyli, a tebi saso sa-
placzene bylo.

13. Ale dyz Hoszinu czinisch;
da prosch Kudym, Kromym,
Bjednym, Sslepych;

14. Da budzesh ty sbozny;
pschetoz woni czi nemoza sapla-
czicz; tebi pak budze saplaczene
we tem Horjestawanju tych
Prwym. Et. 5, 29.

Matth. 6, 4. Jan. 11, 24.

15. Jako to pak klyshesche
jedyn wot tych, kiz snim sa Bli-
dom sejdzichu, dzjesche won knje-
mu: Sbozny je ton, kiz Kljeb
jy we Bozim Kralestwii.

16. Won pak dzjesche knjemu:
Jedyn Czlowek hotowasche wul-
ku Weczter, a proschesche jich
wele na nju.

17. A postla swojeho Wo-
troczka wohn we Schtundzi
teje Weczterje, so by prajil tym
Proschenny: Pojcz, pschetoz
schitko je hotowe. Pschist. 9, 5.

18. A woni poczinachu schitzjy
so po Kjadu samolwicz. Prjeni
dzjesche knjemu: Ja sym hebi
Wolo kupil, a mam wohnicz,
so bych to woladal; ja cze pro-
schu, samolw me.

19. A drubi dzjesche: Ja sym
hebi piecz Pschawow Wolo
kupil, a sym na Puczu, so

bych je spytat; i ja ce proschu, samolwo me.

20. A czejci dzjesche: Ja sym so wozenit, a tehodla ja pschindj nemozu.

21. A ton samy Wotrocjfk pschindje saso, a powedzi to swojemu Knesei. Duž rosnjer wa so ton Hospodar, a dzjesche k swojemu Wotrocjkej: Dži nydom wohn na mjescjanske Hasw a na Torhoschcza; a pschivedj hew nuž Rudych, a Bjednych, a Kromnych, a Slepnych.

22. A Wotrocjfk dzjesche: Kneže, wono je so stalo, schtož sy pschifasat; a je hishcze Rum tudy.

23. A ton Knes dzjesche k Wotrocjkej: Dži wohn na Drohi, a k Plotam; a nusuj jich, so bychu nuž sajschli, tak, so moj Dom polny budže.

24. Ja pak praju wam, so zadon tych samych Mužow, kotsij proscheni su, mojej Weczerje woptacz nebudže.

25. Wele Luda pak dzjesche snim. A won wobroczi so, a dzjesche knim:

26. Dželi schtu kemni, a nehidži swojeho Nana, a Macjer, a Žonu, a Djeczi, a Bratrow, a Sotry, a k temu tejj swoje žiwjenje; ton nemože moj Wuczomnik bycj. 5 Mojs. 33, 9.

Matth. 10, 37.

27. A schtuž swojeho Kschiza neneše, a sa mnu nendže; ton nemože moj Wuczomnik bycj.

28. Schtu je pak bes wami, kž je Turm natwaricz, so by won

šejdžo predy newurachnowat te Wuskłady, a hacž to ma, cžohož je treba, so by jon dokonjal?

29. Tak, so njedže, dyž by Sałoženje položil, a nemoł to dokonjecž, schitzy, kž bychu to widžili, pocželi so jemu smecz,

30. A prajicz: Tuton Ešloweł pocžinasche twaricz, a nesmožesche to same muwelj.

31. Aby, kotry Kral czene na Wojnu pscheczirwo druhemu Kralej, a šejdžo predy Radu nedžerzi, hacž by moł sdžekacz Zausentami napscheczirwo czanucz temu, kotryž sdwazeczzi Zausentami czene pscheczirwo njemu?

32. Želi so niz, poszele won Poštow knjemu, dyž hishcze daloko wot njeho je, a prosbu psche Mjer.

33. Tak tehodla tejj kojždy bes wami, kž so newotrefne schitkemu temu, schtož ma, nesmože moj Wuczomnik bycj.

34. Šsol je dobra Wjež; jeli so pak Šsol stuchne, scžim budža šelicž? Matth. 5, 13.

Mark. 9, 50.

35. Ani do Semje, ani do Moja so nehodži; ale precž ju czisnu. Schtuž ma Wusch kšyščenju, ton šyšsch. St. 8, 8.

Ton 15. Staw.

Kwalba Božej Ssmilnosije psches Pschirunanja.

Pschiblizowachu so pak knjemu schelzy Žlonizy a Rieschnizy, so bychu jeho pošluchali.

Matth. 9, 10.

2. A cji Pbarisejszy a Wisma: wuczeni murcjachu, a djiachu: Ton bere Njeschnikow horje, a jny snimi.

St. 7, 39.

3. Won pak prajesche jim to Wshirunanje, a dzjesche:

4. Kotry Ełloweł je bes ma mi, kiz ma Sto Wowzow, a dyż won Zenu wot nich shubi, so by won te dzewecz a dzewecz: dzjesacz newostajil we Dusjini, a neschol sa tej shubenej tak dolho, hacz by ju namakal?

Et. 34, 11. 16. Łut. 19, 10.

Matth. 18, 12.

5. A dyż ju namakal je, polozi won ju na swojej Rameni fWeseloszu.

6. A dyż dom pschindze, sawola won swojich Psheczelow a Esusodow, a rekne knim: Weselcze so somnu, pschetoz ja hym swoju Wowzu namakal, kotraj shubena bjesche.

7. Ja praju wam, so runje tak Weselosz budze we Nebesach na Jenym Njeschniku, kiz Pokutu czini, psched dzewecz a dzewecz: dzjesacz Wrawymy, kotsiz Pokuty nepotrebaju. St. 5, 32.

8. Aby kotra Zonska je, kiz dzjesacz Kroschow ma; dyż wona Jedyn shubi, so by Swjeczku nesašwjeczila, a Kejzu nemetla, a swjeru nepytala, hacz wona jon namakala?

9. A dyż jon namakala je, sawola wona swoje Psheczelnizy a Esusodznizy, a rekne: Weselcze so somnu, pschetoz ja hym swoj Krosch namakala, kotry bjech shubila. St. 1, 58.

10. Runje tak, praju wam, budze Weselosz psched Bozimi Zandzelemi na jenym Njeschniku, kiz Pokutu czini.

11. Dale dzjesche won: Jedyn Ełloweł njesjesche dweju Esynow;

12. A ton mlodsi bes nimaj dzjesche Nanej: Namo, daj mi, schtoz wot teho Kubla na mne pschindze. A won rosdzjeli jimaj tu žiwnoš.

13. A po njetotrych Dnjach sebra ton mlodsi Esyn schitko, czenishe dalofo precz, a tam won swoje Kublo psheczeni; a wedjesche wrotne živenje.

Pshikt. 29, 3.

14. Jako won pak schitko to Eswoje bjesche psheczeni, bje wulka Drohota po tym samym žylm Kraju, a won pocza tradacz.

15. Tehodla dzjesche won, a pschistaji so kjenemu Mjeszczanej teho sameho Kraja, ton postla jeho na swoje Polo, so by Swinje past.

16. A won požadasche swoj Drijuch napelnicz se Eslo: dzisnami, kotrej Swinje jez rechu; a nihto jemu je nedawasche.

17. Duž dzjesche won do so, a dzjesche: Kak wele Djesacz: jow ma moj Man, kotsiz naja Kljeba dosz jys, a ja Łoda mru.

Pshikt. 23, 21.

18. Ja zu postanucz, a kswojemu Nanej hicz, a knjemu rez: Ja hym srieschil we Nebju a psched tobu; Jer. 3, 14.

19. A nešnym dale hodny, so bych tvoj Ssyn menowany byt; cjin me jako jeneho tvojich Džefaczerjow.

20. A won postanu, a džjesche kšwojemu Nanej. Jako won pať hišcže daloťo bjesche, wulada ho jeho Nan, a bjesche jemu jeho zel, bjesche a padže jemu woľoto jeho Šchije, a woľoscha jeho. 2 Sam. 14, 33.

21. Ton Ssyn pať džjesche knjemu: Nano, ja šnym srjeschil we Nebju a psched tobu; a dale nešnym hodny, so budu tvoj Ssyn menowany.

22. Ale ton Nan džjesche kšwojim Wotrocžkam: Pšchinesse tu najljepšchu Drařtu, a woblecžcže ho, a dajcže Perschcžen na jeho Kufu, a Ežrije na Nohi;

23. A pšchimedžcže šem to formene Eželo, sarježcže to šamo, so bychmy jndli, a wešeli byli:

24. Pšchetož ton moj Ssyn bjesche mormwy, a je sašo wožiwit; won tejš bjesche šhubeny, a je šo sašo namaľať. A sa wešeličhu šo. Eph. 2, 1. 5.

Et. 5, 14.

25. Ale jeho starschi Ssyn bjesche na Polu, a jako pšchindže, a won šo k Domej pšchibližowasche, wuľkšcha won to Piskanje a Rejwanje;

26. A sawoľa kšebi šwojich Wotrocžkow jeneho, a woprašcha, šhto to je?

27. Ton pať džjesche knjemu: Tvoj Bratr je pšchischoť; a tvoj Nan je to formene Eželo

dat sarjesať, so je jeho stroweho sašo dostať.

28. Duž šo won rošnjema, a nečasche nuž hicž. Ale jeho Nan wojndže, a proschesche jeho.

29. Won pať wotmolwi, a džjesche k Nanej: Łaj ja telko Łiet tebi šľužu, a nešnym hišcže nidy tvojou Pšchifasnju pschestupit; a šchať mi nešny nidy Roslika dať, so bych ja se šwojimi Pšhecželemi wešeli pobot;

30. Ale dyž ton tvoj Ssyn pšchischoť je, kiž tvojou Žiwnošš Kurwami je požreť, šny ty jemu namješji to formene Eželo sarjesať. Pšchist. 29, 3.

31. Won pať džjesche knjemu: Moj Ssyno, ty šny pschezo pšchimni, a šchitko, šhto moje je, to je tvoje;

32. Ty dyrbjal pať šo šweselicž a šadowacž; pšchetož ton tvoj Bratr bjesche mormwy, a je sašo wožiwit; won tejš bjesche šhubeny, a je šo sašo namaľať.

Ton 16. Starw.

To newujitne Wujowanje teho Bohastwa šacjifnene.

Won pať džjesche tejš kšwojim Pošlam: Jedyn bohaty Muž bjesche, kiž mjjesche Sastojnika; a ton bje psched nim wobštorženy, jako by won jemu jeho Kubla pšhecžiniť.

2. A won sawoľa jeho kšebi, a džjesche knjemu: Šhto to škšschu wot tebe? Ejin Rachnowanje wot šwojeho Sastojništwa; pšchetož ty nebudžesch mož dale sa Sastojnika bycž.

3. Ton Sastoſnik paſ djeſche kam pſchi ſebi: Shto dyrbu ja czinicz, dokelz moj Knes to Sastoſniſtwa wotemne bere? Kopacz ja nemožu, proſhycz ſo hanibuju.

4. Ja wjem, ſhto ja czinicz ju, dnz ja wot teho Sastoſniſtwa wotſtorczeny budu, ſo bych me do ſwojich Domow horje wſali.

5. A won ſawoła ſchitkich Dotznikow ſwojeho Kneſa, a djeſche kprjenemu: Kaſ wele ſy ty mojemu Kneſej winojty?

6. Won paſ djeſche: Sto Lunow Wolija. A won djeſche knjemu: Wſmi ſwoj liſt, ſyn ſo, a napisz ſmolom pjecz djeſacz.

7. Potom djeſche won kdrubemu: Ty paſ, kaſ wele ſy ty winojty? Won djeſche: Sto Driemenjow Pſcheny. A won djeſche knjemu: Wſmi ſwoj liſt, a napisz woſomdjeſacz.

8. A ton Knes pokwali teho nepraweho Sastoſnika, ſo won bieſche mudrie czinik; pſchetoz Dziejci teho Sswjeta ſu mudriſche, dnzli Dziejci teho Sswjetka, we ſwojej Schlachci.

Ephes. 5, 9. 1 Theſſ. 5, 5.

9. A ja praju wam: Czincje ſebi Pſheczelow ſneprawnym Mammonom, ſo woni, dnz wy tradaczje, was bych horje wſali do wjecznich Hjetow.

Matth. 6, 20. Et. 19, 21.

1 Tim. 6, 19.

10. Shtuz je we Ssnadniſhim ſwojerny, ton je tejj we

Wulkim ſwojerny; a ſhtuz we Ssnadniſhim je neprawy, ton je tejj we Wulkim neprawy.

Et. 19, 17.

11. Dnz wy tehodla we tym neprawnym Mammoni ſwojerni nejjze byli, ſhtu jyt wam to Prawe domjericz?

12. A dnz we Zuſym nejjze ſwojerni byli, ſhtu jyt wam to Waſche dacz?

13. Zhadyn domjazy Wotroczz nemože dwjemaj Kneſomaj ſlużicz; kiba won budže teho jeneho hidzicz, a teho drugeho lubowacz; aby budže ſo kjenemu dzerzecz, a teho drugeho ſazpicz. Wy nemożeczje Bohu ſlużicz a Mammonej. Matth. 6, 24.

14. To ſchitko paſ tejj ſluſchachu czi Phariſejſzy, koſſiz lakomni bjechu, a ſinjejachu ſo jemu. Matth. 23, 14.

15. Won paſ djeſche knim: Wy ſje czi, kiz ſo ſami ſa prawych pſched Czlowekami czinicze, ale Boh ſnaje waſcho Wutrobny; pſchetoz ſhtoz woſoſke je pſched Czlowekami, to je pſched Bohom Koſnoſz. Et. 18, 9.

Pſ. 7, 10.

16. Sakon a Prophetojo wjeſhcza hacz do Jana; a wot teho Czaja budže to Kraleſtvo Bože pſches to Evangelion prjedowane, a kojjdy czijſhczi ſo ſMožu do njeho.

Matth. 11, 13.

17. Łože paſ je, ſo Nebjo a Semja ſahinetej, dnzli ſo by wot Sakonja Jedyn Konczik ſahinuſ. Et. 21, 33. Matth. 5, 18.

18. Koždy, schtuž swoju Mandzelsku precz puszczi, a wosiwie sebi druhu, ton Mandzelsstwo łama; a koždy schtuž tu Preczpuszczenu wot Muža sebi wosmie, ton teź Mandzelsstwo łama. Matth. 5, 31.

St. 9, 19. Mark. 10, 11.

19. Niekajki bohaty Muž pač bjesche, ton khodzjesche we purpurstkei a wot droheho Plata Drazzi, a njejesche šo schjednje derje we krasnem Wefelju.

20. Bjesche pač jedon Rudy, sMenom Łazarus, ton lejšesche psched jeho Durjemi polny Brjodny,

21. A žadasche šo nashczicz stymi Drebenckami, kotrej šBlida teho Bohateho padaču. Da schak pschindzachu Pšy, a lisachu jeho Brjodny.

22. Poda šo pač, so ton Rudy wumre, a bje nešeny wot Zandzelow do Abrahamoweho Klina. Ton Bohaty pač teź wumre, a bu porebany.

23. A jako won we Heli a we Czwilli bjesche, posbjenu won swojej Woczi, a wulada Abrahama nasdala, a Łazara na jeho Klini.

24. A sawołajo dzjesche won: Wotze Abrahame, šmil šo nademnu, a pošel Łazara, so by won ton Konczik swojeho Porsta Wodzi womaczal, a wokłodžil moj Zasok; pschetoz ja czerpju Czwillu we tutym Plomenju.

Jes. 66, 24.

25. Abraham pač dzjesche: Spomn, Šsyno, so ty swoje

Dobre šy wustwał we swojim Žimenju, ale Łazarus je lute Šle czerpil. Nješ pač budže won troschtowany, a ty budžesch czwilowany.

26. A wosche teho šcheho je bes nami a bes wami wulka Łobina wobtwerdžena, so czi, kiž bychu žyli tudy wot nas kwam delje hičy, nemoža, teź niž tam wot was knam horje pschindž. Jes. 30, 33.

27. Duž dzjesche won: Da cze prošu, Wotze, so by ty jeho poštal do mojeho nanoweho Doma;

28. Pschetoz ja mam hišcze pjecz Bratrow, so by won jim wobšwjetšil, so teź woni nebychu šem pschischli na to Mjesto teje Czwillje.

29. Abraham dzjesche knjemu: Woni maju Mojsaša a Prophetow; nech tych šamych pošluchaju. Jes. 8, 20.

St. 34, 16.

30. Won pač dzjesche: Nje, Wotze Abrahame; ale dy by schtu wot Mornowych knim šchoł, da bychu Pokutu czinili.

31. Won dzjesche knjemu: Nepošluchaju woni Mojsaša a Prophetow, da teź nebudža wjericz, dy by runje schtu wot Mornowych stanul.

Ton 17. Staw.

Wot Pohorschenja, Wujednanja, Wjeru, a Štuffow, dzješaci Wuskadnych, a Pschichoda Šojeho Kralestwa.

Won dzjesche pač šWuczomnikam: Možno neje, so bychu

Pohorsčenja nepschistyle; bjeđa pak temu, psches Łohoj pschindu.

2. Ljepe by jemu bylo, so by mlunski Kamen sa jeho Schiju był saloženy, a so by czisnenny był do Morja, hacz so by won Jeneho tutnych Woliczkich pohorschik. Matth. 18, 6. Mark. 9, 42.

3. Derje so šami ladajce. Dy by pak twój Bratr pschecziz wo tebi srieschit, nastwar jeho; a jeli so so won poljepšchi, wodaj jemu. 3 Mojs. 19, 17.

Matth. 18, 15.

4. A dy by won šedom krocž sa Džen pschecziz wo tebi srieschit; a šedom krocž sa Džen so krebi wobrocžit, a rekk: Mi je teho žel; dyrbiš ty jemu wodacz.

5. Duž dżjachu czi Zaposchtoli ktemu Knesej: Pschispor nam Wjeru. Mark. 9, 24.

6. Ton Knes pak dżesche: Dy byšcže Wjeru mjeli jako jonopowe Sorno; a byšcže rekli ktutemu lješnemu Figowzej, wutorn so šKorenjom, a pschekadž so do Morja; da budže won was pošluchacz.

Matth. 17, 20.

7. Schtu je pak bes wami, fiž ma Wotrocžka, kotryž worje, aby Skot pake, so by jemu, dyž won šPola dom pschindže, nydom rekk: Poj, a šyn so sa Blido?

8. Neje temu tak, so won knjemu praji: Pschihotuj, so bych poweczjeriat, podpašaj so, a šluž mi, hacz ja so najpm a napiju; a potom dyrbiš ty so tejj najpšz a napičž?

9. Dżakuje won so tejj temu šamemu Wotrocžkej, so won je czinik, šchtož jemu bjesche pschikasane? Mi so nesda.

10. Tak tejj wy, dyž šchirko šje czinili, šchtož wam je pschikasane, rekče: Wy šmy nenužitni Wotrocžkojo; my šmy czinili, šchtož czinicž winojczi bječmy.

11. A poda so, jako won czenishe do Jerusalema, dżesche won šredža psches Samariski a Galilejski Kraj. Jan. 4, 4.

12. A jako won do jeneho Mjestka pschindže, setkachu jeho dżekacz wužadni Ruszy, czi stejachu nasdala,

13. A pošbjezechu šwoj Łoš, a dżjachu, Jesu, luby Mišchtre, šmil so nad nami.

14. A dyž won jich wulada, dżesche won knim: Dżicže, a pokazče so Mjeschnikam. A šta so, jako tam dżjechu, bychu woni wucziszeni. 3 Mojs. 14, 2.

St. 13, 2.

15. Žedyn pak bes nimi, jako widžishe, so won wustroweny bje, wroczi so, a kwaleshe Boha šwulkim Łošom;

16. A panušchi na šwoje Wobleczjo kjeho Nohomaj, dżakowashe so. A ton bjesche Samariski.

17. Žesus pak wotmolwi, a dżesche: Neje jich dżekacz wucziszenych? Dżeha pak šu czi dżeweczjo?

18. Neje so hewak žadyn namašat, fiž by so wrocžit, so by Bohu Čješ dat, hacz jeno ton Žusobnik?

19. A won djesche knjemu: Stan a dži, tvoja Bjera je cje wustrowiła.

20. Jako won paś wopraschany bje wot Pharisejskich: Dy da pschindže Kralestwo Bože? Wotmolwi won jim, a djesche: Kralestwo Bože ne-pschindže se swohnomnem Nasłozjenjom.

1 Kor. 4, 20.

21. Woni tejj prajicj nebudža: Łaj tudy, aby, łaj tam. Pschetoz łaj, Bože Kralestwo je snuzkach we was.

Matth. 24, 23.

22. Won djesche paś k Wuczomnikam: Łaś budže pschindž, so budžecje wy požadacz widžicj Jedyn Džen teho cłowoskeho Ssyna; a nebudžecje jeho widžicj.

23. A woni budža k wam refnucz: Łaj tudy, aby, łaj tam. Nethodžcje tam, ani neposłuchaicje jich.

St. 21, 8.

Matth. 24, 23. Mark. 13, 21.

24. Pschetoz runje jako Blyst Nebes delje blystka, a swjeczi na wschitko, schtož pod Nebesami je; tak tejj budže cłowoski Ssyn na swojim Dnju.

Matth. 24, 27.

25. Ale predy dyrbi won wele czerpicj, a saczišnenny bycz wot tuteho Naroda.

Matth. 16, 21.

26. A jako so sta we Łaśu Noachowym, tak budže tejj we Dnjach teho cłowoskeho Ssyna.

Matth. 24, 37.

27. Woni jydžichu, woni pijachu, woni so ženjachu, woni so wudawachu: hač do teho

Dnja, we kotrymž Noa do Raschcža djesche; a pschindže ta Lijenza, a stonzowa jich schitkich.

1 Mojs. 7, 7.

28. Teho runja tejj, jako so sta we Łotowym Łaśu: Woni jydžichu, woni pijachu, woni kupowachu, woni pschedawachu, woni scjepjachu, woni twarjachu;

29. Ton samy Džen paś, jako Łot se Sodoma bjesche woischol, dejschczomasche Wohen a Schwabel Nebes, a stonzowa jich schitkich.

1 Mojs. 19, 15. 16.

30. Na tajke Waschnje tejj budže we tym Dnju, dyž cłowoski Ssyn sjiweny budže.

31. Ton samy Džen, schtuž na Zieschi je, a jeho Dobrotk we Domi, ton neljes delje, so by ton samy sebrał. Tak tejj, schtuž na Polu je, ton so ne-wroczej po to, schtož sady so je wostajil.

Matth. 24, 17.

32. Spomncje na Łotowu Žonu.

1 Mojs. 19, 26.

33. Schtuž pyta, so by swoju Duschu sakhował, ton budže ju shubicj; a schtuž ju budže shubicj, ton budže jej k žiwenu pomhacz.

St. 9, 24.

Matth. 10, 39. St. 16, 25.

34. Za praju wam: We tej samej Rozy budžetaj dwaj na Ženem Łožu; jedyn budže horje wsaty, a drugi budže wopuszczeny.

Matth. 24, 40. 41.

35. Dwje budžetej na Žene mljecj; jena budže horje wsata, a druga budže wopuszczena.

36. Dwaj budżetaj na Wolu; jedyn budże horje wsaty, a drubi budże wopuszczenny.

37. A woni wotmolwichu, a djachu knjemu: Dże, Kneże? Won pak džesche knim: Dżež Sjerb je, tam šo Hodlerje sromadžuja. Hiob 39, 33. Hab. 1, 8.

Matth. 24, 28.

Ton 18. Staw.

Wucza wot Modlenja a Pokuty, Kšćija a Czepenja, psches Herem-
plje wulojena.

Won jim pak tejj powedzi Pschirunanje wot teho, kak my šo pschezo k Bohu modlicž mamy, a nam šo to wostudžicž nedyrbi; Rom. 12, 12. Kol. 4, 2.

1 Eheff. 5, 17.

2. A džesche: Jedyn Šsudnik bjesche we jenem Mjeszi, kiz šo ani Boha nebojesche, ani šo psched žanyin Człowekom nehanibowasche.

3. Budowa pak tejj bjesche we tem šamem Mjeszi, ta pschindže knjemu, a džesche: Wumoz me wot mojeho Pscheczivnika.

4. A won nečasche sa dolhi Czajš. Wotom pak džesche won šam pschi šebi: Hač ja runje šo Boha neboju, ani psched žanyim Człowekom šo nehani-
buju;

5. Dofelž mi pak ta Budowa tak wele Prozy nacžini, zu ja ju wumoz, tak, šo wona napobles pschischedsi me nepofuschi.

6. Duž džesche ton Knes: Pofłuchajče, što ton nepravny Šsudnik praji.

7. Nedyrbjak pak tejj Boh wumoz šwojich Wuswolencych, kiz šo wodnjo a w Rozny knjemu wolaju? a nedyrbjak sczerplivy bycz nadnimi?

8. Ja praju wam: Worsy budže won jich wumoz. Ale dyž człowski Šsyn budže pschindž, hač budže won tejj Wjeru na Semi namakacz?

9. Won pak tejj džesche knjes kotrym, kiz šami wele do šo dđeržachu, jako bychu prawi byli, a drubich sa nicžo mjez jachu, to Pschirunanje:

10. Dwaj Człowekaj džjeschtaj horje do Tempła šo modlicž. Jedyn bjesche Pharisajszi, ton drubi pak Žlonik.

11. Ton Pharisajszi stejo tak šo modlesche šam pschi šebi: Ja šo czi džakuju, Božo, šo nejšym jako drusy Łudžo, Kubežnizy, Neprawi, Mandželstwa Łamarjo, ani jako ton Žlonik; Matth. 5, 20. Is. 58, 2.

12. Ja pošu šo dwojzy sa Zydžen, a dawam Džesark wot sčeho, štož mam.

13. A ton Žlonik stejo nasdola nečasche tejj šwojej Woczi k Nebesam postjenucz; ale dyri na šwoju Wutrobu, a džesche: Božo, budž mi Njeschnikej nadny.

14. Ja praju wam: Ton džjesche sa praweho do šwojeho Doma psched tamnym. Pschetož sčtuž šo šam pomosčuje, ton budže ponizeny; a sčtuž šo šam ponizuje, ton budže pomosčeny. Matth. 23, 12.

Łuk. 14, 11. 1 Pjetr. 5, 5.

15. Wóni pał tež knjemu pšhinešechu Džeczatka, so by won šo jich dočknul. Jako to pał Wucjomnizy widžichu, na šwarichu woni jich.

Ief. 49, 22. Matth. 19, 13. 14.

Mark. 10, 13.

16. Ale Jezus sawoła je kšebi, a džesche: Nech Džeczatka kəmni pšhindu, a newobarajcje jim; pšchetož tajkich je to Kralestwo Bože.

17. Sawjernje, ja praju wam: Štruž Bože Kralestwo newosme jako Džecžo, ton nebudže do njeho pšhindž.

Mark. 10, 15.

18. A jedyn Woschi jeho woprašča, a džesche: Dobry Mištre, šhto mam ja czinič, so bych wječjne žiwjenje herbowal? Matth. 19, 16. Mark. 10, 17.

19. Jezus pał džesche knjemu: Šhto mi rjekasch dobry? Nichto neje dobro, kiba ton jenicžki Boh.

20. Ty wješch te Kasnje derje: Ty nedyrbisch Mandželstwa łamacz. Ty nedyrbisch moricz. Ty nedyrbisch kranucz. Ty nedyrbisch falschneho Šwjetjenja rycječ. Ežejš kwojeho Nana a šwoju Maczer.

2 Mojf. 20, 12.

21. Won pał džesche: To šym ja ščitko djerzał wot šwojeje Modosije.

22. Jako Jezus to šhšesche, džesche won knjemu: Hišcže žene ty nimasch; ščitko, šhtož masch, pšhedaj, a rosđaj Kudym, da budješch

Bohastwo mjecz we Nebesach; a poš, dži sa mnu. Matth. 6, 20.

23. Jako pał won to šhšesche, šrudži won šo jara: pšchetož won bjesche jara bohathy.

24. Jako pał jeho Jezus widžishe, so bjesche šo rostrudžil, džesche won: Kač cješczu budža Bohaczi do Božeho Kralestwa pšhindž. Matth. 19, 23.

Mark. 10, 23.

25. Pšchetož lože je, so Kamel pšhes jehline Wucho pšhendže, dži so Bohaty do Božeho Kralestwa pšhindže.

26. Duž džiachu czi, kiz to šhšachu: Štuha može šbožny byč?

27. Won pał džesche: Šhtož pola Eglowekow je nemožne, to je pola Boha možne.

Hiob 42, 2.

28. Pjeter pał džesche: Łaj, my šmy ščitko wopuszczili, a šmy sa toba ššli.

Matth. 19, 27. Mark. 10, 28.

29. Won pał džesche knim: Sawjernje, ja praju wam: Nichto neje, kiz Dom wopuszczzi, aby Staršich, aby Braštraw, aby žonu, aby Džeczi, Božeho Kralestwa dla,

5 Mojf. 33, 9.

30. Kiz by teho sašo nedostał we tym Ežasu wele wjaz, a we tym pšchodnym Šwjećzi wječjne žiwjenje.

31. Won wsá pał kšebi tych Dwanacze, a džesche knim: Łaj, my džemy horje do Jerusalema, a ščitko budže dočonjane, šhtož

piſane je pſches Prophetow wot cłowſkeho Eſyna.

32. Pſchetoż won budže wot daty Pohanam; a budže wuſmjeſcheny, a haneny, a ſapluzwany, Matth. 27, 2.

33. A woni budža jeho krjuzowacj a moricz; a na czejci Djen budže won ſažo ſtanuczj.

34. A woni nicjo wot teho nefoſemichu, a ta Rycj bjeſche jim potajena; a newedżichu, ſchtoż prajene bje.

35. Sta ſo paſ, jako won ſo ł Jerichu pſchiblizowacſche; ſejdžiſche jedyn Eſlepy pſchi Pucju, a proſcheſche.

Matth. 20, 29. 30. Mark. 10, 46.

36. Jako won paſ ſlyſcheſche ton Łud, kotryż nimo dżeſche; wobhoni ſo wot nich, ſchto by to było.

37. Duż ſjewichu jemu, ſo Jeſus Nazarenſki nimo dże.

38. A won ſawoła, a dżeſche: Jeſu, ty Eſyno Dawitow, ſmil ſo nademnu.

39. Eji paſ, kotſiż najpredy dżiechu, ſwariachu jeho, ſo by melczaj. Won paſ czim bole wolaſche: Ty Eſyno Dawitow, ſmil ſo nademnu.

40. Jeſus paſ woſta ſtejo, a kaſaſche jeho łkebi pſchiwieſj. A dnj won ſo pſchiblizowa, wotrascha won jeho,

41. A dżeſche: Schtoha jeſch, ſo bych tebi czinił? Won dżeſche: Kneże, ſo bych ſažo widził.

42. A Jeſus dżeſche knjemu: Budj ſažo widżazy; twoja Wje: ta je cze wuſtrowiła. Matth. 9, 22.

43. A nydom widžiſche won ſažo a dżeſche ſa nim, a kwa: leſche Boha. A ſchitkon Łud, kiż to widžiſche, dawacſche Bohu Kwalbu.

Ton 19. Staw.

Wot Zacheuſa, dowjerenyh Puntow, Kryſtuſoweho Jydzienja do Jeruſalema, ſrudneho Wjeſchejenja, a wotreho Poſwarenja.

A won czeniſche nuż, a dżeſche pſches Jericho.

2. A laj, tam bjeſche jedyn Muż, ſMenom Zacheus, ton bje Woſchi tyh Stonikow, a bje bohaty;

3. A žadaſche ſebi Jeſuſa wolađacj, ſchtu by won był; a nemožeſche pſched Łudom, pſchetoż won bjeſche mały wot Parschonj. Jan. 12, 21.

4. A won bježeſche predy, a hje: ſeſche na ljeſny figowj Schtom, ſo by jeho widził; pſchetoż tam mjejeſche nimo hieč.

5. A jako Jeſus tam pſchin: dże; polada won horje, a pytnu jeho, a dżeſche knjemu: Zacheo, ljeſ rucji delje; pſche: toż ja mam dženğa we twojim Domi woſtacj.

6. A won ſljeſe rucji delje, a waſa jeho (Weſeljom horje.

7. Jako woni to widżichu: morkotachu ſchitzy, ſo pola Kjeſchnika na Hoſpodu ſajwđe.

8. Zacheus paſ dżeſche pſch: ſtupimſchi ktemu Kneſej: Łaj, Kneże, Połozju ſwojeho Kubta dam ja Kudym; a ſymli nje: koho ſjebał, dam jo ſchtyri krocj ſažo. 2 Mojf. 22, 1. Jeſ. 58, 6.

9. Jezus djesche knjemu: Dzenka je so tutemu Domu Sbozje dostalo, dokelz won tejj Abrahamowy Syn je.

St. 13, 16.

10. Pshetož cjlowski Syn je pshischof, so by pytal a sbozjne czinit, schtož shubene je.

Matth. 18, 11. St. 9, 13.

11. Jako wont na to poslu: chachu, powedasche won dale Pshirunanje, tehodla, so won blifko pschi Jerusalemi bjesche, a jim so sdasche, so Kralestwo Boze so nydom ma sjewicz.

12. A won djesche: Jedyn Knefki wotendje do dalokeho Kraja, so by sebi Kralestwo nuz wsal, a potom saso pshischof.

Matth. 25, 14. Mark. 13, 34.

13. Won samela pak dze: facz swojich Wotroczkow, a da jim dze facz Puntow, a djesche knim: Wikujcze, hacz saso pshindu.

14. Jeho Mjestzenjo pak jeho bidzichu, a poslachu Poselstwo sa nim, a dachu jemu powe: dicit: My nochjemy, so by ton nad nami knezil.

Jan. 1, 11.

15. A sta so, so won saso pshindje, jako to Kralestwo bjesche nuz wsal; duz kasasche won tch kamych Wotroczkow ksebi salowacz, kotrymz won te Penes dat bjesche, so by shonit, schto kojzdy je nawikowal.

16. Duž pshistupi ton prieni, a djesche: Kneze, twój Punt je dze facz Puntow nadobyl.

17. A won djesche knjemu: Derje, dabry Wotroczko, dokelz

so na Ssnadnischim swjertny byl, dyrbisch ty Moz mjecz na dze facz Mjestach. Matth. 25, 21.

Luf. 16, 10.

18. Ton drubi pshindje tejj, a djesche: Kneze, twój Punt je pjecz Puntow pshinefl.

19. A ktemu djesche. won tejj: A ty dyrbisch bycz na pieczi Mjestach.

20. Tejj czeczi pshindje, a djesche: Kneze, laj, tudy je twój Punt, kotryz ja som skowany mjet we Rubiscku;

21. Pshetož ja so tebe bo: jach, dokelz ty twerdy Muž so; ty wosinesch, schtož nejsy polo: zit; a žnesch, schtož nejsy rosšyfl.

22. Won pak djesche knjemu: Stwojeho Erta sudzu ja cze, ty sly Wotroczko. Wedzische ty, so ja twerdy Muž som, beru, schtož nejsym polo: zit, a žnu, schtož nejsym rosšywal;

2 Sam. 1, 16.

23. Ezhodla da ty nejsy mojich Penes na Pshemjenenje wudal? Da bych ja pshischedsi sWuzitkom je saso bral.

24. A won djesche ktem, kotsiž podla stejachu: Wsmicze ton Punt wot njeho, a dajcze jon temu, kiž ma te dze facz Puntow.

25. Woni pak djjachu knje: mu: Kneze, schal won ma dze: facz Puntow.

26. Ale ja praju wam, so kojzdemu, kiž ma, budje date; ale wot teho, kotryz nima, budje tejj to wsate, schtož won ma.

Matth. 13, 12. Luf. 8, 18.

27. Tejj

27. Też toch kamych mojih Nepsheczelow, kiż nechachu, so bych ja nad nimi knezit, pschimedzje hem, a skonzuicze jich pschedemnu.

28. A dnj won to prajesche: dzjesche won dale, a czenishe horje do Jerusalema. Mark. 10, 32.

29. A sta so, jako won so pschibljoma k Bethphagu a k Bethanii, a pschindze krej wolijowej Hori; postla won swojeju Wucjomnikow dweju, Matth. 21, 1.

Mark. 11, 1. Jan. 12, 12.

30. A dzjesche: Dzitaj do teho Mjestka, kotrej predy waju lezzi; a dnj nuż sajndzetaj, budzetaj woj Woslatko pschiwjasane namakacz, na kotremj nidy žadyn Eslowek neje sedzit. Wotwjeztaj to flame, a pschimedztaj jo femni:

31. A budzeli waju shtu praszecz, czohodla jo wotwjasujeztaj, rektaj knjemu tak: Ton Knes jo potreba.

32. A taj Postanaj wotendzeshtaj, a namakashtaj, kajj won jimaj bjesche powedzit.

33. Jako wonaj pak to Woslatko wotwjasashtaj, dzjachu jeho Kneza knimaj: Czohodla wotwjasataj to Woslatko?

34. Duż dzjeshtaj wonaj: Ton Knes jeho treba.

35. A wonaj pschimedzeshtaj to flame k Jesusej, a czijnushtaj swoju Drastu na to Woslatko, a sadzishtaj Jesusa na njo.

36. Ja won pak jedzische, pschestrjechu woni swoju Drastu na Pucz.

37. A dnj won so pschibljjesche, a po tej wolijowej Hori delje czenishe; pocza jnta Eromadzisna jeho Wucjomnikow s Wesetoszu Boha kwalicz swulkim Łokom, sa wschitke Skutki, kotrej bjechu widzili,

38. A dzjachu: Kwaleny budj, kiż pschindze, Kral, we Meni teho Knesa! Mjer budj na Nebju, a Ezesj we tej Woskoszi. Jan. 12, 13. Łuk. 2, 14.

39. A niekosi tych Pharisiejstich bes Łudom dzjachu knjemu: Mischtre, naswar schaf swojich Wucjomnikow.

40. Won wotmolwi pak, a dzjesche knim: Ja praju wam: Budzali czi melczecz, da budza te Kamenje rjeszczecz.

Hab. 2, 11.

41. A jako so won pschiblja, polada won na to Mjesto, a plakasche na njo, 2 Kral. 8, 11.

42. A dzjesche: Dy by schaf ty wedzilo, da by ty tejj wopomnilo we tym swojim Czaju, shto so ktwojemu Mjerej hodzi. Ale njetk je psched twojimaj Woczomaj potajene.

5 Mojs. 32, 29.

43. Pschetoz Eżas budze pschindj na tebe, so twoji Nepsheczeljo budza tebe a twoje Dziejci we tebi se Schanju wobsanfnucz, tebe woblenucz, a na wschjeh Stronach cze tyschicz;

44. A budza tebe Semi fru nacj, a žadyn Kamen na Kamenju nemoštajicz, tehodla, so ty nejsy posnało ton Eżasj, we

29. Šsedmjo Bratsja pak bjechu, a prjeni wsa šebi žonu, a wumre bes Džjeczi.

30. A duž wsa ton druhi tu žonu, a ton wumre tejj bes Džjeczi.

31. Tejj ton cžeczi wsa ju. Eje Runošje tejj czi drusy wot tyč šedom; a semreču, a ne wostajiču žanyč Džjeczi.

32. Najpošles po wsčjeh wumre tejj ta žona.

33. We Horjestawanju te hodla, kotreho bes tymi žona budže wona? Pšchetož ščitžy šedmjo šu ju ša Mandželstu mjeli.

34. A Jezus wotmolwi, a džesche knim: Džjeczi teho Šswjeta woženja a wudawaju šo.

35. Kotsiž pak dostojni budža, ton tamny Šswjet dostadž, a to Horjestawanje wot Morwonych; czi nebudža šo ani ženicž ani wudawadž:

36. Pšchetož woni dale wjazy nemoža wumrecž; pšchetož woni šu Žandželam runi, a šu Bože Džjeczi, kotsiž šu Džjeczi teho Horjestawanja. Matth. 22, 30.

37. Šo pak Morwi horjestawaju, to tejj Mojsaš wobšwjetši, pšči tym Ešesu, dyž won rekne: Ton Knes je Boh Abrahama, a Boh Išaaka, a Boh Jakuba.

2 Mojs. 3, 6.

38. Boh pak neje tyč Morwonych, ale tyč žimnych Boh; pšchetož jemu šu ščitžy živi.

39. Duž wotmolwichu njekotši tyč Pišmarucženyč, a džjaču: Mištre, ty šy derje rycžat.

40. A woni jeho dale nešmjes jachu woprašecž.

41. Won džesche pak knim: Kaš praja woni, šo Křystus je Dawitowy Šsyn?

Matth. 22, 42. Mark. 12, 35.

42. Pšchetož Dawit šam praji we pšalmowonych Knihach: Ton Knes je prajił kmojemu Knesej: Šsyn šo kmojej Prawižy,

Pš. 110, 1. Matth. 22, 44.

43. Hač ja položy twojich Nepsčecželow k Podnožkej twojich Nohow.

44. Ehodla dyž Dawit me nuje jeho šwojeho Knesa, kaš da won je jeho Šsyn?

45. Jako pak žyly lud postu časche, džesche won kšwojim Wucžomnikam:

46. Čadajče šo Pišmarucženyč, kotsiž jedža kłodžicž we dołhich Draštach, a dadža šo radži postrowicž na Čorhosččžach, a šydaju radži wokoło we Šschulach, a ša Blidom;

Matth. 23, 3.

47. Woni sežeru Wudowam jich Domy, a wudawaju šo šdołhimi Modlitwami. Eži šami budža cžim cžesche Šatamanštwo dostadž. Matth. 23, 14.

Ton 21. Štaw.

Wot teje Wudowy Almožiny, Šahubenja Jerusalemskeho, a Kony Šswjeta.

Won pak polada herje, a pščiladowasche, kaš Bohaczi šwoje Dary do Božeho Kašččža škladowachu.

Mark. 12, 41.

2. W on pał teź wulada je: nu kudu Wudowu, kotraž tam dwje Šerpatzy položi.

3. Duž džesche won: Wo- pramdži, ja praju wam, so tuta kuda Wudowa je wjazp słožiła, dźyli woni ščitzy.

4. Pšchetoz woni šu steho, ščtož jim je sbotkne, škladowali k Wozemu Woporu; ta je pał se šwojeje Kudoby ščitku šwo- ju žiwnoš, kotruž mjejesche, nuž položiła.

5. A jako njekotři rycjachu wot Tempła, so bjesche spjekny- mi Kamenjemi a š Wopomni- kami renje wuhotowany, džesche won: Matth. 24, 1. Mark. 13, 1. 2.

6. Na to wy ladajće? Čjaš budže pšhindž, we kotrymž wot teho šcheho niž Kamen na Ka- menju wostacž nebudže, kotryž by nebył rošlamany. St. 19, 44.

Jer. 26, 18. Mich. 3, 12.

7. Woni praschachu jeho pał, a dźjachu: Mišctre, dy da to budže? A kažki Zejch budže, dnyž šo to budže stacž?

8. W on pał džesche: Ładajće šo, so byšće nebyli šawedženi. Pšchetoz wele jich budža pšhindž we mojim Meni, a budža pra- jiej: Ja šym Kryštus; a ton Čjaš je šo pšhibližał. Nefhodž- će tehodla ša nimi. Mark. 13, 22.

9. Dnyž pał budžecze šlyšćež wot Wojnow a wot Šestawa- njow, nestrachujeće šo: pšchetoz to ma šo predy stacž; ale Konž neje hišće nydom.

10. Čedny džesche won dale čnim: Łud budže pšćecziwo

Łudu postanucž, a Kralestwo pšćecziwo Kralestwo.

11. A wulke Semje Rzenja budža tam a šem, a Łody, a Mor; teź budža Štrachi a wulke Zejchi š Mebeš šo stacž.

12. Ale pšćedewščitkim tem budža woni šwojej Ruzy na was položicž, a was pšćesjes- hacž, a budža was do šwojich Ššulow a Žastow podacž, a pšćed Kralow a pšćed Knežich wodžicž, mojeho Mena dla.

Matth. 24, 9. Mark. 13, 9.

13. Čo pał budže šo wam stacž na to Ššwjetjenje.

14. Wšnicže da tehodla k Wutrobi, so byšće šo pšćed Čjašom nestarali, kał byšće šo šamolwili.

15. Pšchetoz ja zu wam Rot a Mudrosž dacž, kotrejž nebu- dža mož pšćecziwo rycjeć, ani šo pšćecziwicž, ščitzy waschi Pšćecziwnizy.

16. Wy budžecze pał teź po- dacži wot Štarsšich, a wot Bratrow, wot Pšćirodnyč a wot Pšćeeželow, a woni budža njekotryč wot was moricž.

Mich. 7, 6. Jap. Št. 7, 58.

17. A wy budžecze wot kojž- deho hidženi mojeho Mena dla.

Matth. 10, 22.

18. Ale ani Łoš šwasčejje Ło- wy nedyrbi wam Konž wšacž.

St. 12, 7. Matth. 10, 30.

19. Wobšyncze wasche Du- ščje šwasčej Šežerpliwosžu.

2 Kron. 15, 7.

20. Dnyž wy pał budžecze wi- džicž Jerusalem woblenene wot

Wojfka; tedy posnajcze, so so je pschiblizajo jeho Skazenje.

Matth. 24, 15. Mark. 13, 14.

21. Kotsiz tedy su we zidovskeji Semi, czi nech czeknu k Horam; a kotsiz su bredza teje sameje, nech wubjenu wohn; a kotsiz na Polach su, czi nech nekhodza do neje.

22. Pschetoz to su te Dny teho Weczenja, so by dopelnene bylo schitko, schtoz pisane je.

23. Bjeda pak samym druhim a Czieschnym we tych samych Dnjach; pschetoz wulka Rusa budze na Semi, a Njem na tym ludu.

24. A budza padacz wot wotrehu Mecza, a jeczi wodzeni bes schitlich Ludzi; a Jerusaleem budze rosteptane wot Pohanow, hacz Pohanow Czaj je dopelneny.

Rom. 11, 25.

25. A Zeichi budza na Sslonzu, a na Mjesazu, a na Wjesdach; a na Semi budze so ludjom styfacz, a nebudza wiedzicz, schto czinicz; a Morjo a Zolmy budza schumicz.

Jef. 13, 10. Matth. 24, 29.

26. A ludjom budze so seznu cz psched Strachotu a Wocjakowanjom tych Wjesow, kiz na Semju pschindz dyrbja, pschetoz tejj Nebesow Mozy budza so nucz.

27. A tedy budza widzicz czlowskeho Ssyna pschindzo we Wroczeli, swulkej Mozy a Krafnoszu.

Dan. 7, 13.

28. Dyz so pak to schitko budze sapoczecz; da ladajcze

horje, a posbjencze swoje Lowy, tehodla, so so wasche Wumozjenje pschiblizuje.

Jef. 40, 26.

Rom. 8, 21, 23.

29. A won prajesche jim Pschirunanje: Poladajcze na Sigowz, a na wschitke Schtompy.

Matth. 24, 32.

30. Dyz so njetk pukaju; da to widzo sami wot sebe wjesze, so njetk lietny Czaj blifto je.

31. Tak tejj wy, dyz widzicz budzeczje te Wjesy so sapoczecz; da wjesze, so Woje Kralestwo blifto je.

32. Samjernje, ja praju wam, so ta Schlachta nebudze iajndz, hacz so to schitko stane.

33. Nebjo a Semja budzetej sahinucz, ale moje Sslowa nebudza sahinucz.

St. 16, 17.

Pf. 102, 27. Jef. 51, 6.

Matth. 5, 18.

34. Ladajcze so pak, so wasche Wutrobpy nebudza wobczezene s Wobzranstwom, s Wopilstwom, a se Starosjemi teje Zimnoszje, a ton Dzen was nepschekwataf:

Rom. 13, 13.

Ephes. 5, 18.

35. Pschetoz runje jako poleczena Ssyn cz budze won pschindz na wschiej, kiz na Semi bydla.

1 Eheff. 5, 3.

36. Tehodla wachujcze kozjdy Czaj, a modlcze so, so byschcze dostojni byli czeknu cz temu schitkemu, schtoz so podacz budze, a wobstacz psched czlowskim Ssynom.

37. Won wuczjesche pak wonjo we Templi; ale w Mozy

fhodjesche won wohn, a psches bywasche na molijowej Hori.

38. A schirkon Łud pschifhadzowasche knjemu rano we Templu, so by jeho poslušat.

Łon 22. Staw.

Wot Judascha, teho Pscheradnifa, jutrowneho Żehneca a Wecjerje, tych Wucjomnikow Łafomstwa po profneji Ejesji, Krysufoweho Cjerpjenja we Sarodzi a psched Raiphasom, Pjetra rješchny Pad.

Won so pať pschiblizowasche ton rocžny Cjaš tych štokkich Kliebow, Jutry menowanj.

Matth. 26, 2. Mark. 14, 1.

Jan. 13, 1.

2. A woschi Mjeschnizy a Wšmanucženi pytachu, kať bychu jeho stonzowali: pschetož woni so Łuda bojachu.

Jan. 11, 47.

3. Łon Satan pať bjesche šupil do Judascha, kotrehož Meno je Iščariot, kiž jedyn wot tych Dwanacze bjesche.

Matth. 26, 14. Mark. 14, 10.

4. A won wotendže, a rycjesche swoschint Mjeschnikami a šHetmanami, kať by jeho jim podał.

5. A czi so sweseliču, a šlubihu jemu Penesy dačj.

6. A won pschireknu so, a labasche sprawneho Cjaka, so by jeho jim podał bes Ğautowanja.

7. Wšhindže pať Džen tych štokkich Kliebow, na kotrymž so jutrowne Żehnjo woprowasche.

Matth. 26, 17. Mark. 14, 12.

8. Duž postla won Pjetra a Žana, a djesche: Džitaj, a pschihotujtaj nam to jutrowne Żehnjo, so byčmy to same jpdli.

9. Wonaj pať djesčtaj knjemu: Dže žesch, so byčmoy to same pschihotowataj?

10. Won djesche knimaj: Łaj, dnž do Mjesta pschindžetaj, budže waju Cylowek setkačj, ton neše wodny Karan; džitaj sa nim do teho Doma, džež won nuž dže.

11. A rektaj ŁHospodarej teho Doma: Wšchter da czi prajičj, dže je ta Ğospoda, džež ja možu jutrowne Żehnjo jwš smojimi Wucjomnikami?

12. A won budže wamaj wulku Łubju, kotraj šKamenje mi wužadžena je, pokasacj; tam jo pschihotujtaj.

13. Wonaj djesčtaj, a namakasčtaj, kajž won jimaj bjesche prajič, a pschihotowasčtaj to jutrowne Żehnjo. St. 19, 32.

14. A jako ta Ščtunda pschindže: šynu won so ŁBlie du, a czi dwanacze Ğaposčtoli snim.

Matth. 26, 20.

15. A won djesche knim: Ğa šym šWutrobu šebi žadať, so byč to jutrowne Żehnjo swami pojpdł, predy dnžli ja cžerpju.

16. Wšchetož ja praju wam, so dale wot njeho jwš nebudu, hacj dopelnene budže we Božim Kraleštwi.

Matth. 26, 29.

17. A won wsa Kelich, džakowasche so, a djesche: Wšmicze ton, a dželcže jon bes šobu.

18. Pšchetoz ja praju wam, ja nebudu wjazy picz wot teho Włoda minoweho Penka, hacz Boze Kralestwo pšhindze.

Matth. 26, 29.

19. A won wsfa ton Kljeb, dżakowasche so, a łamasche a da jon jim, a dżesche: To je moje Eżjeło, kotrej budze sa was date; to czincze kmojemu Wo: pomnieniu.

Matth. 26, 26.

Mark. 14, 22. 1 Kor. 11, 23.

20. Teho runja wsfa won też ton Kelich, po tej Weczeri, a dżesche: Ton Kelich je ton nowy Sakon we mojej Krwi, kotraj sa was pšheljata budze.

21. Ale laj, Kufa mojeho Pšheradnika je somnu sa Bli: dom.

22. Eżlowski Eżyn derje tam dze, kajz je wobsanfnene; ale bjeda temu Eżlowekaj, pšches kotrehoż won pšheradzenny budze.

23. A woni počachu so šami bes šobu praschecz, kotry by też bes nimi był, kiz to czinicz budze?

24. Swada so pak też sbje: nu bes nimi, kotry bes nimi dyrbjal sa Najwetscheho dżer: žany bycz?

Mark. 9, 34.

25. Won pak dżesche knim: Ezi šwjjetni Kralojo kneža, a tym Możnym rjekaju miłoszjimi Kneža, Matth. 20, 25. Mark. 10, 42.

26. Wam pak niz tak; ale ton Wetschi bes wami dyrbi bycz, jako Włodsi, a ton Woszebni: schi, jako Esluzomnik.

1 Pjetr. 5, 3. 5. 6.

27. Pšchetoz kotry je wetschi? Ton, kiz sa Bli: dom šejdži, aby

ton, kiz šluzi? Neje temu tak, so ton, kiz sa Bli: dom šejdži? Ja pak šym šredža bes wami, jako Esluzomnik. Matth. 20, 28.

Jan. 13, 14. Phil. 2, 7.

28. Wy pak še wobstajni pšchi mni wostali we mojich Epytowanjach.

St. 18, 28.

29. A ja zu wam Kralestwo wotkasacz, kajz mi moj Wort wotkasal je,

St. 12, 32.

30. So budzeczje jysz a picz sa mojim Bli: dom we mojim Krale: stwi, a šejdžic na Stołach, a šudžic te dwanacze Iżraelske Schlachty.

Matth. 19, 28.

31. Ton Knes też dżesche: Šhimane, Šhimane, laj, Satanas je was požadał, so by was moł šacz jako Pšchenu.

1 Pjetr. 5, 8.

32. Ale ja šym prošyl sa tebe, so by twoja Wjera nepschetała; a dyz ty so njedy nakasasch, da pošyln šwojich Brarow.

Jan. 17, 20. Ps. 51, 15.

33. Won pak dżesche knjemu: Kneze, ja šym hotowy stobu do Jastwa a do Ešmercije hicz.

34. Won pak dżesche: Pjetre, ja czi praju, Kapon dženša ne: budze šaspjemacz, hacz ty predy czi krocž šaprijał šy, so me nesna: jesch.

Matth. 26, 34.

Mark. 14, 30. Jan. 13, 38.

35. Won też dżesche knim: Tak czasto, jako šym ja was poštal bes Mošchnje, bes Wa: czoka, a bes Eżrijow, še wy też dy Nusu mjeli? Woni dżjachu: Ps. 34, 10. Matth. 10, 9.

36. Duż djesche won knim: Ale nietsk, shtuż Moschnju ma, ton wsmi tu samu, teho runja też Wacjof. A shtuż nima: nech pscheda swoju, Drastu, a kup ſebi Mecz.

37. Pshetoz ja praju wam, so ſo hiſhcze na mui dyrbi do: fonecz, shtoz piſane ſteji: Won je bes Słofznikow rachnowany. Pshetoz shtoz wotemne piſane je, to ma Konj. Ief. 53, 13.

38. Woni pak djiachu: Kne: je, laj, tu ſtaj dwaj Meczej.

39. Won pak djesche knim: Doſj je. A won djesche wohn po ſwojim Waſchnju na woli: jomu Horu. A jeho Buczom: niy djechu ſa nim. Matth. 26, 30.

Matth. 14, 26. Jan. 18, 1.

40. A dżż won tam pſchindze, djesche won knim: Modlcze ſo, ſo bñſhcze do Spytowanja ne: panuli.

41. A won ſo wot nich wot: torze, tak daloko, jako njedze jedyn ſKamenjom docziſne, a poſlaknu na Kolena, modleſche ſo. Matth. 26, 39.

42. A djesche: Wotze, zeshli, da wsmi ton Kelich wotemne; niy pak moja Wola, ale twoja Wola ſo ſtan.

43. A Zandzel ſRebeſ ſjewi ſo jemu, a poſylni jeho.

44. A jako won ſo ſe Smer: cju biedzesche, modleſche won ſo nuterniſcho. A jeho Pot bje jako krawne Krepki, te pada: chu delje na Semju.

45. A ſtanuſchi wot Modlit: wy pſchindze won kſwojim Wu:

czomnikam, a namaka jich ſpizy Erudoby dla.

46. A djesche knim: Schemo ſpicze? Stancze a modlcze ſo, ſo do Spytowanja nepanecze.

47. A jako won hiſhcze rycze: ſche: laj, duż pſchindze Ebroda, a jedyn wot tych Dwanacze, menowany Judasch, djesche predy nich, a pſchibliza ſo kZe: ſuſej, ſo by jeho wołofchal.

Matth. 26, 47. Matth. 14, 43.

Jan. 18, 3.

48. Jezus pak djesche knje: mu: Judascho, pſcheradziſch ty człowſtſheho Ssyna ſWokofche: njom?

49. Jako pak to widziachu czi, kiz wołoko njecho bjechu, shtoto bicz ſechzesche, djiachu woni knjemu: Kneje, dyrbimy my ſMeczom do nich rubacz?

50. A jedyn wot nich rubnu woſcheho Mjeschnika Wotrocze: ka, a wotcza jemu jeho prawe Wucha. Matth. 26, 51.

Matth. 14, 47. Jan. 18, 10.

51. Jezus pak wotmolwi, a djesche: Nech jeno woni tak nietsk czinja. A won ſo jeho Wucha dotknu, a ſahoji jeho.

52. Jezus pak djesche kwo: ſchim Mjeschnikam, a kHetma: nam teho Tempła, a kStar: ſchim, kiz na njecho pſchifchli bjechu: Wy ſze jako na Mor: darja ſMeczemi a ſe Zerdzemi wojschli. Matth. 26, 55.

Matth. 14, 48.

53. Ja ſym ſchjednje pola was we Tempłu był, a wy neſſje žanej Ruhi na mne ſahozili; ale

to je ta wafcha Shtunda, a ta Mož teje Czjemnoszje.

Jan. 7, 30. St. 8, 20.

54. Woni jeho pał sapschizjachu, a wedžechu jeho, a pschimedžechu jeho do woscheho Mjeschnika Kejzje. Pjeter pał dżesche nasdala sa nim.

Matth. 26, 57. 58. Mark. 14, 53.

Jan. 18, 13.

55. A jako pał bjechu Wohen sakwjećili šredža we Rodzi, a šo wokoto sešydali; šynu šo Pjeter tež bes nich.

Matth. 26, 69.

56. Duž wulada jeho šejdžo jena Džowka pschi Šswjetkem, a polada runje na njeho, a dżesche: A ton bjesche tež snim.

57. Won pał jeho šaprije, a dżesche: Žonsta, ja jeho nešnaju.

58. A po malej Kwili wulada jeho druha, a dżesche: Ty šy tež tyč šamych jedyn. Pjeter pał dżesche: Człowecze, ja neššym.

59. A po malej Kwili, po jenej Shtundzi, wobtwerdži to nekajki druhi, a dżesche: Šawjernje, ton bjesche tež snim, pschetož won je tež Galilejški.

60. Pjeter pał dżesche: Człowecze, ja newjem, šcho ty prajišč. A nydom, dży won hišcže rycžesche, šapjewa Kapon.

Matth. 26, 74.

61. A ton Knes šo wobroczi, a polada na Pjetera. A Pjeter šo dopomni teho Knesa Šsłowa, jako won knjemu bjesche prajit: Predy dżyli Kapon sa

špiewa, budžesch ty me czi krocž šapriječ. Matth. 26, 34. 75.

Mark. 14, 30. 72. Jan. 13, 38.

62. A Pjeter płašasche žalosnje, dužy wohn.

63. Czi Muszy pał, kiž Jesuba dżeržachu, pscheshpotowachu a bijachu jeho, Ief. 50, 6.

64. A pschikrywšči jeho bijachu jeho do Woblečja, a praschachu jeho, a dżjachu: Šu daj, šchtu je, kiž cze dyri?

65. A šelke druhe Hanenja rycžachu woni pscheczimo jemu.

66. A dży Džen bje, šendžechu šo Štarschi teho Łuda, woski Mjeschnizy a Pišmawuczjeni; a wedžechu jeho psched šwoju Radu,

Matth. 27, 1.

Mark. 15, 1. Jan. 18, 28.

67. A dżjachu: Šsy ty Kryštus? pomjes nam. Won dżesche pał knim: Powjem ja wam runje, wy jo ščak nešwjericze; Matth. 26, 63.

68. Prasham pał ja waš, da wy mi newormolwicze, ani me tež nepuschćizicze.

69. Tehodla wor njetk budže człowški Šsyn šedžicž k Prawizy teje Možy Božeje.

Matth. 24, 30. Mark. 14, 62.

70. Duž dżjachu woni šchitzy: Šsy da ty ton Šsyn Boži? Won pał dżesche k tym šamym: Wy jo prajicze, pschetož ja šym.

71. Duž dżjachu woni: Šcho wjazy Šswjetsjenja potrebamy? Wy šmy jo šami šjeho Erta šlyšcheli.

Ton 23. Staw.

Kryształowe Czerpenje psched Pilatusom: jeho Křhizjowanie, Smercj a Porebanje.

1. Zyla jich Sromadzisna postanu, a wedzische jeho psched Pilata. Matth. 27, 2.

2. Woni poczachu pak jeho wobstorzicj, a džiachu: Na tym my namačamy, so won lud sawedje, a sakasuje Danje Kejzorej dawacz, a praji, so won je Křstus, ton Kral. Et. 20, 25.

3. Pilatus pak jeho woprascha, a dzesche: Ssy ty tych židow Kral? Won wotmolwi jemu, a dzesche: Ty jo prajisch. Matth. 27, 11. Mark. 15, 9.

Jan. 18, 33.

4. Pilatus pak dzesche kwošim Mjeschnikam a ludu: Ja žaneje Winy nenamačam na tym Cžloweku.

5. Woni pak čim bole wolachu, a džiachu: Won je lud samjesčat, wuczimšči tam a šem po wšchem židowškim Kraju, a je we Galilejskej spoczal hač šem.

6. Jako pak Pilatus wot Galilejskeje šlyšesche; praschesche won, hač ton Cžlowek Galilejski je?

7. A jako won stosemi, so won pod Herodaschowej Woschnošju bjesche; pošla won jeho k Herodaschkej, kotryž tejš we tych šamych Dnjach we Jerusalemi bjesche. Et. 3, 1.

8. Jako pak Herodasch Jesuša mulada, sweseli won šo jara, pschetož won by jeho dawno rad

widzil, dokelž wele wot njeho šlyšat bjesche, a nadžjesche šo, so budje njekajki Džiw wot njeho woladacz. Et. 9, 9.

9. A praschesche jeho šelke: won pak jemu nicžo newotmolwi.

10. Či woschi Mjeschnizy pak a Pišmaruczeni stejachu, a wobstorzowachu jeho twerdžje.

11. Ale Herodasch se šwojimi Wojakami jeho sazpi, a mjesesche jeho sa Šmjech, a woblecje jeho bješu Dřastu, a pošla jeho sašo k Pilatej.

12. A na ton Džen buschtaj Pilatus a Herodasch sašo Pschesčelaj bes šobu; pschetož predy bjesčtaj wonaj Nepscheczelaj na šo.

13. Pilatus pak sawoła tych woschich Mjeschnikow, a druhich Woschich, a lud romadu.

14. A dzesche knim: Wy šje teho Cžloweka kemni pschimedli, jako by won lud wotwroczał. A laj, ja šym jeho psched wami pscheshlyšat, a nenamačam na tym Cžloweku teje Winy žaneje, kotruž wy jemu dawaczje;

Matth. 27, 23. Mark. 45, 14.

Jan. 18, 38.

15. Ani tejš Herodasch: pschetož ja šym was knjemu pošlat; a laj, nicžo neje jemu dowedžene, ščtož by Šmercjje winowate byšo.

16. Čehodla zu jeho kostacz a puschčicj.

17. Na rocžny Čjaš pak dřešbesche won jim jeneho Žateho po Waschnju puschčicj.

18. Duż samota była Ero-
madziśna, a dżesche: Precz stym,
a puszczy nam Barabasa.

Matth. 27, 22. 23.

19. (Kotryż bjesche njełajkeje
Swady a Mordarstwa dla, kiz
šo we Mjeszi stało bjesche, do
Zastwa czisneno.)

20. Duż ryczesche Pilatus sašo
knim, a zische Jesusa puszczyj.

21. Woni wotmolwicu pał,
a djiachu: Kschizuj, kschizuj jeho.

22. Won pał kczeczemu dze-
sche knim: Sšto pał je ton
Steho czinił: Ja žaneje Winy
teje Smercyje na nim nena-
makam; tehodla žu jeho kostaj
a puszczyj.

23. Ale woni swulkim Wola-
njom na nim leżachu, žadajy,
šo by kschizowany był. A jich
a tych woschich Mjeschnikow
Wolanje roshylni šo a psche-
može.

Jan. 19, 12.

24. Duż wotšudzišche Pilatus,
šo by šo po jich Proštwi stało.

25. A puszczy jim teho,
Kotryž Šbjezka a Mordarstwa
dla bje do Zastwa czisneno,
psche kotrehož woni prošachu;
ale Jesusa poda won jich Woli.

Matth. 27, 26.

26. Jako woni jeho pał wohn
wedzichu: šapschijachu woni je-
neho, Šchimana Žirenskeho,
kotryž Špola pschindže; a pošo-
žichu ton Kschiz na njeho, šo by
jon sa Jesusom nešt.

Matth. 27, 32. Mark. 15, 21.

Jan. 19, 17.

27. Sa nim pał dżesche wul-
ka Ežroda Eždzi, a Žonskich,

Kotrež jeho žarowachu a wopla-
kowachu.

28. Žesus pał šo wobroczi
knim, a dżesche: Wn Dżowki
š Žerusalem, neplacjyje psche
mne, ale placjyje šame na šo,
a na šwoje Dżeczi.

29. Pschetož laj, Ežaš budže
pschindž, we kotromž budže pra-
jene: Šbožne šu te Neplodne,
a te Žiwoty, kiz nejšu porodžile,
a te Madra, kiz nejšu czjeschile.

Ief. 54, 1. Matth. 24, 19.

30. Eedy budža poczinaj
prajicž kšoram: Padajicze na
nas; a kšorkam, pschikrywajicze
nas!

Ief. 2, 19. Hof. 10, 8.

Sjem. 6, 16. St. 9, 6.

31. Pschetož dnyž šo to stane
na šyrem Dzewi, ššto da na
šuchim budže? 1 Pietr. 4, 17.

32. Buschtaj pał tež druhaž
dwaj Štošznikaj wuwedženaj,
šo byšchtaj snim škonžowanaj
byłaj.

Ief. 53, 13. Jan. 19, 18.

33. A jako pał pschindžeču
na to Mjesto, kotremuž rješa
ju šopowišczo: kschizowachu
woni jeho tam, a teju Štošzni-
kow snim, jeneho kšrawizy, a
druheho kšjewizy.

Matth. 27, 33.
Mark. 15, 22.

34. Žesus pał dżesche: Wot-
že, wodaj jim; pschetož woni
newedža, ššto czinja. Woni
pał rosdžjelichu jeho Draštu,
a czisłkachu loš wo nju.

Pf. 22, 19. Matth. 27, 35. Mark.

15, 24. Jan. 19, 24.

35. A lud štejesche, a pschi-
ladowasche. Eži Woschi pał
tež snimi šanicžowachu jeho, a

djachu: Druhimi je won pom-
hał, nech sebi sam pomha, jeli so
won je ton Krystus, ton Wu-
swoleny Bozi. Matth. 27, 42.

36. Tejz czi wojerzzy Wo-
troczzy sanicjowachu jeho, pschi-
stupichu knjemu, a podawachu
jemu Kibake,

37. A djachu: Espli ty
ton židowski Kral, da pomhaj
sam sebi.

38. Tejz bjesche nad nim
Pismo napisane, sGrichiskimi,
a Kacjaniskimi, a sHebrejskimi
Pismikami: Euton je ton ži-
dowski Kral. Matth. 27, 37.

39. A jedyn teju Skofznikow,
kij křim wišashtaj, hanesche
jeho, a djesche: Espli ty Kry-
stus, da pomhaj sebi a namaj.

40. Duž wormalwi ton druhi,
pošwari jeho, a djesche: A ty
šo tejj nebojši psched Bohom,
kij ty schaf we runem Sata-
manstwi šy?

41. A moj schaf šmoy po Pra-
wem we tem šamem; pschetož
namaj šo prawje dostane, schtož
šnaschimi Škutkami šmoy sa-
šluzitaj. Ton pak nicjo Nes-
šobneho neje cjinik.

42. A djesche kJesusej: Kneže,
šromm na mne, dož do šwojeho
Kralestwa pschindjesch.

Matth. 16, 28.

43. A Jesus djesche knje-
mu: Samjernje, ja praju czi:
Dženka budžesch ty šomnu we
Paradisfu.

44. Bjesche pak wokoto sche-
steje Štundy, a bu Ezma po-
wschej Semi, hač do džewja-

teje Štundy. Matth. 27, 45.
Mark. 15, 33.

45. A Škonožo šo saczmi, a
Šawischk teho Šempla rostorže
šo na pol.

46. A Jesus šawoša šwulkim
Łošom, a djesche: Wotze, ja
poruczju šwoju Duschu do twos-
jeju Kufow. A jako won to
bjesche wureknuł, da won šwo-
jeho Duchu wot šo.

Matth. 27, 50. Pf. 31, 6.

47. Jako pak Hetman to
widzišche, schtož šo šta, kwa-
lesche won Boha, a djesche:
Šawjeshe, ton Ełlowek je pra-
wy bpl.

48. A šchitzjy Łudžo, kij podla
bjechu a pschiladowachu, jako
widžichu, schtož šo šta, dyrichu
na šwoju Wutrobu, a wro-
czichu šo.

49. Jeho Šnajomni pak
šchitzjy štejachu nasdala, a te
Žonške, kotrej bjechu sa nim
šGalilejskeje šchte, ladawšchi to
šchitko widžichu.

50. A laj, Muž, šMenom
Joseph, radny Knes, kij bjesche
dobry a bohabošasny Muž,
Matth. 27, 57. Mark. 15, 43.

Jan. 19, 38.

51. Ton nebjesche šwolik do
jich Radny a Šurka, bjesche
šArimathij, se židowskeho Mje-
sta, kij tejj na Bože Kralestwo
wocžakowasche. St. 2, 25. 38.

52. Ton pschischedšij kPilatej
prošesche psche to Ezielo Je-
šufowem.

53. A won wša jo delje, sa-
wali to šame do czištego Matu,

a polozi jo do murubaneho Rowa, we kotrymž hiščeje nidy nicto nebjesche ležat.

54. A bjesche Džen teho Pšihotowanja, a Šabbat nastawasche. Matth. 27, 62.

55. Te žonſke paſ pſchin- džechu ſa nim, kotrej bjechu ſa nim ſchle ſGalilejſkeje, a wob- ladowachu Row, a kaſ jeho Ežjeło položene bu. Et. 8, 2.

56. Wone ſo paſ wrocziču, a pſchihotowachu te wonjaje Wjezj, a žalby. A pſches Šab- bat wone wotpoczowachu po Pſchikaſni. 2 Rožj 20, 10.

Ton 24. Star.

Kryſtuſkowe horjeſtacije a ſ Nebju Špjecije.

Alle prieni Džen po Šabbaciji jara rano, pſchindžechu wone ſRowu; a neſechu te wonjaje Wjezj, kotrej bjechu pſchihotowale, a tež bjechu njekotre druge ſnimi. Matth. 28, 1.

Mark. 16, 1. Jan. 20, 1.

2. Namakachu paſ Kamen wotwaleny wot Rowa.

3. Duž ſajndžechu wone nuž, a nenamakachu teho Kneſa Je- ſuſa Ežjeło.

4. A ſta ſo, jaſo wo to ſame wulkej Staroſzi bjechu, laj, da nahlje pſchiſtupičtaj dwaj Mu- ſſaj knim, we jaſnyh Draſtach.

Jan. 20, 12. Jap. Et. 1, 10.

5. A wone ſo ſtroziču, a potiliču ſwoje Wobleczo ſSe- mi. Duž džičtaj wonaj knim: Ščto pytače wy žiweho pola Morwyh?

6. Won tu neje, ale je ſta- nuł. Dopomncze ſo teho, kaſ wam prajesche, jaſo won hiščeje we Galilejſkeje bjesche,

7. A džesche: Ežlowſki Šyn dyrbi do Rukow toč Rjeſchni- kow podaty a ſſchizowany byč, a na czezi Džen budže won horjeſtanuč. Matth. 17, 22.

8. A wone ſo dopomniču jeho Ešlowow.

9. A wrocziču ſo ſaſo wot Rowa, a pſchipowedachu to ſchitko tym Židnacze, a druhim ſchitkim.

10. Bjechu paſ Mária Mad- lena, a Johanna, a Marja, Jakubowa Macž, a druge nie- kotre ſnimi, kotrej to tym Ja- poſchtołam powedachu.

Et. 8, 2. 3.

11. Alle jich Ešlowa ſo jim ſdachu, jaſo bychu Baſnicžki byle, a newjerjachu jim.

12. Pieter paſ ſtanu, a bje- žesche ſRowu, a nakili ſo do njeho, a wulada te rubjane Mlachty ſame ležjo, a woten- dže; a džiwasche ſo pſchi ſebi temu, ſčtož ſo ſtało bjesche.

13. A laj, dwaj wot nič džješčtaj ton ſamy Džen do Mjeſtka, kotrej bjesche wot Je- ruſalema ſcheſždžeſčaj Honow- dalofo, ſMenom Emmauſ.

Mark. 16, 12.

14. A rycješčtaj beſ ſobu wot teho ſčeho, ſčtož ſo ſtało bjesche.

15. A poda ſo, jaſo wonaj taſ rycješčtaj, a ſo wopraſcho- waſčtaj beſ ſobu; pſchibližowa

śo Jezus knimaj, a dzjesche snimaj.

Matth. 18, 20.

16. Ale jeju Woczi bjechu djerjane, śo jeho nesnajeschtaj.

17. Won pał dzjesche knimaj: Kajke śu to Rycze, kotrej woj duzy bes śobu mataj, a śtaj śrudnaj?

18. Duż wotmolwi jedyn śMenom Kleophas, a dzjesche knjemu: Śsy ty ton jeniczi kniśnik we Jerusalemi, kiż by ne- wedził, ścho śo we tych Dnjach tam śtało je?

19. A won dzjesche knimaj: Kajke? Wonaj pał dzjeschtaj knjemu: Śo ždyn wot Jezusa Nazarenskeho, kotroj bjesche Propjeta, moznj we Skutkach a Śłowach, psched Bohom a pschedewśchjem Ludom.

Matth. 21, 11.

20. Kał jeho naschi woschi Mjeschnizy a Kneza podali śu śSatamanśtwu teje Śśmierzje, a jeho śschizowali.

21. My śo pał nadziachmy, śo won budže Israela wumoz. A psche wścho je dženka czezi Džen, jako śo to śtało je.

22. Zejż śu nas nastrojale niekotre žonśke tych Naschich, kiż śu rano pola Kowa byłe.

Matth. 28, 8. Mark. 16, 10.

23. A jako jeho Ćzielo nenama- łachu, pschindžechu prajuzy, śo śu tej widziłe Widjenje tych Zan- dželow, kotśiz praja, śo je žiwy.

24. A niekotsi bes nami dzje- chu tam śKowu, a namałachu jo tał, kajż žonśke prajachu; ale jeho newidžichu.

25. A won dzjesche knimaj: D wy tupeje a ljeneje Wutroby, kwjerenju temu schitkemu, śchoż Propjetajo ryczeli śu!

26. Medyrbesche Krystus to czerpicz, a kśwojej Kraśnoszi śajndž?

Jef. 50, 6.

27. A poczinawśchi wot Mojs- safa a wot śchjeh Propjetaow wukładowasche jimaj, śchoż we wśchjem Piśmi wot njeho ry- czjane bje.

1 Mojs. 3, 15.

Ps. 8, 6. 16, 9. 10. 22, 1. Ćiob 19, 25. Jef. 53, 1. Ćof. 6, 1. 2.

28. A woni pschiblizachu śo ktemu Mjestku, dzej dzjechu; a won cžinesche, jako by žyt dale hič.

29. A wonaj nusowaschtaj jeho, a dzjeschtaj: Wostan pola nas, dokelż śo śWeczoru pschi- blizuje, a Džen je śo nakilił. A won dzjesche nuz, śo by pola neju wostal.

1 Mojs. 19, 3.

30. A śta śo, jako snimaj śa Ćlidom śejdžishe; wśa won ton Klieb, dżakowasche śo, łas- masche a poda jon jimaj.

31. Duż buchū jeju Woczi wotewrene, a pośnaschtaj jeho. A won śo śhubi psched nimaj.

32. A wonaj dzjeschtaj bes śobu: Nehoresche śo naju Wu- troba we namaj, jako śnamaj ryczesche na Puczu, a namaj to Piśmo wotewri?

33. A wonaj stanuschtaj we tej śamej Śchtundzi, wrocziśch- taj śo do Jerusalema; a nama- łaschtaj tych Židnacze śroma- džennyh, a tych, kiż pschi nich bjechu,

34. Kosić djachy: Ton Knes je wopravdži stanul, a Schimanej so sjewil. 1 Kor. 15, 4. 5.

35. A wonaj powedaschtaj jim, shto so na Puczu stalo bje, a tak won wot neju posnaty je, na tem, jako Klieb łamasche.

36. Jako woni pak wot teho rycjachu, stejescze Jezus sam kredza bes nimi, a dzjesche knim: Mjer budź swami.

Mark. 16, 14. Jan. 20, 19.

37. Woni so pak strojichu a bojachu so, pomysłiwski hebi, so Ducha widza.

38. A won dzjesche knim: Shto sje tak nastrojeni? a czohodla so tajke Myšlje sbje: hajy we waschich Wutrobach?

Mark. 4, 40.

39. Woladajcye mojej Kuzy a mojej Nosh, ja sym sam tudy; dotkajcye so me, a ladajcye; pschetoz Duch nima Czjela ani Koszje, jako wy widzicze, so ja mam.

40. A dnj won to prajit bjesche, pokasa jim Kuzy a Nosh.

41. Jako wani pak hishcze newjerjachu psched Bešeloszu, a so dżiwachu, dzjesche won knim: Macze tu shto jysz?

42. A woni podachu jemu Kruh peczeneje Ryby a Płast Meda.

Jan. 21, 10.

43. A won je wsa, a jydzišche psched nimi,

44. A dzjesche knim: To su te Kycyje, kotrej ja kwam ryczał sym, jako hishcze pola was

bjech, so schitko dyrbi dopelnene bycj, shtoz wotemne pišane je we Mojsafomym Sakonju, a we Prophetach, a we Psalmach.

45. Tedy wotewri won jim Kosom, so bychu Pišmo srosemili.

46. A dzjesche knim: Tak je pišane, a tak dyrbesche Krystus czerpicz, a na czeczi Džen horje stanucz wot Mornych,

Echt. 27. Ps. 22, 7. 16.

47. A dacj prjedowacz we swojim Meni Pokutu a Kschom Wodacyje be wschjemi Ludzimi, a sapoczecz we Jerusalemi.

48. Wy pak sje teho schitkeho Sswjetkojo.

49. A laj, ja zu postacz to Eslubjenje swojeho Wortja na was. Wy pak wostancze we Mjeszi Jerusalemi, hacj budzeczje wobleczeni sRozu sWoskoszje. Jan. 15, 26. St. 16, 7.

Jap. St. 1, 4.

50. Won wumedze jich pak wohn hacj do Bethanij; a postbjeze swojej Kuzy horje, a pozjonowa jich. Jap. St. 1, 12.

51. A sta so, jako won jich pozjonowa, puszczy won so wot nich, a bu horje sbjeneny do Nesbesj. Mark. 16, 19. Jap. St. 1, 6.

52. A woni modlachu so knjemu; a wroczychu so sašo do Jerusalema swulkej Bešeloszu.

53. A bjechu stajnje we Templu, czeszjachu a kwaljachu Boha. (Hamen.)

Konj teho Evangeliona św. Łukasza.

Szenje

Szenje świateho Jana.

Ton 1. Staw.

Wot Krysta Parschony a Hamta, tejj wot Handrija, Pietra, Philippusa a Nathanaela, jeho Wucjomnikow.

We Spoczatku bje to Estowo, a to Estowo bje pola Boha, a Boh bje to Estowo.

1 Mojs. 1, 1. 1 Jan. 1, 1. 2.

St. 5, 20.

2. To same bjesche we Spoczatku pola Boha. Pschist. 8, 22.

3. Schitke Wjezy su psches to same czinene, a bes teho sameho neje niczo sczinene, schtoz czinene je.

Pf. 33, 6.

Kol. 1, 16. 17. Hebr. 1, 2.

4. We nim bje žiwjenje, a to žiwjenje bje Ežlowekow Sswjetzo.

St. 5, 26. St. 12, 46.

5. A to Sswjetko swjeczjesche we Ežjemnoszi, a Ežjemnosz neje jo sapschijaka.

St. 8, 12.

St. 9, 5. St. 12, 46.

6. Ežlowek bje wot Boha pošlany, sMenom Jan.

Matth. 3, 1. St. 11, 10. Mark. 1, 2.

Łuf. 3, 3.

7. Ton pschindže na Sswjetjenje, so by swjetst wot teho Sswjetka, so bychu schitzy psches jeho wjerili.

8. Ton samy nebje to Sswjetko, ale so by won swjetst wot teho Sswjetka.

9. To bje to prawe Sswjetko, kotrej schitkich Ľudzi rošswjeczi, kiž do Sswjeta pschindu.

St. 12, 46.

10. Won bje na Sswjeczi, a Sswjet je psches njeho sczineny; a Sswjet jeho neposna.

1 Mojs. 1, 1. Hebr. 1, 2. St. 11, 3.

11. Won pschindže do teho Sswojeho, a czi Sswoji jeho horje newšachu.

12. Kajz wele paž jeho horje wšachu, tym da won Mož, so bychu Bože Džeczi byli, kotsiž do jeho Mena wjerja.

Rom. 8, 15. Gal. 3, 26.

13. Kiž nejku sKrwje, ani sWolje teho Ežjeta, ani sWolje jeneho Muža; ale wot Boha su narodženi.

St. 3, 5.

1 Jan. 5, 4. Ľaf. 1, 18.

14. A to Estowo sczini so Ežjeto, a bydlesche bes nami, a my widžichmy jeho Krašnosť, jafko Krašnosť teho jeniczkeho narodženeho Ssyna wot Wotza, pošne Nady a Prawdy.

Ľef. 7, 14. Matth. 1, 16. Łuf. 1, 31.

St. 2, 7. Ľef. 40, 5. Matth. 17, 2.

2 Pietr. 1, 16. 17. Ľef. 60, 1.

15. Jan swjetst wot njeho, woła a praji: Ton bjesche, wot kotrehož ja prajit šym, so budže po mni pschindž, a je predy me byl: pschetož won bjesche prednišchi, dnžli ja.

Matth. 3, 11.

Mark. 1, 7.

16. A sjeho Pošnoszje šmy my schitzy brali Nady sa Nady.

St. 3, 34. Kol. 1, 19. St. 2, 9.

17. Pschetož ton Šakon je psches Mojsaka daty; ale ta Nada a Prawda je psches Ľesom Krysta šo štala.

2 Mojs. 20, 1.

18. Nichto neje nidy Boha widzil: ton jeniczki narodzeny Esyn, kiz we Wotza Klini je, ton je nam to same wupowedal.

2 Mojs. 33, 20. 1 Jan. 4, 12. 1 Tim.

6, 16. Jan. 6, 46. Luf. 10, 22.

19. A to je to Eschwjetsenje Janowe, jako czi židzi pošlachu s Jerusalema Djeschnikow a Levitow, so bychu jeho woprascheli: Schtu sy ty?

St. 5, 33.

20. A won posna, a nesaprje; a won posna: Ja nešnym Krysstus.

St. 3, 28.

21. A woni wopraschachu jeho: Schto da? Esy ty Elias? A won djesche: Ja nešnym. Esy ty Propheta? A won wotmolwi: Ne.

5 Mojs. 18, 15. Matth. 16, 14.

22. Duž djachu woni knjemu: Schtuha da sy ty? so my Wotmolwenje damy tym, kotřiž nas pošlali su. Schtoha prajisch ty kam wot sebe?

23. Won djesche: Ja sym prjedarski Łoſ we Puzini; pschotujcye Pucz teho Knesa, jako Propheta Jesaias prajil je.

Jes. 40, 3. Matth. 3, 3. Mark. 1, 3.

Luf. 3, 4.

24. A czi, kiz pošlani bjechu, bjechu wot Pharisejsch,

25. A prashachu jeho, a djachu: Ejohodla da hcziisch ty, dnyž nešny Krysstus, ani Elias, ani Propheta?

26. Jan wotmolwi jim, a djesche: Ja hczu s Wodu; ale won je šredža bes was stupil, kotrehož wy nesnajcye.

Matth. 3, 11. Mark. 1, 7. Luf. 3, 16.

27. Ton je, kiz po mni pschindž budže, kotryž predy me byl je, kotrehož crijome Remeschki ja nešnym dostojny rošwjafacj.

St. 3, 26.

28. To šo sta we Bethabara, tamnu Strony Jordana, dječ Jan hcziische.

St. 10, 40.

29. Na drubi Džen wulada Jan Jesuša, so knjemu dje; a djesche: Łaj, to je Bože Jehnjo, kotrež teho Eschwjeta Kjechi neše.

Scht. 36.

2 Mojs. 12, 3.

30. Ton je, wot kotrehož ja wam prajil sym, so sa mnu pschindže Muž, kotryž predy me byl je: pschetož won bjesche prednišche, dnjli ja.

Scht. 15.

31. A ja jeho nesnajach; ale so by won šjawnny byl we Israelu, wšhodla sym ja pschischot hczič s Wodu.

St. 7, 4.

32. A Jan dale šchwjetsesche, a djesche: Ja widžich, so ton Duch delje leczišche jako Holb s Nebes, a wosta na nim.

Matth. 3, 16. Mark. 1, 10.

Luf. 3, 21. 22.

33. A ja jeho nesnajach; ale ton kiz me pošla, so bych s Wodu hczič, ton šamy djesche mi: Na kimž budješch widžicž teho Ducha delje leczič, a so won na nim wostane; ton šamy je, kotryž se šwjatym Duchom hczi.

Jap. St. 1, 5.

34. A ja widžich to, a šchwjetsiach, so ton je Boži Esyn.

35. Nasajtra stejesche šabo Jan, a snim dwaj wot jeho Wuczomnikow.

36. A jako won Jեսuša wu-
lada khodzjo, dzjesche won: Łaj,
to je Bože Jehnjo. Scht. 29.
37. A taj dwaj jeho Buczom-
nikow štyscheschtaj jeho ryczo,
a dzjeschtaj sa Jեսušom.
38. Jեսus šo pať wobroczi,
a widzišche, so wonaj sa nim
djetaj, a dzjesche knimaj: Shto
pytataj? Wonaj pať dzjeschtaj
knjemu: Rabbi (to je pschetoz-
jene, Mischtre), dže šy na
Hospodzi?
39. Won dzjesche knimaj:
Dojtaj a ladajtaj. Wonaj te-
hodla pschindzeschtaj, a ladašch-
taj, dže won na Hospodzi je,
a mostaschtaj ton šamy Džen
pola njeho. Bjesche pať wokolo
džesateje Schtundy.
40. Jedyn wot teju dweju,
kiz to wot Jana štyscheschtaj,
a sa Jեսušom dzjeschtaj, bjesche
Štadrij, ton Bratr Schimana
Netra. Matth. 4, 18.
41. Ton šamy namaťka naj-
predy šwojeho Bratra Schima-
na, a praji knjemu: Ny šmy
teho Mešiasa namaťkali (to je
pschetozjene, ton Žalbowany).
Matth. 4, 18.
42. A wedzišche jeho Łe-
sušej. Jako jeho pať Jեսus
mulada, dzjesche won: Ty šy
Schiman, Žonašowy Šsyn;
tebi dyrbja Kephās rjekacz (to
je pschetozjene, Djerr).
Matth. 16, 18.
43. Na druhi Džen psche
Jեսus do Galilejskeje cjanucz, a
namaťka Philippa, a praji knje-
mu: Poj sa mnu.
44. Philippus pať bjesche
šBethsaidy, steho Mjesťa Jan-
drijoweho a Djetrowego.
45. Philippus namaťka Na-
thanaela, a praji knjemu: Ny
šmy teho namaťkali, wot kotre-
hož Mojsaš we Sakonju, a
Prophetojo šu pišali, Jեսuša,
Žosephoweho Šsyna šNaza-
retha. 1 Mojs. 49, 10.
5 Mojs. 18, 18. Jer. 7, 14. St. 40, 11.
St. 53, 2. Jer. 23, 5. Eš. 34, 23.
Dan. 9, 24. Matth. 2, 23.
46. A Nathanael praji knje-
mu: Shto može šNazarethu
Dobreho pschindž? Reķnu knje-
mu Philippus: Poj a woladaj.
St. 7, 41.
47. Jese-widzišche, so Na-
thanael knjemu dže, a praji wot
njeho: Łať, to je prawy Israeł-
ski, we kotrymž žane Žebanje
neje. Ps. 32, 2.
48. Nathanael praji knjemu:
Kať ty me šnajesch? Jեսus
wotmolwi, a dzjesche knjemu:
Predy dnžli cže Philippus sa-
wola, dnž ty pod Figowžom
bjesche, ja cže widžich.
49. Nathanael wotmolwi, a
praji knjemu: Rabbi, ty šy
Šsyn Boži, ty šy ton Kral
Israelski. St. 6, 69.
Matth. 16, 16. Mark. 8, 29.
50. Jեսus wotmolwi, a dže-
sche knjemu: Dokelž ja czi šym
reķnuť, šo ja cže widžil šym
pod Figowžom, da wjerisch; ty
budžesch hišcže wetsche Wjezo
widžicz dnžli te.
51. Tešž dzjesche won knjemu:
Šawjernje, šawjernje, ja praju.

wam: **Wot** njetk budžeje wi-
dziej Nebjo wotewrene, a **Božich**
Jandželow horje a delje pschindž
na czlowoskeho **Esyna**.

1 **Mojs.** 28, 12. **St.** 35, 1. **St.** 48, 3.

Ton 2. Staw.

Wot Kananejskeho **Kwaša**, a **Wuczišje-**
nja teho **Templa**.

A na czechim **Dnju** bje **Kwaš**
we **Kana Galilejskej**; a **Jesu-**
sowa Macz bjesche tam.

2. **Jesus** pač a jeho **Wu-**
czjonnizy bjechu tež na **Kwaš**
prošeni.

3. **A** jako **Wina** pobrachnu,
džesche ta **Macz** **Jesusa**wa knje-
mu: **Wina** nimaju.

4. **Jesus** džesche knej: **Žon-**
ska, **ščto** mam ja **stobu?** moja
Sčrunda hišcže neje pschi-
ščla. 2 **Sam.** 16, 10.

5. **Jeho** **Macz** džesche k **Estu-**
czjonnikam: **Ščtož** won wam
praji, to czincze.

1 **Mojs.** 41, 55.

6. **Bjechu** pač tam **ščesž** ka-
mente wodne **Korta** stajene, po
Waschnju **židowskeho** **Čžiženja**;
a džiechu do kojždeho **dwje** aby
czi **Wjern**. **Mark.** 7, 3.

7. **Jesus** prajesche knim: **Na-**
liče te wodne **Korta** **Wodu**.
A woni je naljachu hacž do
Wercha.

8. **A** won džesche knim: **Čzer-**
paječe njetk, a pschinesže **Brasč-**
žy. **A** woni pschinešechu.

9. **Jako** pač **Brasčka** wopta
to **Wino**, kotrež bjesche **Woda**
było, a newedžiče, swotkal je
(czi **Estuczjonnizy** pač wedžiču,

kž **Wodu** cžerpali bjechu): **sa-**
wotła **Brasčka** **Nawoženju**,

10. **A** džesche knjemu: **Kojždy**
dawa pschi **Prijotku** **Dobre** **Wi-**
no, a **duž** šo šu napili, tedym
to **šlabsche**; ty šy to **dobre**
Wino hacž šem ššhował.

1 **Mojs.** 43, 34. **Žag.** 1, 6.

11. **To** je prieni **Žejch**, kotryž
Jesus ščini we **Kana** **Galilejskej**, a šjewi šwoju **Krašnosž**.
A jeho **Wuczjonnizy** wjerjachu
do njeho.

12. **Potom** cženishe won de-
lje do **Kapernauma**, won, jeho
Macz, jeho **Bratsja** a jeho
Wuczjonnizy; a nepobychu tam
dołho.

13. **A** **židow** **Žutry** bjechu
blisko, a **Jesus** cženishe horje
do **Jerusalema**.

14. **A** namaka we **Templu**
šejdžo, kotšij **Wotny**, a **Wowžy**
a **Hołbje** pschedawachu, a **tych**
Pschemjenerjow.

Matth. 21, 12. **Mark.** 11, 15.

15. **A** won ščini **Krijud** wot
Sčtrypkow, a wuhna **ščitlich**
steho **Templa**, tež **Wowžy** a
Wotny; a roškypa **Pschemjene-**
rijam te **Penesy**, a swroczi **Blida**,

16. **A** džesche knym, kotšij
Hołbje pschedawachu: **Enoš-**
cže te **Wježy** precž, a **neczincze**
šmojeho **Wotža** **Doma** **kupny**
Dom.

17. **Jeho** **Wuczjonnizy** pač
špomnichu na to, **ščtož** pižane
steji: **Ta** **Šsurowosž** wo **twoj**
Dom je me ščzrała. **Pf.** 69, 11.

18. **Duž** wotmolwachu te-
hodla **židzi**, a džjachu knjemu:

Kajli Zeich ty nam pokazješ, so ty to czinicz mozesch?

19. Jesus wotmolwi, a djesche knim: Koswalcze ton Tempel, a we czjoch Dnjach zu ja jon saso stajicz. Matth. 26, 61. Et. 27, 40. Mark. 14, 58. Et. 15, 29.

20. Duż djiachu židzi: Ton Tempel je we schesi a schtyrzeczi bjetach natwareny; a to zesch ton samy we czjoch Dnjach stajicz?

21. Won pak ryczesche wot Tempela swojeho Czjela. Kol. 2, 9.

22. Jako won pak wot Morwyh bjesche horje stanul, spomnichu jeho Wuczomnizy na to, so won to prajit bjesche; a wjerjachu temu Dikmu, a Estowu, kotrez Jesus bjesche ryczal.

Łuf. 24, 8. Ps. 16, 10.

23. Jako won pak bjesche we Jerusalemi na Zutrach, na rocnyym Dnju: wjeresche jich wele do jeho Mena, widziwoschi jeho Djiwy, kotrez won czinesche.

24. Ale Jesus so jim nedowjeri, pschetoz won schitlich snajesche,

25. A nepotrebasche, so by jemu schtu swjetsit wot Czloweka, pschetoz won wedzische derje, schto we Czloweku bjesche. Ps. 7, 10.

Ton 3. Staw.

Krystus ryczi Nikodemusom wot Pucza twojecznemu živenju: a Jan ryczi se swojimi Wuczomnitami.

Czlowek pak bjesche wot Dharijskich, Menom Nikodemus, Woschi bes židami;

Et. 7, 50. Et. 19, 39.

2. Ton pschindje I Jesusej w Mozy, a djesche knjemu: Mischtre, my wjemy, so ty by sa Wuczerja wot Boha pschischof; pschetoz nichto nemože te Djiwy czinicz, kotrez ty czinisch, fiba so by Boh snim byt.

3. Jesus wotmolwi, a djesche knjemu: Samjernje, sawjernje, ja praju czi: Zeli so so schtu snowehe nenarodzi, nemože won Bože Kralestwo woladacz.

4. Nikodemus djesche knjemu: Kak so može Czlowek narodzicz, dyž stary je? može won tejj saso do swojeho maczjerneho žiwota bicz, a so narodzicz?

5. Jesus wotmolwi: Sawjernje, sawjernje, ja praju czi: Zeli so so schtu nenarodzi s Wody a s Duchu, da won nemože do Božeho Kralestwa pschindz. Ez. 36, 25-27. Eph. 5, 26. Hebr. 10, 22.

6. Schtož so wot Czjela je narodzilo, to je Czjelo: a schtož so wot Ducha je narodzilo, to je Duch. 1 Mojs. 5, 3. Rom. 3, 23.

7. Nedživaj so, so ja tebi prajit bym: Wy dyrbicze so snowehe narodzicz.

8. Wjetr duje, dzej je, a jeho Schumenje klypschisch ty; ale ty newjesch, swotkal won pschilhadza, a dje won dš. Tak je kobjdy, kiz so s Ducha narodzil je. Prjed. 11, 5.

9. Nikodemus wotmolwi, a djesche knjemu: Kak može so to stacz? Ezech. 36, 26.

10. Jesus wotmolwi, a djesche knjemu: Ssy ty Mischter we Israelu, a newjesch to?

11. Samjernje, samjernje, ja neho Ssyna Božeho. St. 5, 24. praju cji: Wy rycjiny, sctoz St. 6, 40. 47. my wjemy, a swjersimo, sctoz my widzili smy; a wy newo- smecze nasche Sswjetsenje horje.

St. 7, 16. St. 8, 26. 28.

12. Newjericze wy, dnz wam wot semjazych Wjezow praju; kak da byschcze wjerili, dy bych wam wot nebestich Wjezow prajil?

13. A nictu nestupi do Nebes, kiba ton, kotryz sNebes delje pschischof je, ton czlowski Ssyn, kiz we-Nebesach je.

St. 6, 62. Ephes. 4, 9.

14. A kajz Mojsas Hada je we Puszini pomoschil, tak dyrbi czlowski Ssyn pomoschenn bycz.

4 Mojs. 21, 8. 9.

15. So bychu schitzo, kiz do njeho wjerja, shubeni nebyli, ale wjeczne žiwjenje mjeli.

Mark. 16, 16. Łuf. 19, 10.

16. Pschetož tak je Boh ton Sswjet lubował, so won swojeho jenickeho narodženeho Ssyna dal je, so bychu schitzo, kiz do njeho wjerja, shubeni nebyli, ale wjeczne žiwjenje mjeli.

St. 15, 13. 1 Jan. 4, 9. St. 3, 16.

Rom. 5, 8. St. 8, 32.

17. Pschetož Boh neje swojeho Ssyna do Sswjeta pošlat, so by won Sswjet sudzil, ale so by Sswjet psches njeho sbožny byl.

St. 9, 39.

18. Sctuz do njeho wjeri, ton nebudze sudženn; sctuz pač newjeri, ton je hižom sudženn; pschetož won neje wjeril do Mena teho jenickeho narodže-

neho Ssyna Božeho. St. 5, 24. St. 6, 40. 47.

19. To je pač ton Ssud, so to Sswjetlo je do Sswjeta pschischof; a ľudzo lubowachu tu Eziemnosz bole, dnzli Sswjetlo; pschetož jich Skutki bjechu ste.

St. 1, 5. 9.

20. Sctuz Ste czini, ton hidzi Sswjetlo, a nepschindze na Sswjetlo, so bychu jeho Skutki schtrafowane nebyle. Eph. 5, 13.

21. Sctuz pač Prawdu czini, ton pschindze na Sswjetlo, so bychu jeho Skutki sjawne byle; pschetož wone su we Bosy cjenene.

Eph. 5, 8. 9.

22. Potom pschindze Jesus a jeho Wuczomnizy do židowsteje Semje, a wosta tam snimi, a hczijsche.

St. 4, 1. 2.

23. Jan pač tež hischcze hczijsche we Enoni, blisko pschi Salimi, pschetož tam bjesche wele Wody; a woni pschihardzachu, a dachu so hczicz.

1 Sam. 9, 4.

24. Pschetož Jan hischcze ne bjesche do Zastwa položeny.

Matth. 14, 3. Łuf. 3, 19. 20.

25. A sbjenu so tehodla Wopraschenje bes Janowymi Wuczomnikami se židami wo Wuczisjenje.

26. A pschindzachu kZanej, a dzjachu knjemu: Rabbi, ton, kiz stobu bjesche sa Jordanom, wot kotrehož ty swjersesche, laj, ton hczi, a schitzo du knjemu.

Matth. 3, 11. 13.

27. Jan wotmolwi, a dže- sche: Člowek sebi niczo wsacz

nemože, kiba so budže jemu date s Nebes. Et. 19, 11.

28. Wy šami sje mi Šswjet-kojo, so ja šym powedzil, so neššym Krynstus, ale so šym predy njeho pošlany.

Et. 1, 20. 30.

29. Šhtuž ma Newestu, ton je Nawoženja. Ton Pšheczel paš nawoženiny steji a pošlucha na njeho, a šwešeli šo wošozp teho nawoženineho Łoša dla. Ła šama moja Wešetosž je tehodla dopelnena.

30. Won dyrbi rošž, ja paš dyrbju wotberacž. 2 Sam. 3, 1.

31. Šhtuž šwošoka pšhindže, ton je na wščitkič. Šhtuž wot Semje je, ton je wot Semje, a ryczi wot Semje; šhtuž š Nebesž pšhindže, ton je na wščitkič. Et. 8, 23.

32. A šhtož je widzil a šlyščaš, to won šwjetši; ale jeho Šswjetsenje žadyn horje nezwošne. Et. 5, 19. Et. 8, 26. 28.

33. Šhtuž paš jeho Šswjetsenje horje wošne, ton šašgluje, so Boh prawy je.

34. Pšchetož kotrehož Boh pošlaš je, ton ryczi Bože Šstoma; pšchetož Boh nedawa teho Duča po Mjeri. Ps. 45, 3. 8.

35. Wotž ma Šsyna lubo, a je jemu ščitko do jeho Kufi daš. Matth. 11, 27.

36. Šhtuž do teho Šsyna mjeri, ton ma wjeczne žiwenje. Šhtuž paš temu Šsynaj nezwošne, ton nebudže žiwenje widlic, ale ton Mjeto Boži wostane nad nim. Et. 3, 18. Mark. 16, 16.

Ton 4. Štaw.

Wobrocjenje tyč Samaritšič: Wuštrowenje Šsyna teho Kralowšeho.

Jašo tehodla ton Knes pošna, so Pšharisejšy bječhu šlyšcheli, kaš Žesus wjazy Wucjomnikow cžinesche a čezjšche, dylži Jan.

Et. 3, 22. 26.

2. (Hačž runje Žesus šam nečezjšche, ale jeho Wucjomnizy;)

3. Wopuščzi won tu židowštku Semju, a wotendže wošpet do Galilejšteje.

4. Won dyrbesche paš pšhendž pšches Samariu.

5. Duž pšhindže won do Samaríšheho Mjesta, kotremuž Šichar rjekachu, blíšto pšči Forwarku, kotryž Jakub šwojemu Šsynaj Žosephej bješche daš. 1 Moš. 48, 22. Jos. 24, 32.

6. Tam paš bješche Jakubowa Študnja. Tehodla, jašo Žesus bješche mustaš wot Kšodženja, šynu won šo taš na tu Študnju; a bješche wokošošesteje Šhtundy.

7. Duž pšhindže Žonška se Samarij Wodu cžerpacž. Ktej šamej reknu Žesus: Daj mi šo napicž.

8. Pšchetož jeho Wucjomnizy bječhu do teho Mjesta wotšchli, so bychu Žydzje nakupili.

9. Praji tehodla ta Samariška Žonška knjemu: Kaš so ty wotemne žadaš šo napicž, kiž ty ščaš žid šy, a ja šym Samariška Žonška? Pšchetož židži

nimaju žaneho Towarstwa se Samariskiimi.

10. Jezus wotmolwi, a džešče knej: Dy by ty wedžila ton Dar Boži, a štu ton je, kiž ktebi praji, daj šo mi napicž; da by ty jeho proknyla, a won by tebi dal žiwu Wodu.

St. 7, 38. 39.

11. Praji knjemu ta žona: Kneže, ščaš nimasch, ščimž by šebi nacžerpaš, a ta Studnja je koboča; šwotkal da masch tu žiwu Wodu?

12. Šy ty wjazy, dnyžli nasch Wotž Jakub, kiž nam tu Studnju je dal, a won je šam sneje piš, a jeho Džeczi, a jeho Škot?

13. Jezus wotmolwi, a džešče knej: Koždy, kiž pije tu Wodu, temu šo sašo picž je;

St. 6, 58.

14. Štuž šo paš teje Wody napije, kotruž ja jemu dam, temu šo wječnje picž nesečže; ale ta Woda, kotruž ja jemu dacz budu, ta budže we nim Studnja teje Wody, kotraž šo do wječneho žimenja žorli.

St. 6, 27. St. 7, 38. 39.

15. Praji ta žona knjemu: Kneže, daj mi tu šamu Wodu, šo by šo mi picž nočžeto, a šo bych hew kžodžicž netrebača čžerpacž.

16. Jezus praji knej: Dži, sawolaj šwojeho Muža, a pšchindž šem.

17. Ta žona wotmolwi, a džešče knjemu: Ja nimam Muža. Praji tej šamej Jezus:

Šy šy prawje rycžala, ja nimam Muža.

18. Pšchetož pječž Mužow šy mjela; a kotrehož njek masch, neje twoj Muž; to šy ty prawje rycžala.

19. Ta žona praji knjemu: Kneže, ja widžu, šo ty Prožpheta šy.

St. 6, 14.

20. Naschi Wotžojo šu šo na tutej Hori kBohu modlili; a wy prajicže, šo we Jerusalemi je to Mjesto, džež šo šaležki modlicž.

5 Mojš. 12, 5. 6. 11.

1 Kral. 8, 29.

21. Jezus praji knej: žona, wjer mi, Štunda dže, šo wy ani na tutej Hori, ani we Jerusalemi šo nebudžecže kWotžu modlicž.

22. Wy šo modlicže, a ne wješje kžomu; wy šo modlimy, a wjemy kžomu; pšchetož ta Šbožnož pšchindže wot židow.

2 Kral. 17, 29. Jes. 2, 3. Matth. 20, 22. Łuf. 24, 47.

23. Ale Štunda dže, a je njek, šo čzi prawi Modlerjo šo budža ktemu Wotžu modlicž we Duchu a we Prawdži; pšchetož Wotž tež tajkich lada, kotšij bychu šo knjemu taš modlili.

24. Boh je Duch; a čž, kotšij šo knjemu modlja, dyrba we Duchu a we Prawdži šo knjemu modlicž.

2 Kor. 3, 17.

25. Praji ta žona knjemu: Ja wjem, šo Mešias pšchindže, kotremuž rjekaju Krystus; dnyž ton šamy pšchindž budže, budže won nam ščitko pšchipowedacz.

St. 1, 41.

26. Jezus dzjesche knej: Ja sym ton, kiz stobu rycju.

St. 8, 25. St. 9, 37.

27. A we tym pschindzjachu jeho Buczomnizy, a dżiwachu so, so won stej žonu ryczjesche. A schaf jadyn nereknu: Wo cjo prashesch? aby, schto ryczjesch sneju?

28. Duż wostaji ta žona swoj Karan stejo, a wotendže do teho Mjesta, a dzjesche k tym ludjom:

29. Pojczje, wolejczje Czloweka, kiz mi je powedzil schitko, schtož sym czinila; hacž won neje Krystus?

30. Duż wojndzjachu woni steho Mjesta, a pschindzjachu knjemu.

31. A we tym Czjasu proschachu jeho czi Buczomnizy, a dżjachu: Rabbi, pojns.

32. Won pak dzjesche knim: Ja mam Jydzj pojns, wo kotrej wy newjesje.

Ech. 34.

Pf. 19, 11.

33. Duż dżjachu Buczomnizy bes sobu: Je jemu schtu jns pschinešt?

34. Jezus dzjesche knim: Woja Jydzj je ta, so bych czinil tu Wolu teho, kiz me postat je, a so bych dokonjal jeho Skutk.

St. 5, 30.

35. Neprajicje wy sami, so bischcje schturi Mjesazy su, a pschindu žnje? Łaj, ja praju wam: Posbjencje swoje Woczi, a poladajcje do Pola, pschetož wono so hijom bjeli žnjam. Matth. 9, 37. Łuf. 10, 2.

36. A schtuž žne, bere Sdu a fromadzujje Wuzitk kwjecznemu žiwjenju, tak, so bychu so romadzje stadowali, ton, kiz roshywa, a ton, kiz žne.

Hebr. 11, 40.

37. Pschetož tudy je to Pschitklowo wjerne: Druhi byje, a druhi žne.

38. Ja sym was postat k žnecju to flame, schtož wy nejsje dżetali; druso su dżetali, a wy sje do sich Dżeta pschischli.

39. Wele pak Samarisch steho flameho Mjesta wjerjachu do njeho, teje žony Ryczje dla, kotraž swjatesche: Won je mi powedzil schitko; schtož sym czinila.

40. A jako czi Samarizy knjemu pschindzjachu, proschachu woni jeho, so by pola nich wostat; a won poby tam dwaj Dny.

41. A wele wjazy jich wjerresche jeho Słowa dla.

42. A ktej žoni dżjachu woni: Mo wjerimy njek dale niz twojeje Ryczje dla; pschetož my symy sami škofcheli a posnali, so ton je samjernje Krystus, teho Swojeta Sbožnik. St. 17, 8.

43. Ale po tymaj dwjemaj Dnjomaj wojndže won wot tudy, a wotendže do Galilejskeje. Matth. 4, 12.

44. Pschetož won sam, Jezus, swjatesche, so Propheta domach Czjesz nima.

Matth. 13, 57. Mark. 6, 4.

Łuf. 4, 24.

45. Jako won tehdla do Galilejskeje pschindze, wsachu jeho Galilejszy horje, kiz bjechu widzili schitko, shtoż won we Jerusalemi psches ton roczny Czaj bjesche czinit; pschetoz woni bjechu też na ton roczny Czaj pschischi.

46. Jezus pak pschindze saso do Kana Galilejskeje, dzeż won bjesche s Wody Wino sczinit.

St. 2, 1. 9.

47. A niekajki Kralowski bjesche, teho Syn lejesche khorn we Kapernaumi. Jako ton klyshesche, so Jezus se židowskeje pschischoť bje do Galilejskeje; dzjesche won knjemu, a proschesche jeho, so by delje pschischoť, a wustrowit jeho Syna; pschetoz won bjesche na Smercz khorn.

48. Da dzjesche Jezus knjemu: Dyz wy Zeichi a Dzywy newidzicze, da wy newjericze.

St. 2, 18. 1 Kor. 1, 22.

49. Ton Kralowski dzjesche knjemu: Kneže, poj delje, predy dyžli moje Djeczo wumre.

50. Jezus dzjesche knjemu: Dzi, twoj Syn je žyw. Ton Eglowek wjeresche temu Estowu, kotreż Jezus knjemu reknu; a dzjesche. 1 Kral. 17, 23.

51. A jako won delje dzjesche, setkach ho jeho Wotročny, pschipowedachu jemu, a dzjachu: Twój Hulž je žyw.

52. Tehodla wobhonowasche won mot nich tu Schundu, we kotreż so snim bje poljepšalo. A woni dzjachu knjemu: Czera

we sedmej Schundzi wopuschczi jeho ta Synna.

53. Duž posna ton Nan, so je prawje we tej Schundzi bylo, we kotreż Jezus jemu prajit bjesche: Twój Syn je žyw. A won wjeresche se swojim žylym Domom.

54. To je pak saso drubi Zeich, kotreż Jezus sczini, dyž won se židowskeje do Galilejskeje pschindze.

Ton 5. Staw.

Krytus samolwi swoj Džiw na tym, kiz wošom a czjeczi ljet bje khorn byť, wopotasany.

Potom bjesche roczny Džen tych židow; a Jezus czenishe horje do Jerusalema. 3 Mojš. 23, 2.

2. W Jerusalemi je pak pschiwomeczich Rotach Hat, temu rjekaju po Hebrejskej Roczji Bethesda, a ma pjecz Pschitwarkow.

3. We tych lejesche wele khornch, Eslepych, Kromych, Esuchich, kiz čakachu, dy by so ta Woda nuka.

4. Pschetoz Zandzel stupi delje swojim Czaju do teho Hata, a smuczi tu Wodu. Kotreż potom prijeni, dyž ta Woda bje smuczena, nuž ljefesche, ton bu czerstwy, skajkežkuli khorošju won wobdaty bjesche.

5. Tam pak bjesche jedyn Eglowek wošom a czjeczi ljet khorn lejžat.

6. Jako Jezus teho gameho wulada lejžazeho, a strosemi, so won hijom psches dołhi Czaj

bjesche lejjat, praji won knjemu: Jesch stromy bpcz?

7. Ton Khory wotmolwi jemu: Kneje, ja nimam Ezloweka, dyž ta Woda budže simucjena, kiz me do Hata by pušcizit; ale dyž ja pschindu, da druhi hizom predy me do neje stupa.

8. Jesus praji knjemu: Stan, wsmi swoje Posleschczo, a khodz.

9. A nydom bu ton Ezlowek cjerstwy, a wsa swoje Posleschczo, a khodzjesche. Bjesche pak Esabbat ton samy Džen.

St. 9, 14.

10. Džachu tehodla židži ktemu, kiz bjesche wotkhorit: Dženš je Esabbat, tebi šo nešluscha to Posleschczo nošpcz.

Jer. 17, 21. Łuf. 6, 2.

11. Won wotmolwi jim: Ton, kiz me wustrowi, ton samy džesche kemni: Wsmi swoje Posleschczo, a khodz.

12. Duž prashachu woni jeho: Schtu je ton Ezlowek, kotryž ktebi džesche: Wsmi swoje Posleschczo, a khodz?

13. Ton pak, kiz bjesche wustroweny, newedžische, schtu by won byl; pschetož Jesus bjesche wustupit, jako tak wele Ľuda na tem samem Mjeszi bjesche.

14. Potom namača jeho Jesus we Templu, a džesche knjemu: Łaj, ty šy wocjerstwit; nesrjesch dale wjazn, so by šo tebi nicžo horsche nestalo.

St. 8, 11.

15. Ton Ezlowek wotendže, a powedasche židam, so je Jes-

us, kotryž jeho je cjerstwocho šczinit.

16. A tehodla pscheszjehachu židži Jesusa, a pytachu jeho moricz, so won to bjesche czinit na Esabbaczi.

17. Jesus jim pak wotmolwi: Moj Wotž hacž njerk do teho Čžaša džjela, a ja džjelam tejj.

St. 14, 10. St. 9, 4.

18. Tehodla stejachu židži czim bolje sa nim, so bpcžu jeho morili, dokelž won niz jeno Esabbat łamasche, ale tejj prajjesche, so Boh je jeho Wotž; a czinesche šo sam Bohu runy.

19. Duž wotmolwi Jesus, a džesche knim: Samjernje, samjernje, ja praju wam: Ton Esyn nicžo nemože sam wotšebe czinicž, kiba schtož won widži, so Wotž czini; pschetož schtož ton samy czini, to czini runje tejj ton Esyn.

St. 3, 11. 32.

20. Ton Wotž ma pak Esyna lubo, a pokazuje jemu schitko, schtož won czini; a budže jemu hischcže wešche Skutki pokazacz, tak so byschcže wy šo džiwali.

St. 1, 3.

21. Pschetož jako ton Wotž Mornych šbudži, a žiwych czini; tak tejj ton Esyn žiwych czini, kotryž je.

22. Pschetož ton Wotž nikoho nesudži, ale schitkon Esud je won temu Esynej dač;

Pf. 72, 1. Matth. 11, 27. 28.

Jap. St. 17, 31.

23. Tak, so bychu schitzy teho Esyna cješili, jako teho

Wotza cześjja. Schtuż Esyna necześji, ton ani Wotza necześji, kotryż jeho pošťak je.

1 Jan. 2, 23.

24. Samjernje, samjernje, ja praju wam: Schtuż moje Sstwo fłofski, a wjeri temu, kiż me pošťak je; ton ma wječjne žiwjenje, a nepšhindže na Ssudjenje, ale won je wot Ssmercyje žiwieniu šo pšheczišczał.

St. 3, 18. 36. St. 6, 40. 47. St. 8, 51. Rom. 8, 21. 1 Jan. 3, 14.

25. Samjernje, samjernje, ja praju wam: Schtunda pšhindže, a je hiżom niťk, so Morni budža Łoś teho Esyna Bożeho fłofšecž; a kotřiż jon budža fłofšecž, czi budža žiwi.

St. 11, 43. 44.

26. Pšchetož runje jako ton Wotz ma to žiwjenje šam we šebi, tak won je tejj temu Esyne nej podak, so by won to žiwjenje šam we šebi miel.

27. A je jemu Moz dak, tejj Ssudjenje dđeržecž, tehodla, so won cžłowšfi Esyn je.

28. Medžiwajcže šo temu. Pšchetož ta Schtunda dže, we kotrejj šchitřo, kiż we Rowach šu, budža jeho Łoś fłofšecž,

29. A poindža wohn czi šami, kiż šu Dobre cžinili, łHorjestawanju teho žiwjenja, kiż pať Šte šu cžinili, łHorjestawanju teho Ssudjenja.

St. 6, 40. Dan. 12, 2. Matth. 25, 46.

30. Ja šam wot šebe nicžo nemožu cžinicž. Kaž fłofšcu, tak šudžu ja, a ton moj Ssud je prawy; pšchetož, ja neladam

šwojeje Wolje, ale teho Wotza Wolje, kiż me pošťak je.

Ešt. 19. St. 6, 38.

31. Želi so ja Šwjetjenje šam wot šebe dam, da moje Šwjetjenje neje prawe.

32. Druhi je, kiż wotemne šwjetři; a ja wjem, so to Šwjetjenje wjerne je, kotrež won wotemne šwjetři.

Matth. 3, 17.

33. Wy šje pošťaki łZanej, a won šwjetřesche wot Prawdy.

St. 1, 19.

34. Ja pať neberu Šwjetjenje wot Łłoweka; ale to praju, so byšcže wy šbožni byli.

35. Won bjesche ta horjaza a šwjetřaza Šwjeza; wy pať žyšcže šo na maťu Kwiłtu šwešelicž we jeho Šwjetřli.

36. Ja pať mam wetsche Šwjetjenje, džiłi Janowe Šwjetjenje: pšchetož te Škutki, kiż mi ton Wotz je dak, so byč je dokonjať, te šame Škutki, kotrež ja cžinju, šwjetřja wotemne, so me ton Wotz je pošťak.

St. 1, 33.

St. 3, 2. St. 7, 31.

37. A ton Wotz, kiż me je pošťak, ton šamy je wotemne šwjetřit. Wy nešje nidy ani jeho Łoś fłofšeli, ani jeho Wobładanje widžiłi.

Matth. 3, 17.

38. A jeho Šłowo wy nišmacže, so by we was wostalo: pšchetož wy temu newjericže, kotrehož won je pošťak.

39. Wobhoncže šo we Pišmi, pšchetož wam šo šda, so macže wječjne žiwjenje we nim;

a to same je, kiž wotenne
smjersi.

1 Tim. 4, 13.

40. A wy nochjecze kəmni
pšhindž, so byščicze to žiwenje
mjeli.

Et. 6, 35.

41. Ja neberu Kwalbu wot
Ełowekow.

Hebr. 5, 5. 6.

42. Me ja snaju was, so Bo-
žeje Kubošje we sěbi nimacje.

43. Ja sým pšchischoł we
swojeho Wotza Meni, a wy
we horje newosmecze; a budželi
druhi sam we swojim Meni
pšhindž, teho sameho budžecze,
wy horje wsacz.

44. Kač možecze wy wjerić,
kiž Ežež berecze jedyn wot dru-
heho? A teje Ežežje, kotraž wot
Boha sameho je, nepytacze
wy.

Rom. 2, 29.

45. Wy nedyrbicze sa to
mjeci, so ja was pšched Wotzom
budu wobstorkicž; pšchetož jedyn
je, kiž was wobstorkuje, ton
Mojsaš; na kotrehož wy Nadži-
ju stajicze.

5 Mojs. 32, 1.

46. Dy byščicze pač Mojsa-
šež mjerili, byščicze tež mi wje-
rili; pšchetož won je wotenne
pišat.

1 Mojs. 3, 15. St. 22, 18.

Et. 49, 10. 5 Mojs. 18, 15.

47. Zeli so pač jeho Pišmam
nemjericze, kač jecze mojim
Ešlowam wjerić?

Ton 6. Staw.

Kryta dijwne Schpassowanje teho
Luda a Rhod, Prijedowanje wot
teho duchomneho Wuziwanja teho
Ejjeła a Krowje.

Potom weselche so Jesus precž
pšches Morio pšchi Džeszi E-
berias we Galilejskej.

2. A wulki Lud cjeniske sa
nim, dokelž jeho Džimwy widži-
chu, kotrež na Rhorych cji-
nesche.

3. Jesus pač džjesche horje
na Horu, a sýnu so tam se
swojimi Poštlami.

4. Blisko pač bječhu Jutry,
židow rocžny Ejaš.

3 Mojs. 23, 5. 5 Mojs. 16, 16.

5. Duž posbjecze Jesus swo-
jej Woczi, a wulada, so wulki
Lud knjemu dže, a praji Pšhi-
lippej: Dže nakupimy Kłjeba, so
bychu cji pojdli? Matth. 14, 15.

Mark. 6, 34. Łuf. 9, 12.

6. (So won pač džesche, so
by jeho spytował; pšchetož won
sam derje wedžiske, sčto won
cjinicž jnsche.)

7. Pšilip wotmolwi jemu:
Sa dwje Szi Penesow Kłjeba
neje jim dosž, so by kojždy wot
nich jeno po małym Kufku
wsat.

Mark. 6, 37.

8. Rečnu knjenu jedyn jeho
Poštow, Handrij, Šchimana
Djetrowy Bratr:

9. Jedyn Hulž je tudy, ton
ma piečž jecžnych Pokrotkow, a
dwje Kubi; ale sčto je to bes
tač wele?

10. Jesus pač džesche: Ejin-
cze, so so ton Lud sešyda. Tam
pač bjesche wele Erawy. Duž
sešydachu so na piečž Tausent
Mužow.

Matth. 14, 19.

11. Jesus pač wsat te Po-
krotki, džakowasche so, a rosda
je tym Wuczomnikam, Wu-
czomnizy pač tym, kotřiž so
bječhu sešydali; teho runja težž

wot teju Rybow, kaj wele won
zysche.

St. 21, 13.

12. Jako so woni pak najp-
dli bjechu, dzesche won kswojim
Wuczomnikam: Ebjerajcje te
sbotkne Kruschki, so so niczo
nefasty.

Mark. 8, 8.

13. Da se bjerachu, a napelni-
chu dwanacje Korbom sKrusch-
kami, kotrej wot tych pjecz jecz-
nych Pokrotkow bjechu sbotkne
wostale tym, kiz pojndli bjechu.

14. Dyz tehodla czi Ludzo
ton Dzim widzichu, kotryz Jesus
czinil bje, djjachu woni: To je
samjernje ton Propheta, kiz do
Eswjeta pschindz ma.

St. 1, 21. St. 4, 19.

15. Tehodla jako Jesus
posna, so pschindz budza, a jeho
popanucz, so bychu jeho Krala
czinili; wustupi won saso na
Horu, won sam lutki. St. 18, 36.

16. Dyz pak Weczor bu,
djiechu jeho Wuczomnizy delje
Morju,

17. A stupichu do Lodzje, a
pschindzechu psches Morjo do
Kapernauma; a bjesche hizom
Ezma, a Jesus nebjesche knim
pschischol.

Matth. 14, 22.

Mark. 6, 45.

18. A to Morjo postawasche
wot wulkeho Wjetra.

19. Jako pak so bjechu wot-
wessi na pjecz a dwazeczi aby
na czizeczi Honow, wuladachu
woni Jesusa, so khodzi po Mor-
ju, a so so khodzi pschiblizuje;
duz so bojachu. Matth. 14, 25.

20. Won pak dzesche knim:
Ja sym, nebojcje so.

21. Duz zychu woni jeho do
teje Lodzje wsacz; a nydom
bjesche ta Lodz pschi Kraju, do
kotrehoz woni so weschu.

22. Nasajtra widzische ton
Lud, kiz steje Strony Morja
stejesche, so zana druha Lodziczka
tam nebjesche, kiba ta jena, do
kotrezej jeho Wuczomnizy bje-
chu stupili, a so Jesus se swo-
jimi Wuczomnikami nebjesche
na tu Lodziczku schol, ale sami
jeho Wuczomnizy so bjechu
precz wotwessi.

23. Druhe Lodziczki pak
pschindzechu sTiberiasa blisko
ktemu Mjestu, dzez bjechu woni
ton Kljeb jydli, jako ton Knes
bjesche to Dzakowanie czinil.

24. Jako ton Lud pak widzi-
sche, so Jesus tam nebjesche, ani
jeho Wuczomnizy; stupichu wo-
ni teiz sami do tych Lodzjom, a
pschindzechu do Kapernauma, a
pytachu Jesusa.

25. A dyz jeho namakachu
stanneje Strony Morja, dzja-
chu woni knjemu: Rabbi, dy
sy sem pschischol?

26. Jesus wotmolwi jim, a
dzesche: Samjernje, samjernje,
ja praju wam, wy me nepytacie
tehodla, so sje Dzimy widzili;
ale so sje wot teho Kljeba jydli,
a sje naspczeni.

27. Pytajcje Jydz, niz, kiz
hine, ale Jydz, kotraj wostane
do wjeczneho Ziwjenja, kotruz
wam czlowski Esyn dacz bu-
diz; pschetoz teho je Boh Wotz
saszglowal.

St. 3, 16.

St. 4, 14.

28. Duž djiachu woni knje-
mu: Šhto dyrbinymy činilič, so
bychmy Bože Štutki činili?

29. Jezus wotmolwi, a dže-
šče knim: To je Bože Džieto,
so byščezje do teho wjerili, kotre-
hož won poštal je. 1 Jan. 3, 23.

30. Duž djiachu woni knje-
mu: Kajki da ty Džiw činišč,
so bychmy widžili, a tebi wje-
rili? Šhto džjelasch?

31. Našchi Wotzojo šu Man-
na jydli we Puszini, jako pišane
steji: Won dawasche jim Klieb
šNebesč Křydži. 2 Mojs. 16,
13. 14. Neh. 9, 15. Ps. 78, 24. 25.

32. Duž džesche Jezus knim:
Šawjernje, šawjernje, ja praju
wam: Mojsaš wam neje Klieb
šNebesč dat; ale moj Wotž
dawa wam ton prawy Klieb
šNebesč.

33. Pšchetož to je ton Klieb
Boži, kiž šNebesč pšhindže, a
dawa Ššwjetu to žiwenje.

34. Woni tehodla djiachu
knjemu: Kneže, daj nam pšče-
žo tajšeho Klieba.

35. Jezus pač džesche knim:
Ja šym ton Klieb teho žiwenja;
šchtuž kemni pšhindže, ton ne-
budže šodny; a šchtuž do mne
wjeri, temu šo nidy picž neseščze.
Šcht. 48. Jef. 55, 1. Jan. 4, 14.

St. 7, 37.

36. Ale ja šym wam to pra-
jič, so šze me derje widžili, a
ščač newjerišze.

37. Šchitko, šchtož mi ton
Wotž dawa, to pšhindže kemni;
a teho, kiž kemni pšhindže, nebu-
du ja wohn wustorcžicž. St. 17, 9.

38. Pšchetož ja šym šNebesč
pšchischoč, niž so bych šwoju
Wolu činil, ale teho Wolu,
kiž me poštal je. St. 4, 34.

39. To je pač ta Wola teho
Wotža, kiž me poštal je, so
bych nicžo, šchtož won mi dat
je, neshubič, ale so bych to šame
šbudžil na pošlenim Dnju.

St. 10, 28. 29. St. 17, 12.

40. To je pač ta Wola teho,
kotryž me poštal je, so, šchtuž
Ššyna widži, a wjeri do njeho,
mječ wječnje žiwenje; a ja budu
jeho šbudžicž na pošlenim Dnju.
St. 5, 29. St. 11, 24. Łuf. 14, 14.

41. Duž murčjachu židži wo
to, so won džesche: Ja šym ton
Klieb, kotryž šNebesč je pšchischoč.

42. A djiachu: Neje ton Je-
sus, Jošephown Ššyn, kotrehož
Mama a Maczer my šnajemy?
Kač da praji ton: Ja šym
šNebesč pšchischoč? Matth. 13, 55.

43. Duž wotmolwi Jezus, a
džesche knim: Nešurčezje bes
šobu.

44. Ničto nemože kemni
pšhindž, kiba so by jeho čzanul
ton Wotž, kiž me poštal je: a
ja budu jeho šbudžicž na pošle-
nim Dnju. Šcht. 65. Jer. 31, 3.

45. Pišane steji we Prophe-
tach: A woni budža šchitž wu-
čzeni wot Boha. Šchtuž to
tehodla šlyšči wot Wotža, a
nawučne to, ton pšhindže kemni.

Jef. 54, 13. Jer. 31, 33.

46. Niž, so šchtu Wotža je
widžil, kiba ton, kiž wot Boha
je, ton je Wotža widžil.

St. 1, 18. Matth. 11, 27.

47. Samjernje, samjernje, ja praju wam: Schtuž do mne wjeri, ton ma wječne žiwjenje.

Et. 3, 16. 18. 36.

48. Ja šym ton Kljeb teho žiwjenja.

Scht. 35.

49. Waschi Wortzojo šu Manna jydli we Yuzini, ale woni šu semrell. 2 Mojs. 16, 15. 4 Mojs. 11, 7. Ps. 78, 24. 1 Kor. 10, 5.

50. Ton je ton Kljeb, kiž s Mebeš pschindžo, tak, so schtuž wot njeho by jydł, so by newumrel.

51. Ja šym ton žiwj Kljeb, kiž je s Mebeš pschischoł; budželi schtu wot tuteho Kljeba jyš, tan budže žiwj do Wječnosšje. A ton Kljeb pak, kotrnž ja dacz budu, je moje Ežjelo, kotrež ja dacz budu sa žiwjenje teho Šwjeta. Et. 3, 13. Hebr. 10, 5. 10.

52. Duž swadžichu šo židži bes šobu, a djjachu: Rak može nam ton šwoje Ežjelo k Jydži dacz?

53. Jesus pak džesche knim: Samjernje, samjernje, ja praju wam, nebudžeczeli jyš Ežjelo teho cłowškeho Šyna, a picž jeho Krej, da žaneho žiwjenja nimacze we šebi.

54. Schtuž moje Ežjelo jw, a piže moju Krej, ton ma wječne žiwjenje, a ja budu jeho na pošlenim Dnju šbudžičž.

55. Pschetož moje Ežjelo je ta prawa Jydž, a moja Krej je to prawe Picžje.

56. Schtuž moje Ežjelo jw, a moju Krej piže, ton wostane wo mni, a ja we nim. Et. 15, 4.

1 Jan. 3, 24. Et. 4, 13.

57. Kajž me pošlat je ton žiwj Wort, a ja žiwj šym Wortza dla; tak tež, schtuž me jw, ton šamy budže žiwj moje dla.

58. Ton je ton Kljeb, kiž s Mebeš pschischoł je, niž kajž waschi Wortzojo Manna šu jydli, a wumreli. Schtuž ton Kljeb jw, ton budže žiwj do Wječnosšje.

Et. 3, 13.

59. To prajesche won we Schuli, jako wuczjesche we Kapernaumi.

60. Wele pak jeho Buczomnikow, jako to bjechu šlyšcheli, djjachu: To je twerda Krcž, schtu može ju šlyšchecz?

61. Jako Jesus pak šam pschi šebi pyrše, so jeho Buczomnij wo to šamo murczachu, džesche won knim: Pohorschi was to?

62. Rak da budže, dnž budže: cje widžičž cłowškeho Šyna, so horje stupa tam, džej predy bje?

Et. 3, 13. Mart. 16, 19.

63. Duch je, kiž czini žiwjč: Ežjelo ničjo nepomha. E Škłowa, kotrež ja wam rycju, šu Duch, a šu žiwjenje.

2 Kor. 3, 6.

64. Ale šu pak njekotši bes wami, kotšiz newjerja. Pschetož Jesus wot Špoczarka derje wedžishe, kotši šu, kiž newjerja, a schtu ton je, kotrnž jeho pschecz radžičž budže. Et. 2, 25.

65. A won džesche: Žehodla šym ja wam prajił, so ničto nemože kenni pschindž, kiba so jemu je date wot mojeho Wortza. Scht. 44.

66. Wot

66. Wot teho Czasa wotendže mele jeho Wuczomnikow nasady, a wjazy snim nekhodjachu.

67. Duž praji Jezus tym Dwanacze: Zecze tejj wy precz hicz?

68. Ale Schiman Pjetr jemu wotmolwi: Kneže, komu pojndžemy? Ty masch Sskłowa wječneho živenja. Sht. 63.

Jap. St. 5, 20. Matth. 7, 29.

69. A my smy wjerili a posnali, so ty by Krystus, ton Syn teho žiweho Boha. St. 1, 49.

Matth. 16, 16. Mark. 8, 29.

70. Jezus wotmolwi jemu: Nejsym ja was dwanacze wuswolil? a jedyn wot was je Diabol? Łut. 6, 13. Jan. 8, 44.

71. Won pak ryczesche wot Judascha, Schimanoweho Syna, Ischariotha. Pšchetoz ton samy pšcheradži jeho potom, a bjesche jedyn tych Dwanacze.

Ton 7. Staw.

Krystusowe Prjedowanje we Templu.

Potom pak khodzjesche Jezus wokoto po Galilejskej; pšchetoz won nechasche we židowskej wokoto khodzicz, so jemu židzi sa jeho živenjom stejachu. St. 6, 1.

2. Bjesche pak blisko židow ročny Czaj tych Hjetow Sestajenja. 3 Ross. 23, 31.

3. Džjachu tehodla jeho Bratsja knjemu: Wojsndž wot tudy, a dži do židowskeje, so bychu tejj twoji Wuczomnicy widžili te Skutki, kotrež cziniš.

Matth. 12, 46. Mark. 3, 31.

Jap. St. 1, 14.

4. Pšchetoz ništo neczini niczo we Potajnem, a je schaf widženy bycz. Czinišchli ty tajke Wjezy, da sjew so pšched Ssmjetom.

5. Pšchetoz tejj jeho Bratsja newjerjachu do njeho.

6. Duž praji Jezus knim: Moj Czaj hiscže neje pšchischol; wasch Czaj pak pšchezo je hotowy. St. 2, 4.

7. Ssmjet was nemože hicz: me pak hidži won; pšchetoz ja smjetsju wot njeho, so ku jeho Skutki sle. St. 15, 18.

8. Džicze wy horje na ton ročny Sswedžen; ja hiscže nepojndu na ton samy ročny Sswedžen, pšchetoz moj Czaj hiscže neje dopelneny.

St. 8, 20.

9. Jako won pak to knim bjesche prajił, wosta won we Galilejskej.

10. Jako pak jeho Bratsja bjechu horje schli, džjesche won tedy tejj horje na ton ročny Džen, niž sšawnje, ale jako potajnje.

11. Duž pytaču jeho židzi ton ročny Džen, a džjachu: Dže je ton samy?

12. A bjesche mulke Murczenje wot njeho bes ludom. A njekotsi džjachu: Won je dobry. Drusy pak džjachu: Niž, ale won sawedže lud. St. 9, 16.

St. 10, 19. Matth. 21, 46.

13. Ništo pak sšawnje wot njeho neryczesche, Wojsnjje dla pšched židami. St. 9, 22.

St. 19, 38. St. 12, 42.

14. Sredźa pał teho swoja: teho Czajka dzjesche Jezus horje do Templu, a wuczesche.

15. A židzi dziwachu ſo, a dzjachu: Kał ſo ton do Piſma wuſteji, kiž won to ſame neje wuſnuł? Matth. 13, 54.

16. Jezus jim wotmolwi, a dzjesche: Moja Wuczba neje moja, ale teho, kiž me poſtał je.

17. Želi ſchtu teho Wolu czinicz: ton budže ſhonicž, hač je ta Wuczba wot Boha, aby hač ja ſam wot ſebe rycžu.

Ps. 50, 23. Jan. 3, 21. St. 8, 32, 47.

18. Schtuž ſam wot ſebe rycži, ton ſwojeje ſameje Czješje lada; ſchtuž pał teho ſameho jeho Czješje lada, kiž jeho poſtał je, ton je wjerny, a neje žana Neprawda we nim. St. 5, 41.

19. Neje wam Mojsas Sakon dał? a žadyn beš wami nečžini teho Sakonja. Czohodla pytače wy, ſo byſchje me morili?

2 Mojs. 24, 3. 4. Zap. St. 7, 53.

20. Łudžo wotmolwihu, a dzjachu: Ty maſch Czerta, ſchtu pytače moricz? St. 8, 48, 52.

21. Jezus wotmolwi, a dzjesche knim: Ženicžki Skuſk ſym ja czinik, a ſchitžy ſo temu dziwacže.

22. Mojsas je wam tehodla dał to Wobriješanje (niž, ſo by było wot Mojsaſa, ale wot Wotžow); da ſchał wy na Szabbaczi Człoweka wobriješuječe. 1 Mojs. 17, 10. 3 Mojs. 12, 3.

23. Džž Człowek Wobriješanje doſtane na Szabbaczi, kał, ſo by Mojsaſowu Sakon łamany nebył; ſchto da ſo na

mne njewacže, ſo ja žyſeho Człoweka ſym na Szabbaczi wuſtrowil?

24. Neſbudžje po Sdacžu, ale prawy Szud budžje.

5 Mojs. 1, 16, 17.

25. Duž dzjachu njekotſi wot Jeruſalemiſkich: Neje to ton, kotrehož woni pytachu moricz?

Scht. 19.

26. A laj, won rycži ſjawnje, a nepraja jemu ničžo. Poſnaju da naſchi Woſchi niſt ſawješje, ſo ton ſawješje je Kryſtus?

27. Ale ſchał my wjemy, ſwotkal ton je; džž pał Kryſtus pſchindž budže, nebudže niſt wedžicz, ſwotkal won ja.

28. Duž ſawoła Jezus we Templu, wuczesche a dzjesche: Haj, wy me ſnajecže, a wješje, ſwotkal ja ſym; ale ja ſam wot ſebe neſym pſchiſchot: ale won je wjerny, kiž me je poſtał, kotrehož wy neſnajecže.

29. Ja ſnaju jeho pał; pſchetož ja ſym wot njeho, a won je me poſtał. St. 8, 55.

Matth. 11, 27.

30. Duž pytachu woni, kał bychu jeho pſchijeli; ale niſt tedym Kuku na njeho nepołoži. Pſchetož jeho Schtunda hiſchje nebieſche pſchiſchta.

St. 8, 20. Łuť. 22, 53.

31. Ale wele wot Łuda iž wjerješche do njeho, a dzjesche: Džž Kryſtus pſchindž budže, budže won tež wjaz tyč Žejžow czinicz, džžli ton czini?

St. 8, 30. St. 20, 30.

32. A mono pschindže psched Pharisejsch, so ľudžo tajke Wjezy mot njeho murczachu. Duž poſtachu czi Pharisejszy a moſchi Mješchnizy Botroczykow wohn, so bychu jeho pschijeli.

33. Ale Jezus džesche knim: Ja bym hiſhcze moliczki Ezaſ pola was, potom pojndu ktemu, kiž me poſtlat je? Et. 13, 33.

34. Wy budžecze me pytacz, a nenamaſacz; a džez ja bym, tam nemožecze wy pschindž. Et. 8, 21.

35. Duž džjachu židži bes ſobu: Dže da ton sechze ſajndž, so my jeho namaſacz nebudžemy? Pojndže won bes Grichow, kiž tam a ſem rosdželeni leiža? a budže won tych Grichow wuczicz?

36. Kajka je to Rycz, so won praji: Wy budžecze me pytacz, a nenamaſacz; a džez ja bym, tam wy pschindž nemožecze?

37. Ale na poſlenim wulkim ſwjatym Dnju ſtanu Jezus, wołaſche a džesche: Zeli so komu ſo picž je, ton poj kemni, a napij ſo. 3 Moſf. 23, 36.

38. Schtuž wjeri do mne, jako Piſmo praji, ſteho žiwota Kieki žiwuje Wody pobjenja. Iſ. 44, 3. Joel 2, 28. Jap. Et. 2, 1.

39. To paſ prajesche won mot teho Duchu, kotrehož doſtač dyrbjachu, kiž do njeho wjerja; pschetož ſwjaty Duch hiſhcze tudy nebjesche, pschetož Jezus hiſhcze nebjesche pschekraſnenny.

40. Bele tehodla mot ĺuda, kiž tu Rycz ſlyſchachu, džjachu:

Ton je ſawjernje ton Propheſta. 5 Moſf. 18, 15.

41. Drusy prajachu: Ton je Kryſtus. Njekotſi paſ prajachu: Dyrbjal paſ Kryſtus ſGalilejskeje pschindž. Et. 1, 46.

42. Repraji to Piſmo, so ſDavidoweho Eſymenja, a ſteho Mješka Bethlehem, džez Davit bjesche, ma Kryſtus pschindž? Pf. 132, 11. Mich. 5, 2. Matth. 2, 5.

43. Tak ſta ſo Pscheczimnoſ; bes ĺudom jeho dla. Et. 9, 16.

44. Njekotſi paſ mot nich zychu jeho pschijecz, ale nihto ſchaſ Ruku na njeho nekladziſche. Eſch. 30.

45. Ezi Botroczyy tehodla pschindžechu ſaſo kmoſchim Mješchnikam a kPharisejskim, a czi ſami džjachu knim: Ežohodla wy jeho neſiže pschivedli?

46. Ezi Botroczyy wotmolwichu: Nidny žadyn Ežlowek neje taſ ryczal, jako tuton Ežlowek. Matth. 7, 28.

47. Duž wotmolwichu jim czi Pharisejszy: Eže wy tež ſawedženi?

48. Wjeri tež jedyn Woſchi aby Pharisejski do njeho?

49. Ale tuton ĺud, kiž ſo neſwusteji na ſakon, je poſlatny.

50. Praji knim Nikodemus, kotryž bjesche wRozy knjemu pschischoſ, kiž jedyn bes nimi bjesche: Et. 3, 2.

51. Eſudži naſch ſakon tež Ežloweka, predny dyžli mot njeho ſlyſchi, a poſnaje, ſchto won cžini? 2 Moſf. 23, 1. 3 Moſf. 19, 15.

5 Moſf. 19, 15. Et. 17, 8.

52. Woni wotmolwicu, a djjachu knjemu: Esy ty tejj Galilejskeje? Wobhon so a ladaj, Galilejskeje nepostane jadyn Propheta.

53. A djesche tał kojjdy do swojeho Doma.

Ton 8. Staw.

Wot Mandjelstwa Łamarti, Krysta Parschon a Hamta, a jeho Wucjomnitow Wofebnosow.

Jesus pał wotendže na woliowu Horu.

2. A se Sswitanjom pschindže won sažo do Tempła, a schitkon lud pschindže knjemu; a won so synu, a wucjesche jich.

3. Ale Pismawuczeni a Pcharisejszy pschimedžechu žonstu knjemu, we Mandjelstwo Łamanju popanenu; a stajichu ju šredža,

4. A djjachu knjemu: Mischtre, ta žonsta je popanena we samym Skutku, so Mandjelstwo łamasche.

5. Mojsas je nam pał we Sakonju pschikasał, tajke łameznjowacz; šhto tehodla ty prajisch?

3 Mojs. 20, 10.

5 Mojs. 22, 22. Ej. 16, 38. 40.

6. To rycjachu woni pał spytafschi jeho, so bychu jeho moli wobškorjicz. Ale Jesus nakili so delje, a pišasche s Porstom na Semju.

7. Žako woni pał nepschestachu jeho woprashecz, posbjenu won so horje, a djesche knim: Schtuž bes wami bes Rjehowje, ton cziš prijeni Kamen na nju.

Rom. 2, 1.

8. A won štili so sažo delje, a pišasche na Semju.

9. Žako woni pał to šlischachu, a jim jich Sswjedomnje domedžene bje, wotendžechu woni, jedyn sa druhim, počawofski wot Staršich hacž do Pofleneho; a Jesus bu sam wostajeny, a ta žonsta šredža stejo. Rom. 2, 22.

10. Jesus so pał posbjenu; a jako nikoho netwidžishe, liba tu žonstu, dže šu czi tvojji Wobškorjizy? Neje tebe nihto satamał?

11. Wona pał djesche: Nihto, Kneže. Duž djesche Jesus: Da ani ja cze nesatamam; dži, a nerjesch dale wjazy.

St. 5, 14. Łuf. 9, 56.

12. Sažo rycjesche Jesus knim, a djesche: Ža šym to Sswjetlo teho Sswjeta; schtuž sa mnu dže, ton nebudže khodžicz we Ejjemnoszi, ale budže mjecz Sswjetkoš, teho živenja.

Jef. 9, 2. Jan. 1, 5. 9.

13. Duž djjachu Pcharisejszy knjemu: Eš šwjetischi sam wot šebe, twoje Sswjetsenje neje prawe.

14. Jesus wotmolwi a djesche knim: Dy bych ja sam wot šebe šwjetisil, da je moje Sswjetsenje prawe; pschetož ja wjem, šwotkal šym pschischoł, a dže du; ale wy newjeshe, šwotkal pschindu, a dže du.

15. Wy šudžicze po Ejjeli, ja nikoho nešudžu.

16. A hacž tejj ja šudžu, je schaf moje Šsudjenje prawe;

pschetoz ja nejsym sam, ale ja a Wotz, kiz me postal je.

17. Tejz steji waschim Sakonju pisane, so dweju Ezlowe: fow Sswjetsenje prawe je.

5 Rojf. 17, 6. Et. 19, 15. Matth. 18, 16. 2 Kor. 13, 1. Hebr. 10, 28.

18. Ja sym, kiz sam wot sebe swjetsu; a Wotz, kotryz me postal je, swjetsi teiz wotemne.

19. Duž djiachu woni knjesmu: Dze je tvoj Wotz? Jezus wotmolwi: Wy nesnajecze ani me, ani mojeho Wotza: dy byschcze me snali, byschcze wy teiz mojeho Wotza snali.

Et. 16, 3.

20. Ze same Sstowa ryczesche Jezus pschi Bozim Kaschczu, wuczniwshi we Templu; a nictwo jeho nepschimasche, pscheto so jeho Schtunda hischcze nebjesche pschischla. Et. 7, 30. Lut. 22, 53.

21. Duž djesche Jezus saso knim: Ja du precz, a wy budjecze me pytacz, a we swojim Rjechu wumrecz; dzež ja du, wy pschindz nemojecze.

Et. 7, 34. Et. 13, 33.

22. Duž djiachu židzi: Ze da won so sam moricz, so praji: Dzež ja du, wy pschindz nemojecze?

23. A won djesche knim: Wy sje wot spody sem, ja sym swogofa delje; wy sje stuteho Sswjeta, ja nejsym stuteho Sswjeta.

24. Tehodla sym wam prajit, so budjecze wumrecz we swojich Rjechach; pschetoz jeli so

nemjericze, so ja jo sym, da budjecze wumrecz we swojich Rjechach. Mark. 16, 16.

25. Duž djiachu woni knjesmu: Schtu da sy ty? A Jezus djesche knim: Najpredy ton, kiz swami ryczu.

26. Ja mam wele wot was ryczcz a sudzicz; ale ton, kiz me je postal, je wjerny, a ja, schtož wot njeho styschal sym, to ryczu psched Sswjetom.

27. Woni pak nestofemichu, so won jim wot Wotza prajesche.

28. Duž djesche Jezus knim: Dyz czlowiskeho Ssyna budjecze powoschicz, tedy budjecze posnacž, so ja sym, a niczo sam wot sebe neczinju, ale jako me moj Wotz je nawuczil, tak ja ryczu. Et. 3, 14. Et. 12, 32.

29. A ton, kiz me postal je, je somnu. Wotz nemoštaji me sameho; pschetoz ja czinju kojz dy Ežaz, schtož so jemu lubi.

30. Jako won to ryczesche, wjereschje jich wele do njeho.

Et. 7, 31.

31. Duž djesche tehodla Jezus k židam, kotřiz do njeho wjerjachu: Budjeczeli wy wostacz pschi mojej Ryczi, da sje moji prawi Wuczomnizy.

Et. 7, 17. Et. 15, 10. 14.

32. A wy budjecze tu Prawo: du posnacž, a ta Prawda budze was woswobodzicz. Scht. 36.

33. Duž wotmolwichu woni jemu: My sym Abrahamowe Ssynjo, nejsmy nidy nikoho Wotrocžy byli; kak da ty prajisch, wy budjecze swobodni?

34. Jezus wotmolwi jim: Samjernje, samjernje, ja praju wam: kojzdy, kiž Rječ wobendže, ton je teho Rjеча Wotročk.

Rom. 6, 16. 20.

2 Pjetr. 2, 19. 1 Jan. 3, 8.

35. Wotročk pak newostane wječnjje we Domi: Ssyn wostane wječnjje.

1 Mojf. 21, 10.

36. Jeli so was tehodla Ssyn wofwobodži, da sje prawe fwoobodni.

Echt. 32.

Rom. 6, 18. 22. Gal. 5, 1.

37. Ja derje wjem, so Abrahamowe Ssymjo sje; ale wy pytarce me moricž, pschetož moja Rycz Mjesta pola was nima.

Matth. 3, 9.

38. Ja ryczju, schož wot fwojeho Wotza fym widžil; a wy pak czinicze, schož wot fwojeho Wotza sje widžili.

St. 3, 32.

39. Woni wotmolwichu, a djiachu knjemu: Abraham je naš Wotz. Praji Jezus knim: Dy byschče Abrahamowe Džeczi byli, da byschče Abrahamowe Skutki czinili.

Matth. 3, 9. Łut. 3, 8.

40. Ale niert pytarce me moricž, tajkeho Ezloweka, kiž wam Prawdu prajil fym, kotruž fym klyšchal wot Boha; to neje Abraham czinil.

41. Wy czinicze fwojeho Wotza Skutki. Duž djiachu woni knjemu: Wy nejsimy skurwarstwa rodženi; my mamy Jeneho Wotza, Boha.

42. Jezus pak džesche knim: Dy by Boh wasch Wotz był,

bschče me lubowali; pschetož ja fym wojschoł, a pschindu wot Boha; ja pak sam wot sebe nejsim pschischoł, ale won je me pošlal.

43. Czohodla da so moju Rycz nesnajecze? pschetož wy nemožecze schaf moje Sstowa klyšhecž.

44. Wy sje wot Wotza, teho Djabla, a po wascheho Wotza žadoschac žecze wy czinicž. Ton samy je Mordar wot Spoczateka, a neje wobstal we Prawdži; pschetož ta Prawda we nim neje. Dyž won žju ryczji, da ryczji won wot Sswojeho, pschetož won je khar, a Wotz teje samjeje.

1 Jan. 3, 8. 1 Mojf. 3, 4.

2 Pjetr. 2, 4. Jud. Echt. 6. 1 Kral. 22, 22.

45. Ja pak, dofelž Prawdu praju, newjericze wy mi.

46. Schtu bes wami može mi Rječ dowesž? Dyž ja wam pak Prawdu praju, czohodla newjericze wy mi?

Jes. 53, 9.

2 Kor. 5, 21. 1 Pjetr. 2, 22.

47. Schtuž wot Boha je, ton pošlucha na Bože Sstowo; tehodla wy nepošluchacze, dofelž wy wot Boha nejsje.

St. 10, 27. 1 Jan. 4, 6.

48. Duž wotmolwichu cži židži, a djiachu knjemu: Reprajimy my prawje, so ty Samaritski sy, a masch Czerta?

St. 7, 20.

49. Jezus wotmolwi: Ja žaneho Czerta nimam; ale ja czesžu fwojeho Wotza, a wy hanicze me.

St. 7, 18.

50. Ja pač svoju Eješ, ne-
pytam; ale jedyn je, kiž ju
pyta a sudži. St. 5, 30. 41.

51. Samjernje, sawjernje, ja
praju wam: Budželi sčtu moje
Ešłowo dđeržecž, ton nebudže
Ešmerczje woladacž wječnje.

St. 6, 40. 47.

52. Duž džiachu židži knjemu:
Njetk posnajemy my, so Ežerta
masch. Abraham je wumrel, a
Prophetojo, a ty prajisch: Bu-
dželi sčtu moje Ešłowo dđeržecž,
ton nebudže Ešmerczje woptacž
wječnje. Zach. 1, 5.

53. Ešy ty wjazy, dnyžli nasch
Wotž Abraham, kiž wumrel
je? a Prophetojo su wumreli.
Ešto cžinisch ty wot šo šam?

54. Jezus wotmolwi: Želi
so ja šo šam cžesžu, da moja
Eješ nicžo neje. Ale moj Wo-
cžez je, kiž me cžesži, wot kotre-
hož wy prajicze, so won wasch
Boh je,

55. A nesnajecze jeho; ja pač
jeho snaju. A dy bych ja prajit,
so jeho nesnaju, da bych ja žhar
był, jako wy šze. Ale ja snaju jeho,
a dđeržu jeho Ešłowo. St. 7, 28.

56. Abraham, wasch Wotž,
wešelesche šo, so by won moj
Džen widžit; a won widžishe
jon, a šradomasche šo.

57. Duž džiachu židži knje-
mu: Ty hišcže nejšo poč Sta-
žet stary, a šy Abrahamu
widžit?

58. Jezus džesche knim: Sa-
wjernje, sawjernje, ja praju
wam: predy dnyžli Abraham
bu, šym ja.

59. Duž sbjehachu woni
Kamenje, so bychu na njeho
cžiškali. Ale Jezus potawi šo,
a wojndže šTempla, pušcži šo
šredža psches nich precž, a tač
wotendže. St. 10, 31. Łut. 4, 30.

Ton 9. Staw.

Ton Ešlepyrobžemy budže wot Kry-
stuša widžazy šejnem.

1. Jako Jezus nimo džesche:
wolada won jeneho, kiž bjesche
šlepy wot šwojeho Naroda.

2. A jeho Wucžomnižy pra-
šachu jeho, a džiachu: Wišctre,
sčtu je srieschit, ton, aby jeho
Staršchej, so je šo šlepy naro-
džit: Łut. 13, 2.

3. Jezus wotmolwi: Ani ton
neje srieschit, ani jeho Staršchej;
ale so buchu te Šutki Bože
šjewene byle na nim.

4. Ja dyrbu dželacž to Dželo
teho, kiž me je poštač, dokelž
Džen je: Mož pschindže, džez
ničto nebudže mož dželacž.

5. Dokelž šym na Ešwječži,
šym ja Ešwjetko teho Ešwje-
ta. St. 1, 9.

6. Jako won to bjesche prajit,
plunu won na Semju, a šejni
Włoto wot Ešlienow, a po-
masa to Włoto na teho Ešle-
peho Wocži,

7. A džesche knjemu: Wo-
tendž ktemu Hatej Siloam (to
je pscheložene, poštanj) a smuj
šo. A won wotendže, a smu
šo: a pschindže widžazy.

Neh. 3, 15.

8. Ešsužodži pač, a cži, kotšiz
jeho predy bjechu widžili, so

Proscher je, djiachu: Neje ton, kiz tu bejdziſche a proſcheſche?

Jap. St. 3, 2. 10.

9. Drusy djiachu, so won je; a drusy, won je na njeho podobny. Won sam pak djesche: Ja hym ton.

10. Duž djiachu woni knjemu: Kak stej twojej Woczi wotworenej?

11. Won wotmolwi, a djesche: Ton Czlowek, kotremuž rjekaju Jezus, sczini Włoto, a pomasa mojej Woczi, a djesche kemni: Dzi ktemu Hatej Si-loam, a wumuj ſo. Ja pak wotendzech, a wumuch ſo, a dostach Widjenje.

12. Duž djiachu woni knjemu: Dze je ton samy? Won djesche: Ja newjem.

13. Duž wedzichu woni jeho Pharisejskim, teho, kotryž nje-dy bjesche ſlepy byl.

14. (Sabbat pak bjesche, jako Jezus to Włoto czinesche, a jeho Woczi wotewri.)

15. Duž praszachu jeho snoweho, tež czi Pharisejszy, kak won je to. Widjenje dostal? Won pak djesche knim: Włoto polozi won na mojej Woczi, a ja ſo wumuch, a njek ja widžu.

16. Duž djiachu njekotſi tych Pharisejskich: Euton Czlowek neje sBoha, dokelž won Sabbat nedzerži. Drusy pak djiachu: Kak moze rješchny Czlowek tajke Zejchi czinicž? A bjesche Kos-dzjenje bes nimi. Eht. 31. 33.

17. Woni djiachu saſo ktemu Eslepemu: Ehto ty prajišch

wot njeho, so won je twojej Woczi wotewri? A won djesche, so je Propjeta.

18. Židzi pak newjerjachu wot njeho, so bje ſlepy byl, a to Widjenje saſo dostal; hacž woni sawołachu teju Starscheju teho sameho, kiz bjesche to Widjenje dostal,

19. A praszachu jeju, a djiachu: Je ton waju Esyn, wot kotrehož moj prajitaj, so won ſo je ſlepy narodzil? Kak da, so won njek widži?

20. Jeho Starschej wotmol-wiſchtaj jim, a dješchtaj: Moj wjemoj, so ton naju Esyn je, a so won ſo je ſlepy narodzil;

21. Kak won pak njek widži, newjemoj moj; aby ſchtu je jeho Woczi wotewri, moj tež newjemoj. Won je stary doſ; wopraschejczje jeho, nech won sam sa ſo ryczi.

22. To prajeschtaj jeho Starschej, pschetož wonaj bojeschtaj ſo tych Židow. Pschetož Židzi bjechu ſo hižom sienoczili, budželi jeho ſchtu sa Krostuſka poſnacž, so by ton samy se Cromadžisny wustorcženy byl. St. 7, 13.

23. Tehodla dješchtaj jeho Starschej: Won je stary doſ; wopraschejczje jeho.

24. A woni sawołachu saſo teho Czloweka, kiz bjesche ſlepy byl, a djiachu knjemu: Daj Bohu Czješ. My wjemy, so ton Czlowek Kješchnik je.

Jof. 7, 19. 1 Sam. 6, 5.

25. Won pak wotmolwi, a djesche: Jeli Kješchnik, to ja

newjem; jene ja derje wjem, so ja slepy bjech, a njetk widžu.

26. Duž woni wospet knjezmu djiachu: Što won čiznesche tebi? Kak won twojej Woczi wotewri?

27. Won wotmolwi jim: Ja šym wam njetk powedžik, a nešje to šlyščeli? Što zecže wy jo sažo šlyščec? Zecže wy tejj jeho Wuczomnizy byč?

28. Duž wušwarichu woni jeho rosnje, a djiachu: Ty šy jeho Wuczomnik; my pač šmy Mojsašowi Wuczomnizy.

29. My wjemy, so Boh je š Mojsašom ryczał; wot teho my pač newjerny, swotkal won je.

30. Ton Ešlowek wotmolwi, a dješche knim: To je šaf džiwna Wjež, so wy newješje, swotkal won je; a won je mojej Woczi wotewrit.

31. My wjemy pač, so Boh Kješnikow nešlyšči; ale jeli so ščtu bohabojašny je, a čini jeho Wolu, teho šameho šlyšči won. Šiob 27, 9. St. 35, 13. Pf. 66, 18. Pšišł. 15, 29. St. 28, 9.

Jef. 1, 15.

32. Wot Špocjatka Šswjeta neje šlyščane byto, so by ščtu rodženemu Šslepemu Woczi wotewrit.

33. Dy by ton nebył wot Boha, won by nicžo nemoł činicž. Ščt. 16.

34. Woni wotmolwichu, a djiachu knjemu: Ty šy šo ščit: ton we Kješach narodžik, a ty naš wucjiš? a wuhnaču jeho wohn.

35. To pšindže pšed Ješusa, so bječu jeho wohn wuhnali. A jako won jeho namaka, dješche won knjemu: Wjeriš ty do teho Šsyna Božeho?

36. Won wotmolwi, a dješche: Kneže, kotry je, so byč do njeho wjerik?

37. Ješus pač dješche knjemu: A ty šy jeho widžik; a kiž stobu rycži, ton šamy je. St. 4, 26.

38. Won pač dješche: Kneže, ja wjerju. A modlesche šo knjemu.

39. A Ješus dješche: Ja šym kŠsudej pšiščoł do teho Šswjeta, so byču, kiž newidža, widžili, a kiž widža, šlepi byli.

Matth. 13, 13.

40. A to šame šlyščachu njekotši tych Pšarifejškich, kiž pšči nim bječu, a djiachu knjemu: Ššmy da my tejj šlepi?

41. Ješus dješche knim: Dy byščeže wy šlepi byli, nebyščeže žaneho Kješča mjeli. Njetk wy pač prajicže: My widžim; teš hodla wašč Kješč wostane.

Ton 10. Štaw.

Wot dobreho Paštrja a jeho Worowow. Wot Durjow kWocjerni, a Kryšta, teho woščeho Paštrja a hacj won ton Mešias je.

Šawjernje, šawjernje, ja praju wam: Ščtuž šDurjemi nuž nejndže do Wocjernje, ale lješe drudže nuž, ton je Paduč a Mordar.

2. Ščtuž pač šDurjemi nuž dže, ton je Paštr tych Worowow.

3. Temu wotewri Rotnik, a Wowzy klyšča jeho Łoſ; a won sawoła swoje Wowzy fMenom, a wodzi je wohn.

4. A dyž je swoje Wowzy wupuschyž, dže won predy nich, a Wowzy du sa nim, dofelž jeho Łoſ snaju.

5. Sa Zusyom pak wone nejn-
du, ale czjekaju wot njeho; do-
felž tych Zusyoch Łoſ nesnaju.

6. To Pſchikowo džeſche Jeſus knim; woni pak nesro-
semichu, ſchto by to bylo, ſchtož
jim prajeſche.

7. Zehodla džeſche Jeſus ſaſo
knim: Samjernje, ſawjernje, ja
praju wam: Ja ſym te Durje
kWowzam.

8. Schizy, kiz predy me
pſchiſchli ſu, czi ſu Vaduſchi a
Mordarjo byli; ale Wowzy
jih nejſu poſluſchale.

Jer. 23, 2.

9. Ja ſym te Durje; jeli ſo
njeſchto pſcheſ me nuž dže, budže
ſbožny, a budže wohn a nuž
kchodžicž, a Paſtru namafacž.

10. Vaduch nepſchindže, kiba
ſo by kranuſ, a dajit, a ſkon-
zowat.

11. Ja ſym pſchiſchoſ, ſo
bychu žiwenje a ſcheho doſž
mjeli.

Pf. 23, 1.

12. Ja ſym ton dobry Pa-
ſtry, ton dobry Paſtry woſtaji
ſwoje žiwenje ſa Wowzy. Na-
jaty pak, a kiz Paſtry neje, a
tež Wowzy jeho nejſu, dyž
widži, ſo Welk dže, da wo-
puſchczi won Wowzy, a czekne;
a Welk ſpogada a roſproſchi

Wowzy. Pf 23, 1. 80, 2. Jſ.
40, 11. Ež. 34, 11. 23. St. 37, 24.

1 Pietr. 2, 25. Jan. 15, 13.

13. Najaty pak czekne; pſche-
tož won je najaty, a nerodži wo
Wowzy.

14. Ja ſym ton dobry Pa-
ſtry, a ſnaju ſwoje Wowzy,
a wone me ſnaju, 2 Tim. 2, 19.

15. Kajž me Wotž ſnaje, a
tež ja ſnaju Wotža; a woſtaju
ſwoje žiwenje ſa Wowzy.

16. A ja mam hiſchcže druge
Wowzy, te nejſu ſteje Wom-
czernje. A te ſame dyrbu ja
tež pſchiveſž, a wone budža
moj Łoſ klyſhecž, a budže Je-
ne Stadlo a Jedyn Paſtry.

Ež. 37, 22. Mich. 2, 12.

17. Zehodla lubuje me moj
Wotž, ſo ja ſwoje žiwenje wo-
ſtaju, ſo bych to ſame ſaſo wſat.

18. Nichto nebere jo wo-
temne, ale ja woſtaju to ſamo
ſam wot kebe. Ja mam Mož
to ſamo woſtajicž, a mam Mož
to ſamo ſaſo wſacž. Žajku
Pſchikajnu ſym ja doſtat wot
ſwojeho Wotža. St. 14, 31.

19. A ſta ſo ſaſo Roſdžje-
lenje beſ židami tych ſampch
Kycjow dla. St. 7, 43. St. 9, 16.

20. Wele pak beſ nimi džia-
chu: Won ma Czerta, a je ne-
mudry; ſchto jeho poſluſchacže?

21. Druſy džiachu: To nejſu
Eſłowa wobſyneneho Eſłowe-
ka; može tež Czert Eſłepch
Woczi wotewricž?

22. Zyrkwine Poſweczenje
pak bje we Jeruſalemi, a bje-
ſche Cyra.

23. A Jezus pokhodzi we Templu we Hali Salomono-wej.

24. Duž wobstupichu jeho židzi, a dźjachu knjemu: Kač došlo ſdzeržuješ ty našču Dušču? Jeli so ſy ty Kryſtus, powješ nam krobļje. St. 16, 29.

25. Jezus wotmolwi jim: Ja ſym wam to powjedzil, a wy nemjeriće. Te Skutki, kotrež ja činju we ſwojeho Wotza Mni, te ſwjerſja wotemne.

St. 5, 36.

26. Ale wy nemjeriće; pſchetoj wy nejſze wot mojih Wowow, jako ſym wam prajil.

St. 8, 45.

27. Pſchetoj moje Wowow ſkryſča moj Rož, a ja je ſnaju, a wone du ſa mnu. St. 8, 47.

28. A ja dawam jim wječne žiwjenje; a wone nebudža nidy Konz wſač, a ništo nebudže je ſmojeje Ruſi wutornuč.

29. Ton moj Wotz, kiž te ſame mi dał je, je wetschi dźyli ſčitko; a ništo nemože je ſmojeho Wotza Ruſi wutornuč.

St. 14, 28.

30. Ja a ton Wotz ſmoj jene.

31. Duž ſbjehachu židzi ſažo kamenje horje, ſo bychu jeho kamenjowali.

32. Jezus wotmolwi jim: Wele dobrych Skutkow ſym ja wam wopokaſal wot ſwojeho Wotza; kotreho dla beſtyimi ſamymi Skutkami me wy kamenujecze?

33. Eži židzi wotmolwichu jemu, a dźjachu: Dobreho

Skutka dla cze nekamenujemy, ale Božeho Hanenja dla, a ſoty Ežloweſ ſy, a činiš ſo-ſam ſa Boha.

34. Jezus wotmolwi jim: Neje piſane waſchim Sakonju: Ja ſym prajil, wy ſje Bohojo? Pf. 82, 6.

35. Duž won tych ſamych Bohow menuje, kotrymž ſo to Eſtowo Bože ſtało je; a to Piſmo ſčaſ nemože lamane byč:

36. Prajicze da wy temu, kotrehož ton Wotz wofweczil, a do Eſwjeta poſtał je: Ež haniš Boha; tehodla, ſo prajju, ja ſym Boži Eſyn?

St. 5, 17. 20.

37. Necjinjuli ja Skutki ſwojeho Wotza, da mi nemjeriće;

38. Ežinjuli ja pač, da wjeriće ſčaſ tym Skutkami, nočze-čzeli wy mi wjerič, tač, ſo byſčezje poſnali a wjerili, ſo Wotz we mni je, a ja we nim.

St. 14, 11.

39. Woni pytachu tehodla ſažo, ſo bychu jeho pſchijeli, ale won jim wojndze ſiich Ruſi.

St. 8, 59. Łu. 4, 30.

40. A wotendže ſažo na tamnu Stronu Jordana na to Mjeſto, džež Jan predy bjeſche hčzil, a woſta tam. St. 1, 28.

41. A jich wele pſchindže knjemu, a dźjachu: Jan žaneho Zeiſcha necžineſche; ale ſčitko, ſčtož Jan wot teho prajil je, je wjerne.

42. A wjeriſche tam jich wele do njeho.

Ton 11. Stav.

Lazarus budje horje sbudjem.

Jedyn pak khory lejzesche, s Me-
nom Lazarus s Bethanij, steho
Mjestka Marje, a jeje Sotry
Marthy.

Łuf. 10, 38.

2. (To pak bjesche ta Maria,
kotraj teho Knesa bjesche žal-
bowala se žalbu, a jemu jeho
Nohi wutrjeta se s wójimi Łoſa-
mi, teje kameje Bratr Lazarus
lejzesche khory.)

St. 12, 3.

3. Duž poſtaſchtaj jeho Sotfi
knjemu, a daſchtaj jemu powe-
dijč: Kneže, laj, kotrehož lubo
maſch, ton leži khory.

4. Jako Jeſus pak to ſtyſche-
ſche, džesche won: Tuta Khorofj
neje k Smerczji, ale k Ežeſji Bo-
žej, ſo by Boži Ssyn pſcheſ
nju čjeſjeny byt.

St. 9, 3.

5. Jeſus pak lubowaſche
Marthu, a jeje Sotru, a
teho Lazara.

6. Jako won tehodla wuſtly-
ſcha, ſo won khory je; woſta
won tedy dwaj Dny na tem
Mjeſji, džej bjesche.

7. Duž potom praji won
k ſwojim Wucjomnikam: Ežen-
my ſaſo do Židowſſeje.

8. Jeho Wucjomnij djjachu
knjemu: Miſchtre, nedawno
zychu cje Židji k amenjowacz, a ty
jeſch tam ſaſo čjanucz.

St. 8, 59.

9. Jeſus wotmolwi: Neje ſa
Džen dwanače Shtundow?
Schtuž wodnjo khodži, ton ſo
neſtorčji; pſchetož won widji
Sswjetko tuteho Sswjeta.

St. 9, 4. Łuf. 13, 32.

10. Schtuž pak w Nozj k ho-
dži, ton ſo ſtorčji; pſchetož žane
Sswjetko neje we nim.

St. 12, 35.

11. To ryczeſche won, a po-
tom praji won knim: Lazarus,
naſch Wſcheczjel, ſpi; ale ja du,
ſo bych jeho ſe Spanja sbudžil.

Matth. 9, 24.

12. Duž djjachu jeho Wu-
cjomnij: Kneže, ſpili won, da
budje ljepe ſnim.

13. Jeſus pak ryczeſche wot
jeho Smerczje; woni ſebi pak
myſljachu, ſo ryczi wot čjels-
neho Spanja.

14. Duž džesche Jeſus ſjawnje
knim: Lazarus je wumrel;

15. A ja ſo ſweſelju waſche
dla, ſo tam neſjym byt, ſo byſch-
cze wjerili; ale čjenmy knjemu.

16. Duž džesche Thomaſch,
kotre muž rjekaju Didimus,
k Wucjomnikam: Eženmy tejj
ſobu, ſo bychmy ſnim wumreli.

17. Duž pſchindže Jeſus, a na-
maſa jeho, ſo won hižom ſchtyri
Dny we Rowi lejžak bjesche.

18. (Bethania pak bjesche
bliſtko pſchi Jeruſalemi, wokolo
pjatnacije Honow.)

19. A wele Židow bjesche
k Marczi a k Marji pſchiſchlo,
ſo bychu jeju troſchtowali jeju
Bratra dla.

20. Jako Martha pak ſtyſche-
ſche, ſo Jeſus džej; džjesche wona
jemu napscheczjwo. Marja pak
woſta domač ſejdžo.

21. Duž džesche Martha k Je-
suſeje: Kneže, dy by ty tudy byt,
moj Bratr nebudjiſche wumrel.

22. Me ja wjem tejj hiſhcze, ſo, ſchtoż ty proſyſch wot Boha, to budże cji Boh dacž.

Et. 9, 30. 31.

23. Jeſus praji knej: Twój Bratr dyrbi ſtanucž.

24. Martha praji knjemu: Ja derje wjem, ſo budże won ſtanucž we Horjeſtawanju na poſlenim Dnju. Łut. 14, 14.

Jan. 5, 29. Et. 6, 40.

25. Jeſus praji knej: Ja ſym to Horjeſtawanje a to ži-
wienie. Schtuž do mne wjeri,
budże žiwj, hacž won runje
wumre. Et. 14, 6.

26. A ſchtuž je žiwj, a wjeri do
mne, ton nidy nebudże wumrecž.
Wjeriſch to? Et. 6, 35. 40. 50.

27. Wona praji knjemu: Kneže, haj, ja wjerju, ſo ty ſy
Kryſtus, ton Syn Boži, kiž
na Swjet je pſchiſchoł. Et. 6, 69.

28. A jako wona to bjeſche
wurycžala, wotendže wona, a
ſawola ſwoju Sotru Marju
potajnje, a džeſche knej melcžo:
Ton Miſchter je tudy, a wo-
ła cje.

29. Za ſama, jako to wona
ſtyſchjeſche, ſtanu wona nřdom,
a pſchindže knjemu.

30. Pſchetož Jeſus hiſhcze
nebieſche do teho Mjeſtka pſchi-
ſchoł, ale bjeſche hiſhcze na tem
Mjeſji, džež jemu Martha bjeſche
napſhecžiwjo pſchiſchła. Scht. 20.

31. Židži pał, kotſiž pſchi nej
we Domi bjechu, a ju troſchto-
wachu, widžichu Marju, ſo
nahje poſtaže a wojndže, dže-
chu woni ſa neju, a džiachu:

Wona dže Krowu, ſo by tam
płakala.

32. Jako pał Marja tam
pſchindže, džež Jeſus bjeſche, a
jeho wulada, padže wona kjeho
Mohomaj, a džeſche knjemu:
Kneže, dy by ty tudy był, moj
Bratr by newumrel.

33. Jako Jeſus pał widžiſche,
ſo wona płakaſche, a ſo cji Židži
tejj płakachu, kotſiž sneju bjechu
pſchiſchli; roſtobi won ſo we
Duchu, a roſrudži ſo ſam,

34. A džeſche: Dže ſje jeho
położili? Woni džiachu knjemu:
Kneže, poj a poladaž.

35. A Jeſus ſapłaknu.

Łut. 19, 41.

36. Duž džiachu cji Židži:
Łaj, kał je won jeho lubo mjek.

37. Njekotſi pał beſ nimi
džiachu: Nemožeſche ton, kotryž
Slepemu Woczi bjeſche wo-
tewiril, tejj cžinicž, ſo by tejj ton
newumrjel? Et. 9, 6. 7.

38. Jeſus pał ſažo ſo roſ-
ſtobi ſam we ſebi, a pſchindže
ktemu Krowu. Jama pał bje-
ſche, a bjeſche Kamen ſwercha
na nju položeny.

39. Jeſus džeſche: Wſmicže
ton Kamen precž. Praji knje-
mu Martha, ta Sotra teho
Mormeho: Kneže, won hižom
ſmerdži; pſchetož won je ſchtyri
Dny ležal.

40. Jeſus praji knej: Než
ſym tebi reknul, dy by ty wje-
rita, ty by tu Kraſnoſž Božu
dyrbjala woladacž? Rom. 6, 4.

41. Duž wſachu woni ton
Kamen precž, džež ton Mormo

lejšeše. Jezus pač posbjenu horje swojeje Woczi, a džesche: Wotze, ja šo džakuju tebi, so ty me wuštyschat šy.

Mark. 7, 34.

42. Ja sawjeshje wjem, so ty me pschezo wuštyschisch, ale teho Luda dla, kiz tudy wokoło steji, ryczu ja to šame, so bychu woni wjerili, so ty me postat šy.

St. 12, 30.

43. Jako won to bjesche prajit, sawoła won swulkim Łošom: Łazare, poj wohn.

44. Duž wojndže ton, kotryž bjesche wumrel, swjafany scjelnyimi Mlachtami na Rohomaj a na Rukomaj, a jeho Wobleczo bjesche spotnym Kubom wobwiznene. Jezus praji knim: Koswjezje jeho, a nech wohn dže.

45. Wele židow pač, kiz k Marji bjechu pschischli, widžitwšchi, štož Jezus bjesche czinit, wjerjachu do njeho.

46. Njekotři pač wot nich wotendžechu k Pharisejskim, a powedžichu jim, štož Jezus bjesche czinit.

47. Duž stomadžichu woschi Mjeschnizy a Pharisejszy Radu, a džiachu: Što čzinimy? Euton Czlowek čzini wele Žejchow.

Matth. 26, 3. Łuf. 22, 2.

48. Wostajimyli jeho tak, da budža schitzy do njeho wjericz; duž budža Romšy pschindž, a wosnu nam našč Kraj a Łudži.

49. Jedyn pač bes nimi, Kaiphas, kiz to šame Łjeto woschi Mjeschnik bjesche, džesche knim: Wby nicžo newjesze,

50. Ani nerošpomnicze tejj nicžo; Łjewe nam je, so jedon Czlowek wumre ša Łud, džišli šo by žytny Łud šahinul.

St. 18, 14.

51. To won pač šam wot šebe neryčesche; ale dokelž won to šame Łjeto woschi Mjeschnik bjesche, wjeschčesche won. Pschetož Jezus dyrbesche wumrecž ša Łud,

52. A niz ša židowšči Łud šam; ale šo by won te Džieczki Bože, kiz rošhonene bjechu, stomadžit na jene. St. 10, 16.

Ephes. 2, 16.

53. Wot teho šameho Dnja tehodla šradžowachu woni, kač bychu jeho morili.

54. Jezus tehodla neškodžesche wjazny šjawnje bes židami; ale wotendže wot tudy do Kraja, blisko pschi Puszini, do Mjesta, kotremuž rjekaju Ephrem; a tam mjejesche won šwoje Czinenje se šwojimi Wuczomnikami.

55. Blisko pač bjechu te Žutry tny židow; a džjesche jich wele horje do Jerusalema šteho šameho Kraja psched tyni Žutrami, so bychu šo wuczisžili.

2 Kron. 30, 17.

56. Duž stejachu woni, a praschachu šo po Jezusu, a rycžachu romadžje we Templu: Što šo wam šda, so won newpschindže na ton šwjatny Czajš?

57. Woschi Mjeschnizy pač a Pharisejszy bjechu Pschikasnju wudali; dy by štu wedžit, dže won je, so by powedžit, so bychu jeho pschijeli.

Ton 12. Staw.

Kryta žalbowanje, a kak won do Jerusalema jebje. Prjedowanje wot Wujitka jeho Esmercije. Wot Wjery a Rewjery.

Šesť Dnjow pak psched Zutrani pschindže Jesus do Bethanij, džež Lazarus bjesche, ton Morw, kotrehož Jesus sbudził bjesche wot Morw.

Matth. 26, 6. Mark. 14, 3.

2. Tam pschihotowachu woni jemu Hoszinu, a Martha štuzjesche: Lazarus pak bjesche jedyn tych kamnych, kiz snim šo šlidu špdachu.

3. Marja pak wsa Punt žalby šdobreje krasneje Nardn, žalbowasche czi Nosp Jesufowej, a wutrije se štwojimi Łošami jeho Nosp; ta Kejža pak bu napelnena wot Wonenja teje žalby.

Matth. 26, 6. Mark. 14, 3.

4. Duž džjesche jeho Bucjomnikow jedyn, Judasch, Šchimgnow Šsyn, Ššcharioth, kiz jeho potom pscheradži;

5. Ejohodla neje ta žalba pschedata ša czi Šta Kroschow, a nejšu Kudym date?

6. Šo won pak rycjesche, niz, šo by won Redžbu mješ na Kudych; ale šo Vaduch bjesche, a mjejesche Moschnju; a noschesche, ščtož bje date.

7. Duž džjesche Jesus: Wostajcže ju na Pokoj, to je wona ššhowata šDnju mojeho Porebanja.

8. Pschetož Kudych macže wy tojšdy Ejaš pola was, me pak

nimacže tojšdy Ejaš. 5 Mojs. 15, 11. Matth. 26, 11.

9. Duž šhoni wele Łuda tych Židow, šo won tam bjesche, a nepščindžechu Jesufa šameho dla, ale šo bychu tejš Lazara woladali, kotrehož won wot Morw bjesche sbudžil.

St. 11, 43. 44.

10. Ale woschi Mjeschnizy stejachu ša tem, šo bychu tejš Lazara ššonowali.

11. Pschetož jeho dla džjesche wele Židow tam, a wjerjachu do Jesufa.

12. Nasajtra, wele Łuda, kiz bjesche na ton ročny Ejaš pschischot, jako ššyschesche, šo Jesus pschindže do Jerusalema,

Matth. 21, 8. Mark. 11, 8.

13. Nabrachu woni šebi palmonych Šalofow, wojndžechu jemu napschecziwo, a wolachu: Hosianna, budž kwalenn, kiz pschindže we Knesowem Meni, ton Ššraelski Kral. Matth. 21, 8. 9.

St. 23, 39. Mark. 11, 8. 9. Łut. 19, 37. 38. Šš. 118, 25. 26.

14. Jesus pak dosta Wosližu, a jedžische na nej; jako tejš pišane je:

Matth. 21, 7.

15. Neboj šo, Džowka Ššonska! Łaj, twoj Kral pschindže jedžo na woselškim Ššrebecžu. Zach. 9, 9. Šš. 62, 11. Matth.

21, 5.

16. Šo pak nesrosemichu jeho Bucjomnizy ššrieneho; ale džž Jesus pschekrasnenny bu, tedž ššpommichu woni na to, šo to wot njeho bjesche pišane a jemu to bjechu cžinili.

17. Ton lud pak, kiz snim bjesche, jako won Kazara s Roma samola, a wot Morwonych jeho sbudzi, kwalesche ton Skutk.

18. Tehodla djesche jemu tejj lud napscheczimo, jako sklyshesche, so won tajki Dzim czinit bjesche.

19. Pharisejszy tehodla dziachu bes kobu: Widzicze, so niczo nedokonecze; laj, schitkon Sswjet bjezi sa nim.

20. Njekotsi Grichojo pak bjeschu bes tymi, kiz horje pschischli bjechu na rocny Czaj so modylicz.

21. Ezi pschistupichu k Phi- lippei, kiz bjesche s Bethsaidy Galilejskeje, proschachu jeho, a dzjachu: Kneze, my zyli radzi Jesusa moladacz.

22. Philip pschindze, a powedzi to Handrijei, a Handrij saso a Philip wupowedzischtaj to Jesusei.

23. Jesus pak wotmolwi jimaj, a djesche: Czaj je pschischol, so czlowski Ssyn pschekrasnenny budze.

24. Sawjernje, sawjernje, ja praju wam: Zeli so pschenczne Sorno do Semje nepane, a nesemre, da wostane wono sam; doz pak semre pschineše wele Mlodow.

25. Schtuž swoje živenje lubuje, ton budze jo shubicz; a schtuž swoje živenje na tym Sswjeczi hidzi, ton budze jo sdzerczcz kwjecznemu živenju.

Matth. 10, 39. Et. 16, 25. Mart. 8, 35. Łuf. 9, 24. Et. 17, 33.

26. Schtuž mi ze skuzicz, ton khodz sa innu; a dzej ja sym, tam dyrbi tejj moj Sskuzomnit bycz. A jeli so schtu mi skuzi, teho budze moj Wotz czeszicz.

Et. 14, 3.

27. Njetk je moja Duscha srudna. A schto mam prajicz? Wotze, pomhaj mi steje Schtundy! ale da schaf tehodla sym ja do teje Schtundy pschischol.

Matth. 26, 38.

28. Wotze, pschekrasn swoje Meno. Duž pschindze Łoß s Nesbes: A ja sym jo pschekrasnit, a zu jo wospet pschekrasnicz.

29. Duž djesche lud, kiz podla stejese, a sklyshesche: Wono sarima. Drusy dzjachu: Zandzel snim rczi.

30. Jesus wotmolwi, a djesche: Ton Łoß so neje moje dla stat, ale wasche dla.

Et. 11, 42.

31. Njetk dze Ssudjenje na ton Sswjet, njetk budze ton Ssershta teho Sswjeta wahn wustorczeny.

32. A ja, doz powoschenny budu wot Semje, poczanu ja schitlich ksebi.

Et. 3, 11.

33. (So prajesche won pak so by sjewit, kajseje Ssmerczje won wumrecz dyrbesche.)

34. Duž wotmolwi jemu ton lud: My symy sklysheli se Sakonja, so Krystus wostane wjecznje; a kak ty prajisch, so czlowski Ssyn dyrbi powoschenny bycz? Schtu je ton samy czlowski Ssyn?

Pf. 110, 4.

Jef. 9, 7. Dan. 7, 14. Mich. 4, 7.

35. Duž džesche Jezus knim: Hščnje na mały Czaj je to Sswjetko pola was. Rhodžnje, dokelž to Sswjetko macje, so was ta Czma nenapane. Shtuž po Czmi khodži, ton newje, džje. St. 1, 9. St. 8, 12.

36. Dokelž to Sswjetko macje, wjercje do teho Sswjetka, so byščnje Džieczki teho Sswjetka byli. To rycjesche Jezus, a potaji šo psched nimi šchedsi precj.

37. A hacj won runje tajke Žejdži psched nimi czinesche, da škał woni do njeho newjerjachu;

38. So by dopelnena byla ta Kncjz teho Prophety Jesaiasa, kotruž won praji: Kneže, shtu wjeri naschemu Prijedowanju? a komu je šjewena ta Kuka teho Knesa? Jef. 53, 1.

Rom. 10, 16.

39. Tehodla nemožachu woni wjericz, pschetož Jesaias praji sašo: Jef. 6, 9. 10. Matth. 13, 14. Mark. 4, 12. Łuf. 8, 10. Jap. Sf. 28, 26. Rom. 11, 8.

40. Won je jich Woczi sašlepil, a jich Wutrobu stwerdžil, so bchu sWoczomaj newidžili, ani sWutrobu nesrosemili, a šo wobrocžili, a ja jim pomhał.

41. To prajesche Jesaias, jako won jeho Krašnosj widžishe, a rycjesche wot njeho.

Jef. 6, 1.

42. Woschich pał tejj wele wjereschje do njeho; ale Wħarisejškich dla woni šo newušnachu, so bchu se Sromadžisny nebyli wustorcženi.

43. Pschetož woni mjejachu radši tu Czješ, pola Czlowekow, dožli tu Czješ, pola Boha.

St. 5, 44.

44. Jezus pał sawoła, a džesche: Shtuž do mne wjeri, ton newjeri do mne, ale do teho, kiž me poštał je.

45. A shtuž me widži, ton widži teho, kiž me je poštał.

46. Ja, to Sswjetko, šym pschischoł na Sswjet, so žadyn, kiž do mne wjeri, by we Czmi newostał. St. 1, 9. St. 3, 19.

47. A jeli shtu moje Sstowa škyschi a newjeri, teho nebudu ja šudžicz; pschetož ja nejšym pschischoł, so bych Sswjet šudžil, ale so bych Sswjet sbožny ščinik.

48. Shtuž me sazpi, a newosme moje Sstowa horje, ton ma hižom, kiž by jeho šudžil; to Sstowo, kotrež ja ryczał šym, to budže jeho šudžicz na šudny Džen.

49. Pschetož ja nejšym šam wot šebe ryczał; ale Wotj, kiž me poštał je, ton je mi Pschikasnju dał, šhto ja czinicj a rycječj mam. St. 14, 10.

50. A ja wjem, so jeho Pschikasnja je to wječnje Žiwjenje. Tehodla, šhtož ja rycžu, to rycžu tał, jako mi Wotj je powedžil.

Ton 13. Staw.

Wot Mucja tych Rohow; Pschikasnja teje Łubosjje; Judaschowe Pscheradjenje; Krysťuškowe Pschetrašnje; Pjetrownj Pad.

Psched rocznym Czajom pał tych Žutrow, jako Jezus pošna,

sa mnu hicz; ale ty budzesch druhi Czaj sa mnu hicz.

St. 7, 34. St. 21, 18. 19.

37. Refnu Pietr knjemu: Kneze, czo hodla ja nemozu njett sa tobu hicz? Za zu swoje Ziwjenje sa tebe wostajicz.

38. Jezus wotmolwi jemu: Dyrbial ty swoje Ziwjenje sa mne wostajicz? Samjernje, sawjernje, ja praju czi: Kapon ne budze saspjewacz, hacz ty me czi Krocj sy sapriet. Matth. 26, 34.

Marf. 14, 30. 72. Luf. 22, 34.

Ton 14. Staw.

Krystusowe wujitne Khodzjenje Wotzej: Wot Wjern a Lubosije, Noble-
nja, swjateho Ducha, a praveho Wjera.

A won djesche kswojim Poflam: Wascha Wutroba so nestroj. Wjericzeli wy do Boha, da tejj do mne wjericze. Scht. 27.

2. We mojego Wotza Domi je wele Wobydlenjom. Dy by temu tal nebyto, da bych kwam teknu: Ja du tam, wam to Mjesto pschihotowacz. 2 Kor. 5, 1.

3. A hacz bych tam schot, wam to Mjesto pschihotowacz; da schal zu saso pschindz, a was ksebi wsacz, so byschcze tejj wy byli, dzej ja sym. St. 12, 26.

4. A dze ja du, to wy wjesze, a ton Pucz tejj wjesze.

5. Djesche knjemu Thomasz: Kneze, my newjemy, dze ty djesch; a kal mojemy Pucz wedzicz?

6. Jezus refnu knjemu: Ja sym ton Pucz, a ta Wjernost,

a to Ziwjenje; nischto nepschindje Wotzej, liba psches me.

Hebr. 9, 8. Eph. 2, 18. St. 3, 12.

Hebr. 7, 25. St. 10, 19. 2 Kor. 3, 4.

1 Pietr. 1, 21.

7. Dy byschcze wy me snali, da byschcze tejj mojego Wotza snali. A njett snajecze jcho, a sje jcho widzili.

8. Djesche knjemu Philip: Kneze, pokaz nam teho Wotza, da mamy dosj.

9. Jezus djesche knjemu: Tal dosho sym ja pschi was, a ty me nesnajesch? Philippe, schtuž me widzi, ton widzi Wotza; khada ty prajisch, pokaz nam teho Wotza?

10. Newjerisch ty, so ja sym we Wotzu, a Wotz je we mni? Te Estowa, kotrej ja kwam ryczu, neryczu ja sam wot sebe. Ton Wotz pak, kiz we mni bydli, ton czini te Skutki. St. 10, 38.

11. Wjercze mi, so ja we Wotzu, a Wotz we mni je; jeli so pak niz, da wjercze mi tych Skutkow dla. St. 10, 25.

12. Sawjernje, sawjernje, ja praju wam: Schtuž do mne wjeri, ton budze te Skutki tejj czinicz, kotrej ja czinjju; a budze wetsche, dyzil te, czinicz, pschetoz ja du kswojemu Wotzu.

13. A schtož wy profncz budjecze we mojim Meni, to zu ja czinicz, so by ton Wotz czejsem byl we Ssynu. St. 16, 23.

Matth. 7, 7. 11. Marf. 11, 24.

14. Jeli so wy njeschto profncz budjecze we mojim Meni, to zu ja czinicz.

15. Lubujeczeli me, da tejj djerzje moje Pſchikasnje.

Et. 15, 10. 1 Jan. 5, 3.

16. A ja zu teho Wortza proſyć, a won dyrbi wam druheho Troſchtaria dacz, so by won pola was mostal wjecznje.

17. Teho Ducha teje Wjer-
noſnje, kotrehož ton Eſwjet
nemože doſtać; pſchetož won
jeho newidzi, ani nesnaje jeho,
wy paſ jeho ſnajeczje, pſchetož
won mostane pola was, a budže
we was.

Jan. 7, 39.

18. Ja was nochzu Eſpro-
tow wopuſhcć; ja pſchindu
kwam.

Jer. 51, 5.

19. Hiſhcće wo mału Kwilu
je cjinicz, da me ton Eſwjet
nebudže wjazp widzić; wy paſ
dyrbiczje me widzić; pſchetož ja
ſym žiwj, a wy budžeczje tejj žiwj.

20. Na tym ſamym Dnju
budžeczje wy poſnacž, so ja we
ſwojim Wortzu ſym, a wy we
mni, a ja we was.

Et. 17, 21. 22.

21. Schtuž moje Pſchikasnje
ma, a djerzi je, ton ſamy je,
kotryž me lubuje. Schtuž me
paſ lubuje, ton budže wot mo-
jeho Wortza lubowanj, a ja
budu jeho lubowacz, a ſo jemu
ſjewicz.

22. Wraji knjemu Judasch,
niž ton Iſcharioth: Kneže, ſchto
to je, so ty nam ſo jeſch ſjewicz,
a niž Eſwjetu?

23. Jeſus wotmolwi, a dže-
ſche knjemu: Schtuž me lubuje,
ton budže moje Eſtowo djer-
ječ; a moj Wocječ budže jeho

lubowacz, a my budžemy knje-
mu pſchindž, a Wobydenje pola
njeho cjinicz. Pſchiſt. 8, 17.

24. Schtuž me nelubuje, ton
moje Eſtowa nedjerzi. A to
Eſtowo, kotrež wy hiſchicze,
neje moje, ale teho Wortza, kiž
me poſtal je.

Et. 7, 28.

25. So ſym ja kwam ryczał,
jako hiſhcće pola was bjech.

26. Ale ton Troſchtar, ton
ſwjaty Duch, kotrehož moj
Wocječ poſtal budže we mo-
jim Meni, ton ſamy budže was
ſchitko namuczicz, a wam ſpom-
nicž ſchitko, ſchtož wam prajil
ſym.

Et. 15, 26.

27. Wjer wam mostaju, ſwoj
Wjer wam dawam. Ja neda-
wam wam, jako Eſwjet dawa.
Waſcha Wutroba ſo neſtrožej,
ani ſo neſtrachuj.

Phil. 4, 7.

28. Wy ſje hiſcheli, so ja
wam prajil ſym: Ja du tam,
a pſchindu ſaſo kwam. Dy
byschće wy me lubowali; da
byschće ſo weſelili, so prajil
ſym, ja du Wocječ; pſchetož
moj Wocječ je weſchi dżli ja.

Et. 10, 29.

29. A njekſ ſym ja wam to
prajil, predy dżli ſo ſtane, so, dż
ſo ſtać budže, wy byſchće wjerili.

30. Ja dale nebudu wele
wjazp ſwami rječec; pſchetož
Ejerſchta teho Eſwjeta dže, a
nima nicžo na mni.

Et. 12, 31.

31. Ale so by ton Eſwjet
poſnal, so ja teho Wortza lubu-
ju, a taſ cjinju, kaž mi Wocječ
poruczil je: Poſtancže, a dżimj
wotſal.

Et. 10, 18.

Ton 15. Staw.

Napominanje w Bobstajnoszi we Wjeri,
Luboszi a Scjerpliwoszi.

Za hym prawy winowy Penk,
a moj Wotz je Winizar.

2. Kozjdu winowu Halosu
na mni, kotraž Włoda neneše,
budže won precz wsacz; a kozj-
du, kotraž Włod neše, budže
won czjiszcz, so by wjazy Włoda
pschinešla.

3. Wy sje njett czjisi teho
Słowa dla, kotrež ja kwam
rzczał hym.

4. Wostancze we mni, a ja
we was. Runje jako ta Halosa
žaneho Włoda nemože pschinesz,
šama wot šebe, šiba so wostane
pschi winowym Penku; tak tež
wy niž, šiba so wostancze we
mni.

5. Za hym ton winowy Penk,
wy sje te Halosy; schruž wosta-
ne we mni, a ja we nim, ton
pschineše wele Włoda; pschetož
bes me nemožecze niczo czinicž.

2 Kor. 3, 5.

6. Schruž we mni newostane,
ton budže precz czjishenny, jako
Halosa, a wustne, a woni šesbj-
raju je, a czjishnja je do Wohenja,
a dyrbja šo spalicz. Matth. 3, 10.

7. Wostanczeli we mni, a
jeli so moje Słowa we was
wostanu, budžecze prošycz, ščtož
žecze, a budže šo wam dostacz.
Matth. 7, 7. St. 21, 22. Mark. 11,
24. Łut. 11, 10.

8. We tem budže moj Wotz
czjeshenny, so byšcže wele Włoda
pschinešli, a byli moji Wuczom-
nižy.

9. Jako me moj Wotz lu-
buje, tak lubuju ja was tež.
Wostancze we mojej Luboszi.

10. Budžeczeli moje Pschi-
kasnje džeržecz, da wostancze we
mojej Luboszi, runje jako ja šwo-
jeho Wotza Pschikasnje šakho-
wam, a wostanu we jeho Luboszi.

11. To ryczu ja kwam, so by
moja Wešetoz, we was wosta-
ła, a wascha Wešetoz dopel-
nena była.

12. To je moja Pschikasnja,
so byšcže šo bes šobu lubo-
wali; runje jako ja was lu-
buju. St. 13, 34.

Mark. 12, 31. 1 Jan. 4, 21.

13. Nichto nima wertscheje Lu-
boszje, dnžli tu, dnž won šwoje
žiwjenje ša šwojich Pscheczelow
wostaji. St. 3, 16.

14. Wy sje moji Pscheczelio,
dnž czinicze, ščtož ja wam pschi-
kasuju. St. 8, 31.

15. Za wjazy nepraju, so wy
Wotrozžy sje; pschetož Wo-
troczk nemje, ščto jeho Knes
czini. Wam pač hym ja prajil,
so Pscheczelio sje; pschetož šchi-
ko, ščtož hym wot šwojeho
Wotza štyšchal, hym ja wam
kwedženju šczinit.

16. Wy me nejše wustwolli;
ale ja hym was wustwolil a po-
stajil, so byšcže wy šchli, a
Włod pschinešli, a so by wasch
Włod wostał, tak, so ščtož
byšcže Wotza prošyli we mo-
jim Meni, so by won wam
to šame dał. Matth. 28, 19.

17. To pschikasam ja wam,
so šo bes šobu lubujecze.

18. Dnž was Šswjet hidži; da wjesje, so me predo, dnžli was, hidžit je. Et. 7, 7.

19. Dy byszče wy wot Šswjeta bñli, da by Šswjet to Šswoje lubowal; dokelž pač wot Šswjeta nejšje, ale ja šym was wot Šswjeta wustwolit; tehodla hidži was ton Šswjet.

1 Jan. 4, 5. Jan. 17, 14.

20. Špomncže na to Šsłowo, kotrež ja wam prajit šym: Wotrocžk neje wetschi, dnžli jeho Knes. Šsuli me pscheszjehali, da budža was tež pscheszjehač; šuli moje Šsłowo džerželi, da budža wasche tež džeržecž.

Matth. 10, 24. Łuf. 6, 40.

Jan. 13, 16.

21. Ale to budža wam ščitko czinicž mojeho Mena dla; dokelž woni teho nesnaju, kiž me poštał je. Et. 16, 3.

22. Dy bych ja nepschischoł, a jim to neprajit, da bychu žaneho Kjecha nemjeli. Njetk pač nemoža sniczim šwoj Kječ samolwicž.

23. Šchtuž me hidži, ton hidži tež mojeho Wotža.

24. Dy bych ja te Škutki neczinit bes nimi, kotrež žadyn drugi czinit neje; da bychu žaneho Kjecha nemjeli. Njetk pač šu je widžili, a tola hidža wobeju, me a mojeho Wotža.

Et. 10, 37.

25. Ale so by dopelnene byto to Šsłowo, kotrež we jich Šakonju pišane steji: Woni hidža me bes Winy. Pf. 35, 19.

Pf. 69, 5.

26. Dnž pač ton Trošhtar pschindž budže, kotrehož ja wam poštač budu wot Wotža, ton Duch teje Wjernošije, kiž wot Wotža wukhadža; ton budže šwjertsič wotemne. Et. 14, 26.

Łuf. 24, 49. Jap. Et. 1, 4.

27. A wy budžeče tež šwjertsič; pschetož wy šje wot Špocjatka pola me bñli. Jap. Et.

1, 8. Et. 5, 32.

Ton 16. Štaw.

Wot pschidobneho Pscheszjehanja: Kxyta Khoda Wotže: teho šw. Ducha Hamta: Šbojneho Wukhoda tnyh Lyšchnošow: Wukšyschenja teho Woblenja: Ešjetanja tnyh Wucjomnitow.

To šym ja kwam ryczał, so šonebyszče pohorschowali.

2. Woni was budža se šwojich Šromadžisnow wustorkač. Ežaš pač pschindže, so, šchtuž was mori, budže šebi myšlicž, so won Bohu na tem Šsłuzbu czini. Matth. 24, 9. Mark. 13, 9.

Łuf. 21, 12.

3. A to wam budža czinicž, dokelž woni ani mojeho Wotža ani me nesnaju. Et. 15, 21.

4. Ale to šym ja wam prajit, so byszče wy, dnž ton Ežaš pschindž budže, teho šo dopomnili, so ja wam prajit šym. To pač wam wot Špocjatka nejšym prajit, pschetož ja bjech pola was.

5. Njetk pač du ja ktemu, kiž me poštał je; a nihto bes was mi newoprascha me, dže džesch?

Et. 7, 33.

6. Ale dokelz to kwam ryczał hym, je wascha Wutroba polna Erudobn.

7. Ale ja wam Prawdu praju: Dobre wam je, so ja tam du. Pshetoz dy bych ja tam nejšchoł, da by Troshtar kwam nepšišchoł. Dyz pał tam du, zu jeho kwam pošłacz. St. 8, 46.

St. 14, 16. 26.

8. A dyz ton samy pšindže, budže won ton Šwjet štrazfowacz Rjecha, Prawdosyje a Šsuda dla.

9. Rjecha dla, so woni do mne newjerja.

10. Prawdosyje dla, so ja du škwojemu Wotzej, a wy me dale newidzicze.

11. Šsuda dla, so ton Šjerschta teho Šswjeta šudženy je.

St. 12, 31. St. 14, 30.

12. Za wam hiščyze mam wele prajicz, ale wy je njek ne-możecze snešz.

1 Kor. 3, 1.

13. Dyz pał tamny, ton Duch teje Wjernosyje, pšindž budže, ton budže wam do wscheje Wjernosyje Pucz pokazacz. Pshetoz won nebudže sam wot hebe ryczcz; ale schtož šlyščecz budže, to budže won ryczcz; a schtož pšichodne je, budže wam pšchipowedacz.

14. Ton samy budže me pšchekrašnicz: pshetoz wot Mojeho budže je wsacz, a wam pšchipowedacz.

15. Šhitko, schtož Wotz ma, to je moje; tehodla hym ja prajič, so won je budže wot Mojeho wsacz, a wam pšchipowedacz.

16. Po malej Kwili nebudzeczje wy me widzicz; a pał po malej Kwili budzeczje me widzicz; dokelz ja du šWotzej.

St. 7, 33. St. 13, 33.

17. Duž dziachu njekofsi wot jeho Pošłow bes šobu: Šcho to je, so won nam praji: Po malej Kwili nebudzeczje wy me widzicz; a pał po malej Kwili budzeczje me widzicz; a dokelz ja du šWotzej?

18. Tehodla dziachu woni: Šcho je to, so praji, po malej Kwili? Wy newojemy, šcho won ryczi.

19. Duž šposna Jezus, so jeho praschecz zochu, a džeshe knim: Wot teho wy šo bes šobu mopraschujeczje, so hym reknul: Po malej Kwili nebudzeczje wy me widzicz, a pał po malej Kwili budzeczje me widzicz.

20. Samjernje, samjernje, ja praju wam: Wy budzeczje pokazacz a žalosicz, ale Šswjet šo budže wešelicz; wy pał budzeczje šrudni, ale wascha Erudoba budže šo do Wešelja pšchemobročicz. Ps. 30, 12.

21. Žonska, dyz porodžuje, ma Erudobu, pshetoz jejna Šchtunda je pšišchta; dyz pał Džeczjo porodžila je, nespomni wona wjazny na tu Štyšnosč, teho Wešelja dla, so šo Čžlowek je na Šswjet narodžič.

Jef. 26, 17.

22. A wy macze tež njekto Erudobu; ale ja zu was šako widzicz, a wascha Wutroba budže šo šwešelicz, a wasche We-

selje nihto nebudje wot was
precz wsacz. Jes. 35, 10.

23. A na tym samym Dnju
nebudjecze wy me niczo pra-
shecj. Samjernje, samjernje,
ja praju wam: Sa czoz wy teho
Wotza proshycj budjecze we mo-
jim Meni, to budje won wam
dacj. Mark. 11, 24.

24. Hacz dotal neisse wy sa
niczo proshyli we mojim Meni;
proshcje, da budjecze bracz, so
by so wasche Wesele dopelnilo.

25. To hym ja swam we
Pshistowach ryczał: Czaj pak
pshindje, so ja we Pshistowach
wjazy swami ryczej nebudu, ale
ja budu wam sjawnje pshipo-
wedacz wot mojego Wotza.

26. Na tym samym Dnju
budjecze wy proshycj we mojim
Meni. A ja nepraju wam, so
bych teho Wotza sa was pro-
shycj jyl. St. 14, 20.

27. Pshetož won sam, ton
Woczej, lubuje was, dokelž wy
me lubowali a wjerili sje, so ja
wot Boha woschoł hym.

St. 14, 21. St. 17, 8. 25.

28. Ja hym wot Wotza wos-
choł, a pshischoł do Sswjeta;
saso wopuszczu ton Sswjet,
a du k Wotzej. St. 13, 3.

29. Djachu knjemu jeho
Wuczomnij: Ej, njek ryc-
cisch ty sjawnje, a neprajisch
janeho Pshistowa.

30. Njek wjemy, so ty schitke
Wjezy wjesch, a neje czi treba,
so by cze schtu praschal. Na to
wjerimy, so ty wot Boha wos-
choł sy. St. 21, 17.

31. Jezus wotmolwi jim:
Njek wjericje.

32. Ej, Shtunda pshindje,
a je hijom pshischa, so so ros-
proshicje, jedyn kojždy k Ssw-
jemu, a me sameho wostajicje;
ale ja neishym sam, pshetož ton
Wotz je pola me. Matth. 26, 31.
Mark. 14, 27. Jan. 8, 16. Zach. 13, 7.

33. To same hym ja swami
ryczal, so byshcje we mni Pokoj
mjeli. Na Sswjeczi macje wy
Czjesnosj; ale budjecze dobreje
Nadzije, ja hym ton Sswjet
pshewinul. St. 14, 27. Rom. 5, 1.
Eph. 2, 14. Kol. 1, 20. Jes. 35, 4.

Ton 17. Staw.

Krystusowe Modjenje sa so, sa swo-
jich Wuczomnijow, Zyrkej a Gmenu.

To rycjesche Jezus, a posbjenu
swojej Woczi k Nebesam, a dze-
sche: Wotze, ta Shtunda je
pshischa, so by ty swojeho
Ssyna pshekrasnil, tak, so
by tež twój Ssyn tebe pshes-
krasnil; St. 11, 41.

2. Kunje jako ty jemu Mož
sy dal nadewschitkim Czjeju,
tak, so by won wjeczne žiwjenje
dal schitkim, kotrychž ty jemu
sy dal. Pf. 8, 7. Matth. 11, 27.
St. 28, 18. Jan. 3, 35.

3. To je pak to wjeczne ži-
wienie, so bychu woni tebe,
Wotze, so ty sam prawy Boh
sy, a kotrehož sy postal, Jezom
Krysta, posnali.

4. Ja hym tebe pshekrasnil
na Semi; a hym dokonjal ton
Skutk, kotryž ty mi dal sy, so
bych czinil. St. 4, 34.

5. A njest pschekrahn me ty, Wortze, we sebi samym, stej Krafnosju, kotruz ja pschi tebi mjejach, predy dnzli Sswjet bjesche. Et. 1, 1. 1 Pjetr. 1, 20.

6. Ja hym twoje Meno sje: wit Ejlomekam, kotrych ty mi wot Sswjeta dał sy. Woni bjechu twoji, a ty sy jich mi dał, a woni su twoje Estowo sakhowali.

7. Njetko wedza, so schitko, schtoz ty mi dał sy, je wot tebe.

8. Pschetoz te Estowa, kotrez ty mi dał sy, hym ja jim dał; a woni su je horje wšali, a prawje posnali, so ja hym wot tebe woischoł; a wjerja, so ty me pošlat sy. Et. 16, 27. 30.

9. Ja prošcu sa nich, a ne: prošcu sa Sswjet, ale sa tych, kotrych ty mi dał sy; pschetoz woni su twoji. Et. 6, 37.

10. A schitko, schtoz moje je, to je twoje; a schtoz twoje je, to je moje; a ja hym we nich pschekrahneny. Et. 16, 15.

11. A ja nejšym wjazw na Sswjeczi; woni pał su na Sswjeczi, a ja du ktebi. Sswja: ty Wortze, sdzerz tych psches swoje Meno, kotrych ty mi dał sy, so bychu jene byli, runje jako my. Et. 10, 30.

12. Dofelz ja pola nich bjech na Sswjeczi, sdzerzjach ja jich psches twoje Meno. Kotrych ty mi dał sy, hym ja sakhował? a neje žadyn wot nich šhubeny, kiba to šhubene Džiczo, so by Pišmo dopelnene bylo.

Pf. 109, 8...

13. Njet pał pschindu ja ktebi, a ryczu so same na Sswjeczi, so bychu woni we sebi injeli moju Wekeloš, dopelnenu. Et. 16, 11.

14. Ja hym jim dał twoje Estowo, a Sswjet hidzi jich; pschetoz woni nejšu wot Sswjeta, jako tež ja nejšym wot Sswjeta.

15. Ja neprošču, so by ty jich wot Sswjeta wšal, ale so by jich sdzerzał psched tym Šym. 2 Eheff. 3, 3.

16. Woni nejšu wot Sswjeta, runje jako tež ja nejšym wot Sswjeta.

17. Šwecz jich we swojej Wjernošzi, twoje Estowo je ta Wjernošz. Et. 8, 40.

18. Runje jako ty me pošlat sy do Sswjeta, tak pošleu ja tež jich do Sswjeta.

19. A ja šo šam wošwecu sa nich, so bychu tež woni wošweczeni byli we tej Wjernošzi. 1 Kor. 1, 2. 30.

20. Ja prošcu pał niž jeno sa nich, ale tež sa tych, kotrij psches jich Estowo do mne wjer: ricz budža, Et. 20, 31.

Jap. Et. 4, 32. Rom. 12, 5.

21. So bychu šchizw jene byli, runje jako ty, Wortze, we mni sy, a ja we tebi, so bychu tež woni we nas jene byli, so by Sswjet wjeril, so ty me pošlat sy. Gal. 3, 28.

22. A ja hym jim dał tu Krafnošz, kotruz ty mi dał sy, so bychu woni jene byli, runje jako my jene šmy, Et. 2, 11.

23. Ja we nich, a ty we nmi, so bychu dokonjeni byli na jene, a ton Śwjet posnał, so ty me postkał by, a lubujesch jich, jako ty me lubujesch.

1 Kor. 6, 17.

24. Wortze, ja zu, dzeż ja bym, so bychu też czi śami pola me byli, kotrychż mi dał by, so bychu moju Krasnosz widzili, kotruz mi dał by; pschetoz ty by me lubował, predy dylś Śwjeta Sałożenje so sta.

St. 12, 26.

25. Prawy Wortze, też Śwjet cze nsnaje; ja pał snaju cze, a czi to posnaju, so ty me postkał by.

St. 15, 21.

26. A ja bym jim twoje Merno kweđenju scżinik, a zu jim to dale kweđenju scżinicż, so by ta lubosz, skotreż ty me lubujesch, byla we nich, a ja we nich.

Ton 18. Staw.

Kryszkowe Czerpenje we Sarodji, pschod Kairphasom a Pilatusom.

Jako Jezus to śame bjesche ryczał, wojndze won wohn se swojimi Wuczomnikami psches Rjeku Kidron, dzeż bjesche Saroda; do teje dżiesche won a jeho Wuczomniż.

Matth. 26, 36. Mark. 14, 32.

2. Judasch pał, kiz jeho pscheradzi, wedżische też to Mjesto; pschetoz Jezus sromadżische so tam husto se swojimi Wuczomnikami.

Łut. 21, 37.

3. Jako tehodla Judasch bjesche kšebi wsał tu Śsyłu stymi Śslużomnikami tych woščich

Mjeschnikow a Pharisiejlich, pschindze won tam se Śswjesjami, śkampami, a śBronju.

Matth. 26, 47.

4. Jako pał Jezus schitko wedżische, schroz so jemu stacz budze, wojndze won, a dżesche knim: Koho pytaće wy?

5. Woni wotmolwichu jemu: Jezusa Nazarensteho. Jezus dżesche knim: Ja bym. Judasch pał, kiz jeho pscheradzi, stejesche też pschi nich.

6. Jako pał won knim dżesche: Ja bym; stupichu woni śWopecżiu, a panuchu na Semju delje.

St. 6, 20.

7. Duż praschesche won jich sašo: Koho pytaće? Woni pał dżiachy: Jezusa Nazarensteho.

8. Jezus wotmolwi: Ja bym wam prajit, so ja bym. Zeli so tehodla me pytaće, da woštajeće tych na Pokoj.

9. (So by to Śskowo dopelnene bylo, kotreż won prajit: Za nejśwym žaneho wot tych shubit, kotrychż ty mi dał by.)

St. 17, 12.

10. Schiman Pjetr pał, do kelż Mecż mjejesche, wuczaniu won jon, a rubnu na woščeho Mjeschnika Wotrocżka, a wotcza jemu jeho prawe Wucho. A temu Wotrocżkej rjekachu Malchus.

Matth. 26, 51.

11. Duż dżesche Jezus Pjetrej: Enk swoj Mecż do Nożnijow. Rednyrbjał ja ton Relich picż, kotryż mi moj Wort; dał je?

12. Za Śsyła pał, a woščich Herman, a Śslużomniż tych

Židow wśachu Jezusa a swja-
fachu jeho.

Matth. 26, 57.

Mark. 14, 53. Łuk. 22, 51.

13. A wedžechu jeho najpred
k Hanasej, pschetož ton bjesche
Kajphasowy pschichodny Nan,
kotrož to ljetu woschi Mjeschnik
bjesche.

Matth. 26, 57.

14. Kajphas pak bje ton sa-
my, kiz bjesche židam radžit,
so by derje bylo, so by jedyn
člowek sa lud sponzowany byl.

St. 11, 50.

15. Schiman Pjetr pak
djesche sa Jezusom, a druhi
Wucjomnik. A teho sameho
Wucjomnika snajesche woschi
Mjeschnik, a won sajndže s Je-
susom do Roda teho woscheho
Mjeschnika.

16. Pjetr pak stejese wohn-
kach psched Durjemi. Duž
wojndže ton druhi Wucjomnik,
kotrehož woschi Mjeschnik sna-
jesche, a porycza s Rotnizu; a
wedžesche Pjetra nuz.

Matth. 26, 69.

17. Duž djesche ta Džowka,
ta Rotniza, k Pjetrej: Nejšy
ty tejj teho Čloweka Wucjom-
nik? Won djesche: Ja nejšym.

18. Wotrocžy a Sslužom-
nizy pak stejachu tam, a bjechu
sebi Wuhlje rosžehlili, pschetož
Syma bjesche, a worjewachu
šo. Pjetr pak bjesche pola nich,
stejesche a worjewasche šo.

19. Ale woschi Mjeschnik wo-
prasha Jezusa wo jeho Wu-
cjomnikow, a wo jeho Wucžbu.

20. Jezus wotmolwi jemu:
Ja šym sjarwnje ryczał psched

Ssmjetom. Ja šym kojdy
Čjaš wucžil wo Šhuli a wo
Templu, džež šchitžy židzi ro-
madu pschichadžuju, a nejšym
niczo wo Potajnem ryczał.

St. 7, 14. 26. Łuk. 2, 45. St. 4, 14.

21. Šhto me wo to pra-
šesech? Praschej tyč, kiz šy-
scheli šu, šhto ja knim šym
ryczal; laj, czi šami wedža,
šhto ja ryczał šym.

22. Jako won pak to pra-
jesche, da Jezusej jedyn bes tpmi
Sslužomnikami, kiz podla stejese
šche, Plistu, a djesche Ssmjesch
ty woschemu Mjeschnikej tak
wotmolwicž?

1 Kral. 22, 24.

23. Jezus jemu wotmolwi:
Ššym ja Šte ryczał, da wopo-
kaž, so Šte je; šomli pak pra-
wje ryczał, čžohodla bijesch me?

24. (Hannas pak bjesche jeho
swjasaneho kwošchemu Mjesch-
nikej Kajphasej postal.)

25. Schiman Pjetr pak stejo
worjewasche šo. Duž džjachu
woni knjemu: Nejšy tejj ty
jedyn wot jeho Wucjomnikow?
Won prijesche pak, a djesche:
Ja nejšym.

Matth. 26, 58. 69.

Mark. 14, 54. Łuk. 22, 55.

26. Praji teho woscheho
Mjeschnika Wotrocžk jedyn,
Pscheczal teho sameho, kotre-
muž Pjetr bjesche Wucho wot-
czal: Newidžich ja cze wo Ša-
rodži pschi nim?

27. Pjetr pak sašo prijesche.
A nydom saspjewa Kapon.

28. Duž wedžechu woni Jezus
šak wot Kajphasa psched šudnu
Kejžu. A bjesche rano. Woni

pał neindziejchu do šudneje Kejzje, so bychu necizjši nebuli, ale to jutrowne Zehnjo iyš šmjeli. Matth. 27, 2. Mark. 15, 1. Łuf. 23, 1.

29. Duž wojndže Pilatus knim, a džesche: Kajku Skorz bu macze wy na teho Czlowneka?

30. Boni wotmolwichu, a džachu knjemu: Dy by tuton Siošnik nebył, my nebudzich my jeho czi podati.

31. Duž džesche Pilatus knim: Da wšmicze wy jeho, a šudžče jeho po šwojim Sakonju. Ale czi Židzi džachu knjemu: My nešmjemy nikoho štonjowacž. St. 19, 6.

32. So by dopelnene bylo to Esłowo Jefusowe, kotrež praješche, jako won šjewi, kajčeje Ššmerczje won wumrecž budže. Matth. 20, 19.

Mark. 10, 33. Łuf. 18, 32.

33. Pilatus tehodla šajndže šašo do šudneje Kejzje, a šawola Jefuša, a džesche knjemu: Šsy ty tyč Židow Kral?

Matth. 27, 11.

34. Jefus wotmolwi jemu: Krcžjš ty to šam wot šebe? aby šu to czi drusy powedali wotemne?

35. Pilatus wotmolwi: Ššym da ja Žid? Šwoj Łud a wošči Mješšnizy šu tebe mi podali; šhto šy ty šawinowal?

36. Jefus wotmolwi: Moje Kraleštwó neje wot teho Ššwjeta. Dy by moje Kraleštwó wot teho Ššwjeta bylo, da bychu moji Ššlužomnišy wo njo wošjowali, so byč ja Židam podaty

nebył; ale njett moje Kraleštwó neje wot tudy. St. 6, 16.

37. Duž džesche Pilatus knjemu: Da šy ty tola Kral? Jefus wotmolwi: Šy jo prašjš, ja šym Kral. Ja šym šona to narodžil, a šym na to na Ššwjet pšišchoł, so byč Prawdži šwojetsil. Kojždy, šhtuž Prawdy je, ton pošlucha na moj Łož. 1 Šim. 6, 13.

38. Refnu Pilatus knjemu: Šhto je Prawda? A jako won to wureknu, wojndže won šašo k Židam, a džesche knim: Ja nenamakam žaneje Winy na nim; Matth. 27, 23.

Mark. 15, 14. Łuf. 23, 14.

39. Wy macze pał Wašchnie, so byč wam jeneho na Jutry pušcžil; žecze da, so byč wam tyč Židow Krala pušcžil?

Matth. 27, 15.

40. Boni pał šawolachu šašo ščitzy, a džachu: Niž teho, ale Barabbasa pušcž. Barabbas pał bješche Mordar.

Matth. 27, 20. Mark. 15, 11.

Łuf. 23, 18.

Ton 19. Štaw.

Kryštušowe Krjudowanje, Kronšwanje, Ššhizjowanje, Ššmercz a Porebanje.

Pilatus wša tedy Jefuša, a šchwifasche jeho. Matth. 27, 26. Mark. 10, 34. St. 15, 15. Łuf. 23, 22.

2. A Wojazy naplecžechu cžernjowu Krowu, a štajichu ju na jeho Łowu, a wodžechu jeho špurpurškim Mantelom.

Matth. 27, 29.

3. A djiachu: Budź postroweny, Kralo tnych Żidow! a dawachu jemu Plisty.

Matth. 26, 67.

4. Duż woindže sažo Pilatus wohn, a dzjesche knim: Łajcže, ja jeho kwam wohn wedu, so bpschcže posnali, so ja na nim žaneje Winy nenamakam.

Et. 18, 38.

5. Duż dzjesche Jezus wohn, a nešesche cjernjowu Kronu a purpursku Drastu. A won dzjesche knim: Łajcže, łajki to Ełlowek!

6. Jako pał czi wošchi Wjeschniz a jich Esluzomniz jeho widžichu, wołachu woni a prajachu: Kšchizuj, kšchizuj! Pilatus reknu knim: Wšmicže wy jeho, a kšchizujcže jeho; pschetož ja nenamakam žaneje Winy nad nim.

7. Ezi Židzi wotmolwichu jemu: My mamy Kasnju, a po tej naschej Kasni dyrbi won wumrecž; pschetož won je šo šam Boži Ešyn cžinik.

3 Mojs. 24, 15. 5 Mojs. 18, 20.

8. Jako pał Pilatus to Ešłowo šlyšesche, bojesche won šo hišcže bole.

9. A šajndže sažo nuž do šudneje Kejže, a dzjesche kJesufej: Šwotkal šy ty? Ale Jezus neda jemu žaneho Wotmolwenja.

Et. 18, 33.

10. Duż dzjesche Pilatus knjemu: Nercyžiš ty somnu? Nercyžiš ty, so ja Mož mam cže kšchizowacž, a mam Mož cže pušchcžicž?

Et. 18, 39.

11. Jezus wotmolwi: Ty by žaneje Mož na mni nemjel, dy by czi šWercha data nebyla; tehodla ton, kiz me tebi podal je, ton ma werschi Kječ.

12. Wot teho Ežaša pytašche Pilatus; kał by jeho pušchcžik Ezi Židži pał wołachu, a djiachu: Pušchcžiš ty teho, da ty kežoromny Pschecžel nešy; pschetož, štuž šo Kral cžini, ton šo Kežorej pschecžimi.

13. Jako pał Pilatus to Ešłowo šlyšesche, wedžišche won Jezufa wohn, a šynu šo na šudny Štoł, na tem Wjesži, kotremuž rjekaju šKamenjemi wošožy pošadžene, po-šebrejškej Kyczi pał Šabbatha.

14. Bjesche pał Džen teho Pschihotowanja kJutram, a wokoło šesteje Štundy. A won reknu kŽidam: Łajcže, to je wašch Kral!

15. Woni pał wołachu: Drecž, precž šym, kšchizuj jeho. Džesche Pilatus knim: Dyrbu ja wašcheho Krala kšchizowacž? Wošchi Wjeschniz wotmolwichu: My žaneho Krala ni-mamy, šiba jeno Kežora.

Šcht. 6.

16. Duž poda won jeho jim, so by kšchizowany bol. A woni wsachu Jezufa, a wedžichu jeho precž.

17. A won nešesche šwoj kšchiz, a wojndže na to Wjesto, kotremuž rjekaju šopowišcžo, po šebrejšku pał jemu rjekaju Šolgatha.

Matth. 27, 33.

Mark. 15, 22. Łuf. 23, 33.

18. Tam kschizowachu woni jeho, a dweju snim swobeju Stronom, Jesusa pak bredza.

19. Pilatus pak tejj napisa Napismo, a staji to na Kschiz. Bjesche pak pisane: Jesus Nazarenki, Kral tych Zidow.

20. To Napismo lasowasche pak wele Zidow; pschetož to Mjesto bjesche blisko pschi Mjeszi, dzej Jesus kschizowany bu. A bjesche pisane po Hebrejskej, Grichiskej a Lacjanstej Krczi.

21. Duž djachu woschi Mjeschnizy tych Zidow k Pilatej: Nepisch, Kral tych Zidow; ale so ton samy prajil je: Ja sym tych Zidow Kral.

22. Pilatus wotmolwi: Shtož sym pisal, to sym ja pisal.

23. Ezi Wojazy pak, jako Jesusa kschizowali bjechu, wsachu jeho Drastu (a sczinichu schyri Djelje, kojdemu Wojatej jedyn Djel) a tu Esuknju. Za Esuknja pak bjesche neschita, wot Wercha tkana pscheszle.

Matth. 27, 35.

Mark. 15, 24.

24. Duž djachu woni bes sobu: Nerosdžielany teje, ale lofujmy wo nju, czeja budže. So by dopelnene bylo to Pismo, kotrej praji: Woni su moju Drastu bes so rosdžielili, a su wo moju Esuknju loščiskali. To czinjachu tak czi Wojazy.

Pf. 22, 19.

25. Pola Kschiza pak stejische Jesusowa Macz, a jeho maczerna Esotra, Marija,

Kleopasowa Mandjeska, a Marija Madlena.

26. Jako pak Jesus swoju Maczer wulada, a teho Buczomnika pschi nej stejo, kotrehož won lubowasche, reknu won k swojej Maczeri: Zonska, laj, to je twój Syn.

27. Potom djesche won k Buczomnikej: Laj, to je twój Macz. A wot teje sameje Schundy wsaj tu ton Buczomnik kšebi.

28. Potom, jako Jesus wedžische, so njetk schitko dokornjane bjesche, so by to Pismo dopelnene bylo, reknu won: Mi so je picž. Pf. 22, 16.

29. A tam stejische Esudobjo k Rifatom. Woni pak napelnichu Schwom k Rifatom, a wobtožichu jon k Sopom, a podachu jon jemu k Hubi.

Pf. 69, 23.

30. Jako tehodla Jesus to Rifato kšebi wsal bjesche, djesche won: Dokonjane je; a podkili kowu, a da swoj Duch horje.

31. Zidzi pak, dokelž ton Dzen teho Pschihotovanja bjesche, so bychu te Ezjela psches Esabbat na Kschizu newostate (pschetož ton sabbatny Dzen bjesche wulki), proschachu Pilata, so bychu jich Koszje stamane, a wone delje wsate byle.

32. Duž pschindzechu czi Wojazy, a stamachu prjenemu Koszje, a tomu druhemu, kž snim kschizowany bjesche.

33. Jako pak k Jesusej pschindzechu, a widjichu, so won hijom

mumrel bjesche, nestamachu woni jemu te Koszje;

34. Ale jedyn wot tych Wojakow rosłku jemu jeho Bosk szebiju, a nydom Krej a Woda wojndze.

35. A kiz to widzil je, ton jo wobswjertsi, a jeho Swjersenje je wjerne; a ton samy wje, so won Prawdu ryczi, so byschcze tejj wy wjerili.

36. Pshetoz tajke je so stalo, so by to Pisimo dopelnene bylo: Wy nedyrbicze jemu zaneje Koszje slamacz. 2 Mojs. 12, 46.

4 Mojs. 9, 12.

37. A sako praji druhe Pisimo: Woni budza widzicz, do koho su kafali. Zach. 12, 10.

38. Potom proschesche Pilata Joseph Arimathin (kotryz Wuczomnik Jezusowy bjesche, ale potajny, s Bojoszu pshed Zidami), so by to Czjeto Jezusowe smjet delje wsacz. A Pilatus wotpuszczji. Duž pshindze won, a wsa to Czjeto Jezusowe delje.

Matth. 27, 57. Mark. 15, 43.

Łuf. 23, 50.

39. Pshindze pak tejj Nikodemus, kotryz predy w Rozp k Jezuskej pshischoł bie, a pshineže Maru a Aloe smjeschanu, na Sto Puntow. Et. 3, 2.

Matth. 2, 11.

40. Duž wsaschtaj wonaj to Czjeto Jezusowe, a wobwjasaschtaj jo s Rubami a swojnajymi Wjezami, jako Zidzi Waschnje maju khowacz.

41. Pshi tem Mjeszi pak, Mjez won kshizowany bu, bjesche

Saroda, a we Sarodzi nowy Row, we kotrymž hischcze nidy nichto nebje ležal.

42. Tam položischtaj wonaj Jezusa, teho Dmja židowskeho Pshihotowanja dla, dokelž ton Row blisko bjesche.

Ton 20. Staw.

Krystuškowe Horjestacije sjawene a wobtwerdzene we židowskim kraju.

Tych Szabbatow prjeni Džen, Nedželu, pak pshindze Maria Madlena rano, jako hischcze Czma bjesche, ktemu Rowu, a widzi, so ton Kamen wot Rowa bjesche precz wsaty. Matth. 28, 1. Mark. 16, 1. Łuf. 24, 1.

2. Duž bježi wona precz, a pshindze k Schimanej Pietrej, a ktemu druhemu Wuczomnikkej, kotrehož Jezus lubowasche, a džesche knimaj: Woni su teho Knesa s Rowa precz wsali; a my newjemy, dže su jeho položili.

3. Duž wojndze Pietr a ton druhi Wuczomnik, a pshindžeschtaj k Rowu. Łuf. 24, 12.

4. Wonaj pak wobaj bjezeschtaj romadzje, ale ton druhi Wuczomnik bjezesche predy, krysčischo dnžli Pietr, a pshindze najpredy k Rowu;

5. A nakili so nuž, a wulada te Ruby ležjo; nuž pak nesajndze.

6. Duž pshindze Schiman Pietr sa nim, a sajndze do Rowa, a widzišche te Ruby položene,

7. A ton potny Kub, sfo-
trymž jeho Łowda bjesche wobwja-
šana byla, niž podla tych Kubow
połozeny, ale na Etroni roz-
madu sawaleny, na wosfebnyem
Mjesji.

Et. 11, 44.

8. Duž sajndže tejj ton drubi
Wuczomnik nuz, kiž bje naj-
prjenischi k Rowu pschischoł; a
widzische, a wjeresche jo.

9. Pshetoz wonaj hishcze ne-
wedzischtaj Pismu, so won wot
Morronych stanucz dyrbesche.

10. Duž dzjeschtaj taj Wu-
czomnikaj sašo precž ktemu
Ešwojemu.

11. Marja pak stejesche psched
Rowom, a plakasche wohnkach.
A placzo polada nuz do Rowa,

12. A wulada dweju Jan-
dzelow we bjelej Drazji bejdžo,
jeneho k Łowam, a druheho
k Roham, dže to Czjeto Jesu-
šowe bjesche lejjalo.

Matth. 28, 5. 6. Mark. 16, 5.

13. A taj samaj dzjeschtaj
knej: Žonssa, shto placzesh?
Wona dzjesche knimaj: Woni
su mojeho Knesa precž wšali; a
ja newjem, dže su jeho položili.

14. A dyž to wurpcza, wob-
roczji wona šo sady, a wulada
Jesusa stejo; newedzische pak, so
by Jesus byl.

Matth. 28, 9.

Mark. 16, 9.

15. Refnu Jesus knej: Žon-
ssa, shto placzesh? Koho py-
tash ty? Wona pomyslische
sebi, so je Sarodnik, a dzjesche
knjemu: Kneže, šy ty jeho precž
nešt, da pomjes mi, dže šy jeho
połozil? Da ju jeho wšacž.

16. Refnu Jesus knej: Ma-
trja. Wona šo wobroczji, a
dzjesche knjemu: Rabbuni; to
je, Mischtre.

17. Refnu Jesus knej: Ne-
dotk šo me, pshetoz ja hishcze
nejšym horje špil kšwojemu
Wotzej. Dži pak kmojim Bra-
tram, a praj jim: Ja du horje
kšwojemu Wotzej, a kwasche-
mu Wotzej; kšwojemu Bohu,
a kwaschemu Bohu.

Ps. 22, 23. Hebr. 2, 11. 12.

18. Marja Madlena pšchin-
dže, a pšchipowedasche to tym
Wuczomnikam, so je teho Knesa
widzila, a so won to knej prajil je.

19. Na Weczor pak teho ša-
meho Dnja, kiž prjeni bjesche po
Šabbaczi, jako Wuczomnizy
šromadženi, a Durje sanknene
bjechu, š Bojosžu psched Židami,
pšchindže Jesus, a stupi šredža,
a dzjesche knim: Mjer budž swa-
mi.

Łut. 24, 36.

20. A dyž to prajil bjesche,
pokasa won jim šwojej Ruzy a
šwoj Boł. Duž šweselichu šo
czi Wuczomnizy, so teho Knesa
widžichu.

Jan. 1, 1.

21. Tehodla dzjesche Jesus
sašo knim: Mjer budž swani.
Kajž me moj Wotž poštal je,
tak poštelu tejj ja was.

Jes. 61, 1. Jan. 17, 18.

22. A jako to prajil bjesche, du-
nu won na nich, a dzjesche knim:
Wšmicže teho šwjateho Ducha.

23. Kotrymž wy Kjechi wo-
dacže, tym šu wodate; a kotrymž
wy je šdzerzicže, tym šu šdzer-
žane. Matth. 16, 19. Et. 18, 18.

24. Thomasz pak, wot tych Dwanacze jedyn, kotremuz Didimus rjekaju, nebjesche pschich, jako Jezus pschindze.

25. Da djjachu czi drusy Wuczomnizy knjemu: My simy teho Knesa widzili. Won pak dzesche knim: Jeli so ja we jeho Kufomaj newidzu te hosdzaje Blusny, a netyknu swoj Porst do tych hosdzajnych Blusnow, a nepołożu swoju Kufu do jeho Boka, da nebudu wjericz.

St. 19, 34.

26. A po Zydzenju bjechu jeho Wuczomnizy saho nuzkach, a Thomasz snimi. Duž pschindze Jezus, jako Durje sanknene bjechu, a stupi bredza, a dzesche: Wjer budž swami. Ekt. 19.

27. Potom dzesche won kThomaszaj: Tyš kem swoj Porst, a woladaj mojej Kuzny; a podaj kem swoju Kufu, a polož ju do mojeho Boka; a nebudž newjerizaj, ale budž wjerizaj.

28. Thomasz pak wotmolwi, a dzesche knjemu: Moj Kneže, a moj Božo. 1 Kral. 18, 39.

29. Dzesche Jezus knjemu: Dokelž me widzil šy, Thomasz, da wjerisch ty. Sbožni su czi, kiž newidza, a schaf wjerja.

30. Teiž wele druhich Zejchomczinesche Jezus psched swojimi Wuczomnikami, kotrej we tych Knihach nejšu wopisane.

31. Ze šy pak wopisane, so byschcže wjerili, so Jezus je Krystus, ton Esyn Boži, a so byschcže psches tu Wjeru žiwenje mjeli we jeho Meni. 1 Jan. 5, 13.

Ton 21. Stav.

Krystusowe Horjestacije sjewene we Galilejskim Kraju.

Porom sjewi šo Jezus saho tym Wuczomnikam pschi Tiberiaskim Morju. Won šo pak tak sjewi.

2. Komadzje bjechu Schiman Pjetr, a Thomasz, kotremuz rjekaju Didimus, a Nathanael sKany Galilejskeje, a taj Esynaj Žebedeowaj, a druhaj dwaj jeho Wuczomnikaj.

3. Schiman Pjetr dzesche knim: Ja zu hič Ryby łowicz. Woni djjachu knjemu: Da teiž my zemy stobu hič. Duž wojndzechu, a stupichu smolom do Łodžje, ale we tej samej Nozy nenałowichu woni ničjo. Łuf. 5, 5.

4. Jako pak njek rano bjesche, stejesche Jezus na Brjošy; ale czi Wuczomnizy newedžichu, so by Jezus był. St. 20, 14.

Łuf. 24, 16.

5. Dzesche Jezus knim: Dje czi, nimacže ničjo jysz? Woni jemu wotmolwichu: Ničjo.

6. Won pak dzesche knim: Pschestrjejcze Esycz na prawy Bok Łodžje, da budžecze namas kacž. Na to pschestrjechu, a ne možachu ju dale cžanucz, wele Rybow dla. Łuf. 5, 4.

7. Duž dzesche ton Wuczomnik, kotrehož Jezus lubowasche, kPjetrej: To je ton Knes. Jako Schiman Pjetr blyšesche, so ton Knes je: wopasha won šo sKoschlu (pschetož won bjesche nahi) a pusščcži šo do Morja.

8. Ezi drusy Wuczomnicy pak pschindzechu na Łodzi (pschetoż woni nebjechu daloko wor Semje, ale njedze pcela dweju Stow Łochczow), a czahachu Sspcz s Rybami.

9. Jako pak na Semju bjechu mustupili, widzichu woni Wuhlje kładzene, a Ryby na nie położene, a Kłeb.

10. Djesche Jezus knim: Pschinesze sem wor tych Rybow, kotrez sje njetk natowili.

11. Schiman Pietr stupi delje, a puczeje Sspcz na Suche, ta bjesche polna wulkich Rybow, poldra Sta a czi. A hacz runje jich tak wele bjesche, da so schaf Sspcz nerostorze.

12. Djesche Jezus knim: Poj cze, wobedujcze. Nichto pak bes tymi Wuczomnikami nswazi so jeho wopraschecz: Schtu sy ty? pschetoż woni wedzichu, so ton Knes bjesche.

13. Duż pschindze Jezus, a wsia ton Kłeb a da jon jim, teho runja tejj Ryby.

14. To je njetk kczeczemu, so Jezus so sjewi swojim Wuczomnikom, po tem jako won stanul bie wor Mornych.

15. Jako pak powobedowali bjechu, djesche Jezus k Schimanej Pietrej: Schimane Jonafow, lubujesch ty me wjaz, dnji czi? Won djesche knjemu: Haj, Kneze, ty wjesch, so ja cze lubuju. Refnu won knjemu: Pasz moje Zehnjata.

16. Djesche won saso snoweho knjemu: Schimane Jonafow,

lubujesch me? Won djesche knjemu: Haj Kneze, ty wjesch, so ja cze lubuju. Refnu won knjemu: Pasz moje Wozny.

Jap. St. 20, 28. 1 Pietr. 5, 2. 4.

17. Kczeczemu djesche won knjemu: Schimane Jonafow, lubujesch me? Pietr bu srudny, so won kczeczemu jemu prajesche: Lubujesch me? a djesche knjemu: Kneze, ty wjesch schitke Wjezy, ty wjesch, so ja cze lubuju. Djesche Jezus knjemu: Pasz moje Wozny.

18. Samjernje, samjernje, ja praju czi: Jako ty mlodsi bjesche, wopasowasche ty so sam, a djesche, dzez pschec; dnj pak to stary budzesch, budzesch ty swojej Ruzy pschestrjecz, a drubi budze cze wopasowacz, a powedze tebe, dzez nochjesch.

2 Pietr. 1, 14.

19. To pak prajesche won na Wopokasanje, stajkej Smerczu won Boha kwalicz budze. A jako won to prajil bje, djesche won knjemu: Poj sa mnu.

20. Pietr pak so wobroczi, a wulada teho Wuczomnika sa nim khodzjo, kotrehoz Jezus lubowasche, kiz tejj na jeho Broszi sa Weczeru lejzat bie, a refnul: Kneze, kotry je twoj Pscheradnik?

St. 13, 23.

21. Dnj Pietr teho widzische, djesche won k Jesusej: Kneze, schto pak ton dzebi?

22. Jezus djesche knjemu: Zeli so ja zu, so won wostane, hacz ja pschindu, schto to tebe nastupa? Poj ty sa mnu.

23. Duž wojndže ta Rječ je to wopisal. A my wjemy, so bes Bratrami: Ton Wuczomnik newumre. A Jesus neprajesche knjemu: Won newumre; ale, jeli so ja zu, so won wostane, hacz ja pschindu, schto to tebe nastupa?

24. To je ton Wuczomnik, kiz wot tych Wjezow swjetsi, a Konz teho Evangeliona sw. Jana.

25. Hischeze teiz wele druhich Wjezow je, kotrez Jesus je czinit, wot kotrych, do by dyrbjalo jene sa druhim pisane bycz, mam ja sa to, so Eswjet tych Knihow neby wopschijal, kiz bychu napisane byle (Hamen). St. 20, 30.

Ton druhi Thel teho Evangeliona S. Lukascha, wot Skutkow tych S. Zapostolow.

Ton 1. Staw.

Krysta Mobju Stpcjcie: Matthiasowe Powotanje Zapostolstemu Hamtej.

Prienschu Rječ sijn ja derje szinit, luby Theophile, wot schitkeho teho, schtoz Jesus je sapoczal czinicz a teiz wuczicz,

2. Hacz do teho Dnja, dyz won horje wsaty bu: jako tym Zapostolam (kotrych won wustwoll bjesche) Pschikasnju dal bje psches swjateho Ducha.

3. Kotrynz won teiz po swojim Czепенju so zjwy sjerwit bjesche psches schelke Wopokasanje, a da so jim widzicz na schyrzeczj Dnjow, a ryczjesche sniari wot Bozeho Kralestwa.

Łut. 17, 20. 21. Rom. 14, 17.

4. A jako jich fromadzit bjesche, pschikasa won jim, so bychu sJerusalema nekhodzili, ale czakali na Wozowe Eslubjenje, kotrez (djesche won) sje klyscheli wotemne. Łut. 24, 49. Jan. 15, 26.

5. Pschetoz Jan je sWodu czczit: ale wy dyrbicze se swjaty Duchom czzeni bycz, niz dokho po tych Dnjach.

Matth. 3, 11. Mark. 1, 8. Łut. 3, 16. Zap. St. 2, 2. St. 11, 16. St. 13, 21. St. 19, 4.

6. Ezi pak, kiz romadu pschischi bjechu, praszachu jeho, a dzjachu: Rneze, budzesh ty na ton Czab saso postajicz Izraelfse Kralestwo? Łut. 24, 21.

7. Won pak djesche knim: Wam nekłuscha medzicz Czab aby Shtundu, kotruz ton Woczej do swojeje Mozy sam potozit je;

8. Ale wy budzeczje tu Moz teho swjateho Ducha dostaz, kotrz na was pschindz budze; a budzeczje moji Eswjetkojo niz jeno we Jerusalemi, ale teiz we ylym zidowskim a Samariskim Kraju, a hacz do Konza Semje.

9. Jako won to bjesche prazjit, bje won horje sbjeneny, so woni to widzichu, a Wroczel

wa jeho psched jich Wocjomaj precj. *Matf. 16, 19. Łuf. 21, 51.*

10. A jako woni sa nim ladaču we jeho Horjestpiczu do Nebes, laj, duž stejeschtaj pschich dwaj Musfaj we bjelej Drajzi, *Łuf. 24, 4. Jan. 20, 12.*

11. Kotrajz tejz džeschtaj: *Wy Galilejszy Muzojo, sčto wy stej do Nebes ladacze? Ton Jesus, kiz je wot was horje wfaty do Nebes, budže tak pschindz, kajz jeho widžili sje Nebesam horje spicz.*

Łuf. 21, 27. 1 Ehesf. 4, 16.

12. Tedy wrocjichu šo woni do Jerusalema, s Hory, kotrejz rjekaju molijowa Hora, kotrajz je blifko pschi Jerusalemi, a lejzi šobotny Pucz wot Džesta.

Łuf. 24, 50. 51. 52.

13. A jako bjechu nuž sajšchli, djechu woni horje na Łubju, džez pschebwyachu Pjeter a Jakub, Jan a Handrij, Philip a Thomasch, Bartrom a Matthej, Jakub, Alpheowy Syn, a Schiman Zelotes, a Judasch Jakubowy.

Matth. 10, 2.

14. Ezi šami schizy bjechu šajnje stomadženi we Zenej Mofli na Modlitwi a Prostw, se Žonami, a s Marju, tej Macjerju Jesufowej, a s jeho Bratrami.

St. 2, 1. 42. St. 4, 24.

15. A we tych Dnjach postanu Pjeter šredža bes tymi Pošłami (Menow pak teho Łuda bjesche romadžje na Sto a dwazeczj) a džesche:

16. *Wy Muzojo a Bratsja, to Pišmo dyrbesche dopelnene*

bycz, kotrejz predy prajil je ton šwjaty Duch psches Davitowy Kot, wot Judascha, kiz tych wedžishe, kotsiz Jesuša jimachu.

Pf. 41, 10. Jan. 18, 3.

17. *Pschetoz won bje bes nas račnowany, a bjesche ton Hamt šnami dostal.*

Łuf. 6, 16.

18. *A ton je zwar Kolu warbowal sa tu neprawu Šdu, a je šo wobješyl, a je šredža šo rospuknul, a schitke šwoje Ežrewa wufidal.*

Zach. 11, 13.

Matth. 27, 5.

19. *A to je šjewene schitkim, kiz we Jerusalemi bydla, tak, šo ta šama Kola menowana budže po jich Kyczi, Šakeldama, to je, šrawna Kola.*

Matth. 27, 7. 8.

20. *Pschetoz pišane stej we Psalmšich Knihach: Žich Wošbydlenje dyrbi puste bycz, a nebudže ničto we nini bydlicz, a jeho Bistkopstwo dyrbi druhi dostacz.*

Pf. 69, 26. Pf. 109, 8.

21. *Tehodla šo šluscha, šo wot tych Muzow, kotsiz pschi nas byli šu ton žyly Ežaz, we kotrymž ton Knes Jesus bes nami je wohn a nuž kłodzil,*

22. *Počjawschi wot Janoweje Ečženizy hač na ton Džen, kotryž won wot nas horje wfaty je, jedyn bes nimi wufwoleny budže, kiz by Šswjetk jeho Horjestarczja šnami byl.*

23. *A woni postajichu dweju, Žosepha, s Menom Barsabafa, s Pschimenom Justa, a Matthiafa;*

24. *Modljachu šo a džjachu: Kneže, kiz ty schitlich Wutrobj*

ſnajefch, pokaz jeneho, kotrehož ty wustwolil ſy bes tymaj dwjema,

Pf. 7, 10.

25. So by doſtaſt tu Eſkuzbu a Zapostofkſki Hamt, wot kotrehož Judafch je wotſtupil, dužy na ſwoje Mjeſto.

26. A woni loſowachu nad nimaj; a loſ padže na Matthiaſa, a won bu pſchirachnowany k tym jidnacze Zapostofkſam.

Pſchiſt. 16, 33.

Ton 2. Staw.

Wulecje teho ſw. Ducha, wot Pietra ſwujtnem Prjedowanjom ſamolwene.

A jako ton Džen toch Eſwjatkow dopelneny bjeſche, bjechu woni ſchitzy we Zenej Wyſliromadzie.

St. 1, 14.

2. A ſta ſo nahlje Schumenje ſRebeſ, jako mozneho Wjerra, a napelni ton žyly Dom, we kotrymž ſejdžichu.

3. A Jaſofki bjechu nad nimi roſdžjelene kwoladanju, jako bychu wohenjome byle; a won ſynu ſo na koždeho bes nimi.

Matth. 3, 11. Mark. 1, 8. Łuf. 3, 16.

4. A buchu ſchitzy poſni ſwojateho Ducho, a počachu ryczež ſdruhimi Jaſofkami, kajž jim ton Duch da wuryczež.

St. 1, 5.

St. 10, 44. St. 11, 15. St. 19, 6.

5. Pſchebnywachu paſ židži we Jerusalemi, cži bjechu bohabojaſni Mužojo, ſe wſcheho Łuda, kiž pod Nebjom je.

6. A dnž ſo ton Loſ ſta, ſejndže ſo ta Eromadžiſna, a ſmjeſcha ſo; dokelž koždy ſly-

ſcheſche, ſo ſjeho Ryczu ryczechu.

Scht. 7. 12.

7. Woni paſ ſchitzy buchu ſatorneni, džiwachu ſo, a džiachu-beſ ſobu: Nejſu, laj, cži ſchitzy, kiž rycza, Galilejſzy?

Scht. 6. 12.

8. Kahda ſo my jich ſlyſchimy, koždy po ſwojej Ryczi, we kotrejž narodženi ſmy?

9. Partſzy, a Medijſzy, a Elamitiſzy, a kiž my bydlimy we Meſopotamiſkej, Židowſkej a Kapadoziſkej, Pontiſkej a Aſiſkej.

10. Pſhigijſkej a Pamphiliſkej, Egiptowſkej, a na Stronach Ebiſſeje, pſchi Kirenſkej, a koſtiž my ſmy Zuſomnižy ſRoma,

11. Židži, a kiž ſmy k Židowſkej Wieri pſchiſtupili, Kretijſzy a Arabijſzy; my jich ſlyſchimy, ſo ſnaſchimi Jaſofkami rycza te wulke Džimy Bože.

12. Woni paſ ſchitzy buchu ſatorneni, a newedžichu na cžim ſu, a džiachu jedyn kdruhemu: Sčto ſečže ſteho byčž?

Scht. 6. 7.

13. Druſy paſ ſo jim ſmježjachu, a džiachu: Woni ſu ſo we ſlotkim Wini wopili.

14. Duž poſtaže Wjeter ſtymi Židnacze, poſbježe ſwoj Loſ, a ryczeſche knim: Wy židži, lubi Mužojo, a wy ſchitzy, kiž wy we Jerusalemi bydlicže, to budž wam ſjewene, a ſapſchimnje te moje Eſłowa ſwaſchimaj Wuſchomaj.

15. Pſchetož tu cži nejſu pjani, jako ſo wam ſda; dokelž njel je czeča Sčtunda teho Dnja.

16. Ale to je, sčtož psches
Prophetu Joela predy je pschi-
povedane:

17. A budže šo stacz we po-
slenich Dnjach, praji Boh, ja zu
wulecž wot mojeho Ducha na
wschitko Ejjeto; a waschi Ssn-
nojo a Džowki budža wjesch-
cizj, a waschi Młodzeny budža
Widjenja widzicz, a waschi
Staršchi budža Ssony mjecz,
Joel 2, 28. St. 21, 9.

18. Tejž na mojich Wotrocž-
tow, a na moje Džowki, zu
ja we tych šamych Dnjach wot
mojeho Ducha wulecž, a woni
budža wjeschcizj;

19. A ja zu Džimy czinicž
horekach na Nebju, a Zejchi
delekach na Semi, Krej, a
Bohen, a Paru dymowu;

20. Eskonzo budže šo psche-
wobrocizj do Ejjemnoszje, a
Mješaz do Krmje, predy dnžli
ton wulki a šjawni Džen teho
Knesa pschindže;

21. A budže šo stacz, so kojž-
dy, sčtuž šo ktemu Menu teho
Knesa woła, budže sbožny.

Rom. 10, 13.

22. Wy Mužojo Izraelszy,
šlyšcže tute Eskłowa: Jesuša
Nazarenskeho, Muža wot Boha
bes wami se Skutkami, a Dži-
wami, a šzejchami wopokasa-
neho, korrež Boh psches njeho
czinesche bes wami (kajž tejž wy
to šami wjesze); St. 10, 38.

23. Teho (šwobšanknenej Ra-
du a šPredywedženjom Božim
podateho) šje wy wfali psches
Ruzy tych Neprawych, a šje

jeho pschibili a morili. St. 4,
28. Łuf. 22, 22.

24. Teho je Boh šbudžil,
rosmjasawšchi te Boloszje teje
Šsmerczje; pschetož možno ne-
bjesche, so won wot neje moš
džeržany bycz. St. 3, 15.

25. Pschetož Davit praji
wot njeho: Ja šym teho Knesa
kojždy Ežaz psched mojej Woczi
štajil; pschetož won je mi na
Pravizny, so bych nebył nuty;
Př. 16, 8. 2c.

26. Tehodla šwešeli šo moja
Wutroba, a moj Jasyl šo štra-
duje; pschetož moje Ejjeto budže
wotpoczowacz we Nadžiji.

27. Pschetož ty nebudžesh
moju Duschu we Šeli mostajicz,
ani tejž nebudžesh dopuschcizj,
so by tvoj Šswjaty to Šah-
nenje widžil.

28. Ty šy mi kwedženju czinił
Puczje teho Žimjenja, ty budžesh
me napelnicz šWeselosžu psched
šwojim Wobšeczom.

29. Wy Mužojo, lubi Brat-
šja, nech ja krobľje křdam ryczu
wot Patriarchi Davita: Won
je wumreł a porebany, a jeho
Kow je pola nas hacž do džens-
niškeho Dnja. 1 Kral. 2, 10.

Jap. St. 13, 36.

30. Jako njekř Propheta bje-
sche a wedžišche, so jemu Boh
šPřichahu bjesche šlubil, so
šPloda jeho šedžbow po Ejjeli
budže Křstusa šbudžicz a na
jeho Štol šadžicz: Př. 89, 4. 5.

Př. 132, 11.

31. Je won to predy widžil,
a ryczał wot teho Šorjestawanja

Krystufoweho, so jeho Duscha
we Heli neje mostajena, a jeho
Ejelo to Snicje neje widzito.

Pf. 16, 10. Zap. St. 13, 35.

32. Tuteho Jesufa je Boh
sbudzil, teho simy my schizy
Eswjerksojo. St. 3, 15.

33. Njetk dokelz won psches
tu Prawizu Bozu je pomosche-
ny, a dostal ton Eslub teho
swjateho Ducha mot Wotza;
da je won to wuljal, schtoz wy
njetk widzicje a ftyshicje.

34. Pshetoz Davit neje stu-
pit do Nebes. Won praji pak:
Ton Knes je prajil kmojemu
Knesej: Eson so kmojej Pra-
wizy, Pf. 110, 1. Matth. 22, 44.

1 Kor. 15, 25. Hebr. 1, 13.

35. Hacj ja položu two-
jich Nepscheczeljow sa Podnozki
tvojich Rohow.

36. Duž wedz tehodla zyla
Izraelska Kejza samjesje, so
Boh tuteho sameho Jesufa,
kotrehoz wy sje kschizowali, sa
Knesa a Krysta je postajil.

37. Jako woni pak to fty-
schachu, dzjesche jim to psches
Wutrobu, a dzjachu Pjetrej,
a kтым druhim Zapowstotam:
Wy Muzojo, lubi Bratsja,
schto mamy czinicz? St. 9, 6.

38. Pjetr pak dzjesche knim:
Ezincje Pokutu, a dajcje so
kajzdy kczicz na to Meno Je-
som Krysta, k Wodaczu tych
Kjechow; da budzeczje dostacz
ton Dar teho swjateho Ducha.

Matth. 3, 2. Zap. St. 19, 6.

39. Pshetoz wam a waschim
Djeczom je so Eslubenje

stalo, a schirkim, kiz daloko su,
korychz Boh, nasch Knes, bu-
dze powolacz. Joel 2, 32.

40. Tejz swele wjazy Eslowa-
mi wobswjjetfi won, a napomi-
nasche jich, reknumsch: Dajcje
sebi pomhacz mot tych wrotnych
Ludzi.

41. Kotsiz tehodla jeho Eslow-
wo radzi horje wsachu, su wu-
chczeni; a buchu pshistajeni ton
kamy Dzen wokolo czjoch Tau-
sent Duschow.

42. Woni pak mostachu wob-
stajni we Wuczbi tych Zapow-
stotow, a we Gmenstwi, a
we Lamanju teho Kljeba, a we
Prostwi. Eht. 1. St. 1, 14.

43. Bojosz pak tejj pshindje
na wschirkich; a sta so wele
Dziwow a Zejchow psches tych
Zapowstotow.

44. Schizy pak, kotsiz wje-
riachu, bjechu stomadzeni, a
miejachu schirko psches jene.

St. 4, 32.

45. A pschedawachu swoje
Kubla a žiwnosyje, a dzjeljachu
je be wschirkich, sa tem hacj
komu potrebne bjesche.

46. A bjechu schjednje a stajnje
romadzje we Zenej Mykli we
Templu, lamachu ton Kljeb
tam a sem we Domach, wsachu
Zydz s Wefetoszu a s Pokoj-
noszu teje Wutroby:

St. 20, 7.

47. Kwaljachu Boha, a mje-
jachu Madu pola zyheho Luda.
Ton Knes pak pschida schjednje
tej Zprkwi, kotsiz buchu sbojni.
St. 4, 4. St. 5, 14. St. 11, 21.

Ton 3. Staw.

Pietrony Dzim na jennym Kromnym,
a Priedowanje wot Krysta k'Potucji.

Pjetr pak a Jan dzjeschtaj horje
romadnje do Tempła, we dze-
wjatej Schtundzi, dyž so k'Bo-
hu modljachu.

2. A bjesche jedyn Muž, kromy
wot swojeje Maczerje Žiwora
hem, a da so nosnyč, kotrehož
hadžachu schjednje psched Durje
teho Tempła, kotrymž rjekachu
te rjane, so by prošyl šmilny
Dar wot tych, kotsij do Tempła
k'hodžachu. St. 8, 7. St. 14, 8.

3. Jako ton wulada Pjetra
a Jana, so zjšchtaj hieč do Tem-
pła, prošesche won jeju psche
šmilny Dar.

4. Pjetr pak polada na njeho
šanom, a djesche: Poladaj
na naju.

5. A won na neju polada,
nadžiwšči so, so budže nješcto
wot neju dostacj.

6. Pjetr pak djesche: Šsje-
boro a Štoto ja nimam; šctož
pak mam, to šame cji dam:
We Meni Jesom Krysta, teho
Nazarenškeho, postan a k'hodž.
St. 14, 9. 10.

7. A šapšhijawšči jeho ša
jeho pravu Kuku pošbježe jeho.
A nydom buchu wobtwerdžene
jeho Rohi a Kossje.

Matth. 8, 15. St. 9, 25.

8. A won pošfocžiwšči stanu,
a k'hodžesche, a dzjesche šnimaj do
Tempła, k'hodžesche a škalasche,
a k'walesche Boha. Jes. 35, 6.

9. A ščitkon Lud widžishe jeho,
so k'hodžesche a k'walesche Boha.

10. A pošnachu jeho, so won
ton bjesche, kotryž na Almožint
šejdžishe psched tymi rjanymi
Durjemi teho Tempła; a buchu
napelneni se Štrachom a šDy-
wom na tem, šctož so jemu
štalo bjesche.

11. Jako pak so ton wuštro-
wony Kromy dzerjesche k'Pjetej
a k'Janej; šbježa so knjennu
ščitkon Lud do Pšhitwaraka,
kotre muž rjekachu Salomono-
wy, a džiwachu so. St. 5, 12.

12. Jako to pak Pietr widžis-
sche, wotmolwi won Ludu: W
Mužojo Israelsy, šcto so temu
džiwacze? aby šcto na naju la-
dacze, jako byšaj moj psches
naju Moj a Šaslužbu cžinitaj,
so ton k'hodži?

13. Boh Abrahama, Išaaka
a Jakuba, Boh našchich Wot-
zow, je pschekrašnit swojeho
Šsyna Jesuša, kotrehož wy šje
podali a šapjrjeli psched Pilatom,
kotrež kudžesche, so by pušch-
cženy byl. 2 Mojs. 3, 6. 15. 16.
Jap. St. 5, 30. St. 2, 23. St. 7, 52.

14. Wy šje pak teho Štwija-
teho a Praveho šapjrjeli, a
prošeschečže, so by wam ton
Mordar k'lubošzi daty byl.

Matth. 27, 20. 21. Mark. 15, 11.
Luf. 23, 18. Jan. 18, 14.

15. Ale teho Knesa teho Ži-
wenja šje wy morili, kotrehož
je Boh šbudžil wot Mrowyč.
Teho šmy my Šswjetkojo.

St. 2, 24. 32. St. 4, 10. St. 10, 40.
St. 13, 30. 34. St. 17, 31. Rom.
4, 24. St. 8, 11. 1 Kor. 6, 14.
St. 15, 4. 15. 2 Kor. 4, 14.

16. A psches tu Wjeru na jeho Meno je won na tym, kotrehoz wy widzicze a snajecze, wobtwerdzil jeho Meno: pschetoz ta Wjera, kotraj psches njeho je, je dala temu tu polnu Strowosz psched wami schitklni.

17. Ale njest, lubi Bratsja, ja wjem, so sje to Mewjedomnoszu czinili, jako tejj waschi Woschi.

18. Boh pak, schtoz won psches Rot schirkich swojich Prophetow je predy powedzil, so Krystus czerpicz ma, to je won tak dopelnit.

19. Tehodla pokuczejcze a wobroczejcze so, so bnych wasche Njechi sahubene byle: St. 2, 38.

20. So by pschischol Czaj teho Wokschewjenja wot Woblecza teho Knesa, dnj budze poslacz teho, kiz wam predy pschpowedany je, Jesom Krysta, Dan. 7, 22. 27.

Rom. 8, 21. Ejew. 20, 6.

21. Kotryz ma te Nebefanuz wsacz, hacz do Czaja Sa: fopostajenja schirkich Wjezow, kotrej Boh ryczal je psches Rot schirkich swojich swjatnych Prophetow, wot Spoczatka teho Sswjeta.

22. Moissaj je derje k tym Wotzam ryczal: Prophetu budze wam sbudzicz ton Knes, wasch Boh, swaschich Bratrow, jako me, teho macze wy posluchacz we wschitkim, schtoz won kwam rycjecz budze. 5 Mojs. 18, 15.

23. A to so budze stacz, so kojzda Duscha, kotraj nebudze

posluchacz teho sameho Prophetu, budze wutupena steho Suda.

24. Pschetoz tejj schitzy Prophetojo wot Samuela hem, a potom, kak wele jich je ryczalo, su pschpowedali te same Dny.

25. Wy sje Ssynojo tych Prophetow a teho Sakonja, kotryz Boh je sczinił snaschimi Wotzami, ryczawshi k Abrahamej: A we twojim Ssynenju budza jonowane schirke Narody teje Semje. 1 Mojs. 12, 3. St. 22, 18.

26. Wam je najpriotzy Boh sbudzil swoje Dziejczjo Jesusa, a jeho poslat, so by was jonowal, so by so kojzdy wobroczil wot swojich Stoszow.

St. 13, 46.

Ton 4. Staw.

Tych Zapowstotkow Pscheszjebanje, tych Wjerjanych stomadne Woblenje, Rhodjenje a Sadzerjenje.

Jako wonaj pak k Ludu ryczeshtaj, pschistupichu knimaj czi Mjeschnizy, a teho Tempła Hetman, a czi Sadduzejszy, Luk. 22, 4. 52.

2. (Tych mersasche, so wonaj Lud muczeshtaj, a pschpowedasztaj we Jesusu to Horjestaczej tych Mornych.)

3. A kladzichu Ruzy na neju, a podachu jeju do Jastwa, hacz do jutfischeho Dnja; pschetoz njest bjesche Weczor.

4. A wele wot tych, kotsiz to Sstowo klyschachu, mjerjachu; a tych Muffich bu wokoto piecz Tausentow. St. 2, 47.

5. A sta šo nasajtra, so šo sromadžihu jich Woschi, a Starschi, a Pismawuczeni, do Jerusalema:

6. Hannas, ton woschi Mjeschnik, a Kajphas, Jan a Alexander, a kajž wele jich bjesche sKrodu woscheho Mjeschnika; St. 5, 17. Łut. 3, 2.

7. A pšajichu jeju bes šo, a prashachu: Skajseje Moz, aby we kotrem Meni staj wy to czinitaj? Matth. 21, 23.

8. Duž reknu knim Pjett, pošny šwjateho Ducha: Wy Woschi teho Łuda, a Starschi Israelszy, Łut. 12, 11.

9. Zeli so moj džens budže: moj šudženaj teje Dobroty dla, kotruž moj na tym Bjednym šmoj czinitaj, pšes kotruž won je wustroweny: Jan. 10, 32.

10. Da budž wam a šitkemu Łudu Israelskemu wjedomne, so we tem Meni Jesom Krpsta, teho Nazarenskeho, kotrehož wy še kšizjowali, kotrehož Boh wot Morwch je šbudžik, pšes teho steji ton pšed wami stro: wy. St. 3, 15.

11. Ton šamw je ton Kamen, wot was Ezjeflow saczišnenny, kotruž roškny Kamen je sczi: neny. Ps. 118, 22. Jef. 28, 16. Matth. 21, 42. Łut. 20, 17. Rom. 9, 33. 1 Pjett. 2, 7.

12. A neje we žanym druhim ta Šbožnosž, tež neje žane druhe Meno pod Nebjom date tym Ežlowekam, we kotremž wy moli šbožni byčž.

Matth. 1, 21.

13. Woni paš poladachu na Pjetra a Žana Krobloš; a wedžihu, so staj newuczenaj a newustataj Ežlowekaj; duž šo džiwachu; pšetož woni jeju derje šnajachu, so staj pšchi Jesusu byłaj.

14. Teho Ežloweka paš tež widžihu pšchi nimaj stejo, kotruž bjesche wustroweny; a nemjeja: chu nicžo pšecziwo ryczež.

St. 3, 8. 9.

15. Pšikafachu paš jimaj, so byščaj wohn wustupitaj sKady, a dzeržachu Kadu bes šobu,

16. A džjachu: Šhto zemj tymaj Ežlowekomaj czinitž? do: kelž jeju šjawny Žejch, kotruž pšes neju šo bje stał, ščitkim Wobydlnikam we Jerusalemi je šnajomny, a my to šapriečž nemožemy.

17. Ale so by ta Wjež dale bes Łudži nebyła rošnešena, ša: kažmy jimaj šurowje, so byščaj wjazy wot teho Mena žanemu Ežlowekej neprajitaj. St. 5, 28.

18. A sawotachu jeju, šaka: sachu jimaj, so nebyščaj nidy nicžo ryczałaj, ani wuczitaj we Jesušowem Meni.

19. Pjett a Jan paš wot: molwiščaj jim, a džesčaj: Šudže wy šami, hačž pšed Bohom je prawje, so bychmož moj was bole pošlučataj, dylit Boha? St. 5, 29.

20. Mož šo šcał teho nemo: žemož wostaitž, so bychmož ne: ryczałaj, šhtož šmož widžitaj a šlyščajaj.

21. Ale woni jimaj rozachu, a puſchajchu jeju, a nonamakachu niczo, kaſ bychu jeju czwilowali, Łuda dla; pſchetoż ſchitzy kwa-
ljachu Boha ſa to, ſchtoż ſo bjeſche ſtało.

22. Pſchetoż ton Człomek bjeſche pſches ſchyrzeczzi Łjet ſtary, na kotrymż ſo ton Zeich teho Wuſtrowenja bjeſche ſtał.

23. A jako njeſt precz puſch-
czenaj bjeſchtaj, pſchindjeſchtaj wonaj kтым Eſwojim, a pſchi-
powedaſchtaj jim, ſchtoż jimaj
czi woſchi Mjeſchnizy a Starſchi
bjechu prajili. Et. 1, 13.

24. Jako woni to ſlyſchachu,
poſbjezechu woni ſwoj koſ we
Zenej Wyſli kBohu, a dżjachu:
Kneze, ty ſy ton Boh, kż czynił
ſy Nebjo a Semju, a Morjo,
a ſchitko, ſchtoż we nich je;

1 Mojſ. 1, 1. Jeſ. 37, 16.

25. Kż ſy pſches Kot Da-
vita, ſwojeho Wotrocżka prajit:
Czohodla ſkobja ſo Pohanjso, a
Łudżjo wumyſłlja ſebi proſne
Kycżje?

Pſ. 2, 1.

26. Kralojo teje Semje pſchi-
stupja a Kneza ſkladuja romadżie
Kadu pſcheczimo temu Kneſu,
a jeho Krynſtuſu.

27. Sawjernje haj, woni ſu
ſo ſromadżili we tutem Mjeſzi
na twoje ſwjate Dżieczo Jeſuſa,
kotrehoż ty załbował ſy, Hero-
daſch a Pontius Pilatus ſPo-
hanami, a ſZfraełſkim Łudom,

28. So bychu czynili, ſchtoż
twoja Kuſa a twoja Kada je
predy poſtajiła, ſo by ſo ſtało.

Et. 2, 23.

29. A njeſt, Kneze, poladaj
na jich Rożenja, a daj twojim
Eſłuzomnikam, ſo bychu ſe
woſchej Krobtoſzu twoje Eſłowo
ryczeli. Et. 13, 46. Et. 14, 3.

30. A roſpſchestrzej ſwoju
Kuku, ſo bychu Wuſtrowenie,
a Zejchi a Dżimy ſo ſtałe, pſches
to Mjeno twojeho ſwjateho
Dżjeſza Jeſuſa.

31. A dży ſo woni bjechu
modlili, ſarża to Mjeſto, na
kotre mż bjechu ſromadżeni; a
buchu napelneni ſchitzy ſe ſwja-
tym Duchom, a ryczachu to
Eſłowo Boże ſKrobtoſzu.

Et. 2, 2. Et. 16, 26.

32. A teje Sromadżiſny
tych Wjerjajnych bjeſche Zena
Wutroba a Duſcha; a jadyn
neprajeſche wot ſwojich Żimno-
ſhow, ſo jeho ſu, ale ſchitko mje-
jachu pſches jene. Et. 1, 14.

33. A ſmulkej Możu dawachu
czi Zapowſchtoli Eſwjetſenje wot
teho Horjeſtacja teho Kneſa
Jeſuſa, a bjeſche wulka Nada
nad nimi ſchitkimi.

Et. 1, 22. Et. 2, 24.

34. Tejż nebye jadyn beſ ni-
mi, ſo by porrebnny był; pſchetoż
taſ wele hacż jich bjeſche, koſkż
Kolja aby Kejżje mjejachu,
pſchedawachu je, a pſchineſechu
te Peneſy ſa to, ſchtoż bjechu
pſchedali, Et. 2, 45.

35. Kladzechu je kRoſham
tych Zapowſchtolow, a roſda-
wachu kojżdemu, ſchtoż jemu
bjeſche potrebnne. 5 Mojſ. 15, 11.

36. Joſeſ paſ, kż wot Za-
poſchtolow bjeſche Barnabaſ

menowany (to budze wulkadze-
ne Syn teho Trostca), Levita
Koda, Zyriski,

37. Ton mjejesche Polo, a
won pscheda jo, pschineše te
Penesy, a polozi je k Moham
tych Zaposchtolow.

Ton 5. Staw.

Ananiasa a Saphiry nahla Smerci,
tych Zaposchtolow Jastwo a Wu-
mojenje.

Jedyn Muž pak, s Menom
Ananias se Saphiru, swojej
žonu, pscheda swoje Kublo,

2. A wsa njeshto wot tych
Penes, so jeho žona wo tem
wedžische, a pschineše nječajki
kuš tych šampch, a polozi je
k Moham tych Zaposchtolow.

St. 4, 37.

3. Pjeter pak dzjesche: Ana-
nias, cžohodla je Satan tvoju
Wutrobu napelniš, so ty selhasch
swjatemu Duchu, a wotwobro-
čiš njeshto wot tych Penes
sa Kublo? Jan. 13, 2.

4. Reje, shtoz šy mješ, to
Tvoje bylo? A jako ty jo bje-
sche pschedaš, newošta wono tejš
we twojej Mozy? Shto da
šy šebi tajku Wjez we swojej
Wutrobi prjorkwal? Ty nejšy
Eslowekam khaš, ale Bohu.

5. Jako pak Ananias te
Ešłowa wušlyšcha; padže won
delje, a da swojeho Ducha
horje. A wulki Strach pschin-
dže na wschitkich, kofsiz to šly-
schachu.

6. A czi Młodzeny postajechu,
a položychu jeho na Stronu,

nesechu jeho wohn, a porebachu
jeho. 3 Mojs. 10, 4. 5.

7. Sta šo pak po Kwili,
njedže po cžoch Shtundach, da
pschindže tejš jeho žona nuž, a
newedžische, shto šo stało bjesche.

8. A Pjeter reknu knej: Po-
wjes mi, staj woj tu Kolu sa
tak wele pschedaš? A wona
dzjesche: Haj, sa tak wele.

9. Duž dzjesche Pjeter knej:
Shto da staj woj šo romadžje
sryčalaš, so byshtaj teho Knesa
Ducha spytalaš? Haj, te Mohi
tych, kofsiz šu twojeho Muža
porebali, šu psched Durjemi, a
budža tebe wohn nesž.

10. A nydom padže wona k jeho
Mohomaj, a spuščežy Ducha. A
Młodzeny pschindžechu, nama-
kachu ju mormu, wunesechu ju,
a porebachu ju pschi jeje Mužu.

11. A wulka Strachota
pschindže na žylu Cromadžisnu,
a na wschitkich, kofsiz to šly-
schachu.

12. Sta šo pak psches Ružy
tych Zaposchtolow wele Zejchow
a Džiwom we Ludu (a bjechu
schitny we Ženej Myšli we Sa-
lomonowym Pschitwarku.

13. Tych druhich pak nesmje-
jesche šo žadyn kšim pschidach,
pschetoz lud wele do nich djer-
žesche.

14. Wele pak tych šo pschida,
kofsiz mjerjachu do teho Knesa,
Mužy a žonke): St. 2, 47.

15. Tak, so tych Rhornch na
Hagy wohn wunesechu a kša-
džechu jich na Posleshečja a na
Kožka, tak, dy by Pjeter pschi-

šot, so by jeho ~~stan~~ njeo-
treho tych kamych wobšjenik.

St. 19, 11. 12.

16. Tejj wele stych wokol-
nych Mjestow pschindzechu do
Jerusalema, a pschinešechu Rho-
rych, a kotsij wot nečistyoch
Duchow bjechu czwilowani; a
schitzy buch u wustroweni.

17. Woschi Mjeschnik pał po-
staje, a schitzy, kotsij snim bjechu
(to bjesche to Sadduzejske Re-
zarstwo), a buch napelneni se
Samizju, St. 4, 1.

18. A kładzechu swoje Ruzj
na tych Zapowstotkow, a poda-
chu jich do gmejnškeho Zastwa.

19. Ale Zandžel teho Knesa
wotewri w Rozj Durje teho
Zastwa, wuwedze jich, a reknu:

St. 12, 7.

20. Dziejce, a stupcje, a ryc-
cje we Templu kłudu schitke te
Słowa teho Žimenja.

Jan. 12, 50.

21. Jako woni to słyschachu,
dziejechu woni pschi Sswitanju do
Templa, a wuczachu. Pschin-
dze pał woschi Mjeschnik, a czi,
kiz pschi nim bjechu: sawołachu
Radu, a schitlich Starschich tych
Izraelskich Dziejcz; a postlachu
do Zastwa, so bychu woni pschi-
wedženi byli. St. 4, 5.

22. A jako czi Ssluzomnizj
tam pschindzechu; nenamakachu
woni jich we Zastwi, a wroczi-
chu so, a pschipowedachu to,

23. A djjachu: Zajtmo my
derje namakachmo sanknene se
woschej Sswjernosju, a tych
Wajchtarijom wohnka stejazych

psched Durjami; jako my pał
te same wotewrichmy, nenama-
kachmy janeho nuzkach.

24. Jako tu Rycj słyschachu
ton woschi Mjeschnik, ton Het-
man teho Templa, a czi drusy
woschi Mjeschnizj, nesrosemichu
woni, schto to steho budze.

25. Jedyn pał pschindze, a
pschipowedasche jim: Łaj, czi
Mužojo, kotrychj sje do Zastwa
czjibli, su we Templu, steja a
wuczja Ľud.

26. Duž wotendze ton Het-
man se Ssluzomnikami, a pschi-
wedze jich, niz s Mozu, pschetoz
woni so Ľuda bojachu, so bychu
kamenjowani byli.

27. A jako jich bjechu pschi-
wedli, postajichu jich psched Ra-
du. A woschi Mjeschnik pra-
šesche jich,

28. A djesche: Rejšing my
wam twerdzje sakafali, so bysch-
cje newuczjili we tem Meni? A
łaj, wy sje Jerusalem napelnili
swaschej Wuczbu, a zecze teho
Ľłoweka Krej na nas pschi-
wesj. St. 4, 18. St. 2, 23.

29. Pjeter pał wotmolwi, a
czi Zapowstoli, a djjachu: Bole
Boha so słuscha postluchacz,
džyli Ľłowekom.

30. Boh naschich Wotzow je
sbudžit Jesuša, kotrehoz wy sje
skonzowali a na Drewo poj-
šyli. St. 3, 15.

31. Teho je Boh psches swo-
ju Prawizju pomoschil sa Knesa
a sa Sbožnika, so by Izraelskej
dal Pokutu a Wodacjje tych
Rjechow. St. 2, 33.

32. A my smy jeho Szwjetkojo nad tem, sčtož rycimny, a tejj swjaty Duch, kotrehož Boh dat je tym, kotsiž jeho poslužaju. Łut. 21, 48. Jan. 15, 26.

33. Jako moni pač to slyšachu: mersasche to jich we jich Wutrobach, a mysljachu jich moricz.

34. Duž postaje we Kadži jedyn tych Pharisejskich, sWenom Samaliel, Wisnamuczeny, wošozny wajenn psched schitkim ludom, a kasasche, so bychu czi Zaposchtoli na maču Kwilu wohn wuwedženi byli, St. 22, 3.

35. A džesche knim: Wy Ružojo Israelsizy, kedžbujcže na tych Ezlowekach, sčto bysčže mjeli czinicž.

36. Psched njekotrymi Dnjami staže Eheudas, a džesche, so won njesčto je, a dzeržesche so knjemu na sčturi Sta Muskich; ton je sabity, a schitzy, kotsiž pschi nim stejachu, su rosproščeni, so jich žadyn wjazy neje.

37. Po nim postaje Judasch Galilejski, we Ezasu teho Sarwisanja, a wuwedže wele Luda sa sobu, a ton je tejj Konž wsač, a schitzy, kiž pschi nim stejachu, su rosproščeni.

38. A njetk wam praju: Dajcže Pokoj tym Ludžom, a pusčcže jich. Pschetož jeli ta Kada aby ton Skutk wot Ezlowekow, da budže sahinucž:

Matth. 15, 13.

39. Jeli pač wot Boha, nebudžecže wy to mož naspyč, so bysčcže wy sžadnje namačani

nebyli, jako kiž so Bohu pschecžiwja.

St. 9, 5.

40. Duž jemu Prawo dachu, a sawoščachu tych Zaposchtolow, schwikachu jich, a sakasachu jim, so bychu nerczeli we Memi Jesufowem; a pusčcžichu jich.

St. 22, 19.

41. Boni pač sWesetosyur wotendžechu wot Woblecža teje Kadzy, so bjechu dostojni byli jeho Mena dla Hanibu czerpicž.

42. A nepsčestachu kowdy Džen we Templu a po Kejjach wuczicž, a prijedowacž to Evangelion wot Jesom Křysta.

Ton 6. Staw.

Wot Sastojnikow tych Almožinow: Wobstorjenje Sciješana.

A we tych samych Dnjach, jako Wuczomnižy pschibjerachu, sta so Murčenje wot Grichskich napsčecžimo židam, so jich Wudowy we schjednej Službi sapomnene buch.

2. Duž sawoščachu czi Dwanacže tu Sromadžisnu tych Wuczomnikow, a djjachu: To so nekłuscha, so bychmy my so Słowa Božeho wostajili, a služili kBlidam.

3. Eehodla, lubi Bratřja, rosladajcže so po ředom Družach bes wami, kotsiž dobru Kwalbu maja, a su poŋni swjateho Duča a Mudrosije, kotrymž tu Prožu bychmy poruczili.

1 Tim. 3, 7. 8.

4. My pač zemý pschi Modlitwi a pschi tej Službi teho Słowa wostacž.

5. A ta Rycz fo zplej Gro: madzjsni spodobasche; a wustwo: lichu Sczjepana, Muza polneho Wjern a smjateho Ducha, a Philipa, a Prochora, a Nika: nora, a Timona, a Parmena, a Miklawscha Antiochiskeho, kiz Wjeri pschistupit bjesche.

Et. 8, 5.

6. Tych woni psched Zapowstotfow postajichu, kotriz fo modljachu, a kladzechu Ruzn na nich.

Et. 1, 21.

7. A to Estowo Boze rosjesche, a tych Wuczomnikow we Jerusalemi bu borsy jara wele. Teiz wele wot tych Mjeschnikow buch u tej Wjeri posluschni.

Et. 19, 20.

8. Sczjepan pak, polny Wjern a Mozy, czinesche Dzijwy a wulke Zejchi bes ludom.

9. Duż stanachu nekotsi steje Schulje, kotraz budze menowana tych Libertinskich, a Zirenskich, a Alexandriskich, a tych, kiz Sziliziskeje a Asisikeje bjechu: a wopraschowachu fo se Sczjepanom.

10. A woni nemozachu naspscheczimo stacz tej Mudroszi, a Duchu, stotrymz won rycjesche.

11. Duż nawuczichu woni nekotrych Mussich, czi dzjachu: Wy smy jeho klyscheli lestrarfke Estowa ryczo pscheczimo Mojsafaj a pscheczimo Bohu.

12. A nawabichu ton lud, a tych Starschich, a Wisnawuczennyh; a pschistupiwski knjemu torzechu jeho sobu a wedzechu jeho psched Radu.

13. A postajichu falschnych Ssmjerkow, kotriz dzjachu: Ton Estlowek nepschestane ryczej lestrarfke Estowa pscheczimo temu smjatemu Mjestu a Sakonju.

14. Pschetoz my smy klyscheli, fo won praji: Jezus, ton Nazarenski, budze to Mjesto rostamacz, a pscheczicz te Wustawjenja, kotrez nam Mojsas poruczil je.

15. A woni poladachu na njeho schitzy, kiz we Radzi sejdjichu, a widzichu jeho Wobleczo, jako jandzelske Wobleczo.

Ton 7. Staw.

Sczjepana Prjedowanje, Martra a Ssmercj.

Duż dzjesche woschi Mjeschnik: Ma fo da to tak?

2. Won pak dzjesche: Wy Muzojo, lubi Bratsja a Wotzojo, posluchajcze. Boh teje Kragnoszje je fo sjemil naschemu Wotzu Abrahamej, jako won we Mesopotamskej bjesche, predy dylil won bydlesche we Harani;

3. A dzjesche knjemu: Wojndz stwojeho Kraja, a wot twojeho Pscheczeljstwa; a dzi do Kraja, kotryz ja czi pokasacz budu.

1 Mojs. 12, 1.

4. Duż won wojndze schaldejfkeho Kraja, bydlesche we Harani, a wot tudy, jako jeho Nap bje wumrel, pscheneke won jeho do teho Kraja, we kotrymz wy njerf bydlicze.

1 Mojs. 12, 5. Et. 15, 7.

5. A

5. A neda jemu Herbstwo we nim, tejj niz, so by Noha nastupila; hacj won jemu runje bjesche flubit, so ze jemu ton samy dacj k Wobspynenju, a jeho Spymenju po nim, jako hiscicze janeho Djesza nemjejesche.

1 Mojs. 12, 7. St. 13, 15. St. 15, 18.

6. Boh pak tak djesche: Zwowe Spymjo budze Zusomnij we juspm Kraju, a woni budza jo do Ssluzby postajicz a sije sadzerjecz na schtyri Sta Ejet.

1 Mojs. 15, 13.

7. Ale ton lud, kotremuz budza fluzicz, zu ja kudzicz, djesche Boh; a po tem budza woni wojndz, a mi na tutem Mjeszi fluzicz.

8. A da jemu Sakon teho Wobrjesanja. A na to tak plodjesche won Isaaka, a wobrjesa jeho wospm Dzen; a Isaak plodjesche Jakuba, a Jakub tych dwanacze Patriarchow.

1 Mojs. 17, 10. St. 21, 4. St. 25, 26.

St. 29, 31. zc. St. 30, 5. zc.

9. A czi Patriarchojo samidjimski Josephej pschedachu jeho do Egiptowsskeje; ale Boh bjesche snim,

1 Mojs. 37, 28.

St. 39, 1.

10. A wumozje jeho se woscheje jeho Zatoszje; a da jemu Radu a Mudrosz psched Pharaonom, Egiptowski Kralom; a ton postaji jeho sa Hjerchtu nad Egiptowssku a na swoj zyty Dom.

1 Mojs. 41, 40. zc.

11. Pschindze pak drohi Ejaz na zyty Egiptowssku a Kananejssku Semju, a wulka

Zalosz, tejj naschi Wotzojo zanu Zimnosz nenamakachu.

1 Mojs. 41, 51.

12. Jako pak klyschesche, so we Egiptowsskej Zito je, postla won naschich Wotzow kprjenemu wohn.

1 Mojs. 42, 1.

13. A na druhi Ejaz bu Joseph posnaty wot swojich Bratrow, a Pharaonej bu Josephowoy Narod sieweny.

1 Mojs. 45, 4.

14. Joseph pak postla wohn, a da swojemu Nanej Jakubej ksebi pschindz, a schirkemu swojemu Narodej, na sedom djeskacz a pjecz Duschow.

1 Mojs. 45, 9. 10.

15. A Jakub czenische do Egiptowsskeje, a tam wunire won a naschi Wotzojo.

1 Mojs. 46, 1. St. 49, 33.

16. A su pscheneseni do Sichema, a polozeni do Poreba, kotryz Abraham bjesche kupil sa Penesy wot Semorskich Djeczi we Sichemi.

1 Mojs. 23, 16. 17.

Jos. 24, 32.

17. Jako so pak ton Ejaz teho Ssluba pschiblizja, kotryz Boh Abrahamej bjesche pschibahnul, rosjesche ton lud, a pschisporeschje so we Egiptowsskej:

2 Mojs. 1, 7.

18. Hacj druhi Kral nastaj, kiz Josepha nesnajesche.

19. Ton sakhadjesche lesnje snaschim Narodom, a sadzerza naschich Wotzow sije, a dokoznja, so swoje Djjeczarka precz cziskacz dyrbjachu, so bychu ziwewowostate.

2 Mojs. 1, 22.

20. We tym Czaju narodzi ſo Mojſas, a bjeſche kragne Dziejco pſched Bohom, liž bu ſejimenny na czi Mjeſazy we ſwojeho Mana Domi.

2 Mojſ. 2, 2. Hebr. 11, 23.

21. Jako paſ precz položený bu, wſa jeho Pharaonowa Dżowka, a ſejimi jeho ſebi ſa Eſyna.

2 Mojſ. 2, 10.

22. A Mojſas bu roſwuczeny we wſchej Egiptowſkej Mudoſzi, bjeſche moſzny we Eſłowach a we Eſtuckach.

23. Jako won paſ njett ſchtyrzeczi ljet ſtary bu, pſchindže jemu do Myſlow, ſo by ſwojich Bratrow, te Izraełſke Dziejci, woladał.

2 Mojſ. 2, 11.

24. A widziwſchi, ſo jenemu ſo Kſchioda ſta, ſaſtupi won jeha, a weczki ſo ſa teho, kotryž beſ Winy czerpiſche, a ſabi teho Egiptowſkeho.

25. Won ſebi paſ myſleſche, ſo to jeha Bratſja budža ſroſemicz, ſo Boh jim pſches jeha Ruzy Ebožje dawa; ale woni to neſroſemichu.

26. A naſajtra pſchindže won knim, jako ſo njekotraj ſwadziſchtaj; a jednaſche jeju, ſo byſchtaj Mjer dzeržataj, a džeſche: Lubaj Mužej, woj ſtaj Bratraj, cžohodla da ſebi beſ ſobu Kſchiodu cžinitaj?

2 Mojſ. 2, 13.

27. Fon paſ, liž Bliſchemu neprawje cžineſche, wotehna jeha wot ſebe, a džeſche: Schtu je tebe poſtajił na naju ſa Woſcheho a ſa Eſudnika?

28. Beſch ty me teſj ſabicz, jako ty cžera teho Egiptowſkeho by ſabil?

29. Duž cžeknu Mojſas na to Eſłowo, a bu Zuſomnik we Midianskim Kraju, džež ſo jemu dwaj Eſynaj narodziſchtaj.

2 Mojſ. 2, 15. Hebr. 11, 27.

30. A ſa ſchtyrzeczi ljet ſjewi ſo jemu we Puſzini teje Hory Sinai Kneſowy Jandžel, wobe njowem Włomenju ſkerka.

2 Mojſ. 3, 2. 5 Mojſ. 33, 16.

31. Jako to paſ Mojſas widziſche, džiwaſche ſo won na tem Widženju. Jako won paſ pſchiſtupi, ſo by jo woladał, ſta ſo Koſ teho Kneſa knjemu:

32. Ja ſym ton Boh twojich Wotzow, Boh Abrahama, a Boh Iſaaka, a Boh Jakuba. Mojſas paſ ſarža, a neſmjeſche jo wobladacz. Matth. 22, 32.

33. Fon Kneſ paſ džeſche knjemu: Suj ſo Eſtupnje ſtwojich Rohom; pſchetož to Mjeſto, na kotremž ty ſtejiſch, je ſwjata Semja.

34. Ja ſym derje widzil to Eſte mojeha Luda, liž we Egiptowſkej je, a ſym jich Eſdychowanje ſtroſchał, a ſym njett deſje ſtupil, ſo bych jich wumok. Njett tebe dla poj ſem, ja zu cže do Egiptowſkeje poſtacz. 2 Mojſ. 3, 10.

35. Teho Mojſaſa, kotrehož woni ſaprieču, a džiachu: Schtu je cže poſtajił ſa Kneſa a ſa Eſudnika? teho, ſo by Kneſ a Wumožnik był, je Boh poſtlat pſches jandželſku Ruku, liž mu ſo we Kerku je ſjewił. 2 Mojſ. 2, 14.

36. Ton je jich wuwedł, a czińsche Dżirny a Zejchi we Egiptowski Kraju, we czerwenem Morju, a we Pusżini psches schtyrzeczi Hjet.

2 Mojs. 7, 10. ic. Et. 14, 21.

37. Ton je ton Mojsas, kiz dżesche krom Israelskim Dżiejgom: Prophetu budże wam Boh ton Knes skudżicz swaschich Bratrow, runje jako me, teho macze wy posłuchacz.

5 Mojs. 18, 15.

38. Ton je, kiz bjesche we tej Sromadżisni we Pusżini Zandzelom, kiz snim ryczesche na Hori Sinai, a snaschimi Wotżami; ton dosta te žive Słowo Boże, so by jo nam dał.

2 Mojs. 19, 3.

39. Kotremuż nochychnu waschi Wotżojo posłuschni bycz, ale wotstorcżichu jeho, a wobrocżichu so se swojimi Wutrobami do Egiptowskeje,

40. A reknychnu k Naronej: Sczin nam Bohow, kotsiz bychu predn nas-schli; pschetoż my nezwmjmy, sčto so stało je temu Mojsaskej, kiz nas je s Egiptowskeje Semje wuwedł.

2 Mojs. 32, 1.

41. A sczinichu hebi we tnych kampsch Dnjach Czelo, a pschineschchu Wopor Pschibohej, a swesčelichu so na swojich Rukow Dżjeli.

42. Boh pał so wobroczi, a poda jich, so skuzachu nebestemu Wojšku, kajž napisane steji we Knihach tnych Prophetow: Sze wy s Israelskeho Doma mi dy

Wopery a Dary pschineschli psches te schtyrzeczi Hjet we Pusżini? Jer. 19, 13. Amos 5, 25.

43. Haj wy wsaschje horje tu Hjetu Moloch, a tu Wjesdu wascheho Boha Kemphana, tejj te Snamenja, kotrež wam sie czinili, so byschje so knim modlili: ja zu was tehodla saczižnucz sa Babilon.

44. Pschi naschich Wotżach bjesche ta Hjeta teho Sswjetsjenja we Pusżini, kajž jich nawuczil bjesche ton, kiz s Mojsasom ryczesche, so by ju czinil po tem Snamenju, kotrež won widzil bjesche.

2 Mojs. 25, 40.

Et. 26, 30. Hebr. 8, 5.

45. Korruz tejj wsachu naschi Wotżojo, a pschineschchu ju s Josuem do Kraja, kotryž Pohanjowobsejdżichu, kotryž Boh wustorczi wot Woblecza naschich Wotżow, hacž do Dawitoweho Czajaka.

Jos. 3, 14.

46. Ton Madu psched Bohom namała, a proschesche, so by Mjesto sa Hjetu Jakubowemu Bohu namała.

2 Sam. 7, 2. Ps. 132, 5.

47. A Salomon jemu Dom natwari.

1 Kral. 6, 1.

48. Ale ton Najmoschi nezbydli we Życkwjach, kiz s Rukosmaj su natwarene, kajž Propheta praji: Et. 17, 24. Jer. 66, 1.

49. Nebjo je moj Stok, ta Semja pał je Podnožk mojich Rohow; kajki Dom da zecze wy mi natwaricz? praji ton Knes; aby kotre je to Mjesto mojeho Wotpoczinka?

50. Neje moja Ruka to schit-
ko scjinika?

51. Wy sakakli ludzo, a
nemobriješani na Wutrobi a
na Wuschomaj, wy stajnje so
šwjatemu Duchu pscheczivicze,
jako waschi Wotzojo, tak tejj
wy.

2 Mojs. 32, 9.

52. Kotreho Prophetu nejšu
waschi Wotzojo pschesjehali, a
morili tych, kotsij predy su pschi-
powedali mot Pshichoda teho
Praveho, kotrehož wy njest
Psheradnizy a Mordarjo sje
byli?

Matth. 23, 31.

53. Wy sje Sakon dostali
psches jandjeske Pshihotowa-
nje, a nejše jon sakhowali.

2 Mojs. 20, 1.

54. Jako pak woni to šty-
schachu, rosklobichu so woni we
šwjajich Wutrobach, a kschis-
pachu se Subami na njeho.

St. 5, 33.

55. A jako won pokny šwja-
teho Ducha bje, polada won
horje Nebesam, a wulada tu
Krafnosj Božu, a Jesusa stejo
na Prawizy Bozej,

56. A djesche: Ej, ja midžu
Nebesam motewrene, a cjlowskeho
Ssyna stejo na Prawizy Bozej.

57. Woni pak wolachu swul-
kim Hautowanjom, satykachu
šwoje Wuschi, a walichu so
jene dobo na njeho,

58. Wustorkachu jeho (Mje-
sta, a kamenjowachu jeho. A
czi Szwjetkojo wotpołożichu
šwoju Drastu k Rohomaj je-
neho Młodzenja, temu rjekachu
Saul.

St. 22, 20.

59. A kamenjowachu Scjje-
pana, kiz so modlesche, a djesche:
Kneje Jesusa, wsmi mojeho
Ducha horje!

1 Kral. 21, 13.

60. Won pak poklaknu de-
lje, a sawola swulkim Łosom:
Kneje, nesdierz jim ton Kiech!
A jako won to wurpcza, wušny
won.

Łuf. 23, 34.

Ton 8. Star.

Saula pschesjehanje: Schimana, te-
ho Ruslarja, Hejchlerstwo a Scjz:
Wobrocjenje tych Samaritskich a
teho Komornika s Murstjeje.

Saul pak mjejesche šobu dobre
Spodobanje na jeho Ssmerezi.
We tem Čzasu so pak posbjeje
wulke pschesjehanje na tu Wo-
škadu Božu we Jerusalemi; a
schitzy so rosbjezachu do židow-
skeho a Samariskeho Kraja,
jeno czi Zapowstoli tam wo-
stachu.

St. 7, 58.

2. Bohabojasni Mužoj pak
šchowachu Scjješana, a djer-
žachu wo njeho wulke Plaka-
nje.

Matth. 14, 12.

3. Saul pak wutupi tu Gro-
madžisnu, kłodžo po Domach,
jimasche Mustich a Žonske, a
poda jich do Žastwa.

St. 7, 57.

St. 9, 1. 13. 21. St. 22, 4.

4. A kotsij roshoneni bjechu,
kłodžachu wokolo, a prjedowa-
chu to Sstowo Bože.

St. 11, 19.

5. Philip pak pschindže do
Mjesta Samarin, a pschipowe-
dasche jim mot Krystufka.

St. 6, 5.

6. Ton Lud pak we Ženej
Mygli kedžbowasche a poklu-
časche na to, štož Philip

prajesche, a widzichu te Zejchi, kotrej won czinesche.

7. Pshetoz neczyszi Duchojo wojndzechu wot wele Wobshynnych swulkim Wokanjom, a tejj wele Zichtnych a Bjednych bu wustronnych. Mark. 16, 17.

8. A nastu wulka Wefelozj we tem samem Mjesji.

Jan. 4, 40.

9. Jedyn Muž pak, s Menom Schiman, bjesche, kotroz we Mjesji predy Kuslarstwo czjeresche, a wobkustowa ton Samariski Lud, a prajesche, so won njekajki wulki Muž je.

10. A schitzy kedybowachu na njeho, Maki a Wulzy, a dzjachu: Ton je Moz Boža wulka.

11. Woni pak tehodla na njeho ladachu, so jich dolhi Czaj se swojim Kuslowanjom bjesche wobkustowal.

12. Jako pak Philipowemu Prijedowanju wjerjachu, wot Božeho Kralestwa, a wot Mena Jesom Krysta; dachu so czjicz Muszy a Zonske. Matth. 28, 19.

13. Duž tejj ton Schiman wjeresche, a da so czjicz, a dzerjesche so k Philipej. A jako widzische, so wulke Zejchi a Mozj so stachu; dzjwasche won so.

14. Jako pak czi Zaposchtoli we Jerusalemi šlyschachu, so Samaria Bože Słowo bjesche horje wśalo; pošlachu woni knim Pjetra a Jana.

15. Kotrajz, jako tam delje pšindzeshčaj, modlesčaj so sa nich, so bychu swjateho Duchu dostali.

16. (Pshetoz won hšchcze ne bjesche na žaneho bes nimi panu, ale woni jeno bjechu czjeni na Mena teho Knesa Jesusa.)

17. Duž položishtaj wonaj Ruzj na nich, a woni dostachu teho swjateho Duchu. St. 6, 6.

18. Jako pak Schiman widzische, so swjaty Duch bu daty, dyž czi Zaposchtoli Ruzj na nich kładzechu; podawasche won jim Penesy,

19. A reknu: Dajcze mi tejj tu Moz, so, na kotrehož ja Ruzj položju, ton by dostal swjateho Duchu.

20. Pjetr pak dzjesche knjemu: So bychu twoje Penesy stobu saramane byle, so šebi pomysliš, so Boži Dar pšes Penesy može dostaty bycz.

Matth. 10, 8.

21. Ty nesmjješch ani Džiel ani Łož na tem Słowi; pšchetoz twoja Wutroba neje prava pšched Božim Wobleczom.

22. Tehodla czi Pokutu sa tajku twoju Słoš, a prošch Boha, dy by šnadž czi wodate bnto to ste Samyšlenje twojeje Wutroby.

23. Pshetoz ja widžu, so ty šy šjara horkim žolczom napelneny, a swjasany šneprawdosju. 5 Mojs. 29, 18.

24. Schiman pak wotmolwi, a dzjesche: Proščcze wy sa mne teho Knesa, so by niczo na mne nepšchischo, schož šje ryczeli.

25. Jako moni pak bjechu wobšwjetšili a ryczeli to Słowo teho Knesa, wroczychu so

sášo do Jerusalema, a pschipo: wedachu to Evangelion wele Samariskim Mjestkam.

26. Zandžel teho Knesa pafryczjesche fPhilipej, a dzjesche: Stan, a dzi fPolnju, na Droschu, kotraž wedže wot Jerusalema do Gazy, kotraž pusta je.

27. A won stanu, a dzjesche. A laj, Muž fMuriskej, Komornik a Možny teje Kraloweje Kandazes we Muriskej, kotryž bjesche na wschitke jeje Schazy postajeny, ton bjesche pschischot do Jerusalema, so by šo fBoshu modlit.

28. A wroczi šo sášo dom, a šejdzische na swojim Bosu, a lasowasche Prophetu Jesaiasa.

29. Ton Duch pafryczjesche fPhilipej: Dzi a pschistup ktemu Wosej.

30. Duž pschibjeza Philip, a fglyšesche, so won Prophetu Jesaiasa lasowasche; a dzjesche: Grosenišch tež, šhtož lasujesch?

31. Won pafryczjesche: Kásmožu srosenič, dnž mi to nihto nemužozi? A naprosy Philipa, so by na Bos stupil a šynul šo knjemu.

32. Mjesto pafryczjesche, kotrež won lasowasche, bjesche to: Won je jako Wozja krzesanju pschimedženy, a jako Jehnjo njeme je psched tym, kotryž jo žije, tak won šwój Kot neje wotewrit.

33. We jeho Ponižnoszi je jeho šsud pomoscheny. Šchtu budže pafryczjesche žiwenja Dot-

hos; wupowedadž? pschetož jeho žiwenje je wot Semje precž wšate.

34. Duž wotmolwi ton Komornik fPhilipej, a dzjesche: Proschu cze, wot koho ryczi to ton Prophetu? wot šebe šameho, aby wot njekoho druheho?

35. Philip pafryczjesche wotewri šwój Kot, a porča wot teho šameho Pišma ryczecz, a priedomasche jemu to Evangelion wot Jezusfa.

36. A jako njetš po Drosy czenichu, a pschindžechu kjenej Wodži; duž dzjesche ton Komornik: Łaj Woda! šhto šadžje, so nebych šczeny byl?

St. 10, 47.

37. Philip pafryczjesche: Želi šo wjerišch šytlej Wutrobu, da može šo derje štač. A won wotmolwi a dzjesche: Ža wjerju, šo Jezus Krystus je Boži šsyn.

38. A káfasche, so by Bos štejo wostá; a stupišchtaj wobaj delje do Wody, Philip a Komornik; a won jeho šczische.

39. A jako fWody bjeschtaj wustupitaj; rabnu ton Duch teho Knesa Philipa precž, a ton Komornik jeho wjazny newolada. Won pafryczjesche po šwojeje Drosy fWeselosju czenische.

1 Kral. 18, 12.

40. Philip pafryczjesche bu namašany we ššdodži, a šhodžesche tam a šem, a priedomasche to Evangelion šchitkim Mjestam, hačž won pschindže do ššsariy.

St. 21, 8.

Ton 9. Staw.

Pawołowe Wobrocenje, Pstetrowy
Djw na Eneasu a tej Label.

Saul pak naduwasche so hisch-
cze sKozenjom a sMordowa-
njom pshecziwo Postlam teho
Knesa, a dzjesche kwošchemu
Mjeschnikej. Gal. 1, 14. 1 Tim. 1, 13.

2. A profeschke jeho psche Li-
sty do Mjesta Damassona na
Schulje, tak, dy by won nje-
kotrych, kiz so ktemu Puczu
djerza, Mustich aby žonste,
namakał, so by jich jatrych wedt
do Jerusalema. St. 22, 5.

St. 26, 12. St. 19, 23.

3. A jako won na Drosy bje,
a blifsko kDamassonej pschindže,
wobšwjeczi jeho nahlje Sswjertlo
sRebesh. St. 22, 6. 1 Kor. 15, 8.

4. A won panuschi na Semju
šlyšesche Łoš, ton dzjesche knje-
mu: Saule, Saule, schto
pscheszjehasch ty me?

5. Won pak dzjesche: Schtu
šy ty, Kneže? Ton Knes dje-
sche: Ja šym Jesus, kotrehož
ty pscheszjehasch. Čjeschko čzi
budže pshecziwo Wortremu ko-
pacž. St. 5, 39.

6. A won dzjesche se Rzenjom
a sČepetanjom: Kneže, schto
jesch, so bych čzinił? Ton Knes
dzjesche knjemu: Stan a dži do
Mjesta; tam budže čzi powe-
djene, schto ty čzinič dyrbišch.

St. 10, 6.

7. Čzi Mužojo pak, kiz jeho
Eowarschojo na Drosy bjechu,
stejachu nastrozeni; pschetož wo-
ni Łoš šlyšachu, ale nikoho
newidžiču.

8. Saul pak sbjerasche so
horje wot Semje, a wotewri-
šchi šwojej Woczi, newidžische
won nikoho. Woni wsachu
jeho pak sa Ruku, a wedžechu
jeho do Damassona.

9. A won sa čzi Dny newi-
džische, a nejdžische, a nepi-
jesche niczo.

10. Jedyn Wuczomnik pak
bjesche we Damassoni, sMe-
nom Ananias; ktemu dzjesche
ton Knes we Widženju: Ana-
niaso! A won dzjesche: Łaj, tu
ja šym, Kneže.

11. Ton Knes pak dzjesche
knjemu: Stan a dži tam do
teje Hašy, kotrež rjekaju runa;
a praschej so we Judowym
Domi po Saulu, kiz Čarsenski
budže menowany; pschetož laj,
won so modli.

12. A je widžil Widženju
Muža, sMenom Ananiasa, so
won knjemu nuž dže, a Ruku
na njeho kladže, so by šabo
widžil.

13. Ananias pak wotmolmi:
Kneže, ja šym wot jich wele šly-
ščał wot teho Muža, kač wele
steho won twojim Sswjatym
čzinił je we Jerusalemi.

14. A won ma tudy Mož wot
wošchich Mjeschnikow, jinač
ščitlich, kiz so kwojemu Ne-
nu modlja.

15. Ton Knes dzjesche knje-
mu: Dži tam, pschetož ton je
mi jedyn wustwoleny Grat, so
budže moje Weno prijotknesž Po-
hanam, a Kralam, a Israelskim
Džjecjom. St. 22, 21.

16. Pšchetoj ja zu jemu poka-
sacz, kak wele won czerpicz 'ma
mojeho Mena dla. 2 Kor. 11, 23.

17. A Ananias wotendže, a
pšhindže do teho Doma, a po-
ložji Ruzy na njeho, a dzjesche:
Luby Bratse Saule, ton Knes
Jesus je me pošlat (kiz so tebi
na Puczu, dyz hew dzjesche,
sjewil je) so by ty saso widzil
a se šwjatym Duchom napel-
nenny byl.

18. A nydom padžechu wot
jeho Woczow jako Schupisny,
a widžishe smolom saso, a sta-
nu, a da so čezicž;

19. A wsa Jydz kšebi, a
pošplyni so. Saul pak bjesche
njekotre Dny pšchi tych Da-
mašenskich Poštach.

20. A nydom prijedowasche
won Krystuka we Schulach,
so ton je ton Ssyn Boži.

21. Schitzy pak, kiz jeho
štyščachu, bjechu satorneni, a
džjachu: Neje to ton, kiz we
Jerusalemi sabubishe schitkich
tych, kotšiz so k tutemu Menu
modlja; a je na to hew pšchi-
šchol, so by jich jatych wedt
k woschim Mjeschnikam?

Scht. 1. 14. St. 8, 1. St. 26, 10.

22. Saul pak bu dale a bole
možnischi; a sahanibesche tych
židow, kiz we Damassoni by-
dlachu, a dowedže, so tuton
je ton Krystus.

23. A po wele Dnjach dzer-
žachu židzi Radu bes sobu, so
bychu jeho morili. 2 Kor. 11, 32.

24. Ale Saulej bu sjewene,
so lebnje sa nim stejachu. Woni

pak ledžbowachu pšchi Rotach
wodnjo a w Nozy, so bychu
jeho morili.

25. Čzi Wuczomnizy pak
wsachu jeho w Nozy, a pusch-
czichu jeho we Korbi delje pšes
Murju.

26. Jako pak Saul do Je-
rusalema pšhindže, spyta won,
so by so k Wuczomnikam pšchi-
towarschil; ale schitzy so jeho
bojachu, a newjerjachu, so by
Wuczomnik byl.

27. Barnabas pak jeho wsa
kšebi, a pšhimwedže jeho k tym
Zapowstotkam, a powedasche
jim, kak won na Drosy je teho
Knesa widzil, a snim ryczał, a
kak won we Damassu to Mena
Jesusome kroblje je prijedowal.

St. 26, 22. 23.

28. A won bjlesche pšchi nich,
k hodžiwšchi wohn a nuž we Je-
rusalemi, a rycžesche kroblje wot
Mena teho Knesa Jesusa.

29. Won powedasche tež a
rosryczowasche so s Gričiskimi;
woni pak sa tem stejachu, so
bychu jeho morili.

30. Jako pak to čzi Bratsja
posnachu: pšchewodžichu jeho do
Zesarin, a poštachu jeho precž
do Tarsa. St. 11, 25.

31. A tak mjejachu te Gro-
madžisny Pokoj pšes žylu ži-
dowski, Galilejsku a Samarisku
Semju, twarjachu so, a k ho-
džachu we Bojoszi teho Knesa,
a buchu napelneni s Troschtom
teho šwjateho Ducha.

32. Sta so pak, jako Pjeter
pola schitkich pokhodži, pšhindže

won teŝt křym Sřwjatym, kofřiŝ we řiddži bydljaču.

33. Tam namafa pař jeneho Muŝa, ř Menom Eneafa, wořom řjet na řozu leŝŝazeho, kofřiŝ bjeřche řichtny.

34. A řjetr džeřche řnjemu: Eneafu, tebe muřtrow řeřuř řryřtuř; řtawaj, a pořřel řebi řam. A namjeřři řtaje won.

35. A řchitřo jeho wıdřiču, kofřiŝ we řiddži a we řaroni bydljaču; cži řo řtemu řneřu wobrocřiču.

36. We řoppi pař bjeřche jena Wuřřomniŝa, ř Menom řabitha, kofřař přřeřořena řjeķa řřorna; ta řama bjeřche pořna dobrpř řkurřow a Almořřinow, kofřeř wona wudřjeleřche.

37. řta řo pař we řpř řamypř řnjach, řo wona řřhori a wumre. Woni ju pař muřjaču, a pořořiču ju na řubju.

38. Dořeř pař řidda bliřko přři řoppi bjeřche, a Wuřřomniř řřpřchachu, řo řjetr tam je; pořřlachu woni dweju Muřřow řnjemu, a prořřachu jeho, řo by řo newobcřeřowal řnim přřindř.

39. řjetr pař řtanu a džeřche řnimi. A jaķo tam bjeřche přřiřřoř, wedřeču jeho horje na tu řubju, a wobřřupiču jeho řchitķe Wuřřow, přřakachu, a pořřařču jemu te řřuknje a Drapř, kofřeř ta řřorna bjeřche cřiniķa, jaķo pola niķ bjeřche.

40. A řjetr wuhna řchitķich wohn, řlaķny na řolena, a moďleřche řo. Na to wobrocři won řo řtemu řřjeķu, a džeřche:

řabitha, řtawaj. A wona wotewri řwojeje Wuřři, pořada na řjetra, a pořřny řo.

Marķ. 5, 41. řuf. 7, 14.

41. Won pař poďa jeje řuřku, pořbjeře ju, a řawoľa řpř řřwjatpř, a te Wuřřow, a pořřaji řim ju řimw.

42. A to bu řřonene přřeř řpře řoppe, a wele bu řiķ wjeřjařpř do teho řneřa. řan. 8, 30.

řt. 10, 42.

43. A řta řo, řo wele řnjow we řoppi wolta pola jeneho řřimana, řiķ řarbar bjeřche.

řt. 10, 6.

řon 10. řtaw.

Wobrocřenje teho řetmana řorneľuřřa, přřeř řjetrowe řjedowanje.

ředny Muř pař bjeřche we řeřarii, ř Menom řorneliuř Wuřři na řto Wuřřaķaķ řřřody, kofřař bje menowana ta Wuřřaķaķ: řatth. 8, 5.

2. řon bjeřche nařbořny a bořhabořařny, řpřeř řwojeje řeřřu, a dawawe řudu wele řmilnyķ Darow, a moďleřche řo řtanjne řřohu. řan. 4, 24.

3. řon wıdřiřche Wuřřenje řřawnje, wokoľa džeřwateje řřřundy wodnjio, řo řandžel řoři řnjemu přřindře, kofřiŝ řnjemu džeřche: řorneliuřřo.

4. Won pař na njeho poľada, řřoři řo, a džeřche: řneře, řřto je? A won džeřche řnjeřmu: řwoje řoďlitwio a řwoje řmilne Daro řu horje řřupite do řomjaķa přřeř Wuřřeķo Wuře.

5. Duž pošel njett Mužow do Joppy, a dai kšebi pšindž Šchimana, sPšimonom Pjetra,

6. Kotryž je na Hospodži pola Šchimana, jeneho Garbarja, kotrehož Kejža pšchi Morju ležži; ton budže czi powedžicž, sčto ty maš čzinicž. St. 9, 43.

7. A jako ton Zandžel bjesche woteshot, kotryž sKorneliuſom rycjesche; sawoła won dwoju ſwojich domjazych Wotrocžkow, a jeneho naſbožneho Wójaka, wot tnych, kotřiz stajnje pšchi nini bjechu;

8. A rospoweda jim ſchitko, a poſta jich do Joppy.

9. Naſajtra pač, jako woni na Puczu bjechu, a kMjeſtu ſo pšchibližowachu; ſtupi Pjerr horje na Rubju, ſo by ſo modlit, wokolo ſheſteje Sčtundy.

10. Won pač bjesche jara lodny, a zysche jyš. A jako woni pšchihotowachu, bu won ſatornenn,

11. A widžiſche wotewrene Nebjo, a delje pšchindžo knjemu njekajſke Ssudobje, jako wulki Rub, ſa ſčtyri Konzy ſwjaſany, a bu delje na Semju puſččjene.

Łuf. 13, 29. Iap. St. 11, 5.

12. We tem bjechu ſhelke ſemſke ſčtyrinohate Homjada, a džiwe Swjerjata, a Waki, a nebeſke Ptaki.

13. A ſta ſo Łoſ knjemu: Stawaj Pjetre, rjež a jyš.

14. Pjetr pač džeſche: Nidy niž, Kneže; pšchetož ja hiſččje nejſym nidy nicžo Gmejnſkeho

aby Recjiſteho jyd. E. 4, 14. 3 Moſf. 11, 7. 13. 23.

15. A ton Łoſ ſo ſaſo kdruhemu knjemu ſta: Sčtož Boh je wuczjiſit, to tebi nebudž gmejnſke. Matth. 15, 11.

16. To ſame ſo pač ſta czi krocž; a to Ssudobje bu ſaſo do Nebeſ horje wſate.

17. Jako pač Pjetr ſaſo kšebi pšchindže, a pšchi ſebi tač a tač myſleſche, ſčto by tejj to Widjenje było, kotrež won bje widžit; laj, duž wopraſchachu ſo czi wot Korneliuſa poſtłani Mužoj po Kejži Šchimana, a ſtejachu pšchi Durjach;

18. Wołachu, a wobhonidžu ſo, hač Šchiman, kotryž budže pšchimenowany Pjetr, tudy na Hospodži je?

19. A jako ſebi Pjetr tač myſleſche wo to Widjenje, džeſche ton Duch knjemu: Łaj, czi cžjo Mužoj pntaju cze.

20. Poſtan tehodla, a ſtup delje, a cžen ſnimi, a neroſpomn ſo dołho; pšchetož ja ſym jich poſtłat.

21. A Pjetr ſtupi delje k tym Mužam, kotřiz wot Korneliuſa bjechu knjemu poſtłani, a džeſche: Łaj, ja ſym ton, kotrehož wy pntačje; kotra je ta Wjež, kotrejež dla wy pšchiſchli ſže?

22. A woni džjachu: Korneliuſ, ton Woſchi, ſprawny a bohabojaſny Muž, kiž tejj dobru Kwalbu ma pola zyleho židowſkeho Łuda, je Pšchikaſnju doſtał wot ſwójateho Zandžela, ſo by cze kšebi dač pšchindž do ſwo-

jeho Doma, a Estowa wot tebe křyschal.

23. Duž sawoła jich do Doma, a wša jich na Hospodu. Nasajtra pak czenische Pjetr snimi, a njekorši Joppenszy Bratřja dziechu snim.

Et. 9, 42. Et. 11, 13.

24. A nasajtra pšhindžechu do Jesariy. Kornelius pak czařasche na nich, a bjesche křebi pomolať swojich pšchirodnych a blisich Pšheczelow.

25. A jako řo řta, řo Pjetr do Kejjie nuž djesche, pšhindže jemu Kornelius napscheczimo, padže řjeho Mohomaj, a moďlesche řo řnjemu.

26. Pjetr pak jeho posbjenu, a djesche: Stawaj pšchetož ja řym teř Eřloweř. Sjew. 19, 10.

27. A dnž řnim porycja: řajnďe won nuž, a namaka jich wele, kotřiž řo bjechu řejřchli.

28. A djesche řnim: Wy wjesje, řo řo nehodži řidowřkemu Muřej pšchiblizecž aby pšhindž řZusomnikej. Ale Boh je mi pokasať, řo bych řaneho Eřloweřa řa gmejnskeho aby řa neřčijsteho nedžeržat. Jan. 4, 9.

29. Tehodla neřřym řo teřř wobarať, řo bych neřřchichoť na řadanie. Duž prařcham ja wař, řjohodla řje me řřebi řadali?

30. A Kornelius reknu: Ja řym wot řchwortehe Dnja hacž do teje řchwundo řo posřil, a we djemjatej řchwundži modľjach ja řo řBohu we mořim Domi. Eaj, duž řtupi Muř pšched me we jařnej Drařji,

31. A djesche: Korneliuso, tvoja Prořtwa je wuřřyschana a twojich řmilnych Darow je řpomnene pšched Bohom.

32. Tehodla posřel do Joppy, a daj sawoľacž řchimana, řiž budže menowaný Pjetr; ton je na Hospodži we Domi řchimana, teho řarbarja, pšchi Morju; ton pšchischedři budže tebi prařiž.

33. Tehodla řym ja namjesři křebi posřat. A ty řy derje řziniť, řo řy pšchichoť. Duž tehodla řimy my njeř řchitřy tudy pšched Bořim Wobleczom, řo bychmy řřyscheli řchitřo, řchtož tebi wot Boha je rořkasane.

34. Pjetr pak wotewri řwoj Rot, a djesche: Njeř řhonju ja woprawdži, řo Boh na Parřřchonu nelada; 5 Moř. 10, 17. 1 řam. 16, 7. 2 řron. 19, 7. řiob 34, 19. řom. 2, 11. řal. 2, 6. Eph. 6, 9. 1 řjetr. 1, 17.

35. Ale we wřřiem řudu, řchtuž řo jeho boři a prařje řzini, ton řo jemu ľubi. řef. 56, 6.

36. Wy wjesje to řriedowanje, kotrež Boh řřraelsřim Džecřom posřat je, a dať řrier pšchipowedač pšches řesom řryřta (řiž je řnes nadewřřjemi): Matth. 28, 18.

37. Kotrež řriedowanje řo řtalo je pšches řřly řidowřři řraj, a je řo řapocřalo we řalilejsřej, po teř řchzenisřy, kotruř řan řriedowasche;

Matth. 4, 12.

38. Rať Boh řesuřa, teho řazarenřkeho, řalbowat je ře

ſwjatym Duchom a ſMožu; kiż je wokolo czaruk a derje czi-
nił, a wustrowił ſchirkich, kotſiż
wot Czerta pſchemoženi bjechu,
pſchetoż Boh bjeſche ſnim.

Pl. 45, 8. Ief. 61, 1.

39. A my ſmy Eſmwjetkojo
ſcheho, ſchtoż won cziſtk je we
żidowskiſkim Kraju, a we Jeru-
ſalemi: kotrehoż ſu ſkonżowali,
a na Drowo poſyſyli.

St. 1, 8. 22. St. 2, 22. 32.

40. Teho ſameho je Boh
ſbudził na czecki Džen, a je ſo
jemu dał ſjemicż, St. 3, 15. 26.

41. Niż ſchirkim Ludžom, ale
nam, tym predy wuſwolonym
Eſmwjetkam wot Boha, kiż my
ſnim jydli a pili ſmy, po tem
jako won ſtanuł je wot Mor-
wonych. Jan. 15, 27. St. 20, 19. 26.

42. A won je nam pſchikafał
prijedowacį Ludu, a ſwjetſicį,
ſo won je ton wot Boha poſta-
jenny Eſsudnik žiwonych a Mor-
wonych. 2 Tim. 4, 1.

43. Temu ſwjetſija ſchitży
Prophetojo, ſo pſcheſ jeho
Meno ſchitży, kiż do njeho
wjerja, Rječow Wodacįje do-
ſtačį dyrbja. Ief. 53, 5. 6. Jer.
31, 34. Ezech. 34, 16. Dan. 9, 24.
Hoſ. 1, 7. St. 13, 14. Mich. 7, 18.

44. Jako Pjetr hiſchcįje te
Eſłowa ryczeſche, padįe ton
ſwjaty Duch na wſchječ, kiż
na Eſłowo poſłuchachu.

St. 4, 31. St. 8, 17.

45. A czi Wjerjazy ſWob-
rjeſanja, tał wele hačį jich
ſPjetrom pſchikſho bjeſche, bu-
chu jako ſatorneni, ſo teįį na

Pohanow ton Dar teho ſwje-
teho Ducha wuljaty bje.

46. Pſchetoż woni ſlyſchachu,
ſo woni ſnownymi Zaſykami ry-
cįachu, a Boha wokolo kwas-
lachu. Duį wotmolwi Pjetr:

St. 2, 4. Mark. 16, 17.

47. Może teįį ſchtu Wodįi
wobaracį, ſo bychu cį hcįeni
nebyli, kiż teho ſwјateho Ducha
doſtał ſu, runje jako teįį my?

48. A pſchikafa jich hcįicį we
tem Meni teho Kneſa. Duį pro-
ſchachu jeho, ſo by njefotre Dny
pola nich woſtał. Jan. 4, 40.

Ton 11. Staw.

Pjetra Samolwenje, a Wobrocjenje
tych Pohanow: Płahowanje An-
tiochijeje žrtwje.

Ezi Zapowſtoli a Bwatſja,
kotſiż bjechu we židowski, ſly-
ſchachu pał, ſo teįį Pohanjo
bjechu Boże Eſłowo horje
wſali. Eph. 3, 1.

2. A jako Pjetr horje pſchin-
dįe do Jeruſalema, ſwadįichu
ſo ſnim, kotſiż bjechu wot
Wobrjeſanja,

3. A dįįachu: Ty ſy ſajſchoł
knewobrjeſanym Muſkim, a ſy
ſnimi jydł.

4. Duį pocįa Pjetr, a poweda-
ſche jim to po Kjadu, a dįeſche:

5. Ja bjech we Mjeſzi Joppi
na Modlitwi, a buch ſatornenny,
a wuladach Widjenje, ſo nje-
kajke Eſsudobje delje pſchindįe,
jako wulki Rub ſe ſchyrimi
Roſchkami, kotryż bu delje puſch-
cżenny ſRebeį, a pſchindįe hačį
temni. St. 9, 12. St. 10, 10. x.

23. Ton samy pschischedsi tam, a widzišchi tu Madu Božu, swěkeli šo, a napominasche schitkich, so bychu swerdej Wutrobu pschi tym Knesu mostali. St. 13, 43.

24. Pschetoz won bjesche dobry Muž, a polny swjateho Ducha a Wjern. A temu Knesej bu wulki Lud pschidaty. St. 6, 5. St. 5, 14.

25. Barnabas paš wojndže do Tarša, a pytasche Saula sašo.

26. A jako won jeho namaka, pschivedže won jeho do Antiochij. A wonaj mostaschtaj pschi tej Wosadzi žnje Ežeto, a wuczješchtaj wele Luda; tehodla buchu tejj čzi Wuczomnizy najprjotzy we Antiochii Kšesčženjo menowani. Gal. 2, 11.

27. We tym samym Čžasju paš pschindžechu Prophetojo wot Jerusalema do Antiochij. St. 13, 1. St. 15, 32.

28. A jedyn wot nich, šMeonom Agabus, staže, a šjewi psches Ducha, so budže wulki šod pschindž po žnym ščjerošim Kraju, kotrež šo tejj staša Rejjora Klaudiuša. St. 21, 10.

29. Ale bes Wuczomnikami wobšanknu kojjdy, ščtož samozješche, so žyli pošlacz nješčto ššomožy Bratram, kotšiz bydlachu we židowškej. Rom. 15, 26.

30. Kotrež woni tejj čžinjachu, a pošlachu to šštom Staršchim psches Barnabasowej a ššlowej Ružy. St. 12, 25.

Ton 12. Staw.

Jakuba Ššmercj: Ššetra Wumojenje, Herodascha Wutupenje aby Ššocjenje.

1. We tym samym Čžasju paš šštoži Kral Herodasch Ružy na nješkotrych wot teje Ššmejny; so by jich čžwilował. St. 4, 3.

2. Won paš ššonžowa Jakuba, Janoweho Bratra, ššecjom.

3. A jako won widzišche, ššo to židam lubesche, wša won ššebi prjošk, tejj Ššetra pschimacž. (Bjechu paš runje te Dny ššotkeho Kljeba.)

4. A jako jeho tejj pschijal bjesche, ššadzi won jeho do Žastwa, a poruczi jeho ššwobarnowanju šščtyri Ššertelam wojerššich Wotrocžkow; a žšesche jeho po Žutrach Ludu prjošk ššajicz. St. 16, 24.

5. Ššetr paš bje we Žastwi džeržany; ale ta žščkwina Ššmejna modlesche ššo bes Šššestacza ššBohu šša nješo.

6. Jako paš Herodasch jeho žšesche prjošk ššajicz, we tej ššamej Rožy ššpasche Ššetr ššredža bes dwjemaj Wojaššomaj, ššwjasany ššdwjemaj Rečšasomaj, a čži Wajšštarjo psched Durjemiwobwachowachu Žastwo.

7. A laj, Knesowny Žandžel pschindže tam, a Šššwjetko ššwječšesche ššo we tym Domi; a won ššorczji Ššetra do Boka, a wubudži jeho, a džesche: Stan namješzi. A taj Rečšasaj paš džješchtaj wot jeho Rušow.

8. A ton Zandzel dzjesche knjemu: Wopasaj so, a wobuj so swoje Czrije. A won sczini tak. A won dzjesche knjemu: Wodzej so swoju Drastu, a dzi sa mnu.

Matth. 6, 9.

9. A won dzjesche wohn sa nim, a newedzische, so by so jemu wopravdji tak stalo psches Zandzela; ale jemu so s dasche, jako by Widjenje widzil.

10. Wonaj pak dzjeschtaj psches prienu a druhu Wachu, a pschindzeschtaj kselesnym Durjam, kotrej k Mjestu wedzechu; te wotewrichu so jimaj same wot sebe. A wonaj mustupischtaj, a dzjeschtaj psches jenu Hafu; a nndom puszczi so ton Zandzel wot njeho. St. 16, 26.

11. A jako Pjeter ksebi sam pschindze, dzjesche won: Njett ja wopravdji wjem, so ton Knes swojeho Zandzela postal je, a me wutornul s Herodaschowej Ruki, a wot scheho Czakanja tego jidowskeho Luda.

12. A jako won so dopomni, pschindze won psched Kejzu Marinu, Janoweje Maczerje, kotrnj bjesche menowany Markus, dzej so jich bjesche wele seischto, a so modljachu.

St. 15, 37.

13. Jako pak Pjeter so klapasche wo Durje tych Rotow; pschistupi Dżowka, s Menom Rhode, so by postuchala.

14. A posnawski Pietra Łoś newotewri wona Rota s Weselozju, bjezesche pak nuż, a pschipowedasche jim, so Pjeter psched Rotami stej.

15. Woni pak djiachu knej: Ty by Blasniza. Wona pak wotwerdzi, so temu tak je. Woni pak djiachu: Da je jeho Zandzel.

Łut. 24, 37.

16. Ale Pjeter nepschesta klapacz. Jako pak woni wotewrichu, woladachu jeho, a buchufatorneni.

17. Jako won pak jim s Ruku kwasche, so bychu melczeli, powedasche won jim, kak bjesche jeho ton Knes s Ktody wohn mumedl, a dzjesche: Pschipowedajcze to Jakubej a tym Brastram. A wotendze, a dzjesche do druheho Mjesta.

18. A jako Dzen bu, nebje knadna Staroz, bes Wojakami, kak so też Pjetrom je stalo.

St. 5, 22.

19. Herodasch pak, jako won jeho ksebi zadasche, a jeho nena-maka, woprascha won suromje tych Bajchtarjow, a kasasche jich precz wesz, a czenische se jidowskej do Zesarey, a dzejjesche so tam horje.

20. Pschetoz Herodasch bjesche samyblit, so ze Wojnu wesz s Tirissimi a se Sidonskimi. Czi pak Jenej Mybli pschindzechu knjemu, a wobryczachu Blasta, kralowskeho Komornika, a proschachu psche Mjer, tehodla, so jich Kraj so zimwesche wot kralowskeje Semje. 1 kral. 5, 9. 11.

Ezech. 27, 17.

21. Ale na wjeisty postjeneny Dzen wobleknu so Herodasch kralowsku Drastu, bynu so na Stof, a dzerjesche Rycz knim.

22. Ton lud paľ samota: To je Bozi Łoľ, a niz cŁo-
weczny.

Ezech. 28, 2.

23. A nydom dyri jeho Jan-
dzel teho Knesa, tehodla, so won
Kwalbu Bohu nedasche; a bu
mot Ezerwow rostoczenny, a
spuscheji Duschu. Dan. 5, 20. 21.

24. To Eslowo Boze paľ
rosjesche a pschisporesche ƒo.

Ief. 55, 11.

25. Barnabas paľ a Saul
wroczychu ƒo do Jerusalema, a
dokonjachu ƒwoju Esluľbu,
wsawschi kƒebi Jana, kƒ budze
Markus menowany.

St. 11, 29. St. 15, 37.

Ton 13. Staw.

Prienja Rejza Pawołowa kƒym Po-
hanam, a ƒyto won bes nini je
dokonjat.

Niekotſi Prophetojo a Bucze-
rjo paľ bjechu we tej Gmejni,
kotrej we Antiochii bjesche, jako
Barnabas a Simeon, Nizer
menowany, tejj Łuzius Zirenej-
ſki, Manahen, kƒi ƒ Herodaschom
Tetrarchu horjeczeneny bjesche,
a Saul.

2. Jako paľ eji temu Knesej
ƒluľzachu a ƒo posjzachu, dzesche
ton ƒwjaty Duch knim: Wot-
dzjelcze mi Barnabaſa a Saula
ktemu Djjeľu, na kotrej jeju
ƒym powoľat.

St. 9, 15.

3. Duľ posjzachu a modlja-
chu ƒo woni, a poloľzichu Ruľy
na neju, a puschejichu jeju precj.

St. 14, 23. St. 6, 6.

4. Jako tehodla taj ƒamaľ
wohn poľlanaj bjeschtaj wot

ƒwojateho Ducha; pschindjesch-
taj wonaj do Seleuzij, a wo-
tudy pscheweseschtaj ƒo na Łodj
do Zipra.

5. A jako do Salamin
pschindjeschtaj, pschipowedasch-
taj wonaj to Eslowo Boze w
jidowskich Schulach; mjejesch-
taj paľ tejj Jana ƒa Esluľow-
nika pschi ƒebi. St. 12, 12. 2.

6. A jako tu Kupu psch-
kƒhodjilaj bjeschtaj hacj kƒ Mjest-
Papha, namakaschtaj tudy ni-
kajkeho Kustarja a falschneho
jidowskeho Prophetu, ƒ Meno-
Barjehus:

7. Kƒi bjesche pola Boho-
Sergia Pawoľa, rosomneho
Muľa, pschetoj ton samota kƒebi
Barnabaſa a Saula, a poľ-
dasche wot neju to Eslowo
Boze ƒlyschecz.

8. Ale jimaj ƒo pscheczimisch-
Elimas, ton Kustar (pschetoj
taľ budze jeho Meno pschetoj-
ne), ton stejesche ƒa tem, ƒo b-
Bohota wot Wjery wotwobro-
czil. 2 Mojs. 7, 11. 2 Tim. 3, 8.

9. Saul (aby tejj Pawoľ-
paľ, napelneny ƒe ƒwojatym
Duchom, polada na njeho,

10. A dzesche: O djabolſke
Djeczjo, poľne schelkeje Łesnosjje
a schelkeho Schibalſtwa, a Ne-
pscheczjel scheje Prawdosjje, to
nepschestawasch pschewobrocj-
teho Knesa prawe Duczje.

11. A njek ľaj, Ruľa teho
Knesa budze pscheczimo tebi ƒo
stajicj, ty budjesch ƒlepy, a
nebudjesch Eslonjo na Kwiľu
widjicj. A namjesji padje na
njeho

njeho Ezejnosa, a Eżina, a won wobkłodzi, a pytasche sebi, sčtu by jeho sa Kufu wedł.

12. Jako to Bohot widzišče, sčtož so sta, wjeresche won, a dźiwasche so na tej Wucźbi teho Knesa.

13. Woni so pał puschcziču wot Papha, Pawot, a kotrajž pschi nim bjeschtaj; a pschindzechu do Mjesta Pergena we Pamphiliskej. A Jan wotendže ludny wot neju, a wroczi so do Jerusalema.

14. Wonaj pał pschekhozišchtaj Pergen, a pschindžeschaj do Antiochij we Kraju Sijon, a sajndžeschtaj do Schulje za sabbatny Džen a synuschaj so delje.

15. A po Pshelasowanju teho Sakonja a Prophetow posłachu knimaj czi Woschi teje Schulje, a dachu jimaj prajicž: Lubaj Bratnaj, matajli sčto rycječ a ton lud napominacž, da rycztaj.

16. Duž postaje Pawot, a dźiwasche sKufu, a džesche: Wn Israelsny Muzojo, a kiz wy so Boha bojicze, posłuchajcze:

17. Boh teho Israelsheho Luda je wuswolil naschich Wotzom, a pomoschil ton lud, jako na Podroftwi bjesche we Egiptowiskej Semi, a je jich se kылnem Ramenjom wuwedł steje samjeje.

18. A wokoło sčtyrjeczi Ejet cjerpesche won jich Wobendženje we Puschini.

2 Mojs. 12, 37. 41.
2 Mojs. 16, 2. 35.
4 Mojs. 14, 34.

19. A sahubi bedom Narodom Kananejskeje Semi, a rozdžjeli sKosom bes nich jich Kraj.

5 Mojs. 7, 1. Jos. 14, 2.

20. A potom da won jim Esudnikow na sčtyri Sta a pjeczdzješacž Ejet, hacž do Samuela, teho Prophety.

Kn. Esudn. 2, 16. Et. 3, 9.

21. A wot teho Eżasa poschachu psche Krala; a Boh da jim Saula, teho Esyna Kisa, Muža sKoda Benjaminoweho, sčtyrjeczi Ejet.

1 Sam. 8, 5.

Et. 10, 21.

22. A dnž jeho bjesche wotšadził, sbudži won jim Davita sa Krala, kotremuž won sčwjetšesche, a džesche: Ja som namakał Davita, Esyna Ješe, Muža po mojej Wutrobi, kotroj budže schitku moju Wolu czi nicž.

1 Sam. 16, 12. 13.

23. Steho Esymenja je Boh po swojim Sslubi sbudził Israelej Sbožnika, Jesusa.

2 Sam. 7, 12. Jes. 11, 1. Matth. 1, 6. Łuf. 1, 27. Et. 3, 31.

24. Predny dylji ton swoj Hamt sapocza, je Jan predny pschipowedal Ehczeniju teje Pokuty schitkemu Israelskemu Ludu.

Mark. 1, 4. Matth. 3, 1.

Łuf. 3, 3.

25. Jako pał Jan swoj Bješ bjesche dokonjal, džesche won: Sa kotrehož me djerzicze, ton ja nejsym; ale laj, po mni pschindže, kotrehož czirowe Remeschki ja nejsym dostojny rozdžwjasacž. Jan. 1, 20. Matth. 3, 11.

Mark. 1, 7. Łuf. 3, 16.

26. Wy Muzojo, lubi Brat: sja, wy Dječji Abrahamoweje Schlachty, a kotsiž so bes wami Boha boja, wam je to Eslowo teho Sboža pošlane.

Rom. 1, 16.

27. Pšchetož cji, kiž we Jerusalemi bydla, a jich Woschi, dokelž Jesuša nesnajachu, ani te prophetiske Eslowa, kiž na wschje Esabbaty lasowane budža, su woni te same se swojim Esudženjom dopelnili.

Jan. 16, 3.

28. A hač runje žaneje Winy teje Esmercžje na nim ne namakachu, da schaf prošchachu Pilata, so by won skonjowany byl. Matth. 27, 22. 23. Mark. 15, 12-14. Łuf. 23, 23. Jan. 19, 6.

29. A jako woni schitko dokonjeli bjechu, schtož wot njeho pišane je, wsachu jeho s Drewa, a položichu jeho do Rowa.

Matth. 27, 59.

30. Ale Boh je jeho sbudžil wot Mornych. Matth. 28, 6.

Mark. 16, 6. Łuf. 24, 6.

31. A won je wele Dnjow widženy wot tych, kiž snim s Galilejskeje do Jerusalema horjeschli bjechu, kotsiž su jeho Eswjetojo psched Ludom. Jan. 20, 19. 25.

32. A my tejš pschipowedamy wam to Esлубenje, kotrež so s Wotžam stalo je; 1 Mojs. 3, 15.

33. So to same Boh nam, jich Dječjom, je dopelnil, stem, so won Jesuša je sbudžil; jako tejš we druhim Psalmi pišane je: Ty sy moj Esyn, ja sym džensa cje plodžil. Ps. 2, 7. Hebr. 1, 5.

34. So won paš jeha je wot Mornych sbudžil, so won nidy by nesnil, praji won tak: Ja zu wam tu Radu, Dawitej slubenu, swjeru džeržecz. Is. 55, 3.

35. Tehodla praji won tejš na druhim Mjeszi: Ty nebudješ dopuschajecz, so by twoj Eswjaty widžil Snicžje.

Et. 2, 27. Ps. 16, 10.

36. Pšchetož Davit, jako we swojim Časju tej Woli Božej bjesche sluzil, wusnu won, a je k swojim Wotžam pschipožjenny, a je Snicžje widžil.

Et. 2, 29.

37. Kotrehož paš Boh je sbudžil, ton neje Snicžje widžil.

38. Tehodla budž wam mjesdomne, wy Muzojo, lubi Brat: sja, so psches teho wam budže pschipowedane Wodacžje tych Rječow. Łuf. 24, 47.

39. A schitko to, psches kotrež wy nemožesčeje we Mojsasowym Sakonju prawi byč. Schtuž paš do teho wjeri, ton budže prawy. Is. 53, 6. 11.

40. Čadacžje so tehodla, so na was nepšhindže, schtož we tych Prophetach je prajene:

Hab. 1, 5. Is. 28, 14.

41. Čajče, wy Szperjo, a džiwajče so, a budžeje kničjomni; pschetož ja činju Skutk waschim Časju, tajki Skutk, kotryž wy nebudžeje wjerič, dož wam budže schtu wot njeho powedacž.

42. Jako paš wonaj se židowškeje Schulje wojndžeschtaj; prošchachu jesu cji Pohanjo, so

bysztaj jim bredja Tydjenju te same Estowa prajlaj.

43. A jako ta Sromadzisna so bjesche rosejskta, dzjesche wele židow a Bohabojasnych, kiž bjechu kjich Wjeri pschistupili, sa Pawołom a Barnabasom, kotremuž wonaj to Estowo prajeshtaj a napominašhtaj jich, so bychu mostali we Bozej Nadži.

Et. 11, 23. Et. 14, 22.

44. Na pschichodny Esabbat pať seindže so skoro žyle Mjesto, so by Bože Estowo klyščalo.

45. Jako pať židzi ton lud widžichu, buchu woni poľni Samišje, a pscheczivichu so temu, šhtož mot Pawoła bu prajene, niž pať so jeno pscheczivichu, ale hanichu tež to. Et. 5, 17.

46. Pawoť pať a Barnabas dzjeshtaj krobļje: Wam drebjesche najprjotny to Estowo Bože prajene byč; ale dokelž wy to mot was storčicze, a so sami teho wječneho živenja sa nedostojnych dzerjicze, laj, da so krom Pohanam wobrocžimy.

Matth. 10, 6. Łuf. 7, 30.

47. Pschetož tať je nam ton Knes pschikasať: Ja sym cze Pohanami sa Eschwjetosť postajit, so by ty to Sbožje byť hacž do Konža teje Semje.

Łuf. 2, 32. Jef. 9, 1. Et. 42, 6.

Et. 49, 6. Et. 60, 3.

48. Jako to klyščachu czi Pohanjo; sweselichu woni so, a kwaljachu to Estowo teho Knesa; a wjerjachu tať wele jako jich bjesche kwječnemu žiwenju postajenych. Rom. 8, 29.

49. A teho Knesa Estowo bu rosnešene psches ton žyť Kraj.

50. Ale židzi nawabichu bohabojasne a czešne žony, a Woschich teho Mjesta; a sbudžichu Pschesjehanje pscheczimo Pawoľej a Barnabasej, a wustorčichu jeju se swojich Mesom.

51. Wonaj pať wotčjašeshtaj ton Proch wot swojich Nohom, a pschindžeshtaj do Žkonij. Matth. 10, 14. Jap. Et. 18, 6.

52. Czi Wuczomnizy pať buchu napelneni s Wsweťosju a se swjatym Duchom.

Ton 14. Staw.

Pawoť pschindže saso do Antiochij, a šhto so na Pucju je podalo.

Sta so pať we Žkonii, so so wonaj tam sromadžishtaj we židowskej Schuli, a rycjeshtaj tať, so jara wele židow a Gričow bu wjerjajych.

2. Nemierni židzi pať sbudžichu a rosťobichu te Duschjetnych Pohanow pscheczimo tym Bratram.

3. Wonaj pať tam dolhi Čzať so horje dzerjeshtaj, a wuczeshtaj krobļje we tym Knesu, kiž swjetsesche temu Estowu swojeje Miťosjje, a da so Žejchi a Džimpy stacž psches jeju Ruzy.

Et. 19, 11.

4. Ta Sromadzisna teho Mjesta pať so rosđžjeli; a njekotsi dzeržachu se židami, njekotsi pať stymaj Zaposchtolomaj.

5. Jako so pať Kopot sbjenu tnych Pohanow a židow, a jich

Woschich, so bychu jeju hanili a kamenjowali: 2 Tim. 3, 11.

6. Pytschtaj wonaj to, a czeknuschtaj do tych Mjestow Eifaoniskeje Semje, do Eistry a do Derby, a tam wokolo;

St. 8, 1.

7. A wuczeschtaj tam to Evangelion.

St. 11, 20.

8. A nječajki Muž bjesche we Eistri, khory na Rohi, šejdžische, a bjesche kromy wot maczerneho žiwota, a nidy nebjesche khorjil.

St. 3, 2.

9. Ton šamy šlyšesche Pawoła ryczo. A ton polada na njeho a pytse, so wjeri, so moš wustroweny bycz, Matth. 9, 28.

10. Džesche tehodla swulkim Łošom: Stan proszje horje na swojej Nosy. A won postoczi a khodzjesche.

St. 3, 6.

Jes. 35, 6.

11. Jako pač to ton Lud wiedzjesche, sčtož Pawoł bjesche czinil, posbjezechu woni šwoj Łoš, a dżachu po Eifaonstu: Bohojo šu Ežlowekam šo podobni sczinili, a knam delje pschischli.

St. 28, 6.

12. A rjelachu Barnabašej Jupiter, a Pawołej Merkurius, dokelž won Ešłowo ryczesche.

13. Ton Mješnik pač teho Jupitera, kiž psched jich Mjestom bjesche, pschimedže Wofy s Wjenjami wuppschene psched Rota, a žysche šym Ludom woprowač.

14. Jako to šlyšeschtaj taj Zapostofotaj, Barnabas a Pawoł; rostorhaschtaj wonaj šwoje,

Drasty, a štoczischtaj bes Ludži, sawołaschtaj,

4 Mojs. 14, 6.

15. A džeschtaj: Wy Mužoj, sčto wy to czinicze? Sčaf moj tejj šmoj šmertnaj Ežlowekaj, runje jako wy; a pschipowedomoj wam to Evangelion, so byšcže wy šo wobrocžili wot tych falschnych kžiwemu Bohu, kiž je sczinil Nebjo a Semju, a to Morjo, a ščitko, sčtož we nich je;

St. 10, 26.

Pf. 146, 6. Ejev. 14, 7.

16. Kiž we sachodnych Ežabach je dopusšcžil ščitkim Pohanam, so šu khodzžili po šwojich Pucžach.

St. 17, 30. Pf. 81, 13.

17. A sčaf neje won šam šo bes Ešwjetjenja wostajil, won je nam wele Dobreho czinil, a s Nebes delje Dejschcz a plodne Ežabny dač, a je napelnil se žiwnošju a s Wepelošju nasche Wutrobny.

Jer. 5, 24.

18. A jako to džeschtaj; spoczojšchtaj wonaj ljedom ton Lud, so jimaj nemoprowasche.

19. Pschindžechu pač židži s Antiochij a s Konij, a naryczachu ton Lud, so Pawoła kamenjowachu, a leczichu jeho s Mjesta wohn; a mjenjachu, so je morwy.

2 Kor. 11, 25.

2 Tim. 3, 11.

20. Jako pač jeho czi Wuczožomnij wobbachu, staje won, a džjesche do Mjesta. A nasajtra wotendže won s Barnabason do Derby,

21. A pschipowedaschtaj tejj temu šamemu Mjestu to Evangelion, a rostwucjšchtaj jich

wele, a wrocziſchtaj ſo ſaſo potym do Eſtry, do Ikonij, a do Antiochij,

22. A poſylniſchtaj te Duſchje tych Wuczomnikow, a napominajſchtaj jich, ſo bychu we Wjeri woſtali, a ſo pſches wele Styſnoſſow my mamy nuż hicż do Bożeho Kraleſtwa. Matth. 10, 38.

23. Też wuſtajiſchtaj jim tam a kem Starſchich we tych Woſadach, modleſchtaj ſo ſPoſzeńjom, a poruczajiſchtaj jich temu Kneſej, do kotrehoż bjechu wjerili. Et. 6, 6.

24. A czeniſchtaj pſches Wiſiſtiku, a pſchindzeſchtaj do Pamphilifeje;

25. A ryczeſchtaj we Pergeni to Eſtowo, a czeniſchtaj delje do Aitalij.

26. A wot tudy pſchewefſchtaj ſo wonaj na Łodzi do Antiochij, ſwoſkal bjeſchtaj wuſtajenaj, pſches tu Esmilnoſż Bożu, ktemu Skutku, kotryż bjeſchtaj dopelniaj. Et. 13, 1. 2.

27. Jako paſ tam pſchindzeſchtaj; ſromadziſchtaj wonaj tu Gmejnu, a pſchipowedaſchtaj, kaſ wele Boh ſnimaj bjeſche czińnik, a ſo won tym Pohanam Durje teje Wjery je wotewrit.

Et. 15, 4. 1 Kor. 16, 9.

28. A bjeſchtaj tam niż krotki Czaj pola Wuczomnikow.

Ton 15. Staw.

Sromadzenie tych Zapocztolow tego Wobriesanja a praweho Czinenja dla. Njekotſi paſ, pſchischedſi ſe žiznowiſeje, wuczachu Bratrow:

Jeli ſo ſo nedacze wobriesacj po Mojsaſowem Wuſtajenju, da nebudjecze ſbożni. Gal. 5, 2.

2. Jako ſo paſ Pſcheczimnoſż ſta, a Pawoſ a Barnabas niż ſnadnu Ewadu ſnimi mjejeſchtaj; wuſtajichu woni, ſo Pawoſ a Barnabas, a njekotſi druſy wot nich bychu kтым Zapocztolam a Starſchim do Jerusalema tajkeho Kobryczenja dla horje czanuli. Et. 11, 30.

3. A wonaj buſchtaj wot teje Gmejny pſchewodzenaj, a czeniſchtaj pſches Pħdnizifku a Samarifku, a powedaſchtaj to Wobroczenie tych Pohanow, a naczińniſchtaj ſchirkim Bratram wulku Weſeſoſż.

4. A jako wonaj pſchindzeſchtaj do Jerusalema, buſchtaj wonaj powitanaj wot Gmejny, a wot Zapocztolow, a wot Starſchich, a pſchipowedaſchtaj, kaſ wele Boh ſnimaj bjeſche czińnik.

Et. 14, 27.

5. Duż poſtajechnu njekotſi wot Pħariſejiſeje Sekty, kotſiż bjechnu wjerili, a reknuchu: Woni ſo dyrbja dacż wobriesacj, a neč jim budže pſchikaſane, ſo bychu Mojsaſowoy Saſon dzerželi.

6. Eżi Zapocztoli a Starſchi paſ ſo ſejndžechnu, ſo ſo bychu wo tu Kpeż roſtadali.

7. Jako paſ ſo doſho bjechnu roſbrycželi, poſtanu Pjerr, a džeſche knim: Wy Mużojo, lubi Bratſja, wam je wjedomne, ſo Boh jara dawno beſ nami je wuſwolit, ſo bychu Pohanjo pſches moj Rot to Eſtowo teho

Evangeliona křtyšeli, a wjerili.

Et. 11, 18.

8. A Boh, kotryž snaje te Wutroby, swjatske jim, a da jim swjateho Duchy, runje jako nam.

Př. 7, 10.

9. A nečineske žaneho Rozdžjenja bes nami a bes nimi, a wučijšiske psches Wjeru jich Wutroby.

Et. 10, 34.

10. Što da spytujecje Boha sMakladženjom teho Spšawa na Šhiju tych Wuczomnikow, kotryž ani naschi Wotzojo ani my šmy neš nemoli? Matth. 23, 4.

11. Ale my wjerimy, so psches tu Radu teho Knesa Jesom Křysta sbožni budžemy, runje jako tejš woni.

Eph. 2, 4. 8.

12. Duž melčeske ta žyla Cromadžisna, a pošluchaske na Barnabaša a Pawola, kotraj powedaštaj, kajke wulke Žejchi a Džimy Boh psches neju bes Pohanami bjeske cžiniš.

Et. 11, 18.

13. A potom, jako bjechu melkli, wotmolwi Jakub, a džeske: Wy Mužjo, lubi Bratsja, pošluchajcje na mne.

14. Šchiman je powedał, kaš Boh najpřotžy je domach pytal a horje wsał Lud sPohanom ššwojemu Menu.

15. A štem šo runaju te Křcje tych Prophetow, a jako pišane šteji:

16. Potom žu šo wrocžicž, a žu sašo twaricž tu Djetu Davitowu, kotraj je šo rospanula; a jeje Škaloby žu ja sašo natwaricž, a žu žu postajicž. Amos 9, 11.

17. Šo by, štož Šbotka je wot Ludži, po Knesu šo prascheli, a šchitžy Pohanjo, nad kotrymiž moje Meno je menowane, prajit ton Knes, kž to šchirko cžini.

18. Bohu šu šchitke jeho Škutki wjedomne wot Špozčatka teho Šswjeta.

19. Šehodla wobsaněnu ja, šo bychmy tych, kotřiž šo šPohanstwa šBohu wobrocžy, ne:wobcžejili;

20. Ale pišchmy jim, šo bychu šo šdžerželi teje Nečřistostje tych Pšhibohow, a teho Kurwarstwa, a teho, štož je šaduschene, a teje Křwje.

3 Křis. 3, 17.

21. Pšchetož Mojšas ma wot dolheho Šžaka šchjeh Mjestach tych, kotřiž jeho přjeduja, a budže na kojždy Šsabbat we Šschulach lasowany.

22. A šdaske šo derje tym Zapowstolam a Štarschim, šyšlej Šmeinu, šo bychu njekotřych Mužow wot tych Šswojich wušwolili a poštali do Antiochij, šPawolom a šBarnabakom, šJudašha, šPšchimenom Baršabaka, a Šilaka, kotrajž Mužej bješhtaj Wuczerej bes tymi Bratrami.

23. A podachu jimaj Pišmo do Rušow, kotřej šo tak ma: My, Zapowstoli, a Štarschi, a Bratsja, prajimy tym Bratram štych Pohanow, kotřiž šu we Antiochii, a Širiskej, a Šiliziskej, wele Dobreho.

24. Dokelž my šmy štyšcheli, šo njekotři wot nas šu woišchli, a šu was šWuczbu samolili,

a wasche Duszje smuczili; a praja, wy maczje so dacz wob-
rjesacz, a ton Sakon dzerzecz,
kotrymž my niczo nejsmy pschi-
kasali; St. 20, 30. Gal. 2, 4.

25. Ze so nam sromadzonym
we Zenej Myšli sdało, so bychmy
Muzow wubrali, a jich kwam
poštali, snaschimaj Najlubschi-
maj, Barnabasom a Pawołom.

26. Kotrajž Eźlowekaj swoje
Duszje staj podataj sa to Meno
naszeho Knesa Jěsom Krysta.

27. Duž smy kwam poštali
Judascha a Silasa, kotrajž tejš
se Ešlowami to same pschipo-
wedacz budžetaj.

28. Pschetož to so spodoba
temu swjatemu Duchu a nam,
so bychmy zaneho Brjemenja
wjazy na was nekladli, hacž
jeno te nusne Wjezy,

29. So byschcže pschibojskich
Woporow, a Krwoje, a Sadu-
škeno, a Kurwarstwa so
sđerzeli; duž wy so tych Wje-
zow sđerzicže, budžecže wy derje
cjinicž. Mjeicže so derje.

30. Jako tehodla czi Wohn-
poštani pschindžechu do Antio-
chij, duž sromadžichu woni tu
Eštu, a podachu ton list.

31. Jako pak czi sami ton bje-
chu pschelasowali, swěbelichu so
woni teho Trošča. St. 13, 48.

32. Judasch pak a Silas,
kotrajž tejš Prophetaj bjeschtaj,
napominaschtaj tych Bratrow
swěle Ešlowami, a pošylnich-
taj jich. St. 11, 27. St. 13, 1.

33. Wonaj pak pobyschtaj
tudy njekotry Ežas, a buschtaj

wot Bratrow sago sMierom
puszczjenaj kZaposchtolam.

34. Ale Silasej so spodoba-
sche, so tam wosta.

35. Pawoł pak a Barnabas
bjeschtaj tak we Antiochii, a mu-
cjeschtaj a prijedowaschtaj teho
Knesa Ešlowo, swěle druhimi.

36. Po njekotrych Dnjach
pak dzjesche Pawoł kBarnaba-
sej: Wrocžmy so sago, a wob-
ladajmy naschich Bratrow we
wschjeh Mjěstach, we kotrychž
moj teho Knesa Ešlowo smoj
pschিপowedataj, kak so maju.

37. Barnabas pak radžische,
so byschtaj sobu wsataj Jana,
sPschimenom Marka.

38. Pawołej so pak sdasche,
so byschtaj tajkeho sobu nebra-
taj, tiž bjesche wot neju wotstu-
pit we Pamphilissej, a nebjesche
sobu cžanut ktemu Skutku.

St. 13, 13.

39. A dzjeschtaj wotšje na so,
tak, so so wobaj rošno daschtaj,
a Barnabas wsata kšebi Marka,
a pschewese so do Zipra.

40. Pawoł pak wustwoli šebi
Silasa, a wotendže precž, tej
Radži Božej poruczeny wot
tych Bratrow.

41. Won pak pschekhodži
Sirisku a Silizisku, a pošylni
te Wogady.

Ton 16. Staw.

Pawoła Skutt a Ezerpenje we Eštri,
Ašisej a Bithimisej, Troadži a
Philippis.

Won pschindže pak do Derby
a do Eštry; a laj, jedyn

Wuczomnik tam bjesche, sMenom Timothej, jeneje židowskeje žony Esyn, kotraž wjerese; ale Nan bjesche Grichski.

St. 19, 22.

2. Ton mjejesche dobru Kwalbu pola Bratrow we Listri a we Ikonii.

St. 6, 3. St. 10, 22.

3. Tcho sameho žpsche Pawol, so by sobu schoł, a wsawšči wobrjesa jeho tych židow dla, kotřiz we tych Mjestach tam bjechu; pschetoz šchizy wedžichu, so jeho Nan je Grichski byl.

4. Jako woni pał psches te Mjesta czenichu, podachu woni jim to same, so bychu dżerželi te Wuczby, kotrež wot tych Zapostotow a Starschich we Jerusalemi bjechu wobsanfne.

St. 15, 20. 29.

5. Duž buchu te Wobšady we Wjeri pošynlene, a pschibezrachu schjednje dale a bole.

6. Jako pał woni Phrigistu a Galatiski Kraj pscheczannchu, bu jim wot šwjateho Ducha wobarane, so bychu neryčželi to Słowo we Afiskej.

St. 18, 23.

7. Pschishedsi pał kMisiskej, spytachu woni, so bychu psches Bithinisku cžanuli; a ton Duch jim to nepšchida.

8. Duž minuchu so Misiskeje, a pschindžechu do Troady.

St. 20, 6. 2 Kor. 2, 12. 2 Tim. 4, 13.

9. A Pawolej so wRožy Widjenje sta; nekajki Muž bjesche sMazedonskeje, ton stejo jeho proschesche, a džesche: Pschindž delje do Mazedonskeje, a pomhaj nam.

10. Jako won pał to Widjenje bjesche widžil, duž my namjeszi samyšlichmy, so bychmy so pusčžili do Mazedonskeje, teje mjesteje Madžije, so ton Knes naš tam bjesche powolał, so bychmy jim to Evangelion přjedowali.

11. A my pusčžichmy so sTroady, a pschindžechmy sprijemnim Bjehom do Samothraziskeje, a nasajtra do Neapla;

12. A wot tudy do Philipa, kotrež je to wošebnišche Mjesto we Mazedonskim Kraju, a je šwobodne. A my wostachmy tał we tem Mjeszi njekotre Dny.

13. A ton šabbatny Džen džiechmy wohn psched Mjesto k Wodži, džez so modljachu k Bohu, a rycžachmy šejdžo k žonškim, kotrež so bjechu sejške.

14. Žena bohobojasna žonška pał, sMenom Lidia, kotraž Scharlat pschedawasche, sMjesta tych Žhiatirskich, pošluchasche; tej ton Knes Wutrobu wotewri, so wona na to kedy bowasche, schtož wot Pawola bu rycžane.

Łuf. 24, 45.

15. Jako pał wona a jejna Kežja bu čžjena, napominasche wona nas, a džesche: Želi so me sa tu dżeržicze, so ja wjerju do teho Knesa, da šajndžje do mojeho Doma, a wostancze tudy. A wona nas nucžesche.

1 Mojs. 18, 3.

16. Sta so pał, jako my kModlitwi džiechmy, šetka naš nekajka Džowka, ta mjejesche

wjeszczajezeho Duchu, a pschineše swojim Knezim wele Wuzitka psches to Wjeszczjenje.

17. Za khodzjesche stajnje sa Pawotom a sa nami, wolasche a dzjesche: Tuczi ludzo su Wotroczyj Boha werschneho, kotsij nam Pucz teje Sboznojje pschimedawju. **Mark. 1, 24. 34.**

18. Zo cymesche wona psches wele Dnjow. Pawotej so pak to nesdasche, a wobroczi so, a dzjesche ktemu Duchu: Ja czi pschikasuju we Meni Jesom Krynsta, so wot neje wustupisch. A won wustupi we tej samej Schtundzi. **Mark. 16, 17.**

19. Jako pak to jeje Kneza widjichu, so ta Nadzija jich Wuzitka bjesche wustupita, jimachu woni Pawota a Silasa, cjenichu jeju na Torhoschczo psched Woschich.

20. A stajichu jeju psched Hetmanow, a djachu: Taj Ezlowekaj smjeschataj nasche Mjesto, a staj židaj, **1 Kral. 18, 17.**

21. A pschimedataj nejkejke Waschnje, kotrej na so wsacz a jo cjinicz nam so nehodzi, dokelz my Komshy smy.

22. A ton lud postaje pschecjivo jimaj; a czi Hetmanojo dachu jeju Drasty delje torhacz, a kasachu jeju kostacz. **2 Kor. 11, 25. Phil. 1, 30. 1 Ehes. 2, 2.**

23. A jako jeju dosz bjechu pokostali, czijnychu jeju do Klody, a pschikasachu Zastnikej, so by jeju twerdzje dzerzat.

24. Ton wsu tu samu Pschikasnju na so, a czijnju jeju do

teho nastobscheho Zastwa, a sanknu jeju Nohi do Klody.

25. Wokoło Polnozy pak so Pawot a Silas kBohu mofleschtaj, a kwaleschtaj Boha: a Zeczi jeju klyschachu.

St. 4, 31. St. 5, 41.

26. Sta so pak nydom wulke Semje Kzenje, tak, so buchu nute te Grunty teho Zastwa. A namjeszi buchu schitke-Durje wotewrene, a schitkich Swjasski rosmjasane.

27. Duž wotzuczi ton Zastnik, a widzische te Durje teho Zastwa wotewrene; wutorze Necz, a zysche so sam skonowacz, so sebi myklesche, so Zeczi su czekli.

28. A Pawot samota kroul kim kofom, a dzjesche: Neczin sam sebi niczo Steho, schaf smy schitzy tudy.

29. Won pak zadasche Swjezu, a stoczj nuž, a cjeper tawshi padze Pawotej a Silaskej kMohomaj.

30. A wurwedze jeju wohn, a reknu jimaj: Mojej Knesaj, schto mam cjinicz, so sbozny budu? **Luf. 3, 10.**

31. Wonaj dzjeschtaj: Wjer do teho Knesa Jesom Krynsta, da budzesch ty a twoj Dom sbozny.

32. A prajeschtaj jemu to Sskowo teho Knesa, a schitkim, kotsij we jeho Domi bjechu.

33. A won wsu jeju ksebi we tej samej Schtundzi w Nozy, smu jeju Kany, a da namjeszi so chczicz, won a schitzy czi Jehu.

34. A wedzijsche jezu do swo-
jeho Doma, staji jimaj Blido, a
wefelesche so sypkej swojej Rejzu,
so do Boha wjeri. Łuf. 5, 29.

35. A jako Dzen bu, powsta-
chu czi Hetmanjo mjeszczanski
Esluzomnikow, a dachu pra-
cij: Puschcz tych Ludzi.

36. A ton Zastnik pschipo-
wedasche te Eslowa Pawolej,
so czi Hetmanjo su posłali,
so byschtaj bylaj puszczenaj.
Njetk da wojndztaj, a wotendz-
taj sMierom.

37. Pawot pał dzjesche knim:
Woni su naju sjawnje kostali
bes Prawa a bes Pschestsche-
nja, kiz moj schal Romšy Ludzo
smej, tejj su naju do Zastwa
czigli, a njetko jedza naju stra-
dzu wumetač? Niczo steho ne-
budze, ale nech woni pschindu,
a sami naju wumedu.

38. Czi mjeszczanski Eslu-
zomniy powedachu tajke Esl-
owa tym Hetmanam, a woni so
bojachu, jako blyschachu, so su
Romšy;

39. A pschishedsi napominachu
a wumedzechu jezu, proshymshi,
so byschtaj sMiesta wojschtaj.

40. Wonaj pał wujndzesch-
taj steho Zastwa, a dzjeschtaj
ktej Lidii. A jako tych Bratrow
bjeschtaj widziltaj, a jich trosch-
towałaj, wotendzeschtaj precz.

Ton 17. Staw.

Pawola Stutt a Rapscheczjwnosz we
Tchaloniku, Beroi a Atheni.

A wonaj pscheczenischtaj psches
Amphipolin a Apolloniu, a

pschindzeschtaj do Tchalonika,
dzej bjesche jidowśka Schula.

1 Ehef. 2, 2.

2. Jako pał Pawolowe
Waschnje bjesche, sajndze won
knim, a ryczjesche snimi psches
czi Sabbathy sPisma:

3. Wotewri a wulozi jim to,
so Krystus je mjet czerpicz a wot
Morwuch stanucz, a so ton je
Krystus Jesus, kotrehoz ja wam
pschipowadam. Łuf. 24, 27. 45.

4. A njetkosi wot nich wje-
rjachu, a pschitowarschichu so
Pawolej a Silasej, tejj tych
nasbojnych Grichskich wulka
Stromadzisna, jako tejj tych
wofebnych Zonskich nij malo.

Echt. 17.

5. Ale czi sakałli Zidzi sawidzi-
chu to a wsachu kšebi njetotrych
stych gnejnskich Ludzi, stoma-
dzichu jich, a sejnichu Nemjer
we Mjeszi, a stupichu psched
Zasonowy Dom, a pytachu, so
bychu jezu wedli psched Lud.

6. Jako pał jezu nenamaka-
chu, czenichu woni Zasona a
njetotrych Bratrow psched tych
Woschich teho Mjesta, wolajy:
Tu czi, kotsiz po zplym Eswje-
czi Smjesch naczinja, czi sami
su tejj hew pschischli;

St. 16, 20. 1 Kral. 18, 17.

7. Tych hospoduje Zason; a
czi sami schizy czinja psches
czimo kejzorowemu Wustajeniu,
praja, so druhi je Kral Jesus.

Łuf. 23, 2.

8. Woni smuczichu pał ton
Lud, a tych Woschich teho Mje-
sta, kotsiz to blyschachu.

9. Ale jako woni wot Jazona a tych druhich to Samolwenje bjechu klyscheli, puscheczichu jich precz.

10. Ezi Bratsija pak namjeszi w Rozu poslachu Pawola a Silasa do Beron. Jako wonaj tam pschindzeschtaj, sandzeschtaj do jidowsteje Schulje.

11. Pschetoz czi sami bjechu czi Najwokebnischi bes tymi Ekebalonskimi: czi wsachu to Sslowo horje se wschej Wolu; a wobhonichu so schjednje we Wism, hacz bychu te Wjezy so tak mjete. Jef. 34, 16.

Jan. 5, 39. Luf. 16, 29.

12. Duż tehodla wele wot nich wjerjachu, tejj tych Erikskich potstrowych Zonskich a Muzskich nij malo.

13. Jako pak czi Ekebalonszy židzi to shonichu, so tejj we Beroi wot Pawola to Sslowo Boze pschিপowedane bjesche, pschindzechu woni tam, a czi njachu ton Lud pscheczirny.

14. Sedym pak namjeszi Bratsija Pawola precz poslachu, so by hacz kMorju schol; Silas pak a Timothej wostaschtaj tam. St. 16, 1.

15. Ezi pak, kotsij Pawola pschemodzichu, wedzichu jeho hacz do Athena. A dostawski Pschikasnju na Silasa a na Timothea, so byschtaj hacz najsterscho knjemu pschischtaj, wostendzechu sako.

16. Jako pak Pawol we Atheni na neju wozjakowasche, rosstobi so jeho Duch we nim,

jako won to Mjesto widzische, so tak pschibojske bjesche. 1 Ehef. 3, 1.

17. Won tola we Schuli kZidam a kMasbojnym rczjesche, tejj na Torhoscheju schjednje kтым, kotsij tam pschikhadzachu.

18. Njekotsi pak tych Episkurskich a Erikskich srojetnych Mudrych swadzichu so snim. A njekotsi dzjachu: Shto je ton Nebolak prajicz? Drusy pak: Nam so sda, jako by jyl jusych Bohow pschипowedacz. To bjesche, so won Jesufa a to Horjestawanje jim bjesche pschипowedat. 1 Kor. 4, 12.

19. A wsachu a wedzechu jehona Areopagus (aby na sudne Mjesto), a dzjachu: Rozemy tejj shonicz, kajka to nowa Wuczba je, kotraj wot tebe budze wuczena?

20. Pschetoz ty pschinešeschnjeshto Nowe psched nasche Wuschi; tehodla jyl radzi wozdziej, shto by to same bylo.

21. Schitzy Athenszy pak, a Zusomnizy a Hoszjo, kniczomu druhemu hotowi nebjechu, kiba so bychu njeshto Nowe rczjeli aby klyscheli.

22. Pawol pak bredza na Areopagusu stejo dzjesche: Wj Muzojo Athenszy, ja widzu, so wy we wschjeh Wjezjach jara pschibojszy sie.

23. Ja sym pschekhodzil, a sym widzil wasche Boze Ssluzby, a sym namakal Wolstar, na kotrymž napisane stejesche: Temu nesnajomnemu Bohu. Njetko ja wam teho sameho

pschpowedam, kotrehož my nesnajecze, a jemu Božu Osłuzbu czinicze.

24. Boh kotryž ton Eszwjet je czinił, a schitko, schtož na nim je, ton samy je ton Knes teho Nebja a teje Semje, kotryž nebydli we Templach wot Kufow czinnych; St. 7, 48.

25. Jemu tejj nebudze szłowecznymaj Kufomaj služene, jako by won koho trebat, kiz won sam schitkim živenje a Wodnych a schitko dawa. Ps. 50, 8.

26. A je czinił, so wot Zeneje Krmje schitkich Ezłowekow Narod bydli po wschitkej Semi; a je jim wustajil wjeste Ežaby a Mesyich Wobohdenja: 5 Mojs. 32, 8.

27. So bychu teho Knesa pytali, hacž buchu jeho namašać a namašać moli. A schal won wot jeneho kójždeho wot nas daloko neje: Jef. 55, 6.

28. Pschetož we nim smy my živi, hibamy so a smy; kajž tejj njekosi wot waschich Poetow su rekli: My smy sjeho Roda.

29. Dyz my tehodla sBožeho Roda smy; nimamy sebi pozmyšlicž, so to Bojstwo je pozdomne stotym, aby slijebornym, aby kamentym Eszweczatom, psches człowecznu Kufu a Myšl wudžjetanym. Jef. 40, 18.

St. 46, 5.

30. A tak je Boh ton Ežab teje Newjedomnosije pscheladał; njetk pak pschikaze won schudžom schitkim Ezłowekam, so bychu Pokutu czinili;

St. 14, 16. Łuf. 24, 47.

31. Tehodla, so jedyn Džen je wustajil, na kotrymž won je budžicž žyly Eszwjet sPravdosžu, psches Muža, we kotrymž won to je wobsanknuł, a je postajil schitkim tu Wjeru, so won jeho wot Morwuch je sbudžil. Rom. 14, 10.

Jap. St. 3, 15.

32. Jako pak woni slyšachu to Horjestawanje tych Morwuch, duž njekosi so smiejachu; a drusy pak dżachu: My zemy tebe wot teho na drugi Ežab slyšecž. 1 Kor. 1, 23.

33. A tak wotendže Pawol wot nich.

34. Njekosi Mužojo pak dđeržachu snim, a wjerjachu, bes kotrymž bjesche Dionisius sRadny, a žona, sMenom Demaris, a drusy snimi.

Ton 18. Staw.

Pawola Staw we Korincji, a na trj Kejži do Antiochij: Apollo we Ephesu.

Potom wotendže Pawol sAthena, a pschindže do Korintha;

2. A nadendže žida, sMenom Akwilu, sRoda Pontiskeho, kotryž bjesche nedawno sBalsteje pschischoł, se swojej žonu Priszillu (tehodla, so Kejzor Klaudius bjesche pschikasał, so bychu schitny židzi sRoma wojschli). Ktymaj samymaj won sajdže:

3. A dokelž won jenajteho Hantwerka snimaj bjesche, wosta won pola neju, a dżelasthe (wonaj pak bjeschtaj swojeho

Hantwerka Etalaj pšhanych
Rubom).

1 Kor. 4, 12.

4. A won kojdy Ssabbar
we jich Schuli wuczjesche, a nar-
rycja Židow a Griechlich.

5. Jako pač Silas a Timothej
šMazedonskeje pšhindžeshtaj,
bu Pawoł we Duchu nucženy,
so by Židam wobšwjetřil Jesu-
ša, so won je Krystus.

St. 17, 14. 15.

6. Jako woni pač šo pšheczi-
wjachu, a hanjachu, wotcžaje
won šwoje Drasty, a džesche
knim: Rech wascha Krej pšhin-
dže na waschu Łowu; ja šym
cžišy; wot njek du šPohanam.

St. 13, 51. Matth. 10, 14.

7. A wotendže tam, a pšhin-
dže do Doma njekajeho, Justa
šMenom, kotryž nasbožny bje-
sche, a jeho Dom bjesche pšchi
šamej Schuli.

8. Krissus pač, ton Woschi
teje Schulje, wjerjesche do teho
Knesa, šžyžym šwojim Domom;
a wele Korinthlich, kotřij po-
šluchachu, wjerjachu, a dachu
šo čžicž.

9. WMožy pač džesche ton
Knes we Widženju šPawolej:
Niczo šo neboj, ale rycž, a
nemelčž;

1 Kor. 2, 3.

10. Pšchetož ja šym štobu, a
ništo šo nešmje wazicž, so by
tebi šte cžinil; pšchetož ja mam
wulki Lud we tem Mjesji.

Jes. 41, 10. Jer. 1, 18. 19.

Jan. 10, 16.

11. Won pač tam šjeto a
šweš Mješazow šejdžišche, a
wuczjesche jich to ššłowo Bože.

12. Jako pač Gallion šBo-
hotom bjesche we Achajškej;
pšhecziwicu šo Ženej Myšli cži
Židzi Pawolej, a wedžechu jeho
pšched šudny štoč,

13. Refnychu: Ton narycži
Ludzi, so bychu Bohu šluzili
pšhecziwo naschemu šakonju.

14. Jako pač Pawoł žpšche
Kot wotewricž, džesche Gallion
šŽidam: Lubi Židzi, dy by šcho
šreprawe byto, aby šte šchi-
balstwo, žyť ja was šdobnje
šlyšhecž;

St. 25, 11.

15. Dofelž pač Praschenje je
wot Wucžby, a wot ššłowom,
a wot šakonja bes wami, da
šami ladajcze; ja nočžu na tem
ššudnik byčž.

Matth. 27, 24.

16. A honesche jich precž wot
šudneho štoč.

17. Duž jimachu šchitžy
Gričšy šostheneska, teho Wo-
šcheho teje Schulje, a bijachu
jeho pšched šudnym štočom; a
Gallion niczo wo to nerodži-
sche.

1 Kor. 1, 1.

18. Pawoł pač tam hiščeže
dolhi Čžaj wosta; a žonowa-
sche šo šBratrami, a žpšche
šo do širisteje weš, a šnim
šrišilla a škwita. A wobcžiha
Łowu we Žendrei; pšchetož
won mjesesche ššlub na šebi.

4 Moř. 6, 9. 18. Zap. St. 21, 24.

19. Won pšhindže pač do
špšesa, a wostaji jeju tam.
Won pač šajndže do Schulje,
a rycžesche se Židami.

20. Woni pač jeho prošča-
chu, so by dljeje pšchi nič wostał.
A won štemu nešwoli,

21. Ale požonowa jich, a džesche: Ja mam psched schitkimi Wjezami ton pschichodny rocžny Ejaš we Jerusalemi šweczij; jeli so Boh sechže, da zu ja sašo kwam pschindž. A wotwese šo sEphesa.

1 Kor. 4, 19. Hebr. 6, 3. Jak. 4, 15.

22. A pschishedsi do Zesarij, džesche won horje, a postrowi tu Šmeinu; a czeniške potom delje do Antiochij.

23. A tam won šo sakomdžij nje kotry Ejaš; a wojndže a pschekhodži pospochi Galatistku a Pbrigistku Semju, a pošylni šittich Wucžomnikow.

24. Do Ephesa paš nje: kaji žid pschindže, šMenom Apollos, šKoda Alexandriški, dobry Kpcžnik, a možny we Pišmi.

25. Ton bjesche rošwucženy we Pucžu teho Knesa, rycžesche šhoržym Duchom, a wucžesche šwjeru wot teho Knesa. Won paš jeno wedžiške wot Janoweje Ehcženizy.

26. Ton pocža krobļje prijedowacž we Šchuli. Jako paš jeho Akwila a Prizilla šlyšcheschtaj, wšaschtaj wonaj jeho kšebi, a wuložischtaj jemu hiščeže šwjerišcho Boži Pucž.

27. Jako won paš žyšče do Akhajsteje hieč, pišachu cži Bratšja, a napominachu tych Wucžomnikow, so bychu jeho horje wšali. A jako won bjesche tam pschišchoš; pomhašche won wele tym, kotšij wjerjachu psches tu Madu.

28. Won paš tych židow možnje pschewinu, a dowedže jim šjawnje psches to Pišmo, so Jesus je ton Krystus. St. 9, 22.

Ton 19. Staw.

Pawota Štuff we Ephesu.

Šta šo paš, jako Apollos we Korintušu bjesche, so Pawoš pschekhodži te horne Kraje, a pschindže do Ephesa, a nadendže nje kotrych Wucžomnikow.

St. 18, 19. 21.

2. Ktym šamym džesche won: Eže wy šwjateho Ducha dostali, jako wy wjereschče? Woni paš džjachu knjemu: Ale tež nidy my nešimy šlyšcheli, so je šwjaty Duch.

St. 10, 44. Jan. 7, 39.

3. A won džesche knim: Na cžo šje wy da hcženi? Woni džjachu: Na Janowu Ehcženizy.

4. Pawoš paš džesche: Jan je hcžil sEhcženizy teje Pokuty, a praji kšudu, so bychu wjerili do teho, kotryž po nim pschindž budže, to je, do Jesom Krysta.

Matth. 3, 11. Mark. 1, 8. Łut. 3, 16.

5. Jako woni to šlyšchachu, dachu šo hcžicž na to Meno teho Knesa Jesuša.

6. A jako Pawoš Kuzny na nich položil, pschindže ton šwjaty Duch na nich, a rycžachu šZašykami, a wješččjachu.

St. 2, 4. St. 6, 6. St. 8, 17. St. 10, 44. St. 11, 15.

7. Šittich tych Mužow paš bjesche pola dwanacže.

8. Won paš šajndže do teje Šchulje, a prijedowasche krobļje

na czi Njebazy, ryczeske a narycja jich wot Bozeho Kra-
lestwa.

St. 14, 3.

9. Jako pak njekotši sabalki bjechu, a nechachu wjericz, a Ste ryczachu wot teho Pucza psched Gmejnu, wotstupi won wot nich, a wordzjeli tych Wu-
cjomnikow, a ryczeske schjednje we Schuli jeneho, sMenom Tyrannusa.

2 Tim. 1, 15.

10. To same so pak sta dwje ljezji wokolo, tak, so schitzy, kotšiz we Afiskej bydlaču, to Esłowo teho Knesa Jesusa fljshachu, židzi a Gricšizy.

11. A Boh czineske niz šnadne Stutki psches czi Ruzy Pawola,

12. Tak, so woni teiz wot jeho Rojje te potne Rubiška a Pa-
šy na Khornych kladzichu, a te Khorosije wopuscčjichu jich, a czi šli Duchojo wot nich wustupichu.

13. Njekotši židzi pak, kiz wokolo bjechachu, a kotšiz Saro-
cjerjo bjechu, spytachu to Meno teho Knesa Jesusa na tych, kotšiz stych Duchow mjejachu, meno-
wacz; a dzjachu: My saroczi-
my was pschi Jesusu, kotrehož Pawol prjeduje.

14. Njekajzy šedmjo Esy-
nojo pak bjechu jeneho žida, woscheho Njeshnika, Skesafa sMenom, kotšiz to czinjachu.

15. Ton šty Duch pak wot-
molwi, a dzeske: Jesusa ja de-
rije snaju, a wo Pawoli wjem;
kajzy šje pak wot?

16. A ton Esłoweł, we ko-
trymž ton šty Duch bjeske,

što czi na nich, a pschemože jich,
a czjšnu jich pod so, tak, so
woni nasy a franeni steje sameje
Keizje czeknyču.

17. To pak bu šjawnne schit-
kim židam a Gricškim, kotšiz
we Ephefusu bydlaču; a pa-
dze Bojoš na nich schitlich, a
teho Knesa Jesusa Meno bu
wulzy kwalene.

St. 5, 5. 11.

18. Teiz wele tych, kotšiz wje-
rijachu, pschindzječu, posnachu
a pschipowedachu šwoje Stutki.

Matth. 3, 6.

19. Žich wele pak, kotšiz so
šnepotrebnyimi Wjezami bjechu
parali, šnosyču te Knihy roma-
du, a spalichu je psched schitkim
Ludom; a pschetozichu, što wi-
noje bjechu, a namačachu pjecz-
dzješacz Tausent Esłjebornikow.

20. Tak možnje rošjeske a
pschiberaske to Esłowo teho
Knesa.

St. 6, 7. St. 12, 24.

21. Jako to pak došonjane
bjeske, wsa šebi Pawol we
Duchu prijotł, so by psches
Mazedonsku a Achajsku czanuł,
a do Jerusalema pschišot; a
dzeske: Dyž ja tam šym po-
był, mam ja teiz Rom wola-
dacž.

St. 18, 21. St. 20, 22.

22. A pošta do Mazedonskeje
dweju, kotraž jemu šluzješčaj,
Timothea a Erasta; won pak
kwilu wosta we Afiskej.

Rom. 16, 23.

23. Sta so pak we tym
Časju niz mały Kopot teho
Pucza dla.

2 Kor. 1, 8.

24. Pschetoz njekajki Šlotnik,
sMenom Demetrius, kiz teiz

Diani bljeborne Kljati džjetašče, a niz maleho Dobytka tym Džjetacjeriam pšhipokafa;

25. Ton tych šamych a jich Pomožnikow šromadži, a džješče: Wy Mužojo, wy wješje, so my steho Džjeta wulki Wužitk mamy.

26. Wy widžicze pak a štyščicze, so niz jeno we Ephesu, ale tejš škoro we žylej Afissej, ton Pamoš czini, so wele Łuda wot-pane; a praji, so nejšu Bohojo, kotřiž su šKufomaj wudžjetani.

27. Ale niz jeno to nam na naščež žiwnošži škodži, so nicžo neptaczi; ale tejš ton Tempel teje wulkeje Bohoweje Diany budže saniczowany, a budže šo taš stadž, so jeje Krašnosž budže šahinučž, kotruž šchaf žyla Afiska a žyly Šwjet cješji.

28. A jako woni to štyščachu, buchū woni šNjemom napelne-ni, wotachu a džjachū: Wulka je ta Diana tych Ephesičich.

29. A žyle Mjesto by pošne Šmješčka. Woni pak jene doho wupadžechū na Pladž, a šapschijachu Gaja a Aristarcha Mazedonskeju, kotražž bjeschtaj Pawołowaj Šowarschej.

2 Kor. 1, 8.

30. Jako pak Pawoł žyšče šKudu hiež, nepuščežichū jeho czi Wucžomniž.

31. Tejš njekotři tych Wošchich we Afissej, Pawołowi Pšcheczjeljo, poštachū knjemu, a napominachu jeho, so by na Pladž nejšchot.

32. Njekotři tehodla taš, a njekotři hinaš wotachu, pšchetoj ta Šromadžišna bu šinjeschana, a najwjažj jich newedžichū, cžohodla šo bjechū šejščli.

33. Woni pak steho Łuda dachu wustupicž Alexandra, šotrehož czi židži pšchistorčichū. Alexander pak šKufu krawšče, a žyšče šo pšched Łudom samolwicž.

St. 12, 17.

St. 13, 16. St. 21, 40.

34. Jako pak pyšechū, so won žid je; šta šo jedyn šoš wot šchitčich, kotřiž na dwje Šchundži wotachu: Wulka je ta Diana tych Ephesičich!

35. Jako pak Kanžler ton Łud špošojil bjeschē, džješče won: Wy Mužojo Ephesiči, kotřy Šžloweš je, šiz by newedžil, so tych Ephesičich jich Mjesto šo štara ša tu wulku Bohowu Dianu, a ša jejne nedeske Ššweczo?

36. Došelž tehodla šo temu ništo nepšcheczimi; da wam pšchisteji, so byšchcze šo šPokošjom dali, a nicžo Nerošomneho necžinili.

37. Wy šže teju Mužow šem pšchimedli, kotražž ani Šortwoje Kubežnikaj, ani Janiczerej woščeje Bohoweje nejštaj.

38. Želi so pak Demetriuš, a czi, kotřiž šaim jeneho Šantwerka šu, šnješkim maju prawošwaczž; da budže Ššud džeržany, a tejš šu Bohotojo; neč jedyn drugeho wobškorži.

39. Želi so pak njeschto drugeho pytacze, da može to we prawej

prawej Sromadźisni wuwedźe-
ne być.

40. Wschetoż my so strachu-
jemy, so bochmy dženfischeje
Wschecziwnosyje dla wobskorzeni
byli, a schak Wina tudy ne-
była, skotrejż my tajkeho Sbję-
jenja dla so moli samolwicz.
A jako to wuryczał bjesche ros-
puschczi won tu Smejsnu wot
sebe.

Ton 20. Staw.

Pawola Rejja do Troady a Mileta,
a scho won tam je dokonjal.

Jako pak ta Wschecziwnosj bje-
sche wstetala, sawola Pawol
tych Wuczomnikow ksebi, pozjo-
nowa jich, a wotendže, a dže-
sche do Mazedonskeje.

2. Wschelhodziwšchi pak te
same Strony napominasche
won jich swele Słowami, a
pschindže do Grichskeje Semje.

3. A pobyt tam na czi Mje-
sazny. A jako czi židzi sa nim
stajachu, dyž won so do Spris-
keje zysche pschewesj, samygli
won so saso wroczić psches
Mazedonsku.

4. Enim tejj czenichu hacj
do Afiskeje, Sopater s Beron;
wot tych Thekalonskich pak
Aristarchus a Sekundus, a
Gajus s Derby, a Timothej,
wot Afistik pak Tychikus a
Trophimus. St. 17, 10. St. 19, 29.

5. Czi sami schedsi predy
dočakachu nas we Troadzi.

St. 16, 8.

6. My so pak pschewesechmy
po Zutrach s Philipa hacj do

pjateho Dnja, a pschindžechmy
knim do Troady, a pobnychmy
tudy psches šedom Dnjom.

7. Na prjenim todženjomom
Dnju pak, jako so czi Wuczom-
nizy bjechu sromadźili, so bychu
Klieb lamali, prijedowasche jim
Pawol, a zysche nasajtra so
precj dacj, a dljesjesche to Sstlo-
wo hacj do Polnozy. St. 2, 42. 46.

8. Wele Lampow pak bjesche
na Łubi, džež sromadźeni bjechu.

9. A njekajki Wtodženj, s Me-
nom Eutyhus, šejdžiske Wo-
kni, kotrehož twerde Spanje na-
padže, jako Pawol tak dolho
prijedowasche; a bu wot Spa-
nja pschekwatany, a padže delje
sczeczjeje Łubje, a bu mormy
s bjeneny.

10. Duž Pawol delje pschi-
stupi, padže na njeho, wopshija
jeho, a djesche: Nezcincze žane-
ho Hautowanja, pschetož jeho
Duch je we nim. 1 Kral. 17, 21.

11. A stwi saso horje łama-
sche ton Klieb, pojy, a rycjesche
dolho snimi, hacj do Sswitanja;
a duž tak wotendže.

12. Woni pak tejj pschime-
džechu teho Wtodženja žiweho,
a buchu jara pokyneni.

13. My pak so predy psche-
wesechmy na Łodzi, a dachmy
so k Afonej, a zychmy tam Pa-
wola ksebi wsacj; pschetož tak
bjesche won porucził, dokelž won
pieschi hicj zysche.

14. Jako won pak we Afoni
knam pschindže, wsachmy my
jeho ksebi, a pschindžechmy do
Mityleny.

15. A wot tudy so na Łodji praji, so Smjastki a Tyschnosije wesechmy, a pschindzechmy na druhi Dzen psched Ehius; a sako na druhi Dzen pschiwesechmy so do Samusa, a wostachmy we Trogili; a nasajtra pschindzechmy do Mileta.

16. Pschetoz Dawot bjesche samyblit, nimo Epbesa so pschewes, so by so we Asistej nesa: komdijt; pschetoz won kwata: sche, so by na Smjastki we Jerusalemi byl, dy by jemu možno bylo.

17. SMileta won pak postla do Epbesa, a da ksebi tych Starschich teje Syrkiwe sawolacz.

18. Jako pak czi knjemu pschindzechu, djesche won knim: Wy derje wjesze wot prjeneho Dnja, jako hym do Asisteje pschischol, kak ja swami kojjdy Cjas byl hym.

19. Ja hym sluzil temu Knesej se wschej Pokornoszu, a swele Sopsami, a se Spytowanjemi, kotrej mi pschischle su wot tych Lidow, kiz mi leczichu;

20. Kak ja niczo nejshym sdzerzaj, kotrej wuzitne je, so bych wam nepschipowedzit, a was nezuczil sjawnje a po Rejjach;

21. Shym wobswjestsil Lidam a Grichskim tu Pokutu k Bohu, a tu Wjeru do nascheho Knesa Jesom Krysta.

22. A laj, njetk we Duchu a swjasany du do Jerusalema, a newjem, schto tam na mne schindz ma; St. 18, 21. St. 19, 21.

23. Kibali so swjaty Duch po schjeh Mjestsach wobswjestsil, a

na mne czakaju. St. 9, 16.

St. 21, 4. 11.

24. Ale teho so niczo neboju, ani moja Duscha mi samemu neje droha, so bych dokonjal moj Bjech s Wesełoszu, a tu Ssluzbu, kotruz hym dostal wot teho Knesa Jesusa, k Wobswjersanju to Evangelion teje Mitosije Bozeje. St. 21, 13.

25. A laj, njetk ja wjem, so moje Wobleczo wjazy nebudzje cje woladacz wy schitzy, psches kotrychz hym czanul a prijedowal to Kralestwo Boze.

26. Tehodla wobswjestsju ja wam na tym dzensnischim Dnju, so ja hym czisty wot Krmje schitkich. St. 18, 6.

27. Pschetoz niczo nejshym sdzerzaj, so bych wam nepschipowedzil schitku Radu Bozu.

28. Tehodla ledzbujcje sami na so, a na wscho Stadto, na kotrej was ton swjaty Duch je postajit sa Biskopow, so byschje pagli tu Smejnu Bozu, kotruz won sam psches swoju Krej je sebi dobyl.

29. Pschetoz ja to wjem, so po mojim Wotendzenju budza bes was pschindz surowe Welki, korsz teho Stadla nebudza scho: nowacz.

30. Tejj wot was samych budza postanucz Muzojo, korsz budza pschewrotne Wjezy ryczej, so buchu Wuczomnikow sa sobu czanuli. Ps. 41, 10.

31. Tehodla wachujcje, a spomncze na to, so nejshym psche:

stat, psches czi bjeta w Nojz a wodnjo jeneho kojzdeho se Eschlami napominacz. Hebr. 13, 17.

32. A njetk, lubi Bratsja, ja was poruczju Behu, a temu Estowu jeho Mitosjje, kotrnj moznj je was natwaricz, a wam dacj to Herbitwo be wschitkimi Wogweczjennymi. Et. 14, 3.

33. Ja wot nikoho nejsjym Eschjeboro, aby Stoto, aby Draztu pozjadat.

34. Pschetoz wy siami wjeske, so ktemu, schroz mi potrebne bjeske, a tym, kossiz somnu bjechu, stej skuzitej tu czi Ruzj. 1 Kor. 4, 12. 1 Eheff. 2, 9. 2 Eheff. 3, 8.

35. Ja sijn wam schitko pokazat, so so tak prozowacz mamj, so bnychmy tych Estabnych horjebiali, a spomnili na te Estowa teho Knesa Jesusa, so won je prajit: Sboznischo je dacj, dzjli bracz.

36. A jako to powedal bjesche, flaknu won na swoje Kolena, a modlesche so snimi schitkimi. Et. 21, 5.

37. A sta so wulki Placz schitlich, a padzjchu Pawolej wokolo Schije, a wokoschowachu jeho,

38. Najwjazj so srudzjachu na tem Estowi, kotrej won reknu, so wjazj jeho Wobleczo nebudja woladacz. A pschewodjichu jeho hacj k Rodzi.

Ton 21. Staw.

Pawoka Kejsja wot Miletska do Jerusalema, a schto won pschi nej je dokonjat a wustak.

Jako so njetk bje stalo, so my sijn wostajiwoschi so precj wesechmy,

pschindzjchmy sprjenim Bjehom do Koa, a nasajtra pak do Rhoda, a wot tudy do Patary.

2. A namakachmy Rodj, kotraj do Pohnizisteje so weseche, stupichmy do neje, a wesechmy so precj.

3. A jako my Zjprus wuladachmy, wostajichmy jon na Kiewizj, a wesechmy so do Siristeje, a pschindzjchmy do Tiruba; pschetoz tam mjesesche ta Rodj tu Nakladu wotpolozicz.

4. A jako Wuczomnikow namakachmy, pobnychmy tam sedom Dnjow. Czi siami Pawolej psches Ducha djiachur, so by so nedat do Jerusalema.

Scht. 12. Et. 20, 23.

5. A sta so, jako my te Dnj tam pobnychmy, wojndzjchmy my, a dachmy so precj. A woni nas schitjz pschewodjichu, se Zonami a s Dziejzimi, hacj wohn psched Mjesto, a poklaknychmy na Brjosi, a modlachmy so.

6. A jako so bes sobu bjeschmy jonowali, stupichmy do Losdije; woni pak so wrocjichu ktemu Eswojemu.

7. My pak dokonjachmy to Pschewesenje wot Tiruba, a pschindzjchmy do Ptolemaidj, a postrowichmy tych Bratrow a wostachmy jedyn Djen pola nich.

8. Nasajtra pak wojndzjchmy, kiz my pschi Pawoki bjechmy, a pschindzjchmy do Zesarij, a sajndzjchmy do Kejsje Phillipa, teho Evangelisty, kiz bjesche wot tych sedom jedyn, a wostachmy pola njeho.

Et. 6, 5.

9. A ton mjejesche schtyri Dżowki, kotrej bjechu Holcy, a wjeszczjachu. Et. 2, 17.

10. Jako pał wele Dnjom tam wostachmy, pschindze se Żidowsteje jedyn Propheťa, s Menom Agabus. Et. 11, 28.

11. Ton pschishedsi knami wsa Pawoła Paś, a swjasa swojej Kuzy a Rosy, a djesche: To praji ton swjaty Duch: Echo Muża, kotrehoż ton Paś je, budża czi Żidzi we Jerusalemi tak swjasacj, a podacj do Kufow tych Pohanow. Et. 20, 23.

12. A jako my to słyschachmy; prośchachmy jeho my a czi, kotsiż we tem śamenu Mjeszi bjechu, so by won do Jerusalema nejšof. Matth. 16, 22.

13. Pawoł pał wotmolwi: Što czinicze, so my pľakacze, a tyschicze moju Wutrobu? Pschetož ja śym hotowy, niż jeno so bychu me swjasali, ale też, so bych mumrel we Jerusalemi, teho Mena dla teho Knesa Jesufa. Rom. 8, 36.

14. Jako won śo pał neda naryczeć, bjechmy my s Wokojom, a dżjachmy: Za Wola teho Knesa śo stan.

15. A po tych śamych Dnjach wotpołożichmy to Šswoje, a czenichmy horje do Jerusalema.

16. Pschindzechu pał też niekotsi tych Wuczomnikow s Zesarin snami, a wedzechu nas na Hospodu k Mnasonej, jenemu Żyriřsemu, kiż stary Wuczomnik bjesche.

17. Jako pał njeť do Jerusalema bjechmy pschischli, wsachu nas czi Bratřja radzi lubi křebi.

18. Na ton druhi Džen pał sajdze Pawoł snami k Jakubej, džeż śo schizy Starschi bjechu sejschli.

19. A jako jich bjesche postrowił, powedasche won jene sa druhim, štoż Boh bjesche czi nit bes Pohanami psches jeho Šslużbu. Łuf. 10, 17.

Jap. Et. 20, 24.

20. Jako woni to słyschachu, kwaljachu woni teho Knesa, a dżjachu knjemu: Bratře, ty widžiśch, kał wele Łausent tych Żidow je, kotsiż śu wjerjazy, a śu schizy Šsurownizy pschi Sakonju.

21. Woni śu pał wot tebe słyscheli, so wotwedjesch wot Mojsaśa schitkich tych Żidow, kotsiż bes Pohanami śu, a prajiśch, so bychu woni newobřesali swoje Dżeczi, też nekħodźili po Wustajenjach teho Sakonja. Et. 19, 26.

22. Što da je? Šawjesije ta Šromadźisna ma śo sejdź; pschetož woni budża sħonicz, so śy pschischof.

23. To teħodla cziin, štoż my czi prajimy: My mamy schtyrjoħ Mussich, kotsiż na śebi Šslub maju. 4 Mojs. 6, 9. 18.

Jap. Et. 18, 18.

24. Tych wsmi křebi, a wucziś śo snimi; a cziin Nałlad sa nich, so bychu swoje Łomy wobczħali, a schizy posħali, so na tem, štoż wot tebe śu słyscheli.

niczo neje, ale so ty tež sam kłodzisch, a sakhowasch ton Sakon.

25. Pšchetož tym Wierjazym Pohanow smy my pisali, so smy wobsanfnuli, so bychu woni niczo teho nedzerželi, hacj jeno, so bychu so woni wostajili teho, sčtož Pšchiboham budze woprowane, a teje Krwoje, a Sauscheneho, a Kurwarstwa.

St. 15, 20. 29.

26. Duž wsa Pawoł tych Muzow kšebi, da so nasajtra snimi wuczisjicz, a djjesche do Zorkwoje, da so woladacz, so won wudzerzi te Dny teho Wuczisjenja, hacj był Wopor daty sa jeneho kójzdeho wot nich.

27. Jako so pak te šedom Dny zychu dopelnicz; pntsechu jeho czi židzi s Asisjeje we Zorkwi, nanuczichu zyly Luda, a kładzichu Kuzy na njeho,

St. 21, 18.

28. A wolachu: Wy Muzjojo Israelszy, pomhajcje; to je ton Eglowek, kotryž pscheczimo temu Ludu a Sakonju, a pscheczimo temu Mjestu schickich schudjom wuczki; tež je won tych Grichskich do Zorkwoje nuž wedt, a to Mjesto nesmjate sczinit.

St. 24, 5. 5 Mojs. 23, 3.

29. Pšchetož woni bjechu we Mjeszi snim Trophima, teho Ephesiskeho, wuladali, wot teho šebi mysljachu, so Pawoł jeho do Zorkwoje je nuž wedt.

St. 20, 4. 2 Tim. 4, 20.

30. A zyly Mjesto bu smješane, a sta so Šbjezenje teho Luda, a sapschimmuchu Pawoła,

a czenichu jeho s Zorkwoje wobn; a namjesji buch u Durje sankne.

St. 26, 21.

31. Jako pak sa tem stejachu, so bychu jeho morili, pschindje Pomjesz kwošchemu Hetmanej teho Wojfka, so to zyly Jerusalelem je smješane.

32. Ton samy ws a namjesji tych Wojakow a Hetmanow kšebi, a pschibjeza knim. Jako pak woni teho Hetmana widzichu, a tych Wojakow, pschestachu woni Pawoła bicj.

33. Duž pschiblizi so Hetman a ws a jeho kšebi; a pschikasa jeho swjasacz s dwjemaj Rečzasomaj; a woprascha, sčtu won je, a sčto je czinit? St. 20, 23.

34. Žedyn pak wolasche tak, a druhi hinał wot Luda. Jako won pak niczo Wjesteho nemožesche šhonicz, teho Hautowanja dla; pschikasa won, so bychu jeho wedli do wojerškeje Rejzje.

35. Jako won pak k Ekhodej pschindje: sta so, so won wot tych Wojakow bu nešeny; Mozy dla teho Luda.

36. Pšchetož welé Luda sa nim djjesche, kiz wolasche: Precz stym!

37. Jako pak njest Pawoł do wojerškeje Rejzje by wedženy, djjesche won k Hetmanej: Šsmjem ja czi sčto prajicz? Ton pak djjesche: Možesch Grichski?

38. Nejšy ty ton Egiptomoski, kiz psched tymi Dnjami so Šsmješč naczinit, a wuwedł do Puzliny sčtyri Tausent mordarskich Muzow?

39. Dawoł pał dżeſche: Ja bym žydowski Muž s Tarſa, Mjeſcjan jeneho kwałobneho Mjeſta Žilizyſkeje Semje; ja proſchu pał tebe, wotpuſzczę mi, ſo bych ktemu Łudu ryczał.

40. Jako won pał jemu wotpuſzczę, ſtupi Dawoł na Ekhod, a kionu s Ruku k Łudu. A jako wulke Melczenje bu, ryczeſche won knim po Hebrejſkeje Ryczi, a džeſche:

St. 12, 17.

St. 13, 16. St. 19, 33.

Ton 22. Staw.

Pawołowe Samolwenje a Proteſtirowanje.

Wn Mužojo, lubi Bratſja a Woržojo, poſłuchajće na moje Samolwenje, kotrež njek žu kwam cjinicj.

St. 7, 2.

2. (Jako pał woni ſłyſchachu, ſo won po Hebrejſkeje Ryczi knim ryczeſche, buchu woni bole melcjo.) A won džeſche:

3. Ja bym žydowski Muž, rodženy we Tarſi we Žilizyſkeje, horiejčeneny pał we tutem Mjeſci, k Mohomaj Gamaliela, ſproznje roſwucženy wozjom ſtim Sakonju; a bjech Esu rownik Boha dla, kajž wy ſchiržy dženſki Džen ſje.

St. 5, 31.

4. Kij ja bym ton Pucž pſcheſjehał hač k Smerczi, bym ſwjasał a podał do Jaſtwa Mužow a Žony;

St. 8, 3.

St. 9, 2. St. 26, 9.

5. Kajž mi tež ton woſchi Mjeſchnik, a ſchiržy Starſchi budža ſwojeſicž, wot kotrychž ja tež liſty waſach k tym Bratram,

jako ja do Damaska cjenich, ſo bych ja tych, kotſiž tam bjechu, ſwjasałych pſchivedł do Jeruſalema, ſo bychu cžwilowani byli.

St. 9, 2. St. 26, 12.

6. Sta ſo pał, jako ja tam cjenich, a k Damasku ſo pſchiblizowach, Pſchipoſtnju, wobſſwojeczi me nahlje wulka Swojetoſj s Nebesj.

St. 9, 3. 17.

St. 26, 12. 1 Kor. 15, 8.

7. Ja padžech na Semju, a ſłyſchach Łoſ ryczo kemni: Saule, Saule, ſchto me pſcheſjehaſch?

St. 9, 4.

St. 26, 14. 15.

8. Ja pał wotmolwich: Schtu by ty, Kneže? A won džeſche kemni: Ja bym Jeſus Narenski, kotrehož ty pſcheſjehaſch.

9. Eži pał, kotſiž ſomnu bjechu, widžichu tu Swojetoſj derje, a buchu naſtroženi: ton Łoſ pał teho, kiž ſomnu ryczeſche, woni neſłyſchachu.

St. 9, 7.

10. Ja pał džiach: Kneže, ſchto mam ja cjinicž? A ton Kneſ džeſche kemni: Poſtan, a dži do Damaska; tam budže tebi prajene ſchitko to, ſchtož ty cjinicž maſch.

St. 9, 6.

11. Jako pał widžicž nemožach pſched Kraſnoſju teje ſameje Swojetoſjje, buch ja ſa Ruku wedženy wot tych, kotſiž ſomnu bjechu, a pſchindžech do Damaska.

12. Ananias pał, jedyn bohabojaſny Muž po Sakonju, kiž mjejeſche dobre Swojetoſjenje wot ſchitkič tam bydlažych Židow,

13. Pšhindže kemni, pšchistuپی, a džesche kemni: Saule, luby Bratse, poladaj horje. A ja we tej samej Schtundzi na njeho poladach.

14. Won pač džesche: Ton Boh naschich Botzow je cze wuhotowal, so by ty posnal jeho Wolu, a woladal teho Praweho, a ton Łoš sjeho Kta klyšchal.

15. Pšchetoz ty budžesz jeho Sswjerk kšchirkim Ełlowekam teho, schtož by widzil a klyšchal.

Et. 26, 16.

16. A njerš, schto so komdžisch? Stan a dai so chćicz, a smucz wot twojich Kjechow, a wołaj so ktemu Menu teho Knesa.

17. Sta so pač, jako ja so safo wroczič do Jerusalema, a so modljach we Zyrkwi, so buch ja satorneny, Et. 9, 26.

18. A wuladach jeho, kotryž kemni džesche: Pokwataj, a wojndž smolom sJerusalema; dokelž woni nebudža horjewsfadž moje Sswjersenje wotemne.

19. A ja džjach: Kneže, woni sami wedža, so ja jimach a kostach we Schulach tam a kem tyč, kotřiz do tebe wjerjachu. Et. 9, 2. Et. 8, 3.

20. A jako wuljata bu ta Krej Scjepana, twojeho Sswjertka, ja tejj podla stejach, a mjejach Spodobanje na jeho Morenju, a khowach tyč Drastu, kotřiz jeho morjachu. Et. 7, 58. Et. 8, 1.

21. A won džesche kemni: Dži; pšchetoz ja zu cze daloko křym Pohanam postadž.

Et. 9, 15. Et. 18, 2.

22. Woni pač na njeho posłuchachu hacž do teho Estowa, a posbjezechu swoj Łoš, a džjachu: Precž wot Semje stajkim; pšchetoz sDobne neje, so by won žimy był.

23. A jako woni wołachu, a Drasty precž metachu, a ton Proch kRebekam cžiskachu:

24. Kasasche jeho ton Hetman do wojerškeje Kejjje weš; a pšchikasa, so bychu jeho schwikali, a so wobhonili, so by sšonil, cžohodla woni tač na njeho wołachu.

25. Jako pač jeho sKemenjami pšchiwjasachu, džesche Pawoł ktemu niščemu Hetmanej, kotryž podla stejesche: Sšlušča so wam, Romškeho Ełloweka a neš budženeho schwikadž? Et. 16, 37.

26. Jako to ton nišči Hetman klyšchesche, pšhindže a powedasche won temu woščemu Hetmanej, a džesche: Ładaj, schto mašč cžinicž; pšchetoz ton Ełlowek je Romski.

27. Duž pšchistuپی ton wošči Hetman, a džesche knjemu: Praj mi, by ty Romski? Won pač džesche: Haj, ja bym.

28. Duž wotmolwi wošči Hetman: Ja bym to mješczane šte Prawo sa wulki Penes doštal. Pawoł pač džesche: Ja bym tejj tajki rodženy.

29. Duž namješji wot njeho wotštupichu, kotřiz jeho žychu woprašecž. A tejj wošči Hetman so bojesche, jako křosemi, so Romski je, a so jeho bjesche šwjasał.

30. Naſajtra paſ jwſche won ſo wjeſſje wobhonicz wo to, czo- hodla wobſtorżeny bje wot Zidow, a puſhczi jeho ſe Ewja- ſkow, a pſchikafa, ſo bychu czi woſchi Mjeſchnizy a jich zyła Kada pſchifchli, a pſchimedze Pawoła, a poſtaji jeho pſched nich.

Ton 23. Staw.

Pawoł budze na ſwoje Samoſwjenje pſched tej Jeruſalemtkej Radu bity, wot teho Kneſa troſchutowany, a ſe Strachoty wumoženy.

Pawoł paſ polada na Radu, a džeſche: Wy Mużojo, lubi Bratſja, ja ſym ſe woſchjem dobrem Eſwjedomnjom pſched Bohom khodzil, hacz do teho Dnja.

2. Ton woſchi Mjeſchnik paſ, Ananias, pſchikafa tym, kotſiz pſchi nim ſtejachu, ſo bychu jeho na Hubu dyrili.

3. Duż džeſche Pawoł knje- mu: Boh budze tebe dyricz, ty bjelena Eżjena; a ty ſejdzich a ſudzich me po Saſonju, a każeſch me bicz pſcheczimo Sa- ſonju?

4. A czi, kiz pſchi nim ſte- jachu, dżachu: Eſwarich ty woſcheho Mjeſchnika Bożeho?

5. A Pawoł džeſche: Ja ne- wedżich, lubi Bratſja, ſo won woſchi Mjeſchnik je. Pſchetoż piſane ſteji: Woſcheho twojeho Euda nedyrbiſch ſje kſiecz.

2 Mojf. 22, 28. 2 Pjetr. 2, 10.

6. Pawoł paſ poſna, ſo jich njekotſi bjechu Sadduzeiſzy, a druſy Pħariſeiſzy; duż ſawoła

won we Radzi: Wy Mużojo, lubi Bratſja, ja ſym Pħari- ſeiſki, a Eſyn Pħariſeiſkeho; ja budu ſudżeny teje Radzije a teho Horjeſtacija dla tych Mor- wych.

St. 26, 5.

7. Jako won to ryczeſche, ſta ſo Smjeſch tych Pħariſeiſkich a Sadduzeiſkich, a ta Eroma- dżina bu roſdżielena.

8. Pſchetoż Sadduzeiſzy pra- ja, ſo žane Horjeſtawanje neje, ani Zandzel, ani Duch: Pħari- ſeiſzy paſ poſnaju, ſo je woboje.

Matth. 22, 23.

9. Bje paſ wulke Wołanje. A Piſmatuwczeni Eżrody twch Pħariſeiſkich poſtanychu, woje- wachu a dżachu: Niczo Steho na tym Eżloweku nenamałamy; jeli paſ Duch aby Zandzel ſnim ryczał, da my ſBohom woje- wacz nimamy.

St. 25, 25.

10. Jako paſ ton Smjeſch wulki bu; bojeſche ſo ton woſchi Hetman, ſo bychu Pawoła roſ- torhali; a pſchikafa Wojałam, ſo bychu delje ſtupili, a jeho wot nich precz tornyli, a do teje wo- jerſteje Keżjie wedli.

11. A naſajtra wRoży ſte- jeſche ton Kneſ pſchi nim, a džeſche: Budż dobreje Myſſje, Pawołe; pſchetoż każ ty wo- temne we Jeruſalemi ſwjetſil ſy, tał maſch reżj we Romi ſwjetſicł.

12. Jako paſ Džen bu, ſejne dżechu ſo njekotſi twch Židow romadu, a ſwjaſachu ſo ſPſchi- ſahu a dżachu, ſo ani jwſi ani picz nochzedža, hacz ſu Pawoła ſkonżowali.

13. Jich pak bjesche wjazn dzyli sctyrzeczji, kotsiz tajke Sjedna: nje bjechu romadzje sczinili.

14. Ezi pschistupichu ktrym woschim Mjeschnikam a kStar: schim, a dzyachu: My smy so sPschisbahu romadzje spschisb: hali, so niczo woptacz nochje: mo, hacz bychmy Pawoła skon: zowali.

15. Da daicze wy njetko kwedzenju temu woschemu Het: manej, a tej Radzi, so by jeho jutsje kwoam pschiwedł, jako zyli wy hishcze liepe so wobhonicz wo jeho Wjezj; mo pak smy hotowi, predy dzyli won psched was pschindze, jeho moricz.

16. Jako pak Pawoła kot: sum Esyn klyshesche to ste kakanje; pschistupi won, a laindze do teje wojersteje Kejzje, a pschipowedasche to Pawolej.

17. Duž sawoła Pawoł kfebi jeneho wot tych nischich Hetma: now, a djesche: Tuteho Mto: dzenja wedz ktemu woschemu Hetmanej, pschetoz won ma jemu njeschto powedzicz.

18. Ton tehodla wsja jeho kfebi, a wedzische jeho ktemu woschemu Hetmanej, a djesche: Ton swjasany Pawoł sawoła me kfebi, a proschesche me, so bych tuteho Młodzenja ktebi pschiwedł, kotryz tebi njeschto prajicz ma.

19. Duž wsja jeho woschi Hetman sa Ruku, wotstupi na Etronu, a woprascha jeho: Schto je, schtoz mi prajicz masch?

20. Won pak djesche: Ezi židzi su so sjednali, so bychu cze prosy,

li, so by jutsje dat Pawoła psched Radu pschiwedł, jako zyli so pola njeho hishcze liepe wobhonicz.

21. Ty pak so nedaj wot nich narajeczj; pschetoz wjazn dzyli sctyrzeczji Mużow wot nich na njeho kakanju, kotsiz su so romadzje spschisbahali, ani jysz ani picz, hacz bychu Pawoła skon: zowali, a njek su hotowi, a czakaju na twoje dobre Wot: molwenje.

22. Na to pak pushczi woschi Hetman teho Młodzenja, a pschikasa jemu, so by nikomu neprajit, so jemu to je sjewit.

23. A sawoła kfebi dweju wot tych nischich Hetmanow, a djesche: Pschihotujcze dwie Ezi Wojakow, so bychu schli hacz do Zesarip, a kedom dzebacz Zysnych, a dwie Ezi Eyzow, na czeczju noznu Schtundu.

24. A pschihotujcze Skoczata, so bychu Pawoła na nje kadzili a stroweho pschiwedli kFelirej, temu Bohotej.

25. A napisa tejj list, ton so tak mjejesche:

26. Klaudius Pistas temu drohemu Bohotej Felirej wele Strowja a Sboza.

27. Tuteho Muža bjechu židzi jeli, a zychu jeho more: neho mjecz. A ja pschindzech sWojakami ktemu, a jeho wu: torzech jim; a shonich, so je Romski. Et. 21, 33. Et. 22, 25.

28. Jako ja pak zych tu Wi: nu wedzicz, kotrezej dla na njeho skorza, wedzich jeho psched jich Radu. Et. 22, 30

29. Duž shonich ja, so won je wobstorženy wo to Wopraschowanie jich Sakonja, a so nima žaneje Winy, kotrejež dla by Šsmerecžje aby Šwja-sanja hodny był.

30. Mi pač bjesche powjesdžene, so njekotři tych židow na teho Muža jedža takacz, duž namjesži postlach jeho ktebi; a dach tejš tom Škoržnikam prajicž, so bochu psched tobu, sčtož na njeho bychu mjeli, rycželi. Mjej šo derje. St. 24, 8.

31. Eži Wojazy tehodla, jako jim bjesche pschikafane, wsachu Pawoła, a wedžichu jeho w Rozu do Antipatridy.

32. Nasajtra pač dachu tych žysnych snim cjanucz, a wrocžichu šo sašo do teje wojeršsteje Kejžje.

33. Jako pač cži šami do Zesarij pschindžechu, podachu ton list temu Bohotej, a stajichu teho Pawoła psched njeho.

34. Jako pač Bohot ton list bjesche pschelasował, a šo wo: praschat, škotreho Kraja won je? a shonit, so šžilizistke je;

35. Džesche won: Ja zu cže pschekšyšhecž, dnž twoji Škoržnizy tejš tudy budža. A pschikafa jeho twerdžje džeržecz we Herodaschowym Domi.

Ton 24. Staw.

Pawoł budže psched tym Bohotom Felixom wot tych židow wobstorženy.

Po pjeczich Dnjach pač cženische delje wošči Mješchnik Ananias špmi Štarschimi, a

štemym Kpčnikom Tertullusom; cži pschistupichu k Bohotej pschecžiwu Pawołej.

2. Jako won pač sawołany bje, počža Tertullus škoržicž, a prajesche:

3. Šo my we wulkim Hožoju šmy pod tobu, a wele Dobreho tutemu ludu šo stane psches twoje Wobštaranje, wulkimozny Feliro, to my posnazemy stajnje a šhudžom šwulkim Džakom. St. 23, 26.

4. Šo byč ja cže pač dožo nekondžit, prošču ja, ty by žyl nas škotkim šyšhecž, po twojej Mitofži.

5. Pschetož my šmy tuteho Muža namažali šškodneho, a kiz Šmjeshč cžini šchirkim židam po žylej Šemi, a je Najwošebnišči teje Nazarenškeje Šekty:

1 Kral. 18, 17.

6. Kiz tejš špytal je, so by won tu žyrkež nešwojatu ščinit, kotrehož my tejš šmy žimali, a žychmy jeho šudžicž po naščim Šakonju.

7. Elšias, wošči Šetman, pač pschindže, a wša jeho šwulkež Možu šnaschich Kufow,

8. Pschikafa tejš jeho Škoržnikam, so bochu ktebi pschikšli, wot kotrehož ty možesh, jeli šo šo šam jesh wobhonicž, to šchirko shonicž, cžohodla my na njeho škoržimy. St. 23, 30.

9. A ktemu tejš rycžachu cži židži, a prajachu, šo šo tak ma.

10. Pawoł pač wotmolwi, jako jemu ton Bohot kiwasche, šo by rycžat: Dofelž wot wele

Ket hew sy Esudnik byl tute: mu ludu, da zu ja najkroblischo to, sctoz me nastupa, wupo: wedacz.

11. Ty mozesch posnac, so wjazy neje dnzli dwanacze Dnjow, jako ja sym pschis: schot do Jerusalema, so bych so modlit.

12. Tejj nejku me namakali we Zyrkwi, so bych snjekim rycal, aby Smjesch teho luda cjinił, ani we Schulach, ani po Mjesi. St. 25, 8.

13. Ani tejj nemoza woni to dowesi, czohož dla njek na mne sforza.

14. Tcho so pak ja psched tobu wusnaju, so ja po tym Duczu, kotroj woni Sektu me: nuja, tak sluzju temu Bohu mojih Wotzow, so wjerju schit: temu, sctoz pisane je we Sa: tonju a we tych Prophetach.

15. A mam tu Radziju kBo: hu, na kotruz tejj tuczi sami woczakujaja, so budze so stacz Horjestawanje tych Morowch, Prawych a tejj tych Neprawych.

16. Wo to ja so pak prozuju, so bych mjet Eswjedomnje bes Poruka psched Bohom a psched Ludzimi schudzom. St. 23, 1.

17. Ale po wele Ejetach sym ja pschischoł, a sym smilnych Darow pschineł swojemu Lu: du, a Wopory. St. 11, 29.

St. 21, 26. Gal. 2, 10.

18. Pschi tem namakachu me (so ja so dach we Zyrkwi czizic bez Kopota a bes Hautowanja) njekotri Zidzi i Asisteje. St. 21, 27.

19. Kosziz dymbeli psched tobu so postajicz, sforzicz, jeli so njescho kemni maju.

20. Aby nech tuczi sami wu: powedaju, hacz sctho Neprawo su na mni namakali, dokelz ja hiscicze psched Radu steju;

21. Riba teho jenickeho Esłowa dla, kotrej ja wolach stejazy bes nimi: Tcho Horjes: stawanja tych Morowch dla budu ja dzenz wot was wob: sforzenn. St. 23, 6.

St. 26, 6. St. 28, 20.

22. Jako pak to Felix biesche sluschal, wotlozi won jich, derje wedzimschi wo jich Duczu; a dziesche: Dnz Lisias, ton Het: man, pschindze, zu ja so wo to Wasche wobhonicz. St. 23, 26.

23. Pschikasa pak temu ni: schemu Hetmanej, so by Pawola rwerdzje dzerzal, jemu pak Po: koj dal, a nikomu newobarał wot tych Eswojich, so by jemu sluzil, aby knjemu khodzil.

24. Po njekotrych Dnjach pak pschindze Felix se swojej Zonu Drusillu, kotraj Zidowsta biesche, postla po Pawola, a posluchasche jcho wot teje Wje: ry do Krysta.

25. Jako won pak Rycz czi: nesche wot Prawdoszje, a Porzi: woszje, a wot pschichodneho Esudjenja; strozi so Felix, a wotmolwi: Njek mozesch wo: tendz; dnz pak budu Ezas mjecz, zu ja cze kasacz saso sawolacz.

26. A pschi tem pak so won nadziesche, so jemu wot Pawola budza Penesy date, so by jcho

puszczit; tehodla won jehó tejj husto ksebi sawola, a rostryczo: wasche so snim.

27. Po dwjemaj ljetomaj pał dosta Felir po sebi na swoje Mjesto Porziuka Festa. Felir pał žpsche židam Dobrotu wopokasacz, a wostaji Pawola po sebi jareho.

St. 25, 14.

Ton 25. Staw.

Pawol powola so psched Festusom na Kejjora.

Jako pał Festus do Kraja pschindze, czeniske won po czjoch Dnjach horje do Jerusalema sZesariu.

2. Duž sjewichu so psched nim ton woschi Mjeschnik, a czi Wosebnischi wot tych židow pscheczimo Pawolej, a proschachu jehó.

St. 24, 1.

3. A žadachu, so by jim tu Lubosž pscheczimo njemu wopokasat, a jehó dat do Jerusalema pschimesž; pschetož woni kakaču, so bychu jehó na Drosy stonzowali.

4. Duž wotmolwi Festus: Schaf budže Pawol dżeržany we Zesarii; a so won tejj sam we krotkim tam pocžene.

5. Kotsiž tehodla wot wasmoža, džesche won, nech sobu pschindu, a nech na njeho storža, jeli so nječajka Wina na tym Mužu je.

6. Jako pał pola nich wjazyniž, hač džesacz Dnjom, pobu, czeniske won do Zesarij. Nasajtra pał syže won so na

šudny Stól, a kasasche Pawola pschimesž.

7. A jako ton samy bu pschewedženy, wobstupichu jehó czi židži, kotsiž bjechu sJerusalema pschischli, a wedžechu wulke a cžeske Skorzby pscheczimo Pawolej, kotrež nemožachu dowesž;

8. Dokelž won so samolwi, a džesche: Ja nejšym nicžo ani pscheczimo židowskiemu Sakonju, ani pscheczimo Žyrkwi, ani pscheczimo Kejjorej strjeschit.

9. Festus pał žpsche židam Lubosž wopokasacz, wotmolwi Pawolej, a džesche: Zesch horje do Jerusalema hič, a tam tehodla šudženy byč pschedemnu?

St. 24, 27.

10. Pawol pał džesche: Ja steju psched Kejjorskim Stólom, tam mam so ja dacz šudžič. Židam žaneje Kschirwdy nejšym scžinit, kajž tejj ty najšjepe wjesch.

11. Ššym ja pał koho šschirwdžit, a nješčo Ššmercije hodne scžinit, da ja so newobaram wumrecž; jeli so pał nicžo neje, cžohož dla czi me wostorža, da me ničto jim nemože podacz; na Kejjora ja so powolam.

12. Duž rostrycza so Festus sRadu, a wotmolwi: Na Kejjora sy so ty powolał, Kejjorej pojndžesch.

13. A po nječetoch Dnjach pschindžeschtaj Kral Agrippas a Bernize do Zesarij, so byschtaj Festa powitalaj.

14. Jako pał wonaj tam wele Dnjom pobylaj bjeschtaj,

pschineske Festus psched Krala to
wot Pawola, a dzesche: Jedyn
Muž je wot Felixa jatn wosta-
jenn,

Et. 24, 27.

15. Kotrehož dla, jako we
Jerusalemi bjech, czi woschi
Mjeschnizy a Starschi tych ži-
dow pschedemne su stupili, a
proschachu psche Esud psheczi-
wo niemu.

Scht. 1. 2.

16. Kotrymž ja wotmolwich:
So Romskim to Waschnje ne-
je, so bychu jeneho Egloweka
dali skonžowacz, predy dylzi ton
Wobskorženy swojich Skoržni-
kow predy so by mjet, a Mjesto
dostal, so by so sawolwit na to,
ščtož jemu Winu dawaju.

5 Mojf. 17, 6.

17. Jako tehodla woni so
bem seindzecu, neczinjach ja
janeho Wotkoženja, synuch so
ton drubi Džen na sudny Etol,
a kasach teho Muža pschimesz.

18. Pshecziwo kotremuž czi
Skoržnizy, kiž podla stejachu,
janu Winu na njeho nepschiz-
nešecu, kotrejež so ja na-
džijach.

19. Woni pak njeotre Wo-
praschenja mjejachu pshecziwo
njemu wot swojeho Pschiboj-
stwa, a wot jeneho mormeho
Jesusa, wot kotrehož Pawol
prajesche, so je živy. Lut. 24, 23.

20. Jako pak ja so na to
Praschenje newustejach, džjach
ja, hacž won by žyl hicž do
Jerusalema, a tam wo to byč
budženn?

21. Jako pak Pawol so
powola, so by sshowany byl

Esudu teho Kejjora; pschika-
sach jeho sDžerjecž, hacž bych
jeho Kejjorej poštal.

22. Agrippas pak dzesche
Efestej: Ja sam tejj žyl teho
Egloweka rad šlyšhecž. Won
pak dzesche: Žutšje budžesch
jeho šlyšhecž.

23. Nasajtra tehodla pschin-
dzeschtaj Agrippas a Bernize
swulkim Wuhotowanjom, a
sajndzeschtaj do sudneje Kejjie
sHetmanami a wosčebnymi Mu-
žemi teho Mjesta, a jako Festus
pschikasa, bu Pawol pschimez-
dženn.

24. A Festus dzesche: Kralo
Agrippa, a schitzny wy Rusžy, kiž
wy tudy snami šze; tu widžicze
wy teho, kotrehož dla me ton
žyly židowski lud je prošyl we
Jerusalemi a tudy, a wolachu,
so so nesalezži, so by ton dljeje
živy byl.

Et. 22, 22.

25. A jako ja srosemich, so
won nicžo neje cžinil, so by
Esmercžje hodne bylo, a won
so sam na Kejjora bjesche po-
wolal, wobsanknych ja, so by
byl poštan.

Et. 23, 9.

26. Wot kotrehož ja nicžo
Wjesteho nimam, so bych temu
Knesej pišal. Tehodla sym
kasal, so by won psched was
pschimedženy byl, najwjazy pak
psched tebe, Kralo Agrippa, so
bych po tem Wobhonenju
njesčto mjet pišacz.

27. Pschetož mi so sda ne-
rosomna Wjež byčž, Žateho
pošlacž, a janeje Winy psche-
cziwo njemu nesjewicz.

Ton 26. Staw.

Parwoł dostane na swoje Samolwenje
wot Agrippa Eswjetfenje teje Re-
winofzje.

Agrippa pak dzjesche kParwolej:
Tebi je wotpuszczene, so mo-
zesh sam sa so ryczej. Duž
samolwi so Parwoł, wupsche-
strjewski Ruku:

2. Mi je jara lubo, luby Kralo
Agrippa, so ja dzens psched tobu
so samolwicz možu na to schitko,
cžohoj mi židzi Winu dawaju;

3. Najbole, so tebi su wje-
domne schitke Waschnja a Pra-
schenja tych židow. Tehodla
proschu cze, so by sczerpliwje na
mne poslušal.

4. Schaf wot mojeho žitwe-
nja wot Młodofzje hew, jako je
było wot Spoczatka bes mojim
Ludom we Jerusalemi, wedža
schitzy židzi,

5. Kotsij me dawno su snali
(jeli so wpli smjetstij), so po tej
najwotrischej Sekczi nascheje
Božeje Eslužby sym Phari-
sejski. St. 23, 6. Phil. 3, 5.

6. Njetk pak ja steju wobštor-
ženy wo tu Nadžiju teho Eslu-
žba, kotryž so stal je kBotžam
wot Boha, St. 13, 32.

St. 28, 20. 1 Mojs. 3, 15.

7. Kotremuž so nadžija te
dwanacze Narody tych Naschich
pschindž, psches Božu Eslužbu
wodnjo a wMožy stajnje. Teje
Nadžije dla, moj Kralo Agrippa,
na mne štorža czi židzi. St. 24, 15.

8. Što budže to pola was
sa newjerne šudžene, so Boh
Morwoch šbudži?

9. Mi je so wopravdži kame-
mu šdalo, so pscheczimo Mienu
Jesusa Nazarenškeho, mam wele
napscheczimo cžinicž. St. 8, 3.

St. 9, 1. St. 22, 4.

10. Jako ja tejj sym cžinil
we Jerusalemi, dzjež ja wele
Eswjatnych sym do Kłody san-
knuł, na kotrychž Mož dostajech
wot woschich Mjeschnikow; a
dnž woni štoržowani buch, sym
ja to Prawo pomhal wurex.

11. A po wšchitkich Škulach
ja jich husto cžwilowach a nu-
cžach, so bychu jich hanili, a
kječh jara nemdry na nich,
pscheshjebach jich tejj hač do
žusych Mjestow.

12. We tem, jako ja tejj
do Damasta dzječh, šMožu a
šPoruczenjom wot tych woschich
Mjeschnikow, St. 9, 2.

13. Pšhipošnju, moj Kralo,
widžich ja na Pucžu, so Eswjet-
toš šRebeš, jaknišča dnžli teho
Eštonža Jaknoš, me a tych,
kotsij somnu dzječh, wobšwjezi.

14. A dnž my schitzy na Še-
mju padžechmy, škyschach ja
Łoš, kotryž kemni rycjesche po
Hebrejsku: Saule, Saule, ščro
me pscheshjehaš? Ežeshko czi
budže pscheczimo Wotremu ko-
pacž.

15. Ja pak dzjach: Ščtu
šy ty, Kneže? Won pak dže-
sche: Ja sym Jesus, kotrehož
ty pscheshjehaš;

16. Ale postan, a štup na
šwojej Nošy, pschetož tehodla
sym ja so tebi šjewit, so byč
cze postajit sa Eslužomnika a

sa Śwjetka teho, sčtož ty by widjil, a sčtož tebi hiščnje budu siewicj.

St. 22, 15.

17. A ju cje wumoz wot teho luda, a wot Pohanow, kotrymž ja cje njetk pošjelu,

18. Krotowrenju jich Wo- cji, so bychu so wobrocjili wot Ejiemnosyje k Śwjetku, a wot teje Mozy teho Satana k Bohu, so bychu woni dostali Wodaczie, tych Riechow a to Herbstwo bes Wostweczenymi psches tu Wjeru do mne.

Ief. 35, 5.

Ephes. 1, 18. Jap. St. 20, 32.

19. Tehodla, Kralo Agrippa, nebjeh ja neposlušny temu nebestemu Widženju; Gal. 1, 16.

20. Ale pschpowedacj naj- prijety tym we Damasku a we Jerusalemi, a po wschjem Kraju teje Židowskeje, tejj Pohanam, so bychu Pokuru czinili, a so wobrocjili k Bohu, tejj czinili dostojne Skutki teje Pokury.

St. 9, 20.

21. Tehodla su me cji Židzi we Zyrkwi jimali, a pytali me moricj.

St. 21, 30.

22. Ale s Bozej Pomozu steju ja hiščnje hacj do tuteho Dnja, a swjetsju Matemu a Wulke- mu; neryczu tejj niczo, kiba sčtož cji Prophetojo su ryczeli, so so stacz dyrbesche, a Mojsaf,

Łuf. 24, 44. 2c.

23. So Kxystus je dyrbjal čerpicy, a ton Prienschi bycj steho Dorjejtawanja tych Mormych, a pschpowedacj to Śwjetko temu ludu a tym Pohanam.

1 Kor. 15, 20. Kol. 1, 18. Sjew. 1, 5.

24. Jako pak won so stem samolmi, džesche Festus swul- kim Łogom: Wlasnišč so, Pa- wole; twoje wulke Nawuknenje pschinese cje k Wlasnosji.

25. Won pak džesche: Moj drohi Festus, ja so neblasnju, ale ja ryczu prawe a mudre Sskowa.

26. Pschetoz ton Kral wo tem šitkim jara derje wje, ko- tremuž ja tejj kroblije ryczu. Pschetoz ja mam sa to, so niczo tu teho jemu neje potajene: pschetoz to we Kuczji so stalo neje.

Jan. 18, 20.

27. Wjerišč, Kralo Agrippa, tym Prophetam? Ja wjem, so wjerišč.

28. Agrippa pak džesche k Pa- wolej: Mato je treba, da by me naryczal, so bych Kschesjian buł.

29. Pawol pak džesche: Ja žadam wot Boha, nech je mato aby wele treba, so by niz jeno ty, ale tejj sčitzy, kotsij me džens klyšča, tajzy byli, jako ja byni; wumjenene pak su tute Swjastki.

30. Jako won to bjesche prajil, postaje ton Kral, a Bohot, a Bernize, a kotsij snimi šejdžichu,

31. A wostupiwšchi na Stro- nu ryczesche jedyn k druhemu, a džjachu, so tuton Ełlowek niczo neje czinil, so by Śsmercyje aby tych Swjastkow hodne bylo.

32. Agrippa pak k Festej reknu: Tuton Ełlowek budzi- sche moł puschczeny bycj, dy by so na Kejjora nepowolał.

Ton 27. Staw.

Pawołowe trafčne a djwne Wefenje na Łodji.

Jako pał wobfanknene bjesche, so bychmy ſo pſchewelli do Wałſkeje; podachu woni Pawoła a njeſkorych druhich Zatyh temu niſchemu Hetmanej, ſMenom Juliuſej, ſkejzorfkeho Wojſka.

St. 25, 12.

2. Jako pał my do Adramitiſkeje Łodzie ſtupichmy, ſo bychmy ſo po Aſiſkich Stronach pſchewelli, puſchczichmy ſo na Morjo; a bjesche ſnami Ariſtarchus Mazedonſki ſTheſaloniki. St. 19, 29.

3. A pſchindzechmy na drubi Džen do Sidona. A Julius ſo pſcheczimo Pałowej dobroczymje ſadzerža, wotpuſchzi jemu ſPſcheczjelam hič, ſo by wobſtarany był.

St. 24, 23.

St. 28, 16.

4. A wotſal ſo puſchczichmy, a weſechmy ſo nimo Zipruſa, tehodla, ſo nam Wjetry bjechu pſcheczimne.

5. A pſchewefechemy ſo pſches Morjo, kotrej je pola Ziljiſkeje a Pamphilisſkeje, a pſchindzechmy do Mira, Mjeſta Lizisſkeho.

6. A tam namaſa ton niſchi Hetman Alexandriſku Łodž, kotraj ſo wefeſche do Wałſkeje, a ſadži nas do neje.

7. A jako njeſkotre Dny neſpješnje ſo wefechemy, a ljedom wiſcheczimo Knidufu pſchindzechmy (pſchetož Wjetr ſo nam pſcheczimwiſche), wefechemy my ſo pſcheczimo Kretu nimo Mjeſta Salmona.

8. A ljedom nimo teho ſameho czenichmy, duž pſchindzechmy na njeſajke Mjeſto, kotremuž rjekachu dobrj Brjoh, pſchi kotremj bjesche bliſto Mjeſto Łafea.

9. A jako ſo wele Ejaſa bjesche minuſo, a njeſko to Weſenje na Łodzi trafčne bjesche, pſchetož tejj ton poſtny Ejaſ nimo bjesche; napomina jich Pawoł,

2 Kor. 11, 25. 26.

10. A prajefche knim: Wj Muzjojo, ja widžu, ſo to Weſenje na Łodzi ſKſchiddu a ſwulkejj ſchłodu ſo ſtač budže, ni jeno temu Małtadu a tej Łodzi, ale tejj naſchemu žiwenu.

11. Ton niſchi Herman pał wjazj wjerefche temu Kneſej teje Łodzie a temu Łodžnikej, hač temu, ſchtož Pawoł prajefche.

12. A jako ton Brjoh ſo nehodžefche, džejj bychu poboli pſches Symu, radžiſche jich wele, ſo bychu ſo wot tudj precj puſchczili, hač moli tał doſanucz do Wbdnizisſkeje, ſo bychu tam pſches Symu wotſali, pſchi Kretiſkim Brjoſo, ſredža Wjetra wot poł Połnja a wot poł Wecjora.

13. A jako ton Wjetr wot Połnja dujeſche, a ſa to mjejachu, ſo jim tał pojndže, kaj ſebi bjechu ſamjſlili, puſchczichu woni ſo wot Brjoha, a wefechu ſo bliſto pſchi Kreczi.

14. Niž dołho potom pał ſbježe ſo napscheczimo nej ſplny Wjetr, kotremuž rjekaju Ewroklidon aby Wjetr wot poł Rania a wot Połnozyj.

15. A

15. A jako ta Łodz bjesche sapschimnena, a nesamozesche so pscheczimo Wjietru stajicz, puszczichmy my ju po Wjietri, a tak so wesechmy.

16. My pak pschindzechmy knjekajkej malej Inzuli, kotrejz riekachu Klauda; tam mozachmy ljedom Łodziczku sapschijecz.

17. Tu wsachmy my, a schelzeje Pomozz pytawski podpacachmy Łodziczku kŁodzi, pschetoz my so bojachmy, so by na. Wjess panuka, puszczichmy Sengel delje, a buchmy tak weseni.

18. Jako pak psches wulke Newedro tam a sem metani bjechmy, wumetachmy my drubi Dzen ton Nakkad.

19. Na czeczi Dzen pak wuczisnychmy kami snaschimaj Rukomaj teje Łodzje Grat.

20. A jako ani Esłonzjo ani Wjesdn psches wele Dnjow so nepokasachu, a niz male Newedro nam nastaje, bje nam naposletku schitka Nadzija schudjom precz wsata, so bychmy moli bocz sDzerzeni.

21. A jako my tejj sa dothi Ejaß nebjechmy jydli, dujj stupi Pawol bredza bes nich, a dzesche: Lubi Muzjojo, wy sje dprbjeli nie posłuchacz, a wot Krety so precz nepuszczicz, a nam tajku Kschiwodu a Schkodu naczinicz.

22. Da schaf ja was njest napominam, so byschcze dobreje Myßlje byli; pschetoz wot was Jana Duscha nebudze Konz wsacz, kiba jeno ta Łodz.

23. Pschetoz we tej Nozj je pschi mni stal Zandzel Bozi (Krystus), kotrehoz ja bym, a kotremuz ja słužu.

1 Mojs. 16, 7.

24. Ton dzesche: Neboj so, Pawole, psched Kejzorom masch stacz; a laj, Boh je cze wobdarit se wschitkimi, kotstiz stobu so wesu.

St. 23, 11.

25. Zehodla, lubi Muzjojo, budzje dobreje Myßlje; pschetoz ja wjerju Bohu, so tak budze, kaj mi je powedzene.

26. My so pak knjekajkej Inzuli pschimesz mamy. St. 28, 1.

27. Jako pak schtyrnata Noz bje pschischta, a my po Adriatistim Morju so wesechmy; sesda so wokolo Polnozj tym Łodzniczam, so so jim njekajki Kraj pschiblizuje.

28. A puszczichu Wotornizu do Wody, a namakachu dwa zeczi Esahow koboło, a trochu dale so wesewski puszczichu sago Wotornizu, a namakachu pjatnacje Esahow.

29. Bojachu so pak, so snadnje wo statobne Mjesta moli sawadzicz, a czisnychu sadn sŁodzje schtyri Kotwizj, a proschachu, so by Dzen byl.

30. Jako pak czi Łodzniczj sebi myßljachu sŁodzje czeknucz, a Czolnik do Morja puszczichu, a wudawachu, jako zyli wot Sprjetka teje Łodzje te Kotwizj delje puszczicz;

31. Dzesche Pawol knischemu Hetmanej, a kтым Wojakam: Jeli so czi we Łodzi newostanu,

da wy pschi živenju mostacj nemożecje.

32. Duż wotrubachu Wojazp te Schtrypi teje Czotnizy, a puschczichu ju, so by wotpanuła.

33. A jako niest psche Dzen bocz, napominasche Pawol schitkich, so bychu pojndli, a dżesche: Dżen je schtrynaty Dżen, so wy czakacje a bes Żydzje sje byli, a nejsze niczo kšebi brali. Scht. 27.

34. Tehodla napominam ja was, so byscheje pojndli; to schaf budze kwaschej Strowosji šluzicz. Pschetoz samjeszje zane-mu wot was Łoß s Łowy nez budze wupanucz. Matth. 10, 30.

Łuf. 21, 18.

35. Jako pak to prajit bjesche, wsa won Kljeb, dżakowasche so Bohu pschedewschitkimi, a łamasche, a pocza jysz.

1 Sam. 9, 13. Jan. 6, 11.

36. Duż buchu schitzy ljespscheje Wyšlje, a wsachu tejj Żydz kšebi.

37. Nas pak schitkich roma-dżie we Łodzji bjesche dwje Szj, šedom dżefacz a schesz Duschom: St. 2, 41. St. 7, 14.

38. A jako s Żydzju bjechu nabyčeni, položichu woni tu Łodz, a wuczjgnychu to žito do Morja.

39. Jako pak Dżen bje, nez snajachu woni tu Semju, nez łajki morški Brjoh pak wuladachu, kiz Kamjo mjejesche; do teho šameho zychu woni tu Łodz sahnacz, dy by možno bylo.

40. A wuczjanuchu te Kotwizy, puschczichu ju na Morjo, rospuschczichu tejj te Swjastki

teho Prawidla, a sshotowachu Wlachu po Wjetši, a tak šo kBrjohu czenichu.

41. My pak sapadżechmy do Mjesta, kotrez swobeju Strownom Morjo mjejesche, duż storczi šo Łodz, a ton Prjotk wosta nez nuty stejo, Pošletk pak šo roslama wot tych šolnych Żolmow.

Matth. 8, 21. 2 Kor. 11, 25.

42. Tych Wojakow Kada pak bjesche, so bychu tych Žatych škonzowali, so by žadyn nepschepłowal a czeknuł.

43. Ale nišchi Hetman psche Pawoła s Dżeržecz, a nepschida jim jich Samyšlenje; pschikafa pak tym, kiz płowacz možachu, so bychu šo najpredy do Morja puschczjili, a na Brjoh wojščli.

44. Tym druhim pak, so bychu niekotši na Desfach, niekotši na Kruchach wot teje Łodzje wupłowali. A tak sta šo, so schitzy strowi na Semju pschindżechu.

Scht. 24. 25.

Ton 28. Staw.

Pawoła Dżim we tej Inšuli Melite; Pschichod a Samolwenje we Romi.

A jako my strowi bjechmy wustupili; posnachmy my, so tej Inšuli Melita rjekachu. Szj jusz Ludzjo pak nam newopołasachu mału Łuboš. St. 27, 26.

2. Pschetoz woni sapalichu Romadu Drewa, a wsachu nas schitkich horje, Dejščja dla, kotryž nas bjesche napanuł, a tejj Šymy dla. 2 Kor. 11, 27.

3. Jako pak tejj Pawol Romadu Droba bjesche sebral, a

na Wohen poloził; wussoczi Jeszczer wot Czoploty, a buże so na jeho Kuku.

4. Jako czi Ludzjo widzichu, so to Smjerjo na jeho Ruzy wisy, djachu woni bes sobu: Samjernje, tuton Czlowek je Mordar, kotremuž to Weczenje Bože neda žiwemu bycz, hacž won runje sMorja je strowy wojschot.

5. Ale won wotcžaje to Smjerjo do Wohenja, a nebu jemu niczo. Mark. 16, 18.

6. Woni pak woczakowachu, hacž by won sacžjekat, aby morwy delje panuť. Jako pak dotho woczakowachu, a widzichu, so so jemu niczo Steho nesta; djimachu woni so a djachu, so won je Boh.

7. Nschi tem samem Mjeszi pak mjejesche teje Znsulje Woschi, sMenom Publius, swoje Kubla; ton ws a nas horje, a hospodowasche nas lubosnje psches czi Dny.

8. Sta so pak, so ton Nanteho Publiusa na Symnu a na Czermenu khorj ležjesche. Ktemu sajandje Pawoť, modlesche so, a polozi Ruzy na njeho, a mustrowi jeho. Matth. 8, 14.

9. Jako so to bjesche staťo, pschistupichu tejj drusy, korszj we tej Znsuli khorj bjechu, a dachu so mustrowicz.

10. Czi sami nam tejj wulku Czesz wopokasachu, a jako precž cženichmy, nakładzechu woni nam do Łodzie, schtož nam treba bjesche.

11. Po czjoch Mjeszazach pak puszcžichmy my so precž na jejnej Alexandriskej Łodzi, kotraž psches Symu na tej Znsuli bjesche byťa, a mjejesche Enamjoty tnych Dwojnikow.

12. Pschindzechmy tak do Sirakusy, dzej my psches czi Dny wostachmy.

13. Wot tudy so dale wesechmy, a pschindzechmy do Regly; a po jennym Dnju, jako so Wjeter wot Polnja sbjenu, pschindzechmy ton drubi Džen do Puteolow.

14. Tam namakachmy Bratrow, a bychmy wot nich proscheni, so bychmy pola nich sedom Dnjow wostali. A potom tak pschindzechmy do Roma.

15. A wot tudy, jako czi Bratsja wot nas bjechu kłwischeli, pschindzechu woni nam napscheczjwo hacž kAppiufowemu Miestku a hacž kczjom Korczmam. Jako Pawoť tnych wulada, dżakowasche won so Bohu, a mjejesche dobru Nadžiju.

16. Jako my pak do Roma pschindzechmy, poda ton nischi Hetman tnych Zatyč temu woschemu Hermanej. Ale Pawoťej bu wotpuszczene, so mozesche wostacz, dzej won zysche, sjennym Wojakom, kotryž by jeho ladať. St. 23, 33. St. 24, 23. St. 27, 3.

17. Sta so pak po czjoch Dnjach, so Pawoť tnych Woszebnych tnych Židow romadu sawoťa. Jako so pak czi bjechu sejschli, reknu won knim: Wy Muzojo, lubi Bratsja, ja niczo nejšyni cžiniť pscheczjwo naschemu Lu-

du, ani pshecziwo wotzowšim
Wustajenjam; a tola šym jatn
šJerusalema podaty do Rom-
škich Rukow. St. 23, 1.

18. Čzi šamni psheštyšchachu
me a yychu me pušchyciz, dokelž
žana Wina teje Šsmerczje na
nmi nebješhe knamakanju.

19. Jako pač čzi židži šo
temu pshecziwiche; buch ja nu-
čzeny, na Kežžora šo pomolačž,
niž pač, jako bych ja nješcto mjet,
moj lud wobštoržicž. St. 25, 12.

20. A da tehodla šym ja was
kšebi prošyl, šo bych was wola-
dač a šwami ryczał; pschetož
šRadžije šIsraelskeje dla šym ja
šym Kečasom wobdaty.

St. 23, 6. St. 24, 21. St. 26, 6. 7.

21. Woni pač džjachu knje-
mu: My nešymy ani Pišma
dostali se židowškeje twoje dla,
ani težž žadyn tych šBratrow neje
pschiščoš, kotryž by nješcto šSte-
ho wot tebe powedač aby ryczał.

22. Da šhač žemy my wot
tebe štyšhecž, šcto ty myšlišč.
Pschetož šhač wot tuteje šEktu
je nam wjedomne, šo na wšchiech
šStronach jej budže pshecziwo
ryczane. St. 24, 14. Łuf. 2, 34.

23. A jako jemu šDžen bjechu
poštajili, pschindže jich wele knje-
mu do šHospody, kotrymž won
wuloži a wobšwjetši to šKra-
lestwo šBože, a přiedomasche
jim wot šJesufa se šSakonia
šMošafaweho, a štych šProphe-
tow, wot šKanja hač do šWe-
čžora. St. 26, 22.

24. A nješotši wjerjachu temu,

šctož bu pražene; nješotši pač
newjerjachu. St. 17, 4.

25. Jako pač bes šobu šŽeneje
šMyšlje nebjechu, wotendžeču
šwoni, jako šPawoł to jene
šŠtowo wurycza: šDerje je
šhač šwójaty šDuch pražil psheš
šProphetu šJesaiasa knašchim
šWotžam, 2 šPjetr. 1, 21.

26. A ryczał: šDži štutemu
šLudu, a reč: šWušchomaj
šbudžeče štyšhecž, a neštošemicž;
a šWocžomaj šbudžeče widožičž,
a nepošnacž. šJef. 6, 9. 10.

šMatth. 13, 14. šMarč. 4, 12. šŁuf. 8, 10.
šJan. 12, 40. šRom. 11, 8.

27. Pschetož tuteho šLuda
šWutroba je šašakta, a štyšča
čješčžy šWušchomaj, a džje-
šmaju se šwójimaj šWocžomaj,
tač, šo bychu we šwójim šČažu
newidožili šWocžomaj, a neštyš-
šcheli šWušchomaj, a neštoš-
šmili we šWutrobi, a šo newob-
šrocžili, šo bych ja jim pošhač.

28. Duž tehodla budžž wam
šwjedomne, šo to šŠobžje je šPo-
šhanam pošłane, a woni budža jo
štyšhecž. St. 13, 38. 46. šPš. 18, 45.

29. A džž won to wuryczał
šbješhe, wotendžeču čzi židži,
a mjejachu wele šKošryčženja
bes šobu.

30. šPawoł pač wošta psheš
šžyli džwe ščeczi we šam šwojei
šHospodži, a beresche šhorje ššit-
šlich, škštyž knjemu nuž šajndžeču.

31. Přiedomasche to šKra-
šlestwo šBože, a wučješhe wot te-
šho šKnefa šJesom šKryšta se wšče-
šKrobtošžu bes šKafasanja.

List świateho Pawola na Romskich.

Ton 1. Stav.

Za Prawdosz nepschindje steho Sako-
nja teje Nature a jeho Skutkow,
pschetoz schitzy Pohanjso su Kjesch-
nizy a Neprawi.

Pawol, Wotrocžk Jezom Kry-
sta, powołany Zaposchtol, wot-
djeleny kprjedowanju to Evan-
gelion Bože. Zap. Et. 9, 15.

Gal. 1, 15.

2. (Kotrez won predy sklubil
je psches swojich Propchetow we
tem swjatem Nismi.)

Lit. 1, 2. Zap. Et. 3, 21.

3. Wot swojeho Ssyna,
kotrzj so je narodzil se Ssyn-
nja Dawitoweho po tem Ejjeli,
2 Sam. 7, 12.

4. A moznje wopokasany
Ssyn Boži, po tym Duchu,
kotrzj po swjeczi, wot teho Eža-
fa, jako won stanul je wot
Morwch, Jezus Krystus, nasch
Knes, Jan. 10, 36. Hebr. 1, 5.

Et. 5, 5.

5. (Psches kotrehož sym
dostali Radu a Zaposchtoski
Hamt, so bychmy bewschitkich
Pohanow tu Poskuschnosz teje
Wjery pschinešli we jeho Meni:
Zap. Et. 9, 15. Rom. 16, 26.

6. Skotrychj wy tejj njekotři
še, powołani wot Jezom Krysta.)

7. Schitkim, kotřiž we Romi
su, tym Lubšim Božim a po-
wolany Sswjatym: Nada
budj swami, a Pošoj wot Boha,
nascheho Wotza, a wot teho
Knesa Jezom Krysta. 1 Kor. 1, 2.

8. Najpredy dzakuju ja so
swojemu Bohu, psches Jezom
Krysta, sa was schitkich, so
wascha Wjera po wschjem
Sswjeczi ma Kwalbu a Ežej.

1 Kor. 1, 4. 5. 1 Ežej. 1, 8.

9. Pschetoz Boh je moj
Sswjetk (kotremuž ja sklužu we
swojim Duchu we Priedowa-
nju teho Evangeliona wot jeho
Ssyna), so ja bes Pschestacija
na was spominam, Et. 9, 1.

Phil. 1, 8. Ephes. 1, 16.

10. A kojždy Ežaš we swojej
Modlitwi proschu ja, dy by nje-
dy Beža Wola byla, so mi
dobry Pucz by napanul, so
bych kwam pschischoł.

Et. 15, 23. 32.

11. Pschetoz ja žadam was
widžicj, so bych wam widžielil,
njekajki duchomny Dar, so bysch-
cže pošolnjeni byli; Et. 15, 23.

12. To je, so bych ja pornjo
wam troschtowany byl, psches
waschu a moju Wjeru, kotruzj
bes sobu mamy. 2 Pietr. 1, 1.

13. Nochju wam paš sdžer-
žecz, lubi Bratsja, so husto sym
sebi priotk wsak kwam pschindj
(sym paš hacj do teho Ežafa
Sadžjetanje mjet), so bych tejj
bes was njekajki Wuzitk pschi-
nešt, runje jako bes druhich
Pohanow. 1 Ežej. 2, 18.

14. Ja sym Dožnik Gri-
chow a Negrichow, Mudrych a
Nemudrych.

15. Tehodla tak mele, jako
na mni je, sym ja hotowy, tejj

wam we Romi to Evangelion
prjedowacj. Jap. St. 28, 31.

16. Pſchetoz ja ſo nehanibuju
teho Evangeliona wot Krysta;
pſchetoz Moz Boza je, kotraž
ſbožnych czini ſchitkich, kotsiz na
to wjerja, židow woſebi, a tejj
Griehom. Pf. 40, 10. Pf. 119, 46.

17. Pſchetoz ſo we tem ſa-
mem budže ſjewena ta Praw-
doſz, kotraž pſched Bohom
pſtačzi, a pſchindže ſWjery do
Wjery; jako tejj piſane ſteji:
Prawy pak budže po ſwojej
Wjeri žimy.

Et. 3, 21. 22. Hab. 2, 4. Jan. 3, 36.

Gal. 3, 11. Hebr. 10, 38.

18. Pſchetoz Bozi Njew ſNe-
beſ budže ſjeweny na wſchu
Besbožnoſz a Neprawdoſz tych
Ludzi, kotsiz tu Prawdu we
Neprawdoſzi ſadzerja.

19. Pſchetoz ſo my wjemy,
ſo Boh je, to je jim ſjewene;
pſchetoz Boh je jim to ſjewit,

Jap. St. 14, 15.

20. Stem, ſo Boza Nemi-
domnoſz, to je, jeho wječna
Moz a Bojſtvo, budže widžene,
dnž my na Skutkach to ſroſemi-
my, jako to je to Stworenje
teho Swjeta, tak, ſo woni
beſ Samolwenja ſu.

21. Dokelž wedžichu, ſo Boh
je, a nejſu jeho częſili jako Bo-
ha, ani ſo jemu dżakowali;
ale ſu we ſwojich Myſlach kni-
czomni ſczineni, a jich nemudra
Wutroba je ſacžmena. Eph. 4, 18.

22. Dnž ſu-ſo ſa Mudrych
mjeli, ſu woni Wlaſni ſczineni;
Jer. 10, 14. 1 Kor. 1, 20.

23. A ſu pſchewobrocžili tu
Kraſnoſz teho neſachodneho
Boha na Podomnoſz, ſo by
podomna byla na ſachodneho
Cžloweka, a tejj podomna na
Ptaki, na ſchyrinohate a po
Semi tažaze Smjerjata.

5 Mojj. 4, 15.

24. Tehodla je jich Boh tejj
podał do žadoſow jich Wuro-
bow, kNecjſtoſzi, ſo bychu ſa-
hanibili ſwoje Cžjeta beſ ſobu

Jap. St. 14, 16. Pf. 81, 13.

25. Kotsiz Božu Prawdu ſu
pſchemjenili na Lžu, a ſu cęſili
a ſlužili Stworenju bole dnžli
Stworiczelej, kotryž kwaleny je
do Wječnoſzje. Hamen. St. 9, 5.

26. Tehodla je jich tejj Boh
podał do hanibnych Loſchtow.
Pſchetoz jich žony tejj ſu pſche-
mjenile to ſebi pſchirodžene
Wužiwanje do teho, kotrež je
pſhecžimo pſchirodženemu.

3 Mojj. 18, 23.

27. Tehorunja tejj Muſy
ſu wopusčžili to pſchirodžene
Wužiwanje tych žonſkich, a ſu
ſo roſpali me ſwojich žadoſach
jedn druhemu, a ſu Muſ
ſMuſtim Hanibu czinili, a tak
pramu Sdu ſwojeho Wtuda
(jako tejj bycz dyrbeſche) ſam
na ſebi doſtali. 1 Kor. 6, 9.

28. A runje jako ſo nejſu
wobhonili, ſo bychu Boha po-
ſnali, duž je jich Boh tejj podał
do pſchewrocženeje Myſlje, ſo
czinja, ſchtož ſo nehodži,

29. So ſu poſni ſcheje
Neprawdoſzje, Kurwarſtwa,
Kſchidwy, Łakomſtwa, Sloſzje,

potni Sarwiszje, Mordarstwa, Eswarenja, Ležnoszje, a sſeho Waſchnja,

30. So ſu, kotſiž ſa druhimi Ljudzimi ſcho Ste potajnje rycza, teiž, kiž na druhich ſjawnje tju, teiž Boha Szapnižy, hanli- mi, hordži, Kwalerjo, ſchłodni, Starschimaj nepoſlušni,

31. Nemudri, neſmjerni, be wſcheje Luboſzje, neſjednocziwi, neſmilni,

32. Kotſiž to Bože Prawo wedža (ſo kotſiž to czinja, Esmerczje hodni ſu) a ſchaf niž jeno ſami te Wjezy czinja, ale maju teiž Spodobanje nad ty- mi, kotſiž je czinja. Hoſ. 7, 2. 3.

Ton 2. Staw.

Eji židži ſu taſ derje Rjeſchnižy jako Pohanjjo, hacj ſo runje teho Sa- tonja Moſſaſoweho a teho Wobrie- janja kwalja.

Lehodla, o Ežlowecze, nemo- žeſch ty ſo ſamolwicž, ſchruž ty ſy, kotryž žudžiſch. Pſchetož we czinjž ty druheho žudžiſch, ſatamaſch ty ſo ſameho; do- kelž runje to cziniſch, ſchtož žudžiſch. Matth. 7, 2.

Marf. 4, 24. Łuf. 6, 38.

2. My paſ wjemy, ſo Boži Eſud je prawy nad tymi, kot- ſiž to czinja.

3. Pomyſliſch ty paſ ſebi, o Ežlowecze, kiž tych žudžiſch, kotſiž taſ czinja, a cziniſch teiž to ſamo, ſo ty budžeſch Bože- mu Eſudu wojndž?

4. Aby ſazpiſch ty to Bo- haſtowo jeho Dobrocziwoſzje,

ſczerpliwoszje a Dothoczaka- nja? Newjeſch, ſo Boža Dobro- cziwosž cze k'Woluczi wedže?

5. Ty paſ po ſwojej ſtwerdnes- nej a nepokutnej Wutrobi fro- madžujeſch ſam ſebi Njew na ton Džen teho Njewa, a teho Sjewenja teho praweho Eſuda Božeho.

6. Kotryž budže koždemu dačj po jeho Eſutkach; Ief. 40, 10. Jer. 17, 10. Pf. 62, 13. Matth. 16, 27.

1 Kor. 3, 8. 2 Kor. 5, 10.

7. Kwalbu, a Ežeſ, a Neſa- chodnoſž tym, kotſiž ſczerpliwje we dobrich Eſutkach ſteja ſa tym mjecznem živenjom;

8. Tym paſ, kotſiž Eswadnižy ſu, a na Prawdu nepoſlušajju, ale poſlušajju na Neprawdu, Nenadu a Njew; Hoſ. 4, 4.

Eſr. 8, 22. 2 Eheſ. 1, 8.

9. Epschnoſž a Ežeſnoſž na wſchje Duſchje tych Ežlowekow, kotſiž Ste czinja, najpredy tych židow, a potom teiž Grichow;

Et. 3, 9.

10. Ale Kwalbu, a Ežeſ, a Pokoj ſchitkim tym, kotſiž Dobre czinja, najpredy židam, a potom teiž Griham.

11. Pſchetož žane Poladanje na Parschonu pſched Bohom neje. Jap. Et. 10, 34.

12. Pſchetož kotſiž beſ Safo- nja ſu ſrjeſchili, tajžy budža teiž beſ Sakonja ſhubeni; a kotſiž pſchi Sakonju ſu ſrjeſchili, cži budža pſches Sakon žudženi:

13. (Pſchetož pſched Bohom nejſku, kotſiž ton Sakon ſkypſcha, prawi; ale kotſiž ton Sakon

czinja, czi budzja prawiczinieni. 1 Jan. 3, 7. Jak. 1, 22. 25.

14. Pſchetoz dny Pohanjo, kotsiz teho Sakonja nimaju, a rola teho Sakonja Skurf mot Pſchirodzenja czinja, czi ſami, dokelz teho Sakonja nimaju, ſu woni ſami ſebi Sakon,

15. Stem, ſo woni wopokaza, ſo teho Sakonja Skurf je we jich Wutrobach ſapifany, a jich Sswjedomnje wobſwojefi jim tejj to, ktemu tejj jich Myſlje, kotrez ſo bes ſobu wobſforza aby tejj ſamolwja.)

16. Na ton Djen, dny budze Boh to Potajne tych Ludzi pſches Jeſom Krypſta ſudzicz, po mojim Evangeliiu. Prijed. 12, 14.

Matth. 25, 31.

17. Kadaj ſo pak, tebi rjekaju žid, a ty ſo ſpuſchczješ na Sakon, a kwalifch ſo Boha,

18. A wješch ieho Wolu, a dokelz ty ſy ſe Sakonja rosmuczenn, ſpntujješ ty, ſchto to Ejeſche je;

19. A maſch ſa to, ſo ty ſy Wedjer Sslepych, a Sswjerto tych, kotsiz ſu we Ejjemnoſzi,

20. Miſchter tych Nemudrych, Wuczer tych Łupnych, maſch Roſmuczenje, ſchto jedyn dyrbi wedzicz, a ſchto prawe je we Sakonju.

21. Wuczifch tehodla druhich, a ſam ſo pak newuczifch. Ty prijedujješ, ſo nedyrbja kranucz, a ty ſam kranješch. Matth. 23, 4.

22. Ty prajifch, ſo nedyrbja Mandželſtwo łamacz, a ty ſam Mandželſtwo łamajſch. Tebi je

roſno pſched Pſchibohami, a ſy ſam Bozi Kubežnik.

23. Ty kwalifch ſo teho Sakonja, a ſam pak hanifch Boha pſches Pſcheſtupenje teho Sakonja. St. 9, 4.

24. Pſchetoz waſche dla budze Boze Meno hanene bes Pohanami, jaſo piſane ſteji. Ief. 52, 5.

Ej. 36, 20. 23. 1 Tim. 6, 1.

25. Pſchetoz Wobrijesanje je ſchał wuzitne, budžješli ty Sakon djerzcz; budžješli pak Sakon pſcheſtupicz, da twoje Wobrijesanje je ſczinene Newobrijesanje. Jer. 4, 4. St. 9, 25. 26.

26. Jeli ſo tehodla Newobrijest to Prawo we Sakonju djerzi, nebudze da jeho Newobrijest ſa Wobrijest djeržany?

27. A budze tak, ſchtoz ſ Pſchiroda je Newobrijest, a ton Sakon dopelni, tebe ſudzicz, kiz ty pod Buchſhtabu a Wobrijestom teho Sakonja Pſcheſtupnik ſy.

28. Pſchetoz ton neje žid, kotryz ſwohnikach žid je, ani to neje Wobrijesanje, kotrez ſo ſwohnikach na Ejjeli ſtane.

29. Ale ton je žid, kotryz ſnužkach potajenn je; a to Wobrijesanje teje Wutrobny je Wobrijesanje, kotrez we Duchu a niz we Buchſhtabi ſo ſtane, kotrehoz Kwalba neje ſLudzi, ale ſBoha. 5 Mojj. 30, 6.

Ton 3. Staw.

Ła Prawdoſz pſchindje ſWjern.

Schto da maju židzi wjazy (dnyli Pohanjo)? aby kaſki Wuzitk pſchineſe to Wobrijesanje?

2. Sawjeshje jara wulki. Pshetoz najpredy je jim domjere, schtoz Boh je ryczał.

Ps. 147, 19. 20. Jap. Et. 7, 38.

3. So pak njekofsi newjerja do teho sameho, schto je na tem? Dyrbjala jich Newjera Božu Wjeru kniczomnu czinicz? 4 Mojs. 23, 19. Rom. 9, 6.

Et. 11, 29. 2 Tim. 2, 13.

4. Boh teho nedaj! Nch pak wele sterje tak wostane: Boh je Prawdy Rycznik, ale kojdy Eglowek Lhar; jako pifane steji: So by ty prawy byl we swojich Estowach, a pschewinut, dnz budzesch budzenny.

Jan. 3, 33. Lit. 1, 2. Ps. 62, 10.

Ps. 116, 11. Ps. 51, 6.

5. Jeli pak tak, so nascha Newprawdosz Božu Prawdosz czeszi; schto zemny prajicz? Je Boh tejj neprawy, so won so na to nje wa? (Ja ryczu tak po ludu.)

6. Boh teho nedaj! Kaf by Boh Eswojet mot budzicz?

1 Mojs. 18, 25.

7. Pshetoz jeli so Boža Prawdosz psches moju Łzu krasnischa budze kjeho Ejeszi, czohodla dyrbjal ja hischje jako Rjeschnik budzenny bycz? Et. 6, 1.

8. A niz wele sterje tak czinicz (jako mot nas sje rycza, a jako njekofsi wudawaju, so my prajim): Ejinmy ste Wjczy, so by Dobre pschischlo? Kotrych Satamanstwo je zylje prawe.

9. Schto da prajimy njest? fmy my Židzi schto lepschi (dnzli Bohano)? Zylje niczo; pschetož my fmy predy dowodli, so my

schitzy, Židzi a Grichy, pod Rjechom fmy. Et. 11, 32.

Gal. 3, 22.

10. Jako tejj pifane steji, so žadyn prawy neje, tejj niz Žedyn; Ps. 14, 3. Ps. 53, 4.

11. Žadyn neje, so by rosomny byl; tejj nichto neje, so by so po Bosy praszal.

12. Woni su schitzy wotstupilili, a schitzy rofni; žadyn neje, so by Dobre czinik, tejj niz jedyn.

13. Žich Schija je wotewreny Row, se kwojimi Jasokami woni so pschischlodza, jeschczerski Žed je pod jich Hubomaj.

Ps. 5, 10. Ps. 140, 4.

14. Žich Rot je pošny Saklescja a Schibalstwa; Ps. 10, 7.

15. Žich Nohi su spjeschne Krowjerosleczu. Pschischl. 1, 16.

Jes. 59, 7.

16. Na jich Puczach je lute Storcjenje a Wjeda;

17. A wot Puczja teho Mjera woni niczo newedza.

18. Žana Bohabojasnosz neje psched jich Woczomaj.

Ps. 36, 2. 1 Mojs. 20, 11.

19. My wjemny pak, schtož Sakon praji, to praji won tym, kotfisz pod Sakonjom su, tak, so by schjeh Rot satykan byl, a schitkon Eswojet Bohu winosy ty byl.

Ps. 107, 42.

Ez. 16, 63. Gal. 3, 10. 22.

20. Tehodla tejj žane Ejezo se Skufkow teho Sakonja pschelim nemože prawe bycz; pschetož psches Sakon pschindze? snaczje Rjechow. Gal.

Ps. 143, 2.

21. Ale njetk pač je bes Sakonja ta Prawdosz, kotraž psched Bohom placzi, sjewena, a wobšrojetsena, psches ton Sakon a tych Prophetow.

Jan. 5, 46. Jap. St. 10, 43.

22. Ja ryczu pač wot tajkeje Prawdoszje psched Bohom, kotraž pschindže psches Wjeru do Jesom Krysta fšchitkim a na wschitkich Wjerjazych.

23. Pšchetoz tudn neje žane Rosdžjenje; ale schitzy su Njeschnizy, a nimaju teje Kwalby, kotruž woni na Bosy inječ dyrbeli; St. 10, 12. Gal. 3, 28.

24. A budža bes Saslužby prawi czineni sjeho Nady, psches to Wumozjenje, kotrež psches Krysta Jesuša so stalo je;

Ephes. 2, 8.

25. Korrehoz Boh je wustajit sa nadny Stof psches Wjeru we jeho Krwi, so by won tu Prawdosz, kotraž psched nim placzi, wopokasat psches Spuschczenje tych Njehow, kotrež bacž do teho Czasa bjechu woštate we Rozej Sczerpliwoszi;

3 Moif. 16, 15. Hebr. 4, 16.

26. So by won we njetzischim Czasu wopokasat tu Prawdosz, kotraž psched nim placzi, tak, so by won sam prawy byl, a praweho czinit teho, kotryž je teje Wjerny do Jesuša.

27. Dže tehodla wostane ta Kwalba? Konž ma! Pšches kotry Sakon? Pšches Skutkow Sakon? Niž tak, ale psches teje Wjerny Sakon. St. 2, 17. 23.

St. 4, 2. 1 Kor. 1, 31.

28. Pšchetoz my sa to mamy, so Czlowek prawy budže bes teho Sakonja Skutkow, (jeno) psches Wjeru. Gal. 2, 16.

29. Je da Boh jeno židow Boh? Neje won pač tež Pohanow Boh? Haj samjernje je won tež Pohanow Boh.

St. 10, 12. Mal. 2, 10. 1 Kor. 12, 6.

30. Pšchetoz lutki jedyn Boh je, kotryž prawe czini to Wobczjesanje steje Wjerny, a ton Newobriest (Pohanow) psches tu Wjeru.

31. Kak? Czini my da Sakon kniczomny psches Wjeru? Boh teho nedaj! Ale my stwerdzimy ton Sakon. Matth. 5, 17. 18. 19.

Ton 4. Staw.

Za Prawdosz teje Wjerny budže psches Abrahamowy Hxempel wuložena.

Schto prajimy pač wot nascheho Worza Abrahama, so won je namakal po tem Czjeli?

2. Zo my prajimy: Jeli Abraham psches Skutki prawy, da ma won derje Kwalbu, niž pač psched Bohom.

3. Pšchetoz schto praji to Pišmo? Abraham je Bohu wjerit, a to je jemu sa Prawdosz pschizypite. 1 Moif. 15, 6.

Gal. 3, 6. Jaf. 2, 23.

4. Temu pač? kotryž Skutki czini, nebudže Sda Madu pschizypita, ale so won sebi tak saslužit je. St. 11, 6.

Matth. 20, 7. 14.

5. Temu pač, kotryž Skutki neczini, wjeri pač do teho, kotryž Besbožnych prawych czini;

temu budže jeho Wjera pschizipita sa Prawdosz. St. 3, 28.

6. Jako tež Davit praji: Za Sbožnosz je jeno teho Człomka, kotremuž Boh pschizipi tu Prawdosz bes Skutkow, dnž won refne:

7. Sbožni su czi, kotrymž jich Wschestupenja su spuszczene, a kotrymž jich Njehci su pschizipite. Ps. 32, 1. 2.

8. Sbožny je ton Muž, kotremuž ton Knes Stosz nepschizipi.

9. Za sama Sbožnosz pak, dže mona na to Wobriješanje, aby na ton Rewobriješ? Wp dymbim schaf prajicz, so Abrahamej jeho Wjera sa Prawdosz je pschizipita.

10. Kak je mona pak jemu pschizipita? We Wobriješanju aby we Rewobriješku? Wjeshje niž we Wobriješanju, ale we Rewobriješku.

11. Zo Enamjo pak teho Wobriješanja dosta won, so by Cygel bylo teje Prawdosz; je teje Wjern, kotruž won hiszczje we tym Rewobriješku dostaje, tak, so by won Wotz byl schitkich tch, kotsiž wjerja we tym Rewobriješku, so by tym samym to tež pschizipite bylo sa Prawdosz; 1 Mojs. 17, 10.

12. A so by won tež byl Wotz teho Wobriješanja, niž samych tch, kotsiž Wobriješanja su, ale tež tch, kotsiž chodža we Stopach teje Wjern, kotraž bjesche we tym Rewobriješku nascheho Wotza Abrahama.

13. Pschetož ton Eslub, so won dyrbesche bycz Herba teho Eswjeta, neje so stal Abrahamej, aby jeho Eshmenju, psches Sakon, ale psches tu Prawdosz teje Wjern. 1 Mojs. 17, 2. 6.

14. Pschetož jeli so czi se Sakonja Herbojo su; da ta Wjera niczo neje, a ton Eslub je kniczomny sczineny. Gal. 3, 18.

15. Dokelž ton Sakon jeno Njew nacžini; pschetož džež neje Sakon, tam tež neje Wschestupenje. St. 3, 20.

St. 5, 13. St. 7, 8. 10.

16. Tchodla dyrbi ta Prawdosz psches tu Wjeru pschindž, tak, so by mona byla sradu, a ton Eslub twerdy mostak schitkemu Eshmenju, niž jeno temu samemu, kotrež pod Sakonjom je, ale tež temu, kiž Abrahamoweje Wjern je, kotryž je Wotz nas schitkich. Gal. 3, 18.

17. Jako tež pišane steji: Za kym cze mustajit sa Wotza wele Pohanom psched Bohom, kotremuž ty wjerit su, kotryž žiwych cžini Mornyh, a woła temu, kotrež neje, so by bylo.

1 Mojs. 17, 5.

18. A won je wjerit na Nadžiu, džež žana Nadžija nebesche, tak, so by won byl Wotz wele Pohanom, jako tež knjemu prajene je: Tak budže tvoje Eshmjo. 1 Mojs. 15, 5.

19. A won nebu słaby we Wjeri; tež nepolada won na swoje Czjelo, kotrež njest bjesche morene, dokelž won skoro na Sto ljet stary bjesche;

niz na ton moreny život teje
Sarp. 1 Mojs. 17, 17.

20. Pšchetoz won newosta
na tym Sslubi Božim s Njemje-
ru, ale pošplni šo we Wjeri,
a dawashe Bohu Kwalbu,

Hebr. 11, 7.

21. A mjejeshe to sa wjeste,
šhtož Boh lubi, so won tejš
može to czinicž. Ps. 115, 3.

Jef. 59, 1. Łuf. 1, 37.

22. Tehodla je tejš jemu to
sa Prawdosž pšchizpite;

1 Mojs. 15, 6.

23. To paš neje pišane jeho
šameho dla, so to jemu je
pšchizpite;

St. 15, 4.

24. Ale tejš nasche dla, ko-
tromž dyrbi bycz pšchizpite, jeli
so wjerimy do teho, kotryž na-
scheho Knesa Jesusa je wot Mor-
mnych sbudzil;

Jap. St. 2, 24.

25. Kotryž je naschich Rje-
chow dla podaty, a nascheje
Prawdosžje dla sbudzenny.

Ton 5. Staw.

Wot njekotrych Płodow teje Praw-
dosžje teje Wjery. Krystus a Ha-
dam budžetaj pornjo šebi djeržanaj.

Dokelž tehodla šmy prawi czi-
neni pšches Wjeru; da mamy
Pošoj s Bohom, pšches nascheho
Knesa Jesom Krysta. St. 14, 17.

Jan. 16, 33. Jef. 32, 17. 18.

2. Pšches kotrehož my tejš
Pšhistup mamy we Wjeri ktej
šamej Nadži, we kotrejž stejimy;
a kwalimy šo we Nadžiji teje
pšchichodneje Krašnosžje, kotruž
Boh dacz budže. Eph. 2, 18.

St. 3, 12.

3. Niz paš šamo to, ale my
kwalimy šo tejš tych Eyšchno-
šow: dokelž wjemy, so Eyšchno-
šcerplimostž pšchineše; Jak. 1, 2.

4. A Šcerplimostž pšchineše
Šhonenje; Šhonenje paš pšchi-
neše Nadžiju; Jak. 1, 3.

5. Nadžija paš nefahanibi.
Pšchetoz ta Lubošž Boža je
wulata do nascheje Wutrobny
pšches šwjateho Ducha, kotryž
nam je daty. Hebr. 6, 18. 19.

6. Pšchetoz tejš Krystus, jako
my hiščeže šłabi bjehmy, je po
tym Čžafu sa nas Besbožnych
wumrel.

7. Ejedom paš njekšto wumre
Praweho dla; jeneho Dobre-
ho dla moš paš šterje njekšto
wumrecž. Jan. 15, 13.

8. Tehodla kwali Boh šwo-
ju Lubošž knam, so Krystus sa
nas je wumrel, dnž my hiščeže
Rješchnizy bjehmy. Jan. 3, 16.

9. Čžimi wjazy paš budžemy
njekš šahowani pšches njeho
pšched Njemom, dokelž šmy
pšches jeho Krej prawi czineni.

10. Pšchetoz dnž my Bohu
šjednani šmy pšches tu Ššmerč
jeho Ššona, jako hiščeže Ne-
pšhecželjo bjehmy; wele šterje
budžemy njekš šbožni pšches jeho
žiwjenje, kiž my njekš šjednani
šmy.

11. Niz paš šamo to; ale
my šo tejš kwalimy Boha,
pšches nascheho Knesa Jesom
Krysta, pšches kotrehož my njekš
to Šjednanje šmy dostali.

12. Tehodla, runje jako pšches
Jeneho Čžloweka ton Rječ na

Swjeter je pschischof, a Smercz psches ton Rjecz, a je so tak ta Smercz kschjem Ludjom pscheczishezjata, dokelz bu schitzy srieschilli;

St. 6, 23.

13. Pschetoz Rjecz bjesche derje na Swjeczi, hacz do Satonja; ale dzez jadyz Satoneje, tam nihto nima teho Rjecha Kdzbu.

St. 4, 15.

14. Ale Smercz knezesche wot Hadama hacz do Mojsafa, tez nad tymi, kotsiz nejsu srieschilli srunem Pschestupenjom, jako Hadam, kotryz je Snamjo teho, kotryz pschindz mjejesche.

1 Kor. 15, 21. 45. 55.

15. Ale tak so nima stym Darom, jako stym Rjechom. Pschetoz dnz psches Zeneho Ezlomeka Rjecz jich wele je semreto; wjazn je Boza Nada a Dar jim wele so dostal, psches tu Radu teho jeniczkeho Ezlomeka, Jesom Krysta.

1 Kor. 15, 22.

Jan. 1, 16.

16. Ale niz neje ton Dar jeno na Jedyn Rjecz, jako psches teho Zeneho Rjeschnika Jedyn Rjecz schitko Skazjenje. Pschetoz to Esudjenje je schaf pschischof Zeneho Rjecha k Satamanstwu; ton Dar pak pomha tezz swele Rjechom k Prawdoszi.

17. Pschetoz dnz teho Zeneho jeho Rjecha dla Smercz je knezila psches teho Zeneho; wele sterje budza czi fami, kotsiz dostanu tu Polnosz teje Rady a tyd Darom k Prawdoszi, knezicz we Ziwenu psches teho Zeneho, Jesom Krysta.)

18. Tehodla runje jako psches Zeneho Rjecz to Satamanstwo na wschjeh Ezlomekow pschischo je; tak je tezz psches Zeneho Prawdosz to Praweczjinenje teho Ziwjenja na wschjeh Ezlomekow pschischo.

1 Kor. 15, 22.

19. Pschetoz runje jako psches teho Zeneho Ezlomeka Repobluschnosz wele Rjeschnikow je sczinenny; tak tezz psches teho Zeneho Postluschnosz budze jich wele prawych sczinenny.

20. Ton Saton je pak tezz pschi tem nastupit, so by ton Rjecz moznischi byl. Dzez pak Rjecz so je mozny sczinit, tam je Nada hishcze moznischa:

St. 4, 15. St. 7, 8. Gal. 3, 19.

21. Tak, so runje jako ton Rjecz knezil je k Smerczi, so by tezz tak knezila ta Nada psches tu Prawdosz kwjecznemu Ziwenu, psches Jesom Krysta, nascheho Knesa.

St. 6, 23.

Ton 6. Staw.

Wot teho Wsugwecjenja a noweje Postluschnoszje, jako Ptoda teje Prawdoszje teje Wjern.

Shto zemj da ktemu prajicz? Dyrbimy we Rjeschi wostacz, so by Nada moznischa byla?

2. Woh to nedaj! Pschetoz kak zyli my hishcze zivi bocz we Rjechach, kotrymz my smy wotemreli?

Gal. 6, 14.

3. Newjesze, so schitzy, kotsiz smy na Krysta Jesufa hczeni, czi smy na jeho Smercz hczeni?

Gal. 3, 27. Kol. 2, 12.

4. Ssmny tehodla snim poreba-
ni psches Ehczeniju do Ssmerc-
czje, so, runje jako Krysus wot
Mormnych sbudzeny je psches tu
Krafnosj, teho Wotza, tak tejj
dorbimy my we nowem žime-
nju khodziczj.

Et. 8, 10.

Eph. 4, 23. Kol. 3, 8. 1 Pietr. 2, 1.

Et. 4, 1. 2. Hebr. 12, 1.

5. Pshetoz dwj my do njeho
tak sashczjepeni budzemj, so my
jemu runi smy we Ssmerczi,
da my jemu, tejj we Horjestaczu
runi budzemj.

2 Tim. 2, 11.

6. Dokelz to wjemj, so nasch
stary Czlowek snim kschizowany
je, so by to rjeschne Czjelo psche-
stalo, so bychmy dale Rjechu
nefluzjili.

Gal. 5, 24.

7. Pshetoz schuzj mumrel je,
ton je wot Rjecha prawy czi-
nenny.

8. Ssmnyl pak sKrysusom
mumreli; da wjerimy, so my
tejj snim živi budzemj;

9. A wjemj, so Krysus, wot
Mormnych sbudzeny, wjazj ne-
mumre; Ssmercz dale nad
nim neknezi.

10. Pshetoz so won je mu-
mrel, je Rjechu mumrel, junu;
so pak je živy, je Bohu živy.

1 Pietr. 3, 18. Hebr. 9, 28.

11. Tak tejj wy, mjejcje so
sami sa tych, so sje Rjechu mor-
wi, ale živi Bohu we Krysufu
Jesufu, naschim Rnesu.

12. Nedajcje tehodla Rjechej
knezcj we waschim smertnem
Czjeli, so byschje jemu po-
fluschni byli we jeho žadosjach.

1 Mojf. 4, 7. Ps. 119, 133.

13. Tejj nepodajcje Rjechej
swoje Stawy, so bychu Bronje
byle teje Neprawdosyje; ale
podajcje so sami Bohu, jako
stanuwski wot Mormnych živi;
a swoje Stawy Bohu, so bychu
byle Bronje teje Prawdosyje.

14. Pshetoz Rjech nebudje
moz nad wami knezcj; dokelz
nejsje pod Sakonjom, ale pod
Radu.

15. Shto tehodla? dyrbimy
rjeschiczj, dokelz nejsimj pod Sa-
konjom, ale pod Radu? Boh
to nedaj!

Jan. 1, 16.

16. Nemjejcje? komuz so
podajcje sa Wotroczkow kPo-
fluschnosji, teho Wotroczyj sje
wy, kotremuz wy posfluschni sje;
nech je Rjechej kSsmerczi, aby
nech je tej Posfluschnosji kPraw-
dosji.

Jan. 8, 34.

17. Ale Kwalba budz Bohu,
so sje Wotroczyj Rjechow byli,
njek pak sje sWutrobu po-
fluschni temu Snamenju teje
Wuczby, kotremuz wy podaj-
cji sje.

18. Dokelz pak njek sje
wufwobodzeni wot Rjechow,
sje wy Wotroczyj sczineni teje
Prawdosyje.

19. Za rycju ro czlowstwm
Waschnju, wascheho Czjela
Sstabusyje dla. Runje jako
swoje Stawy sje kSsluzbi ro-
dali tej Neschwarnosji a Ne-
prawdosji, wot jeneje Nepram-
dosyje kdruhej; tak podajcje tejj
njek swoje Stawy kSsluzbi
teje Prawdosyje na Ssweczenje.

Et. 3, 5. Et. 6, 13.

20. Pšchetoj jako Rjecha Botroczyj bjeschcze, da bjeschcze wy frej wot Prawdoszje.

Jan. 8, 31.

21. Kajki da wy tedy Wuzitk mjeschcze wot tych Wjezow, kotrychž so njett hanibujecze? Pšchetoj Konz tych samych je Esmercž.

Ej. 16, 61. 63.

Rom. 8, 6.

22. Njett pak, dokelž wy wot Rjecha sje frej sczineni, a Boži Botroczyj: macze wy swoj Wuzitk, so hweczi budjecze; Konz pak je wjeczne žiwjenje.

23. Pšchetoj Esmercž je Rjehow Sda; ale Dar Boži je to wjeczne žiwjenje we Krystuhu Jesuhu, naschim Knesu.

Ton 7. Staw.

Wot teje Frejoty wot Sakonja, Wuzitka teho Sakonja, Bjedjenja teho snuztomneho a swohnomneho Ejloweta.

Mewjesje, lubi Bratsja (pschetoj ja ryczu stymi, kotsij Sakon wedja), so ton Sakon knezi na Ejlowetu, tak dolho, jako won žiwj je?

St. 6, 14.

2. Pšchetoj Žonska, kotraž je pod Mužom, tak dolho, jako jeiny Muž je žiwj, je k Sakonej pšchwojasana; dyž pak Muž wumre, je wona wumozena wot teho Sakonja, shtož Muža nastupa.

1 Kor. 7, 39.

3. Jeli so wona pak sdruhim Mužom dzerži, dokelž Muž žiwj je, budže wona Mandželstwa Łamarka menowana; dyž pak

Muž wumre, je wona frej wot Sakonja, so neje Mandželstwa Łamarka, budželi wona sdruhim Mužom dzerjecž.

Matth. 5, 32.

4. Tak tež, moji Bratsja, wy sje tež moreni Sakonej, psches Ejjeto Krystufowe, so byschcze byli Druheho, ja praju Druheho, kotryž wot Mornych je stanul, tak, so bychmy Bohu Mlod pšchinešli.

5. Pšchetoj jako we Ejjeli bjechmy; bjechu rjeschne Zadoszje (kotrej psches Sakon bjechu sbudžene) mozne we naschich Stawach, so Esmercži Mlod pšchinešechu.

St. 6, 21.

6. Njett pak smy my wot Sakonja wumozeni, a smy je mu wotemveli, kotryž nas jatych dzerjesche, tak, so bychmy Bohu služili we Nowosji teho Ducha, a niž we Starosji teje Buchshtaby.

St. 6, 2.

7. Shto zemj tehodla prajicž? Je Sakon Rjech? Boh to nedaj! Ale Rjech ja neposnach, kiba psches Sakon. Pšchetoj ja bych tež niczo wot Požadanja newedzil, dy budžische Sakon neprajit: Ne požadaj sebi.

2 Mojs. 20, 17. 5 Mojs. 5, 21.

8. Duž wsja sebi pak Rjech Winu na tej Pšchikasnji, a splo dži we mni schelke Požadanje. Pšchetoj bes Sakonja bjesche Rjech mornj.

Jan. 15, 22.

9. Ja pak bjech njedy žiwj bes Sakonja. Jako pak ta Pšchikasnja pšchindže, wožimi Rjech:

10. Ja pak wumrech; a nastupa mačka so, so ta Pšchikasnja ni

Šmerczi bješče, kotraž mi
ščaš k živenju data bješče.

3 Mojs. 18, 5.

11. Pšchetož Rječ wsa febi
Winu na tej Pšchikasnji, a sjeba
me, a mori me pšches tu šamu
Pšchikasnju.

12. Tak tež Šakon je ščaš
šwjaty, a Pšchikasnja je šwjata,
prawa a dobra. 1 Tim. 1, 8.

13. Je paš, ščtož je Dobre,
mi k Šmerczi ščinene? Boh
to nedaj! Ale Rječ, so by šo
šjemil, so won Rječ je, je won
mi pšches to Dobre tu Šmercž
plodzil, tak, so by Rječ jara
wulzy rješčny był pšches tu
Pšchikasnju.

14. Pšchetož my wjem, so
Šakon je duchomny; ale ja šym
čjelny, pod Rječ pšchedaty.

Et. 8, 3. 1 Kral. 21, 20. 25.

15. Pšchetož, ščtož činju,
to ja newjem; pšchetož ja ne-
činju, ščtož byč žyl, ale ščtož
hidžu, to ja činju.

16. Jeli paš to činju, ščtož
nochžu; da ja ktemu swolju, so
Šakon je dobrý. Ščt. 12.

17. Njetk paš ja to šamo
wjazy neczinju, ale Rječ, ko-
trž we mni bydli. Ščt. 20.

18. Pšchetož ja wjem, so we
mni, to je, we mojim Čjeli,
nebydli ničjo Dobreho. Pšche-
tož tu Wolu ja derje mam, ale
so byč dokonjat to, ščtož je
dobre, to ja nenamakam.

1 Mojs. 6, 5. Et. 8, 21.

19. Pšchetož ja neczinju to
Dobre, kotrež ju; ale to Šte
ja činju, kotrež ja nochžu.

20. A dokelž paš, ščtož ja
nochžu, činju; da ja njetk to
neczinju, ale ton Rječ, kotrž
we mni bydli.

21. Namakam tehodla, dnž
ja zu to Dobre činicz, po tym
Šakonju, so to Šte pšchi mni
wišy

22. Ja ščaš mam Špodo-
banje na Božim Šakonju, po
šnužkomnym Čloweku; Ps. 1, 2.

23. Widžu paš druhi Šakon
we šwojich Štawach, kotrž šo
pšhecziwi Šakonej we mojej
Myšli, a jima nie pod Rječow
Šakon, kotrž je we mojih
Štawach. Gal. 5, 17.

24. Ja hubeny Člowek, šču
je me wumož šteho Čjela teje
Šmercžje?

25. Ja džakuju šo Bohu,
pšches Jesom Krysta, naščeho
Kneša. Šslužu ja tehodla šMy-
šlu Božemu Šakonej, ale šČje-
tom Šakonej tyč Rječow.

Ton 8. Štaw.

Frejota wot Šatamanštra, wot ščhe-
šžjanšeho živenja, teho šameho Šo-
warschow, Rščija a Špytowanjow,
a Troscht pšhecziwo temu.

Tehodla njetko ničjo neje, so by
šatamalo tyč, kotrž we Kry-
stufu Jesufu šu, a po Čjeli
nešhodža, ale po tym Duchu.

2. Pšchetož Šakon teho Du-
cha, kotrž žiwych čžini we Kry-
stufu Jesufu, je me wumot wot
Šakonia Rječow a Šmercžje.

3. Pšchetož ščtož Šakonej
bješče nemožne (pšcheto so bješ-
če pšches Čjelo poštabeny);
to

to czińesche Boh, a posła swo-
jeho Syna we Podomnoszi
teho rjeschneho Czjeta, a Rjecha
dla satama Rjech we Czjeli:

Jap. St. 15, 10.

4. Tak, so by ta Prawdosz,
kotruz Sakon mjecz je, we nas
byla dopelnena, kotsiz my njetko
niz po Czjeli, ale po Duchu
fhodzimy.

5. Pshetoz kotsiz czjelni su,
tajny sebi pozadaju, schtoz teho
Czjeta je; kotsiz pak duchomni
su, czi, schtoz duchomne je,
sebi pozadaju.

6. Teho Czjeta Pozadanje pak
je Smercz; a to duchomne
Pozadanje je Zivenje a Mjer.

7. Pshetoz czjelne Pozadanje
je Nepscheczelistwo psheczimo
Bohu; dokelz Bozemu Sako-
nej neje poddane, psheto so teiz
to nesamozesche.

Jaf. 4, 4.

8. Kotsiz pak czjelni su, czi
nesamoza so Bohu spodobacz.

9. Wy pak neisze czjelni, ale
duchomni, jeli so Bozi Duch
we was bydli. Schtuz pak Kry-
stusoweho Ducha nima, ton
samy neje jeho.

1 Kor. 3, 16.

10. Dyz pak Krystus we was
je; je Czjeto derie mormwe Rje-
chow dla, ton Duch pak je to
Zivenje teje Prawdosije dla.

11. Dyz tehodla Duch teho,
kotrnz Jesufa wot Mormych je
sbudzil, we was bydli: duz bu-
dze teiz ton, kotrnz Krystusa
wot Mormych je sbudzil, wasche
smertne Czjeta zive czinicz, te-
hodla, so jeho Duch we was
bydli.

12. Ssmo tehodla, lubi
Bratsja, Dolznizy, niz Czjetu,
so bychny po Czjeli zimi byli.

St. 6, 7, 18.

13. Pshetoz jeli so wy po
Czjeli zimi budzeje, da budzeje
wumrecz; jeli so pak pshes
Ducha czjelne Skutki moricze,
budzeje wy zimi.

Gal. 6, 8.

Ephes. 4, 22.

14. Pshetoz kotrnchz ton Duch
Bozi wodzi, czi su Boze Djeczi.

15. Pshetoz wy neisze wo-
troczkoweho Ducha dostali, so
so sako bojecz dyrbeli; ale wy
sje djeczazeho Ducha dostali,
pshes kotrehoz wolamy, Abba,
lubu Wortze!

2 Tim. 1, 7.

Gal. 4, 6. St. 3, 26.

16. Ton samy Duch swjetsi
snaschim Duchom, so Boze
Djeczi smy.

2 Kor. 1, 22.

17. Ssmo my pak Djeczi,
da smy my teiz Herbojo, a
zwar Herbojo Bozi, a Ssobu-
herbojo Krystusowi; jeli so snim
sobu czerpimy, so bychny teiz
snim sobu pshekrafneni byli.

Gal. 4, 7. Jap. St. 14, 22.

18. Pshetoz ja mam sa to,
so njetzischeho Czasa Czzerpenje
hodne neje teje pshichodneje
Krafnosije, kotraz so nad na-
mi sjewicz budze.

19. Pshetoz to tyschne Wo-
czakowanie teho Stworenja cza-
ka na to Sjewenje tnych Djeczi
Bozich.

20. Dokelz Stworenje je pod-
dane Kniczomnoszi, bes swojeje
Wolje, pshes teho sameho, kiz
jo poddal je, na Radziju.

21. Pšchetoj tejj to Stworenje famo budže wumožene wot teje skazeneje Sslužby, ktej krasnej Trejoczi tych Dziejci Božich.

22. Pšchetoj my wjemy, so ščitko Stworenje sobu stona a šo tyschi snami hacž dotal.

23. Niž pač wono famo, ale tejj my, kiž mamy teho Ducha prijenšče Dary, sduchujemy samy pschi šebi po tem Dziejczastwi, a czakamy na swojeho Czjeła Wumožjenje. Gal. 4, 5. Łuf. 21, 28.

24. Pšchetoj my šmy derje sbožni, ale we Nadžiji. Nadžija pač, kotruž widžimy, neje Nadžija, pšchetoj kač može šo jedyn teho nadžecz, ščtož won widži?

2 Kor. 5, 7.

25. Dpž šo pač teho nadžijemy, ščtož newidžimy; duž czakamy na to se Sczerpliwosju.

2 Kor. 4, 18.

26. Teje Kunosjje tejj ton Duch je spomožny naščej Ssłabosji. Pšchetoj my newjemy, ščto prošnyč dyrbimy, jako šo salejži; ale ton Duch šam šastupa nas snewureknem Sduchowanjom nailjepe. Matth. 20, 22.

27. Ton pač, kotrnž do Wutrobom lada, ton wje, ščto teho Ducha Wysł je; pšchetoj won prošy sa Sswjatnyč, sa tem, kažž šo Bohu špodoba. Ps. 7, 10.

28. My wjemy pač, so tym, kiž Boha lubuja, ščitke Wjezj kšjepšchemu šlužja, kotsiž po tem Prijostajenju pomołani šu.

Eph. 1, 11. St. 3, 11.

29. Pšchetoj kotrnžž won je predy snaj, tych je won tejj predy

wustajit, so byču podobni byli Snamenju jeho Ssyna, tač, šo by ton šamy ton Prijenarodženy byt bes wele Bratrami.

Kol. 1, 18.

30. Kotrnžžž won pač je predy wustajit, tych je won tejj pomołat; kotrnžžž won pač pomołat je, tych je won tejj prawnyč činik; kotrnžžž pač je prawnyč činik, tych je tejj krasnyč činik.

31. Ščto da žemy dale prašijč? Že Boh sa nas, ščtu može pšhecžitwo nam byčž?

4 Mojs. 14, 9.

32. Kotrnžž tejj šam swojeho Ssyna neje pšchepuščžit, ale je jeho sa nas ščitkich podaj; kaša by won tejj nečal snim ščitko nam nadnje dačž?

1 Mojs. 22, 16. Jan. 3, 16.

33. Ščtu žyt na Wuswolepnnyč Božich škoržicz? Boh je tudy, kiž prawnyč činik.

34. Ščtu je satamacž? Krystus je tudy, kiž wumrel je, haž hiščče wjazny, kiž tejj sbudženy je; kotrnžž je na Prawnyč Božej, a šastupuje nas. Hiob 34, 29.

35. Ščtu je nas wotdžielicz wot Krystušoweje Łubosjje? Žalosž? aby Štyšnosž? aby Pšcheszjehanje? aby Łod? aby Nahota? aby Štrachota? aby Mecž?

Jan. 10, 28.

36. Žako pišane steji: Šwoje dla budžemy žylicki Džen šabiczji; my budžemy dčerženi jako Wozny kriesanju. Ps. 44, 23.

1 Kor. 4, 9. 2 Kor. 4, 11.

37. Ale we wščitkim tem pšchewinemy dale bole, pšchš

teho sameho, kiž nas lubo-
wał je.

1 Kor. 15, 57.

38. Pšchetož ja šym wjesty,
so ani Ššmercz ani živenje,
ani Zandzel ani Knestwo, ani
Mož, ani Djetzišche ani Pšchi-
šodne, Phil. 1, 6. 2 Tim. 1, 12.

39. Ani Woboše ani Koboše,
ani žane druhe Štworkenje, ne-
može nas džjelicz wot teje Lu-
bošije Božeje, kotraž je we Kry-
stuku Jesusu, našchim Knesu.

Ton I. Štaw.

Na swobutnem Prijotščenjenju newišny
to Wustwolenje, ale na Božej Radji.

Ja Prawdu ryczu we Krystuku,
a netžu; kotrehož mi Ššwjet-
senje dawo moje Ššwjedomnje
we šwjatym Duchu, Et. 1, 9.

2. So mam wulku Šrudnoš,
a štajnu Bološ, we šwojej
Wutrobi.

3. Pšchetož ja šam šym po-
žadat, so bych poklaty był wot
Krystuka ša šwojich Bratrow,
kotřiz moji Pšheczeljo, šu po
tem Ežjeli, 2 Mořf. 32, 32.

4. Kotřiz šu Israelszy, a jim
šluscha Džeczastwo, a Kraš-
noš, a Wotkasanje, a Šakon,
a Boža Šslužba, a Šslube-
nja; 5 Mořf. 7, 6.

5. Kotřichž šu tejš czi Wotzo-
jo, a škotřichž je Krystus po
tem Ežjeli, kiž je Boh nade-
wščitkim, kwaleny do Wječ-
nošije. Šamen. Matth. 1, 1. 23.

Łuk. 3, 23. 2c.

6. Ja pał nepravju to, šo
dyrbjało Bože Šsłowo tehodla
wupanyč. Pšchetož ščitzy nej-

šu Israelszy, kotřiz šu wot
Israela. 4 Mořf. 23, 19.

Jan. 8, 39. Rom. 2, 28.

7. Tejš niž ščitzy, kotřiz
Abrahamowe Ššymjo šu, šu
tehodla tejš Džeczi; ale we
Išaaku dyrbi to Ššymjo meno-
wane byč. 1 Mořf. 21, 12.

Šal. 4, 28. Šebr. 11, 18.

8. Šo je, niž czi šu Bože
Džeczi, kotřiz po Ežjeli Džeczi
šu; ale te Džeczi teho Šslube-
nja budža ša Ššym jo džeržane.

9. Pšchetož to je Šsłowo
teho Šslubenja, džž won pra-
ji: Wokoło teho Ežaka žu ja
pšchindž, a Šara dyrbi Ššyria
mjeć. 1 Mořf. 18, 10.

10. Niž pał jeno je to tał,
ale tejš, jako Šebekka wot teho
jeneho Išaaka, našcheho Wotza,
čješška bu, 1 Mořf. 25, 21.

11. Predy džžli šo czi Džezzi
narodžičtej, a ani Dobre ani
Šte nebjeschtej čzinilej, tał, šo
by to Postajenje Bože wostalo
po tem Wustwolenju; bu knej
prajene,

12. Niž se Šaklužby tyč
Škutkow, ale šNady teho, kiž
pomofašče, tał: Šon Wetschi
budže šlužicz temu Menschemu.
1 Mořf. 25, 23. 2 Šam. 8, 14.

13. Jako tejš pišane je:
Šakuba šym ja lubo mjeć, ale
Šawa šym ja hidžil. Mal. 1, 2. 3.

14. Ščto žemy my da tudy
prajicz? Še da Boh nepravju?
Boh to nedaj! 5 Mořf. 32, 4.

15. Pšchetož won praji Moř-
šašej: Komuž šym ja nadny,
temu šym ja nadny; a na kimž

So ja smilju, nad tym so ja smilju.

2 Moj. 33, 19.

16. A neje tak na tym, kotryž je, ani na tym, kotryž bjezi, ale na Bofy, kotryž so smili, lejjane.

17. Pšchetoz to Pismo praji Pharaonej: Na to sym ja cze sbudzil, so bych ja na tebi swoju Moz wopokasaf, a so by tak moje Meno po wschej Semi pšchypowedane bylo.

2 Moj. 9, 16. St. 14, 4. 17.

18. Esмили won so tehodla, na kimž won je, a stwerdži, kohož won je.

19. Refnesch ty pak kemni: Ežoho won pak nam Winu dawwa? Schtu može so jeho Woli pšchepiwicz?

20. Haj, luby Ežlowecze, schtu sy ty, so zesch s Bohom prawowacz? Refne tejj Skuff k swojemu Mischtrej: Ežohodla wudžielasch me tak?

Hiob 9, 12. Jes. 45, 9.

21. Nima Hornczer Mozy na lini, so by sženeho Krucha sebi wudžielaf Esudobje, jene kEžesji, druhe pak kNecžesji?

Jer. 18, 6.

22. Tehodla, jako Boh žysche Njew wopokasacz, a swoju Moz sjewicz, je won swulkej Sczerpliwosžu snosyl te Esudobja teho Njewa, kotrež su kSatanstwu shotowane;

St. 2, 4. 2 Pietr. 2, 9.

23. So by won sjarone czinit to Bohastwo swojeje Krasnosžje na Esudobjach teje Esmilnosžje, kotrež won je pšchihotowaf Krasnosžji. Eph. 1, 4. 7. Kol. 1, 27.

24. Kotrychž won tejj je powoľaf, nas, ja praju, nij jeno se Židow, ale tejj s Pohanow.

25. Jako won tejj pšches Ho-seaša praji: Ja zu temu swoj Lud rjekacz, kiž neje moj Lud; a swoju Lubu, kotraž Luba nebjesche. Hof. 2, 23. 1 Pietr. 2, 10.

26. A budže so stacz, so na tem Njeszi, džez je jim rječane: Wy neisže moj Lud; tam dyrbja woni Džeczji teho žiweho Boha menowani bycz. Hof. 1, 10.

Jes. 65, 1.

27. Jesaias pak woľa na Izraela: Dy by to Burachnowanje tych Izraelskich Džeczji bylo jako morški Njesť, da schaf ton Sborť sbožny budže.

Jes. 10, 22. 23. Rom. 11, 5.

28. Pšchetoz Sahubenje budže czinicž, a to pšchikrotsicž kPravdosžji, haj to Sahubenje budže ton Knes czinicž na Semi.

29. A jako Jesaias wot teho ryczi: Dy by nam ton Knes Zebaoth Esymjenja nemostajil; bychmy byli jako Sodom, a Gomorri podomni. Jes. 1, 9.

1 Moj. 19, 24.

30. Schtoha zemj njeť prajicž? To zemj prajicž: Pohanjno, korsiž neisžu sa tej Pravdosžu stali, czi su tu Pravdosž dostali; ja rycžu pak wot teje Pravdosžje, kotraž sWjern pšchindže. St. 10, 20.

31. Izrael pak je stal sa Sakonjom teje Pravdosžje, a neje Sakonja teje Pravdosžje dostal. St. 10, 2.

32. Ezhodla to? Ezhodla, so woni to niz s Wjery, ale se Skutkow teho Sakonja pytaju. Pſchetoz woni ku ſo ſtorczili wo ton Kamen teho Wobrazenja.

33. Jako piſane je: Ej, ja kladu we Zioni Kamen teho Wobrazenja, a Skatu teho Pohorſchenja; a ſkojzdy, kotryz do njeho wjeri, nebudze ſahanibeny. Ief. 8, 14. St. 28, 16.

Matth. 21, 42.

Ton 10. Staw.

To, ſo wjem, ſo ſym wuſwoleny, nenamakam we Sakonju, ale we Evangeliju.

Lubi Bratsja, mojeje Wutroby Požadanie je, a ja proſchu tejs Boha ſa Iſrael, ſo bychu ſbozni byli.

2. Pſchetoz ja dawam jim Œwjetjenje, ſo woni maju Œsurowoſz k Bohu, ale ſNeroſymom. Gal. 1, 14.

3. Pſchetoz woni nepoſnaju tu Prawdoſz, kotraz pſched Bohom placzi, a myſlja ſami ſwoju Prawdoſz wuſtajicz, a nejſu tak tej Prawdoſzi, kotraz pſched Bohom placzi, poddani.

St. 9, 30. 31. Pf 69, 29.

4. Pſchetoz Krystus je teho Sakonja Konz, ſchtuz do njeho wjeri, ton je prawy.

Matth. 5, 17. Jan. 3, 18.

5. Mojſas derje piſche wot teje Prawdoſzje, kotraz ſteho Sakonja pſchindze: Kotryz Eſlowek te Wjezy czini, ton budze we nich jimy. 3 Mojſ. 18, 5.

Ezech. 20, 11. Gal. 3, 12.

6. ~~We~~ Prawdoſz, kotraz je ſWjery, praji tak: Nerek we ſwojej Wutrobi: Schtu je horje ſtupicz do Nebesz (to je Krysta ſwoſoſa ſweſz)?

5 Mojſ. 30, 12.

7. Aby, ſchtu je deſje do Loboſkoſzje ſtupicz (to je Krysta wot Mormowch ſbudzicz)?

8. Ale ſchtu praji wona? To Œskowo je tebi bliſko, we twojim Kczi, a we twojej Wutrobi. To je to Œskowo teje Wjery, kotrez my powedamy.

5 Mojſ. 30, 14. 1 Tim. 4, 6.

9. Zeli ſo ſe ſwojim Atom wuſnajesz Jeſuſa, ſo won ton Knes je, a wjeriſch we ſwojej Wutrobi, ſo Boh jeho wot Mormowch je ſbudzil; budzješ ty ſbozny.

10. Pſchetoz dnz ſWutrobu wierimy, budzemy prawy; a dnz ſe Atom wuſnajemy, budzemy ſbozni. Pf. 116, 10.

11. Pſchetoz Wiſmo praji: Schtuz do njeho wjeri, ton nebudze k Hanibi. Ief. 28, 16.

12. Tu neje žane Roſdzjele nje beſ židami a Gričami; pſchetoz ſchjeh romadzje je Jedyn Knes, bohaty na wſchjeh, kiz ſo knjemu woſaju.

Iap. St. 10, 34.

13. Pſchetoz ſchtuz ſo ktemu Menu teho Kneſa budze woſacz, ton budze ſbozny. Joel 2, 32.

Iap. St. 2, 21.

14. Kah da dyrbja ſo woſacz ktemu, do kotrehoz woni newjerja? Kah pak dyrbja wjericz, wot kotrehoz niczo nejſu ſly-

scheli? Rah pak dyrbja šlyšhecj
bes Prjedarja?

15. Rah pak dyrbja prjedowacz, dnj nejšu pošlani? jako pišane steji: Raf krasne su te Nohi tych, kotřiz Njer pšchipo: wedaju, kotřiz dobre Wjezy pšchipowedaju? Jef. 52, 7.

16. Ale woni nejšu schitzy Evangeliiu pošluschni. Pšchetoz Jesaias praji: Kneze, schtu wjeri našemu Prjedowanju?

2 Eheff. 1, 8. Jef. 53, 1. Jan.

12, 38.

17. Tehodla pšhindze Wjera sPrjedowanja, Prjedowanje pak pšhes Bože Słowo.

Jan. 17, 20.

18. Ja praju pak: Nejšu woni to šlyšcheli? Sawjeszje jich Łoſ je do wschjed Krajow wojšchoł, a do Konja teho Sswjeta jich Słowa.

Pf. 19, 5. Jef. 49, 6.

19. Ja praju tak: Neje Zsrael to pošnat? Ton prieni Moissas praji: Ja zu was kSawiszi pšchivesz na tym, kotřiz moj Ľud neje; a na kuzpym Ľudu zu ja was rošnje: wacz.

5 Moiss. 32, 21.

20. Jesaias pak wokrobli šo po tym, a praji: Ja šym nama: kany wot tych, kotřiz me nejšu pštali; a šym šo šjewil tym, kotřiz šo nejšu po mni prascheli.

Jef. 65, 1. Rom. 9, 30.

21. KZsraelej pak praji won: Pšhes inty Džen šym ja šwoji Ruzy pšchestrjel kĽudu, kotřiz šebi neda prajicz, a kotřiz šo pšcheczimi.

Jef. 65, 2.

Ton 11. Staw.

To Wuswolenje neda šo pšchewo: roccij.

Praju ja tehodla: Je da Boh šwoj Ľud sastorcjit? Boh to nedaj! Pšchetoz ja šym tejj Zsraelski, se Ssymenja Abrahamoweho, se Schlachty Benjaminoweje.

Jer. 31, 37.

2. Boh neje šwojecho Ľuda sastorcjit, kotřiz won je predy widzil. Aby newjesze, schto to Njšmo praji wot Eliasa? kaf won stupimšchi pšhed Boha pšcheczimo Zsraelej praji:

3. Kneze, woni šu tvojich Prophetow stonzowali, a twoje Woltarje šu woni roškopali; a ja šym šam wostak, a woni steja mi ša mojim živenjom.

1 Kral. 19, 10. 14.

4. Ale schto jemu praji Bože Wotmolwenje? Ja šym šebi wostajil šedom Tausent Murzow, kotřiz šwoje Kolena nejšu šhibowali pšhed Baalom.

1 Kral. 19, 18.

5. Tak tehodla tejj we njetzišchim Ezaju je, šo schaf njetkosi wostanu po Wuswolenju teje Nady.

St. 9, 27.

6. Zeli šo pak šNady, da neje se Sastuzby tych Škutkow; hewak by Nada nebyla Nada. Zeli pak to se Sastuzby tych Škutkow, da Nada neje niczo; hewak by Škutk nebył Šutk.

7. Raf da? cžohoz Zsrael lada, teho won nedostane; ale to Wuswolenje dostane jo, a drusy šu štwerdženi.

St. 9, 31.

8. Jako piškane steji: Boh je jim dal ſlobocziweho Ducha; Boczi, ſo bychu newidžili; a Wuſchi, ſo bychu neſtyſcheli, hač do teho dženſkiſcheho Dnja.

Lut. 8, 10.

9. A Davit praji: Jich Blido budž jim Koſpido, a Paſlje, a Pohorſchenje, a Saplaczenje.

Pf. 69, 21, 25.

10. Saſlep jich Boczi, ſo newidža, a ſhibuj jich Kribet ſojždy Ejaſ.

11. Praju ja da: Eſu woni tehodla ſawadžili, ſo bychu panuli? Boh to nedaj! Ale ſjich Pada je Pohanam to Sbožje ſo doſtaſo, ſo by jich do Sa- wiſſje pſchivedl. Jap. St. 13, 46.

12. Pſchetož jeli jich Pad teho Eſwjeta Bohaſtwo, a jich Ne- doſtaſt je Pohanow Bohaſtwo; čjim wjazn je to jich Poſnoſž.

13. Swami Pohanami ryczu ja: pſchetož dokež ja Pohanow Japoſchtol ſym, ju ja ſwoj Damt čžeſjicz;

14. Dy bych ja tyč, kotſiž moje Ežjeſo ſu, moſ kſawišſi ſbudžicz, a ſo bych njekotrych wot nich kſebožnoſži pſchivedl.

1 Tim. 4, 16.

15. Pſchetož dnž jich Sacžiz- njenje teho Eſwjeta Ejednanje je; ſčto by to hinaſ byſo, dnžli to žiwenje wot Norwynch wſačž?

16. Jeli Roſmjeſčl ſwajaty, da je tež Ežjeſto ſwajate, a jeli Koren ſwajaty ſu tež wjeſſje Haſoſy ſwajate.

17. Hač runje paſ njekotre tyč ſamych Haſoſow ſu roſla-

mane; a ty, kiž ty plonowe Drewo bjeſče, ſy beſ nich ſčjepeny, a ſy runje tež doſtaſ teho Korenja a teje Łubi we tem wolijowem Dremi; Jer. 11, 16.

18. Refwal ſo tehodla pſche- ezimo Haſoſam. Jeli ſo ſo paſ pſcheczimo jim kwoſiſč; drebniſč ty wedžiſč, ſo ty Korenja ne- neſeſč, ale Koren neſe tebe.

19. Refneſč ty paſ: Haſoſy ſu roſlamane, ſo bych ja do nich ſaſčjepeny byl. Jap. St. 13, 46.

20. Derje prajiſč. Wone ſu roſlamane pſcheſ Newjeru, ty ſtejiſč paſ pſcheſ tu Wjeru; nebudž woſoko myſteny, ale boj ſo.

1 Kor. 10, 12.

21. Neje Boh toč pſchiro- džennyč Haſoſow pſchepuſčezil, ſo won ſnadnje tebe tež ne- pſchepuſčezji.

22. Tehodla woladaj tu Do- broczimoſž a Eſurowoſž Božu; tu Eſurowoſž ſčaſ nad tymi, kotſiž ſu panuli; tu Dobroczi- moſž paſ na tebi, jeli ſo pſči Dobroczi moſži woſtaneſč; he- waſ budžeſč tež ty porubany.

23. A tež paſ woni, jeli ſo newoſtaniu we Newjeri, budža ſaſo ſaſčjepeni; pſchetož Boh može jich derje ſaſo ſaſčjepicz.

24. Pſchetož ſyli ty ſwolijo- weho Drewa, kotrej ſPſchiro- džjenja plonowe bjeſče, wuru- bany, a pſcheczimo Pſchirodženju do dobreho Wolijowža ſy ſa- ſčjepeny; čjim wjazn budža čji ſami, kotſiž ſPſchiroda ſu ſaſčjepeni do ſwojeho ſameho Wolijowža?

Jer. 11, 16.

25. Ja vam pač nočju samelcjecz, lubi Bratsja, so byščezje newedžili teho Potajnstwa; so byščezje sãami pschi šebi mudri nebyli. Saslepenje je šo njekotrny Izraelskim stalo, hacz by ta Potnosz tych Pohaznow nuž sãajscha.

26. A tač šchitkon Izrael sbožny but; jako pišane steji: **Se Siona budže pschindz, kotryž budže wumoz, a wotwobrocžicž tu Besbožnosz wot Jakuba;** 2 Kor. 3, 16. Jes. 59, 20. Ps. 14, 7.

27. A to je moje Wotkasanje snimi, dyž jich Njechi budu precz wsacž. Jer. 31, 33.

28. Šchtož da nastupa to Evangelion, mam ja jich sa Nepscheczelow, wasche dla; ale po tem Wuswolenju lubuju ja jich, tych Wotzow dla.

29. Pschetoz Bože Dary a Powołanje nejsu tajke, so by jemu jich žel bylo.

30. Pschetoz runje jako tejj wy njedy nejsje wjerili do Boha, njek pač sje wy Šsmilnosz dostali na jich Newjeri;

31. Tak tejj woni šu njek nechali wjericž na tu Šsmilnosz, kotraž šo wam je dostala, so bychu tejj woni Šsmilnosz dostali.

32. Pschetoz Boh je schitkich pod Newjeru sanknuł, so by šo nadewschitkimi šmilik.

Gal. 3, 22. Ps. 145, 9.

33. O kajka Łobokoz, teho Bohastwa, woboje teje Mudořsje a Wjedomnosje Božeje! Kač knedopytanju šu jeho Šsu-

dženja, a knewušljedjenju jeho Ducje! Hiob 11, 7. Ps. 36, 7.

34. Pschetoz šchtu je teho Knesa Wyšl posnal? aby šchtu je jeho Radžiczel był? Hiob 15, 8. Jes. 40, 13. Jer. 23, 18. 1 Kor. 2, 16.

35. Aby šchtu je jemu šchto predy dał, so by šo jemu sašo sãplacžilo? Hiob 41, 2.

36. Pschetoz wot njeho, a psches njeho, a we nim šu schitte Wjezp. Jemu budž Ejež do Wjecznosje. Hamen.

Ton 12. Staw.

Šapominanje kšcheszjanškim Poczintam, wošebnje kłubosji.

Ja napominam tehodla was, lubi Bratsja, psches tu Šsmilnosz Božu, so byščezje šwoje Eježa podali sa žyw, šwjatny a Bohu špodomny Wopor, kotryž je wascha rošomna Boža Šslužba. St. 6, 13. 1 Eheff. 4, 3.

2. A necžincze po runem Waschnju tuteho Šswjeta, ale pschemjencze šo šWobnowenjom šwojeje Wyšlje, so byščezje wy špytali, kotra je ta dobra, a špodomna, a došonjana Boža Wola. Eph. 4, 23. Eph. 5, 17.

1 Eheff. 4, 3.

3. Pschetoz ja praju psches tu Nadu, kotraž mi data je, kojž demu bes wami, so by ničto wjazny do šo nedžeržak, dyžli šo šluscha džeržecž; ale so by kojždy šRosomom, šchtož šdobne je, do šo džeržak, sa tem jako Boh komu Wjeru teje Wjery je wotmjeril: Eph. 4, 7. 1 Kor. 7, 17.

St. 12, 11.

4. Pſchetoz kajz my we Jenem Ejjeli wele Stawom mamy, ale ſchitke Stawy paſ nimaju je- nake Djjeto: 1 Kor. 12, 12.

5. Tak je nas wele Jene Ejjeto we Kryſtuſu, ale beſ ſobu je jedyn drugeho Staw. 1 Kor. 12, 27.

6. A mamy ſchelke Dary po tej Radzi, kotraž nam data je. 1 Kor. 12, 4.

7. Mali ſchtu Wjeſchczenje (aby Dar, Bože Piſmo wu- ložič), da nech je Wjeri po- domne. Mali ſchtu Eſtužbu, da nech Eſtužby lada. Wuczili ſchtu, da nech Wuczby lada. 1 Pietr. 4, 10. 11.

8. Schtuž napomina, nech ton Napominanja lada. Schtuž wudžjeli nech ton wudžjeli ſwu- trobnej Eſwjernošu. Schtuž prjoſt ſteji, ton ſo tejj ſtaraj. Schtuž Eſmilnoſ, wopoſkaje, ton cjin to ſWebelošu.

Matth. 6, 3. 2 Kor. 8, 2.

9. Ľuboš, nebudž falſchna. Hidžje to Ste, a dđeržje ſo Dobremu. 1 Tim. 1, 5.

Pſ. 97, 10.

10. Bratſka Ľuboš, beſ wami budž wutrobna. EČeſju ſo beſ ſobu ſakhadžejče. Eph. 4, 3.

11. Nebudžje lieni, ſchtož cjinič macje. Budžje horzy we Duchu. Eſtužje Čjaſu (Kneſej). Ejew. 3, 15. Eph. 5, 16.

12. Budžje weſeli we Radži- ji, ſčjerplivi we Čjjeſnoſji, wob- ſtajni we Modlitwi. Ľuf. 10, 20.

13. Berče ſo po Potreb- noſjach tyč Eſwjatnych horje.

Hospodujče radži. 1 Roſſ. 18, 3. Hebr. 13, 2.

14. Žonujče tyč, kiž was pſcheſjehaju; žonujče a neſwar- cje. Matth. 5, 44. 1 Kor. 4, 12. Jap. Ef. 7, 60.

15. Weſelcje ſo ſtymi, kiž ſo weſelja, a płačje ſtymi, kiž płača.

16. Mjejcje beſ ſobu jenatu Myſl. Nemyſlcje na woſoſe Wjezy, ale dđeržje ſo Eſ- ſim. Nedđeržje ſo ſami ſa Wudrnych. St. 15, 5.

17. Nepláčje ni komu Stoſž ſe Stoſžu. Redžbujče predy na to, ſchtož cjeſne je pſchede- roſchjemi Ľudžimi.

Pſchiſl. 20, 22. 1 Eheſ. 5, 15.

1 Pietr. 3, 9.

18. Želi možno, tak wele hacž na was je, da dđeržje Mjer ſe roſchjemi Ľudžimi. Mark. 9, 50. Hebr. 12, 14.

19. Newecžje ſo ſami, moji Najlubſchi, ale dajče Mjeſto Njewu Božemu. Pſchetoz pi- ſane ſteji: Weczenje je moje, ja zu ſapłáčič, praji ton Kneſ. 3 Roſſ. 19, 18. Matth. 5, 39. 1 Kor. 6, 7. 5 Moſſ. 32, 35. Pſ. 94, 1. Hebr. 10, 30.

20. Želi tehodla twoj Ne- pſhecžel łodny, naſnyč jeho; želi ſo jemu picž, napowaj jeho. Pſchetoz dyž to cjinič, bu- džeſch ty žehliwe Wuhlje na jeho Łowu naromadžič.

Pſchiſl. 25, 21. 22. Matth. 5, 44.

21. Redaj ſo Stemu pſche- winuč, ale pſchemin ty to Ste Dobrem.

Ton 13. Staw.

Kaf so pschecziwo Woschnoszi, Blischemu a sebi samym sadzierzecz mamy.

Koizdy budz poddany tej Woschnoszi, kotraj Moz nad nim ma. Pschetoz jana Woschnosz neje, kiba wot Boha; dzez pak Woschnosz je, ta je wot Boha postajena. Lit. 3, 1.

Jan. 19, 11.

2. Tehodla, schtuż so pschecziwo Woschnoszi staji, ton staji so pschecziwo Bojemu Wustajenju; czi pak kiz so pschecziwoja, budza Esudjenje na so dostacz.

3. Pschetoz Moznym so netrebaju bojecz, kofsiz Dobre czinja, ale kofsiz Ste czinja. Nochjeschli so pak bojecz Woschnoszje, czin Dobre; da budzesch Kwalbu wot teje sameje mjecz. Luf. 22, 25.

4. Pschetoz wona je Boza Eslužomniza tebi k Dobremu. Jeli so pak Ste czinisch, boj so; pschetoz wona so podarmo f Meczom nenosy; wona je Boza Eslužomniza, a so k Schrafi weczji na tym, kiz Ste czini.

5. Da dyrbicze tehodla poddani bycz, niz jeno Schrafy dla, ale teyz Eswojedomnja dla.

1 Pjetr. 2, 13.

6. Tehodla wy teyz Zlo dawacze; woni su Bozi Eslužomnizy, kotrymz pschisteji na to kedzbowacz.

7. Da dajcze koizdemu, schtoz so fluscha: Dawk, komuz Dawk fluscha; Zlo, komuz Zlo fluscha; Bojosz, komuz Bojosz fluscha; Ezesz, komuz Ezesz fluscha.

Matth. 22, 21. Mark. 12, 17.

8. Nebudzeje nikomu niezo winowaczji, kiba to, so so bes koku lubujecze; pschetoz schtuż drugeho lubuje, ton je Sakon dopelnik. Gal. 5, 14. Kol. 3, 14.

1 Tim. 1, 5.

9. Pschetoz schtoz prajene je: Ty nedyrbisch Mandzelstwa kamacz; ty nedyrbisch mordowacz; ty nedyrbisch franucz; ty nedyrbisch falschnje kwjeticz; ty nedyrbisch pozadacz; a jeli so kotra druga Kasn je; ta budze we tem Skłowi wobsanfnena, tak: Ty dyrbisch smojeho Blisheho lubowacz, jako sam so. 2 Ross. 10, 13. x. 5 Ross. 5, 17. x. 3 Ross. 19, 18.

Mark. 12, 31.

10. Lubosz Blischemu janeje Schkody neczini. Ze tehodla Lubosz teho Sakonja Dopelnjenje. 1 Kor. 13, 4.

11. A tak, dokelz wjemy ton Ezaf, so Schtunda tu je, so bychmy se Spanja stawali (pschetoz nasche Sbozje niest blishe je, hacz dyz my wjerjaczmy); Eph. 5, 14. 1 Theff. 5, 6.

1 Kor. 15, 34. Hebr. 6, 9.

12. Moz je so minufa, Djen pak je so pschiblizik; da wot položmy tehodla Skutki teje Czjemnoszje, a wobleczmy so Bronje teho Swjetka.

1 Jan. 2, 8. Eph. 5, 11.

13. Rhodzmy potswije, jako wodnjo, niz we Wobzranstwi a Wopilstwi, niz we Romorach a Nepotswoszi, niz we Smarrenju a Sawiszi; Luf. 21, 34.

Eph. 5, 18. Jak. 3, 14.

14. Ale woblecizje so teho Knesa Jezom Krysta; a pytajzje Ezieta tał, so samopaschne nebudze. Gal. 3, 27. Kol. 3, 10.

Ton 14. Staw.

Kať so pscheczimo Esłabym sadzeczij mamy.

Po Esłabym we Wjeri pať so horje bercze, a nesamolczje te Esłwjedomnja. St. 15, 1. Jap. St. 20, 35. 1 Kor. 8, 9. Gal. 5, 10.

2. Pschetoz jedyn wjeri, so moze schitko jysz; druhi pať, kotryz słaby je, ton jz Selje.

1 Moj. 1, 29. St. 9, 3.

3. Ton, kotryz jz, nech nesajwi teho, kotryz nejz; a kotryz nejz, nebudz teho, kotryz jz; pschetoz Boh je jeho horje wsaf.

Kol. 2, 16.

4. Schtu sy ty, so zuseho Wotrocčka sudzisch? Won schaf swojemu Knesej steji aby pane. Won pať moze derje stajenn bycz, pschetoz Boh moze jeho derje stajicz.

Matth. 7, 1.

Rom. 2, 1. Jaf. 4, 12.

5. Jedyn dzerzi hebi ton Dzen moschi dyzli druhi; a druhi dzerzi kojzdy Dzen jenaf runy. Kojzdy budz we swojej Myšli wjesty.

Gal. 4, 10.

6. Schtuž Rosdzjelenje czini bes Dnjami, ton czini to temu Knesej; schtuž pať neczini Rosdzjelenje, ton to tejj temu Knesej neczini. Schtuž jz, ton jz temu Knesej; pschetoz won so Bohu dzakuje. A schtuž nejz, ton temu Knesej nejz, a dzakuje so Bohu.

5 Moj. 8, 10. 1 Kor. 10, 31.

7. Pschetoz jadyn bes nami neje sam hebi žiwj, a jadyn newumre sam hebi.

8. Dyz pať žiwi smj, smj my temu Knesej žiwi; wumremy my, da wumremy my temu Knesej. Tehodla nech my smj žiwi aby nech wumremy, smj iny teho Knesa.

2 Kor. 5, 15.

Gal. 2, 20.

9. Pschetoz ktemu je tejj Krystus wumrel, a stanul a wożiwil, so by won na Mornych a na Žiwnych knezil.

2 Kor. 5, 15.

Jap. St. 10, 42.

10. Ty pať, schto sudzisch swojeho Bratra? Aby ty druhi, schto sazpiš ty swojeho Bratra? Pschetoz my budzemy schizy postajeni psched ton sudny Stoł Krystuŝowy.

Łut. 6, 37.

Matth. 25, 31. 32. Jap. St. 17, 31.

2 Kor. 5, 10.

11. Jako pišane steji: Tať wjeszje jako ja žiwj smj, praji ton Knes, pschedemnu dyrbja schitke Kolena so poslakowacz, a schitke Jazyki dyrbja Boha posnacž.

Jef. 45, 23. Phil. 2, 10.

12. Budze tehodla kojzdy mot nas sam sa so Bohu Rachnowanje dacž.

Matth. 12, 36.

Gal. 6, 5.

13. Tehodla nebudzmy wjazy jedyn druheho; ale to sudzicze sferje, so nebyšcze Nastorczenje ani Pohorschenje Bratrej kladli.

Matth. 18, 7.

14. Ja wjem a smj wjesty we tym Knesu Jezusku, so niczo necziste neje samo na hebi; kiba schtuž schto dzerzi sa necziste, temu je necziste.

Matth. 15, 11.

15. Jeli so pač tvoj Bratr na tvojej Zvdzi rostrudženy budže, da hižom nekhodžiš po Lubosji. Luby, neškaj se sivojej Zvdžu teho, sa kotrehož je Krystus wumrel. 1 Kor. 8, 11. 13.

16. Ladajcže so tehodla, so by to wasche Dobre hanene ne- bylo. Phil. 2, 12.

17. Pšchetož to Bože Kra- lestwo neje Zvdž ani Picžje, ale Prawdosj, a Mjer, a Radosj, we sivojatym Duchu. Łut. 17, 20.

18. Pšchetož shtuž we tem Krystuskej shtuži, ton je Bohu spodobny, a Ldžom kwalobny. 1 Thess. 2, 15.

19. Stejmy tehodla sa tem, shtož k Mjerej shtuži, a shtož k Poljepschenju bes nami shtuži. St. 12, 18. St. 15, 2.

20. Neškaj schal Zvdžje dla ton Boži Stufk. Shtitko wo- prawdži je cziste; ale temu neje dobre, kotryž to jy s Pohorsche- njom sivojeho Sswjedomnja. Sht. 15. Matth. 15, 11. Jap. St. 10, 15.

21. Wele lijepe je, so nejšch Mjaska, a nepijesch Wina, ani so neczinisch teho, na czimž so tvoj Bratr storczi, aby horschi, aby woštabne. 1 Kor. 8, 13.

22. Masch ty tu Wjeru, mjej ju kam pschi sibi psched Bohom. Sbožny je ton, kotryž kam sibi žaneho Sswjedomnja neczini na tem, shtož won ma sa dobre. 1 Jan. 3, 21.

23. Ale shtuž pač je newjesty na tem, a schal jy, ton je fata- many; pšchetož to nepšhindže

s Wjery. Shtož pač s Wjery nepšhindže, to je Riech. Lit. 1, 15. Hebr. 11, 6.

Ton 15. Staw.

Ejohodla cji Estabi so sczerpliwje sness durbja, a kat kšchezjanstemu Žiwenu pschindžemy.

My pač, kotryž smy slyni, dyr- bimy tych Nemožnych Estabosžje snošnyč a nemjecž sami na sibi Spodobanja.

St. 14, 1. 1 Kor. 9, 22. Gal. 6, 1.

2. Kojždy bes nami pač tak czin, so by won so sivojemu Blišchemu lubit na Dobre k Poljepschenju. 1 Kor. 9, 19. St. 10, 24.

3. Pšcheto so tež Krystus kam sibi so neje lubit, ale jako pišane steji: Žich Hanenje, kotryž tebe hanja, je na mne panulo. Ps. 69, 11. Jes. 53, 4.

4. Shtož pač predy pišane je, to je nam k Wucžbi pišane, so bychmy psches Sczerpliwosj a Troscht teho Pišma Nadžiju mjeli. St. 4, 23. 24. 1 Kor. 10, 11.

5. Boh pač teje Sczerpli- wosžje a Troshta dai wam, so wy bes sobu na jene myšlicže, po Jesom Krystu: Phil. 3, 16.

6. So byšcže po Zenej Myšli s Ženym Ertom kwaliti Boha a teho Botža nascheho Knesa Jesom Krysta.

7. Tehodla bercže so jedyn po druhim horje, jako tež naš Krystus je horje wsat k Božej kwalbi.

8. Ja praju pač, so Jesus Krystus je Sstuzomnik byl teho Wobriesanja, Božeje Prawdy

dla, so by won wobtwerdził to Esłubjenje, kotrej so Wotzam stało je.

Matth. 15, 24.

Jap. St. 3, 25.

9. So Pohanjo pak Boha kwala Esmilnosnje dla, jako pisane steji: Tehodla ju ja cze kwalicz bes Pohanami, a twozjemu Menu spjewacz. St. 11, 30.

Pf. 18, 50. 2 Sam. 22, 50.

10. A sako praji won: Wesełcze so Pohanjo sjeho Ludom. 5 Moj. 32, 43. Pf. 67, 5.

11. A sako: Kwalcze teho Knesa schitzy Pohanjo, a czeszcze jeho schitzy Ludzjo. Pf. 117, 1.

12. A wospet praji Jesaias: Budze Koren Jezowny, a ton, kiz budze postanucz, so by knezil na Pohanach, ktemu budza Pohanjo Nadziju mjecz.

Jes. 11, 10. Siew. 5, 5.

13. Boh pak teje Nadzije napeln was se wschjem Wesełom a Mjerom we Wjeri, so byschcze polnu Nadziju mjeli psches tu Moz swjateho Ducha.

St. 14, 17.

14. Ja pak jara derje tejj wo was wjem, lubi Bratsja, so wy sami polni Dobroty sje, napelneni se wselkim Posnacjom, so wy so bes sobu mozczejce napominacz.

2 Pjetr. 1, 12.

1 Jan. 2, 21.

15. A schak tola hym so trochu wokroblit, so hym wam pisal, lubi Bratsja, so bych wam jako spomnil teje Rady dla, kotraj mi je wot Boha data:

St. 1, 5. St. 12, 3.

16. So ja bycz dprbu Esłuzomnik Jezusowny Krystusowny

bes Pohanami, so bych ja woprowal to Evangelion Boze, tak so bychu Pohanjo Wopor byli, Bohu spodobny, sweczeny psches swjateho Ducha. St. 11, 13.

17. Tehodla mozu ja so kwalicz we Krystufu Jezufu, so Bohu sluzu.

18. Psheroz ja bych tejj niczo nesmjel ryczcz teho, dy by to Krystus psches me nedokonjal, so hym Pohanow k Poshluchnoszi pschimedl, psches Esłowo a psches Skurf, Matth. 10, 19. 20.

Rom. 1, 5. St. 16, 26.

19. Pshes Moz tych Zejchow a Dzimow, a psches Moz teho Ducha Bozeho, tak, so ja sapoczawski wot Jerusalema a wot wokolnych Krajow hacz do Illyriseje, schitko stem Evangelionom Krystusowem hym napelnit,

Mark. 16, 17.

20. A hym wosebnje na tem byl, so bych to Evangelion prjedowal, dzez tejj menowany nesbjesche Krystus, so bych na zusy Sakkad netwarit;

2 Kor. 10, 15. 16.

21. Ale jako pisane steji: Kortymz neje wot njeho pschipowedane, czi dyrbia to widzicz; a czi, kortsiz to nejsu sluscheli, czi budza jo stosemicz. Jes. 52, 15.

22. A tehodla hym ja tejj czasto dzerzany, so nejsym kwam pschischol.

St. 1, 13.

23. Njetk pak ja wjazw Mjestu nimam we tutych Krajach, pozadam pak wutrobnje kwam pschindz wot wele Ejet.

1 Ehef. 3, 10.

24. Dyz ja pak pojndu do Hispanseje, zu ja kwam pschindz. Pschetož ja so nadziju, so tam psches Kraj poczanu, a was woladacz budu, a wot was tam pschewodzeny mozu bycz, tak pak, so bych so trochu predy swami wofschewik. 1 Kor. 16, 6.

25. Njerk pak du ja do Jerusalema, so bych tym Swjatym tym tam sluzik. Zap. Et. 18, 21.

26. Pschetož tym sMazedonskeje a sAchajskeje je so lubiko, so su njeschto romadu skozili sa tych ludych Swjatnych, kotriz we Jerusalemi bydla.

1 Kor. 16, 1.

27. Woni su to lubje czinili, a su tejj ich Dozknizy. Pschetož dyz woni Pohanam swoje duchomne Kubla su sobu dzjelili; da tejj niczo nesdobne neje, so bychu tejj czi we swojich czjelnych Wjezach jim sluzili. 1 Kor. 9, 11.

28. Dyz ja tehodla to sym dokonjat, a jim tajki Wuzitk sasnglowany podat, pojndu ja psches was do Hispanseje.

29. Ja wjem pak, dyz pschindz budu kwam, so spolnem Zonowanjom teho Evangeliona Krystusoweho pschindz budu.

30. Ja napominam was pak, moji Bratsja, psches nascheho Knesa Jesom Krysta, a psches tu lubosz teho Ducha, so byschcze so bes sobu somnu prozowali we Modlitwach pola Boha, 2 Ehev. 3, 1. 2 Kor. 1, 11. Phil. 1, 27.

31. So bych wumozeny byl wot tych Newjernych we Zidowskej, a so by moja Ssluzba,

kotruz ja do Jerusalema czinju, spodobna byla tym Swjatym.

32. Tak, so bych ja sWeseloszu kwam pschischol po Wozej Woli, a so swami wofschewik.

33. Ton Boh pak teho Mjera budz swami schitkimi. Hamen. Et. 16, 20.

Ton 16. Staw.

Bobstaranje teje Zeby: Postrowenje sWobosanknenju, Warnowanje a Dzatowanje.

Ja poruczju wam pak naschu Sotru Zebu, kotraz je na Ssluzbi teje Kenchrejskeje Gmeny,

2. So byschcze ju horjewfali we tym Knesu, jako pschisteji Swjatym; a so byschcze pschonej stali, we kotrymž Skutku wona was budze potrebacz; pschetož wona je tejj wele Ludjom pomozna byla, tejj mi kamemu.

3. Postrowcze Prisku a Almilu, mojeju Pomoznikow we Krystusu Jesusu, Zap. Et. 18, 2. 26.

4. Kotraz staj sa moje Ziwjenje swoje Schije podaj, kotromajz niz ja kam so dzakuju, ale tejj schitke Gmeny bes Pohanami,

5. Tak tejj postrowcze tu Gmenu we ich Domi. Postrowcze Epeneta, mojeho Najlubscheho, kotry je ton Prijeniczki sAchajskeje we Krystusu.

1 Kor. 16, 15. 19.

6. Postrowcze tejj Mariju, kotraz je wele Prozy a Djela snami mjeta.

7. Postrowcze Andronika a Juniu, mojejju Pscheczelow a mojejju Esobujateju, kotrajz staj mošebnaj Zaposchtolaj, a kotrajz predy me staj bylaj we Krysufu.

8. Postrowcze Ampliana, mojejho Lubeho we tym Knesu.

9. Postrowcze Hurbana, nascheho Pomoznika we Krysufu, a Stachyna, mojejho Lubeho.

10. Postrowcze Apellena, teho Epytowaneho we Krysufu. Postrowcze tejj, kotrijz su Stristobuloweho Doma.

11. Postrowcze Herodiona, mojejho Pscheczela. Postrowcze tejj tych, kotrijz su Marzifoweho Doma, we tym Knesu.

12. Postrowcze Trifenu, a Trifosu, kotrijz we tym Knesu so prozujetej. Postrowcze tu Persidu, moju Lubu, kotrajz so je wele prozowala we tym Knesu.

13. Postrowcze Ruffa, teho Buswoleneho we tym Knesu, tejj jeha a moju Maczer.

Mark. 15, 21.

14. Postrowcze Afinkrita, Flegonta, Hermu, Patrobu, Hermesa, a tych Bratrow, kotrijz su pschi nich.

15. Postrowcze Filologa a tu Juliu, Nerea a jeha Esotru, a Olympu, a schitkich Eswjatyh pschi nich.

16. Postrowcze so bes sobu se swjatem Wokoschenjom. Te Gmeny Krysufowe postrowja was.

1 Kor. 16, 20.

17. Ja napominam was pak, lubi Bratsja, so byschcze ledzbo-

wali na tych, kotrijz Rosdijelenje a Pohorschenje czinja, pschi tej Wuczbi, kotruz wy sje nawukli; a wotstupcze wot nich.

Matth. 7, 15. Tit. 3, 10.

18. Pschetoz tajny nestluzja naschemu Knesej Jesufej Krysufkej, ale swojemu Bruchej; a stahodnymi Ryczemi a Pschistodzenstwom sawedu woni te newinojte Wutrobny. Phil. 3, 19.

Ej. 13, 18. 2 Kor. 2, 17.

19. Pschetoz wascha Postluschnosz je bes schitkich wojschta. A tehodla ja so swefelu nad wami. Ja zu pak, so byschcze mudri byli na Dobre, a newinojczy kStemu.

Et. 1, 8.

20. Ale ton Boh teho Mjera podteptaj Satana pod wasche Nohi borisy. Ja Mitosz nascheho Knesa Jesom Kryssta budz swami. (Hamen.)

21. Was postrowja Timotheus, moj Pomoznik, a Luzius, a Jason, a Sosipater, moji Pscheczeljho. Jap. St. 16, 1. 2.

22. Ja Terzjus postrowju was we tym Knesu, kiz ja ton list hym pisal.

23. Tejj postrowi was Gajus, moj a teje zyteje Gmeno Hospodar. Was postrowi Crastus, teho Mjesta Wobstarar, a Kwartus, ton Bratr.

1 Kor. 1, 14. Jap. St. 19, 22.

24. Ja Mitosz nascheho Knesa Jesom Kryssta budz swami schitkimi. Hamen.

25. Temu pak, kotryz was pošylnicz moze, po mojim Ewangeliu a Prjedowanju wot Jesom

Krysta, psches kotrej to Pota-
tajnstwo sjewene je, kotrej wot
wjecznych Czajow samelczane
bylo je;

26. Njerk pak sjewene je,
tejj wjedonne psches tych Pro-
phetow jich Pisimo, na Poru-
čenje teho wječneho Boha,
so by ta Poskusnosz teje
Wjery postajena byla be wschit-

limi Pohanami; 2 Tim. 1, 10.
Rom. 1, 5.

27. Temu Bohu, kiz sam mu-
dry je, budz Czaj psches Jesom
Krysta, do Wječnoszje. Hamen.
1 Tim. 1, 17. Jud. Scht. 25.

Kromskim Kschesjanam list
je poslany s Korintha psches
Jebu, Esłużomnizu teje Kencz-
rejsskeje yrkwineje Wobadp.

Konz teho lista na Romstich.

Prieni List swjateho Pawola na Korinthstich.

Ton 1. Staw.

Napominanje Jednoczi a Ponijszki.

Pawol, powołany Zaposchtol
Jesom Krysta, psches Božu
Wolu, a Sosthenes, ton
Bratr:

2. Tej Wobadzi Bozej we
Korintu, tym Wofwecze-
nym we Krystuku Jesusu, tym
powołanym Sswjatym, jako
tejj schitkim tym samym, kotsiz
so wolaju ktemu Menu nascheho
Knesa Jesom Krysta, na wschit-
lich swojich a naschich Mjestach.

3. Nada budz swami, a Njer
wot Boha, nascheho Wotza, a
teho Knesa Jesom Krysta.

4. Ja dżakuju so swojemu
Bohu koiždy Czaj wasche dla,
sa tu Radu Božu, kotraž wam
data je we Krystuku Jesusu,

5. So wy psches njeho we
wschjem sje wobohaczeni, na

wschej Wuczbi, a na wschjem
Posnaczu.

6. Jako tejj to Sswjetsenje
wot Krystuka we was wob-
twerdzene je,

7. Tak, so wam nebrachuje
na žanym Dari, a jeno czakacze
na to Sjewenje nascheho Knesa
Jesom Krysta.

8. Kotrjz tejj was budje
wobtwerdzicz hacz do Konza, so
byschcze bes Poruka byli na ton
Dzen nascheho Knesa Jesom
Krysta.

9. Pschetoz Boh je swjerny,
psches kotrehoz wy powołani sje
k Towarstwu jeho Ssyna Je-
som Krysta, nascheho Knesa.

10. Ja napominam was pak,
moji Bratšja, psches to Mno
nascheho Knesa Jesom Krysta,
so byschcze wy schitzy bes sobu
jenake Esłowo ryczeli, a nedali
Kos-

Rosdijelenje bes wami bycz, ale dzerjeli pač twerdzje romadzje we Zenej Dnykli, a we jenakim Prajenju.

Rom. 15, 5.

Phil. 3, 16.

11. Pſchetož mi je wot was ſjewene, lubi Bratsja, wot Kloeſoweje Ezeledzje, ſo je Swada bes wami.

12. Ja praju pač wot teho, ſo jedyn bes wami refne: Ja ſym Pawoſki: druhi, ja pač Apolſki; czeczi, ja pač Kephifki; ſchworty pač, ja ſym Kryſtufowy. St. 3, 4. Jap. St. 18, 24.

13. Kač? Ze njeſt Kryſtus rosdijeleny? Ze da Pawoſ ſa was kſchizowany? Aby ſje wy we Pawoſowem Meni hczeni?

14. Ja ſo Bohu dzakuju, ſo ja nikoho bes wami nejſym hczil, ſiba Kriſpa a Gaja;

Jap. St. 18, 8.

15. Tač, ſo by nihto nemol refnuč, jač byč ja na moje Meno hczil.

16. Ja ſym pač tež hczil Eſchjepanowu Ezeledž; potom newjem ja, hacž ſym koho druheho hczil.

St. 16, 15. 17.

17. Pſchetož Kryſtus me neje poſtač, ſo byč ja hczil, ale ſo byč ja to Evangelion prjedowal, niž pač ſmudrymi Eſlowami, tač, ſo by Kryſtufowy Kſchiz kniczomu ſczineny nebył.

St. 2, 4. 2 Pietr. 1, 16.

18. Pſchetož to Eſtowo wot Kſchiza je Łupoſž tym, kiž ſhubeni budža; nam pač, kiž my ſbožni budžemy, je wono Boža Mož.

Rom. 1, 16.

19. Pſchetož piſane ſteji: Ja ju tu Mudroſž, tych Mudroch kniczomnu ſczinicž, a ton Koſom tych Koſomnych ju ja ſacžibnuč.

Ief. 29, 14.

20. Dže ſu czi Mudri? Dže ſu czi Piſmawuczeni? Dže ſu czi na Eſwjetne Koſomni? Neje Boh tu Mudroſž, tudy teho Eſwjeta do Łupoſžje pſchewobrocžil? Hiob 12, 17. Ief. 33, 22.

21. Pſchetož dofelž ton Eſwjet pſches ſwoju Mudroſž, Boha we Božej Mudroſžji nepoſna; lubeſche ſo Bohu, pſches to torne Prjedowanje ſbožnych czinicž tych, kiž na to wjerja.

Matth. 11, 25. Łuť. 10, 21.

22. Dofelž židži Zejchi pojaž daju, a Gričſžy po Mudroſžji praſcheju.

Matth. 12, 38.

St. 16, 1. Jan. 4, 48.

23. My pač prjedujemy teho kſchizowaneho Kryſtuſa, tym židam ſchač Pohorſchenje, a tym Gričſkim Łupoſž.

Matth. 11, 6. Jan. 6, 61. 1 Kor. 2, 14.

24. Tym pač, kotſiž ſu powołani, woboje židam a Gričſkim, prjedujemy my Kryſtuſa, Božu Mož a Božu Mudroſž.

Rom. 1, 16. Kol. 2, 3.

25. Pſchetož ta Łupoſž Boža je mudriſcha, dnžli czi Ludžo ſu; a ta Eſtaboſž Boža je ſylniſcha, dnžli czi Ludžo ſu.

26. Pſchetož woladajče, moji Bratsja, waſche Powołanje; niž wele Mudroch po Ežjeli, niž wele Možnych, niž wele Kneſkich je powołanych:

Jan. 7, 48. Iak. 2, 5.

27. Ale sčtož tupe je psched tom Sswjetom, to je Boh wustwolil, so by won tych Mudrych k Hanibi pschinešt; a sčtož klate je psched tom Sswjetom, to je Boh wustwolil, so by won k Hanibi pschinešt to, sčtož klyne je;

28. A to nekneske psched tom Sswjetom, a to Szypite je Boh wustwolil, a sčtož neje, so by won kniczomne sczinit, sčtož njeschto je;

29. Tak so by šo psched nim žane Etyelo nekwalito.

Rom. 3, 27. Eph. 2, 9.

30. Bot kotrehož tejj my sie we Krystufu Jesufu, kotryž nam je sczineny wot Boha k Mudroszi, a k Prawdoszi, a k Ssweczenju, a k Wumozenju. Jer. 23, 5. 6. Rom. 4, 25. 2 Kor. 5, 21. Jan. 17, 19.

31. So tak (jako pisane steji) šo by stalo: Sčtruz šo kwali, ton šo kwal teho Knesa.

Jer. 9, 23. 24. 2 Kor. 10, 17.

Jef. 65, 16.

Ton 2. Staw.

Prawe Waschnje to Evangelion przedowaci.

A ja, moji Bratsja, pschishedst kwam, nepschindžech swošokimi Sstowami, aby swošokej Mudrosju, jako wam pschpowedach to Bože Sswjetsenje.

St. 1, 17. 2 Pjetr. 1, 16.

2. Pschetož ja šo nedžeržach sa teho šameho, so bych ja njeschto wedžil bes wami, kiba jeno Jesom Krysta, teho Kschizowancho.

Gal. 6, 14.

3. A ja bjech pola was se Sstabosju, s Bojosju, a swulkim Kzenjom. Jap. St. 18, 1. 9.

4. A moje Sstowo a moje Prijedowanje nebjesche we wabjaznych Krczach czlowfskej Mudrosije, ale we Wopokasamju teho Ducha a teje Mozy;

St. 1, 17.

5. Tak, so by wascha Wjera wobstala, niz na czlowfskej Mudroszi, ale na Božej Mozy.

Eph. 1, 17. 19. 1 Thess. 1, 5.

6. Bot czohož my pak ryczimy, je schaf Mudrosiž pola tych Dopelnennyh, niz Mudrosiž teho Sswjeta, tejj niz tych Boschich teho Sswjeta, kotřiž sahnu;

7. Ale my ryczimy wot teje potajneje pschikryteje Mudrosije Božeje, kotruz Boh je prawd wustajil psched tom Sswjetom, knaschej Krasnoszi.

Ps. 51, 8. Rom. 16, 25.

8. Kotruz žadyn bes tymi Boschimi tuteho Sswjeta neje posnal. Pschetož dy bychu woni tu šamu posnali, nebychu woni teho Knesa teje Krasnosije kschizowali.

Jap. St. 3, 15.

9. Ale my ryczimy, jako pisane steji: Sčtož žane Woto neje widžilo, a žane Bucho klyšchalo neje, a do žaneho Ešloweka Wutrobn pschischto neje, sčtož Boh je pschihotował tym, kotřiž jeho lubuja. Jef. 64, 4.

10. Nam je jo pak Boh sjemil psches kwojeho Ducha. Pschetož ton Duch pschepota schirke Wjezy, tejj tu Kobofoš teho Bojstwa. Matth. 13, 11.

11. Pšchetoz kotry Eglowek wie, sčto ve tym Egloweku je, kiba ton Duch teho Egloweka, kotryž we nim je? Tak tež ničto nemje, sčto we Bosp je, kiba ton Duch Boži.

12. My pač nejsmy teho Ducha teho Ešwjeta dostali, ale teho Ducha, kiž je sBoha, so možemy my wedzić, kak bohacnje my wot Boha sRadu wobdareni smy.

13. Kotrež my tež ročimy, niž se Ešlowami, kotrež čłoweczna Mudrosť wuczi, ale se Ešto: wami, kotrež ton swjaty Duch wuczi, a budžimy duchomne Wjezy na duchomne Waschnje.

Et. 1, 17. 2 Pietr. 1, 16.

14. Ton čzielny Eglowek pač nestosemi ničto wot teho, sčtož je Ducha Božeho: Nemudrosť pač wono jemu je, a nemože to samo posnač, pšchetoz wono so duchomnje dyrbi rošbudžić.

Rom. 8, 7.

15. Ale Duchomny rošbudži škifto, won pač wot nikoho nebudže budženy. Pšchisl. 28, 5.

16. Pšchetoz sčtu je teho Knesa Myšl posnač? aby sčtu je jeho wucžić? My pač mamy Krystusowu Myšl. Hiob 15, 8. Jef. 40, 13. Rom. 11, 34. Phil. 2, 5.

Ton 3. Staw.

Wuczerjo su Ešluzomnizy, Kolnizy a Ešješlojo: Ton Knes a Grunt teje Ešbožnosnje je Krystus.

A ja, moji Bratšja, nemožach swami rycječ jako sDuchomnymi, ale jako sČzielnymi, to je,

jako smalnymi Džecjatkami we Krystusu.

2. Mloko sym ja wam picž dač, a niž šolnu Žyž; pšchetoz wy tu hiščeje nemožeščeje snesž, tež njerk hiščeje nemožecje, dočelž wy hiščeje čzielni sje.

1 Pietr. 2, 2. Hebr. 5, 12. 13.

3. Pšchetoz dočelž Sawiž, a Swada, a Nejednota bes wami je; nešje da wy čzielni, a Ešodžicje po čłowecznom Ešdaczju?

Et. 1, 10. 11.

4. Pšchetoz dnž jedyn rekne: Ja sym Pawoški; druhi pač, ja sym Apolški: nešje da wy čzielni?

Et. 1, 12.

5. Eštu da je Pawoč? sčtu pač Apollos? Ešluzomnikaj wonaj schaf staj, pšches kotrejuž wy sje wjerili, a to samo, kaž ton Knes kojždemu je dač?

Jap. Et. 18, 24.

6. Ja sym scžjepi, Apollos je wobkrepil: Boh pač je Ešrosženje dač.

Jaf. 1, 21.

7. Neštaj tehodla nješto, ani ton, kiž scžjepi, ani ton, kiž wobliwa, ale Boh, kiž to Ešrosženje dawja.

8. Ton pač, kiž scžjepi, a ton, kiž wobkrepil, staj jedyn jako druhi. Kojždaj pač budžetaj swoju Ešdu dostadž po swojim Džjeli. Ps. 62, 13. Rom. 2, 6.

9. Pšchetoz my smy Boži Pomožnizy; wy sje Boža Kola, a Bože Ešwarenje.

2 Kor. 6, 1. Eph. 2, 20.

10. Ja pšches Božu Radu, kotraž mi je data, sym ton Grunt satožil, jako rošowny

Twarer; druhi pač twari na njon. Kojzdy pač nech lada, kač won na njon twari. St. 15, 10.

11. Pšchetoz jadn druhi Grunt nihto nemože satožic, kiba ton, kiž je satoženy, kotryž je Jezus Krystus.

12. A jeli so schtu na tuton Grunt twari Skoto, Ssljeboro, drohe Kamenje, Drewo, Ssyno, Sstomu:

13. Da kojzdeho Dželo sjamne budže, ton Džen pač budže to sjewicz; pšchetoz mono pšches Wohen budže sjewene, a kajke kojzdeho Dželo je, budže ton Wohen wopokasacz.

Jes. 48, 10.

14. Budželi nječzeji Skutk wostacz, kotryž won na njon je twariz; da budže won Sdu dostacz.

15. Budželi šo pač nječzeji Skutk spalicz, da won budže Schkodu wsacz: won šam pač budže šhowany, ale tač, jako pšches Wohen.

16. Newješje wy, so wy Boža Zyrkej šje, a ton Duch Boži bydli we was? St. 6, 19. 2 Kor. 6, 16. Eph. 2, 21. 22. St. 3,

17. 1 Pietr. 2, 5. Hebr. 3, 6.

17. Budželi schtu tu Zyrkej Božu škafycz, teho budže Boh škafycz; pšchetoz ta Zyrkej Boža je šwjata, kotraž wy šje.

18. Nihto šo šam nesjebaj. Kotremuž bes wami šo šda, so je mudry na tym Sswjećzi, ton budž Błasa, so by mudry byl.

Pšchifl. 3, 5. 7. Jes. 5, 21.

19. Pšchetoz teho Sswjeta Mudrosz je Nemudrosz pola

Boha. Pšchetoz pšchane šjeji: Tych Mudrych popane won we jich šeknoszi. Hiob 5, 13.

20. A šako: Ton Knes we tych Mudrych jich Wyšlje, šo kniczomne šu. Pf. 94, 11.

21. Tehodla nekwal šo nihto žaneho Ešloweka. Ščaf je šchitko wasche:

22. Nech je Pawol aby Apollos, nech je Kephaz aby ton Sswjet, nech je Žiwenje aby ta Ššmercz, nech je Džetysche aby Pšchichodne; šchitko je wasche.

23. Wy šje pač Krystušowi; a Krystus je Boži. St. 11, 3.

Ton 4. Stav.

Prijedariow Eješ, Hamt a Šchant.

Ša tych džerž nas kojzdy, jako ša Krystušowych Ššlužomnikow, a Šastojnikow na Božich Potajnstwach. Matth. 16, 19.

2. Ničo šo pač wjazp nepřta na Šastojnikach, hač ženo, šo šwjerni namačani budža.

Łut. 12, 42.

3. Mi pač to je šnadna Bjež, šo ja wot was šudženy budu, aby wot ešlowšeho Dnja; teji ja šo šam nešudžu.

4. Ja šebi derje ničoho nejškom wšedomny, ale we tem šamem nejškom ja prawy; ton Knes pač je, kiž we šudži.

2 Mojš. 34, 7. Pf. 35, 24.

5. Tehodla nešudžče predy Ežaša, hač ton Knes pšchindže, kiž teji budže na Sswjetko pšchinesz, schtož po Ežmi je potajene, a Wutrowow Radu sjewicz; a

tedy budje so kojzdemu wot Boha kwalba dostacj.

6. A te Krczje, moji Bratsja, hym ja na so a na Apollosa we Pschirunanju czanul, wasche dla, so byschcze wy na namaj wukli, so by nichto wosche do so nedzerjal, dnyli njerl je pisane, tak, so so by zadyn nekoho dla pscheczimo druhemu nenadul. Pschist. 3, 7. Rom. 12, 3.

7. Pschetoz schtu je cze wosche druhich powoschil? A schto masch ty, schtoz ty nejsy dostal? A jeli so ty jo teyz hy dostal; schtoha ty so kwalisch, jako by ty je nedostal? Jan. 3, 27.

Rom. 12, 6. 1 Psjtr. 4, 10. Jak. 1, 17.

8. Wy sje hijom naspczeni, wy sje so hijom wobohaczili, wy knezicze bes nas; a Boh daj! so byschcze knezili, so teyz my bychmy swami knezili.

9. Ja pak mam sa to, so Boh nam zaposchtolow sa tych Rajnischich je postajil, jako tajlich, tiz su k Smerczi podaczi, pschetoz my hym na dzitwne Wola-danje postajeni temu Sswjetu, a Zandzelam, a Ludjom.

Pf. 44, 23. Rom. 8, 36.

Hebr. 10, 33.

10. My hym Blasni Krystusa dla; wy sje pak rosomni we Krystusu; my stabi, wy pak kolni; wy krasni, ny pak sayeni.

St. 3, 18.

11. Hacz do teje Schundy czerpimy my teyz Lod a Pacznosj, a hym nam, a budjemy biczi, a nimamy janeho wobstajneho Mjesta.

12. A prozujemy so, a djielamy sami se swojimaj Rukomaj. Woni nas swarja, my pak pozonujemy, woni nas pscheshjahaju, my jo snekemny:

St. 9, 14. Jap. St. 18, 3. St. 20, 31. 1 Thess. 2, 9. 2 Thess. 3, 8. Pf. 109, 28.

13. Woni nas saniczuja, my pak pokornje proshmy sa nich. My hym stajnje na Sswjeczi jako to, schtoz so wumecke a wottruha psched schirkimi Ludjimi.

14. Niz nepischu ja to, so zyl wam stem 'Hanibu' naczinicz, ale ja napominam was, jako moje lube Dziejci.

1 Thess. 2, 11.

15. Pschetoz dy byschcze wy runje djekacz Tausent Wuczerjow mjeli we Krystusu, da wy schaf nimacze wele Nanow. Pschetoz ja hym was plodzil we Krystusu Jesusu, psches to Evangelion.

16. Tehodla napominam was, czincze po mni. St. 11, 1.

17. Tehodla hym ja Timotheja kwam postal, kotryz je moj luby a hwjerny Syn we tym Knesu, so by won was dopomnil mojih Puczow, kotrez su we Krystusu, jako ja schudjom we kojzdej Woshadzi wuczu.

18. Njekotsi so pak naduja, so ja kwam pschindz nebudu.

19. Ale ja zu borsy kwam pschindz, budjeli teho Knesa Wola, a zu posnacj, niz to Sstowo tych Radutych, ale tu Moj. Jap. St. 18, 21. Hebr. 6, 2.

Jak. 4, 15.

20. Pšchetoj Bože Kraleštvno nestejji na Ešlowach, ale na Mozy. St. 2, 4. Łut. 17, 20.

21. Šhto zecze: Mam ja s Prutom kram pšhindž, aby s Lubošju a scjichim Duchom?

Ton 5. Staw.

Schtrafa teho Dekasanstwa: Bure-djenje teho kšakého Kwaša. Kaf a cjhodla šo tych Njehow s balowacj dyrbinym.

Zylje wjerne je šlyšecž, so Kurwarstwo je bes wami, a tejš tajke Kurwarstwo, wot kotrehož tejš Pohanjno nemedža prajicž, so ma jedyn žonu šwojeho Nana. 3 Mojs. 18, 7. 8.

2. A wy še naduczi, a nejšte radšicho žarowali, so ton, kiž rajki Škutk je scjinit, by wot was precž pšchšchol.

3. Ja tehodla, kiž s Ežjetom pšchi was nejšym, šym pač pšchi was s Duchom, šym hižom, jako bych pola was byt, na tym, kotrňž to tač je scjinit, wobšantnuť, 2 Kor. 10, 1. Kol. 2, 5.

4. We Meni nascheho Knesa Jesom Krysta, we waschej Gromadžisni smojim Duchom a stej Mozy nascheho Knesa Jesom Krysta, Matth. 16, 19. St. 18, 18.

5. Tajkeho podacž temu Satanej, na Škazenje teho Ežjeta, so by jeho Duscha sbožna byla na tym Dnju teho Knesa Jesuša. 1 Tim. 1, 20.

6. Wascha Kwalba pjelna neje. Nemješze wy, so mačy Kuff Kwaša zylje Ežjesto pšchekišche? Gal. 5, 9.

7. Tehodla wuredzje stary Kwaš, so byščeže nowe Ežjesto byli, jako wy nekšani še. Pšchetoj my tejš mamy jutrowne Žehnjo, to je Krystus, sa nas woprowany. Ief. 53, 7.

1 Pjetr. 1, 19.

8. Da djeržmy Jutry, niž we starom Kwašu, ani we kšakem Ežježi teje Šlošnje a Šchibalštwa, ale we šlotkim Ežježi teje Ežistosnje a Wjeronšnje. 2 Mojs. 12, 3. 15. 19.

9. Ja šym wam pišal we Ešži, so byščeže šo nemješcheli s Kurwarjemi. Matth. 18, 17.

2 Ešeff. 3, 14.

10. Šo ja pač zylje nepraju wot tych. Kurwarjom tuteho Šwjeta, aby wot tych Łakomnych, aby Kubežnikow a Pšchibojškich; hewač dyrbjeli wy šo teho Šwjeta minucž.

11. Da tola šym ja wam njek pišal, so byščeže šo nemješcheli; jeli so ščtu je, šo šo dama Bratr menowacž, a je Kurwar, aby Łakomny, aby Pšchibojški, aby Šanibnik, aby Wopitž, aby Kubežnik; štajtim wy tejš jyš nedyrbicze.

Matth. 18, 17. 2 Ešeff. 3, 6. Lit. 3, 10. 2 Jan. Ščt. 10.

12. Pšchetoj ščtš me cji wohnkach nastupaju, so bych ja jich šudžil? Rešudžicze wy tych, kotřž nuzkach šu?

Mark. 4, 11.

13. Boh pač burže tych, kiž wohnkach šu, šudžicž. Tehodla wustorcžče šami wot šo teho, kiž Šlošnik je. 5 Mojs. 13, 5.

Ton 6. Stav.

Echtrafa teje Swadny psched Esudom,
a teho Kurwarstwa.

Kak smije schtu bes wami, dnj won prawowacj ma sdrubim, so wadzijc psched tymi Nepravymy, a niz psched tymi Swjatymy?

2. Newjesje wy, so cji Swet cji budja Swjet sudzijc? Dnj tehodla Swjet wot was budje sudjenn; nejsje da wy dobri dosj, so bpschcje wy te mensche Wjezy sudjili? Matth. 19, 28.

Sjew. 2, 26.

3. Newjesje wy, so tych Zan-
dzelow budjemy sudzijc? kak da wele wjazj czagne Kubla?

4. Wy pak tola, dnj schro macje czasnyc Kublow dla sforzijc, da tajlich wosmecje, kiz pola Wogady su sazpeni, a sudzijcje jich sa Esudnikow.

5. Kwaschej Hanibi mam ja to prajicj. Neje da jady n Refomny bes wami, tejj niz jedyn, kotryz by sudzijc mot bes Bratrom a Bratrom?

6. Ale Bratr sBratrom pravuje, ktemu hischcje psched tymi Newjernymi.

7. Wono je hijom wopravdji nepschistojna. Wjez bes wami, so bes sobu pravujecje. Ezhodla wy sebi radsi nedacje Kschindu czinicj? czohodla wy radsi Kschindu neczerpicje?

Mchisl. 20, 22. Matth. 5, 39. Lut. 6, 29. Rom. 12, 19. 1 Theff. 5, 15.

8. Ale wy czinicje Schfodu, a Kschindzijcje, a to czinicje wy na Bratracj.

9. Newjesje wy, so cji Neprawi Boje Kralestwo nebudja dostacj? Nedajcje so molicj; pschetoz ani Kurwarjo, ani Pschibojisy, ani Mandzelstwa Zamarjo, ani kiz sami se sobu Hanibu czjerja, ani kiz sMuslimi, Gal. 5, 19. 20. 21.

10. Ani Paduschi, ani Lasomni, ani Wopizy, ani Hanibnizy, ani Kubeznizy, nebudja Boje Kralestwo dostacj.

11. A tajiz su njekostj bes wami boli; ale wy sje wotmuczj, wy sje wosweczeni, wy sje prawi scjineni psches to Meno teho Knesa Jesusa, a psches teho Ducha nascheho Boha.

Lit. 3, 3. Hebr. 9, 14.

12. Ja mam schirkeho Moz, ale schirko neje wuzitne. Ja mam schirkeho Moz, ale nicjo me nedyrbi jateho wfacj.

Et. 10, 23. Sir. 37, 31.

13. Koscht je mustajenn Brju-
chej, a Brjuch Koschtej; ale Boh budje ton a tamny kniczomu scjinicj. To Ejjelo tejj neje mustajene Kurwarstrom, ale temu Knesej, a ton Knes temu Ejjetu. Matth. 15, 17.

1 Theff. 4, 3.

14. Boh je pak teho Knesa sbudzil, a budje tejj nas sbudzijc psches swoju Moz.

Jap. Et. 3, 15.

15. Newjesje wy, so wasche zimoty su Stawy Krystufome? Dyrbja! da tehodla ja te Stawy Krystufome wfacj, a wot nich kurwarste Stawy scjinicj? Boh to nedaj! Eph. 4, 12. 15.

16. Aby newjesze, so, shtuž pschi Kurwi wišy, je snej Zene Ežeto? Dvaj (pschetož praji won) budžetaj Zene Ežeto.

1 Mojs. 2, 24. Matth. 19, 5.

17. Shtuž pač pschi Knesu wišy, ton je Jedyn Duch snim.

Jan. 17, 21. 22. Eph. 5, 30.

18. Sdalujcže so Kurwarstwa. Schifkon Rječ, kotryž Ežloweč czini, je swohnikach jeho Ežeta; shtuž pač kurwi, ton rješki sam na swojim Eželi.

19. Aby newjesze wy, so wasche Ežeto je Tempel swjateho Ducha, kiž we was bydli, kotrehož wy macže wot Boha, a nejšže sami swoji? St. 3, 16.

2 Kor. 6, 16.

20. Pschetož wy sže droho kupeni. Da cześcže Boha na waschim Eželi a na waschim Duchu, kotrajž staj Božej.

St. 7, 23. 1 Pjetr. 1, 18. 19.

Phil. 1, 20.

Ton 7. Staw.

Wotmolwenje na wšhelke Praschenja wot mandželsteho, frejneho a wudoweho Shtanta.

Wot czohož wy mi pač sže piškali, na to wotmolwju ja wam tač: Derje je Ežlowekej so won so žaneje Žony nedotkne.

2. Alle so by Kurwarstwo nehnal, mjej kojždy sam swoju Mandželsku, a kojžda mjej sam swojeho Muža.

3. Ton Muž wopokaž Žoni tu winojstu Dobročiwosť, teje Kunosťje tejš ta Žona temu Mužej.

4. Ta Žona neje swojeho Žiwota možna, ale ton Muž; teje Kunosťje tejš ton Muž neje swojeho Žiwota možny, ale ta Žona.

5. Jedyn teho druheho so nesdžerž, kiba so so swobej Wolu stane na Ežaš, so byščcže wy kDosenju a kModlenju Kwiłumjeli; a potom seindžcže so sašo romadu, so by was ton Satan nespýtał, wascheho Nesdžerženja dla.

6. To samo ja pač praju sWotpuszcženja, a niž sPsičkasnje.

7. Ja bych pač žyt, so bychu schitžy ľudžo byli jako ja sym; ale kojždy ma sam swoj Dar wot Boha, jedyn tač, druhi pač hinač.

Jap. St. 26, 29.

Matth. 19, 12.

8. Ja praju pač tym, kiž su bes Žony, a Wudowam: Derje jim je, dyž woni wostanu jako ja.

9. Želi so so woni pač nesdžerža, da nech so woženja; pschetož ljepe je so woženici, dyžli Wožahanje cžerpicz.

1 Tim. 5, 14.

10. Tym Woženenym pač pschikazu niž ja, ale ton Knes, so by so Žona rosno nedžjelita wot Muža.

1 Ehev. 4, 15.

Matth. 5, 32. St. 19, 9. Łuf. 16, 18.

11. Želi so so wona pač rosno džjeli, so by so sašo nemudala, ale so stym Mužom sjednala. A so by Muž Žonu wot sebe precž nepuschczil.

12. Tym druhim pač praju ja, niž ton Knes: Želi so kotry Bratr ma newjernu Mandžel

štu, a mona svoli ktemu, so je pschi nim bydlíč; ton ju nez mopuščež.

13. Tak tejj mali dje kotra žona newjerneho Muža, a won svoli ktemu, so je pschi nej bydlíč; ta jeho newopuščež.

14. Pšchetož ton newjerny Muž je wošwecženy psches tu žonu, a ta newjerna žona je wošwecžena psches teho Muža. Dewač bychu wasche Džeczi nečjste byle; njetč su wone pač fwjate.

Rom. 11, 16.

15. Želi so šo pač ton, kiž newjerny je, rosno da, da nech šo da rosno. Ton Bratr aby ta Esotra we tajlich Wjezach nejstaj jataj. Ale we Mjeri je naš Boh powołač.

Eph. 2, 14. 17.

16. Ščač ty žona newješč, hač budješč ty Muža sbožneho ščiníč? a tejj ty Mužo newješč, hač ty tu žonu budješč sbožnu ščiníč?

1 Pietr. 3, 1.

17. Ale kajž Boh kojždemu je mudžjelit; a kajž kojždeho ton Knes je powołač, tak nech kłodži. A tak ja we wsčirklich Wobradach wustaju.

Scht. 20. 24.

18. Želi schtu wobrjesany powołač, ton nedaj žaneho Wobrjeska na šebi strož. A jeli schtu powołač pschi Newobrjesu, ton šo nedaj wobrjesač.

19. Wobrjesanje ničžo neje, a Newobrjesč tejj ničžo neje; ale te Rasnje Bože džeržecž, to je nješcto.

Gal. 5, 6. Et. 6, 15.

20. Kojždy wostan pschi tem Polowanju, po kotremž won je powołač.

Scht. 17. 21. Eph. 4, 1.

21. Šyli ty Wotročžč powołač, nestaraj šo wo to; ale moješčli pač frej byčž, da wužiwaj to wele radši.

22. Pšchetož schtuž je Wotročžč polowanj we tym Knesu, ton je Frejščineny teho Knesa; teje Runošje, schtuž je frej powołač, ton je Wotročžč Kryštušowy.

Jan. 8, 36. Eph. 6, 6.

23. Wy še droho kupeni: nebudžče Wotročžžy tych Čžlowekow.

Et. 6, 20.

1 Pietr. 1, 18. 19.

24. Kojždy, moji Bratšja, kajž won je powołač, tak wostan won psched Bohom.

Scht. 17. 20.

25. Wot tych Holžow ja pač žaneje Pščikasnje teho Knesa nimam; ja dam pač šwoju Myšl wot šo, jako ton, kotročž wot teho Knesa je Šmilnoš dostač, so by šwjerny byč.

26. Mam tehodla ša to, šo dobra Wjež je njetžiščeje Mudy dla, šo dobra Wjež je Čžlowek lej tak wostajč.

Jer. 16, 2.

27. Šyli ty kžoni pščiwjasany, neladač Roswjasanja; šyli pač žonu wotbyč, da nepytaj šebi žonu.

28. Dyž šo woženišč, nesriesčišč ty; a dyž šo tejj Knežna wuda, nesrieschi mona; da ščač budžetač wonaj čžjelnu Pščičiwnoš mjecž. Ja byč pač rad pschesčonowač.

29. To praju pač ja, moji Bratšja, pšchetož ton Čžab je krotki. Dale šu to moje Myšlje; kotšž žony maju, šo čži bychu

bpli, jako bychu žanpč nemjeli; a kofsiž ptačja, jako bychu neplačali;

Rom. 13, 11.

30. A kofsiž šo wešelja, jako bychu šo newešelili; a kofsiž kupuja, jako bychu woni to šamo newobšpnnuli;

31. A kofsiž teho Šswjeta wuziwaju, šo bychu woni jeho šlie newuziwali; pšchetož to Wolaždanje teho Šswjeta šajndže.

1 Jan. 2, 17.

32. Ja bych pač žyl, šo byščeje wy bes Starošije byli. Šchtuž je neženeny, ton šo wo to stara, šchtož temu Knešej pšchifkušča, kač by šo won temu Knešej špodobač.

33. Ale šchtuž šo woženi, ton šo wo to stara, šchtož teho Šswjeta je, kač by šo žoni lubič.

Eph. 5, 29.

34. Čač tejš hinač je se žonu a šHolžu. Kotraž šo newuda, ta šo wo to stara, šchtož Knešewe je, šo by šwjata byla na Čheli a na Duchu: kotraž šo pač wuda, ta šo wo to stara, šchtož teho Šswjeta je, kač by šo Mužej lubiča.

35. Čo ja praju šam kwašchemu Dobremu; niž šo bych ja wam Šwjašš na Šhiju čhifnuč, ale tehodla, šo pječne je, a wy pšchistojnje a bes Škomdženja temu Knešej šlužič moli.

36. Želi šo šo pač njekomu šda, šo nepšchistojnje čžini se šwoweju šHolžu, dokelž se šwovejich Čjet je wojšča; a wona hinač nochže byčž; da nech čžini, šchtož won že; won nefrieschi, nech ju wuda.

37. Džž šebi pač šchtu tweržžje priroč wošne, džž teho nepotreba, ale ma šam šwoju Wolu; a wobšankne to šamo we šwošej Wutrobi, šo won šwoju šHolžu tač že dačž woštačž, ton čžini derje.

38. Čehodla, šchtuž šwoju šHolžu wuda, ton čžini derje; kotraž ju pač newuda, ton čžini lijepe.

39. Žona je pšchiwjašana šakonej, tač došho, hač že je Muž je žimw; wužneli pač že je Muž, da ma šwoju Wolu, a može šebi woštačž, kačkehož že; jeno šo šo we tym Knešu štane.

Rom. 7, 2.

40. Ale šbožnišča wona je, želi šo tač woštane, po mošej Kadži. Ja mjenju pač, šo ja tejš mam Božeho Duča.

Ton 8. Štaw.

Wot pšchibojšteho Wopora a Wujwanja šchewšjanšej šrejoč bes Pohorščenja.

Wot tych pšchibojškich Woporow pač wjemw my, pšchetož šchitžny mamy to Wędženje. Čo Wędženje naduwa, ale luboš poljepščuje.

Jap. Št. 15, 20.

2. A želi šo šo komu šda, šo by šchto wędžič, ton hiščeje ničžo newje, tač jako won ma wędžičž.

Gal. 6, 3. 1 Tim. 6, 4.

3. Želi pač šchtu Woha lubuje, ton je wučženy wot njeho.

Gal. 4, 9.

4. Wjemw tehodla wot teje Žpdžje tych pšchibojškich Woporow, šo Pšchiboh ničžo na

Eswjeczi neje, a so zadyn druhi Boh neje, kiba ton jeniczki.

Rom. 14, 14.

5. A hacz runje su, kiz budza Bohojo menowani, nech je we Nebesach aby na Semi (kajz wono je wele Bohom a wele Knesom):

6. Da schaf my mamy Zeneho Boha, teho Botza, wot kotrehoz schitke Wjezy su a my we nim; a Zeneho Knesa Jesom Krysta, psches kotrehoz schitke Wjezy su a my psches njeho.

Mal. 2, 10.

7. Neje pak we wschitkich to Wedjenje. Pschetoz njekotsi czinja sebi hacz dotal Eswjedomnje na Pschibohach, a jydza je sa pschibojske Wopory; a stem budze jich Eswjedomnje, dokelz klabe je, wopanzane. St. 10, 27.

8. Za Jydz pak nas niczo lepschich psched Bohom neczini. Pschetoz jymyli my; da my tehodla niczo lepschi nebudzemy; nejnyli my, da my tehodla niczo menje nebudzemy.

9. Kadajcje pak, so ta kama mascha Frejota nebyla Pohorschenje tom Sslabym. Gal. 5, 13.

10. Pschetoz dnz tebe (kiz ty to Posnaczije masch) schtu widzi, so ty so kBlidu kudasch we pschibojskej Kejzi; nebudze jeho Eswjedomnje, dokelz won klaby je, ktemu pschinekene, so won jn ton pschibojski Wopor?

11. A budze tak na twojim Posnaczu ton klaby Bratr Konz wsacz, sa kotrehoz schaf Krystus je wumref. Rom. 14, 15.

12. Dnz wy pak tak na Bratrach srieschicze, a srasecze jich klabe Eswjedomnje; srieschicze wy na Krystusu.

13. Zeli so tehodla ta Jydz mojeho Bratra pohorschi, nechal ja nidy na nidy Wjaska jpsi, so bych mojeho Bratra nepohorschi.

Ton 9. Staw.

Kat ton Japoschtot ksheshjansteje Frejoty pschi swojim Hamczi wujiwa.

Nejsym ja Japoschtot? nejsym frei? Nejsym ja nascheho Knesa Jesom Krysta widzil? Nejshe wy moj Skutk we tym Knesu?

Jap. St. 9, 3.

2. Nejsymli ja druhim Japoschtot, da schaf sym wam Japoschtot; pschetoz ton Sygel mojeho japoschtotkheho Hamta she wy we tym Knesu.

3. Dnz me schtu woprascha, da ja tak wotmolwju.

4. Nimamy my Moz jpsi a picz?

Luf. 10, 8.

5. Nimamy my tejj Moz klobu Esotru sa Zonu wodziej, jako czi druso Japoschtoli, a Knesowi Bratsja a Kephas? Matth. 8, 14.

6. Aby nimamoj kamaj ja a Barnabas Moz, so bychmoy to kamo czinitaj?

7. Schtu wojuje dy sa kam kwoj Koscht? Schtu plodzi Winizu, a nejj wot jeje Mlodow? Aby schtu pake Stadlo, a nejj wot Mloka teho Stadla?

8. Koczju ja pak to po cjlomskim Sdaczu? Nepraji to tejj Sakon?

9. Pſchetož we Mojsafowym Sakonju ſteji napifane: Ty nedprbifch Wolej Huby ſawjaſacz, kiz młoczi. Stara ſo Boh taf wo te Wolej? 5 Mojs. 25, 4.

1 Tim. 5, 18.

10. Aby nepraji won to zy-
lje naſche dla? Pſchetož wono je ſchaf naſche dla napifane. Pſchetož ton, kiz wore, dyrbi na Nadziju woracz, a ton, kiz młoczi, dyrbi na Nadziju młoczič, ſo by won po ſwojej Nadziji doſtał.

11. Dyz my wam to Duchomne ſnyemy; je da to taſka wulka Wjez, dyz my waſche Ezielne znemy? Rom. 15, 27.

12. Dyz pał druſy tu Mož nad wami ſu doſtali, cžohodla niz wele radſi my? Ale my nejſymy taſteje Mozy wužiwal; ale my pſcheczerpimy ſhelke, ſo bychmy temu Evangelju Kryſtuſowemu žaneho Romdženja nečinili.

Jap. Ef. 20, 33. 2 Kor. 11, 9.

13. Nemyeſe wy, ſo czi, kiz wopruija, jydža wot teho Wopora? a kofiz pſchi Woltarju ſluža, wužiwaju teho Woltarja? 4 Mojs. 18, 8. 5 Mojs. 18, 1. 2. 3.

14. Tał je tejj ton Knes muſtajił, ſo, kofiz to Evangelion pſchpowedaju, maju ſo wot Evangeliona žiwicž. Ja pał nejſym teho ničoho wužiwał.

Łuf. 10, 7. Jap. Ef. 18, 3.

15. Ja nepiſchu pał tehodla wot teho, ſo by ſomnu tał djeržane było. Pſchetož mi by wele lubſche było, ſo bych wumret, dyzli ſo mi ſchtu moju Kwalbu dyrbjal kniczomnu ſčinicž.

16. Pſchetož ſo ja to Evangelion prijeduju, nimam ja ſo kwalicž; pſchetož mi ſo ſaleji, ſo dyrbu to ſamo cžinicž. A bjeda mi, jeli to Evangelion neprijeduju.

17. Cžinjuli ja to rad, da budže mi ſapłaczene; jeli ſo pał nerad cžinju, da je mi ſchaf to Saſtojniſtowo poruczene. St. 4, 1.

18. Kał da budže mi ſapłaczene? Tał, ſo ja prijeduju to Evangelion Kryſtuſowe, a cžinju to ſamo ſdobrej Wolu darmo, ſo bych mojeje Mozy newužiwał k Schkodzi temu Evangelionu. St. 8, 9.

19. Pſchetož hacž runje ſrej ſym wot ſchirkich, ſym ja ſo ſchaf ſam ſchirkim ſa Wotrocžka ſczinił, ſo bych jich wele do-
był. Matth. 20, 27. 28.

20. Tym židam ſym ja był jako žid, ſo bych tyč židow dobył. Tym, kiz pod Sakonjom ſu, ſym ja był jako tejj pod Sakonjom, ſo bych tyč, kiz pod Sakonjom ſu, dobył.

21. Tym, kiz bes Sakonja ſu, ſym ja jako bes Sakonja (kiz ja ſchaf pſched Bohom nejſym bes Sakonja, ale ſym we Kryſtuſowym Sakonju) ſo bych ja tyč, kofiz bes Sakonja ſu, dobył. Gal. 2, 3.

22. Tym Eſtabym ſym ja był jako Eſtaby, ſo bych ja tyč Eſtabych dobył. Kojjdemu ſym ja ſchelaki był, ſo bych ſchaf ſchudžom niekotryč ſbožnyč ſczinił. 2 Kor. 11, 29.

Rom. 11, 14.

23. To činju ja pač Evan-
geliona dla, so bych ja to šamo
tejš dostal.

24. Novejše wy, so czi, kiž
wo Wetu bježa, bježa ščitzy,
ale Jedyn wošme Dobycje:
Da bjezje tač, so jo došaneče.

25. Koždy pač, kiž so bje-
dji, šdjerzi so ščitkich Wjezow;
tamni tehodla, so bychu sachodnu
Kronu dostali; my pač nesa-
chodnu. **Epł. 6, 12.**

26. Ja tehodla tač bježu, niž
jako na Novejste; ja tač beč-
tiju, niž jako jedyn, kiž do
lošta ruba.

27. Me ja pojimam šwoje
Ejelo, a wošludžu jo na
Eslužbu, so bych ja, dyž dru-
him prjeduju, šam do Poruka
nesapanuť. **Rom. 8, 13.**

St. 13, 14.

Ton 10. Staw.

Ejelnej Ešchernošje mamy šo la-
dacj.

Ja nočju pač wam, Bratšja,
šamelčječ, so našči Wotzojo
šu ščitzy pod Wrocjelu bnli, a
ščitzy šu psches Morjo šchli.

2 Mojs. 15, 21. 22. St. 14, 22.

2. A šu ščitzy pod Mojsa-
šom ččeni stej Wrocjelu a štem
Rosjom,

3. A šu ščitzy jenaku duchom-
nu Jydyž jydli, **2 Mojs. 16, 15.**

4. A šu ščitzy jenake du-
chomme Picje pili (pschetož woni
vijachu stejše duchommeje Škaly,
kotraž jich pschawodješče, ta
Škala pač bješče Krystus);

2 Mojs. 17, 6.

5. Me na nich wele nemjeje-
šče Boh žaneho Špodobanja;
pschetož woni šu pobiczji we tej
Pušini. **4 Mojs. 26, 64. 65.**

6. To pač je šo nam ŠEna-
menju štačo, so bychmy šebi Šles-
ho nepožadali, jako tejš czi šami
šu požadali. **4 Mojs. 11, 4. 33.**

7. Nebudžče tejš pschibožni,
jako njekotši bes nimi bječju;
kajž pišane stejji: Ton Lud šynu
šo delje Š Jydyž a Š Piczu, a
štanu horje Š Raczju.

2 Mojs. 20, 3. St. 32, 6.

8. Necjjermy tejš Kurwar-
štwu, jako njekotši bes nimi
Kurwarštwu ččierjachu, a padže
jich na Jedyn Džen czi a dwa-
žeczji Čausentow. **4 Mojs. 25, 1. 9.**

9. Nespytujmy tejš Krystuša,
jako njekotši wot nich jeho spy-
towachu, a buchu wot Hadow
škonžowani. **4 Mojs. 21, 5. 6.**

10. Nemorkotajče tejš, jako
tejš njekotši wot nich morkota-
chu, a buchu wot teho Škazerja
šabiczi. **4 Mojs. 14, 2. 36.**

Hebr. 3, 17.

11. To šo pač ščitko šta jim
ŠEnamenju; nam pač je na-
pišane Š Wuczbi, na kotrychž
Konž Šswjeta pschischoť je.

12. Tehodla, komuž šo šda,
šo stejji, ton šo ladaj, šo nepane.

Rom. 11, 20.

13. Žane, šiba čłowšče, Špy-
towanie neje waš nadeschto:
ale Boh je šwjerny, kiž waš ne-
budže psches wašče Šamoženje
dacž špřtowacž; ale budže čžinicž,
šo to Špytowanie tač Konža
dobudže, šo wy jo šnešž možječje.

14. Zehodla, moji Najlubšči, cjelečajte wot teje pschibojškej Eslužby. 2 Mojs. 20, 3.

15. Jako s Rosnomymi rycju ja, šudžcje wy, sčtož ja rycju. Et. 2, 15.

16. Ton požonomany Kelich, kotryž my požonujemy, neje won Dostatk teje Krowje Krystufoweje? Ton Kljeb, kotryž my łamamy, neje won Dostatk teho Ežjela Krystufoweho?

Matth. 26, 27. Jap. Et. 2, 42.

17. Pšchetož Jedyn Kljeb je, da nas wele je Žene Ežjelo; dokelž my ščitzy wot Ženeho Kljeba dostali smy. Rom. 12, 5.

1 Kor. 12, 27.

18. Woladajcje na Izraela po Ežjeli; kotsiž te Wopory judža, nejsu tajny we Gmenstwih teho Wolstarja? 3 Mojs. 7, 15.

19. Sčto dyrbu ja njete prajic? Dyrbu ja reknucž, so ton Pšchiboh njesčto je? aby so ton pschibojški Wopor njesčto je? Pf. 96, 5. 1 Kor. 8, 4.

20. Ale ja praju, so czi Pohanjo, sčtož woni wopruija, to wopruija woni Ežertam, a niž Bohu. Ja pač nochžu, so byschcje wy tych Ežertow Towaršchojo byli. 3 Mojs. 17, 7. 5 Mojs. 32, 17. Pf. 106, 37. Ejew. 9, 20.

21. Wy nemožecje jene dobo picž Knesowy Kelich, a tych Ežertow Kelich; wy nemožecje dostacž Knesowe Blido, a teiž tych Ežertow Blido. 2 Kor. 6, 15.

22. Aby žemy my temu Knesej trožkacž? Smy my hylnišchi, dylžli won? 5 Mojs. 32, 21. Hiob 9, 19.

23. Ja mam derje ščitkeho Mož, ale wono ščitko nejwuzitne; ja mam ščitkeho Mož, ale wono ščitko nepoljepschuje. Et. 6, 12.

24. Nichto nepytaj, sčtož jeho je, ale kojždy, sčtož teho drugeho je. Ešt. 33. Rom. 15, 2.

25. Ščitko, sčtož je na Pšchedanje na mjašnyh Wikach, to možecje wy jysž, wo nicžo so newobhoncje, teho Eswjedomnja dla. 1 Tim. 4, 4.

26. Pšchetož ta Semja je Knesowa, a sčtož we nej je. 2 Mojs. 19, 5. Pf. 24, 1. Pf. 50, 12.

27. Želi so was pač sčtu wot tych Newjernych na Hošjinu prošy, a wy sežecje knjemu hicž; da jysže ščitko, sčtož wam budže prjorknoschene; a newobhoncje so, teho Eswjedomnja dla. Euf. 10, 7.

28. Dyrbjal pač sčtu kwan prajicž: To je pschibojški Wopor; da wy nejnysže, teho sameho dla, kiž to wam hjewi, teho Eswjedomnja dla. (Pšchetož ta Semja je Knesowa a sčtož we nej je.) Et. 8, 7.

29. Ja pač praju wot Eswjedomnja, niž wot teho twojeho, ale wot teho drugeho; pšchetož cžohodla dyrbjal ja moju Frejotu dačž šudžicž wot žuseho Eswjedomnja?

30. Pšchetož dnž ja to s Džakowanjom wuziwam; cžohodla dyrbjal haneny byčž mojeho Džakowanja dla? 1 Tim. 4, 4.

31. Zehodla nech wy jysže, aby pijecje, aby sčtož wy

čineje; čineje ſhitko Bohu
Ejeſſi.

Kol. 3, 17.

32. Čineje taſ, ſo bſchčeje
nikomu žaneho Pbhorschenja ne-
dawali, ani židam, ani Gri-
čam, ani tej Šmeni Božej;

Rom. 14, 13.

33. Runje jaſo ja teſj koſj-
demu na ſchelake ſo čjinju ſpo-
dobny; a neladam ſwojeho
Wužitka, ale ſchtož jim wele
moſo wužitne byčj, ſo bychu
ſbožni byli.

Ton 11. Stav.

Wot njetotnyh Poczinkow pſchi Wo-
blenju, a doſtojnego Wuživanja
teje ſwjateje Weczerje.

Čineje po mni, runje jaſo ja
po Kriſtuſu.

2. Ja kwalju paſ waſ, lubi
Bratſja, ſo wy we wſchjech
Wjezach na mne ſponinacije;
a djeržicje to Waſchnje, runje
jaſo ja wam podal ſym.

3. Ja dam wam paſ kweđe-
nju, ſo koſjdeho Muža Łowa je
Kriſtuſ, ton Muž paſ je teje
žony Łowa; a Kriſtuſowa Ło-
wa je Boh.

Eph. 5, 23.

1 Kor. 3, 23.

4. Koſjdy Muž, dyž ſo ſBo-
hu modli aby wjeſchčji ſpſchir-
tej Łowu, ton hani ſwoju Łowu.

Et. 12, 10. Et. 14, 1.

5. Žonſta paſ, dyž ſo ſBohu
modli aby wjeſchčji ſnepſchir-
tej Łowu, ta hani ſwoju Łowu,
pſchetož to je runje taſ wele,
jaſo by wobczihana byſa.

6. A jeli ſo ſo wona pſchirycj
nočje, da jej teſj te Łoſy wotczi-

hajeje. Doleſj paſ roſnje ſteji,
dyž žonſta ma wotczihane Łoſy,
aby dyž wottruhana je: da
nech wona Łowu pſchirycje.

7. Muſſi paſ nedyrbi Łowu
pſchirycwacj, pſchetož won je
Bože Šnamjo a Ejeſſ; ale
žona je mužowa Ejeſſ.

1 Moſf. 1, 27.

8. Pſchetož Muž neje wot
žony, ale žona je wot Muža.

9. Teſj Muž neje ſtworeny
žony dla, ale žona Muža dla.

1 Moſf. 2, 18. 23.

10. Šehodla dyrbi žona na
Łowi Mož niječj, tyč žandže-
low dla.

11. Da ſchaſ neje Muž beſ
žony, ani žona beſ Muža we
tym Kneſu.

Gal. 3, 28.

12. Pſchetož runje jaſo žona
je wot Muža, taſ teſj Muž
pſchindje pſches žonu; ale ſhit-
ko wot Boha.

13. Šsudžcje pſchi waſ ſami,
hačj pieknje pſchiſteji, ſo žona
ſnepſchiryczej Łowu ſo ſBohu
modli.

Jap. Et. 4, 19.

14. Aby newuczi waſ to
Pſchirodženje ſamo, ſo Mužej
je Neczeſſ, dyž ſebi da dolhe
Łoſy roſj,

15. A tej žoni paſ je Ejeſſ,
dyž ſebi da dolhe Łoſy roſj?
Pſchetož Łoſy ſu jej date ſa
Pſchirycjeje.

16. Jeli paſ ſchtu beſ wami,
kiž ma Špodobanje na Šwa-
dži: temu damy my wedžicj,
ſo my taſheho Šadzerjenja ni-
mamy, ani te Wobady Bože.

1 Tim. 6, 4.

17. Dvž ja pař to pšchikazu: nemožu ja to kwalicz, so wy ƚo niz kVjerschemu, ale kVorschemu seyndzeczje.

18. Pšchetoz najpredy, dvž wy ƚo seyndzeczje we Gmeni, ƚy- schu ja, so je Rosdžjenje bes wami; a nekotre ja wjeru.

Et. 1, 10 — 12. Et. 3, 3.

19. Pšchetoz tejj dyrbja Re- zarstwa bes wami bycz, tař, so bychu czi, kotřiz prawi bes wami ƚu, ƚjawni byli. Matth. 10, 34. 35.

Et. 18, 7. Łuf. 17, 1. 1 Jan. 2, 19. 5 Mojf. 13, 3. Łuf. 2, 35.

20. Dvž wy ƚo tehodla ro- madu seyndzeczje, nedžerziczje wy teho Knesa Weczer.

21. Pšchetoz dvž wy ƚo kBo- žemu Blidu postajiczje, da koždy wot Swojeho predy kSebi bere, a pojny, a jedyn je łodny, drugi pař je pjany.

22. Nimaczje wy pař Rejžow, džež wy jny a picž možeczje? Aby ƚapiczje wy Božu Wogadu, a cžinicje Hanibu tym, kiz nicjo ni- maju? Što mam ja wam pra- jicz? Mam ja was kwalicz? We tem ja was nekwalju. Jaf. 2, 6.

23. Pšchetoz ja ƚym to wot teho Knesa dostak, šchtož tejj wam podak ƚym. Pšchetoz ton Knes Jesus we tej Nožy, jako won pšcheradženy bu, wa won ton Kljeb. Et. 15, 3. Matth. 26, 26.

Mark. 14, 22. Łuf. 22, 19.

24. A džakowasche ƚo, łama- sche jon, a džešche: Wšmicze, jnyže, to je moje Čžieto, kotrež sa was łamane budže; to cžin- cke kmojemu Wopommenju.

25. Teho rumja tejj ton Ke- lich po tej Weczeri, a džešche: Ton Kelich je to nowe Wokfa- sanje we mojej Krowi; to cžinicje, tař husto hacž pijeczje, kmojemu Wopommenju.

26. Pšchetoz tař husto wy wot teho Kljeba jnyže, a steho Kelicha pijeczje, dyrbicze wy teho Knesa Ššmercz pšchpowedacz, hacž won pšchindže.

Matth. 24, 50. Et. 25, 13. 21.

Et. 26, 64. Jan. 14, 3.

27. Šchruž tehodla nedostoj- nje jy wot teho Kljeba, aby pije steho Kelicha teho Knesa, ton ƚo pšcherjeschi na tem Čžieli a Krowi teho Knesa. Et. 10, 21.

hebr. 6, 6.

28. Nech ƚo pař Čžlomet ƚam spytuje, a nech tař jy wot teho Kljeba, a pije steho Kelicha. 2 Kor. 13, 5.

Gal. 6, 4.

29. Pšchetoz šchruž nedostoj- nje jy a pije, ton jy a pije sebi ƚam ton Ššud, so won nerod- šudži to Čžieto teho Knesa.

30. Tehodla je tejj tař wele Šštabnych a Khornych bes wa- mi, a wele jich spi.

31. Pšchetoz dy bychmy ƚo ƚami roššudžili, da nebychmy šudženi byli. Pf. 32, 5.

32. Dvž my pař šudženi budžemy, da budžemy wot teho Knesa roššwucženi, so bychmy se Ššwjetom šatamani nebyli.

33. Tehodla, moji lubi Bras- tsja, dvž wy romadu ƚo seyndže- cze, so byšcže jndli, da jedyn na drugeho počakaj.

34. Želi

34. Jeli pač sčtu sodny, ton neč domach jy, so byščje wy so k Esudu nesejšli. Te druge Wjezy pač zu ja wustajicz, dyž pschindu.

Ton 12. Staw.

Kat te duchomne Dary mamy wujiwacj.

Wot tych duchomnych Darow pač, lubi Bratšja, noch zu wam samelcjecz.

St. 10, 1.

2. Wy wjesje, so še Pohanjo byli, a tam schli knjemym Pschiboham, kaj wy wodženi bješčeje.

St. 6, 11.

3. Tehodla dam ja wam kwe: djenju, so nihto, kiž s Božim Duchom ryczi, Jesuša nesakle; a nihto nemože Jesušej Knes rjekacz, kiba psches šwjateho Ducha.

Mark. 9, 39.

4. Schelke Dary šu, ale jedyn Duch je.

Rom. 12, 6.

Eph. 4, 4. Hebr. 2, 4.

5. A šu schelke Služby, ale jedyn Knes. Scht. 28. Eph. 4, 11.

6. A šu schelke Mozy, ale Jedyn Boh, kiž schitko we wschitkič čini.

Eph. 1, 23.

7. We kojždym wopokasaju šo teho Ducha Dary ktemu, štož Wuzič pschineše.

St. 14, 26.

8. Jenemu budže psches teho Ducha date rycjecz wot Muzdrošje; druhemu pač budže date rycjecz wot Wjedomnošje, po tym šamym Duchu:

St. 1, 5. St. 2, 6.

9. Njekomu ta Wjera we tym šamym Duchu; njekomu

te Dary teho Wustrowenja we tym šamym Duchu;

10. Njekomu, so može Džiwoczinič; njekomu to Wješčjesnje; njekomu, so može Duchow rofesnacj; njekomu schelke Ryczie; njekomu, so može te Ryczie wuložicz.

Jap. St. 2, 4.

11. Šo pač schitko čini tam šamy jedyn lutki Duch, a pschidžjeli kojždemu to Šwoje, kaj won je.

St. 7, 7. Rom. 12, 3. 6.

Eph. 4, 7.

12. Pschetož runje jako je Žene Čjeto, a ma pač wele Stawow; schitke Stawy pač teho Ženeho Čjeta, hač runje jich je wele, šu Žene Čjeto: tač tež Krystus.

St. 10, 17.

13. Pschetož my šmy psches Ženeho Ducha schitzy k Ženemu Čjetu čženi, neč šmy židži aby Gričšy, aby Wotročy, aby šami šwoji, a šmy schitzy k Ženemu Duchu napowani.

14. Pschetož tež to Čjeto neje Jedyn Staw, ale wele. Scht. 20.

15. Dy by pač Roža rekla: Ja nejšym Ruža, tehodla nejšym ja teho Čjeta Staw; nedyrbjala mona tehodla teho Čjeta Staw byč?

16. A dy by Wučo reklo: Ja nejšym Woko, tehodla nejšym ja teho Čjeta Staw; nedyrbjala mono tehodla teho Čjeta Staw byč?

17. Dy by žyle Čjeto Woko bylo, dže by wostato to Štyschenje? Dy by mono schitko to Štyschenje bylo, dže by wostato to Wonenje?

18. Njerk' pak je Boh te Stawow stajit, jedyn kojzdy wošebi na tem Ezieli, kajz won je zyt.

Kol. 2, 19.

19. Dy bychy pak schitke Stawy Jedyn byle, dje by to Ezielo bylo?

20. Njerk' pak je tych Stawow wele, a Jene je Ezielo. Esh. 14.

21. Wošo pak nemože k'ruzy reknucj: Ja cje nepotrebam; aby tejz Łowa k'ymaj Rohomaj: Ja waju nepotrebam.

22. Ale wele wjazp su teho žiwota Stawy nufnišche, kotrejž šo najšlabšche šdadža byčž;

23. A kotrejž šo nam šdadža te nečješnišche na Ezieli byčž, na te my najwetschu Ezeš kojimy; a kotrejž nam nepščišteja, te maju najwetsche Wuhotowanje.

24. Kotrejž nam pak renje pščišteja, te teho šameho nepotrebaju. Ale Boh je to Ezielo tak šhelke šhotował, šo won temu nufnemu Stawej wetschu Ezeš dal je,

25. Tak, šo by nebyło žane Rosdžjelenje na Ezieli, ale šo bychy te Stawy šo jedyn ša druhi štarale.

26. A dyž Jedyn Staw czerpi, da schitke Stawy šobu czerpja; a dyž Jedyn Staw budje krasnje djeržany, da šo schitke Stawy šobu wesełja.

27. Wy šje pak to Ezielo Krynškowe, a Stawy, kojzdy šam wošebi.

Rom. 12, 5. Eph. 4, 12. St. 5, 30. Kol. 1, 24.

28. A njekotrych je Boh pokazit we tej Šmeni, najpredy

Zapošhtolow, potom Prophe-
tow, k'ceržemu Wuczerjow,
potom tych, k'iz Džimy cjinja,
potom te Darj k'wustrowenju,
tych Pomožnikow, Knesow, a
šhelke Rycyje. Eph. 4, 11.

29. Esu woni pak schitzy Zapošhtoli? šu schitzy Prophe-
tojo? šu schitzy Wuczerjo?
šu schitzy tajzy, k'iz Džimy
cjinja?

30. Maju woni schitzy Dar
k'wustrowenju? rycža schitzy
še wšhelkimi Rycžemi? moja
schitzy wuškadowacž?

31. Štejcje pak šwjeru ša
tymi lješchimi Darami. A ja
zu wam hišchje k'rasnišchi Duzj
pokasacž. St. 14, 1.

Lon 13. Staw.

Kščežjangeje Lubošje Krasnoš a
Wošebnošje.

Dy bych ja ščlowoštimi a šjan-
dželštimi Zaspkami rycžal, a
nemjet Lubošje; da bych ja byl
šyncžazy Mošas, aby klinčazy
Šwončž.

2. A dy bych ja wješčiči
moł, a wadžit schitke Potajmšwa,
a schitko Pošnacžje, a dy bych
mjet schitku Wjeru, tak, šo bych
Šorn pšhestajit, a nemjet Lu-
bošje; da bych nicžo nebył.

Matth. 7, 22. St. 17, 20.

3. A dy bych ja schitke moje
Kubla na žiwnošž tych Kudž
wajžł, a podal moje Ezielo k'pa-
lenju, a nemjet Lubošje, da by
mi to nicžo wuščne nebyło.

Pšhišt. 25, 21. Matth. 6, 1. Jan.
15, 13. Rom. 12, 8. 20. 1 Jan. 3, 17.

4. **Lubofj** je ſzczerpna a dobro-
cziwa, **Lubofj** neje ſawifna, **Lubofj**
neje ſamopafchna, wona
ſo nenaduma,

5. Wona roſnje neczini, wo-
na nepyta to **Eswoje**, wona
ſo neda roſnjewacz, wona na
Ole nempyſli. Phil. 2, 4.

6. Wona ſo neſraduje na
Neprawdoſzi, ale ſo ſobu ſra-
duje na **Prawdzi**,

7. Wona ſcho ſneſe, ſcho
wjeri, ſcheho ſo nadzje, ſcho
pſcheczjerpi. Pſchift. 10, 12.

Rom. 15, 1. 1 Kor. 9, 12.

8. **Lubofj** nidy newupane, hacj
runje **Wjeſchczenje** ſahinucz, a
Rycje pſcheſtacz, a **Poſnacje**
ſo ſhubicz budze.

9. **Pſchetoz** ſchtoz wjemy, je
nezyte, a ſchtoz wjeſchczimy, je
nezyte.

10. **Dyz** pak to **Doſonjane**
pſchindz budze, tedy ſmieje to
Nezyte **Konjz**.

11. **Jako** ja **Djeczjo** bjech,
da ryczac jako **Djeczjo**, a bjech
mudry jako **Djeczjo**, a mjejach
djeczjaze **Pomyſlenie**; **dyz** ſo
pak **Muz** ſczinich, wopuszczich
ja to **djeczjaze** **Waschnje**.

12. **My** ladamy **nietk** pſches
Schpihel we potajnem **Eslo-**
wi, tedy pak **wot** **Woblecza**
Wobleczu. **Nietk** ja **poſnaju**
po **Kruchu**; tedy pak **budu** **do-**
poſnacj, **kajz** **teyz** ja **dopoſnaty**
ſym.

13. **Nietk** pak **wostane** **Wje-**
ra, **Madzija**, **Lubofj**, **te** **czi**;
ale ta **Lubofj** je **najwetscha** **bes-**
nimi.

Ton 14. Staw.

Wot **praweho** **Wuziwania** **Rycjow** a
Wjeſchczenja.

Stejczje ſa **Lubofju**. **Pozadajczje**
wutrobnje **tych** **duchomnych** **Da-**
row, **najwjazy** **pak**, **ſo** **byschczje**
wy **Boze** **Piſmo** **wulozicz** **moli**.
Et. 12, 31. Et. 11, 4. Et. 12, 10.

2. **Pſchetoz** **kotryz** **ſjuſej** **Ry-**
cju **ryczi**, **ton** **Ludzom** **neryczi**,
ale **Bohu**; **pſchetoz** **na** **njeho**
nichto **nepoſlucha**, **we** **Duchu**
won **pak** **ryczi** **Potajnoſzje**.

3. **Schtuz** **pak** **wjeſchczji**, **ton**
ryczi **Ludzom** **k** **Poljepſchenju**, a
k **Napominanju**, a **k** **Troſchtu**.

4. **Schtuz** **ſjuſej** **Rycju** **ryczi**,
ton **ſo** **ſam** **poljepſchuje**; **ſchtuz**
pak **Boze** **Esłowo** **wulozi**, **ton**
tu **Wofadu** **poljepſchuje**.

5. **Ja** **bych** **pak** **zyl**, **ſo** **byschczje**
wy **ſchitzy** **ſZaſykami** **ryczecz**
moli, ale **wele** **wjazy**, **ſo** **bysch-**
czje **wjeſchczjili**; **pſchetoz** **kotryz**
wjeſchczji, **je** **wetschi** **dyzli** **ton**, **kiz**
ſZaſykami **ryczi**, **kiba** **ſo** **won** **jo**
teyz **wulozi**, **ſo** **by** **ta** **Wofada**
ſo **ſteho** **poljepſchafa**.

4 Mojs. 11, 29.

6. **Nietk** **pak**, **lubi** **Bratsja**,
dy **bych** **ja** **kwam** **pſchifſchot**, a
ryczaj **ſZaſykami**; **ſchto** **bych** **ja**
kwam **wuzitny** **byl**, **dy** **bych** **ja**
ſwami **neryczaj**, **ani** **pſches** **Sje-**
rownje, **ani** **pſches** **Poſnacje**,
ani **pſches** **Wjeſchczenje**, **ani**
pſches **Wuczbu**? Et. 12, 8.

7. **Schaf** **ſo** **teyz** **taf** **ma** **ſtymi**
Wjezami, **kiz** **zime** **nejſu**, **wot**
kotrychj **Łof** **wojndze**, **nech** **je**
Piſchczjel, **aby** **Harfa**: **jeli** **ſo**

wone wošebny Łoś wot šebe nedadja, kať može šchtu wedžicj, šchto je piškane, aby na Harfi rate?

8. A jeli, so Truba newjesty Łoś dawa, šchtu budže šo na Wojnu hotowacj? 4 Mojs. 10, 9.

9. Tak tejj wy, dyž s Zasykom rycjicje, jeli so strosomnu Rycj newudamacje, kať može šo wedžicj, šchto je rycjane? pschetoz wy budžecje do Wjetra rycjecj.

10. Tak wele, jako my štyšchimy, je schelki Łoś na Šswjeczi, a žadyn tych šamych neje, so by kšrosemenju njeschto nedawať.

11. Dyž ja tehodla newjem teho Łoša Mož; budu ja zusy temu, škotrymž ja rycju; a ton, kiz somnu ryczi, budže mi zusy.

12. Tak tejj wy, dokelž šwjeru sa duchomnymi Darami stejicje; budžecje na tem, so byšcjecje tu Wošadu poljepšcheli, a šchitko bohacjje mjeli.

13. Tehodla, šchtuž s Zasykom ryczi, ton šo tak modl, so by jo tejj wuložit.

14. Pschetoz dyž ja šo s Zasykom modlju; da šo moj Duch modli, ale moja Myšl nikomu Wuzitka nepschineše.

15. Kať da šo czinicj ma? ja budu šo we Duchu modlicj, a budu šo tejj modlicj, so me strosemja; ja budu Kyrlišchje špjewacj we Duchu, a budu tejj Kyrlišchje špjewacj, so me strosemja. Eph. 5, 19.

16. Jeli so ty pať we Duchu požonujesch: kať može ton, kiz

Mjesto žyrkwineho Džiesja wobšyda, na twoje Džakowanje Hamen rez? dokelž nerosemi, šchto ty prajišč.

17. Pschetoz ty šchať derje šo džakujesch, ale druhi šo šeho nepoljepšchuje.

18. Ja šo mojemu Bohu džakuju, so ja wjazy, dyžli wy šchitzy, s Zasykami rycju.

19. Ale ja zu we Šromadžisai radši pjecz Ššowow rycjecj, dyž moje Myšlje strosemja, so byč tejj druhich rostowciz; dyžli hewať džekacj Šaufent Ššowow s Zasykom, dyž me nestrosemja.

20. Łubi Bratsja, nebudžecje Džjeczi na Rosomi; ale na Štošzi budžecje Džjeczi, na Rosomi pať budžecje dopelneni.

Eph. 4, 14. Matth. 18, 3.

21. We Šakonju steji pišane: Ja zu s druhimi Zasykami a s druhimaj Hubomaj rycjecj ktemu Łudu, ale woni tejj tak me nebudža poškuchacj, prajit ton Knes. 5 Mojs. 28, 49.

Jes. 28, 11, 12.

22. Tehodla šu Zasyki sa Žejch, niz Wjernym, ale Rewjernym, to Wjeschczenje pať niz Newjernym, ale Wjernym.

23. Dy by tehodla ta žyła Šromadžisna šo šejščta na jene Mjesto, a šchitzy s Zasykami ryczeli; a byču tejj nuž pschischli Newuczeni, aby Newjerni: nebudža woni reknucj, so še nemudri?

24. Dy byču pať šchitzy wjeschczili, a nuž pschischol jedyn

Newjerni aby Newuczeny; te-
dym by ton samy, kiž to škitski,
dowedženy był wot škitskich, a
wot škitskich tež sudženy był.

St. 2, 15.

25. A by tak to Potajne
jeho Wutroby sjawne bylo, a
won (ton Newjerny aby Ne-
wuczeny) by tak panuwski na
swoje Woblecko k Bohu ko
modlit, a sjawnje wołak, so
Boh sawjernje bes wami je.

St. 4, 5.

26. Što da tehodla je, lubi
Bratsja? Džy wy ko seindže-
nje, da ma kojždy bes wami, je-
dyn Kyrilischje, drugi ma Wucz-
bu; czezi ma Zasyki, ton ma
Sjewenje, tamny ma Wulo-
jenje. Nech to škitsko ko stane
k Poljepščenju. St. 11, 18. 20.

St. 12, 8. 9. 10. 2 Kor. 12, 13. 19.

Eph. 4, 12.

27. Zeli so šhtu s Zasykom
ryči, nech ko to stane psches
dweju, aby najwjazy psches
cjoch, a to na Pšchemjenenje;
jedyn pak nech wuloži.

28. Zeli so won pak wuložicž
nemože, da nech we Sroma-
džisni melczi; nech pak sam šebi
ryči a Bohu.

29. Ale Wjesčjomnizy nech
dway aby czo rycza, a czi drusy
nech sudža.

30. Zeli so ko pak Sjewenje
stane druhemu, kiž šejdži, da
nech prieni melczi.

31. Pšchetož wy možecje derje
ščitzy wjesčcžicž, jedyn po dru-
him, so bychu ščitzy wukli, a
ščitzy napominani byli.

32. Tež su Duchojo tych
Prophetow Prophetam podda-
ni. St. 12, 10. 1 Jan. 4, 1.

33. Pšchetož Boh neje teho
Smješčenja, ale teho Wje-
ra Boh, jako won to je we
wškitkich Sromadžisnach tych
Šswjatych.

34. Wasche žony nech mel-
cza we Sromadžisnach, pšchetož
wono jim nedyrbi pšchidate byčž,
so bychu rycžate, ale so bychu
poddane byle, jako tež Sakon
praji. 1 Tim. 2, 12. 1 Roj. 3, 16.
1 Kor. 11, 3. Eph. 5, 22. Kol. 3, 18.

Tit. 2, 5.

35. Žedža pak wone što na-
wuknučž, nech domach šwojich
Mužow woprasčuju; pšchetož
žonam rosnje pšchisteji, džy we
Sromadžisni rycza.

36. Aby je Bože Štowo
wot was wojščto, aby je kwam
šamym pšchisčto?

37. Zeli so ko komu sda, so
Propheta aby Duchomny je:
nech posnaje te Rycžje, kotrež
ja wam pišču, so su teho Kne-
sa Pšchikasnje. 1 Jan. 4, 6.

38. Zeli pak šhtu to newje,
ton nech newje.

39. A tak, lubi Bratsja,
stejče šwojeru sa tem, so byščcže
wjesčcžili, a hewak s Zasykami
ryčecž tež newobarajče.

40. Nech škitsko pšchistojnje a
po Riadu ko stane. Kol. 2, 5.

Ton 15. Štaw.

Wot Horještacija tych Mornych.

Ja špomnju pak wam, lubi
Bratsja, na to Evangelion,

Kotrej ja wam hym pschipowedał, kotrej wy tejj sje horje wśali, we kotremj tejj stejicze,
Gal. 1, 11. 12.

2. Psches kotrej wy tejj sbožni budjecze; skajkim Waschnjom ja wam to šamo hym pschipowedał, jeli so jo sakhowali sje; nejšjeli podarmo wjerill. St. 1, 21.

3. Pschetož ja hym to wam najpredny podał, ščtož tejj bjech dostał, so Krystus wumret je sa nasche Rjechi, po Pishmi; Ief. 53, 9. 10.

4. A so won porebanj je, a so je stanul na czečji Džen, po Pishmi; Pf. 16, 10.

5. A so won widženy je wot Kephasa, potom wot tych Dwanacze. Mark. 16, 14. Łuf. 24, 34. Jan. 20, 19. 26.

6. Potom je won widženy wjazp dylji wot pjecz Stow Bratrow na jene dobo, wot kotrychj hiščcze wele žitnych je hač do teho džensišcheho Dnja, nekotši pał su wužnuli.

7. Potom je won widženy wot Jakuba, potom wot ščitlich Zaposchtolow. Łuf. 24, 50.

8. Najpošlesy pał po wšchjeh je won tejj wotemne, jako wot nečjašneho Poroda, widženy. Jap. St. 9, 5.

9. Pschetož ja hym Najmenschi bes Zaposchtolami, kiž hodny nejšym, so mi Zaposchtol rjełaju, tehodla, so ja tu Gmenu Božu pschesjehal hym.

Eph. 3, 8. Jap. St. 9, 1.

10. Ale šBožeje Nady hym ja to, ščtož hym: a jeho Nada

na mni neje podarmo byta; ale ja hym wele wjazp džetał, dylji woni ščitzy, niž pał ja, ale Boža Nada, kotraž somnu je.

11. Neč tehodla ja hym aby su woni: tał my prjedujemy, a tał wy sje wjerili.

12. Dyl pał Krystus budže prjedowany, so won wot Mornych je horjestanul; kał da nješkotši bes wami praja, so Horjestawanie tych Mornych neje?

Jap. St. 17, 18.

13. Jeli so pał Horjestawanie wot Mornych neje, da tejj Krystus horjestanul neje.

14. A jeli so Krystus neje horjestanul: da je podarmo nasche Prjedowanie, a podarmo tejj je wascha Wjera.

15. Tał tejj my bychmy byli namačani falschni Šswjetkojo Boži, so hym pschecjimo Bohu šwjetšili, so won Krystuša je šbudžil, kotrehož won neje šbudžil, jeli temu tał, so Morni horje nestawaju. Jap. St. 3, 15.

16. Pschetož jeli so Morni horje nestawaju, da tejj Krystus neje horjestanul. Rom. 8, 11.

17. Neželi pał Krystus horjestanul, da je wascha Wjera podarmo, a wy hiščcze sje we waschich Rječach;

18. Tejj tehodla czi, kiž su we Krystušu wužnuli, su šhubeni.

19. Jeli so my jeno wotem žiwenju na Krystuša Nadžiju štažimy, da hym my bes ščitkimi Ludžimi czi najhubenschi.

20. Nješk pał je Krystus wot Mornych horjestanul, a je ton

Prjenicji but bes tpmi, kofsi
su wufnuli. Jap. St. 26, 23. z.

21. Pſchetoz ſchaf pſches
Ejloweka pſhindje Eſmercz, a
pſches Ejloweka je tejj pſchiſchto
to Horjeſtawanje tych Mowmich.
1 Moj. 3, 19. Rom. 5, 12. 18.

Kol. 1, 18. Ejew. 1, 5.

22. Pſchetoz runje jako we
ſadami ſchitzo wumru, tak
budja tejj ſchitzy we Kryſtuſu
wojwiczj. Rom. 5, 21.

23. Ale kojzdy po ſwojim
Kjadu. Kryſtus jako to Prje-
nicjke; potom cji, kij ſu Kryſtu-
ſowi, dyz won pſhindz budje.

Eſt. 20. 1 Eſeff. 4, 11.

24. A potom budje Konz,
dyz won Kraleſtvo Bohu a
Wotzu podacz budje, dyz won
budje kniczomu ſczinicj ſchitko
Kneſtvo, a ſchitku Woſchnoſj
a Mozj.

25. Won pak dyrbi kne-
jczj, hacj budje ſchitkich ſwo-
jich Wepſcheczelow pod ſwoje
Nohi polozičj. Pf. 110, 1.

Matth. 22, 41.

26. Pogljeni Wepſcheczal pak,
kij kniczomu ſczineny budje, je
Eſmerczj. Ejew. 20, 14.

27. Pſchetoz won je jemu
ſchitko pod jeho Nohi poddał.
A dyz praji, ſo ſchitko jemu je
poddane: je ſjawnne, ſo ton je
wumjeneny, kij jemu ſchitko je
poddal. Pf. 8, 7.

28. A dyz jemu ſchitko podda-
ne budje; da tejj tedy ton Eſyn
ſam budje poddany temu, kij
jemu ſchitko je poddal, ſo by
Boh byl ſchitko we wſchitkich.

29. A ſchto bychu hewal cji
czinili, kofsi czjeni ſu nad
Mowmimi, jeli ſo Mowwi nidy
nebudja horjeſtawacz? Eſtoha
ſo czjicz dadja nad Mowmimi?

30. A ſchto my we Strachofsi
ſmy kojzde Wokomiknenje?

Rom. 8, 36.

31. Na naſche Kwalenje, ko-
trez mam we Kryſtuſu Jeſuſu,
naſchim Kneſu, ja mru ſchiednje.
1 Eſeff. 2, 19. 2 Kor. 4, 10. 11.

32. Eſymli ja, ja po czo-
weczmem Waſchnju rycju, we
Ephesu ſdjiwimi Ewojerjatami
ſo bjedzil; ſchto mi pomha,
jeli ſo Mowwi horje neſtawaju?
Wele radſi my jynmy a pijmy;
pſchetoz jutſje ſmy my ſchaf
mowwi. Jef. 22, 13.

St. 56, 12.

33. Ale nedajcje ſo ſawejſj.
Ete Kycije ſtaza dobre Po-
czinki. Eph. 5, 6.

34. Budzje ſchaf prawje
ſtroſbi, a nerjeſchcje; pſchetoz
niekofi bes wami nimaju teje
Eſnajomnoſſje Bozjeje; to mam
ja prajicz wam k Hanibi.

Rom. 13, 11.

35. Jyl pak ſchtu rez: Kał
budja cji Mowwi horjeſtawacz?
a ſkajkim Ejjelom budja woni
pſhindz? E. 37, 3.

36. O Kupp! to, ſchtoz ty
ſyješ, nebudje wojwiczj, jeli
ſo newunre.

37. A ſchtoz ty ſyješ, neje
to Ejjelo, kotrez ſo hałlej ſczinicj
budje; ale je nahe Sorno, jako
ſo trechi, pſchenczne aby niekaj-
keho druheho Jita.

38. Boh pač da jemu Ezielo, kaj je, a kajdemu Szymenu swoje wošebne Ezielo.

1 Mojs. 1, 11.

39. Wono neje kajde Ezielo jenake Ezielo, ale hinaksche je ezieloweczne Ezielo, a hinaksche je Ezielo teho Skota, hinaksche tejš tyč Rybow, a hinaksche tyč Prakow.

40. Tejš su nebeste Eziela, a semste Eziela; ale druhu Krašnos; maju te nebeste, a druhu te semste.

41. Sako hinakschu Krašnos; ma Skonzo, a hinakschu Krašnos; ma Mješaz, a hinakschu Krašnos; maja Wjesdn; pšchetoz jena Wjesda ma wetšchu Žagnos; dnžli druha.

42. Tak šo tejš ma to Horjestawanje tyč Mornych; šyte budže Ezielo sachodne a budže horje stanucz nesachodne.

43. Wono budže šyte we Nečezsi, a budže stanucz wKrašnos; šyte budže we Sklaboszi, a budže stanucz we Mozy.

Phil. 3, 20. 21.

44. Šyte budže ezielne Ezielo, a budže stanucz duchomne Ezielo; pšchetoz druhe je ezielne Ezielo, a druhe je duchomne Ezielo.

45. Jako tejš pšane steji: Ton prienschi Ezielowek, Hadam, bu sczineny kziwej Duschi; a ton pošleni Hadam, so by Duch byl, kiž živenje dawa.

1 Mojs. 2, 7.

46. Da tehodla duchomne Ezielo neje priensche, ale to

ezielne; potom pač pšchudže to duchomne.

47. Ton prieni Ezielowek wot Semje je semski; ton drubi Ezielowek pač je ton Knes Nebes. Lut. 1, 78.

48. Kajtiž je ton semski, tajzy su tejš czi semšy; a kajtiž je ton nebesti, tajzy su tejš czi nebesy.

49. A kaj my nesli šmy Šnamjo teho semškeho, tak tejš my budžemy nes; Šnamjo teho nebestkeho.

50. To pač ja praju, lubi Bratsja, šo Ezielo a Krej nemožetej Bože Kralestwo herbowacz, ani tejš to Sachodne nebudže herbowacz to Nesachodne. Matth. 16, 17. Jan. 1, 13.

51. Kaj, Potajnos; ja wam praju: My šitizy nebudžemy wušnyč, ale šitizy pač budžemy pšchemieneni; 1 Thess. 4, 15, 16.

52. A to šamo nahlje, Wokomiknenju, na tu pošlenju Trubu: pšchetoz ta budže šatrubicz, a czi Morni budža stanucz nesachodni, a my budžemy pšchemieneni.

Matth. 24, 31. 1 Thess. 4, 16.

53. Pšchetoz to Sachodne dyrbi šo Nesachodne woblež, a to Šsmertne dyrbi šo Nesmertnos; woblež. 2 Kor. 5, 4.

54. Dnž pač to Sachodne šo budže Nesachodne woblež, a to Šsmertne šo budže Nesšmertnos; woblež; tešym budže šo dopelnicz to Ššlomo, kotrež je napišane: Ššmercž je pošreta do Dobycja. Jes. 25, 8.

šof. 13, 14.

55. Dje je, Šmerca, tvoje zahadlo? Dje je, Hela, tvoje Dobycje?

56. Teje Šmercjuje zahadlo pač je Rječ: a teho Rječha Rož je Sakon. Rom. 7, 13.

57. Ale Bohu budž Džak, kiž nam to Dobycje dawa pšes nascheho Knesa Jesom Krysta. 1 Jan. 5, 5.

58. Tehodla, moji lubi Brašja, budžje wobstajni, nehnucji, a pšiberajcje stajnje we Škutku teho Knesa: dokelž wy wjesje, so wasche Džieto podarino neje we tym Knesu. 2 Kor. 15, 7.

Ton 16. Staw.

Wot Sromadžjenja Penesow sa tych potrebných Kšesčjanow we Jerusalemi.

Wot teho Stozjenja pač sa tych Eswjatych žyl ja spomnicž, kajž tym Galatiskim Šmenam šym wustajit, tak tejj wy czincje.

Jap. St. 11, 29. Rom. 12, 13.

2. Na kojždy prjeni Džen w Žydjenju kojždy bes wami wotpolož pola šo, a naromadž po swojej dobrej Woli, štož Boh wobradži, so by niž, dñž ja pšindu, tedym haklej Škadjenje czinene bylo. Jap. St. 20, 7.

3. A dñž pšindu, zu ja tych, korychž wy sa dobrych džeržecž budžecje, ščastami poštacž, so bychu waschu Dobročiwosž donešli do Jerusalema.

2 Kor. 8, 16. 19.

4. A jeli so by služna Wjež byla, so ja tejj bych tam čanul; moli woni somnu čjanučž.

5. Kwam pač budu ja pšindž, dñž Mazedonsku pšendu; pšes tož pšes Mazedonsku ja pojndu. Jap. St. 19, 21.

6. Pola was pač ja budu šnadnje wostacž, aby tejj pšes Špmu pobycž, so byšcže wy me pšewodžili, džez ja pocžanu.

7. Njetk pač nimo na Duczju nochžu was widžicž, ale šo nadžiju, so njekotry Čjaš pola was wostacž budu, budželi ton Knes wotpušcžicž. Jap. St. 18, 21.

8. Za budu pač we Ephesu wostacž hacž do Eswjatow.

St. 15, 32.

9. Pšetož mi šu wotewrene wulke Durje a mozne, a tam mam wele Pšeczjownikow.

Jap. St. 14, 27.

10. Budželi Timothej pšindž, lajcje, so by bes Bojosžje pola was byl; pšetož won tejj na Džieli teho Knesa džieta, runje jako ja.

11. Tehodla nihto jeho nezajp. Pšewodžcje jeho pač š Mjerom, so by kemni pšiščoř; pšetož ja čakani na njeho š Bratrani. 1 Tim. 4, 12.

12. Dale wot Apolloša, teho Bratra, dam ja wam kwedženju, so jeho jara šym napominak, so by kwam pšiščoř stymi Bratrani: ale hacž žylje Wolu nemjeješče, so by njetk pšiščoř; da budže ščak pšindž, dñž jemu prawje budže.

13. Nespicže, stejcže we Wjeri, džeržcže šo jako Rusžy, a budžcže šylni. St. 15, 34.

Matth. 24, 42. St. 25, 13.

14. Ščitke wasche Wjezy neč so stanu sľubosľu.

15. Napominam paľ was, moji Bratřja: Wy snajecje Dom Scjjepanowy, so czi steho kameho řu to Prjenicjke we Achajřkej; a so woni řami řesľuźbi tym Sřwjatym řo řu přchistajilli; St. 1, 16. Rom. 16, 5.

16. So byřćecje teź řy tym řanym poddani byli, a řozřdemu, řiz řobu pomřa a řo prořuje. Phil. 2, 30.

17. řa řo paľ řweřelju; řo řemni přchisľli řu Scjjepan a řFortunat a Achaiř; přćetoz wasće Prczřwostacjje řu woni narunali. 2 Kor. 11, 9.

18. Woni řu paľ wofřćewili mojeho a wasćeho Duřa. Pořsnajecje tehodla, řotřiz řajřo řu.

19. ře řmeny we řřisľkej řadřa wam wele Dobreho prajicj. řara wele Dobreho řataj wam prajicj we tym řnesu

řonj prjensćeho řista ř. řawola na řorinћisľćich.

řřwila a řřřřřřř, řtej řřmeny, řotřaj we řeju řeźi je.

řap. ř. 18, 2. ř. 26.

20. Wele Dobreho wam řadřa prajicj řćitřo řratřřa. Wele Dobreho ředny řruhemu řećje ře řřwjatem Wofřćenjom.

řom. 16, 16. 2 řor. 13, 12. 1 řćeř. 5, 26. 1 řjetr. 5, 14.

21. řa řawol wam wele Dobreho řam prajicj řmoje řřřř. řol. 4, 18. 2 řćeř. 3, 17.

22. řćitř teho řnesa řřřř řřřřa nelubuje, řon řudj řa řřřř, řaranatha.

23. řa řada teho řnesa řřřř řřřřa řudj řřwami.

řom. 16, 24.

24. řoja řuboz řudj řřwami řćitřćimi we řřřřřř řřřřř. řamen.

řřjensći řist na řorinћisľćich, řořřans řřřřř řřilippus, přćeř řćjjeřana, a řFortunata, a řAchaiřa, a řřmořea.

Drubi řist ř. řawola na řorinћisľćich.

řon 1. řřaw.

řawola řćjřřřřřř we řřćeřřjjeřanju.

řawol, řapořćřol řřřř řřřřa, přćeř řořř Wolu, a řřřmořej, řon řřatř, řej řřmen řořej, řotřaj je we řorinći, řej řćitřćim řřwjatym, řotřiz řu wřřřej řachajřkej.

2. řada řudj řřwami, a řřj

wol řořa, nařćeho řotřa, a teho řnesa řřřř řřřřa.

řom. 1, 7. 1 řor. 1, 3.

3. řřwaleny řudj řoř a řotř nařćeho řnesa řřřř řřřřa, řon řotř, řej řřřřnořjje, a řoř řćitřćeho řřřřřa,

1 řjetr. 1, 3. řom. 15, 5.

4. řiz nař řřřřř we wřćitřkej nařćej řřřřřřř, řo teź řy řřřř řřřřřřř

woli tpeh, kotki su wšhelkej
Tšchnosi, stym Troschtom,
kotrymž my sami troschtowani
budžemy wot Boha.

5. Pšchetž runje jako my
teho Ezerpenja Krystufoweho
wele mamy, tał budžemy my
tež bohacjie troschtowani pšches
Krystuša. M. 34, 20.

6. Nech mamy pał Tšchnoŝ
aby Troscht, da šo to wam
kšerschemu stane. Jeli Tšch-
noŝ, da šo wam stane kTrosch-
tej a kŠobžu, kotrej Šobzie šo
wopokaje pola was, dyž wy se
Ejerpliwosju snosceje to šamo
Ejerpenje, šchož tež my czerpimy.
Jeli pał Troscht, da šo wam
tež stane kTroschtej a kŠobžu.

7. A nascha Nadžija steji
twerdžie wo was, dokelž my
wjemy, so, runje jako wy teho
Ejerpenja Towaršchojo še, tał
wy tež teho Troschta šobu do-
stojni budžecje. 2 Ehes. 1, 4. 7.

8. Pšchetž my nočžemy,
lubi Bratšja, so byšcže newe-
džili wo naschej Tšchnosi, kotraž
šo nam we Afisfej je stala, džej
my jara wulžy wobcžeženi bjech-
my wosche Drožy, tał, so my
tež newedžichmy, hacž živi wos-
tač budžemy. Jap. St. 19, 23.

9. Ale my tež šami pšchi šebi
myšlachmy, so nam Šsmercž je
wotšbudžena. Šo šo pał tehodla
ša, so bychmy šo šami na šo
nepsuščezeli, ale na Boha, kiž
Morwocy šbudži.

10. Kiž tež nas wot tajteje
Šsmercžje je wumot, a hišcže
šhjednje wumože; a mamy knje-

nu Nadžiju, so nas tež dale
wjazy wumož budže, 2 Tim. 4, 18.

11. Tež pšches tu Pomož
wascheje Proštwy ša nas, tał,
so ša ton Dar, kotryž pšches tu
Proštwu wele Parschonow nam
je daty, tež pšches wele Pars-
chonow by šo Džak stal ša
nas. Rom. 15, 30.

12. Pšchetž nascha Kwalba
je ta, so mamy Šswjersenje
nascheho Šswjedomnja, so my
wŠswjernosi a Ežistosji Božej,
niž wczjelnej Mudrosji, ale wtej
Božej Nadži na Šswjerzi šmy
kšhodžili, najwjazy pał bes wami.
Hebr. 13, 18. Matth. 10, 16.

13. Pšchetž my wam druhe
ničžo nepišchemy, kiba šchož wy
lafujecje aby tež pošnjacje. Ja
šo pał nadžiju, wy budžecje nas
tež hacž doKonža tajkich pošnjacž.

14. Jako tež nas na nje-
kotre m sje pošnali, so šmy wa-
šcha Kwalba, runje jako tež wy
nascha Kwalba še na Džen teho
Kneša Jesuša. St. 5, 12.

15. A stajkej Nadžiju myšlach
ja najpredy křwam pšchindž, so
byšcže wy tu druhu Dobroczi-
woŝ dostali,

16. A so bych pšches was do
Mazedonskeje šajšchoł, a šašo
šMazedonskeje křwam pšchischoł,
a wot was pšchewodženy był
do Židowskeje (Semje).
Jap. St. 19, 21. 1 Kor. 16, 5.

17. Ššym da tehodla nes-
pjejnje czinił, jako šebi tał po-
myšlach? aby šu moje Wpšlje
czjelne, dyž na to myšlju, so by
pola me haj haj, a nje nje było?

18. Me Boh je swjerno, do-
keli nascha Krcz kwam neje haj
a nje byla.

19. Pſchetož ton Esyn Boži,
Jesús Krysťus, kiž bes wami
pſches nas je prijedowany, to je,
pſches me, a pſches Silvana, a
pſches Timothea, ton nebjesche
haj a nje, ale bjesche haj we nim.

20. Pſchetož schitke Bože
Esluby, kajž wele jich je, ſu ſa
haj we nim, a ſu ſa Hamen we
nim, kBožej Kwalbi pſches nas.

21. Boh pak je ton ſamy, kiž
nas swami wobtwerdzi na Krys-
ťuſu, a kiž nas je žalbowal.

1 Kor. 1, 8. 1 Pjetr. 5, 10.

22. A je nas ſaſpjalował, a
dal Samdawł, teho Duchu, do
naschich Wutrobow. Eph. 1, 14.

Ton 2. Staw.

Bot Horjewſacija potutneho Njeſch-
nika.

23. Ja pak Boha kEsmietkej
ſawolam na moju Duſchu, ſo
ſym was pſcheshonował na
tem, ſo ſažo do Korintha nej-
ſym pſchichoł. Rom. 1, 9.

24. Niž jako bychmy Kneža
byli na waschej Wjeri, ale my
ſmy Pomoznižy wascheje Weſe-
loſije; pſchetož wy we Wjeri
ſtejiče. 1 Pjetr. 5, 3.

St. 2. Scht. 1. Ja ſym ſebi
pak to pſchi ſebi ſamyſlił, ſo ſno-
wo na Grudžbu nebych kwam
pſchichoł. St. 12, 21.

2. Pſchetož jeli ſo ja was
ſrudžu, ſchtu da je, kiž by me
ſweſelil, ſiba ton, kotryž wo-
temne ſrudženy budže?

3. A to ſamo ſym wam pi-
ſal, ſo pſchischedſi kwam bych
netrebal ſo rudžicž wo tych, na
kotrých po Prawem ſo mam
ſweſelicž, dokeli kwam ſchitkim
tu Nadžiju mam, ſo moju Weſe-
loſž ſchitžy ſa ſwoju Weſelošž
macže. St. 12, 21.

4. Pſchetož ja piſach wam
we wulkej Žalošji a wutrobnej
Eſtyſtnošji ſwele Eſylſami, niž
ſo byſcheče ſrudženi byli, ale ſo
byſcheče wy tu Lubošž poſnali,
kotrųž ja woſebnje kwam mam.

5. Jeli pak ſchtu wam Grudž-
bu nacyinił, ton me ſrudžil neje,
ſiba tak, ſo bych was ſchitkich
newobčežil.

6. Doſž ma tajſi na tem
Wuſwarenju, kotrež ſo wot
jich wele je ſtalo.

7. Wy pak jemu wele ſerje
njetł wodajče, a jeho troſchtuž-
če, ſo by ſnadž ton ſamy wot
wulkeje Grudžby požrety nebył.

8. Tehodla napominam was,
ſo byſcheče tu Lubošž na nim
wopokafali. 1 Kor. 16, 14.

9. Pſchetož tehodla tejj ja
wam piſach, ſo bych poſnal,
hacž wy prawje poſtuſchni ſe
na wſchitko.

10. Komuž pak wy njeſchto
wodacže, temu tejj ja wodam.
Pſchetož dnž ja njeſkomu ſchto
wodam, komuž ja wodam, cž-
nju to wasche dla pſched Krysťu-
ſowem Woblecžom;

11. So my nebychmy ſluda-
ni byli wot Satana. Pſchetož
nam newjedomne neje, ſchto
won wDyſgli ma.

12. Jako pač do Trsoady pšhindjeh, so bych prijedowal to Evangelion Krystuſowe, a mi tejš Durje bjechu wotewrene we tym Knesu; Jap. Et. 16, 8.

Et. 14, 27.

13. Da ja žaneho Wot-poczinka nemjejach we mojim Duchu, tehodla, so Tituſa, mojeho Bratra, nenamačah; ale ja žonowah so snimi, a wotendjeh do Mazedonskeje.

14. A Bohu budž Džak, kiž nam stajnje Dobročje dawwa we Krystuſu, a to Wonjenje ſwojeho Poſnačja pšeh nas ſjewi na wſchjeh Mjeſtah.

1 Kor. 15, 57.

15. Pšchetož my ſmy Krystuſowe dobre Wonjenje Bohu, tač derje beš tymi, kiž ſbožni budža, jako tejš beš tymi, kotſiž ſhubeni budža; 1 Kor. 1, 18.

16. Tym ſmertne Wonjenje ſSmerczi; tamnym pač Wonjenje teho živenja ſ živenju. Ale ſchtu je ktemu doſtojny?

17. Pšchetož my nejſmy, jako či druſo, kotſiž na Žebanje ſnjeſheju Bože ſſowo; ale ſEjiſtoſije, a jako wot Boha pšeh Bohom we Krystuſu my rycžim.

Ton 3. Stav.

Samowenje ewangelſkeho prijedarskeho Hamta.

Poczynamy da my ſo ſažo ſami kwalicz? aby potrebamy my, jako njeſoſi, kwalnych liſtow kram, aby tejš kwalnych liſtow wot waš?

2. Račh Eſt ſe wa, do naſchich Wutrobom napiſany, kotraž ſroſemeno a laſowany budže wot ſchitich Eglowetom.

1 Kor. 9, 2. 3.

3. Pšchetož wot waš je ſjame, ſo Krystuſowmy liſt ſje, pšeh naſchu prijedarsku ſſužbu ſhotowany, a wot naš napiſany, niž ſčornej tintu, ale ſ Duchom teho žiweho Boha; niž na ka-mentnych Taſlach, ale na mjaſ-nych Taſlach teje Wutroby.

Jer. 31, 33.

4. Tajke Dowjerenje mamy my pač pšeh Krysta ſ Bohu.

5. Niž ſo bychmy doſtojni byli ſami wot ſebe, njeſchtu pomyſlicž, jako ſami wot ſebe; ale ſo my doſtojni ſmy, to je wot Boha; Et. 2, 16. Phil. 2, 13.

6. Kiž tejš naš kdoſtojnym ſſužomnikami ſčinił je teho noweho Wotkaſanja, niž Piſmika, ale Ducha. Pšchetož Piſmiki mori, Duch pač žiwych čini.

7. Želi ſo pač ta ſſužba, kotraž pšeh te Piſmiki mori a do Kamenjow ſarpyta bjeſhe, Kraſnoſž mjejeſhe, tač, ſo Iſraelſke Dječzi nemožachu porladadž na Mojaſagowe Woblečjo, teje Kraſnoſžje dla jeha Woblečja, kotraž ſčał pšehſta; 2 Mojſ. 34, 30.

8. Rač da nedyrbiata wele wjažp ta ſſužba, kotraž teho Ducha dawwa, Kraſnoſž mjecz?

9. Pšchetož dječž ta ſſužba, kotraž Satamaſtvo prijeduje, Kraſnoſž ma; wele wjažp ma ta ſſužba, kotraž Prawdoſ

dosj przednje, pschemjernu Krasnoš; Rom. 1, 17. St. 3, 21.

10. Pschetoz tejz tamny Kruch, kiz pschekrasnenny bjesche, nemože sa pschekrasnenny płacizjz dla teje pscheważneje Krasnošsje.

11. Pschetoz dnjz to Krasnoš; mjejesche, sčtoz pschestane; wele wjazjz smjeje to Krasnoš, sčtoz woštane.

12. Dnjz tehodla tajku Nadziju mamj, da febi wulku Krobloš; wosmemy, Sčt. 4. Eph. 6, 19. 20.

13. A neczynimy jako Mojsas, kiz Sawišč na swoje Wobleczje kładjesche, so te Izraelste Dziejzi nešmiejachu labacz na Konjz teho, sčtoz pschestane; 2 Mojs. 34, 33. 35.

14. Ale jich Myšlje su stwerdnene; pschetoz hacj do dženšišcheho Dnja woštane ton Sawišč newotkryty na starym Sakonju, dnjz jon lasuja, kotryz Sawišč pał we Krystufu pschestane. Jef. 6, 10.

15. Ale hacj do dženšišcheho Dnja, praju ja, dnjz Mojsas budje lasowany, wšky ton Sawišč na jich Wutrobi.

16. Dn by so pał ta (jich Wutroba) wobrocziła ktemu Knesej, da by Sawišč precj wsaty był. Rom. 11, 23. 26.

17. Ale ton Knes je ton Duch. Djez pał teho Knesa Duch je, tam je Frejota. Jan. 4, 24.

18. Wj pał schizjz swotkrytem Wobleczjom teho Knesa Krasnoš; jako we jašnym Špichelu widjmy; a budjenny tejz psche-

krasneni do teho sameho Snamjenja, sieneje Krasnošsje do drugeje, jako wot Ducha, teho Knesa. 1 Kor. 13, 12. Rom. 8, 29.

Ton 4. Staw.

Wobnoš; teho Ewangelia we tyd Wjerjazyh, kotryz pod Kschijom wojuju.

Tehodla, dnjz my tu Słuzbu mamj, kizjz smj Ssmilnoš; dostali, da my newoštabimj; 1 Kor. 7, 25.

2. Ale smj so wotrekli potajneje Janiby a nekhodzimy wotoko sčeknošju, tejz nepravije newuczimy Bože Słowo; ale se Sjewenjom teje Wjernosije wopokazemy so kami derje pscheczimo schitkich Ełowekow Sswjedomnju psched Božim Wobleczjom. 1 Ehef. 2, 5.

3. Zeli so pał tejz nasche Ewangelion je sakryte, da je sakryte psched tymi, kiz shubeni budja; 1 Kor. 1, 18.

4. We kotrychjz ton Boh teho Sswjeta te Myšlje je saglewit, to je, wNewjernych, so by jim nešwjeckila ta jašna Sswjeza teje ewangelisteje Krasnošsje Krystufoweje, kiz je to Snamjo Bože. Kol. 1, 15. Hebr. 1, 3.

5. Pschetoz my nepriedujemy so samych, ale Jesom Krysta, so won je ton Knes, my pał waschi Wotroczyjz Jesufa dla. St. 1, 24.

6. Pschetoz Boh, kotryz pschikasa, so by so sčjemnosije to Sswjeto roškwjeckilo, ton je so roškwjeckil. wnaschid

Wutrobach, so bychmy dostali
Koskwięcjenje teho Posnacza
teje Krasnosije Bozeje we Wob-
leczu Jezusa Krysca. 1 Korr. 1, 3.

7. My mamy pač ton Szaj
we linjanych Szudobjach, so by
ta psches Mjeru krasna Moz
byla Boza, a niz wot nas.

St. 5, 1. 1 Kor. 2, 5.

8. My mamy szudjom Za-
losi, ale my so nerudymy;
nam so styszcze, ale my ne-
saj wyssujemy.

9. My budjemy pscheszjehani,
ale nebudjemy wopuschczeni;
my budjemy podtloczeni, ale
Konz newosmemy.

10. A nošymy kojzdy Czajš
wokolo to Wreczje teho Knesa
Jesusa na naschim Czjeli, so by
tež to žiwjenje teho Knesa Jesu-
sa na naschim Czjeli so sjewito.

11. Pschetoz my, kiž my
živi smy, budjemy stajnje na
Smertcz wudawani Jesusa dla,
so by tež to žiwjenje Jesuſowe
na naschim smertnem Czjeli sje-
wene bylo. Pf. 44, 23.

Matth. 5, 11.

12. Da tehodla ta Smertcz
swoju Moz we nas wopokaje,
ale we was to žiwjenje.

1 Kor. 4, 9.

13. Dokelz my pač teho ša-
meho Ducha teje Wjery mamy,
tač, jako pišane stejt: Za wje-
rju, tehodla ryczu ja; da my
tež wjerimy, tehodla my tež
ryczimy. Pf. 116, 10.

14. A wjemy, so ton, kotryž
je teho Knesa Jesusa sbudžil,
budže tež nas psches Jesusa

sbudžici, a nas swami psched so
postajici. Zap. St. 3, 15. x.

15. Pschetoz šitko so wasche
dla stane, tač, so by ta psches
Mjeru wulka Nada psches jich
wele Džakowanie Boha baha-
cije czejšita. Rom. 5, 15.

16. Tehodla my newošlabne-
my; ale hacž runje nasch swohn-
komny Czlowek so šfash, da šfah
ton snuzkomny so wotednja do
Dnja wobnowi.

17. Pschetoz nascha žalosi,
kotraž je krotka a loschka, dofo-
nja wječnu a psches Mjeru jara
wulku a waznu Krasnosij:

Rom. 8, 18.

18. Nam, kiž my neladamy
na to Widomne, ale na to
Newidomne. Pschetoz šchož wi-
domne je, to je czasne; a šchož
newidomne je, to je wječne.

Ton 5. Star.

Kroscht Wjerjajnych pscheciwo šheltej
Lyschnosji, Moz teho Evangelia.

My wjemy pač, jeli nascha
semska Kežja teje Hjety rosla-
mana budže, so wot Boha nowe
Zwarenje mamy, Dom, kiž
šrukomaž neje šczineny, a wječ-
ny je, we Nebesch.

2 Pietr. 1, 13. 14. Jan. 14, 2.

2. A tehodla je so nam tež
po tem naschim Wobydlenju,
kotrež šNebesch je, a pozadamy
wutrobnje, so bychmy štem ša-
mem pschimobleczeni byli;

Rom. 8, 23.

3. Tač pač, jeli so my tež
nawobleczeni, a niz nash nama-
kani budjemy.

4. **Pšchetoz** dokeľz wtej Hjeczi smy, požadamy my, a smy wobczejeni; my pať radši nechali wufleczeni, ale nawobleczeni bycz, so by to **Smertne** pozrete bylo wot **Žiwjenja**.

5. **Kiz** nas pať ktemu pšch-hotuje, to je **Boh**, kiz nam teźz ton **Samdawek**, teho **Ducha**, dať je.

6. **Tehodla** smy my pšchezo dobreje **Nadžije**, a wjemy, so, dokeľz w**Ejzeli** pšchewamny, my we **Zusobi** khodzimy wot teho **Knesa**.

7. **Pšchetoz** my we **Wjeri** khodzimy, a niz we **Widzenju**.

8. **My** pať dobreje **Nadžije** smy, a swolimy radši **Ťezjeka** wohn hicz, a domach bycz pola teho **Knesa**.

9. **Tehodla** my teźz zyhe sa tem stejimy, nech smy domach aby w**Zusbi**, so bychmy so jemu spodobali. **Phil. 1, 23.**

10. **Pšchetoz** my so schitzy dyrbimy sjewicz pšched sudnym **Stolom** **Krystusowym**, so by kojzdy dostal sa tem, jako je czinik pšchi czjelnem **Žiwjenju**, nech je dobre aby ste. **Jap. St. 17, 31.**

Rom. 14, 10. St. 2, 6.

11. **Dokeľz** my tehodla wjemy, so so teho **Knesa** mamy bojecz, nawabimy my tych **Łudzi** **Wjeri**, ale **Bohu** smy my sřawni. **Ja** so pať **nadžiju**, so my teźz waschich **Ťswjedomnjach** sřawni smy. **Hioh 31, 23.**

12. **Pšchetoz** my so kami sařo wam nekwalimy, ale my was ktemu wodzimy, so byschcze so

snami kwaliti, a so byschcze mjeli sřto prajicz pšchecziwo tym, kotřiz so po **Woladanju** kwalija, a niz po **Wutrobi**. **St. 3, 1.**

13. **Pšchetoz** czinimy sřto wele, da my to **Bohu** czinimy; czinimy my pať rořomnje, da my wam rořomnje czinimy.

St. 11, 16. 17.

14. **Pšchetoz** ta **Łuboz** **Krystusowa** nas ktemu pšchinuczi, so sa to mamy, **Duz** **Jedon** sa wschitkich je wumrel, da su tehodla schitzy wumreli. **Hebr. 2, 9.**

15. **A** ton je tehodla sa wschitkich wumrel, so bychu schitzy, kotřiz žimi su, tam dale kami řebi žimi nebyli, ale temu, kiz sa nich je wumrel a horjestanul. **I Tim. 2, 6.**

16. **Duz** wot teho **Łzafa** my nikoho nesřajemy po **Ejzeli**; a hać my teźz **Krystuřa** smy predy snali po **Ejzeli**, da řať jeho njeřk wjazy tať nesřajemy.

17. **A** tať, jeli řhtu we **Krystuřu**, ton je nowe **Ťtwarenje**; to **Ťtare** je so minulo, lař, schitko je so nowe řczinilo.

Rom. 8, 1. 10. Ief. 43, 19.

Ťjew. 21, 5.

18. **To** pať schitko pšchindje wot **Boha**, kiz nať kam se řobu je řjednať pšches **Jesom** **Krysta**, a nam tu **Ťsluźbu** dať, kotřaz to **Ťjednanje** prjeduje. **Rom. 5, 10.**

19. **Pšchetoz** **Boh** bješče we **Krystuřu**, a řjedna ton **Ťswjet** kam se řobu, a nepřchizpi jim iich **Řjechi**, a je nam porucziť, so bychmy my ryczeli wot teho **Ťjednamja**. **Rom. 3, 24. 25.**

20. **My**

20. My śmy tehodla posłani na Miesto Krystuśa, a je tak, so Boh psches nas napomina; duż prośymy na Miesto Krystuśa: Dajcie ſo ſBohom ſjednacj.

Jef. 52, 7.

21. Pschetoz won je teho, kotryż wot žaneho Rjecha niczo newedziśche, ſa nas k Rjechej ſzjinił, so bychimy my we nim ta Prawdośz byli, kotraž psched Bohom płaczi.

Ton 6. Staw.

Rapominanje k doſtojnemu Natożenju teje Raby Bożje.

My napominamy was pał, jako Œsobupomożnikow, so byścheż tu Radu Bożu podarmo nebrali.

2. Pschetoz won praji: Ja śym cze we ſpodobnym Œjaśu wuśtyśchał, a śym czi wtym Dnju teho Œboża pomhał. Łaj, njek je ton prawy ſpodobny Œjaś: łaj, njek je ton Džen teho Œboża.

Jef. 49, 8.

3. Nedajmy pał niđže nikomu žaneho Pohorśchenja, so by naśch Hamt haneny nebył.

4. Ale we wśchjech Wjeżach dajcie ſo nam wopokasacj, jako Œślużomniży Bożi, wulkej Œczerpliwośzi, we Œalośżach, we Ruśach, we Œtyśnośżach;

5. We Duśach, we Œaśtwach, we Œmjeśchach, we Prożach, Wachowanju, we Pośženju;

St. 11, 23 — 27.

6. We Œjiśtośzi, Wjedomnośzi, we Łahodnośzi, we Dobroćiwośzi, we ſwojatm Duchu, we prawej Łubośzi; 1 Tim. 4, 12.

7. We Œśłowi teje Wjersnośzi, we Bożej Moży, psches Bron teje Prawdośzi, na prawej a ľjewej Ruży; 1 Kor. 2, 4.

8. Psches Œjeśz a Ħanibu, psches ſte a dobre Ryczi; jako Œawedniży, ale my rycziży Prawdu;

9. Jako Neśnajomni, a śmy ſchał ſnajomni; jako czi, kiz mru, a łaj, my śmy živi; jako Œchwikani, a ſchał neśabiczi;

St. 4, 10. 11.

10. Jako Œrudni, ale pschezo weśeli; jako Kudzi, ale kiz my wele wobohacziży; jako czi, kiz niczo nimaju, a ſchał ſchitko wobśedziży.

11. D wy Korinthiśy, naśch Kot je ſo kwam wotewrit, naścha Wutroba je weśela:

12. Naśche dla wy ſo tyśchicż netrebacze. So ſo pał tyśchicze, to ſo ſtane wot was wutrobneje Łubośzi dla.

13. Ja pał ſwami ryczi, jako ſe ſwojiżi Dżecziżi, so byścheż ſo też tak pschecziwo mi ſadżerżeli, a też weśeli byli.

14. Recżencze Œpśchaw ſNe-wjernymi. Pschetoz kajke Œo-warśtvo ma Prawdośz ſNe-prawdośzu? aby ſchto ma Œśwjetko cżinicż ſĒjiemnośzu?

5 Mojs. 7, 2. Eph. 5, 11.

15. Aby kał je Krystus psches jene ſBelialom? aby kajki Dżiel ma Wjerny ſNemjernym?

16. Aby kał ſo runa Bożi Tempel ſpśchibośki? pschetoz wy ſze Tempel teho žiweho Boha, tak, jako Boh praji:

Ja budu we nich bydlíč, a šo we nich pschehodžíč; ja budu jich Boh, a woni budža moj lud.

1 Kor. 3, 16. St. 6, 19.

Ephes. 3, 17. 3 Mojs. 26, 12.

17. Tehodla wojndžče šredža nich wohn, a rosdžielče šo wot nich, praji ton Knes, a Necžisteho šo nedotkajče: da ju ja was horje wsacz.

Jes. 52, 11.

18. A ja budu wam ša Wotža, a wy mi budžecze ša Ššnow a ša Džowki, praji ton šchhomozny Knes.

Ton 7. Staw.

Rapominanje ššwatosži teho Ežjeta a Duchy.

Dyž my tehodla tajke Šslubeznje mamy, moji Nailubschi, da žemy šo šami wot ščitkeho Šmasanja teho Ežjeta a Duchy wuredžíč, a wobštajni hač do Konža wostacz pšči Wošweczenju we Bohabojosži.

2. Pšhimeče nas; my nejšmy nikomu ššwidu činili, nikoho nejšmy wobšškodžili, nikoho nejšmy šjebali.

St. 12, 17.

3. Ja pač to nepraju, šo bych was šatamač; pšchetož ja šym horjekach predy prajič, šo wy wnašchich Wutrobach tak še, šo my žyli šwami wunrecž a žimi byčž.

St. 6, 11. 12. 13.

4. Ja rycžu šwulkež Kroblošžu Kwam, ja šo šwami jara Kwalsju, ja šym napelneny šTroschtom, ja šym pšhes Mjeru Wšketosži, we kojždej naschež Žalosži.

Philem. Sch. 8.

5. Pšchetož jako my do Maje donšjeje pšhindžechmy, nasche Ežjeta žaneho Wotpoczinka nez mjeješče; ale šhudžom my bjechmy w Žalosži, šwohnkach bješče Wojna, šnužkach Štrachota.

6. Ale Boh, kiž tych Hubezych troschtuje, ton je tež nas troschtował pšhes Žitušowu Pšchichod.

7. Niž pač jeno pšhes jeho Pšchichod, ale tež pšhes ton Troscht, kotryž won wot was je dostal, dyž nam pšchipowedašče wasche Požadanje, wasche Plakanje, wasche Bjedjenje wo mne, šo šo ja tak hiščeže bole šwešelich.

8. Pšchetož šo ja was pšhes List šym šrudžič, teho mi žel neje, hač mi runje by žel bylo. Dyž pač ja widžu, šo ton List šnadiž na Kwilu was je šrudžič:

9. Da ja nječ šo šwešelju, niž, šo wy šrudženi še, ale šo še šrudženi ššokucji. Pšchetož wy še po Bosy šrudženi, tak, šo byščeže wy wot nas na žanej Wjezy Šššodny nemjeli.

10. Pšchetož Boža Šrudoba nacžini ššbožnosži Želenje, wo kotrež nikomu žel neje: Šrudoba pač teho Ššwjeta pššneše Ššmercž.

11. Łaj, to šamo, šo wy še po Bosy šrudženi, kažku Ššwjetnosž je wono wam nacžinilo! Ktemu tež Ššamoltwenje, Mjem, Bojosž, Požadanje, Bjedjenje, Weczenje. Wy še šo na wššitkim wopokasali, šo wy čiši še na tym Šškutku.

12. Tehodla, hacj runje wam pisal bym; da schaf neje so teho sameho dla stalo, kotrnj nepravje je czinit, tejj niz teho sameho dla, kotremuz so nepravje je stalo, ale tehodla, so by pola was wjedonna byla nascha Sswjernosz sa was psched Bohom.

13. Tehodla bym my troschtowani swascheho Troschta. Ale psches Mjeru bole bym so my sweskelili na Titusowej Weselosji, so jeho Duch je wofscheweny wot was schitkich.

14. Pschetoz czohoz ja so psched nim swami kwalit bym, nejbym ja Khanibi pschischot; ale runje jako wjerno je, schtoz swami bym rycjeli, tak je so tejj nasche Kwalenje pola Titusa prawje wopokasalo.

15. A won ma wutrobnje jara dobru Mygl pscheczimo wam, dyz won spomina na wschitkich waschu Poskuschnosz, a kak wy sWojozju a se Kzenjom jeho sje horje w sali.

16. Ja sweseliu so tehodla, so so kwam schitkeho mozu nadzjecz.

Ton 8. Staw.

Rapominanje, so bychu smilne Sromadjenje Penesow sa Kudnych czinili.

Ja dawam wam pak kwe dzjenju, lubi Bratstja, tu Nadu Bozu, kotraj tym Nazedonskim Wofadam je data. Rom. 15, 26.

2. Pschetoz jich Weselosz bjesche psches Mjeru wulka, tedym, jako woni psches mele Zasozow bjechu spytani. A hacj runje we

najstobschej Kudobi bjechu, da su schaf bohacjie dawali swutrobnej Sswjernosju.

3. Pschetoz po Samozenju (to ja swjetstju) haj wofche Samozenja su woni so hotowi wopokasali,

4. A swulkej Prostrwu wot nas zadachu, so bychmy jich Dobrotu, a sczimz tym Sswjatzym romadzje stuzili su, kšebi w sali. St. 9, 1. Jap. St. 11, 29.

5. A niz jeno czinjachu woni, kajz my so nadzjjachmy; ale podachu so tejj sami najprjetzju temu Knesej, a potom nam psches Bozu Wolu,

6. Tak, so my dyrbjachmy Titusa napominacz, so won, kajz predy bjesche pozjat, tak tejj pola was tajku Dobrotu by dokonjat.

7. Ale runje jako wy we wschitkich Wjezach bohaczi sje, na Wjeri, na Sstowi, a na Posnaczju, a na wšelkej Sswjernosji, a na waschej Lubosji knam; tak czincze, so byschezje tejj na tej Dobroczi bohaczi byli.

8. Ja neryczju, jako zyt rosksacz; ale dokelz drusy tak swjerni su, spytam ja waschu Lubosz, hacj tejj prawa je.

9. Pschetoz wy wjesze tu Nadu nascheho Knesa Jesom Krysta, hacj runje bohaty bjesche, bu won schaf kudny wasche dla, so byschezje wy psches jeho Kudobu bohaczi byli. Zach. 9, 9.

Matth. 8, 20. Łut. 9, 58.

10. Ja pak we tem wam swoje Sdachje dawam; pschetoz

to je vam wuzitne, kiž wy sa-
chodne Ejetu počeli sje, niz jeno
czinicž, ale tejj žycz.

11. Njetk tehodla dokonejczje
tejj to Czinenje, so runje jako je
pschi was byla hotowa Myśl,
so sje žyli, tak budž tejj tudy to
Dokonzanje steho, sčtož macze.

12. Pšchetož dyž jedyn ma
predy hotowu Myśl, da je won
spodobny, dyž dawu, sa tem jako
ma, a niz sa tem, jako nima.

Pšchił. 3, 28. Mark. 12, 43.

13. To pač nepraju njedže
tehodla, so by to druhim spusč-
cjene bylo, wy pač Wobczje-
nosž mjeli; ale so by runje bylo
dierzane.

14. Da služ tehodla wasč
Sbotk jich Potrebnoži psches
ton njetzišči (drohi) Čjaš, so
by tejj sažo jich Sbotk wasčej
Potrebnoži služil, so by tak Ru-
nosž dierzana byla. St. 9, 12.

15. Kajž pišane steji: Ton,
kiž wele naromadži, nicžo sbotk-
ne nemjejesče; a ton, kiž malo
naromadži, nemjejesče nicžo
mene. 2 Mojs. 16, 18.

16. Bohu pač budž Džak,
kiž tajke Staranje wo was je
do Tituroweje Wutroby dač.

St. 9, 15. 1 Kor. 15, 57.

17. Pšchetož won wsa to
Napominanje sčubosžu horje;
a dokelž tak jara sprožny bje, je
won sčobrej Wolu šam kwam
czanul.

18. My šmy pač snim Bra-
tra pošłali, kiž ma Kwalbu na
tem Evangeliju po wsčitkich
Wosadach.

19. Niz jeno pač to, ale won
je tejj wot tych Wosadow po-
stajeny, so by nasč Towarsch
był na Pucz teje šameje Do-
broty dla, kotraž psches nas
wuprosčena budže kČezji temu
Knesej, a Kwalbi wasčej do-
breje Myšlje. Gal. 2, 10.

20. Tak wotwrocžimy to, so
by ničto na nas Ste neryčal,
tajkeho bohateho Dawka dla,
na kotryž my stej nasčej Služ-
bu myšlimy;

21. A ladamy na to, sčtož by
sčodne bylo, niz jeno psched tym
Knesom, ale tejj psched Ludžimi.

22. Tejj šmy my snimi pošłali
nasčeho Bratra, kotrehož my
čjasto we wele Wjezach šwier-
neho šmy namačali, a njetk
wele šwiernišeho. My mamy
wulke Dowjerenje kwam;

23. Neč je Tituša dla, kiž
moj Towarsch a Pomoznik bes
wami je; aby neč je nasčich
Bratrow dla, kotřiž šu Pošli
tych Wosadow a Krsťufowa
Čezš. St. 7, 13. St. 12, 18.

24. Wopokajczje tehodla nad
nimi to Wopokasanje wasčej
čubosžje a nasčej Kwalby wot
was tejj šjawnje psched tymi
Wosadami. St. 7, 14.

Ton 9. Staw.

Ejohodla stem Sromadženjom tych
Pencow sa Kudnych kwatačj byrja.

Pšchetož wot tajkeho Daw-
nja, šotremž šo tym Sšwjatym
šlužji, netrebam wam pišacž.

2. Pšchetož ja snaju wasču
hotowu dobru Myśl, kotrejš

dla was kwalju pola Mazedonskich (a praju): Achajška je hižom sachodne Ežeto hotowa byla. A wascha wulka Dobrota je jih wele wusbudžila.

3. Tych Bratrow pač sym tehodla pošlat, so by nascha kwalba wot was darmo ne byla, sčtož to nastupa; ale so bysčje wy hotowi byli, jako ja wot was prajil sym:

4. Tak, so šnadž, dy bychu Mazedonskij somnu pschischli a was nehotowych namakali, so nebychmy my (ja nočju prajič my) Ehanibi pschischli itajkim kwalenjom.

5. Tehodla sym to sa nusne djeržal, so tych Bratrow sym napominal, so bychu predy nas kwam čjanuli a pschihotowali to kamo žonowanje, kotrež predy šlubili šje, so by hotowe bylo, tak jako žonowanje, a niz jako lakomstwo.

6. Sa to pač djeržu: Sčtuž šlupje šyje, ton tež budže šlupje žneč; a sčtuž šyje we žonowanju, ton budže tež we žonowanju žneč. Pschisl. 22, 8.

7. Kojždy po Radži šwojeje Wutrobny, niz šnewolu, aby šnusu; pschetož wešeteho Darwaria lubuje Boh.

2 Mojš. 25, 2.

8. Boh pač je možny, so šelka Nada na was pschibywa, so wy we wsčjem pschjezo šcheho doš; macže, a bohaci šje na wsčjeh dobrnych Štuffach.

9. Jako pižane steji: Won je roššywal a dawal Kudym;

jeho Prawdoš; wostane wječz nje.

Pf. 112, 9.

10. Kotryž pač Šsymjo dawwa Roššywarej, ton tež budže Klieb dawacž Eždži, a pschis sporečž wasche Šsymjo, a dačž roš; te Wlody wascheje Prawdošje;

11. So wy šo we wsčjem wobohacizje kewschej wurrobnej Šswjernošji, kotraž Bohu psches nas Džakowanje pschisneše.

12. Pschetož ta Šslužba tajkeho dobrego Wopora napelni niz jeno tych Šswjatnych Potrebnoš, ale tež psches Džeru wustupa, tak, so wele Džakowanja šo Bohu stane.

13. Dž psches tu naschu šwojernu Šslužbu Boha čješa sa wasche pošlusčne Pošnacizje teho Evangeliona Krystušoweho, a sa wasche dobre Wudžjenje, kotrež wy nad nimi a nadewšittimi wopokasacze.

14. Woni tež šo modlja sa was; a žadaju šebi was, teje jara wulkeje Rady Božeje dla, kiž we was budže namakana.

15. Bohu pač budž Džal sa jeho newurekneny Dar.

Ton 10. Stav.

Rapominanje, so šo nebrhja falschnym Zaposchtolam sawež daci.

Ja pač Nawoš kam prošhu was, psches tu Ežichoš; a Dobročiznowš; Krystušowu, kiž ja, dž pola was sym, bes wami sym pokorny, dž pač nešsym pola was, domjerju šo wam.

2. Haj ja prošnu, wo zpli jako zpl ja was psches listy so tak sadzerczecz, so bych netrebat, dnj pola was budu, stem Domjerenjom tu Kroblosz febi wsacz, kotruz mi njekotsi pschikladza, pscheczimo njekotrym, kotsiz sa to maju, jako bychmy my po czjelnem Waschnju thodzili.

3. Pschetoz hacz my runje we Ezjeli khodzimo, da schaf po Ezjeli newojujemy.

4. Pschetoz te Bronje nascheje Wojny nejsu czjelne, ale sBoha mozne skazanju te Rodzischca:

Eph. 6, 13.

5. Skotrymiz my skasmy te Rady a schelku Wosokosz, kotraz so posbjehuje pscheczimo Bojemu Posnaczu, a wosmemy jatu schelku Myslu pod Krystusowu Posluschnosz;

6. A simy hotowi weczicz schelku Neposluschnosz, dnj so wascha Posluschnosz je dopelnika.

7. Kedzbujece wy na to, schtoz psched Woczomaj je? Dnali schtu tu Radziju we febi, so Krystusej pschikluscha? nech tejj saso na to pschi febi pomysli, so runje jako won Krystusej pschikluscha, tak tejj my Krystusej pschikluschamy.

8. A dy bych ja tejj schto wjazy so kwalit snaschej Mozu, kotruz nam ton Knes dat-je, so bychmy was poljepscheli, a niz skasli, nechat ja skhanibi pschindz.

St. 12, 6.

1 Kor. 5, 2. 4. 5.

9. Ale wot teho ryczecz nochju, so by wam so nesdato,

jako zpl ja was psches listy nastrojecz.

10. Pschetoz jeho listy, reknu njekotsi, su czesche a spolne; ale Woladanje jeho Ezjela je slabe, a jeho Rycz je kniczomna.

11. Schruz tajki je, ton nech febi to pomysli, so, kajzjz my simy se Estowami psches listy, dnj preczkach simy, tajzj my tejj moli bycz se Skutkom, dnj tudy simy. St. 12, 20. St. 13, 2. 10.

12. Pschetoz my nesimjemy so kami bes tych stajicz, aby so snjekotrymi pschirunacz, kiz so kami kwalja; ale dokelz so kami na so mjerja, a kami se sobu so pschirunaju, nerosemja woni niczo. St. 3, 1. St. 5, 12.

13. My pak psches Mjeru so nekwalimo, ale po Mjeri teje Schnury, stotrezj Boh nam je Mjeru wumjerit, so my tejj hacz kwam simy dosanucz moli.

14. Pschetoz my so neroščja hamy na Mjeri, jako nebychmy hacz kwam dosanuli; pschetoz my simy schaf hacz kwam pschischli stem Evangelionom Krystusowem.

15. A nekwalimo so psches Mjeru szusej Prozu, ale mamy Radzju, dnj wascha Wjera je we was rostka, so my po naschej Schnuri zemj dale pschindz;

Rom. 15, 20.

16. A to Evangelion tejj tym przedowacz, kotsiz tamnu Strozu wascheho Kraja bydija, so pak stem nekwalicz, schtoz cji su sshotowali, kiz druhu Schnuru su dostali.

Ton 11. Staw.

Pawota Dijeto a Strachota pschi
Plahowanju teje Smemy.

Schtuz so pač krali, ton kral
so teho Knesa. Jer. 9, 23. 24.

1 Kor. 1, 31.

18. Pšchetoz tehodla neje ton
dostojny, kotroz so sam krali,
ale ton, kotrehoz ton Knes krali.

St. 11. Scht. 1. Boh daj, so
byschcze zpli mi na Kwilu moju
Luposz, k Dobroczi dzerzecz; haj
wy dzerzicze mi ju k Dobroczi.

2. Pšchetoz ja horju so psche-
cziwo wam shorzej Bozej Lubo-
szu; pšchetoz ja hym was flubil
jenemu Muzej, so bych was jako
czistu Kneznu postajil Krystufej.
3 Moif. 21, 13. Eph. 5, 26. 27.

3. Boju so pač, so by snadz,
jako ton Had Jevu sawedze se
swojej Lesnoszu, tak tejj wasche
Wpshlje so skasyle, a motpanute
wot teje praweje Czistoszje we
Krystufu. 1 Moif. 3, 4. 13.

4. Pšchetoz dy by schtu kwam
pschischol a druheho Jesufa prie-
dowal, kotrehoz wy nejskm prie-
dowali; aby dy byschcze druheho
Ducha dostali, kotrehoz nejsze
dostali, aby druhe Evangelion,
kotrez nejsze horje wfali; bysch-
cze wy jeho derje snosyli.

Gal. 1, 8. 9.

5. Pšchetoz ja mam sa to, so ja
niczo mene nejsym, dyjli czi wo-
sozj Zaposhtoli su. St. 12, 11.

1 Kor. 15, 10. Gal. 2, 6. 9.

6. Ssymli runje newustaty
na Krczi, da schaf newustaty
nejsym na Posnaczu. Ale ja

schaf hym pola was schudjom
derje snajomny. 1 Kor. 2, 1. 2. 13.
Eph. 3, 4.

7. Aby hymli ja szejeschil, so
so sam hym ponizil, so byschcze
wy pomoscheni byli? pschetoz ja
hym wam to Boze Evangelion
darmo pschিপowedal;

8. A hym druhe Wosady
wurubil a wot nich Sdu brat,
so bych wam prijedowal.

9. A jako pola was bjech, a
Nusu czerpjach, nebjech ja niko-
mu wobczejny; pschetoz schtoz
mi trebne bjesche, to czi Bratsja
dopelnichu, kiz s Mazedonskeje
pschindzechu; a hym so tak we
wshittim sadzержat, so bych wam
wobczejny nebyl a zu so hischcze
dale tak sadzержecz.

10. Tak wjeszje, jako ta
Prawda Krystufowa we mni je,
nedyrbi mi ta Kwalba we Achaj-
skich Krajach satylana bycz.

11. Czohodla to? so was ne-
dyrbjal lubo mjecz? Boh wje, so
was lubo mam. St. 6, 11. 12. 13.

12. Schtoz pač czinju, a czi-
nicz budu, to tehodla so stane,
so bych tym jich Pomyslenje
wotczjal, kiz na to lakaju, so
bychu we tych Wjezjach, stotry-
miz so kralja, tajzy byli nama-
kani jako my. 1 Kor. 9, 12.

13. Pšchetoz tajzy falschni
Posli a jebarszy Dzielaczerio
pschemjenja so do Krystufowych
Posltow. Phil. 3, 2.

14. A to tejj zadny Dzim
neje, pschetoz won sam, Satan,
pschemjeni so do Zandzela teho
Sswjetla.

15. Echodla tejj žana wulka Wjez neje, dnž ſo jeho Eſtuzomnizy pſchemjenja do Prjedarijow teje Prawdoſſije; kotrychž Konž budže po jich Skutkach.

16. Ja ſnowo praju, ſo by nihto me nemjet ſa nemudreho; jeli ſo ſo paſ wam hinaſ ſda, wſmicze me ſa nemudreho, ſo bych ſo ja tejj trochu pokwalil.

17. Sčtož njett ryczu, to neryczu ja po tym Kneſu, ale jako we Łuposzi, dokelž ſo na Kwalenje ſym ſkroblil.

18. Pſchetož wele ſo jich kwali po Ejjeli, da tejj ja ſo kwalicz ju. Et. 10, 13.

Et. 12, 9.

19. Pſchetož wy radzi ſneſecze Nemudrych, dokelž wy mudri ſje. 1 Kor. 4, 10.

20. Pſchetož wy ſneſecze, dnž was ſchtu na Eſtuzbu czjeri, dnž was ſchtu ſejere, dnž ſchtu bere, dnž ſo ſchtu poſbieha, dnž was ſchtu beſ Woczi bije.

21. To ryczu ja po Neczeſzi, jako bychmy my woſtla bnuli. Na czož paſ ſchtu krobly je, (ja praju we Nemudroſſi) na to ſym tejj ja krobly.

22. Woni ſu Hebreiſzy, ja tejj. Woni ſu Iſraełſzy, ja tejj. Woni ſu Abrahamowe Eſzymjo, ja tejj.

23. Woni ſu Kryſtuſowi Eſtuzomnizy; (ja łupje praju) ja ſym derje wjazy. Ja ſym ſo wjazy prozował, ja ſym wjazy Pukow czerpil, ja ſym huſziſcho we Jaſtwach, huſto wſmertnych Ruſach byl. 1 Kor. 15, 10.

24. Wot Židow ſym piecž krocž czerpil ſčtorzeczi Pukow beſ jeneho. 5 Roſſ. 25, 3.

25. Ja ſym czi krocž ſchwikany, junu łamenjowany, czi krocž je ſo mi Łodž na Morju roſtamala, Nož a Džen ſym ſo wŁobini prozował.

Jap. Et. 16, 22. Et. 14, 19.

26. Ja ſym czaſto na Droſy byl; ja ſym we Strachoszi byl na Rjekach, we Strachoszi beſ Kubežnikami, we Strachoszi beſ Židami, we Strachoszi beſ Pohanami, we Strachoszi we Mjeſtach, we Strachoszi we Puſzini, we Strachoszi na Morju, we Strachoszi beſ falſchnym Bratrami; Jap. Et. 27, 2. x.

27. We Prozy a Džjeli, we wele Wachowanju, we Łodzi a Łacznoſzi, wele Poſženju, we Symi a Nahoczi;

28. Kiba ſčtož ſo hewał ſtane, ſo ja ſchjednje budu nadbiehany, a ſo na mni lejj ſchjedna Staroſz ſa wſchie Zyrkwe. Jap. Et. 20, 18. x.

29. Sčtu je ſłaby, ſo bych ja newoſtla bnul? Sčtu budže pohorſchowany, ſo bych ja ſo nepalik? Rom. 15, 1.

30. Dyrbuli ja ſo kwalicz, da ju ſo ſwojeje Eſtubosſije kwalicz.

31. Boh a ton Wotž naſcheho Kneſa Jeſom Kryſta, kotryž budž kwaleny do Wjecznoſſije, wje, ſo ja neku. Rom. 1, 25.

32. Damafienſki Bohot Kraſla Areta wobſadži Damafienſte Mjeſto ſWachu, a zpſche me jimač. Jap. Et. 9, 24.

33. Ale ja bjech w Korbi
Woknom psches Murju delje
puszczeny, a czeknych sjeho
Kufow. Jap. St. 9, 25.

Ton 12. Staw.

Pawola Kwalba a Sjewenje, tej
horbozi jeho Pschecjownych na-
pschecjowo stajene.

To Kwalenje pak mi zaneho
Wuzitka nepschineke, da schaf
ju ja pschindz na te Widzenia
a Sjewenja teho Knesa.

2. Ja snaju Egloweka we
Krstustu psched schyrnacje Lje-
tami (hacj won je wEjeli byl,
to ja newjem; aby hacj won je
sEjela wohn byl, to tejj new-
jem; Boh wje). Ton bu tor-
nenny hacj do czeczich Nebesow.

3. A ja snaju teho sameho
Egloweka (hacj won je wEjeli
aby sEjela wohn byl, to ja
newjem; Boh wje); St. 11, 11.

4. So won bu tornenny do
Paradisa (aby Bozeho Raja) a
styschesche newureknene Eslo-
wa, kotrezj zady n Eglowek pra-
jicz nemoze.

5. Teho zu so ja kwalicz, wot
so sam pak nochju so niczoho
kwalicz, kiba swojeje Estla-
bosjie.

6. A dy bych so ja kwalicz zyt,
nebych ja tehodla nemudry byl;
pschetoz ja zyt Prawdu prajicz.
Ja so pak teho sDjerzu, so by
nichto wjazj do mne nedzerzal,
dyzli na mni widzi, aby wotemne
styschi. St. 10, 8. St. 11, 16.

7. A so bych so ja tych wofo-
kich Sjewenjow psches Mjeru

nepschesbjechnul, je mi daty Kol
do Ejjela, satanowy Zandjel,
kiz by me sPjazju bit, so so ja
nebych psches Mjeru posbjech-
nul. Hiob 2, 6.

8. Sa to sym ja czi krocj teho
Knesa prosyt, so by wotemne
wotstupit.

9. A won je kemni reknul:
Dosz masch na mojej Nadzi,
pschetoz moja Moz je wEstla-
bych mozna. Tehodla zu so
ja najradsi swojeje Estlabosjie
kwalicz, so by ta Moz Krystu-
sowa we mni pschewywała.

10. Tehodla sym ja dobreje
Dyplje pschi Estlabosjach, pschi
Hanibach, pschi Rusach, pschi
Pshesjehanjach, pschi Tysch-
nosjach, Krystusa dla, pschetoz
dyj ja staby sym, sym ja bylly.

11. Ja sym so sblasnit na
Kwalenju; ktemu sje wy me
nuczili. Pschetoz wot was ja
dyrbjach bycz kwalenny; dokelz
ja niczo mene nejshym, dyzli czi
wofozj Zaposchtoli su; hacj
runje niczo nejshym.

St. 11, 1. 6. St. 11, 5.

12. Pschetoz wone su schaf
Zaposchtolste Zejchi bes wami
so stale, we wshelkej Sczerpliz-
moszi, psches Zejchi a Dzimy,
a psches Skutki.

13. A schto je, we czimz wy
byschje mene byli dyzli drube
Wofady, kiba so ja sam was
nejshym wobczejowal? Wodaj-
cze mi ton Rjech. St. 11, 9.

14. Ejaj, ja sym hotowy kczje-
czemu kwam pschindz, a nochju
was wobczejicz; pschetoz ja

nepytam to Wasche, ale was. Pšchetoz Džieczki nedyrbja tym Staršim Schazn romadžic, ale Staršci tym Džieczjom.

15. Ja pač zu rad lubje to Swoje wudac, haj sam so wudac sa wasche Duschje; hac runje was psches Mjeru jara lubuju, a pač malo lubowanu budu.

16. Ale nech tak je, so ja was nejšym wobczejit; dokel pač lešny šym, šym ja was psches Sjebanje popanut?

17. Ššym ja pač was pschesadžit psches tych njekotrych, kotrych šym kwam poštat?

18. Tituša šym napominat, a snim poštat teho Bratra. Je da Titus was pschesadžit? Nejšmoj moj po Ženy Duchu khodžitaj? Nejšmoj moj po jednakič Stopach khodžitaj?

19. Sda so wam sašo, so so psched wami samolwimny? My psched Božim Wobleczjom we Křystušu rycimny; ale to ščitko so stane, moji Najlubšci, dla wascheho Poljepschenja.

20. Pšchetoz ja so boju, dnž pšindu, so was nebudu namačac, kajkič bych žyt, a so tež me wy namačac nebudžecze, kajkehož byščecze žyli; so njedže bes wami nebyła Hadrija, Sawiž, Njew, Swada, Pšchistodjenje na drugeho, Scjwanje, Nadumanje a Pšhecžiwnoš,

St. 10, 2. 1 Kor. 4, 6.

21. So, dnž pšindu, me moj Boh sašo by neponižat pola was, a ja tych wele wobžaro-

wał, kiž predy su sřieschili, a žanu Dokutu cžinili nejšu sa Necžistoz, sa Kurwarstwo, a sa Šsamopaschnoz, kotruž woni hnali šu. St. 13, 2.

Ton 13. Staw.

Napominanje k Potucji.

Pšinduli ja kczecjemu kwam, da dyrbi wo Kczi dweju aby cžjoch Ššmwjetkow kojžda Wjež wobstac. Jan. 8, 17.

2. Ja šym to wam predy prajit, a praju wam to predy, jako bych pola was byt, snowo; a njek to šamo, dnž pola was nejšym, pišču tym, kotři šu predy sřieschili, a šchitkim druhim, jeli so sašo pšindu, da nochžu ja pšcheladac.

3. Pšchetoz wy pytače, so byščecze šhonili, hac Křystus we mni ryczi, kiž nad wami neje woštabnuł, ale možny je bes wami.

4. Pšchetoz hac runje won je kšchizowany we Šštabozsi, da šač je won žimw s Mož Božeje. A hac runje tež my snim šłabi šmy, da šač snim žimi budžemy s Mož Božeje bes wami.

Phil. 2, 7. 8.

5. Spytaje so šami, hac šje we Wjeri, wobhonce so šami. Aby nepošnajecze wy so šami, so Žesus Křystus we was je? šiba so šje nedostojni. 1 Kor. 11, 28.

Rom. 8, 9. 10. Kol. 1, 27.

6. Nadžiju so pač, so wy pošnajecze, so my nedostojni nejšmy.

7. Ja pač prošu Boha, so byščecze wy nicžo Šleho nečžinili, niž tehodla, so byčmy my

dostojni byli widzeni; ale so bpschcze wy to Dobre czynili, a my bychmy jako nedostojni byli.

8. Pshetoz psheczjwo Prawdy niczo nemozemy, ale sa Prawdu.

9. Wefelimy so pak, dyz my slabi smy, a wy sje mozni. A to my tejj požadamy, so bpschcze wy dokoneni byli.

10. Tchowla to tejj preczkach wot was ja pischu, so, dy bych pschi was byl, ja netrebal wotry boč, po tej Mozy, kotruz mi ton Knes dal je k Poljepshenju, a nij Skazanju. St. 2, 3. St. 10, 8.

11. Najposlesy, lubi Bratsja, wefelcze so, budzče dokoneni,

Konj 2. lista S. Pawola na Korinthiskich.

trošchtujcze so, budzče jenakeje Wpslje, dzerzčje Mjer, da budže tejj Boh teje Lubosje a teho Mjera swami. Phil. 4, 4.

12. Postrowcze so jedyn drugeho se šwjatem Wokoshenjom. Schitzy Szweczi dadža wam wele Dobreho pomedzicz.

1 Kor. 16, 20.

13. Za Nada nascheho Knesa Jesom Kroyta, a ta Lubosj Bozja, a ton Dostatk teho šwjateho Ducha budz swami schitkimi. Hamen.

Druhi list na Korinthiskich napisany, a pošlany s Philipa, Mjesta Mazedonskeho, psches Tituba a Lukascha.

List S. Zaposchtola Pawola na Galatiskich.

Ton 1. Staw.

Wot Newobstajnosje tych Galatiskich, a Pawola Zaposchtolsti Hamt.

Pawol, Zaposchtol (nij wot ludzi, ani psches Egloweka, ale psches Jesom Kroyta, a Boha teho Wotza, kiz jeho sbudzil je wot Mornyč); Scht. 11. 12.

Jap. St. 3, 15.

2. A schitzy Bratsja, kotriz pschi mni su: tym Wosadam we Galatiskej Semi.

3. Nada budz swami, a Mjer wot Boha, teho Wotza, a nascheho Knesa Jesom Kroyta, Rom. 1, 7. 1 Kor. 1, 3. Eph. 1, 2.

1 Pietr. 1, 2. 2 Jan. Scht. 3.

4. Kiz so sam sa nasche Mjечи je dal, so by nas wumot wot tu-teho njetziskeho steho Szwjeta, po tej Woli Bozej a nascheho Wotza; 1 Tim. 2, 6. Tit. 2, 14.

5. Kotremuz budz Ejesz wot Wjecznosje hacz do Wjecznosje. (Hamen.)

6. Za so dziwam, so wy so tak storo dacze wotwobrocicz wot teho, kiz was je powolat do teje Nady Kroystusoweje, na druge Evangelion. St. 5, 8.

7. Kotrez schaf žane druge neje; kiba so nje kofsi su, kotriz was molja, a jedža to Evangelion Kroystusowe pschewrocicz.

Jap. St. 15, 1. 24.

8. Ale dy bychmy tež runje my, aby Zandžel s Nebes wam Evangelion prjedował, hinaf, jako kotrej my wam prjedowali smy, ton budź poklaty.

1 Kor. 16, 22.

9. Jako njetk prajili smy, tak hiscnje snowo praju: jeli so wam sčtu Evangelion prjeduje, hinaf, jako kotrej wy dostali sje, ton budź poklaty.

10. Prjeduju da ja njetk Ludjom, aby Bohu k Stuzbi? aby steju ja sa tem, so bych so Ludjom lubit? Dy bych ja hiscnje Ludjom so lubit, nebych ja wjesnje Krystusowy Wotročk był.

1 Thess. 2, 4.

11. Kwedzenju pak wam dam, lubi Bratjsja, so to Evangelion, kotrej wotemne prjedowane je, neje cjloweczne.

12. Pšchetož ja to nešym wot žaneho Ejlwoka dostaf, ani wuknuł, ale pšches Sjewenje Jefom Krysta.

13. Pšchetož wy schaf derje sje kšyščeli wot mojeho Rhodjenja nedawno w židowstwju; kaf ja pšches Wjeru tu Wofadu Božu pšchesjehach, a ju sahubich.

Jap. St. 9, 1. St. 8, 3.

St. 22, 4. St. 26, 9.

14. A pšchiberach w židowstwju, bole dylki wele mojeho runja w mojim Narodži, a bjech jara šuromy na mojim wotzowškim Sakonju.

Phil. 3, 6.

15. Ale jako so Bohu lubesche, kiz me smojeje Maczerje žiwota je wudžielit a powolał pšches swoju Šmilnoš,

16. So by won swojeho Šy na we mni šjewit, a so bych ja pšches to Evangelion jeho pšch: powedzil bes Pohanami: nydom cžinjach ja taf, a nerošcyjach so wo to š Ežjetom a š Krwu;

17. Ani newročkich so do Jerusalema k tym, kofšiz preby me Zapochtoli bjechu; ale wot cžežech do Arabisfeje, a pšchindžech sašo do Damaska.

18. Potom po cžjoch Ejetach pšchindžech ja do Jerusalema, so bych Pjetra woladał, a pobych pjatnacije Dnjow pola njeho.

Jap. St. 9, 26.

19. Tych druhich Zapochtotom pak nešym ja žaneho w: džil, kiba Jakuba, teho Knesoweho Bratra.

20. Šchtož ja pak wam pišču, laj, Boh wje so nekžu. Rom. 9, 1.

21. Potom pšchindžech do tych Krajow Šyriskich a Žiliziskich.

Jap. St. 9, 30.

22. Ja pak bjech nesnajomny š Woblecža tym kšchesjanskim Wofadam w židowškej.

23. Wone bjechu pak jeno kšyščate, so ton, kotryž nas nje dy pšchesjehasche, prjeduje njetk tu Wjeru, kotruž won njedy sahubesche.

Jap. St. 9, 21.

24. A kwaliachu Boha na demnu.

Ton 2. Štaw.

Pawola Pšchirnanje š tymi Zapochtotami, Šwada š Pjetrom, Prjedowanje wot Prawdofšje teje Wjery.

Potom po šchyrnacze Ejetach cženich ja sašo do Jerusalema

horje Barnabasom, a wsach tejz Eita kšebi.

Jap. Ef. 15, 2.

2. Ja cjenich pač horje se Sjewenja, a rošrcjach so snimi wo to Evangelion, kotrej ja prjeduju bes Pohanami, wošebi pač stymi, kotsiz bjechu w Ejeszi dzerženi, tač, so bych šnadnje podarmo nebjehač, aby nebych bježač.

3. Pšchetoz ani tejz Titus nebu pšchinucženy, so by šo dat wobrjesač, kotryž somnu bjesche, hačž won runje Gričski bjesche.

4. Pšchetoz jako njekotsi falschni Bratsja šo bjechu škrobili, a podla nuž sajšchli, so bychu wobhonili našču Frejotu, kotruž mamy we Krystušu Jesufu, so bychu naš jatych wsali;

Jap. Ef. 15, 24.

5. Nemušstupichmy my tym šamym tejz na Štundu, jako žyli jim poddani byčž, so by Prawda teho Evangeliona pola was wostala.

6. Wot tych pač, kotsiz bjechu we Ejeszi dzerženi, nech šu byli njedny, kajžyž šu žyli, me ničzo nenastupa; pšchetoz Boh nepolada na cžlowešku Parschonu. Me cži šami, kotsiz w Ejeszi bječu, ničzo druhe nešku namučili.

Jap. Ef. 10, 34.

7. Ale šako, dnyž widžichu, so mi to Evangelion bjesche došwjerene na to Nemušbrjesanje, runje jako Pjetrej to Evangelion na to Wobbrjesanje.

Jap. Ef. 13, 46.

8. Pšchetoz ton, kotryž Pjetrom je možny był k Zapoštošškemu šamtej bes tymi Wobbrjesanymy, ton je somnu tejz možny był bes Pohanami;)

9. A tejz posnachu tu Nadu, kotraž mi data bjesche, Jakub, a Kephaz, a Jan, kotrychž woni ša Stotpy mjejachu; podachu woni mi a Barnabašej pravu Ruku na Towarstwo, tač, so bychmož moj bes Pohanami prjedowataj, a woni bes Wobbrjesanymy.

10. Ženo so bychmož Rudych wopomnikaj, wo cžož ja šo tejz šwjernje šym starač, so bych to cžinič.

Jap. Ef. 11, 30.

11. Jako pač Pjetr do Antiochij pšhindže, pšcheczimich ja šo jemu bes Woczi; pšchetoz Škoržba bjesche na njeho pšchischla.

12. Pšchetoz predy, dnyžli njekotsi wot Jakuba pšhindžeču, jydžische won š Pohanami; jako pač woni pšhindžeču, wotendže a wotdžjeli won šo, tehodla, so šo tych bojesche, kotsiz bječu š Wobbrjesanja.

13. A kšodžachu šnim šludnje tejz drušy židži, tač, so tejz Barnabas šnimi bu do jich šluda šawedženy.

14. Ale jako ja widžich, so woni prošje nekšodžachu po Prawdži teho Evangeliona; džjach ja k Pjetrej pšchedewšchje mi šjawnje: Želi so ty, kiz ty žid šy, po pohansku šo šadžeržišč, a niž po židowšku; cžohodla da Pohanow nuczjšč, so

bychu po židovsku so sadjer-
jeli? 1 Tim. 5, 20.

15. Hač runje my sPsi-
rodjenja židži, a niz Rješchnizy
sPohanow šmny:

16. Da ščať wjemny, so
Ezlomek psches Sakonja Skutk
prawy czinenny nebudže, ale
psches Wjeru do Jesom Krysta;
tehodla wjerimy my tejš do Kry-
stusa Jesusa, tať, so bychmy
prawi byli psches tu Wjeru do
Krysta, a niz psches teho Sa-
konja Skutk: pschetož psches
teho Sakonja Skutk nebudže
žane Ežjelo prawe. Rom. 3, 28.

Et. 4, 5. Et. 11, 6.

17. Dyrbjeli my pať, kiz py-
tamy psches Krysta prawi czineni
byčž, tejš hiščcže šami Rješ-
nizy namařani byčž; da by Kry-
stus Rjecha Eslužomnik byl.
Boh to nedaj! Rom. 3, 24.

18. Pschetož dyž ja to, ščtož
šym roslamať, sašo twarju,
da šo šam Pschestupnik czinju.

19. Ja šym pať psches Sa-
kon Sakonej wumreť, so bych
Bohu žiwy byl; ja šym sKry-
stusom kšchizowann.

20. Ja šym pať tola žiwy,
niz pať ja, ale Krystus je žiwy
we mni. A ščtož njerť žiwy
šym wEžjeli, to šym žiwy we
Wjeri do teho Esyna Božeho,
kiz me je lubowať, a šo šam
sa mne dať.

21. Ja necziřkam precž tu
Madu Božu; pschetož jeli psches
Sakon ta Prawdořž pschindže,
da je Krystus šawješje podarmo
wumreť. Rom. 4, 14.

Lon 3. Stav.

Prawdořž teje Wjern budže wobtwor-
bžena, prawe Wujowanje teho Sa-
konja pokasane.

Dnerosomni Galatizy, ščtu je
was wobkusťowať, so tej Praw-
dži nejšje posťušni? Kotrymž
Krystus psched Woczomaj mo-
lowann bjesche, a njerť bes wami
je kšchizowann.

2. To žene bych ja rad wot
was žyl nawuknyčž: hač še
wy teho Ducha dostali psches
Sakonja Skutk, aby psches to
Priedowanje wot Wjern?

Žap. Et. 2, 38.

3. Sže wy tať nemudri? We
Duchu še wy šapoczeli, žecže da
njerť we Ežjeli jo dořonjećž?

4. Sže wy da tať wele podarmo
czerpili? jeli so tejš podarmo je.

5. Kotryž wami tehodla njerť
teho Ducha dawa, a czini taťke
Skutki bes wami, czini won to
psches teho Sakonja Skutk, aby
psches Priedowanje wot teje
Wjern?

Rom. 10, 8.

6. Runje jako Abraham je
Bohu wjeriť, a to je jemu
pschizpite kPrawdořži. 1 Mořf.

15, 6. Rom. 4, 3. Žaf. 2, 23.

7. Duž tejš wy njerť posnaj-
cže, so kofsiž teje Wjern šu,
tajny šu Abrahamowe Džecži.

8. Niřmo pať, predy wi-
džimšchi to, so Boh Pohanow
psches Wjeru prawych czini,
pschineře wono Abrahamej te
weřeke Powješje predy: We
tebi dyrbja ščitžy Pohanjo po-
požonowani byčž. 1 Mořf. 12, 3.

Et. 18, 18. Et. 22, 18.

23. Predy pač dyžli Wjera pšhindže, bjechmy pod Safo-
njom dzerženi a sawreni na tu
Wjeru, kotraž šo sjewicz mje-
jesche.

24. A je tač ton Safo našč
Wjeston był na Křysta, šo bych-
my pšches Wjeru prawi byli.

Rom. 10, 4.

25. Njetko pač, dyž Wjera
pšchisla je, nejšmy my wjazy
pod Wjestonom.

26. Pšchetož wy še schizy
Bože Djjeczi pšches tu Wjeru
we Křystuku Jěsusu. Jan. 1, 12.

27. Pšchetož kajž wele was
na Křysta hcženyč je, czi še
šo Křysta woblekli. Rom. 6, 3.

Rom. 13, 14.

28. Tu neje žadyn Žid ani
Gřicha, tu neje žadyn Wotrocžk
ani Frejny, tu neje žadyn Muž
ani Žona; pšchetož wy še schizy
Jedyn we Křystuku Jěsusu.

1 Kor. 12, 13.

29. Šzeli wy pač Křystušo-
wi: da še ždyn Abrahamowe
Šymjo, a po Šslubi Herbojo.

Rom. 9, 7.

Ton 4. Staw.

Wumozenje wot Safoņa, a dalsche
Wulojenje Prawdosje teje Wjery.

Ja praju pač, tač dolho, jako
Herba Djjeczo je, neje bes nim
a bes Wotrocžkom žane Ros-
djelenje, hacž won rumje Knes
šchitkich Kublow je;

2. Ale won je pod Formin-
dami a Safojnikami, hacž na
postajeny Čjaš wot Nana.

3. Tač tejj my, dyž šmy Djje-
czi byli, bjechmy my pod swohn-

komnymi Wustawkami Wo-
trocžy ščineni. Kol. 2, 20,

4. Jako pač ton Čjaš bje
dopelneny, pošla Boh šwojeho
Šsna, narodženeho wjerneho
Čloweka wot Žonsseje, a Sa-
foņu poddaneho, 1 Wof. 49, 10.

5. Šo by won tych, kotři
pod Safoņjom bjechu, wumol,
tač, šo bychmy djjeczaje Prawo
safo dostali. St. 3, 13.

6. Dofelž pač Djjeczi še,
da je Boh pošla teho Duča
šwojeho Šsna do waschich
Wutrobom, ton woła: Abba,
luby Wotze! Rom. 8, 15.

7. Njetk tehodla tudy žadyn
Wotrocžk wjazy neje, ale lute
Djjeczi: Šsuli pač Djjeczi,
da šu tejj Herbojo Boži pšches
Křystuka. Rom. 8, 17.

8. Ale tedy pač, jako wy
Boha nesnajesche, šlužesche
wy tym, kotři wopravdži Wo-
hojo nejšu. 1 Kor. 12, 2.

9. Njetk pač, dyž še Boha
posnali, aby wele wjazy wy wot
Boha še posnaczi; tač da wy
šo safo wobrocžicze křym šla-
bym a křym Wustawkam, ko-
trymž wy šnowo šlužicž jecze?

10. Wy dzeržicze Dny, a
Mješazy, a šwiate Čjašy, a
Čjeta. Rom. 14, 5.

11. Ja boju šo wo was, šo
bych šnadž podarmo bes wami
šo neprozował.

12. Budžcze šchaf tajny, jako
ja: pšchetož ja šym tejj tajki,
jako wy. Lubi Bratšja, ja
prošču was; wy mi žaneje
Kšchindy nejše cžinili.

13. Pšchetož

13. Pšchetoj wy wjesze, so wam w Eslabosji teho Eziela to Evangelion hym przedował najpredy.

14. A moje Pšhecziwnosije, kotrej ja czerpju na mojim Ezieli, nejsze wy szypili ani saniczowali, ale jako Zandzela Bozeho wšaschcze wy me horje, haj jako Krystusa Jesusa. Mal. 2, 7.

15. Kaš bjeschcze wy teho: dla tedy tak sbozni? Za wam šwjetrsju, so, dy budzišcše možno bylo, wy budzišcše swojej Woczi wutorhali, a budzišcše jej mi dali.

16. Ešym da šo tak wasch Nepscheczjel sczinit, dyž wam Prawdu praju? Amos 5, 10.

17. Woni šu šurowi wo was, niz paš pjejnje; ale stem woni jedža dokonecž, so byschcze wy wotemne wotpanuli, a jich lubowali.

18. Dobre paš je, šurowy byč, dyž šo jeno pšchezo stane wo Dobre, a niz jeno, dyž šam pšchi was šym.

19. Moje lube Džieczatka, kotrej ja snowo š Woloszu porodžu, hacž by Krystus we was šwoje Bycžje dostał. 1 Kor. 4, 15.

20. Ja paš žyt, so bych njetk pola was był, a so bych šwoj koš moł pšchemjenicž, pšchetoj ja newjem, kaš swami je.

21. Powjesze mi, kotsiž wy pod Sakonjom zecze byč, nejsze wy Sakon šlyšcheli? St. 3, 25.

22. Pšchetoj pišane je, so Abraham dweju Ešynow mjesjeshe, jeneho wot Džowki, a

druheho wot Frejneje. 1 Mojs. 16, 15. St. 21, 2.

23. Ale ton, kotryž wot Džowki bjeshe, je šo po Ezieli narodžil; ton paš wot Frejneje je šo pšches Eslub narodžil.

Jan. 8, 39. Gal. 4, 28.

24. Te Ešłowa maja njeschto na šebi; pšchetoj to štaj taj dwaj Sakonaj, jedyn š Hory Sinai, kiž nas š Ešłuzbi porodži, a je ta Hagar.

25. Pšchetoj Hagar je we Arabištej ta Hora Sinai, a došane hacž do Jerusalema, kotrej we njetzišchim Ežasu je, a šłuzi se šwojimi Džieczimi.

26. Ale to Jerusalem, kotrej horkach je, to je ta Frejna, kiž je naša ščitlich Macž.

Ešew. 3, 12. St. 21, 2, 10.

27. Pšchetoj pišane steji: Šraduj šo, ty Nepłodna, kiž neporodžiš; šjew šo, a woškaj, kotraž ty šama druha nejšy; pšchetoj ta, kiž šama lutka je, ma wele wjazy Džieczji, dyžli ta, kiž Muža ma. Ief. 54, 1.

28. My paš, lubi Bratsja, šmy š Isaašom Džieczji po tym Ešłubi. Rom. 9, 7, 8.

29. Ale runje kajž tedy tamny, kiž šo po Ezieli bje narodžil, pšcheszehashe teho, kiž šo po Duchu bje narodžil; tak tež njetk šo stane. 1 Mojs. 21, 9.

30. Ale šhto praji Pišmo? Wustorkaj Džowku šjejnym Ešynom; pšchetoj džowžyny Ešyn nedyrbi herbowacž se Ešynom teje Frejneje.

1 Mojs. 21, 10, 12.

31. Tehodla, lubi Bratſja, nejſnny my teje Džowki Džieci, ale teje Frejneje.

Ton 5. Staw.

Napominanje ſprawemu Wużiwanju ſſcheczjanſkeje Frejoty a ſdobrym Stuffam.

Grejce tehodla wtej Frejoci, ſtotrejž nas Krystus je frej ſčinił, a nepodawajce ſo ſnowo do teho wotročkloweho Epschawa ſapſchanuč. Jan. 8, 32.

2. Taj, ja Pawoł praju wam: Budjećeli ſo dacz wobrjesacz, da wam Krystus nicžo wuſchny neje. Jap. Et. 15, 1.

3. A ſako wobſwjetſju ja koždemu Ežlowekej, kiž ſo da wobrjesacz, ſo ton je winoſty ſchon Sakon džerjeć.

4. Wo ſze Krysta ſhubili, kotſiž wy pſches Sakon zecze prawi cžineni bycz, wy ſze wupanuli ſNadp. Et. 2, 21.

5. My pał woczakamy we Duchu pſches Wjeru teje Prawdoſzje, kotrejež ſo nadjeć ma-my. 2 Tim. 4, 8.

6. Pſchetož we Krystuſu Jeſuſu neplaczi ani Wobrjesanje ani Rewobrjesanje, ale ta Wjera, kotraž pſches Luboſi je džielawa. 1 Kor. 7, 19.

7. Wy bježeſchcye derje; ſchtu je was ſatornył, ſo byſchcye Prawdži nepoſtuchali?

Et. 3, 1. 1 Kor. 9, 24.

8. Zajke Maryczenje neje ſteho, kiž was je pomotał. Et. 1, 6.

9. Ruſſ Kwaſa pſchetiſche ſchirko Ejeſto. 1 Kor. 5, 6.

10. Ja mam Nadžiju kwam we tym Kneſu, ſo wy nicžo hinał moſlicž nebudjeće. Schtuž was pał ſamoli, ton poneſe ſwoj Eſud, nech je, ſchtuž je.

2 Kor. 2, 3. Et. 8, 22.

11. Ja pał, lubi Bratſja, jeli ſo to Wobrjesanje hiſchcye prjeduju, cžohodla da ja hiſchcye Pſcheczimnoſi cžerpju? Da by to Pohorſchenje teho Kſchija pſcheſtało. 1 Kor. 1, 23.

12. O ſo bychu teiž tajny wukoreneni byli, kotſiž wam Nepokoji cžinja!

13. Pſchetož wy, lubi Bratſja, ſze ſFrejoci powotani; ale la-dajcye ſo jeno, ſo byſchcye pſches Frejotu temu Ežjetu Mjeſta ne-dali, ale pſches Luboſi ſtuž je-dyn druhemu. 1 Kor. 8, 9.

14. Pſchetož ſchitkon Sakon budže we Jenem Eſtomi dopel-nenn, to je, we tem: Lubui ſwojeho Bliſcheho jačo ſam ſo. 3 Mojſ. 19, 18.

15. Jeli ſo wy ſo pał beſ ſobu kuſacze a zerecze; duž ſo lada-cze, ſo byſchcye jedyn wot drugeho ſtaženi nebyli. 2 Kor. 12, 20.

16. Ja praju pał: Rhodžcye we Duchu, da nebudjeće teho Ežjeta Žadoſzje dołonecz.

Rom. 6, 12.

17. Pſchetož Ežieto požada pſcheczimo Duchu, a Duch pſhe-cžimo Ežietu; taj pał ſtaj ſebi pſcheczimnaj, tał, ſo wy to ne-cžinicze, ſchtož zecze.

18. Jeli ſo pał was ton Duch wedže, da neiſže wy pod Sakonjom.

19. Ejanone su paš Skutki teho Ejjela, kotrež te su: Man-
dželstwa Łamanje, Kurwarstwo,
Necziſtoſ, Nepoſtawoſ,

1 Kor. 6, 9.

20. Pſchibojſtvo, Kuſlowa-
nje, Nepsheczelſtvo, Swada,
Eſurowoſ, Njewanje, Po-
ſwarki, Koſtorſki, Rezarſtvo,

21. Sawiſ, Mordowanie,
Wopiſtvo, Wobzranſtvo, a
tym podomne Wjez, wot ko-
trych ja wam predy praju, kajž
tež wam predy prajiſ ſym, ſo,
forſiž tajſe czinja, nebudža Bože
Kraleſtvo herbowacž.

Łuf. 21, 34. 1 Kor. 6, 9, 10.

22. Ton Płod paš teho Ducha
je Łuboſ, Wekełoſ, Mjer,
Eczerpliwosž, Łubosnoſ, Do-
brocziwosž, Wjera, Eph. 5, 9.

23. Ezihoſ, Poſtawoſ. Pſche-
cziwo tajſim neje Saſon.

24. Korſiž paš Krystuſeje pſchi-
ſluſcheju, czi kſchizuju ſwoje
Ejjelo ſtymi Łoſchtami a Ža-
doſsemi.

1 Kor. 15, 23.

Ton 6. Staw.

Ejjela Myſl a Dobrocziwoſ dyrbi ſo
wopotaſacž.

25. Esmpli we Duchu žiwi, da
kłodžmy tež we Duchu.

26. Nebudžmy proſneje Ezeſje
laſomni, džež jeno jedyn druheho
wabimy, a ſebi beſ ſobu ſa-
widžimy.

Phil. 2, 3.

Et. 6. Eſt. 1. Łubi Bra-
tſja, dy by njedze Ežloweſ wot
njekaſkeho Pada pſchelwatany
był; da pomhajcže jemu ſaſo
horje ſczichim Duchom, kiž wy

duhomni ſže. A poladaj ſam
na ſo, ſo by tež ſpytany ne-
był.

Matth. 18, 15.

2. Nech jedyn neſe teho dru-
heho Wobczejnoſ, da budžecže
wy taſ ton Saſon Krystuſowp
dopelničž.

Rom. 14, 1.

3. Želi ſo ſo paš njeſomu
ſda, ſo won njeſto je, kiž won
ſchaſ nicžo neje, tajſki ſjebe ſo
ſam wſwojich Myſlach.

Jaſ. 1, 26.

4. Koždy paš nech ſpyta
ſwoj Skutk; a tedy budže won
Kwalbu mjecz ſam na ſebi, a
niž na druhim.

1 Kor. 11, 28.

5. Pſchetož koždy budže ſwoje
Briemjo neſž.

1 Kor. 3, 8.

2 Kor. 5, 10.

6. Ehtuž paš roſwucženy
budže i Božim Eſlowom, ton
wudžiel ſchelku Dobrotu temu,
kiž jeho roſwucžuje.

7. Nemolcže ſo, Boh ſo ne-
da ſa Esmjecz mjecz. Pſchetož
ſchtož Ežloweſ ſyje, to budže
won tež žnečž.

1 Kor. 6, 9.

8. Ehtuž na ſwoje Ejjelo
ſyje, ton budže wot Ejjela
Ekaženje žnečž. Ehtuž paš na
Ducha ſyje, ton budže wot
Ducha žnečž wječne Žiwenje.

Pſchiſt. 22, 8.

9. Nedajcže nam paš pſchi na-
ſchim Dobrem Ežinenju wuſtačž;
pſchetož wſwojim Ežaſu budže-
my tež žnečž beſ Pſheſtačža.

2 Theſſ. 3, 13.

10. Žehodla dokełž njek Ežaſ
mamy, da czinmy Dobrotu na
wſchitkich Łudžoch, najwjaž paš
na tymi, kiž naſcheje Wjery ſu.

A a 2

11. Ładajcie, kał swiele Słotami sým ja wam pišat se swojej Kufu.

12. Kotsiž so zedža spodobni cjinicz po tem Czjeli, tajž nuczja was, so byschcze so wobrjesali; jeno so bychu woni Krysťufoweho Kschiza dla netrebali Wischjeszhanje czerpicž. Phil. 3, 18.

13. Pšchetož ani woni sami, kotsiž so dadža wobrjesacz, nesa: khowaju Sakon: ale zedža, so byschcze wy byli wobrjesani, tał, so bychu so woni swascheho Czjeta kwalili. Jap. St. 15, 10.

14. Ale nedaj Božo, so bych so ja nješto kwalit, kiba jeno we Kschizu nascheho Knesa Jesom Krysťa, pšes kotrehož mi tež Sswjet je Kschizowa:

Ronž lista S. Pawola na Galatistich.

no, a ja Sswjetej. Jer. 9, 24. 1 Kor. 1, 31.

15. Pšchetož we Krysťufu Jesufu neplaczi nicžo ani Wobrjesanje, ani Dewobrjesanje, ale nowe Stworenje.

16. A kotsiž po tu tym Wuczž khodža, nad tymi budž Mjer a Ssmilnošž, a na tym Izraelu Božim.

17. Tam dale necjin mi ništo wjazw Prožw; pšchetož ja nesu te Blusny teho Knesa Jesom Krysťa na swojim Czjeli.

18. Za Nada nascheho Knesa Jesom Krysťa budž swaschim Duchom, lubi Bratšja. Hamen. Phil. 4, 23. 2 Tim. 4, 22.

List na Galatistich pišany a pošłany sRoma.

List S. Zaposchtola Pawola na Ephesistich.

Ton 1. Staw.

Djafowanie sa te duchomme Dobrotwy Bože; Grunt teho nadneho Wuswo: lenja; Woblenje wo Pšchisporenje teje Wjerny.

Pawol, Zaposchtol Jesom Krysťa, pšes Božu Wolu, tym Sswjatym w Ephesu, a Wjernym we Krysťufu Jesufu. 2 Kor. 1, 1. 1 Kor. 1, 2.

2. Nada budž swami, a Mjer wot Boha, nascheho Wotza, a teho Knesa Jesom Krysťa. Rom. 1, 7.

3. Kwaleny budž Boh a ton Wotz nascheho Knesa Jesom Krysťa, kiž nas požonował je se

wšchjem duchomnem Požonowanjom wnebešlich (Wježach) pšes Krysťufa. 1 Pjetr. 1, 3.

4. Kajž nas wuswołit je pšes teho sameho, predy dylži teho Sswjeta Grunt sałoženy bje, so bychmy my sweczji byli a bes Poruka pšed nim we Lubošji. Jan. 15, 16.

5. A je nas sebi predy wu: stajit kDžeczastrow pšes Jesom Krysťa, po dobrem Spodobanju swojeje Wolje; Rom. 8, 15.

6. Kwalbi swojeje krašneje Nady, pšes kotruž won nas je spodobnych scžinil we tym Lubowanym. Matth. 3, 17.

7. Na kotrymž my mamy to Wumozjenje psches jeho Krej, tych Rjehow Wodacžje, po tem Bohastwi jeho Nady.

Jap. Ef. 20, 28.

8. Kotraž šo nam bohacžje je dostala, psches schelki Kosom a Mudrosi.

9. A je nam kmedženju dat tu Potajnosž swojeje Wolje po swojim dobrem Spodobanju, kotrej won bjesche wustajil sam pschi sebi,

Kol. 1, 26.

10. So by prijedowane bylo, jako ton Ežaš bje dopelneno, tak, so bychu schitke Wjezo na Zene sromadžene byle we Krystu, schitko, schtož na Nebešach a schtož na Semi je, psches njeho šameho.

Gal. 4, 4.

11. Psches kotrehož my tejj ktemu Herbstru šmy pschipschczeni, kiž my šmy predy wustajeni, po tem Nastajenju teho, kiž schitke Wjezo cžini po Radži swojeje Wolje; Jap. Ef. 26, 18.

12. Tak, so bychmy njeschto byli Kwalbi jeho Krafnosžje, kiž my šmy predy Nadžiju mjeli we Krystu.

Gal. 3, 23. 25.

13. Psches kotrehož tejj wy šje šlyscheli to Šklowo teje Pravdy, to je, to Evangelion wor wascheje Sbožnosžje; psches kotrehož wy tejj, jako wy wjerščeže, šasyglowani šje štym šwojatym Duchom teho Šlubnja,

Et. 4, 30.

14. Kiž je Šawdawš nascheho Herbstwa na nasche Wumozenje, so bychmy šami jeho byli, Kwalbi jeho Ežesžje. 2 Kor. 1, 22.

15. Šehodla tejj ja, dyž šlyšchal šym wot teje Wjery, kotruž wy macže na teho Kneša Jesuša, a wot wascheje Lubosžje schirkim Šswjatym; Kol. 1, 4.

16. Nepschewawam šo ša was džakowacž, a špominam na was wmojej Modlitwi,

17. Šo by Boh nascheho Kneša Jesom Krysta, ton Wotž teje Ežesžje, wam dat Duha teho Kosoma a Šjewenja, škrowjemu šamemu Posnacžu;

18. A roškwjetlenej Wocži wascheje Myšlje, šo byščže wy pošnali, kotra ta Nadžija je wascheho Powolanja, a kotre je to Bohastwo jeho krafnego Herbstwa ša šwojich Šswjatych;

2 Kor. 4, 4.

19. Tejj kotra je ta jeho psches Wjeru wulka Mož pschecžiwu nam, kiž my wjerimy, po tem Dokonenju jeho mozneje Šsynnosžje,

1 Kor. 2, 5.

20. Kotruž won je wopokasał na Krystu, jako jeho je wot Mornych horje šbudžil, a jeho šadžil na šwoju Pravizu w Nebach.

Jap. Ef. 3, 15.

21. Wosche schitke Šjerschcžinstwa, Krafnosžje, Mož, Kneštwa, a na wšchitko, schtož Meno ma a menowane budže, niž jeno na tym Šswjecži, ale tejj we pschichodnym.

22. A je schitko pod jeho Nohi podał, a jeho postajil ša Łowu na wšchitko tej Šyrkwi, Pf. 8, 7. 8.

23. Kotraž jeho Ežjeo je, a Dopelnosž teho, kiž schitko we wšchirkich napelni. Rom. 12, 5.

Ton 2. Staw.

Hubenos; teho Egloweta swohnatad
Krystusa, a sbožny Schtant we
Krystusu.

A tejj was je won horje sbudžil
s Krystusom, jako wy mormwi
bjesčje psches Pschestupenje a
psches Rjechi, Kol. 2, 13.

2. We kotrych; wy njedn sje
khdžili, po Waschnju teho
Eswjeta, a po Fjersčzi, kotry;
na Wjersi knezi; to je, po tym
Duchu, kotry; njek swoje Ezi-
nenje ma we Džecjoch teje
Newjern. Lit. 3, 3.

3. Bes kotrym; tejj my schizy
njedn khodžachmy w žadosjach
nascheho Ežeta, a činjachmy to,
schto; so spodobasche Ežetu a
Myslam, a bjechmy s Pschirodže-
nja Džeczi teho Njewa, runje
jako tejj czi drusy. Kol. 3, 7.

4. Ale Boh, kiz je bohary na
Esmilnoszi, swojeje mulkeje
Mitosje dla, storrež; won nas
je lubował, Et. 1, 7.

5. Jako my mormwi bjechmy
w Rjehach, je nas s Krystusom
žimych činil (pschetoz; s Madu sje
wy sbožni scžineni); Rom. 5, 6. 2c.

6. Tejj je nas snim sbudžil,
a sobu snim na Rebestke šadžil,
we Krystusu Jesusu,
2 Kor. 4, 14.

7. Tak, so by won wopokasal
wpschichodnych Ežach to psches
Mjeru mulke Bohastwo swojeje
Mady, se swojeje Dobroczi-
wosje, kotru; won nad nami
šjewi we Krystusu Jesusu.

8. Pschetoz; s Mady sje wy
sbožni scžineni psches Wjeru (a

to neje wot was: Boji Dar to
je); Gal. 2, 16.

9. Niz se Skutkow, so by so
nichts nekwalit.

10. Pschetoz; my simy jeho
Skutk, stworeni we Krystusu
Jesusu kdobrom Skutkam, na
kotrej; Boh nas predn je shoto-
wał, so bchmy we nich khodžili.
Pf. 100, 3. Lit. 2, 14.

11. Tehodla spomncje na to,
so wy, kiz wy njedn sje Pohanjo
byli po Eželi, a Newobriest
menowani bjesčje wot tych, kiz
su menowani to Wobriestanje
po Eželi, kotrej; so s Ruku sta-
ne: Et. 5, 8. 1 Kor. 12, 2.

12. So wy wtamnym Ež-
su sje bes Krystusa boli, žus
a wtdžjeleni wot Israilsteho
Mjesčanstwa, tejj žus wot tych
Sakonjow teho Esluba; a
nemjesčje žaneje Radžije, a
bjesčje bes Boha na Eswie-
czi. Neh. 2, 20. Rom. 9, 4.

13. Njek pa; sje wy we Kry-
stusu Jesusu, kiz njedn dalow
sje byli, blisny scžineni psches tu
Krej Krystusowu.

14. Pschetoz; won je nasch
Mjer, kiz wot wobeju je žene
scžinil, a je wotkama; Plot,
kotry; šredža bjesche, a psches
swoje Ežeto prec; wšal to Nes-
pscheczestwo, Jef. 9, 6.

Jap. Ef. 10, 36.

15. To je, won je ton Sa-
kon tych Rahnjow, kiz wogebne
Wuczby mjesche, sahubit, so
tajke Wuczby wjazy neplacja, so
by tak wot dweju (wot žida a
wot Pohana) ženeho noweho

Ejloweka (aby Kschekjana) sam psches so stworil, a Mjer sczinit;

Kol. 2, 14.

16. A so by won wobeju we Jenem Ezieli s Bohom s jednal, psches ton Kschiz, na kotrymž won sam psches so to Nepschecjelstwo je moril.

Kol. 1, 20.

17. A je pschischoł, a Mjer pschিপowedal psches to Ewangelion tak derje wam, kiz wy daloło bjeschcze, jako tejj tym, kotryj blisko bjechu:

18. Pschetoz psches njeho moj wobaj dwaj mamoj we Jenym Duchu Pschistup ktemu Wortzu.

Jan. 14, 6.

19. Da tehodla wy nietsk nejsze wjazw Hossjo a Podroznizw ale Bjergarjo stymi Eswjatymi a Bozi Domjazw;

Phil. 3, 20.

Hebr. 12, 22. 23.

20. Natwareni na Gruntnyh Zaposchtolow a Propheetow, dzej Jesus Krytus sam roschkny Kamen je,

21. Na kotrymž to žyke Ewarjenje romadu swjafane rosche kswjatemu Templu we tym Knesu,

Et. 4, 16.

22. Na kotrymž tejj wy šobu stwareni sje k Božemu Wabydlenju we tym Duchu.

1 Pjetr. 2, 5.

Ton 3. Staw.

Kwalba prjedarsheho Hamta, jako pomozneje Wjezw teho Wobroczenja.

Tehodla ja Dawol, kiz šym Jaty Krystusoww Jesufoww sa was Pohanow, Jap. Et. 21, 33.

Phil. 1, 7.

2. Dofekł sje kschickeli wot teho Eastojnstwa teje Nady Božeje, kotrej mi wasche dla date je,

Jap. Et. 9, 15.

3. So mi psches Bože Sjewenje je kweđenju sczinene to Potajnstwo, kajž ja wam predy skrotkim šym pišal;

4. Skotrehož, dož jo lasuječe, wy srosemicz možeče moju Wjeddomnoš, we tem Krystusowem Potajnstwi,

Kol. 4, 3.

5. Kotrej we sachodnym Ežasu neje sjewene bylo tym cžlowškim Dječjom, jako njetko je sjewene jeho šwjatym Zaposchtolam a Propheetam psches Duča;

6. To je, so Pohanjo šu Esobuherbojo, a Jene Ezielo, tejj runje dostojni jeho Esluba we Krystufu, psches to Ewangelion,

Gal. 3, 28. 29.

7. Kotrehož ja šym Esluzomnik postajeny, po Dari teje Nady Božeje, kiz mi data je po Samoženju jeho Mozw.

Rom. 1, 5.

8. Mi, temu Najnišchemu beschitkimi Eswjatymi, je data ta Nada, so bych bes tymi Pohanami pschипowedal to nedomusljedžene Bohastwo Krystusoww;

1 Kor. 15, 9. 10.

Jap. Et. 9, 15. Gal. 1, 16.

9. A so bych roschwječit schitklich, sčto to je to rune Doštackje teho Potajnstwa, kotrej wot Spoczatka teho Eswjetera hew je potajene bylo we Bosy, kiz schitke Wjezw je stworil psches Jesom Krysta;

Jap. Et. 26, 18. Rom. 16, 25.

10. Tak, so by njetko wjedoma byla sczinena tym Sjeršč-cjinstwam a Knestwam na Nebefach psches Zyrkej ta schelka Wudrosz Boža, 1 Pietr. 1, 12.

11. Po tem wjecznem Postajenju, kotrej won je sczinil we Krysťuſu Jezusku, naschim Knesu;

12. Psches kotrehož my mamy tu Kroblosz a ton Pschistup syšteje Nadzije psches Wjeru do njeho. Jan. 14, 6.

13. Da proschu ja, so by so wam newostudžilo wmosich žalosjach, kotrej ja sa was cjerpju, dokelž to wascha Eješ je. 1 Ehef. 3, 3.

14. Tehodla shibuju ja swoje Kolena k Wotzu nascheho Knesa Jezom Krysťa,

15. Kiž ton prawy Woczež je nadewschitkimi, kotrymž Džieczj rjekaju w Nebefach a na Semi,

16. So by won wam dat po tem Bohastwi swojeje Krašnoszje, so byschče psches jeho Ducha na snuzknyh Ežloweku so s Wožu pošylnili, St. 6, 10.

17. Tak, so by Krysťus psches Wjeru bydlit waschich Wutrobach, my pať w Luboszi sakorezeni a satoženi byli; Jan. 14, 23.

18. So byschče sapschijecz moli se wschjemi Sswjatymi, kotra je ta Schjerokoszi, a Dolhoszi, a Wosokoszi, a Łobokoszi; Hiob 11, 8. 9.

19. Tejž pošnali, so Krysťuſa lubowacz wele ljepe je, dylžli schitko wedžicz, so byschče napelneni byli se wschjej Božej Polnoszu.

20. Temu pať, kiž psches Wjeru czinicž može psche wschitko, schtož prošymy aby myslimy, po tej Wozy, kotraž we nas možna je, Rom. 16, 25.

21. Temu budž Eješ wrej zyrkwinej Šmejni, kotraž we Krysťu Jezusku je, kojždy Ejaš, wor Wjecznoszje hać do Wjecznoszje. Hamen. Rom. 16, 27.

Ton 4. Staw.

Napominanje Bohabojoszi a Ejedno-cji, teho wuzitneho Horjekpicja Krysťuſoweho bla: a so so dyrba Njehow a Stosziow ladacij.

1. Tehodla napominam was ja Zaty we tym Knesu, so byschče khodžili, kajž so hodži po tem Powołanju, štotremž pomowani sje, Zap. St. 21, 33.

2. Se wschjej Poniznoszu a czichej Myšlu, se Scžerpnoszu, a snešje jedyn drugeho we Luboszi; Kol. 3, 12.

3. A ladajče swjeru na to, so byschče Jednotu teho Ducha sđeržell, psches Šwjaš teho Wjera.

4. Žene Ežjeťo a Jedyn Duch: jako my tejž pomowani sje na Ženu Nadziju wascheho Powołanja. Rom. 12, 5.

5. Jedyn Knes, Žena Wjera, Žena Ehczeniza: 5 Mojs. 6, 4. 1 Kor. 8, 4. 6.

6. Jedyn Boh a Woczež schitklich, kiž je wsche schitklich, a psches schitklich, a we was schitklich. Mat. 2, 10. 1 Kor. 12, 6.

7. Kojždemu pať bes nami je Nada data po tej Wjeri Krysťuſoweho Dara. 1 Kor. 12, 11.

8. Tehodla praji won: Won je horjestpit do Wosokosije, a je Zastwo jate wedl, a Ludjom Dary dawal. Pf. 68, 19.

9. So pak je horjestpit; schto to je, kiba so won tejj je delje stupil do najspodnischich Mjestow teje Semje?

10. Ton, kiz je delje stupil, je tejj ton kamp, kiz je horjestpit wosche schitkich Nebesow, so by schitko napelnit.

11. A won je nekotrych dat Zaposchtolam, nekotrych pak Prophetam, nekotrych kEwangelistam, nekotrych pak kPastyrjam a kWuczerjam;

1 Kor. 12, 28. Zap. St. 11, 27.

12. So bychu so czi Osweczi poredzili na Dzielo teho Hamta, psches kotryz Krystufowome Czjeto by natwarene bylo;

13. Hacz my schitzy dojdzemy kjenaskej Wjeri a Posnaczu teho Syna Bozeho, a dokonjany Muž budzemy po tej Mjeri tych dopelnennyh Cjetow Krystufowych; St. 3, 18. 19.

14. So bychmy wjazy Dziejczi nebyli, a so nedali tam a sem kablacz a wokoło hnacz wot kojzdeho Wjetra teje Wuczby, psches tych Ludzi Schibalstwo a Leknosz, stotrejz na nas takaju, so bychu nas sawedli.

1 Kor. 14, 20.

15. Budzmy pak prawje swjerni na Luboszi, a roszy my we wschitkim na tym, kiz ta Loma je, to je Krystus; St. 5, 23.

16. Na kotrymz to zple Czjeto, pschistojnje skozene a sanknene

na wschjed Stawach, psches jene Schibadto temu druhemu kPomozy pschindze, po Samozjenju, kotrejz wkojzdem Schibadli je po swojeje Mjeri, a czini, so Czjeto rosze a so samo twari, a to schitko we Luboszi.

Rom. 12, 5. 1 Kor. 12, 12.

17. So praju ja tehodla, a swjetsju we tym Knesu, so nebyshczje my wjazy tak khodzili, kajz czi drusy Pohanjo khodzja po Kniczomnoszi swojeje Wpyslje;

Rom. 1, 21.

18. Kotrychz Kosom je saczmity, a su wotdzjeleni wot Bozeho Ziwjenja psches tu Rewjedomnosz, kotraz we nich je, psches Saslepenje jich Wutrobny.

St. 2, 12. 1 Eheff. 4, 5.

19. Kiz su stwerdneni, a su so podali na Nepostimosz, a czjerja schelku Neczistosz, a Lakomnosz.

Rom. 1, 24. 26.

20. Wy pak neisze Krystufa tak nawukli:

21. Jeli so jeno wot njeho sje klyscheli, a we nim sje wuczeni, kak we Jezusu ta Prawda je.

22. Da wotpołozcze po prienschim Waschnju teho stareho Czloweka, kiz psches jebate Loschty so kasy;

Rom. 6, 6.

Kol. 3, 8. 1 Pietr. 2, 1.

23. Wobnowcze so pak wDuchu swojeje Wpyslje;

Rom. 12, 2. Kol. 3, 10.

24. A wobleczcze so teho noweho Czloweka, kotryz po Bosy stworeny je we wjerneje Prawdoszi a Oswjatosisi.

1 Mojs. 1, 26. 27.

25. Tehodla wotkladzje kzu, a ryczje Wjernoſi, kojjdy ſe ſwojim Bliſchim, dokeſj my Stawy ſmy beſ ſobu.

Kol. 3, 9. Rom. 12, 5.

26. Njewaczeli wy ſo, da nerjeſchzje. Nedajcje Oſtonzu na waſchim Njewi ſakhadzecz.

Pſ. 4, 5. Jaf. 1, 19.

27. Nedajcje tejj Mjeſta temu, kiž hani. 1 Pjetr. 5, 9. Jaf. 1, 7.

28. Schtuž kranj je, ton nekran wjaz; ale nech ſo prozjuje, a dzjeła ſRukomaj njeſchto Dobre, ſo by dawacz mjeł Potrebnemu.

1 Eheff. 4, 11.

29. Nedajcje žanej ſniſej Ryczi ſwaſcheho Erta wohn hicz, ale kotraž dobra je kPoljeſpſchenju, džej treba je, ſo by luboſna byla kſtyſchenju.

Kol. 3, 16. 17.

30. A neſrudzje teho ſwja-teho Božeho Duča, ſkotrmyž wy ſje ſaſyglowani na Džen teho Wumozjenja.

31. Schitka Horkoſi, a Surowoſi, a Njew, a Hautowanje, a ſte Ryczenje budž dalo ko wor was, ſe wſchitkej Skoſju.

Kol. 3, 8.

32. Budzje pač jedyn pſcheczivo druhemu dobroczivi, miſoſzimi, a wodajcje ſebi, jako tejj wam Boh we Krynſtuſu je wodawał.

Phil. 2, 1. Kol. 3, 12.

Ton 5. Staw.

Napominanje kſwjatemu živenju; Wuczba ſa mandjelrič Ruzow a žony.

Ejncje tehodla po Boſy, jako lube Džeczi;

2. A Rhodzje wLuboſi, jako tejj Krynſtus nas je ludował, a je ſo ſam ſa nas podał, ſa Dar a Wopor, Bohu kſlot: kemu Wonjenju. Mark. 12, 31.

3. Kurwarſtvo pač, a ſcha Necziſtoſi, aby Łakomſtvo ne dyrbi tejj beſ wami menowane bycz, jako ſo Szwjatym ſluſſcha:

Kol. 3, 5.

4. Tejj niž nehorne Oſtowa a nablaſne Ryczje, aby žorty, kiž wam nepſčiſteja, ale wele wjaz Džakowanje.

Et. 4, 29.

5. Pſchetož to dyrbicje wy wedžicz, ſo žadyn Kurwar, aby Necziſty, aby Łakomny, kotry je Pſchibožnik, nima Herbſtwa na Krynſtuſowem a Božim Kraſleſtwi.

6. Nedajcje ſo nikomu ſa weſj ſproſnymy Ryczemi; pſchetož toč Wjezow dla pſchindje Njew Boži na Džeczi teje Rewjery.

Matth. 24, 4. Mark. 13, 5. Łuk. 21, 8. 1 Kor. 15, 33. 2 Eheff. 2, 3.

7. Tehodla nebudzje jih Towarſchojo.

8. Pſchetož wy bjeſchzje predy Ežiemnoſi, niſek pač ſje Szwjetſaž we tym Kneſu. Rhodzje jako Džeczi teho Szwjetla.

1 Pjetr. 2, 9. Jan. 12, 36.

9. Teho Duča Wod ſo wopokaſuje we wſchej Dobroczji, a Prawdoſji, a Wjernoſji.

10. Tejj ſwytajcje, ſchto bo temu Kneſej ſpodobne bylo. Rom. 12, 2.

11. A nemjejcje ničo czinič ſtymi nepłodnymy Skutkami te je Ežmy, ale ſwarczje wele bole na nje. 2 Kor. 6, 14. 2 Eheff. 3, 14.

12. Pšchetoj ščtož so sradžu wot nich stane, to je tejj rostrje prajcj.

13. Zo ščitko pač budže sja: wne, dŕž budže wot Šswjertka do: wedzene. Pšchetoj ščitko, ščtož budže sja wne, to je Šswjertko.

14. Zehodla praji won: Wotzucz, kiz ty spisč, a stawaj wot Morowč, da budže cje Kxptus roškwjetlicj. Ief. 60, 1.

15. Da ladajcje, kač byščcje rošomnje khodzili, niz jako cji Remudri, ale jako cji Mudri; Matth. 10, 16.

16. A wukupcje šebi sprawnj Ejaš, pšchetoj ton Ejaš je šty. Rom. 12, 11. Kol. 4, 5.

17. Zehodla nebudžcje nero: somni, ale rošomni na to, ščto by byla teho Knesa Wola.

Rom. 12, 2. 1 Eheff. 4, 3.

18. A newopijcje šo Wina, ščotrehož nesdobne Wasčnje pščindže; ale budžcje polni Duča. Łut. 21, 34.

19. A rycžcje bes šobu wot Psalmow a wot kwalobnych a duchomnych Kyrlišchow, spje: wajcje a rajcje temu Knesej we wasčej Wurobi; Kol. 3, 16.

20. A džakujcje šo kojždy Ejaš sa wsčo Bohu a temu Wotzu, we tem Meni nasčeho Knesa Jesom Kxpta; Kol. 3, 17.

21. A budžcje jedyn druhemu poddani we Bohabojosji.

1 Pietr. 5, 5.

22. Wŕž žony budžcje pod: dane šwojim Mužam, jako temu Knesej. 1 Mojs. 3, 16. Kol. 3, 18.

1 Pietr. 3, 1.

23. Pšchetoj ton Muž je teje žony Łowa; runje jako tejj Kxptus je Łowa teje Šmeny, a won je šwojeho Ejjeta Šbož: nič. 1 Kor. 11, 3.

24. Ale kaž ta Šmena je Kxpt: ištwej poddana, tač tejj žony šwojim Mužam we wsčjeh Wjezach.

25. Wŕž Mužajo, lubujcje šwoje žony; runje jako Kxptus lubował je tu Šmenu, a je šo šam sa nju podał, Kol. 3, 19.

Gal. 2, 20.

26. Šo by won ju wošwo: cził; a je ju wučjšišt pščes tu Kupel wtem Šsłowi,

Jan. 17, 17.

27. Šo by ju šam šebi po: stajit sa kragnu Šmenu, kotraž nebyla smašana, aby nemjeła žaneho Šmorška, ani ničjoho tajkeho, ale šo by šwjata a bes Poruka byla. Ps. 45, 14.

28. Tač dorbja tejj cji Mu: žajo šwoje žony lubowacj jako šame šwoje Ejjeta. Ščtuž šwoju žonu lubuje, ton lubuje šam šo.

29. Pšchetoj ničto neje nidy šam šwoje Ejjeto hidžit; ale won je kubta a pyta, runje jako tejj ton Knes tu Šmenu.

30. Pšchetoj my šmy Štawj jeho Ejjeta, wot jeho Mjaša a wot jeho Kosižow. Rom. 12, 5.

1 Kor. 6, 15.

31. Zehodla budže Ejlowel šwojeho Nana a šwoju Maczer wopuščcizj, a ššwojej žoni šo džeržecj, a budžetaj dwaj Žene Ejjeto. Matth. 19, 5

32. Za Potajnosz je wulka: ja praju pał wot Krystuša a wot teje Smeny.

33. Da tejš wy pał, haj kojz dy mjej swoju žonu tał lubo, jako sam bo; ta žona pał nech bo boji teho Muža.

Ton 6. Staw.

Kšesjijanska domjaza Zasta; duchomme Bronje.

Wy Džjeczi, budžcže poslušcne swojimaj Starschimaj we tym Knesu; pschetoz to je sdone.

Kol. 3, 20.

2. Ežesz swojeho Nana a Macjer: to je ta prjena Kasn, kotraž Šslubenje ma;

2 Mojs. 20, 12. 5 Mojs. 5, 16.

3. So bo czi derje pojndže, a ty dotho žiwj budžesch na Semi.

4. A wy Nanojo, newabcže swoje Džjeczi kNjeweji, ale cžencže je horje we Potšiwoszi a we Napominanju ktemu Knesej.

Kol. 3, 21.

5. Wy Wotročžny, poslušajcže waschich cžjelnych Knežich, sBojosžu a sČjepetanjom, we Šswjernoszi wascheje Wutrobny, jako Krystušej samemu:

Kol. 3, 22. Tit. 2, 9. Phil. 2, 12.

1 Pietr. 2, 18.

6. Niž jeno se Šslužbu psched Wocžomaj, jako Čłowekam kłuboszi? ale jako Wotročžny Krystušowi, so byščcže tajku Wolu Božu cžinili sWutrobu a sdoorej Wolu.

7. A wjesje, so wy temu Knesej kłučicže, a niž Čłowekam;

8. A sčtož kojzdy Dobre cžini, sa to budže won wot teho Knesa Šdu dostacž, nech je Wotročž aby Šrejny. Rom. 2, 6. 1 Kor. 3, 8.

9. A wy Kneža, cžincže to samo tejš na nich, a wostajcže bo wascheho Roženja: a wjesje, so tejš wasch a jich samych Knes wNebesach je, a won nelada na žanu Parschonu. Zap. Št. 10, 34.

10. Najposlešy, moji Bratšja, pošylncže bo we tym Knesu, a we tej Možny jeho Šspłnosžje.

1 Kor. 16, 13.

11. Woblečcže bo žylu Bron Božu, so byščcže wy moli wobstacž pschecžiwu cžertowštemu lešnemu Nadbježanju.

12. Pschetoz my nimamy sKrowju a sČjelom wojowacž, ale sŠjersčtami a sMožnymi, a sKnežimi teho Šswjeta, kotšij wteji šwjetej Čžjemnoszi kneža, stymy stymy Duchami pod Nebesami. Matth. 16, 17. Jan. 14, 30.

13. Zehodla wšmicže na bo žylu Bron Božu, so byščcže wy, dyž ta šta Ščtunda pschindže, moli napschecžiwu stacž, ščitko derje dokonecž, a wobstacž.

14. Da stejcže, a wopakajcže swoje ledžby sWjernosžu, a woblečcže bo Kabat teje Prawdosžje,

Łuf. 12, 35.

15. A wobucje bo Ščtornje, so byščcže hotowi byli na Evangelion teho Wjera.

16. Nadewšitko šapschimncže Ščlit teje Wjery, štorymž šahašocž možcže ščitke žehlme Ščipny teho šteho Nepschecžela.

1 Pietr. 5; 9.

17. A wsintcze Klobuk teho Sboja, a Mecz teho Ducha, kotroj je Boze Słowo.

Jes. 59, 17. 1 Ehes. 5, 8.

18. Tejj modlcje so stajnje Bohu we wschitkej Rusy, Prostwu a Modlitwu we Duchu, a wachujcje na to se wschej Wobstajnosju a Prostwu sa wschitkich Szwjatyh,

19. Tejj sa mne, so by mi date byle to Słowo swekelem Wotewrenjom mojeho Kta, so bych wjedomne sczinit to Poustajnstwo teho Evangeliona;

Kol. 4, 3. 2 Ehes. 3, 1.

20. Kotrehoz Poshol ja hym wKeczjach, so bych wot teho sameho kroblye ryczał, kaj so falejzi.

21. So byschcje pał wy tejj wedzili, kał somnu steji, a schto

czinju, to budje wam schitko kwedzeniu sczinič Tychil, moj luby Bratr a swjerny Słusjomnik we tym Knesu;

Jap. St. 20, 4.

22. Kotrehoz teho sameho dla hym kwam poštał, so byschcje shtonili, kał somnu steji a so by won wasche Wutrobny troščto: wał;

Kol. 4, 7.

23. Mier budź stymi Bratrami, a Lubosj Wjeru, wot Boha Wotza, a teho Knesa Jesom Krysta.

24. Nada budź se wschitkimi; kotsij lubo maja nascheho Knesa Jesom Krysta wobstajnje. Hamen.

2 Kor. 13, 13.

List piřany sRoma na Ephemiskich, a pošlany psches Tychika.

Ronj lista S. Pawola na Ephemiskich.

List S. Zaposchtola Pawola na Philippiskich.

Ton 1. Staw.

Djadowanje teho swjasanego Pawola. Modlitwa a Napominanje kwobstajnemu Dsjedzeniu teje Wjerny.

Pawol a Timothej, Wotrocž kaj Jesom Krysta, schitkim tym Szwjatyh we Krystuŝu Jesuŝu, kotsij su we Mjezi Philippi, tejj tym Bistopam a Słusjomnikam.

1 Kor. 1, 2.

2. Nada budź swami, a Mier wot Boha, nascheho Wotza, a teho Knesa Jesom Krysta.

Rom. 1, 7.

3. Ja so džakuju swojemu Bohu, tał husto, jako na was spominam,

Rom. 1, 8.

4. (Kotrej ja pschejo czinju wkojzdej mojej Prostwi sa was schitkich, a czinju tu Prostwu sWeselom.)

5. Sa wasche Towarstwo na tem Evangeliu, wot prieneho Dnja hač sem.

6. A hym teje dobreje Nadzije, so ton hamy, kiz we was ton dobry Skutk je sapoczal, jon budje dokonecz hač do teho Dnja Jesom Krysta.

7. Jako tejj mi po Prawem
 fluscha, so ja tak wot was schit-
 lich djerzu, tehodla, so ja was
 we swojej Wutrobi mam, tu
 we tem swojim Jastwi, dzej ja
 to Evangelion samolwjam a
 wobtwerdzuju, dokelz wy schitzy
 somnu runu Radu sje dostali.

Eph. 3, 1. St. 4, 1.

8. Pshetož Boh je moj
 Sswjerk, so so mi po was schit-
 lich wutrobnje ze we Jesusu
 Krystufu.

Rom. 1, 9.

9. A sa to proschu ja, so by
 wascha Lubosz dale a bole pschi-
 bywala we wschitkim Posnaczu
 a Shonenju:

10. Tak, so byschcze wy rose-
 snali, schto by to ljepscche bylo;
 so byschcze czjisi byli bes Poruka
 a Nastorka hacz na ton Dzen
 Krystufowu,

11. Napelneni sMlodami teje
 Prawdoszje, kotrej so psches
 Jesom Krysta stanja kEzjesi a
 Kwalbi Bozej. Eph. 5, 9. Kol. 1, 10.

12. Ja dam pak wam kwedze-
 nju, lubi Bratsja, so to same,
 schtož so mi je stalo, je na wetsche
 Pshiberanje teho Evangeliona
 wojščlo: Eph. 6, 21. 22. Kol. 4, 7.

13. Tak, so moje Swjaski
 Krystufka dla su sjawne sczine-
 ne, wyplej kudnej Kejzi, a pola
 druhich schitlich;

14. A so wele Bratrow we tym
 Knesu su smojich Swjaskow do-
 bru Radziju dostali, so su so wele
 bole smjelli wazicz, bes Bojoszje
 to Sslowo ryciecz. Eph. 3, 13.

15. Njekotfi schal prjeduja
 Krystufka Samiszje a Swady

dla, njekotfi pak sDobreje My-
 slje.

16. Zamni pshipowedaju
 Krystufka Swady dla, a nij
 sczisteje Wutroby; dokelz mje-
 nja, so jedza wjazw Horja mojim
 Swjaskam pshidawacz.

17. Ezi pak sLuboszju; dokelz
 wedza, so ja na Samolwenju teho
 Evangeliona tudy lejzu. Scht. 7.

18. Schto pak je na tem?
 Dnjz jeno Krystus pshipoweda-
 ny budze na wschelke Waschnje,
 nech so stane nenadzjuzy, aby
 po Prawdzi; da ja so schal
 wtem sweselsju, haj ju so hisch-
 cze dale sweselicz. St. 2, 18.

19. Pshetož ja wjem, so mi
 to samo kSboznoszi wojndz
 budze, psches waschu Modlitwu,
 a psches Pomož teho Ducha
 Jesom Krysta. 2 Kor. 1, 11.

20. Jako tejj zylje doczafuju,
 a mam Radziju, so we niczim
 kHanibi nebudu; ale so se wschit-
 kej Kroblosju, runje jako hewat
 pschezo, tak tejj njerk, Krystus
 budze wošozny kwaleny na mo-
 jim Czjeli, nech so stane psches
 živenje aby psches Ssmercz.

21. Pshetož Krystus je moje
 živenje, a Wumreczje je moje
 Dobyczje.

22. Hacz pak pschi czjelnem
 živenju wjazw Wuzirka smojeho
 Djzela pshindz mošo? da schal
 newjem, kotremuz bych swolil.

23. Pshetož woboje dla so
 tyschu: ja sebi žadam precz
 czanucz, a pschi Krystufu bych
 kotrej by tejj wele ljepe bylo.

1 Kral. 19, 4. 2 Kor. 5, 8.

Čeješti Boha teho Botja. Jap. St. 2, 36. 1 Kor. 8, 6.

12. Tehodla, moji Lubi, jako wy pscheczo sje poslušni byli, niz jeno, dnž pola was sým byl, ale tejj njetk wele bole, dnž precz- kach mot was sým; czincze, so byszecze wy sbožni byli, sBo- josžu a se Xzenjom. 1 Pjetr. 1, 17.

13. Pschetoz Boh je, kiz wam moznje dawa to, so zecze, a to, so czinicze, po tem dobrem Spo- dobanju. 2 Kor. 3, 5.

14. Czincze schitko bes Mur- czenja, a bes Wuryczowanja; Jan. 6, 43.

15. So byszecze byli bes Po- swarka, a bes Winy, a Bože Dječzi, bes Poruka bredža sleho a pschewrotneho Naroda, bes kotrymiz wy so swjeciczje, jako Swjeczny na Swjeczi; St. 1, 10. Matth. 5, 14. Eph. 5, 8.

16. Stem, so Estowo teho žiwjenja snešecze, mi kwalbi na tym Dnju Krsťusowym, so nejšym podarmo bježat, ani po- darmo dželat. 2 Tim. 1, 13. 1 Kor. 9, 26.

17. Hacz pak ja runje wopro- wany budu na Wopori a na swjatej Estužbi wascheje Wje- ry; da so schaf wešelj, a so šobu wešelju swami schitkimi. 2 Tim. 4, 6.

18. Teho šameho pak macze wy so tejj wešelicž, a macze šo somnu šwešelicž.

19. Nadžiju šo pak we tym Knesu Jesušu, so Timothea šo- ro budu kwam pošlacž, so ja tejj bych wofšcheweny byl, dnž

šhoniu, kaš swami šteji. Jap. St. 16, 1. 1 Eheff. 3, 2.

20. Pschetoz ja nimam ja- neho, kiz by tak po mojej Wyšli runy byl, a kiz by tak wutrobnje šo sa was starał.

21. Pschetoz schitzy šwoje Wjezy pytaju, a niz šchtož Kry- stuša Jesuša je. 1 Kor. 10, 24.

22. Bot njeho wy pak wješe, so je spravny; pschetoz runje jako Šsyn Nanej, je won somnu šlužil na Evangeliju.

23. Teho šameho, kajž šo nadžiju, budu ja pošlacž na- mješzi, dnž sým šhonił, kaš somnu šteji.

24. Nadžiju šo pak we tym Knesu, so tejj ja šam šoro pschindž budu. St. 1, 25.

25. Ja sým pak sa nusne dželat, so bych Epaphrodita, teho Bratra, njetk kwam pošlat, kiz moj Pomoznik a Zowaršč, a wasč Zaposchtol je, kotry mi šluži wmojej Potrebnosti; St. 4, 18.

26. Pschetoz won tejj poja- dasche was schitlich widicz, a bješche šo jara starał, dokelž wy bješecze šlyščeli, so je kšory byl. St. 1, 8.

27. A wopravdži, won bješ- sche na Ššmecz kšory, ale Boh je šo nad nim šmilil, niz pak jeno nad nim, ale tejj nademnu, so bych nemjel Šrudžbu na Šrudžbu. Jef. 38, 1.

28. Teho sým ja tehodla čjim šajischo pošlat, so byszecze jeho widžili, a šašo šo šwešelili, a ja tejj teje Šrudžby menje mjel.

29. Duž

29. Daj wsianicje jeho horje we tym Knesu, se wschej Wese: losju, a mjeicje tajkich wEjesji.

Rom. 16, 2.

30. Pšchetoj teho Džjela Krystufoweho dla bu won tŠsmerczi blisso, a neje swo: jeho živenja Redžbu mjeł, so by mi služil na wasche Mjesto.

1 Kor. 16, 17.

Ton 3. Staw.

Wot Prawdosyje teje Wjeru pšhecziwo falschnym Japostolam.

Dale, moji Bratsja, weselcje so we tym Knesu! So ja wam pšchezo jene pišču, me nemersy, was pak to mješjskich cžini.

St. 4, 4.

2. Ladajcje so tyč Pšow, ladajcje so tyč stych Džjelacze: rjow, ladajcje so teho Rosrje: fanja.

3. Pšchetoj my smy to Wob: rjesanje, kiž my we Duchu Bohu služimy, a kwalimy so we Kry: stufu Jesufu, a nespšhecžamy so na Ežjeto. 5 Mojs. 30, 6.

4. Hacz runje ja tež mam, so byč so Ežjela kwalit. Pšche: tož jeli so so dnuhemu sda, so Ežjela so kwalicz može, da wele wjazy ja možu: 2 Kor. 11, 18. 22.

5. Kiž smy wosmy Džen wob: rjesany, sKoda Izraelski, steje Schlachty Benjamina, Hebrejski sHebrejskich, a po Sakonju sBarisejski; Jap. St. 23, 6.

6. Kiž ja po Šsurowoszi pšheszjehach tu Šmenu, a po Prawdoszi, kotraž je se Sakonja, bječ bes Poruka. Jap. St. 8, 3.

7. Ale kajž mi Dobył steho bjesche, to smy ja Krystufa dla sa Šškodu djeržal. Matth. 13, 41.

8. Pšchetoj wopratožji ja mam ščitko sa Šškodu pšhecziwo temu jara wulkemu Posnacju Krystufa Jesufa, mojeho Knesa, kotrehož dla ja ščitko smy sa Šškodu djeržal, a mam jo sa Hornno, so byč Krystufa Dobył. Jef. 53, 11.

9. A we nim namačany był, so nimam moju Prawdosj, kotraž steho Sakonja, ale kotraž pšhes Wjeru na Krystufa pšhindže, to je, teje Prawdosyje, kotraž wot Boha tej Wjeri budže pšhidžjelena;

Rom. 3, 21. 22. St. 9, 30.

10. So byč jeho posnat, a tu Mož jeho Horjestawanja, a ton Dostatk jeho Ežerpenjom, dyž jeho Šsmerczi podomny budu; Rom. 6, 3. 4. 5.

11. Hacz byč dojšchol tHo: rjestawanju wot Mrowyč.

12. Niž jako byč to šamo hižom sapschijal, aby hižom do: konjany był: ja honju pak sa tem, hacz byč jo sapschijal, jako tež ja wot Krystufa Jesufa sapschijaty smy. 1 Tim. 6, 12.

Jan. 6, 44. St. 12, 32.

13. Moži Bratsja, ja hiščcje šam so nedžeržu sa teho, so byč to šamo sapschijal. Žene pak ja praju: Ja šapomnju, ščož špošleda je; a šteju šwjeru sa tem, ščož šprjotka je; Ps. 45, 11.

14. Ja honju ktemu wot: tyknenemu Konju sa tym Darom, kotryž pokaze to nebeske

**Pomołanje Bože we Krystufu
Jesufu.**

1 Kor. 9, 24.

1 Tim. 6, 12.

15. Tehodla tak mele nas je dokonjanych, czi šebi tak myšlimy; a jeli so na nješhto hinaf myšlicje, da nech to wam Boh šjewi;

1 Kor. 2, 6.

16. Ščaf pak tak daloko, so bpcmy we tem, ščtož šmy nawukli, po jenej Wuczbi šchli, a šo na jene šrofemili. Et. 1, 27. Et. 2, 2. Rom. 12, 16. Et. 15, 5.

1 Kor. 1, 10. 1 Pjetr. 3, 8.

17. Ezincje po mni, lubi Bratsja: a ladajcje na tych, fiž tak khodža, jako nas macje sa Šexempel.

1 Kor. 4, 16.

18. Pšchetož jich wele khodži, wot kotrychž ja wam husto prajit šym, njetk pak tejj s Macjom praju, czi Nepshečjeljo teho Kšchija Krystufoweho:

Matth. 7, 13.

19. Kotrychž Konž je Cata-manstwo, kotrymž Brjuch sa Boba je, a jich Eželš budže Kšanibi, korsiž šebi na šemške Wjezy myšla.

2 Kor. 11, 15.

Rom. 16, 18.

20. Ale našče mjescjanske Prawo je w Nebesach, wotsal tejj na Šbožnika woczakujemy, teho Knesa Jesom Krysta:

Hebr. 13, 14. Eph. 2, 6.

21. Kotryž našče hubene Eželjo pšchemjenicž budže, so podomne budže jeho kragnemu Eželju, po tej Mozo, škotrejž won tejj ščitke Wjezy šebi može podczjknucž.

1 Kor. 15, 43. 49. 53.

Ton 4. Štaw.

Wot Wobštajnosije a duchowneho Wefelja tych Kšchijanow? Ežš Philipparjow Dobrota, Pawolej wopofasana.

Tehodla, moji lubi a rožadani Bratsja, moja Wefelošž a moja Krona, wobštejcje tak we tym Knesu, wy Lubi.

2 Kor. 1, 14.

1 Ežeff. 2, 19. 20.

2. Evodiu ja napominam, a Šyntichu ja napominam, so byšchtej wonej we Jenej Myšli bylej we tym Knesu.

3. Haj, tejj tebe ja prošču, moj šwjerny Šowaršcho, stej pšchi nimaj, kotrejž pornjo mi na Evangeliju stej šo bjedžilej, šKlimanom, a štymi družimi mojimi Pomoznikani, kotrychž Mena šu wKnihach teho Žiwjenja.

Pf. 69, 30. Šjem. 3, 5.

Et. 13, 8. Et. 17, 8. Et. 20, 12.

Et. 21, 27. 2 Mojs. 32, 32. Dan.

12, 1. Łuf. 10, 20.

4. Wefelcje šo we tym Knesu kojždy Ežaš: a sašo praju ja, wefelcje šo.

Et. 3, 1.

5. Wascha Mjernošž budž šnajomna ščitkim Ludžom. Ton Knes je blisfo.

6. Nestarajcje šo wo nicjo; ale nech we wschječ Wjezach wasche Proštwy wModlenju a Žadanju šDžakowanjom pšched Bohom šjawne budža.

Matth. 6, 25. 31. Pf. 145, 18.

7. A ton Mjer Boži, kotry wošchi je, dylši ščitkon Rosom, wobarnuj wasche Wutroby a wasche Myšlje we Krystufu Jesufu.

8. Dale, lubi Bratjsja, sčtož njerne je, sčtož cješne, sčtož prave, sčtož porzive, sčtož lubosne, sčtož kwalobne je, jeli nječajki Doczink, jeli nječajka kwalba, na to myšlcze.

Et. 3, 1. Rom. 12, 17.

9. Sčtož wy tejš sje namukli, a dostali, a šlyščeli, a widžili na mni, to cžincze; da budže tejš šon Knes teho Mjera swami.

Rom. 15, 33.

10. Za šym šo paš jara wulzy sawešellit we tym Knesu, so wy šo šwjeru sašo sa mne staracze; jako šo predy sa to starali sje, jeno so sprawného Ejaša nemjeješcze.

11. Šo paš nepraju, jako by mi Nusa była; pšchetož ja šym namuknuł, pola tohož šym, šebi dacž doš; byčž;

1 Tim. 6, 6.

12. A možu ponižny byčž, možu tejš wošoki byčž šchudžom; a we wšchjeh Wjezach šym ja tał rosmučženy, so možu šnty byčž a Łoda tradacž, so možu doš; mjecz a možu Nusu czerpicž.

13. Za ščitko možu pšches teho, kiž me pošylni, to je, pšches Krystuša.

14. Da schaf sje wy derje cžinili, so sje šo po mojej Tyšnosji horje brali.

15. A wy Philippšy tejš wješje, so wot Špoczatka teho Ewangeliona, dnž š Mazedonskeje wojndžeh, žana Wošada mi niečo neje wudžjelika po Račnowa-

nju teho Budawanja a Branja, liba wy jeno šami. 2 Kor. 11, 9.

16. Pšchetož do Ešefaloniki wy junu a potom sašo pošlaschcze, sčtož mi potrebne bješče.

17. Niž so byčž Dara pytał; ale ja Mlada pytam, so by ton šamy bohacžje wašchim Račnowanju był.

Łuf. 13, 7.

2 Kor. 9, 6. 12.

18. Pšchetož ja šym ščitko dostał, a mam bohacžje doš. Za šym napelneny, jako wot Epaphrodita dostajech to, sčtož mi wot was bješče pošlane, šlotke Wonjenje a Bohu špodobny Wopor.

19. Moj Boh paš napeln ščitku wašchu Potrebnoš; po šwojim Bohaštwi šKrašnosžu we Krystušu Jesušu.

20. Bohu paš a našchemu Wotžu budž Eješ; wot Wječnosšje hač do Wječnosšje. Hamen.

2 Tim. 4, 18.

21. Poštrawcže ščitkič Šwjatych we Krystušu Jesušu. Wam dadža wele Dobreho powedžicž cži Bratjsja, kofsiž pšchi mni šu.

1 Kor. 16, 20.

22. Wele Dobreho wam dadža powedžicž ščitzy Šwesczi, wošebnje paš kofsiž šu škejšorskeho Doma.

2 Kor. 13, 12.

23. Za Nada naščeho Knesa Jesom Krysta budž swami ščitkimi. Hamen.

Łist, pišany šRoma, a pošlane wy pšches Epaphrodita.

Konž Łista šwjatacho Pawoła na Philippiskich.

List swjateho Zaposchtola Pawola na Koloseskich.

Ton 1. Staw.

Ja psches Krysta saskuzena Sbojnoŝi
budje tym Cilowetam psches Esto-
wo skicjena.

Pawel, Zaposchtol Jesom
Krysta, psches Božu Wolu, a
Bratr Timothej. 2 Kor. 1, 1.

2. Tym Sswjatym we Ko-
loŝu, a wjernym Bratram we
Krystuku. Nada budž swami
a Mjer wot Boha, nascheho
Wotza, a teho Knesa Jesom
Krysta.

3. My ŝo dżakujemy Bohu,
a Wotzu nascheho Knesa Jesom
Krysta, a proŝymy pschezo sa
was: Rom. 1, 8.

4. Dokelž ŝmy ŝlyŝcheli wot
wascheje Wjery do Krystuka
Jesusa, a wot teje Luboŝije
pŝhecziwo ŝitkim Sswjatym;

5. Teje Nadžije dla, kotraž
wam je wotpokožena w Nebe-
ŝach, wot kotrejž ŝje predy ŝly-
ŝcheli psches to Ssłowo teje
Wjernošije we Evangelionu:
1 Pjetr. 1, 4.

6. Kotrež kwam je pŝiŝčto,
jako tež do wŝitkeho Sswjeta,
a je plodne, jako tež we was,
wot teho Dnja, džež ŝje jo ŝly-
ŝcheli, a poŝnali tu Nadu Božu
we Wjernošji. Rom. 10, 18.

Jan. 15, 16.

7. Jako wy tež ŝje namukli
wot Epaphra, nascheho lubeho
Ssobumotrocžka, kotryž sa was

je ŝwjerny Sslužomnik Kry-
ŝtuŝowu, St. 4, 12.

8. Kotryž tež nam je kweđzenju
ŝczinil waschu Luboŝi we Duchu.

9. Tehodla tež my, wot teho
Dnja, jako my to ŝlyŝcheli ŝmy,
nepscheŝtanemy ŝo k Bohu sa
was modlicž, a proŝycž, ŝo
bysčcže napelneni byli s Poŝna-
czom jeho Wolje, we wŝchej
duchomnej Mudroŝji a Roŝomi:
Eph. 1, 15, 16.

10. So byŝcže wy doŝtojnje
kħodžili temu Kneŝej kŝchemu
Spodobanju, a Plody pŝchineŝli
we wŝchem dobrym kŝutku, a
pŝchiberali na Božim Poŝnacžu,
Eph. 4, 1. 1 Eħeff. 2, 12. St. 4, 1.
Phil. 1, 27. 1 Kor. 1, 5.

11. A poŝylneni boli se wŝchej
Možu, po jeho kraŝnej Moži,
kŝchej Wobŝtajnoŝji a Sčžerp-
noŝji s Weŝelotŝu;

12. A ŝo dżakowali temu
Wotzu, kiž je nas hodnoč čjinil
krunemu Herbŝtwu tyč Sswja-
tyč we Sswjetli;

13. A je nas wutornul wot
Woschnošije teje Čžjemnoŝije, a
nas pŝcheŝtajil do teho Kralestwa
ŝwojeho lubeho Ssyna; St. 2, 15.

14. Na kotrymž my mamy
to Wumozenje psches jeho Krej,
tyč Kječow Wodacžje.
Eph. 1, 7. Jap. St. 20, 28.

15. Kiž je Snamjo teho ne-
widomneho Boha, ton Prjenina-
rodženy pŝched ŝitkimi Ssw-
renemi. Hebr. 1, 3.

16. Pšchetoz pšches njeho je ščitko stvorene, sčtoz na Nebesfach a na Semi je, to Widomne a Nwidomne, nech su Zhrony aby Knestwa, aby Sjeršcjinstwa, aby Woschnosyje; ščitko je pšches njeho a jeho dla stvorene. Jan. 1, 3, 10.

17. A won je predy wščitkich Wjezow, a ščitko we nim wobsteji. Pšchist. 8, 25 — 27.

18. A won je Łowa teho Ezejla, to je, teje Zyrkwje, kiž je Sapoczatk a Prjeninarodženy wot Norwnych, tak, so by won pšched ščitkimi Wjezami Prjeni byl. 1 Kor. 15, 20. Sjew. 1, 5.

19. Pšchetoz (Wotzu) je so spodobalo, so by we nim ščitka Polnosz bydlita,

St. 2, 9. Jan. 1, 16. St. 3, 34.

20. A so by won pšches njeho ščitko se šobu sjednal, sčtoz je na Semi aby na Nebesfach, dokelž won Mjer scžini pšches tu Krej na swojim Kšchizu pšches so šam. Rom. 5, 10.

2 Kor. 5, 19. 1 Jan. 4, 10.

21. A je was, kiž wy njedy Zusy a Nepscheczelo bjeschcze pšches Ssluzbu wtych slych Skutkach; Eph. 2, 2, 12.

22. Njetk pak sjednal sEzejlom swojeho Žiwota pšches Ssmercz, so by was postajit Sswjatnyh a bes Pogwarka, a bes Poruka pšched swojim Woblecjom; Eph. 1, 4.

St. 5, 27.

23. Želi so wostanecze na Wjeri satoženi a twerdzi, a so nedacze nucž wot teje Nadžije

teho Ewangelstona, kotrež sje šlyšcheli, a je prijedowane be wščitkimi Stworenemi, kiž su pod Nebesfami; kotrehož Ssluzomnik ja Dawoł postajeny šym.

1 Kor. 15, 58.

24. Njetk wešelju ja so pšchi mojim Ezerpenju, kotrež sa was czerpju, a narunam na mojim Ezejli, sčtoz bischcze je wostalo wot tych Pšcheczimnoszow Krysstufownych, sa jeho Ezejlo, kotrež ta Zyrkej je. 2 Kor. 7, 4.

Eph. 3, 13.

25. Kotrež ja šym sa Ssluzomnika stajeny, po Božim Sastojnstwi, kotrež mi wasche dla date je, so by Bože Sslowo dopelnene bylo; Eph. 3, 2.

26. To je, ta Potajnosz, kotraž je šhowana byla wot Spoczatka teho Sswjeta, a wot schjeh Narodow hew, njetk pak je sjewena jeho Sswjatym, Rom. 16, 25.

27. Kotrymž Boh je zyl sjewicz, kotre to krašne Bohastwo tu teho Potajnstwa bes Pohaznami je, to pak je Krysstus bes wami, kiž je ta Nadžija teje Krašnosyje; 1 Tim. 1, 1.

28. Kotrehož my pšchipowezdamy, a napominamy ščitkich Ludži, a wuczimw ščitkich Ludži, we wšelkej Mudroszi, tak, so bychmy postajili kojždeho Ežloweka dokonjaneho we Krysstufu Jesufu. Jan. 1, 7.

Eph. 5, 27.

29. Wo cžoz so tež prozuju a wojuju po tej Mozy teho, kiž ni moznje pomha.

Ton 2. Staw.

Wot cizlowstich Wustawow, Krysťuša, teje swjateje Ehczeny, a Wozy jeho Esmercyje.

Ja pak wam kweđenju dam, kajku wulku Starosy, wo was mam, a wo tych, kiž su we Łaodizej, a wo wschitkich, kotřiž moje Wobleczo we Ejjeli nejku widžili; Phil. 1, 30.

2. So bychu trošchtowane byle Wutroby tych samych, kotřiž romadžje su we Łubosji na wschitko Bohastwo teje polneje a wjesteje Wjedomnosyje, tak, so bychu posnali to Potajnstwo Bože, woboje reho Wotza a Krysťuša, Jan. 17, 3.

3. We kotrymž sřhowane su schitke Schazy teje Mudrosyje a teho Posnacza.

4. To pak praju, so by was ničto nesjebał slesnyimi Rycjemi.

5. Pšchetoz hacz ja runje po Ejjeli pola was nejnym; da schaf sDuchom sřym swami, a sweseljju šo, dnž widžu wasche dobre Wustajenje, a waschu šolnu Wjeru do Krysťuša. 1 Kor. 5, 3. Et. 14, 40. Kol. 1, 23.

6. Tehodla, kajž wy teho Knesa Jesom Krysťa sje horje wšali, tak we nim khodzeje;

7. Kiž wy sje škoreneni a naktwareni we nim, a wobtwerdženi pšches Wjeru, jako sje nawučeni, da budžeje we tej samej tak pošni, so šo sDžakom pšchelijećje. Eph. 3, 17.

Eph. 2, 22. 1 Theř. 5, 18. Kol. 3, 15.

8. Ładajće šo, so by was ničto newurubil pšches swjetnu Mudrosy a prošne Sawedjenje po cizlowecznej Wuczbi, a po teho Eswjeta Wustawenjach, a niž po Krysťušu.

9. Pšchetoz we nim bydli schitka Polnosy teho Bojstwa czielnje.

10. A wy sje we nim dopelneni, kiž won je Łowa schitkich Sjersščjinstwow a Woschnosjow; Jan. 1, 16. Eph. 1, 21.

11. We kotrymž wy tejj wobrjesani sje sWobrjesanjom besrukow, dnž sje šo wušlekli to rjesčne Ejjelo na žiwoczi, pšches to Wobrjesanje Krysťušowe; 5 Roř. 10, 16. Et. 30, 6.

Rom. 2, 29.

12. A sje snim porebani pšches Ehczenizu, pšches kotruž wy tejj sje snim horje stanuli pšches Wjeru, kotruž Boh dawa, kiž jeho je horje sbudžil wot Mrořnych. Et. 3, 1.

13. A je was tejj snim žiwych šczinił, jako wy mormwi bjesčeje we Kječach a Wobrjesku wascheho Ejjela: a je wam wodał schitke Kjechi. Eph. 2, 1. 5.

Łuk. 7, 42.

14. A je wuhafnył to Sařiřmo, kotrež pšhecziwo nam bjesche, kiž Wustajenjach wobstejesche a nam pšhecziwne bjesche: a je to same se šredža precz šczinił, a na Kščiž pšchibił; Eph. 2, 15.

15. Je wurubil te Sjersščjinstwa a Wozy, a je je šjawnje jate wedł, a nad nimi Dobpčje džeržal sam pšches šo.

16. Redajcye ſo tehodla ni-
komu ſudziej Izdije aby Picza
dla, aby wuſtajenych ſwajatych
Dnjow, aby noweho Mjeſaza,
aby tych Szobotow dla;

Rom. 14, 2. 3.

17. Kotrej ſu Szjen boſe tych
pſchichodnych Wjezow; ale Ezie-
to je Krzyſtuſowe. Hebr. 8, 5.

Et. 10, 1.

18. Redajcye nikomu ſebi
ton Dobytſk precz wſacz, hacz
by won runje po ſwojim Sda-
czu we jandzeſkiej Pokornosti a
Eſluzbi khodzil, kotrejz nidy
neje widzil, a je podarmo na-
duty we ſwojej czelnej Moſli.

Matth. 24, 4.

19. Dokelz ſo nedzerzi teje
ſowny, kotrejz to zple Ezie-
to pſches Stawny a žily pſchihoto-
wane ſo romadu dzerzi a narofze
po Bozim Dorofzenju.

Eph. 4, 15. 16.

20. Dyz wy tehodla ſze ſKry-
ſtuſom wotemreli tym ſwjetnym
Wuſtawkam; ſchto da ſo da-
cye wot Szwjeta jimacz, jako
hiſchcye we nim byſchcye žiwi
byli, ſtajkimi Wuczbnami?

21. Ty nedyrbiſch ſo teho
pſchimacz, ty nedyrbiſch teho
wopytacz, ty nedyrbiſch ſo teho
dotkacz;

22. Kiz ſchal ſchitke bez Ru-
komaj ſajndu, a ſu człoweczne
Pſchikafnje a Wuczby;

Ief. 29, 13. Matth. 15, 9.

23. Kotrej na Mudroſz po-
domne ſu pſches ſamuwuſwo-
lenu Szwjatofz a Pokornofz,
a pſches to, ſo Ezie-
to nebudze

pſcheschonowane, ani jemu date,
ſchtoz we Ezeſzi i Pelnenju ži-
wota ſluſcha.

1 Tim. 4, 3.

1 Tim. 5, 23.

Lon 3. Staw.

Swucjowanie we Bohabojoſſi wot
Ludzi we domjaznym Szancji.

Szeli wy tehodla ſKryſtuſom
ſtanuli: da pytajcye, ſchtoz je
horjekach, dzez Krzyſtuſ je, kiz
ſejdzi na Prawizy Bozej.

Et. 2, 12. Rom. 6, 5.

2. Wuſtejcye ſo na to, ſchtoz
je horjekach, niz na to, ſchtoz
na Semi je.

3. Pſchetoz wy ſze wumrell,
a waſche žiwenje je potajene
ſKryſtuſom we Boſy.

4. Dyz pak Krzyſtuſ, waſche
žiwenje, ſo ſjewicz budze, tedy
budzeczje tejj wy ſnim ſjeweni
we Kraſnoſſi.

Phil. 1, 21.

1 Kor. 15, 43.

5. Morcze tehodla waſche Sta-
wy, kotrej ſu na Semi, Kur-
warſtvo, Neſchwarnofz, roſne
Loſtotanje, ſle Požadanje, a
Łakomſtvo, kotrej Pſchibojſtvo
je;

Eph. 5, 3.

6. Kotrychz dla pſchindze
Njew Bozi na Dziejci teje Ne-
wjery;

Eph. 5, 6.

7. We kotrychz wy tejj niedy
ſie khodzili, jako bez nimi ſwoje
žiwenje wedziſchcye.

8. Njetk pak položcye to ſchit-
ko tejj wot was: Njew, Szu-
rowofz, Szloſi, ſle Szwarenje,
neſchwarne Szłowa ſwaſcheho
Kta.

Rom. 6, 13. Eph. 4, 22.

Hebr. 12, 1.

9. Nędjęje jedyn na druheho; ślędjęje śo stareho Czloweka sjeho Skutkami; Zach. 8, 16.

Eph. 4, 25.

10. A woblejęje śo teho noweho, kiz śo wonowi k'Posnaczu po Podomnoszi teho, kiz jecho je stworik. Eph. 4, 23. 24. 1 Mojs. 1, 27.

11. Dżę neje Grichski, ani Żid, Wobryesanje ani Nęwobryesanje, ani Njem; ani Sserb, ani Wotrocęk ani Frejny; ale śchitko a wschitkich je Krystus.

Rom. 10, 12.

12. Woblejęje śo tehodla, jako czi Wustwoleni Bozi, Sswezczi a lubi, wutrobnu Ssmilnosz, Dobrocęwiosz, Poniznosz, Czičhomnosz, Sęcierpliwiosz;

Eph. 4, 24. 32.

13. Sęęjęje jedyn druheho, a wodajęje śebi bes śobu, dnę śchtu nękajku Skorębu na druheho ma; runje kają wam Krystus wodal je, tak teję wy. Eph. 4, 2.

14. Wosęe sęeho pał woblejęje śo tu luboś, kotraj je Swjast teho Dokonęnia.

15. A ton Mier Bozi wudżiel Dobęcjęje waschich Wutrobach, kotremuž teję wy powołani sje we Jenem Cżeli: a budjęje dżakowni. Phil. 4, 7. Kol. 2, 7.

16. Dajęje temu Słowu Krystusowemu bes wami bohację bydlę w wsęej Muzdrośzi; rostwuęjęje a napominajęje śo śami s'Psalmami a śwalobnymi a sduchownymi Knyliczemi, lubosnje spiewajo temu Knesej we śwojej Wutrobi. 1 Kor. 1, 5. Eph. 5, 19.

17. A śchitko, śchtož wy cżinęje se Słowami aby se Skutkami, to cżinęje śchitko we Męni teho Knesa Jesusa, a dżakujęje śo Bohu a temu Wotru psęes njeho. 1 Kor. 10, 31.

18. Wy Żony, budjęje podane śwojim Muzam, kają śo hodzi, we tym Knesu. Eph. 5, 22.

1 Pjetr. 3, 1-6.

19. Wy Muzajo, lubujęje śwoje Żony, a nehorščęje śo snimi. Eph. 5, 25. 1 Pjetr. 3, 7.

20. Wy Dżęczi, budjęje posłusne tym Starschim we wschęch Wjęzach; psęetoz to śo temu Knesej derje lubi.

Eph. 6, 1.

21. Wy Mianojo, nerośstobęje śwoje Dżęczi, so bychu Wpł a Rosom nęshubile. Eph. 6, 4.

22. Wy Wotrocęny, budjęje posłusni we wschęch Wjęzach śwojim cżelnym Knesim, niz se Ssłużbu psęed Wocęomaj, jako Czlówękam k'uboszi, ale swutrobnej Sswjernoszu a s'Wohabojasnoszu. Eph. 6, 5. 1 Tim. 6, 1. Tit. 2, 9. 10. 1 Pjetr. 2, 18.

23. A śchitko, śchtož wy cżinęje, to cżinęje radzi s'Wutrobu, jako temu Knesej, a niz jako Czlówękam. Eph. 6, 7.

24. Psęetoz wy wjęsje, so wy wot Boha budjęje dostacę Sdu teho Herbstwa; psęetoz wy słužicję temu Knesej Krystuskej.

25. Schtuž pał neprawje cżini, ton budję dostacę, śchtož je neprawje cżinik; psęetoz cżlowęske Poladanie tu neplaczi.

Jap. St. 10, 34.

St. 4. Scht. 1. Wy Kneza, ſchoż prawe a rune je, to wo-
pokajcze Wotroczkam: a wjeſze,
ſo tejj wy Kneſa macze w Rebe-
ſach. Eph. 6, 9.

Ten 4. Staw.

Wot Kſheſſjanow Modlenja a mu-
dreho Sadzerjenja.

2. Wostancze pſchi Modlitwi,
a wachujcze we tej ſamej ſDža-
kowanjom; Luk. 18, 1. c. Rom.

12, 12. 1 Eheſ. 5, 17.

3. Modlcze ſo tejj ſobu ſa
naſ, ſo by nam Boh Durje
teho Eſłowa wotewrił, taſ,
ſo bychiny to Potajniſtowo Kry-
ſtufowu ruczeli, kotrehož dla tejj
ja ſwjaſany ſym; Eph. 6, 19.

2 Eheſ. 3, 1. Rom. 15, 30.

4. So bych to ſamo ſjewił,
kajj ja ruczecj dyrbu.

5. Rhodjcze mudrje pſche-
cimo tym, kotſiž wohnkach ſu,
a wukupcze ſebi ſprawny Ejaſ.

Eph. 5, 15. 16.

6. Waſcha Rucz budž pſchezo
lubofna, a ſe Eſelu ſaczinena, ſo
byſhcze wedžili, kaſ wy jenemu
kojjdemu wotmolwicj dyrbicje.

Mark. 9, 50.

7. Kaſ ſomnu ſteji, budže wam
ſchitko kwedženju cjinicj Eichi-
kuſ, ton luby Bratr, a ſwjerny
Wuczomnik a Eſobuwotrocžk
we tym Kneſu; Eph. 6, 21.

8. Kotrehož tehodla ſym
kwam poſłat, ſo by won ſho-
nił, kaſ ſo wam dže, a waſche
Wutrobny troſchtował;

9. E Dneſimom, tym ſwjer-
nym a lubym Bratrom, kiž je

wot tych Waſchich; taj budžetaj
ſchitko, kaſ ſo nam tudy dže,
wam ſjewicj. Philem. Scht. 10.

10. Wele Dobreho wam
dawa prajicj Ariſtarchuſ, moj
Eſobujaty; a Markuſ, Bar-
nabaſowu Wuj, wot kotrehož
wy njekotre Pſchikaſnje ſje do-
ſtali (budželi won kwam pſchindj,
da wſmicze jeho horje);

Jap. St. 19, 29.

11. A Jeſuſ, kotremuž Juſt
rjekaju, kotſiž ſu ſWobreſanja.
Eji ſu jeno ſami moji Pomož-
nizy na Božim Kraleſtwi, kotſiž
tejj moj Troſcht byli ſu.

Jap. St. 11, 2.

12. Waſ poſtrowi Epaphraſ,
kiž wot tych Waſchich je, ton
Wotrocžk Kryſtufowu, kiž ſo
pſchezo ſa waſ bjedzi ſModlit-
wami, ſo byſhcze wobſtali do-
ſkoneni a dopelneni we wſchej
Woli Božej. St. 1, 7.

13. Ja ſwjetsju jemu, ſo
won ſo jara prozuje ſa waſ, a
ſa tych, kotſiž ſu we Eadizei,
a we Hierapoli.

14. Wele Dobreho da wam
powedicj Lukaſch, ton luby
Ejekar, a Demaſ.

2 Tim. 4, 11.

15. Prajczje wele Dobreho
tym Bratram we Eadizei, a
Nymphanej, a jeho domjazej
Eromadžiſni. Rom. 16, 5.

16. A dyž ton liſt pola waſ
je pſchelaſowany, da cjinicze, ſo
won tejj we Eadizejſkej Wo-
ſadzi budže laſowany, a ſo tejj
wy ton liſt, kiž ſEadizej piſany
je, byſhcze laſowali.

17. Archippej pač rekče: Pa-
daj Eslužby, kotruj sy dostaf
we tym Knesu, so by ju dopel-
nit. Philem. Eht. 2.

18. Postrowenje wam dam
se swojej Pawolowej Ruku.

Konj lista S. Pawola na Koloſeckich.

Spomnje na moje Swjastki.
Nada budj swami. Hamen.
List na Koloſeckich napisanj,
a pošlany ſRoma vsches
Tichika a psches Dneſt-
ma.

1 List S. Zaposchtola Pawola na Eheſalonſkich.

Ton 1. Stav.

Rapominanje ſWobſtajnoſki we Kſche-
ſjjanſtwi na tych Eheſalonſkich.

Pawol, a Silvan, a Thimo-
thej, tej Eheſalonſkej Wobſadzi,
we Boſy Wotzu, a we tym
Kneſu Jeſusu Krystuſu. Nada
budj swami, a Mier wot Boha,
naſcheho Wotza, a teho Kneſa
Jeſom Krysta. 2 Ehek. 1, 1.

2. My dzakujemy ſo Bohu
pschezo ſa was ſchickich, a wo-
pomnimy was bes Pscheſtacija
we naſchej Modlitwi.

3. Tejz ſpominamy my na
wasch Skurk we Wjeri, a na
wasche Džeto we Luboſzi, a
na waschu Eczerpliwosj we Na-
džji, kotraž je naſch Knes Je-
ſus Krystus, psched Bohom a
naſchim Wotzom.

4. Pschetož, lubi Bratſja, wot
Boha lubowani, my wjemj, ſo
ſe wot Boha wuſwoleni;

5. A ſo naſche Evangelion
je pola was byto niz jeno we
Eſtowi, ale tejz we Rozny a
we ſwjatym Duchu, a we wul-
kej Wjeſtoſzi; jako wy wjeſze,

kajzj my ſmy bes wami byli
wasche dla.

6. A wy ſe po nas czinili a
po tym Kneſu, a ſe to Eſlo-
wo horje wſali we wſchej Psche-
czimnoſzi ſWefetoſzu we ſwja-
tym Duchu; 1 Kor. 4, 16.

7. Tak, ſo ſe wy Enamjo
byli ſchickim Wjernym we Ma-
jedonſkej a we Achajſkej.

8. Pschetož wot was je woj-
ſchol Koſj teho Kneſoweho Eſlo-
wa, niz jeno psches Mazedonſki
a Achajſki Kraj; ale tejz na
wſchje Mjeſta je wascha Wjera
do Boha roſejschka, tak, ſo nam
treba neje, wot teho ſchto pra-
jicz. Rom. 1, 8.

9. Woni ſami wot was
pſchpowedaju, kak my ſo ſmy
mjeli, jako kwam ſajndžemj,
a kak wy ſo ſBohu ſe wotro-
czili wot tych Pschibohow, ſo
byschczel žiwemu a wjernemu
Bohu ſlužili,

10. A wozakowali jeho Sky-
na ſDebeſ, kotrehož mon wot
Morwnch je ſbudžil, to je, Je-
ſuſka, kiž nas wot pschichodneho
Njewa je wumol. Phil. 3, 20.

Ton 2. Stav.

horzy Poſkucharjo ſu ſwojnym Bu-
cjerjom Weſelje.

1. Pſchetoz tejj wy ſami wjeſze,
lubi Bratſja, wot naſcheho
Ruſſajndzenja kwam, ſo wono
neje podarmo bylo.

2. Ale, hacj runje my predy
ſmy czerpili, a haneni byli, jako
wy wjeſze, we Philippi; ſmy
ſo my ſchaf ſtrobili we naſchim
Boſy, ſo bychmy pola was ry-
cjeli to Evangelion Bože ſwul-
tim Bjedzenjom. Jap. Et. 16, 22.

Et. 17, 5. 2 Kor. 11, 25.

3. Pſchetoz naſche Napomi-
nanje neje bylo k Samolenju,
ani k Necjiſtoſzi, ani k Eſknoſju;
2 Kor. 7, 2.

4. Ale jako my wot Boha
ſpytani ſmy, ſo by nam to
Evangelion domjerene bylo, ſo
bychmy to ſamo prijedowali; tak
my tejj ryčjimy, niž jako zpli
ſo ludjom ſpodobač, ale Bohu,
kij naſche Wutrobny ſpyta.

Gal. 1, 10. Et. 2, 7.

5. Pſchetoz my ſo nidy ſe
Eſłowami nejſmy pſchiſtodzili,
jako wy wjeſze, ani Eakomſtwa
labali: Boh je Eſwjetk.

6. Wy tejj nejſmy Ezeſje
pytali wot ludzi, ani wot was,
ani wot druhich. Jan. 5, 41. 44.

7. Wy mozachmy wam tejj
wobežjni byč, jako Kryſtuſowu
Zapoſchtoli: ale my ſmy luboſni
jako Macj pola was byli, runje
jako Dojka ſwoje Djeczi pyta.

8. Tak ſo nam po was zy-
ſche: a ſpodoba ſo nam derje
wam ſobu dzjelicj niž jeno to

Evangelion Bože, ale tejj na-
ſche Žiwenje, tehodla, ſo nam
ſje lubi byli.

9. A wy ſo derje wjeſze do-
pomnicj, lubi Bratſja, naſcheho
Djela a naſcheje Prozy; pſche-
tož wRozy a wodnjo ſmy my
dzjelali, tehodla, ſo žanemu wot
was nebychmy wobčežni byli;
a ſmy beſ wami to Evangelion
Bože prijedowali. 1 Kor. 4, 12.

10. Teho ſje wy Eſwjetkojo,
a woſebi Boh, kať my ſo ſwe-
czie, a prawje, a beſ Poruka
pola was, kij wy wjerſchcze,
ſmy ſadžerzeli. 1 Tim. 3, 2.

11. Kajž wy tejj wjeſze, ſo
my kojjdeho beſ wami, jako
Nan ſwoje Djeczi, ſmy na-
pominali a troſchtowali,

12. A ſmy wobſwjetſili, ſo
buſchcze wy doſtojnje kħodzili
pſched Bohem, kij was je po-
woľať kħwojemu Kraleſtwu a
kħwojej Kraſnoſzi. Eph. 4, 1.

13. Tehodla tejj my beſ Pſche-
ſtacija ſo Bohu džakujemy, ſo,
jako wy wot naſ doſtaſchcze to
Eſłowo Božeho Prijedowanja,
wy to ſamo horje wſaſchcze, niž
jako cžłoweczne Eſłowo, ale
kajž woprawdži je, jako Bože
Eſłowo, kotrež tejj mozne je we
was, kij wy wjericze. Et. 1, 5.

14. Pſchetoz wy, lubi Bratſja,
ſadžerzicze ſo runje po Waſchnju
tych Woſadow Božich, kotrež
ſu we Židowſkej we Kryſtuſu
Jeſuſu, ſo runje to ſamo pſche-
czerpili ſje wot ſwojich bliſkich
Pſcheczelow, ſchtož woni wot
Židow:

15. Kofsiž tejš teho Knesa Jezusa su morili, a swojich Prophetow, a tejš nas su pscheszjehali, a netubja so Bohu, a su schirkim ludjom pscheczivni.

Jap. St. 2, 22. 23. Et. 3, 15.

16. Nam woni wobaraju, so nebnychmy ryczeli k tym Pohanam, so bychu sbojni byli, stem pak swoje Rjечи pscheczo dopelnja: pschetoz Bozi Njem je na nich pschischoł hacj do Konza.

Matth. 23, 33.

17. My pak, luby Bratsja, dokelz my wot was na Kwilu smy precz wsaczj, po Wobleczu, niz po Wutrobi, smy my czim bole so starali, wasche Woblecza wsladacz, swulkej Zadoszu.

Rom. 1, 11. Et. 15, 23.

18. Tehodla smy my zyli k wam pschindz, ja Pawol woszebi, dwojzy; ale Satan je nam wobaraf.

19. Pschetoz schtu je nascha Nadzija, aby Radosz, aby Krona, stotrejz so bychmy k walili? nejsze tejš my to psched Woblecjom nascheho Knesa Jezusom Krysta, na jeho Pschichod.

Phil. 4, 1.

20. Wy sje schaf nascha Czjesz a Radosz.

Ton 3. Staw.

Pawola Starosz a Modlenje sa Ehesalonstich.

Tehodla nemozachmy my so dljeje sdzerzecz; a je so nam lubito, so bychmy we Atheni siami byli wostajeni,

2. A smy Thimothea poskali, nascheho Bratra, a Ssluzomni-

ka Bozeho, a nascheho Pomoznika na Evangelionu Krystusowem, so by was posplynik a was napominat we waschej Wjeri,

3. So by so zady nedał pschemobroczič psches te Pscheczivnoszje; pschetoz my wjesze, so my k temu smy postajeni.

Eph. 3, 13.

4. A jako my pola was bjechmy, djjachmy my wam predy, so budzemy Pscheczivnoszje mjez; jako so tejš je stalo, a my wotem wjesze. Jap. St. 17, 1. x.

5. Tehodla ja tejš so dljeje nemozach sdzerzecz; a sym k wam poskal, so bych shonit waschu Wjeru, so by was snadz nespytował ton Spytowar, a nasche Djeło podarmo nebyso.

Phil. 2, 16.

6. Dokelz pak nedavno Eimothej wot was knam je pschischoł, a nam powedal waschu Wjeru a Lubosz, a so wy pscheczo we wschirkim Dobrem na nas spominacze, a zadacze, so byschcje nas widzili, jako my tejš was:

7. Da smy my tehodla, lubi Bratsja, Troscht dostali nad wami we wschej naschej Tschnoszji a Rusu, psches waschu Wjeru.

8. Pschetoz njek smy my živi, dokelz wy stejicze we tym Knesu.

9. Pschetoz kajki Džak mozemy my Bohu sašo dacz wasche dla, sa wschitku Wesetosz, kotruz my wainy nad wami psched Bohom?

10. My prosymy w Rozu a wodnjo jara wulzy, so bychmy wasche Wobleczo widzicj moli,

a dopelnili, sčtož došz neje na
waschej Wjeri. Rom. 1, 10.

St. 15, 23.

11. Esam pak Boh a nasch
Wotz, a nasch Knes Jesus
Krystus, wobradž nam dobry
Pucz kwam.

12. Was pak pschisporaj ton
Knes, a czin was psches Wjeru
polnych we Luboszi bes sobu, a
pscheczimo kojzdemu, jako tejj
my pscheczimo wam smy,

13. So bych u wasche Wu-
troby posylnene, a bes Winy
byle we Eschwjatoszi psched Bo-
hom a naschim Wotzom, na ton
Pschichod nascheho Knesa Je-
som Krysta, se wschickimi jeho
Eschwjatymi. 2 Eheff. 2, 17.

Phil. 1, 10.

Ton 4. Staw.

Napominanje kšwjatemu Rhodjenju,
Eroscht pscheczimo Erudnoszi sicho
horjestacija tych Mornych.

Dale pak, lubi Bratsja, pro-
šymy a napominamy was we
tym Knesu Jesusu, dokelž wy
wot nas dostali sje, kať wy
řhodziej a řo Bohu lubicz dyr-
bicze, so byschcze dale a bole
polnischi byli. 2 Eheff. 3, 12.

Eph. 4, 1.

2. Pschetož wy wjesze, kajke
Pschikasnje my wam dali smy
psches teho Knesa Jesusa.

3. Pschetož to je Boža Wola,
wasche Wosřweczenje, so bysch-
cze řo wostajili Kurwarstwa;

Rom. 12, 2.

4. A kojzdy bes wami wedzil
řwoje Esudobje sakhowacž we

Esřweczenju a Ejesi, 1 Kor.
6, 13. 15.

5. Niž we rješnem Požar-
danju, jako Pohanjo, korsiž
Boha nesnaja;

6. A so by nichto řwojeho
Bratra we žanej Wjeřp nepsches
krosit a nesjebat; pschetož ton
Knes je Esudnik, kiž to schitko
weczi, jako my wam tejj predy
prajili a wobřwjetřili smy.

1 Kor. 6, 8.

7. Pschetož Boh nas neje po-
woľat křeczistoszi, ale křswe-
czenju. 2 Tim. 1, 9.

8. Schtuž tehodla řazpi, ton
nesazpi Eřloweka, ale Boha,
kiž tejj řwojeho Duča do nas
dať je.

9. Wot teje bratrowsřeje Lu-
bosjje pak wy nepotřebacze, so
bych wam piřat; pschetož wy
řami sje wot Boha nawuczeni,
so byschcze řo bes sobu lubowali.
3 Moř. 19, 18. Jan. 13, 34.

10. A to czinicze wy tejj na
wschickich Bratrach, kiž we žylej
Mazedonskej řu. Napominamy
pak was, lubi Bratsja, so bysch-
cze dale a bole polnischi byli.

11. řadajcze teje Ejesjje, so
byschcze řDokojom byli, a to
Eswoje czinili, a se řwojimaj
Rufomaj djetali, jako my wam
řmy pschikasali. 2 Eheff. 3, 8. 12.

1 Eheff. 2, 9.

12. So byschcze czesnje wo-
řoko schli řpmi, kiž wohnkach
řu, a na niřim řusu nemjeli.

Rom. 13, 13.

13. řa pak wam, lubi Bra-
tsja, nočju řamelcjecž wot tych,

Kiž wuſnuli ſu, ſo nebyſcſcže
žarowali, jako czi druſy, koſiž
janeje Nadžije nimaju.

1 Kor. 10, 1.

14. Pſchetož dnž my wjerimy,
ſo Jeſus wumrel a ſtanul je; da
budže tejš Boh tych, kiž wuſnuli
ſu pſches Jeſuſa, ſnim pſchiveſž.

Rom. 14, 9. 1 Kor. 15, 13. 18.

15. Pſchetož to my wam pra-
jimy, jako Eſlowo teho Kneſa,
ſo my, kiž živi woſtanemy hač
na Kneſowmy Pſchichod, nebudže-
my tola predy tych pſchindž, koſiž
wuſnuli ſu. 1 Kor. 15, 23. 51.

16. Pſchetož won ſam, ton
Kneſ, budže ſWoſanjom a ſŁo-
ſom teho woſcſheho Žandžela,
a ſTrubelu Božej ſRebeſ delje
pſchindž; a czi Norwi we Kry-
ſtuſu budža najpredy ſtanučž.

Matth. 24, 31.

17. Potom my, kiž živi wo-
ſtanemy, budžemy ſnimi roma-
džje torneni wWroczelach temu
Kneſej napscheczimo do Łoſta, a
budžemy tał wjecznje pſchi tym
Kneſu. Ejew. 11, 12.

18. Da troſchtujcže ſo beſ
ſobu ſtymi Eſlowami.

2 Kor. 13, 11.

Łon 5. Staw.

Wot ſudneho Dnja, a Pſchihoto-
wanja tujemu.

Wot tych Ežakow pał a
Eſtundow, lubi Bratſja, neje
treba wam piſacž. Matth. 24, 3. 36.

2. Pſchetož wy ſami derje
doſž wjeſje; ſo teho Kneſa Džen
tał pſchindž budže, jako Paduch
wNožy. Łuť. 12, 39. 2 Pjetr. 3,

10. Ejew. 3, 3. Eť. 16, 15.

3. Pſchetož dnž reknučž bu-
dža: Wjer je a Pokoj; tedn
budže jich nahlje Eſkazenje napa-
nučž, runje jako Boloſž czeſcſku
Žonſku; a nebudža czeknučž.

Jer. 6, 14. Eť. 8, 11.

4. Wy pał, lubi Bratſja,
nejšje we Ežmi, ſo by was ton
Džen jako Paduch napanul.

Eph. 5, 8.

5. Wy ſje ſchitžy Džeczi teho
Eſwjetka, a Džeczi teho Dnja;
my nejšmy wot Nožy, ani wot
Ežmy. Łuť. 16, 8. Rom. 13, 12.

6. Da neſpijmy tehodla, ja-
ko czi druſy: ale wachujmy a
budžmy ſtroſbi.

7. Pſchetož koſiž ſpja, czi ſpja
wNožy, a koſiž pjeni ſu, czi ſu
wNožy pjeni. Rom. 13, 12. 13.

8. My pał, kiž my teho Dnja
ſmy, budžmy ſtroſbi, nawoble-
ſani ſKabatom teje Wjery a
Luboſžje, a ſKłobuſkom teje Na-
džije Eſbožnoſſji. Rom. 13, 12.
Jeť. 59, 17. Eph. 6, 14 — 17.

9. Pſchetož Boh naſ neje EſDje-
wu poſtajił, ale EſWobſynenju
teje Ebožnoſſje, pſches naſcſheho
Kneſa Jeſoin Kryſta, Rom. 9, 23.

10. Kiž ſa naſ wumrel je, ſo
bychmy my, nech wachujemy
aby ſpinny, tejš ſnim živi byli.
Rom. 14, 8. 9.

11. Tehodla napominajcže
ſo beſ ſobu, a twarcže jedny
druheho, jako wy tejš cžinicže.
Hebr. 10, 24. 25.

12. Proſjemy pał was, lubi
Bratſja, ſo byſcſcže poſnali
tych, kiž ſo na was prožuju, a
wam priotłſteja we tym Kneſu,
a was napominaju. 1 Kor. 16, 18.

13. Czepiſcie a lubujcie jich najbole, jich Dziata dla, a dzerzycze Mjer snimi.

14. Napominamy paſ was, lubi Bratſja, wuczyce tych Nerodnych, troſchtujcie tych Bojaſnych, ſnoſcycze tych Eslabych, budzycze ſcierpni pſhecziwo kojjdemu.

2 Eheſ. 3, 15.

15. Ladajcie, ſo by niſto niſkomu Eloſſje ſa Eloſſj nezciniſ; ale kojjdy Czaj ſa Dobrem honcycze, ſami beſ ſobu a tejj pſhecziwo kojjdemu.

Pſchiſt. 20, 22. Rom. 12, 17.

1 Pietr. 3, 9.

16. Budzycze kojjdy Czaj weſeli.

Łut. 10, 20.

17. Beſ Pſheſtacza ſo modlcycze.

Łut. 18, 1. Rom. 12, 12.

Kol. 4, 2.

18. Sa wſcho budzycze dzafomni; pſchetoz to je Boza Wolawe Kryſtuſu Jeſuſu na was.

Eph. 5, 20.

19. Teho Duchu neſduſcycze.

1 Kor. 14, 30.

20. To Prjedowanje Bozeho Piſma neſazpicze.

Konj teho 1 Liſta S. Pawola na Ebeſalonſkich.

21. Swytajcie ſchitko, a to Dobre ſdzerzycze.

Rom. 2, 18.

22. Schitkeho, ſchtoz Stemu je podomne, ſo wotajcycze.

23. Esam paſ Boh teho Mjera roſſwecj was cjiſſje, a ſchitkon waſch Duch a Duſcha a Czjeło nech budza beſ Poruſka ſdzerzane hacj na Pſchichod naſcheho Kneſa Jeſom Kryſta.

Rom. 15, 33.

24. Eſwjerny je won, kiz was powoſa, kiz tejj to cziniſ budze.

1 Kor. 1, 9. Et. 10, 13.

2 Tim. 2, 13. 1 Jan. 1, 9.

25. Lubi Bratſja, proſcycze ſa naſ.

26. Poſtrowcycze ſchitkich Bratrow ſe ſwjatem Wokofchowanjom.

Rom. 16, 16. 1 Kor. 16, 20.

27. Ja was ſaroczju pſchi tym Kneſu, ſo byſcycze ton Liſt poſdali laſowaczj ſchitkim ſwjatym Bratram.

Kol. 4, 16.

28. Ea Nada naſcheho Kneſa Jeſom Kryſta budzj ſwami. Nam.

Phil. 4, 23.

Ton prijenſchi Liſt na Ebeſalonſkich je piſany ſAthena.

2 Liſt ſw. Zapoſchtola Pawola na Ebeſalonſkich.

Ton 1. Staw.

Napominanje ſWobſtajnoſſi we Pſheſſjehanju.

Pawoſ, a Silwan, a Ehimos thej, tej Ebeſalonſkej Wokadzi, we Boſy, naſchim Wotju, a Kneſu Jeſuſu Kryſtuſu.

2. Nada budzj ſwami, a Mjer wot Boha, naſcheho Wotza, a teho Kneſa Jeſom Kryſta.

1 Kor. 1, 3. Kol. 1, 2.

3. My ſmy winowaczji kojjdy Czaj ſo Bohu ſa was dzakowaczj, lubi Bratſja, jako ſDobne je; pſchetoz waſcha Mjera roſje

jara, a ta Luboš jeneho kojždeho druhemu pschibywa bes wami schitkimi; St. 2, 13. 1 Eheff. 1, 2.

4. Tak, so so my sami swami kwalimy we Božich Gmenach, wascheje Wobstajnosjje a Wjery we wschjeh waschich Pschesjjehanjach a Stypsknosjach, kotrež wy snefecje. 2 Kor. 7, 14.

5. Stem so wopokasuje, so Boh prawje sudžicž budže, a so wy dostojni budžecje k Božemu Kralestwu, kotrehož dla wy tež czerpicje.

6. Dokelž psched Bohom prawe je, so by se žalosju so placžilo tym, kiž wami žalosž nakladuju; Jer. 51, 24. Zach. 2, 8.

7. Wam pač, kiž wy žalosž czerpicje, so Wotpoczowanje snami (dostało), dyž so ton Knes Jesus s Nebesž sjewicž budže s Žandželami swojeje Mozy, 1 Eheff. 4, 16. 1 Pjetr. 4, 13.

Matth. 25, 31.

8. So by so swohenjomem Wmomenjom wečil na tych, kiž Boha nesnaja, a kiž neposlušni su temu Evangeliju nascheho Knesa Jesom Krysta,

9. Kotsiž budža Ezwilu czerpicž, to wječne Skazjenje wot Woblecja teho Knesa a jeho krasneje Mozy. Jef. 2, 10. 19.

10. Dyž won pschindž budže, so by so krasnje sjewil na swojich Eswjatych, a džiwne so wopokasal na wschitkich Wjerjazych; pschetož naschemu Eswjetersenju na was wot teho sameho Dnja sje wy wjerili.

Kol. 3, 4.

11. A tehodla my so tež stajnje sa was modlimy, so by nasch Boh was teho Powołańja dostojnych scžinil, a dopelnil schitko dobre Spodobanje wascheje Dobročimnosjje, a Skuff teje Wjery we Mozy,

12. So by nad wami psche krasnene bylo to Meno nascheho Knesa Jesom Krysta, a wy na nim, po tej Nadži nascheho Boha, a teho Knesa Jesom Krysta.

Ton 2. Staw.

Wjesčjenje wot Wotpanenja a Sjewenja teho Antikrysta psched poslenim Pschichodom teho Knesa.

Prosmy was pač, lubi Braťsja, teho Pschichoda dla nascheho Knesa Jesom Krysta, a nascheho Sromadžjenja dla knjemu, 1 Eheff. 4, 16. 17.

2. So byschje so nydom nucž nedali wot wascheje Myšlje, ani so nastrojčej, ani psches Duchu, ani psches Eslowo, ani psches list, jako by wot nas posłany byl, so ton Džen Krystužomy by blisko byl.

3. Nedajcje so na žane Waschnje nikomu sawesž; pschetož won nepschindže, kiba so predy to Wotstupenje so stane, a sjeweny budže ton Eslowek tych Dječow, a to Dječjo teho Skazjenja. Matth. 24, 4.

Eph. 5, 6. 1 Tim. 4, 1. 2 Tim. 3, 1. 2c. 1 Jan. 2, 18.

4. Kiž je Pschecžiwnik, a so posbjeha wasche schitkeho, komuž Boh a Boža Eslužba rjekaju, tak, so won so sypnul je do Božeho

Bojeho Tempła, jako Boh, a
so sa Boha wudawa.

Dan. 11, 36.

5. Respomnicze wy na to, so
ja wam, jako hifcze pola was
bjech, to famo prajach?

Jan. 16, 4. Jap. St. 17, 1.

6. A scho njetk teho sameho
horje dzerzi, wjesze wy, so by won
sjeweny byl w swosjim Czaju.

7. Pshetož ta Neprawdosž
so njetk hižom hiba potajnje,
hacž by jeno ton, kiž ju njetk
horje dzerzi, precž scjineny byl.

8. A tedy budže ton Słofznik
sjeweny, kotrehož ton Knes bu-
dže sronowacz s Duchom swo-
jeho Kta, a budže jeho sabu-
bicž pshes Sjewenje swojeho
Pshichoda:

Jes. 11, 4.

Sjew. 19, 15. 20.

9. Tcho, kotrehož Pshichod so
stane pshes satanske Dokonenje
se wshelkej selharnej Mozu, a
se Snamenemi, a s Dživami,

Matth. 24, 24. Sjew. 13, 13.

10. Tež se wshelkim Sa-
wedzenjom Neprawdosži, bes-
tymi, kiž budža shubeni, sa to,
so tu Lubosž, Wjernosži horje
wsali nejsu, so bychu sbožni byli.

2 Kor. 2, 15.

11. Tehodla budže jim Boh
možne Bludy posłacz, so bychu
woni tej Kži wjerili; Rom. 1, 24.

1 Tim. 4, 1.

12. Tak, so bychu schitzy su-
dzeni byli, kofsiž tej Prawdži
wjerili nejsu, ale su na Ne-
prawdosži Spodobanje mjeli.

13. Wy pak smy winowaczi
koždy Czaj so Bohu sa was

džakowacz, lubi Bratsja, wot
teho Knesa lubowani, so Boh
was wot Spoczatka wustwolil je
sbožnosži pshes Wofwecjenje
teho Ducha, a pshes Wjeru
teje Prawdy;

St. 1, 3. 4.

Eph. 1, 4.

14. Na kotrež won was powo-
tal je pshes nasche Evangelion,
Wobspnenju teje Krafnosžje
nascheho Knesa Jesom Krysta.

15. Stejczje tehodla, lubi
Bratsja, a dzerzje pshi tych
Wustawkach, kotrež sje nawu-
czeni, nech je pshes nasche Słow-
wo aby pshes nasch list. St. 3, 6.

16. Esam pak nasch Knes
Jesom Krystus, a nasch Boh a
Wotz, kiž nas lubowal a nam
dal je wječny Troscht, a dobru
Nadžiju, we Nadži, Jan. 3, 16.

17. Troschtuj wasche Wutro-
by, a pošyln was we wškej
Wuczbi a we dobrym Skurku.

1 Theff. 3, 13.

Ton 3. Staw.

Wo Pshiberanje teho Evangelia dyr-
bimy prošncj, teho prošneho Rho-
djenja a Krobłosžje so sbalowacz.

Dak, lubi Bratsja, modlcje
so sa nas, so by teho Knesa
Słowo bježalo a kwalene bylo,
runje jako pola was; Eph. 6, 19.

Kol. 4, 3. Matth. 9, 38.

2. A so my bychmy wmoženi
byli wot dživnych a stych Ludži.
Pshetož Wjera schitkich neje.

3. Ale swjerny je ton Knes,
kiž was pošylničž a sakhowacz
budže pshed Słem. 1 Kor. 1, 9.

St. 10, 13. 1 Pietr. 5, 10.

4. My pak so wot teho Knesa nadzijemy wasche dla, so, sctoz my wam roskasujemy, wy czi nicje a czinicj budjecze.

5. Ton Knes pak pschihotuj wasche Butroby f Bozej Luboszi, a fsczerpliwemu Doczatanju Krystusowemu.

6. My roskasujemy pak wam, lubi Bratsja, we Meni nascheho Knesa Jesom Krysta, so byschce wy so sminuli kojzdeho Bratra, kiz so nekmanje sadzerzi, a niz po tej datej Wuczbi, kotruz won wot nas je dostaf.

Matth. 18, 17. Rom. 16, 17. 1 Kor. 5, 11. 2 Jan. Sct. 10.

7. Pschetoz wy fami wjesze, tak wy po nas czinicj macze; pschetoz my so nejsimy pola was nekmanje sadzerzeli;

1 Kor. 4, 16. 1 Thess. 1, 6.

8. Nejsimy tejj darmo pola njekoho Kljeb jydli, ale sprozu a we Doczi w Rozp a wodnjo simy my djelali, so bychmy nikomu wot was wobczezni nebyli.

1 Kor. 4, 12 ic.

9. Ni; tehodla, jako bychmy teje Rozp nemjeli; ale so bychmy so fami wam sa Snamjo podali, so byschce po nas czinili.

Matth. 10, 10.

1 Kor. 4, 16.

10. A tejj, jako pola was bjechmy, pschikasachmy to wam, jeli so sctu nochje djelacz, da tejj nech nejp.

1 Mojs. 3, 19.

11. Pschetoz my blyschimy, so njekotsi bes wami so nerodnje sadzerza, a nedjelaju nicjo, ale ladaju nepotrebnych Wjesow.

12. Takim my pak pschikasamy, a napoininamy jich psches nascheho Knesa Jesom Krysta, so bychu woni s Mierom djelali a fami swoj Kljeb jydli.

1 Thess. 4, 11.

13. Wam pak, lubi Bratsja, so newostudz Dobrotu czinicj.

Gal. 6, 9.

14. Jeli so pak sctu naschemu Sctowu je neposkluschny, teho nam wupowjesze psches List, a nemjeschejce so snim, so by so hanibowaf.

Sct. 6. Matth.

18, 17. Rom. 16, 17. 1 Kor. 5, 11. 2 Jan. Sct. 10.

15. Jeho pak tola sa Nepscheczela nemjejeje, ale napominajce jeho jako Bratra.

Matth. 18, 15.

16. Esam pak ton Knes teho Mjera daj wam Mjer stajnje a na wscho Waschnje. Ton Knes budz swami schitkimi.

Rom. 15, 33. St. 16, 20.

17. Postrowenje smojej Pawolowej Kuku; to je Snamjo we schitkich mojich Listach, tak ja pischu:

18. Za Nada nascheho Knesa Jesom Krysta budz swami schitkimi. Hamen. 1 Thess. 5, 28.

Ton druhi List na Třebalonstich, napisany s Athena.

Konj teho 2 Lista swjateho Pawola na Třebalonstich.

1 List S. Japoschtola Pawola na Timotheja.

Ton 1. Stav.

Wuczba teho Sakonja a Evangeliona psches Pawola Herempel wufojena.

Pawol, Japoschtol Jesom Krysta, po Pschikasni Boha teho nascheho Sbezniaka, a teho Knesa Jesom Krysta, kiž je nascha Madzija: Jap. St. 9, 15.

2. Timothejei, mojemu sprav-
nemu Synu we Wjeri, budž
Nada, Ssmilnosž, a Mier wot
Boha, nascheho Wotza, a na-
scheho Knesa Jesom Krysta.

Tit. 1, 4.

3. Kajž tje napominat bym,
so by we Ephesu wostal, jako ja
do Mazedonskeje cjenich: tak
cjin ty, so by njekotrym roskasal,
so byču hinal newuczili,

4. Ani nekedybowali na
Baknicžki a Wopisima tych
Narodow, kiž so dljeja bes
Konza, a wjazy Praschenja cji-
nja, hacž so byču Bože Ea-
stojnstwo psches Wjeru pore-
džite.

St. 4, 7.

5. Konž Pschikasanja pač je,
ľubosž, scžisteje Wutrobny, a
s dobreho Sswjedomnja, a spra-
weje Wjerny.

Pried. 12, 13.

Rom. 13, 10.

6. Wot kotrejež njekotři su
wotstupili, a su so wobrocžili
šprosnyh Krcžam,

7. Žedža Sakonja Wuczjerjo
byčž, a nerosemja ani to, sčtož
praja, ani to, sčtož tak wjesto
a twerde cjinja.

8. My pač wjemy, so Sakon
dobry je, jeli so jeho sčtu pra-
wje wuziwa,

Rom. 7, 12.

9. A to wje, so Pravemu
Sakon neje postajeny, ale
Neprawym a Neposlušnym,
Besbožnym a Rjeschnikam,
Neswjatym a Neduchomnym,
nanowym a macžernym Mor-
darjam, a tym, kiž Ełloweka
sabija,

10. Kurwarjam, tym, kiž
so s Musłimi sļehaju, Ľudži Pa-
ducham, Ľharjam, neprawym
Pschisabariam, a sčtož druge
wjazy strowej Wuczbi može na-
pschecžiwu byčž.

2 Rožf. 21, 16.

11. Po tem kragnem Evan-
geliju teho sbožneho Boha, kotrež
mi dowjerene je.

12. A ja so džakuju nascheinu
Knesu Krystufu Jesufu, kiž me
možneho je scžinił, a sa swjer-
neho dzeržal, a na tu Sslužbu
me je pschistajil;

13. Kiž ja predy bjech Haner
a Pscheshjehar a Sanicjer; ale
mi je so Ssmilnosž dostala,
pschetož ja bym to samo cžinił
s Newjedomnosžu we Newjeri.

14. Pschibywača pač je cžim
bole ta Nada nascheho Knesa
Wjeru a sľubosžu, kotraž we
Krystufu Jesufu je.

15. Pschetož to je samješje
wjerno, a jara dostojne Sslowo,
so Krystus Jesus do Sswjeta
je pschisčot, Rjeschnikow sbož

je ta Zrtej teho živeho Boha, Stolp a Zwerdzina teje Prawy.
2 Tim. 2, 20.

16. A samjernje wulke je to Potajnistwo Božjeje Služby: Boh je sieweny we Eželi, prapoczineny we Duchu, widženy wot Zandželow, prjedowany Bohanam, wjereny wot Swojeta, horje wšaty do Krasnoszje.
Jan. 1, 14. Mark. 16, 19.

Ton 4. Staw.

Kak my dyrbimy šo labadž psched Sawednikami poslneho Ežaja: Napominanje kSwucjowanju Bohabojasnoszje.

Ton Duch pač sjawnje praji, šo we poslonych Ežajach nještofi budža wot Wjery wotpanuč, a poslušadž na sawednych Duchow, a na czertowške Wuczby, Matth. 24, 4. 5. 2 Tim. 3, 1. 2 Pietr. 3, 3. Jud. Ščt. 18. Dan. 7, 25.
1 Jan. 2, 18.

2. Tych šampch, kiž we Pšchistodženju Ežje rycja, a pšchpalene Šnamjo na šwojim Šswjedomnju maju,

3. A šakaju šo woženicz, a Žydje wuziwadž, kotruž Boh je štworit, šo bychu ju sDžakowanjom kšebi brali, czi wjerni, a kiž Prawdosz posnaju. 1 Mojš. 9, 3.

4. Pšchetož ščitko Božje Štrowenje je dobre, a niczoneje kšacijšenju, ščtož sDžakowanjom budže wšate.

5. Pšchetož wono budže wošwecžene pšches Božje Šstowo, a pšches Modlitwu. Tit. 1, 15.

6. Budžesch ty to tym Bra-
tram priotk kšaj: da dobry

Šsluzjomnik budžesch Jesom Křysta, kiž šp horjecženeny pšchi Šstowi teje Wjery a dobreje Wuczby, ša kotrež ty šchol šp.
2 Tim. 1, 5.

7. Ale te nešwjate a babjaje Bašniczki šacijš; špytaj šo pač šam we Bohabojasnoszi.

Št. 6, 20. 2 Tim. 2, 16. 23.
Tit. 1, 14.

8. Pšchetož cžjelne Špytanje je malo wuzitne; ta Bohabojasnosz pač je ščitkim Wjezam wuzitna, a ma Šslubenje teho njetžiščeho a pšchichodneho Žiwjenja.
Št. 6, 6.

9. Šo je šawješje wjerne a jara dostojne Šstowo. Št. 1, 15.

10. Pšchetož na to šo my tež prožujemy, a budžemy hanemi, šo Nadžiju mamy kžiwemu Bohu, kiž je Šbožnik ščitkich Ežlowekow, wošebi pač tych Wjernych. Tit. 2, 11. Eph. 5, 23.

11. Šo pšchikadž a wučž.

12. Neč žadyn tvojmu Młodosz neszapi; ale budž Šnamjo tym Wjernym na Šstowi, na Žiwjenju, na Lubošzi, na Duchu, na Wjeri, a na Potžiwoszi.

13. Šadžerž šo šwojeru pšchi Šasowanju, pšchi Napominanju, pšchi Wucženju, hačž bych pšchišchol. Jan. 5, 39.

14. Nešabudž teho Dara, kotruž we tebi je, a je tebi daty pšches prophetiške Šstowo sKladženjom Křukow tych Štarschich na tebe. Jap. Št. 6, 6.

15. Wo to šo rošmyšl, pšchitem budž, šo by twoje Pšchiberanje pola ščitkich šjawne bylo.

16. Njej kam na šo Redzbu, a na tu Wuczbu, a wostan pschi tem. Pschetoz dŕž to czinisch; da budješ šo kam sbožneho czinicz, a teŕž tych, kotřiz cze šlyšča.

Ton 5. Staw.

Kat šo Prijedar pshecjivo Parschnam schelateho Schtanta a Starošje sadzerjecz ma, teho runja teŕž pshecjivo šebi šamemu.

Stareho nešwar, ale napominaj jeho jako Marna, Mlodych jako Bratrow; 3 Mojs. 19, 32.

2. Stare žonske jako Maczerje; mlode jako Šsotry se wschej Potřimowšju. Jan. 19, 27.

3. Čješ te Wudowŕ, kotřez prawe Wudowŕ šu. Šcht. 5.

4. Mali pať njekotra Wudowa Dječzi aby dječzowe Dječzi, nech te šame predy wuknu šo we šwojim Domi bohobojasne sadzerjecz a tymaj Staršchimaj runu Dobrotu czinicz; pschetoz to je czešna a spodobna Wjeŕ psched Bohom.

5. To je pať prawa Wudowa, kotřaz, šama šebi wostajena, staji šwoju Nadžiju na Boha, a wostane we Prostwach a Modlitwach wMožy a wodnjo.

Łuf. 2, 37. Et. 18, 1.

6. Kotřaz pať czjelnych Łoštow lada, ta je žywa morma.

Rom. 8, 13.

7. A to pschikaj, šo by wona bes Poruka byla. Et. 4, 11.

8. Šchruŕ pať tych Šswojich, wošebi šwojich Domjazych, nez wobštara; ton je Wjeru šapřiet,

a je horsči dŕžli Pohan. Gal. 6, 10. 2 Tim. 3, 5. Lit. 1, 16.

9. Nech Wudowu wustwolja, kotřaz by nemjeła mene šchesz džesacz Ejet, a kiŕ je byla Že-
neho Muža žona:

10. Kotřaz Šswjetkow ma, šo je dobre Škutki šczinita, jeli wona Dječzi horje cžanula, jeli rada hospodowala, jeli Šswjatyč Mochi muła, jeli tym Šubnym šlužila, a jeli po wschjem dobřym Škutku pschezo řhodžila.

1 Pjetr. 4, 9.

11. Mlode Wudowŕ pať nez pschipuschcz; pschetoz dŕž wone šo šu kwoschczile šczinite pshecjivo Křystušej, da šo jedža wudacz.

12. Wone maju šwoj Šsud, šo přienju Wjeru nejšu džeržate.

13. Pschi tem pať šu wone teŕž rade prošne, a wuknu po Keŕžach wořolo bjechacz; haj šu niŕ jeno prošne, ale teŕž neboše, štaraju šo wo nepotřebne Wjeŕ, a baja, šchtoŕ šo nehodži.

Pschišł. 7, 11.

14. řehodla žu ja, šo byču šo mlode Wudowŕ wudate, Dječzi porodžile, Hošposy byle, a temu Pshecžiwnišej žaneje Winy nedawate řŠswarenju.

1 Kor. 7, 9. Lit. 2, 8.

15. Pschetoz wone šu šo hižom njekotre přecz wobrocžile, a šhle ša Šatanom. Et. 1, 6.

16. Mali pať njekotřy Wjerŕny aby njekotra Wjerna Wudowŕ, nech je wobštara, Šmena pať budž niewobczezena; šo by tym, kotřez prawe Wudowŕ šu, pomhane bylo.

17. Eji Staršči, kotšiz derje priotk steja, dyrbja sa dvojeje Ezešje dostojni djeržani byčz, wošebl cji, kiž so we Ešlowi a Wuczbi prozjuu. Rom. 12, 8. St. 15, 27.

18. Pšchetoz Višmo praji: Epy nedyrbišch temu Wotej, kiž mfoz cji, Huby sawjasacž; a Džjela czer je šwojeje Epy hodny. 5 Mojs. 24, 14. 15. St. 25, 4. 1 Kor. 9, 9. Matth. 10, 10. Łuf. 10, 7.

19. Pšhecziwo Staršchemu newšmi žanu Škoržbu horje, kba na dweju aby na cžjoch Ešwjetkow. Jan. 8, 17. zc.

20. Kotšiz rješča, tych našwar pšchedewščitkimi, so byču tež drušy Bojošz mjeli.

Eph. 5, 12. 2 Tim. 4, 2.

21. Ja wobšwjetšju pšched Bohom a pšched tym Knesom Jezom Krypštom, a pšched tymi wušwolonymi Žandželemi, so by tuto saškował bes Pščekwatanja šwojich Myšlow, a so by niczo necžinił Pšhecželstwa dla.

22. Ruzy na nikoho nydom nekladž, a ladaj šo žuščy Rješchow. A djerž šo šam cžišteho.

Įap. St. 16, 6.

23. Nepij wjazny Wody, ale wužiwaj Kapku Wina, twojeho Žoltka dla, a šo husto khorj šy.

24. Njekotrych Łudži Rješči šu predy šjawne, a pšchindu nydom kŠudženju; njekotrych pak šo potom hałlej wopokašuju.

25. Teje Runošyje tež njekotrych dobre Škutki šu predy šjawne, a kiž šo hinał maju, tež šo potajicž nemoža.

Ton 6. Staw.

Wot Wotrocikow, Sawednikow, Bohatych, a wot Wjedženja teje Wjery.

Eji Wotrocžny, kotšiz pod Epschawom šu, cji dyrbja šwojich Knezich ščeje Ezešje dostojnych mjecz, so by Bože Meno a ta Wuczba šanicžowana nebyła. Eph. 6, 5.

2. Kiž pak wjernych Knezich maju, cji tych šamych šazpicž nedyrbja, tehodla, šo Bratšja šu; ale dyrbja wele wjazny jim šlužomni byčz, dokełž wjerni a lubi šu, a runeje Dobroty Božeje wužiwaju. To wucz a našpominaj. St. 4, 11. Tit. 3, 8.

3. Želi šo ščtu hinał wuczji, a nepschistupi do tych štrowych Ešlowow našcheho Knesa Jezom Krypšta, a do teje Wuczby po Bohabojasnošzi:

Gal. 1, 6-9. 2 Tim. 1, 13.

4. Ton je naduty a newje niczo, ale je nestromy na Wotpraščenju a na Ešlowach, škotrychž pšchindže Šawiš, Šwada, Janenje, šte Womyšljenje,

5. Newuščne Wuryčžowanje tych šamych Łudži, kotšiz šu šlajeni na Myšlach a Pravdy tradaju, kotšiz šebi myšlja, šo Bohabojasnož je njekajke Wiškowanie. Wotštur wot tajkich.

6. Wułki Dobytł pak je, ščtuž bohabojasny je a doš ma na tem, ščtož jemu Boh da. St. 4, 8. Pšchist. 15, 16.

7. Pšchetoz my niczo na Ešwjet pšchinešli nejšmy; a je šjawne, šo tež niczo šnjeho wušneš nebudžemy. Ĥiob 1, 21.

8. Daj pak žiwnost, a Drastu mamy, da neč my s Pokojom smy. 1 Mojs. 28, 20. Pschisl. 30, 8.

9. Kotsij pak so jedja wobohacij, tajny panu do Spytowanja a do Sspcije, a do wele kupyh a škodnyh Zadoszow, kiz tych Eglowekow do Skazjenja a do Satamanstwa ponurja. Pschisl. 23, 4. St. 28, 22.

10. Pshetož ta penezna Eubosj je Koren schitkeho Steho, kotraž njekotrym so lubita je, a su so wot Wjery sabtudžili, a sami sebi wele Boloszow nacjinili. 2 Mojs. 23, 8.

11. Ale ty, o Bozi Eglowecze, smin so teho; hon pak sa Prwadoszju, sa Bohabojasnosju, sa Wjeru, Euboszju, Sčerpliwoszju, a sa Ežichoszju. 2 Tim. 2, 22.

12. Wojowaj to dobre Wojowanje teje Wjery; sapschim wječne žiwenje, na kotrej tež sy powołany, a sy posnat to dobre Posnacžje psched wele Eswjetkami. 1 Kor. 9, 25. 26.

13. Ja czi pschikazu psched Bohom, kiz schitke Wjezy žiwe czini, a psched Krystusom Jesu-šom, kiz pod Donziom Pilatom je wobšwjetil dobre Eswjetenje, 5 Mojs. 32, 39. Jan. 18, 36.

St. 19, 11.

14. So by ty tu Pschikasnju djeržat nesmasanu a bes Poruka, hacj na to Sjewenje nascheho Knefa Jesom Krysta.

15. Kotrej budže pokasacj we swojim Ežaju ton Sbožny a sam Možny, ton Kral schitkich

Kralow, a Knes schitkich Knezich, Ejew. 17, 14. St. 19, 16. 5 Mojs. 10, 17.

16. Kiz sam ma Nesmertnost, a bydli we Eswjetli, do kotrehož ništo stupicj nemože; kotrehož žadyn wot Eglowekow widjit neje, ani widžicj nemože; temu budj Ežej a wječne Knesstwo. Hamen. 2 Mojs. 33, 22. Jan. 1, 18. 1 Jan. 4, 12.

17. Tym Bohatym we tym njetžishim Eswjeczi pschikaj, so bychu nebyli wošoko smyšleni; tež so nespuschželi na newjeste Bohastwo, ale na živeho Boha, kiz nam bohacžje dawja schelke Wjezy wužiwacj; Ps. 62, 11. Łuf. 12, 15. 20. 1 Tim. 4, 10.

18. So bychu Dobrotu czinili, bohaczi byli na dobrych Skurkach, radži dawali, po možni byli, 5 Mojs. 15, 7. 10.

19. A tak Schazj sthowali sebi samym dobremu Sažozenju na to Pschichodne, so bychu sapschijeli wječne žiwenje. Matth. 6, 20.

20. Euby Timothejo, wobarsnuj to, schtož czi je poruczene, a wostaj so teho neduchomneho prosneho Nebolenja, a teho, schtož ta nepravje menowana Wjedomnosj pschecžiwostaj; 2 Tim. 1, 14. 1 Tim. 4, 7.

21. Kottuž njekotři wudawaju, a wot Wjery so sabtudža. Nada budj stobu. Hamen. St. 1, 6. 2 Tim. 2, 18.

Est na Timotheja prieni, pišany skadizew, kiz je wošebnišče Mjesto Phrygiskeje Pakazianskeje Semje.

Rozj 1 lista S. Pawola na Timotheja.

Drugi List S. Zaposchtola Pawola na Timotheja.

Ton 1. Staw.

Napominanje Wobstajnoski na cjištej Wuciji we Pšehsjehanju.

Pawol, Zaposchtol Jesom Krystuša, pšhes Božu Wolu, po Esłubi teho Žiwjenja we Krystustu; St. 2, 10.

2. Mojemu lubemu Esynej Timothejej budž Nada, Esmilnosj, Mjer wot Boha Wotža, a Krystuša Jesuša, nascheho Knesa. 1 Kor. 7, 25.

3. Ja so Bohu dzakuju, kotremuž služu wot mojich Wotzow hew we cjišem Eswidomniju, tak, so ja nepschestanu cje wopomnicž we mojej Modlitwi w Mozy a wodnjo. Jap. St. 24, 16. St. 23, 1. Rom. 1, 8. 9.

4. A žadam sebi, so bych cje woladał, dnž spomnju na twoje Esylsy, so bych s Wesełozu napelneny był.

5. A dopomnju so teje praweje cjišteje Wjery we tebi, kotraž predy je bydlila we twojej Wowi Łoidži, a we twojej Naczeri Eunizy; sym pač wjesty, so tež we tebi. Jap. St. 16, 1.

6. Těhodla cje napominam, so by ton Dar Boži sbudžil, kotroj we tebi je, pšhes Naskladjenje mojemu Rukow. 1 Ehes. 5, 19. 1 Tim. 4, 14.

7. Pšchetož Boh nam dał neje Ducha teje Bojosije, ale teje Mozy, a Lubosije, a stroweje Wpšlje. Rom. 8, 15.

8. Těhodla nehanibuj so teho Eswjertsenja nascheho Knesa, ani me, kiž jeho Swjasany sym; ale czerp tež somnu na Evangeliju po Bozej Mozy; Rom. 1, 16.

9. Kotryž nas sbožnyč je sčjinił, a powołał se swjatem Powoľanijom, niž po naschich Skutkach, ale po swojim Nastajenju, a po tej Nadži, kotraž nam data je we Krystustu Jesusu pšhed Ežakom teho Esmjeta; Eph. 1, 3. 4. Tit. 3, 5. Rom. 16, 25.

Eph. 3, 9. Kol. 1, 26.

10. Njetk pač je so sjamnje wopokasala pšhes to Sjewenje nascheho Sbožnika Jesom Krystuša, kiž je Esmerczi Mozy wsał, Žiwjenje pač a Nesachodnosj na Eswjertko pšchinešt pšhes to Evangelion; Rom. 16, 25. 26. 1 Kor. 15, 55. Hebr. 2, 14. Jef. 25, 8.

Hof. 13, 14.

11. Na kotrež ja postajeny sym sa Prijedarija a sa Zaposchtola, a sa Wuczerja tych Pohanow. 1 Kor. 1, 17. 1 Tim. 2, 7.

12. Teje Wjery dla tež tuto czerpju, ale so ničjo nehanibuju; pšchetož ja wiem, komu ja wjeril sym; a sym wjesty, so won moznj je, moj Wotklad wobar nowač hacž do tamneho Dnja.

13. Džerž pšchi tem Napisimi tych strowoč Esłowow, kotrež wotemne głyščal sy, wot teje Wjery a Lubosije we Krystustu Jesusu. Tit. 2, 1.

14. Ton krasny Wortklad
sakhowaj psches swjateho Du-
cha, kiz we nas bydli.

15. Ty wo tem wjesch, so ku
so wotemne wobrocjili schitjz,
kiz ku we Afiskej, bes kotrymiz
staj Phigellus a Hermogenes.

16. Ton Knes daj Smilnosj
Onesiphorowemu Domu, so wre
husto je wolshewit, a neje so
mejich Rečasow hanibowat;

Et. 4, 19.

17. Haj, jako won we Romi
bjesche, pytasche won me swjeru,
a namaka me.

18. Nech jemu ton Knes da,
so by Smilnosj namakal pola
teho Knesa na tamnym Dnju;
tejz ty najljepo wjesch, kak wele
won mi we Ephesu je sluzit.

Ton 2. Staw.

Timothejowa Swjernosj we Hamciji:
Troscht we Czerpenu. Njetotre
Stosije, kotrychj so mamy sda-
lowacj.

Lehodla ty, moj Syno, po-
sln so psches tu Radu we
Krstufu Jesuku.

2. A schtoz wotemne styschat
sy psches wele Swjatkow, to
porucz swjernym Ludjom, kotrij
bychu dostojni byli tejz druhich
nawuczicj. Et. 1, 13. 1 Tim. 3, 2.

3. Da pshecjerp Ste jako
dobry Wojak Jesom Krsta.

Et. 1, 8. Et. 4, 5.

4. Zadyn, kotryj sa Wojaka
sluzi, neplecze so do schelkeho
Dzjela teje Zimnosije, so by so
temu, wot kotrehoj sa Wojaka
je horje wsaty, spodobat.

5. A dwj so schtu bjedzi, da
schak kronowanj nebudze, kiba
so so pravje je bjedzil. Et. 4, 8.

6. Kolnik, kiz so prozujet,
ma priensche Mody wuzitwacj.

7. Wopomn, schtoz ja praju.
Ton Knes pak daj czi Kosom
na wschitko.

8. Mjej we Pomjatku Jesom
Krysta, kiz je horjestanul wot
Mormych, a je so narodzil se
Szymenja Dawitoweho, po
mojim Evangeliju,

1 Kor. 15, 4. 20. 2 Sam. 7, 12.

9. Pschi kotrymz ja Ste psches
czerpju hacj do Swjastow, jako
Stofznik; ale Boze Stowo
neje swjasane.

10. Lehodla snehu ja schitko
tych Wustwolnych dla, so bychu
tejz woni Sboznosj dostali we
Krstufu Jesuku swjecznej Kra-
sinosju.

Rol. 1, 24.

11. To je sawjeszje wjerno:
Zeli so my snim wumremy, da
snim tejz zivi budzemy.

Rom. 6, 5. Et. 8, 17. 1 Pietr. 4, 13.

12. Zeli so my pshecjerpimy,
da budzemy tejz snim Enezicj.

Zeli so my jeho saprijemy, da
won tejz nas saprijecz budze.

Matth. 10, 33. Lut. 9, 26. ic.

13. Zeli so my newjerimy,
da won schak swjerny mostane:
Won so sam saprijecz nemoze.

Rom. 3, 3. 4 Ross. 23, 19.

14. Na to jim spomn, a wob-
swjets psched Knesowem Wob-
lecjom, so bychu so Stowow
dla newadzili, kotrejz kniczomu
wuzitne neje, kiba Samolenju
tych, kiz posluchaju. Tit. 3, 9.

1 Tim. 6, 4.

15. Proszaj go, so sam go Bohu wopokajesz jako prawy Dzielacz, kiz by go netrebal sahanibowacz, a kiz by derje rozdzielil to Sslowo teje Prawdy.

16. Tego neswiateho profneho Bacza go wostaj; pschetoz wono wele pomha k Besboznosci. 1 Tim. 4, 7. Et. 6, 20. Lit. 1, 14.

17. A tajkich Nebolakow Sslowo jere wokolo go jako Rak, bes kotrymiz staj Himen a Philet, 1 Tim. 1, 20.

18. Kotrajz go nimo Wjernošije staj sabtudzitalaj, a prajitaj, so Horjestawanje go hizom je stalo; a staj njekotrych Wjeru pschewrocizitalaj. 1 Tim. 6, 21.

19. Ale to twerde Safozenje Boze wobsteji, a ma ton Sygel: Ton Knes snaje Sswojich; a nech wotstupi wot Neprawdosije, schtuž menuje to Meno Krystuſowe. Ps. 1, 6. Matth. 7, 23.

20. We wulkim Domi pak nejšu jeno skore a šljeborne Ssudobja, ale tejš dremjane a knjane; a njekotre šu k Ezešji, druhe pak k Neczešji.

21. Schtuž go tehodla sam wuciziši wot tajkich Ludži; ton budže Ssudobjo k Ezešji šweczene, a wužitne Hospodarej, a kšchemu dobremu Škutku pschihotowane.

22. Wostaj go tejš tyč Łoschtow teje Włodoszije; czier pak sa Prawdoszu, sa Wjeru, sa Luboszu, sa Wjerom stymi, kiz go ktemu Knesej wolaju sczištej Wutrobu. 1 Tim. 6, 11.

23. Ale sacziš lupe a nekma- ne Wopraschowanja; pschetoz

ty wješč, so wone Swodu porodža. 1 Tim. 4, 7. Lit. 3, 9.

1 Tim. 6, 4.

24. Knesowj Botrocž pak nedyrbi swadnimy byč, ale šahodny pscheczimwo kojždemu, wustaty na Wuczenje; sczerpny k Pschenoschenju tyč Słyč, Lit. 1, 7—9.

25. Kiz w Ezihoszi by tyč rošwuczil, kiz go pscheczimja; dy by jim njedy Boh ył Potutu dač, so byču Prawdu posnali; Et. 4, 2.

26. A go sašo wustrosbili se Swjaškow teho Ežerta, wot kotrehož woni jeczi šu kjeho Woli.

Ton 3. Staw.

Wot Ssurowošije tyč poslenich Ežafow, a krašneho Wujitka Božeho Pišma.

To pak dyrbiš wedzič, so we poslenich Dnjach budža czešcke Ežafy nastacž. 1 Tim. 4, 1.

2. Pschetoz Ludžo budža, kotsiz šami go lubuja, šu laškomni na Penesy, wogokeje Wjšlje, hordži, lestrario, Starsšim nepošlušni, nedžakomni, nesweczi.

3. Kiz šu bes pschirodženeje Lubošije, nesjednociwi, czerštomšy, nehanibniczi, džiwi, nedobri,

4. Pscheradnizy, nahli, nadržzi, kiz Łoschty wjazp lubuja džiš Boha;

5. Kiz šu na Šdaczje bohašbojšni, ale Woz teje Bohabojšije šapru. A tyč go šdaluj.

Lit. 1, 16.

6. Pšchetoj wot tajkich su, kiž so tam a sem do Kejjow sunja, a wedu te žonki jate, kotrej fšiehami su wobczejene, a pšches šelke Dožadanie nate,

Tit. 1, 11.

7. Kotrej pšchezo wuknu, a šcał nidy do Posnacza teje Prawdy pšhindž nemoža.

1 Tim. 2, 4.

8. Strunem Waschnjom pak, jako Jannes a Jambres so Mojsašej pšhecjimišchtaj, tak tež tajzy so pšhecjijwa tej Wjernoši, su ludžo škajeneho Kosoma, a su nedostojni fWjeri. 2 Mojs. 7, 11. 22.

9. Ale jim so date tak derje nepojndže: pšchetoj jich Wrotnoš budže kojjdema šjawna, jako tejj tamneju bje.

10. Ty so pak schoł po mojej Wuczbi, Waschnju, Myšli, Wjeri, Czichomnoši, Kuboši, Sczerpliwosti, 1 Tim. 4, 6.

11. Pšchesšjehanju a Czerpenju, kotrej su me trechile we Antiochii, we Žkonii, we Epsrach, kotrej Pšchesšjehanje tam pšheczerpicž; a se wsčitkeho teho je me ton Knes wumot. Jap.

St. 13, 50. St. 14, 2. 19. 22.

12. A ščitzy tejj, kotřiz jedža bohobojasne žiwenje wesž we Krystufu Jesufu, dyrbja Pšchesšjehanje czerpicž. Matth. 16, 24.

13. Se stym ludžimi pak, a se Sawednikami je pšchezo dale hurje, sawedu a budža sawedženi.

14. Ale ty mostan pšchi tem, schož so nawuknuł a tebi je dowjerene; pšchetoj ty wješ, wot koho so wuknuł.

15. A dobelj wot Malošje swjate Pišmo wješ, može to samo cje rostwucijez fŠbožnoši, pšches Wjeru do Krystufa Jesufa. Rom. 1, 16.

16. Pšchetoj ščitko Pišmo pšches Bože Naduneje date je wužitne fWuczjenju, fDowjedzenju, fŠwarenju, fPoljepščenju we Prawdosži:

2 Pietr. 1, 19-21. Rom. 15, 4.

17. So by Boži Czlowek do: konjany był, fšchemu dobremu Skutku hotowy. St. 2, 21.

Ton 4. Staw.

Wprijedarkim Hamczi su dobri Štojnizy, kiž na druhich kedžbnju, nusni. Pawoła Wjedjenje a Krona.

Čehodla wobšwjetřju ja pšched Bohom a pšched tym Knesom Krystufom, kiž sudžicž budže žiwych a Mrtwych, we swojim Sjewenju a we swojim Kraleštwi; Jap. St. 10, 42. 2 Čheff. 1, 7. 8. St. 2, 8. Jap. St. 17, 31. Rom. 14, 9. 2 Kor. 5, 10. Matth. 25, 31. Jan. 5, 27.

2. Prijeduj to Šstowo, ne pšchestan, nech je Czaj aby Nečjaš, šwar, rož, napominaj se wsčej Sczerpnošju a Wuczbu;

3. Pšchetoj Czaj pšhindže, we kotrymž strowu Wuczbu šneš nebudža, ale po šampych swojich Žadošach budža šami šebi Wuczerjom naromadžicž, ša tem, hacž jim Wušči budžetej šwerbicž;

4. A budža Wušči wot Prawdy wotwrocijez, a so fWuščičkam wobrocijez. 1 Tim. 4, 7.

5. Ty pač wachuj we wsčjem: pschecjerp Sle, cjin Djeło ewangelsteho Prijedarja, dopeln swoju Ssluzbu swjeru.

6. Pschetoz ja budu hijom wopromany, a Ežaf mojeho Wotendjenja je blisko. Phil. 2, 17.

7. Ja šym šo dobre Bjedjenje bjedzil, ja šym dobjehal, ja šym Wjeru dzerjal.

1 Kor. 9, 24. 25.

8. Na to je mi wotpožojena Krona teje Prawdoszije, kotruž mi ton Knes na tamnym Dnju, ton prawy Šsudnik, podadž budže, niž pač mi šamemu, ale tejš ščitkim, kiž jeho Šjemenje lubuja.

1 Pjotr. 5, 4.

9. Ejin, so by najšferje kemni pschischof.

Šcht. 21.

10. Pschetoz Demas je me wopuschzil, a njetziški Šswjet lubuje, a je do Třebaloniki cžanut, Kresžens do Galatistseje, Titus do Dalmatistseje.

Kol. 4, 14.

11. Lukasč je šam lutki pola me. Marka wšmi kšebi, a pschirwedž jeho šobu; pschetoz won je mi jara wužitny kŠsluzbi.

12. Tichika šym pač do Epheza pošlal.

Jap. Št. 20, 4.

13. Ton Mantel, kotruž we Troadzi pola Karpa šym wostajil, pschineš šobu, dnž pschindješč, a te Knih, wošebi pač ton Pergament.

14. Alexander, ton Rowar, je mi wele Šteho wopokasal: neč jemu ton Knes šaplaczi po jeho Škutkach.

1 Tim. 1, 20.

15. Kotrehož šo tejš ty ladaj: pschetoz won je naščim Šstowam šo jara pscheczimil.

16. We mojim priješčim Samolwenju žadyn pschi mni nestejesche, ale ščitzy me wopuschzichu. Šo jim nebudž pschizpite.

Jan. 16, 32.

17. Ton Knes pač pschi mni stejesche, a me pošylnišche, so by psches me to Prijedowanje dopelnene bylo, tač, so byču ščitzy Pohanjo pošluchali. A ja byč wutorneny šklamy teho Ława.

Jap. Št. 12, 11.

18. Ton Knes budže me tejš wumoz se wsčeho šteho Škutka, a mi šbožnje dopomhač kšwójemu nebestemu Kraleštwu, kotremuž budž Ežef wot Wječznoszi. Šamen.

19. Keš wele Dobreho Prišzy a Awwili, a temu Dnesiphorowemu Domu.

Št. 1, 16.

20. Erastus wosta we Korinczi: Trophima pač wostajil šhoreho we Milleczi.

21. Ladaj, so by do Šymy kemni pschischof. Tebi dadža wele Dobreho powedžicž Eubulus, a Pudens, a Linus, a Klaudia, a ščitzy Bratšja.

Šcht. 9.

22. Ton Knes Jesus Kristus budž šwojim Duchom. Nada budž šwami. Šamen.

Tit. 3, 15.

Druhi List na Timotheja, prijeneho postajeneho Ephešisteho Bistopa, pišaný šRoma, jako Pawol kdruhemu bu psched Rejžora Nerona štajeny.

Konž 2 lista Š. Pawola na Timotheja.

List S. Japoschtola Pawola na Lita.

Ton 1. Stav.

Rajste Parschonj so sprjedarskemu Hamtej hobja, a scho sprjedarjow Hamt je.

Pawol, **Wotrocjč Boži**, **Japoschtol** pač **Jesom Krysta**, po **Wjeri** tych **Wustwolennyč Božich**, a po **Posnaczu** teje **Wjernosjje** k **Bohabojasnosji**,

2. A **Radžiji** teho **wjeczneho žiwjenja**, kotrej je **slubit ton Boh**, kiž **nelže**, **psched** **Ežabami** teho **Swjeta**; Rom. 1, 2.

3. Je pač **sjewit** we **šwojim Ežaku** **šwoje** **Swowo** **psches** **Prijedowanje**, kotrej **mi** **dowjere** **ne** je, po **Božej** **Pschikasnji**, **nascheho** **Sbožnika**: Eph. 1, 9. 10.

Jap. Ef. 9, 6. 15. Gal. 1, 1.

4. **Litej**, **mojemu** **pravemu** **Swonej**, po **naschej** **wobeju** **Wjeri**, **Nada**, **Swmilnosji**, **Wjer** **wot** **Boha** **Wotja**, a **teho** **Knesa** **Jesom** **Krysta**, **nascheho** **Sbožnika**. 1 Tim. 1, 2.

5. **Ehodla** **cje** **wostajich** **we** **Kreczi**, so **by** **to**, **schož** **mosta**, **doporedžit**, a po **Wjestach** **Staršich** **postajit**, **jako** **ja** **czi** **šym** **pschikasač**; Jap. Ef. 14, 23.

6. **Jeli** **so** **schtu** **je** **bes** **Poruka**, **zeneje** **žony** **Muž**, **ma** **wjerne** **Dječzi**, **wot** **kotrychž** **Skoržba** **neje**, **so** **ku** **wopile** **aby** **nepoštuschne**. 1 Tim. 3, 2.

7. **Pschetož** **Biskop** **dyrbi** **bes** **Poruka** **byčž**, **jako** **Boži** **Sastojnik**, **niz** **kiž** **by** **šam** **po** **šwojej** **Łowi** **pschežo** **žyl**, **niz** **njewny**, **niz**

wopily, **niz** **kiž** **šo** **rad** **bije**, **niz** **kiž** **nepschistojneje** **žiwnosjje** **lada**;

8. **Ale** **kiž** **rad** **hospoduje**, **to** **Dobre** **lubuje**, **je** **potžiwny**, **pravny**, **šwajato**, **strosby**; 1 Tim. 3, 2.

9. **Kiž** **by** **šo** **teho** **Swowa** **džeržat**, **kotrej** **po** **Wuczbi** **wjeste** **je**, **so** **by** **won** **možny** **byč** **šwopominanju** **psches** **tu** **sbožnu** **Wuczbu**, a **šwotwroczenju** **tych** **Pscheczimnikow**.

10. **Pschetož** **wele** **je** **džiwich**, **newuschnyč** **Nebolakow** a **Sawednikow**, **najwjažy** **tyč**, **šotšij** **ku** **šwobrijesanja**: 1 Tim. 1, 6.

11. **Kotrymž** **šo** **dyrbitej** **Šubi** **šatylakč**, **kiž** **žyle** **Domy** **pschewrocja** a **wucja**, **šchož** **šo** **nehodži**, **rosneho** **Dobytka** **dla**.

Matth. 22, 34. 2 Tim. 3, 6.

1 Pjotr. 5, 2.

12. **Wot** **nich** **je** **jedyn** **prajit**, **šam** **jich** **Propheta**: **Kretišny** **ku** **pschežo** **Łharjo**, **šle** **Swjerjata**, **ljenje** **Brijuchi**.

13. **Šo** **Wobšwjetjenje** **je** **wjerne**. **Teje** **Wježy** **dla** **našwar** **jich** **kutnje**, **so** **byču** **štwomi** **we** **Wjeri** **byli**; Jan. 19, 35. 2 Tim. 4, 2.

14. **A** **nemjeli** **Redžbu** **na** **židowšle** **Wafnijčki** a **čłoweczne** **Pschikasnje**, **kotrej** **jich** **wotwobrocja** **wot** **Pravdy**.

1 Tim. 4, 7.

15. **Čižstym** **je** **ščitko** **čižste**: **Masany** **pač** a **Newjernym** **neje** **nicžo** **čižste**, **ale** **šwasana** **je** **jich** **Myšl** a **Swjedomnje**.

Jap. Ef. 10, 15. Rom. 14, 20.

Matth. 15, 11.

16. Woni so wudawaja, so Boha snaju, ale se Skutkami to sapru: pschetož woni su, na kotrychž Boh Rosnosž ma, a su neposlušni a kšitkim dobrym Skutkam nelmani. 2 Tim. 3, 5.

Ton 2. Staw.

Zak so schelate Schtanty teje Nady Bože dla we žiwenu sadžerjecž maju.

1. To pak rycž, kajž so salejži, posbožnej Wuczbi; 1 Tim. 6, 3. 2 Tim. 1, 13.

2. So stari ľudžjo bychu strosbi byli, potziwi, rosomni, strowi we Wjeri, we Ľubosži, we Scžerpliwosži.

3. Zak tejš stare žony, nech khodža we tajkej Drasži, kizž Šwjatym pschisteji, nech wot druhich Šle nerycja, nech kwele Winu so nenawucža, ale nech Dobre wucža;

4. So bychu mlode žony wucžile potziwe byčž, swojich Muzow lubowacž, a sDžeczimi derje mjenicž,

5. So bychu potziwe byle, schwarne, dobre Hospoŝy, dobrocziwe, swojim Muzam poddane, so by jich dla Šstowo Bože do steje Rycžje nepschischto. Eph. 5, 23.

6. Teho runja mlodych Muzow napominaj, so bychu potziwi byli.

7. Šchudjom pak so šam postaj sa Šnamjo dobrych Skutkow sneškazenej Wuczbu, swobstajnej Potziwosžu,

8. Se strowem Šstowom, kotrež by nihto hanicž nemož; so by so Pscheczimnik sahanibo-

wal a nemjel nicžeho, so by wot nas Šle moč rycžecž. 1 Tim. 5, 14.

9. Tych Wotrocžkow napominaj, so bychu swojim Rnezim poddani byli, a we wschitkich Wjezjach so jim kŠpodobanju sadžerželi, a niz pscheczimo kufali; Eph. 6, 5. Kol. 3, 22. 1 Tim. 6, 1.

10. Nicžo newšali, ale schitku dobru Šswjernosž wopošafali, so bychu tu Božu Wuczbu nascheho Šbožnika cžeszili we wschjeh Wjezjach. 1 Tim. 1, 1. Tit. 1, 3.

11. Pschetož ta sbožna Nada Boža je šhadžala schitkim Šlowekam,

12. A rošwuczi nas, so my dyrbiwym saprijecž besbožne Wascšnje, a šwjetne kschto; a potziwe, prawe a bohobožasne žiwjenje wesž tu na tym Šswjecži;

13. A wocžakowacž na tu sbožnu Nadžiju a Šjemenje teje Krašnossje teho wulkeho Boha a nascheho Šbožnika Jesom Křysta; 1 Kor. 1, 7. Phil. 3, 20.

14. Kizž so šam sa nas dal je, so by won nas wumož wotšcheje Neprawdosšje, a šebi šam wucžizžil Ľud, kizž by šam jeho był a so šwjeru džeržal kdobrym Skutkam. Gal. 1, 4.

15. To rycž a napominaj, a dowedž se wschej Křobtosžu. Nedaj so žanemu šazpicž.

Ton 3. Staw.

Woschnosž dyrbi so cžeszicž, Boža Dobřota so kwalicž: newužitnych Praščenjow a Režarjow mamy so šbalowacž.

Špominaj jim, so bychu Wščam a Možnym poddani a pošlušni

poslušni bili, so bychu na
wšchon dobry Skutk hotowi
byli, Rom. 13, 1-7. 1 Pjetr. 2, 13.

2 Tim. 3, 17.

2. Na nikoho Ste neryzeli,
šo newadzili, šo sadzerzeli kajž
šdobne je, a šchu Ezihomnosž
wopokasali ščitkim Ludžom.

Phil. 4, 5.

3. Pšchetož my bječmy tejš
junu lupi, nepošlušni, bładni-
wi, škluzachmy šchelkim žadosžam
a šoštam, a šhodžachmy we
Škofji a we Šawisji, šchere-
dni, a hidžachmy šo bes šobu.

1 Kor. 6, 11. Eph. 4, 17. 18.

St. 5, 8.

4. Jako šo paš šjewila je ta
Dobročimnosž a šubosnosž Wo-
ha, našcheho Šbožnika,

St. 2, 11. 1 Jan. 4, 9.

5. Niž Škutkow dla teje
Pravdosžje, kotrež my czinili
bječmy, ale po šwojej Šsmil-
nosži czini won naš šbožnyč,
pšches tu Kupel noweho Na-
rodženja a Wonowenja teho
šwjateho Duča. Eph. 2, 8. 9.

2 Tim. 1, 9.

6. Kotrehož won bohacžje
na naš wuljaš je pšches Jesom
Krysta, našcheho Šbožnika;

Joel 2, 28.

7. Šo bječmy pšches teho
šarneho Nadu prawi, a Her-
bojo byli wječneho živenja po
tej Nadžiji. Šo je šawješje
wjerno. Rom. 8, 17.

8. Šo zu ja, šo by ty wob-
twerdžiš, šo bychu cži Wjerjazy
Woži šo starali dobrym Škut-

škam prjoštkacž; pšchetož to je
krašna a wužitna Wjež Ludžom.

9. Eych nemudryč Prashč-
njow paš, tyč Narodow Wo-
pišmow, teje šakonoweje Šwady
a Witwy šo wostaj: pšchetož to
šu newuščne a kniczomne Wje-
žy. 1 Tim. 4, 7. 2 Tim. 2, 23.

10. Kežarskeho Ežloweka šda-
luj šo, dyž won junu aby
dwojžy je napominany:

Matth. 7, 15. Matth. 18, 15. 16.

11. A wedž, šo tajki je pšche-
wrocženy a rješči, jako šam
pšches šo šatamany. 1 Tim. 6, 5.

12. Dyž ktebi budu poštačž
Artemana aby Eychika, da
pšhindž nydom šemni do Niko-
pola: pšchetož tam šym ja wob-
šanknuš pšches Šymu wostacž.

Jap. Št. 20, 4. Eph. 6, 21.

13. Ženana, Pišmawučenež
ho, a Apolloša šwjeru daj pšche-
wodžicž, šo by jimaj na nicžim
Rusa nebyta. Jap. Št. 18, 24.

14. Neč paš tejš cži Našči
wuknu we dobrnyč Škutkach
štačž nušneho Wužitka dla, šo
bychu nepłodni nebyli.

1 Tim. 6, 18.

15. Wele Dobreho dadža cži
powedžicž šchitžy, kiž pšči mni
šu. Neš wele Dobreho šchjem,
kiž naš lubuja we Wjeri. Na-
da budž šwami šchitkimi. Ha-
men. Gal. 5, 6.

Šist (na Lita, přjeneho poš-
štajeneho Biskopa Kres-
czinskeje Žyrkwje,) pišany
šWješta Nikopola Maje-
donskeje Šemi.

Konž Šista Š. Nawola na Lita.

List S. Zaposchtola Pawola na Philemona.

Pawol prošy sa Dnesima, teho wobrocjeheneho Wotrocjka.

Pawol, ton Swjasany Krystuska Jesuka, a Elmothej, ton Bratr, Philemonej temu Lubemu a naschemu Pomoznikej,

Eph. 3, 1.

2. A Appii, tej Lubej, a Archipej, naschemu Towarschej, a tej Cromadjisni we tvojim Domi.

Kol. 4, 17.

3. Nada budž swami, a Dier wot Boha, nascheho Wotza, a teho Knesa Jesom Krysta.

Kol. 1, 2.

4. Za šo mojemu Bohu dżakuju, a spomnju stajnje na tebe we mojich Wodlitwach;

5. Dokelž šlyschu wot twojeje Lubosije a Wjery, kotruž masch do teho Knesa Jesom Krysta, a šchjem Šswjatym,

Eph. 1, 15. Kol. 1, 4.

6. Šo by twoja Wjera, kotruž my romadže mamy, we tebi možna byta na Posnaczu šchirkeho teho Dobreho, kiž my macze we Krystusku Jesuku.

7. My mamy pač wulku Wěšelosi, a Troscht na twojej Lubosiji, luby Bratse, šo Wutroby tych Šswjatych psches tebe šu wolschewene.

2 Tim. 1, 16.

8. Tehodla, hač ja runje wulku Kroblosi mam we Krystusku, czi roškafadž, šchtož czi falejži:

1 Ehev. 2, 7.

9. Da zu šcač Lubosije dla radši napominadž, kiž takši šym, to je, ton stary Pawol, njerk pač tejiž Šswjasany Jesom Krysta.

10. Prošču cze pač mojeho Šsyna Dnesima dla, kotrehož we mojich Šwiaskach šym porodžił;

Kol. 4, 9.

11. Kotruž tebi njedy newužitny, njerk pač tebi a mi wužitny je, teho šym šašo woteštak.

12. Šy pač žyl jeho, to je, šam moju Wutrobu, horje wšadž.

13. Wšchetož ja žych jeho pschi šebi šdžeržecž, šo by mi na twoje Mjесто šlužil we tych Šwiaskach teho Evangeliona.

14. Ale bes twojeje Wolje nočžych nicžo cžinicž, šo by twoja Dobrota nebyta jako wotnucžena, ale šdobrej Wolu.

15. A šnadž je won tehodla na Kwilu czi wustupil, šo by jeho wječznje šašo mjeł: 1 Mořf. 45, 5.

16. Njerk niž dale jako Wotrocjka, ale jako wjazy dylži Wotrocjka, jako lubeho Bratra, wošebnje mi, a šak wele bole tebi, po Ščiji a tejiž we tym Knesu?

17. Maschli tehodla me ša twojeho Towarscha, da wšni jeho horje jako me šameho.

18. Želi pač won tebi Šškodu cžinił, aby njeshčo tebi winowaty: to mi pschipsch.

19. Za Pawol šym to pišak šmojej Kuku, ja zu šapfadžicž;

nochju wot teho cji niczo prajicj, so tejj ty sam so mi winowaty by.

20. Haj, moj Bratse, poschej mi, so bych cze tu wuziwal we tym Knesu: wofschew moju Wutrobu we tym Knesu.

21. Za sym s dobrej Nadziju ktwojej Poskluschnoszi cji pisal: pschetoz ja wjem, so ty tejj wjazyczinicz budzesch, dylji ja praju.

2 Kor. 7, 15. 16.

22. Pschihotuj pať sobu tejj mi Hospodu: pschetoz ja so na-

Konj Lista S. Pawola na Philemona.

dyju, so psches waschu Modlitwu s Bozeje Nady wam daty budu.

23. Wele Dobreho cji dadja prajicj Evaphras, moj Sobu jaty we Krystusu Jesusu,

24. Markus, Aristarchus, Demas, Lukasch, moji Pomoznicy.

Rol. 4, 14.

25. Za Nada nascheho Knesa Jesom Krysta budz swaschim Duchom. Amen.

List na Philemona, pisany s Roma, a posłany psches Botrocjka Dnesima.

1 List S. Zaposchtola Pietra.

Ton 1. Staw.

Wot Bozich duchomnych Dobrotow, a tych Kscheszjanow Pschikluschnosze.

Pjeter, Zaposchtol Jesom Krysta, tym wuswolonym Zusomnikam tam a sem we Pontissej, we Galatissej, we Kappadozissej, we Asissej a we Bithynissej,

Jan. 7, 35.

2. Po Predymedzenju Boha teho Wotza, psches Wofsweczenje teho Ducha, k Poskluschnoszi, a k Wobkrepnju teje Krmje Jesom Krysta. Boh daj wam wele Nady a Mjera.

Rom. 8, 29.

3. Kwaleny budz Boh a ton Wotz nascheho Knesa Jesom Krysta, kiz nas po swojej wulkej Ssmilnoszi snowo porodzil je na jiwu Nadziju, psches to Horjefstacjie Jesom Krysta wot Drowych;

2 Kor. 1, 3. Eph. 1, 3.

4. Knesachodnemu a knesmasanemu a kneswjadnemu Herb-

stwu, kotrej wam sshowane je w Nebesach,

Et. 5, 4.

5. Kiz wy s Bozeje Mozy psches Wjeru wobarnowani budjecze k Sboznoszi, kotraj pschihotowana je, so so sjewicz budze we poslenim Czaku.

6. We kotrymž wy so weselicz budjecze, kiz njest mafu Kwilu (jeli so treba je) so rudzicze we schelkich Spytowanjach:

2 Kor. 4, 17. Rom. 5, 3.

7. So by wascha Wjera, dny spytana budze, wele krasnišchi so wopokasala, dylji sachodne Etoto, kotrej psches Wohen spytane budze, Kwalbi, k Czeszi a Krasnoszi, dny so Jesus Krystus sjewicz budze.

Pschist. 17, 3.

8. Kotrehož nejsze widzili, a schaf jeho lubujecze, a njest do njeho wjericze, hacz jeho runje nemidzicze, da budjecze so

weselicz snewureknenem a kraš-
nem Weseljom; Jan. 20, 29.

9. A Konz wascheje Wjery
dostacj, Duschow Sboznosj.

Rom. 6, 22.

10. Sa kotrejž Sboznosjju
su so pytali a sledžili Prophe-
tojo, kiž mot teje Nady su
wjesčjili, kotraž so wam do-
stacj je dyrbjała; Dan. 9, 24.

Łuf. 10, 24.

11. A su so wobhonili, na
kotry a na kajki Czaj by wuložil
ton Duch Krystuſowon, kiž we
nich bjesche, a kiž predy je wob-
swjjetil te Czerpjenja, kotrejž na
Krystuſa pschindž mjejachu, a
te Krašnosjje po tych šamych.

12. Kotrymž tež je sjewene;
dokelž woni niz jeno šebi ša-
mym, ale tež nam stem su
prijedowali, sčtož wam njetž je
pschিপowedane psches tych, kiž
wam to Evangelion su pschi-
powedali, psches šwjateho Du-
cha, šNebesž delje pokłaneho,
kotrejž tež cji Zandželjo poja-
daju woladacj.

13. Zehodla da wopasajcje
te ledžby wascheje Myšlje, budž-
cje strojbi, stajcje šwoju Nadžiju
zylje na tu Radu, kotraž wam
pschinesena je psches Sjewenje
Jesom Krysta; Łuf. 12, 35.

14. Jako Džeczi teje Po-
sklušnosjje neczincje tak, jako
predy šNewjedomnosju po ža-
dosjach czinili šje:

15. Ale jako ton, kiž was je
powołał a je šwjaty, budžcje
tež wy šweczi we wschjem wa-
schim Wobendženju.

16. Pschetož pišane steji:
Budžcje šweczi, pschetož ja šwym
šwjaty.

3 Mojs. 11, 44.

St. 19, 2. St. 20, 7.

17. A dokelž wy so ktemu
jako kBotzu wolacje, kiž bes
Poladanja na Parschonu šudži,
po kojždeho jeho Škutku; da
wedžcje wasche žiwenje tak do-
tko, hacž tudy pschebwyacje, we
Bojosji:

Łap. St. 10, 34.

18. A wjesze, so wy nešže
se sachodnem Šsljeborom aby
Šlotom wukupeni šwascheho
kniczomneho Wobendženja, ko-
trež mot Botzow bjesčcje na-
wukli;

1 Kor. 6, 20. St. 7, 23.

19. Ale stej drohej Krowju Kry-
sta, jako teho newinojsteho a ne-
šmasaneho Zehnečja.

1 Kor. 6, 20.

St. 7, 23. Šebr. 9, 14. Šjew. 1, 5.

20. Kiž predy wusnaty je,
džyli Šswjet bu šafoženy, šje-
wony paš je we tym njetžišchim
pošlenim Czaku wasche dla.

Rom. 16, 25. Eph. 1, 9.

21. Kotsiž wy psches njeho
wjericje do Boha, kiž jecho je
šbudžil mot Mrowon, a jemu
Krašnosž daš, so byšcje waschu
Wjeru a Nadžiju kBohu mjeli.

22. Da czincje šwoje Dushe
potziwe we Poklušnosji teje
Prawdy psches teho Duha,
kprawej bratrowskej Łubosji; a
mjejcje so bes šobu šczistej
Wurrobu jara wulzy lubo:

23. Jako kiž wy so šnowa šje
narodžili, niz se sachodneho, ale
šnesachodneho Ššymenja, psches
to žiwe Bože Šsłowo, kotrejž
wjeczjnje wostane.

24. Pšchetoz ščitko Ežjeto je jako Trawa, a ščitka cjlłoweczna Krasnosj jako trawna Kwjetka. Za Trawa swjadne, a Kwjetka wotpane; Jef. 40, 6. 7.

Jaf. 1, 10. 11. Pf. 102, 12.

25. Ale teho Knesa Ešłowo wostane do Bječnošsje. To je pak to Ešłowo, kotrej bes wami jako wešeke Pošełstwo je pšchipowedane. Jef. 40, 8.

Ton 2. Staw.

Wot Hamta tych Snowohonarodje-nych, teho runja tych Poddanow a Wotrocjow.

Tehodla wotpołożče ščitku Štošj, a ščitke Zebanje, a neprawe Wudawanje, a Sawišj, a scho ste Krcjenje; Rom. 6, 6. Eph. 4, 22. Kol. 3, 8. Hebr. 12, 1.

2. A požadajče to rošomne cjište Mloko Ešłowa Božeho, jako njete narodžene Dječjatka, so byščeje wy wot nieho pšchiberali; Hebr. 5, 13. Matth. 18, 3.

3. Jeli so sje wopytali, so ton Knes je dobrocziwy. Pf. 34, 9.

4. Kotremuž sje pšchischli, ja: ko žiwemu Kamenju, kiž wot Ešłowekow sacjišnenny, ale pola Boha je wušwoleny a drohi. Pf. 118, 22.

5. A tež wy, jako žiwe Kamenje, natwarcje šo, so byščeje duchomna Kežja byli, a swjate Mješništvo kwoprowanju duchomne Wopory, kotrej šo bychu Bohu spodobate, pšches Jesom Krysta. Rom. 12, 1.

6. Tehodla ma šo tež we Pišmi: Łaj, ja kladu we Zioni

wušwoleny drohi roščlony Kamen; a ščuž do njeho wjeri, nebudže Kjanibi pšchindž.

Jef. 28, 16. Rom. 9, 33.

7. Wam tehodla, kiž wjericje, je won krasny; tym Newjernym pak je won Kamen, kotryž čj Ežjeslojo šu sacjišli, a šo roščlony Kamen je šcjinil. Pf. 118, 22. Matth. 21, 42.

8. Ton Kamen Nastorka; a Škala Pohorschenja tym, kotriž šo wo Ešłowo storčja, dokeļ moni temu newjerja, na kotrej šchal sakoženi šu. Jef. 8, 14.

Łuf. 2, 34.

9. Wy pak sje ton wušwolesny Narod, to kralowške Mješništvo, swjaty Narod, Lud Dobycja, so byščeje wy pšchipowedali Pocjinki teho, kotryž was je powołał steje Čmy na šwoje džiwne Ešwjetlo.

Jef. 43, 20. 2 Mojš. 19, 6.

10. Kiž wy njedy Lud nebješčeje, njete pak sje Boži Lud, a kiž wy pšched Čjašom we Nadži nebješčeje, njete pak sje we Nadži. Ğof. 2, 23. Rom. 9, 25.

11. Łubi Bratsja, ja napominam was, jako Podrožnikow a Zusnikow: šdalujče šo čjelnych Łošctow, kiž napshečziwo Dušchi wojuju. Pf. 39, 14.

Rom. 13, 13.

12. A sadžerčje šo pjeknje bes Pohanami, tak, so bychu čji, kiž wot was Šte rycja, jako Štošnikow, džj was šdobnych Škutfow pošnaja, Boha we tem kwałili na ton Džen teho Domapptanja. Matth. 5, 16.

13. Tehodla budzjeje poddani schemu cziowstemu Wustajeniu, teho Knesa dla, nech je Kralej, jako temu Najwoschemu;

Rom. 13, 1-5. Lit. 3, 1.

14. Aby Sastojnikam, jako tym, kiz wot njeho poslani budza l'Weczenju na tych, kotsiz Ste czinja, Kwalbi pak tym, kotsiz Dobre czinja.

15. Pshetoz to je Boza Wola, so byszczje s'Derjeczinenjom satykali Huby tym nemudrym a newjedomnym ludzjom.

St. 3, 9.

16. Jako czi Frejni, a niz so byszczje Frejotu na Pshikrywanije Stoszje mjeli, ale jako czi Wotroczyj Bozi. 1 Kor. 7, 23.

17. Wopokazje Czesz kojzdemu. Lubujcje Bratrom. Wojcje so Boha. Czeszje Krala.

Rom. 12, 10. Pshisl. 24, 21.

18. Aby Wotroczyj, budzjeje poddani Knezim se woschej Bojoszu, niz jeno dobrim a mjernym, ale teiz skom. Lit. 2, 9.

19. Pshetoz to je Nada, dzj shtu Sswjedominja dla pschezjwo Bohu Kschindu sneše, a czerpi bes Winy.

20. Pshetoz kajfa je to Kwalba, dzj wy Stoszow dla Puficzjerpicje? Ale dzj wam Dobroty dla Ste czinja a wy to samo pscheczjerpicje, to je Nada pola Boha. St. 4, 14. Matth. 5, 10.

21. Pshetoz ktemu sje wy powolani, dokelz teiz Krystus sa nas czerpil je, wostajischi nam Wopisimo, so byszczje slijedzili sa jeho Stopami.

22. Kiz janeho Rjecha neje czinil, teiz so neje jane Zebanje we jeho Erczi namakato.

Jes. 53, 10. Jan. 8, 46.

23. Kiz sašo neswaresche, dzj swareny bje; a nerozesche, dzj czerpesche, ale won to poruczi temu, kotryj prawje sudzi.

Jes. 53, 8.

24. Kiz je nasche Riechi na swojim Ezieli sam woprowal na Drowi, so bychmy Rjecham wotemreli a Prawdoszi zivi byli, psches kotrehoz Rany wy sje sahojeni.

Jes. 53, 5. 6.

1 Jan. 3, 5.

25. Pshetoz wy bieszczje jako sabludzene Womy; nijt' pak sje wobroczeni l'Pastrej a Biskopej waschich Duschow.

Jes. 53, 7. Jan. 10, 12.

Ton 3. Staw.

Wot Hamta Mandjel'ich, Eczerpnojcie a Wobstajnojcie, Krystusoweho k'heli Stupenja, Eczjeny a Powoschenja.

Teje Runoszje, wy zony, budzjeje poddane swojim Muzam, so bychu teiz czi, kiz Estowu newierja, psches tajke Sadzerjenje tych zonom bes Estowa dobyczi byli, Eph. 5, 22. Kol. 3, 18.

2. Dzj woni woladaju wasche potzime Wobendjenje we Bojoszi.

3. Kotrychz Wuhotowanje nedyrbi swohnkac' bycz we Saspleczenju Kosom, we Napowschenju Skoteho, ani we Wobleczenju Drastow; 1 Tim. 2, 9.

4. Ale ton potajny wutrobnj Ezloweł, snesachodnym, sczichim

a spokojnym Duchom, to je
krajna Wjez psched Bohom.

Ps. 45, 14. Rom. 2, 29.

5. Pšchetoz tał ku so tejj
fastarstu te swjate žonste psch-
ne wuhotowale, kotrej k Bohu
swoju Nadziju mjejachu a swos-
jim Mužam poddane bjechu:

6. Kajž Sara Abrahamej
poslušna bjesche, a rjeasche
jemu Knes; kotrejj Džomki
wy sje, jeli so wy derje czinicze
a so niczo trasčicz nedacze.

1 Rojf. 18, 12.

7. Teje Kunosije, wy Mužo-
jo, bydźce pola nich s Rosomom,
a dajce žonstemu, jako stabsche-
mu Gratej, jeho Czješ, jako tejj
Ssobuherbam Nady teho žime-
nja, so bychu wasche Wodliwyo
fatornene nebyle. Kol. 3, 19.

8. Najposlesy pał, budźce
schitzy jenakeje Woblie bes šobu,
ščerplimi, jako Bratřja lubosni,
s Wutrobu šmilni a pschczel-
ni. Phil. 3, 16.

9. Resapłacjce Šloř se Što-
řu, aby Šswarenje se Šswa-
renjom; ale sa to požonujce, a
wjesze, so wy ktemu pomofani
sje, so byšcze to Požonowanie
herbowali. Rom. 12, 17.

1 Thess. 5, 15.

10. Pšchetoz schtuž ze žimwenje
lubowacž, a dobre Dny widzićž,
ron pojimaj šwoj Žasř, so by
Šleho neryčal, a šwoju Hubu,
so by neludała. Ps. 34, 13.

11. Neč won so wobroczi
wot Šleho, a neč Dobre czini;
neč won Mjera lada, a sa nim
honi. Is. 1, 16. 17.

12. Pšchetoz Woczi teho
Knesa ladatej na Prawyč, a
jeho Wuschy na jich Prořtwu;
to Wobleczo pał teho Knesa
lada na tych, kiž Šle czinja.

Ps. 33, 18.

13. A schtu je, kiž by wam
moł Šle czinicž, dyž wy sa
Dobrem stacz budźecze?

14. Haj hacž wy runje bršč-
cze Prawdosije dla czerpili, da
šcał sje šbožni. Nebojce so
pał psched jich Roženjom, a
nestračujce so. St. 2, 20.

Matth. 5, 10. Rom. 8, 17.

15. Ale šweczeje Boha teho
Knesa we šwojich Wutrobach.
Budźce pał pschezo hotowi
š Samolwenju kojždemu, kiž wot
was Šsłowo žada teje Nadzije
dla, kotraž we was je. Is. 8, 13.

16. A to czincze s Čžichosžu
a s Wojosžu, a mjejcze dobre
Šswjedomnje, so bychu czi, kiž
Šle wot was rycza, jako wot
Šlořnikow, k Hanibi pschščli,
so ku hanili wasche dobre Rho-
djenje we Krystuřu. Phil. 2, 12.

17. Pšchetoz lijepe je, jeli so
so Wozej Woli lubi, so wy
Dobroty dla czerpicze, dyžli
Šlořsje dla.

18. Pšchetoz tejj Krystus je
junu sa nasche Rjechi czerpił, ton
Prawy sa tych Reprawnych, so
by nas Bohu woprowal; a je
moreny po Čžjeli, ale šcał woži-
weny po Duchu. Rom. 5, 6.

Hebr. 9, 28.

19. We tym šamym je won
tejj tam šchol, a přjedował tom
Ducham we Žasřwi, St.

20. Kotsij tedym nemjerjachu, jako Boža Sczerpliwosj wočas kowasche Noachowym Czaju, dyž Kaszczj hotowachu; we kotrymž jich malo bjesche, to je, wošom Duschow, sšhowanych psches Wodu. Matth. 24, 37.

1 Mojs. 6, 18.

21. Kotraž tejš nas njett sbožnych czini we Ehczenizy, na tamnu podomnej, skotrejš so newotmuje Nerjad na Czjeli, ale so stane Sslub dobrego Sswjedomnja sBohom, psches to Horjestacjje Jesom Krysta,

Mark. 16, 16.

22. Rij je na Prawizy Bozej po tem, jako horjestpit je do Nebesj, a su jemu poddani Zandjeljo, a Woschnosjje, a Mozy. Ps. 110, 1. Eph. 1, 20.

Ton 4. Staw.

Wot Wujitka teho Kschija a Sczerpliwosjje we nim, a wot druhich Poczjntow.

Dokelž tehodla Krystus we Czjeli sa nas je czerpił, da budžcje tejš wy stej samej Myšlu wobroneni; pschetož shtuž na Czjeli czerpi, ton pschestane rjeschicž,

Phil. 2, 5.

2. So by mon dale, sčtož hiščcje sbotneho Czajka je we Czjeli, niž cłowškim Łoschtam, ale Bozej Woli, živi był.

2 Kor. 5, 15. Gal. 2, 20.

3. Pschetož dosj je, so wy we sachodnym Czaju teho Žiwenja czinili sje po Woli tych Pohanonow, jako sje kłodžili we Nespotymosji, we Žadosjach, we

Djanosji, we Žracju, we Wopisłtwi, a we rosnych Pschibojstwach. Eph. 4, 17. Lit. 3, 3.

4. Tehodla so jim zusa Wjezsda bocy, so wy snimi sobu ne bjezicje do tajkeho jich rjeschneho rosneho Nerjada, a hanja was.

5. Kotsij pał maju Wotmolwenje dawacz temu, kiž hotowy je sudžicž žiwnych a Mornowych.

2 Tim. 4, 1.

6. Pschetož tehodla je tejš Mornwym to Evangelion pschipowedane, so bychu sudženi byli po Człoweku na Czjeli, ale we Duchu Bohu živi byli.

7. Blisko pał je pschischoł Konž schitkich Wjezow.

1 Kor. 10, 11. 1 Jan. 2, 18.

8. Tehodla budžcje strosbi, a wachujcje kModlitwam. Psched schitkini Wjezami pał njeicje bes sobu šylnu Lubosj; pschetož ta Lubosj pschikryje Kjechow Rosmadu. Łuk. 21, 36. Pschisł. 10, 12.

9. Hospodujcje so radži bes sobu bes Morkotanja.

Rom. 12, 13. Hebr. 13, 2.

10. Sslužcje sebi jedyn druhemu stym Darom, kotryž kojždy dostal je, jako czi dobri Sastojnizy schelkej Nady Bozeje.

Rom. 12, 7. 8.

11. Rycjill shtu, nech ryczi jako Bože Słowa. Mali shtu kaju Sslužbu, nech słuži po tem Samoženju, kotrež Boh wudžjeli; so by we wschječ Wjezach Boh kwaleny był psches Jesom Krysta, kotremuž budž Cjesj a Mož wot Wječnosjje hacž do Wječnosjje. Hamen.

12. **Wy kubi, nech so wam nesda zusa Wjez bycz to Horjo,** kotrej so nad wami wopokasuje (pschetoz wono so wam stane k' Spytowanju) jako by was njeschto Zuseho nadeschlo.

13. **Alle kajz wy s' Krystusom czerpicje, tak weselece so, so wy tejj pschi Sjewenju jeho Krasnoszje so se Eradowanjom swe felicz budzjecje.** Matth. 5, 10.

Jak. 1, 2. Jap. St. 5, 41.

14. **Ebozni wy sje, dnj was hanja Krystusoweho Mena dla;** pschetoz ton Duch, kiz Duch teje Krasnoszje a Bozi je, wotpozjuje na was. Pola nich budze won haneny, ale pola was czeszjeny. Matth. 5, 11.

15. **Nech pak zady n wot was neczerpi jako Mordar, aby Paduch, aby Stosznik, aby tajki, kiz so do zusy ch Wjezow tyka.**

16. **Jeli so won pak czerpi jako Kscheszjan; da nech so nehanibuje, ale nech czeszi Boha, dnj jemu to je wotbudzene.** Jan. 21, 19.

17. **Pschetoz Czaj je, so so Esud spoczina wot Bojeho Doma. Dnj pak so wot nas spoczina; kajki da Konz budze stymi, kiz Bojemu Evangelionu newjerja?**

18. **A dnj ton Prawy liedom s' dzeryany budze, dje je so ton Besbozny a Rjeschnik pokasacz?** Pschist. 11, 31.

19. **Ehodla kofsz to czerpia po Bozej Woli, cji nech jemu, jako swjernemu Stworiczelej, swoje Duszje porucza we do brych Skutkach.**

Ton 5. Staw.

Wot Pschistuschnoszje tyn Staršich, teje Miodoszje, a schjeh Kscheszjanow sromabnje.

Tyn Staršich, kiz bes wami ku, napominam ja, kiz Esobu staršich s'ym, a Eswjek Krystusowych Ezerpenjom, kiz tejj tu Krasnosz, kotraj so sjewicz ma, sobu dostacz budu.

Łuk. 24, 48. Rom. 8, 17.

2. **Paszce to Stadlo Boze, kotrej pschi was je, a kedzibujcje na njo, niz nuczeni, ale s' dobrej Wolu, niz rosneho Dobytka dla, ale s'hotowej Wutrobu:**

3. **Niz jako byschcje knezeli na Wosadach, ale czincje so Snamjo teho Stadla.** 2 Kor. 1, 24.

4. **Da budzjecje wy (dnj so sjewicz budze ton Woschpastor) tu neswjadnu Kronu teje Czeszje dostacz.** Jef. 40, 11. 1 Pjetr. 1, 4.

5. **Eho runja, wy Mlodzi, budzjecje poddani Staršichim. Schitzy budzjecje jedyn druhemu poddani, a woblekajcje so Ponižnosz, pschetoz Boh napscheczimo steji Hordym, ale Ponižnym dawa won Nadu.**

Łuk. 1, 51. Jak. 4, 6.

6. **Ehodla ponižujcje so pod Božu moznu Ruku, so by won was pomoschil we swojim Czaju.** Jak. 4, 10.

7. **Schitku waschu Starosz czibcje na njeho, pschetoz won so sa was stara.** Ps. 55, 23.

Matth. 6, 25. Łuk. 12, 22.

8. **Budzjecje strosbi a wachujcje; pschetoz wasch Pscheczimnik, ton Czert, khodji wokolo jako**

rujazy Ław, a pyta, kohož by
pojrzał. Łuk. 21, 36. 1 Efeſ. 5, 6.

9. Temu ſtejcje napscheczjwo
twerdži we Wjeri: a wjeſje,
ſo runje te ſame Czепенja na
waſchich Bratrach, korsiž na
Szwjeczji ſu, ſo dokoneju.

Eph. 6, 12. 13.

10. Ton Boh pał ſcheje Na-
dy, kiž nas powołał je kſwojej
wjecznej Kraſnoſji we Krystuſu
Jeſuſu, ton budže waſ, kiž wy
miału Kwilu czerpicze, dohoto-
wacz, wobtwerdžicž, poſpłnicž
a ſaložicž.

St. 1, 6.

11. Temu ſamemu budž Czjeſj
a Mož wot Wjecznoſyje hač
do Wjecznoſyje. Hamen.

Konj 1 Liſta S. Pjetra.

12. Pſches waſcheho ſwjer-
neho Bratra Silwana (jako ſa
to mam) ſym ja wam ſtrotkim
piſał, ſo bych napominał a
wobſwjerſił, ſo to je ta prawa
Nada Boža, we kotrejž wy
ſtejcje.

13. Wam dadža wele Do-
breho prajicž czi, korsiž ſu ſwami
wuſwoleni we Bablyoſi a moj
Syn Markus.

14. Poſtrowcze ſo jedyn
druheho ſWokofhenjom teje
Lubosyje. Mier budž ſwami
ſchitkimi, kiž ſje we Krystuſu
Jeſuſu. Hamen. 1 Kor. 16, 20.
Prjeni Liſt Pjetrowy ſchitkim
piſany.

2 List S. Zapoſchtola Pjetra.

Ton 1. Staw.

Wot teje Wjern Płodnoſyje we dobrych
Stuffach, a wot Kwalby ſwjateho
Piſma.

Schimán Pjetr, Wotrocžk a
Zapoſchtol Jeſom Krysta, tym,
korsiž snami runje tu drohu Wje-
ru dostali ſu po tej Prawdoſji,
kotrž dawa naſch Boh a ton
Sbožnik Jeſus Krystus.

Rom. 1, 12.

2. Nada a Mier pſchisporaj
ſo wam pſches to Poſnacžje
Bože, a Jeſom Krysta, naſcheho
Kneſa.

Rom. 1, 7.

3. Dokelž nam wot jeho Bo-
žeje Možn ſchitko, ſchtož kŽiw-
nju a kŒlužbi Božej ſluſcha,
date je pſches to Poſnacžje teho,

kiž nas je powołał pſches ſwoju
Kraſnoſj a Mož; 1 Pjetr. 2, 9.

4. Da nam te drohe a naj-
weſſche Œluby date ſu, ſo
byſchcže wy pſches te ſame do-
ſtojni byli teho bojſſeho Pſchi-
rodženja, jeli ſo cžekneče tom
ſtaženym Woſchtam na Szwjeczji.

5. Tchowla wazęže ſchitku
Prozu na to, ſo byſchcže pſchi-
tožili kſwojej Wjeri Poczink,
a kPoczinku Mudroſj,

6. A kMudroſji Œdžeržlimoſj,
a kŒdžeržlimoſji Œčzerplimoſj,
a kŒčzerplimoſji Bohaboa-
ſnoſj,

7. A kBohabojaſnoſji bratſku
Luboſj, kbratſkej Luboſji pał Lu-
boſj kſchitkim Œzłowekam.

1 Efeſ. 3, 12.

8. Pšchetoj dyž to spolnej Mjeru pola was je, nebudže wono was liemich a nepłodnych wostajicj na Posnaczu nascheho Knesa Jezom Krysta. Lit. 3, 14.

9. Schtuž pač to nima: ton je ślepy a maša sRukomaj, a śapomni teho Wucziszenja swojich starych Rjechow.

1 Jan. 2, 9. 11.

10. Tehodla, lubi Bratsja, prozujcje śo wele wjazp, śo byschcje wasche Powoľanje a Wuswoľenje twerde cjinili. Pšchetoj dyž wy to cjinicje, da nebudže cje wy śo nidy storczičj.

Hebr. 3, 14.

11. A tač budže wam bohačje podate to Nuzsajndjenje do reho wječneho Kralestwa nascheho Knesa a Sbožnika Jezom Krysta.

12. Tehodla nochju pšhestacj, was stajnje teho Dopomnicj; hač wy je runje wiefje, a śe pośylneni wtej njetziškej Prawdji.

Rom. 15, 14. 15.

13. Pšchetoj ja mam śa sprawne, tač doľho hač tudy we tej Hjecji śym, śo bych was sbudził sNapominanjom.

14. Dokelž mjem, śo ja storo śwoju Hjetu wotpoľozicj dyrbu, jako mi tejš nasch Knes Jezus Krystus śjewil je. Jan. 21, 18. 19.

15. Ja pač śwjeru na tem budu, śo byschcje wy po mojim Wukhodji stajnje mjeli śo teho Dopomnicj.

16. Pšchetoj my nejšmy śa ľeśnymi Basniczkami śchli, jako my wam wupowedžili śmy tu

Woz a Pšchetod nascheho Knesa Jezom Krysta; ale my śmy śnaśchimaj Wocjomaj jeho Kraśnosj widžili. 1 Kor. 1, 17. St. 2, 1. 4.

17. Pšchetoj won je wot Boha Worza Čješ a Kwalbu doľtač, pšches Łoś, kotryž śo ěnjemu śta wot wulkeje Kraśnosje stajim Waschnjom: To je moj luby Śsyn, na kotrymž ja dobre Spodobanje mam. Matth. 17, 5. Mark. 9, 7. Łuf. 9, 35. Matth. 3, 17.

18. A ton Łoś śmy my ślyścheli, śo śo sMebeš śta, jako my śnim bjechmy na tej śwjatej Hori.

19. A my manny moźniśche prophetiśe Śśłowo; a wy na tem derje cjinicje, śo na njo ľedžbujecje, jako na Śswjezu, kotraž śo we cjiemnym Kucji śwojecji, hač by śo Džen saświťtaľ a jutrna Wjeśda śhadžala we waschich Wutrobach.

Pf. 119, 105.

20. Wy pač dyrbicje to najpředny wędzičj, śo žane prophetiśe Wiśimo śo neda po śamych cźłowśkich Wyśłach wutožicj.

2 Tim. 3, 16. Rom. 12, 7.

21. Pšchetoj to prophetiśe Śśłowo neje saśtarśku po cźłowśkej Woli wurpcjane; ale cji śwecji Boži ěudžo śu rycjeli nas nucženi wot śwjateho Duha.

Ton 2. Staw.

Wot falśchnych Wucjerjow, jich Śchrafy a Sawedženja.

Bjechu pač tejš falśchni Propheťtojo beś ěudom; jako tejš beś wami budža falśchni Wucjerjo,

Kotfiż budźa stradju podtyfcaj
szkodne Rezarstwa, dofelż sapru
teho Knesa, kiz jich wukupit je,
a sami febi pschwalja nahle
Skazenje.

1 Tim. 4, 1.

2. A jich wele budze sa nimi
hicz do Skazenja; psches ko-
trychż Schczeska teje Prawdy
budze hanena.

2 Tim. 4, 3. 4.

3. A woni budźa psches Ła-
komstwo sjebarškimi Słowami
wo was wikowacj. To Sata-
manstwo pať, kotreż jim dawno
wotkudzene je, so nekomdži, a
jich Skazenje nedrjema.

5 Mojs. 32, 35.

4. Pschetoz dny Boh tych
Zandzelow, kiz su srieschili, neje
pschepuschkil, ale je jich sRecza-
sami teje Czjemnosyje do Helje
sastorczil, a jich podaf, so bychu
kEsudu sshowani byli;

Jan. 8, 44.

5. A neje lutowaf prienscheho
Eswjeta, ale sshowa Moa Prje-
daria Prawdosyje, sameho wo-
simeho, a pschivedze Eijenzu na
Eswjet tych Besbożnych;

1 Mojs. 7, 7. St. 8, 1.

6. A je te Mjesta Sodom
a Gomorru kDopelej scjinil,
pschewroczil a wutupil, a stem
Enamjo postajil tym, kotfiż Ste-
cjinicz jedźa;

1 Mojs. 19, 24.

7. A teho podtkocjenego pra-
weho Łota je stych Skofznikow
jich nepotziweho Towarstwa wu-
tornol:

8. Pschetoz dofelż tu ton Pra-
w, kiz bes nimi bydleše, jedyn
Djen jako drubi jich neprawo
Skutki widzicz a klyschecz dny:

besche, rudzische to jeho prawou
Duschu. Pf. 119, 158. Ez. 9, 4.

9. Pschetoz ton Knes wie
Bohobożnych se Spytowanja
wumoz, Neprawych pať sHo-
wacz kšudnemu Dnju, so bychu
czwilowani byli;

1 Kor. 10, 13.

10. A najwjazn tych, kotfiż
sCzjelom we Żadosji teje Rezi-
stosyje khodzja a Woschnoz sa-
zypja, su krobli, safakti, so niczo
neboja te Kraśnosyje hanicz;

11. Dzeż schaf czi Zandzeljo,
kiz wetschu Esylnoz a Dno;
maju, nesnešu pscheczjwo febi
to hanibne Esudjenje psched
tym Knesom.

12. Ale tamni su jako te ne-
rosomne Skoczata, kotreż su
po Pschirodzeniu pldzene kŁo-
wenju a kSarjesanju; tak woni
to hanja, schtoż nerosemja, a
budźa we swojim Hinenju sa-
hinucz;

Jer. 12, 3.

13. A tu Sdu teje Nepraw-
dosyje wotnosyecz. Woni to
dzerza sa Najlepsche, dny so
Djen jako Djen moza kormicz;
ale Wopluff su a Haniba, dofelż
so derje maju pschi swojim Je-
banju, a kobu kwasuja swami:

14. Maju Woczi polnej Man-
dzelstwa Łamanja, nedadźa febi
Njechi wobaracz, wabja kfebi
te newobstajne Dusche, maju
Wutrobu wuwuczenu we Ła-
komstwi, su pokleczi Ludzo.;

15. Wostajiwski prawu
Schczesku su so sabludzili; Ho-
dźa pať po Duczju Balaam, Bo-
soroweho Esyna, kotremuz so
lubesche Sda teje Neprawdosyje;

16. Bu pak domedženy swo-
jeho Pšhestupenja, pšchetoz ta
njema Wosliža, na kotrejz
jwšdžesche, ryczesche sczłoweczny
Łoſom a wobarasche teho Pro-
phety Tornoſzi. 4 Mojs. 22, 28.

17. Woni ſu Studnje bes
Wody, a Wroczelje wot Wi-
chora wokoło honene: kotrymž
ta cziemna Czma do Wjeczno-
ſzje ſchowana je.

18. Pšchetoz woni rycza na-
dute a proſne Słowa; a ſawe-
dža we czjelnych Łoſchtach, haj
we Repozjwoszi tych ſamych,
kotsiž woprawdži czekli bjechu
wot tych, kiž we Bludži kłodža;
Pf. 17, 10.

19. A polubja jim Frejotu,
kiž ſchał ſami ſkajeni Wotrocžy
ſu. Pšchetoz wot kohož ſchtu je
pšchewinenny, temu je won teiž
ſa Wotrocžka. Jan. 8, 34.

Rom. 6, 6.

20. Szuli pak czi, kiž wojschli
ſu ſ Nerjada teho Szwjeta
pšches to Poſnaczije teho Kneſa a
Sbožnika Jeſom Krysta, ſnowo
ſažo we tem wjaſnuli, a budža
pšchemoženi, taž, ſo wuljež ne-
moža; da je ſo ſnuni to Poſlene
horiſche ſczinito, dožli Prjensche
bjesche. Matth. 12, 45.

Hebr. 6, 4-7.

21. Pšchetoz ljepe by jim
było, ſo bychu nidy nepoſnali
Pucž teje Prawdoſzje, dožli ſo
jon poſnaju, a ſo wrocža wot
ſwjateje Pšchikaſnje, kotraž jim
data je. Łuf. 12, 47. 48.

22. Stalo ſo jim je, ſchtož ſo
bewač we prawem Pšchikłowi

ryczi: Dož žere ſažo, ſchtož je
wublač; a Szwinjo wala ſo
po Kupeli ſažo we Błoczi.

Pšchikł. 26, 11.

Ton 3. Staw.

Wot poſlenich Czajow, Krystuſkowneho
Pšchichoda, a doſtojnego Pšchihots-
wanja knjemu.

To je hižom drugi liſt, kotryž
wam piſchu, wy Łubi, we kotry-
majž ja ſ Dopomnjenjom ſbu-
džu waſchu ſprawnu Wyſi,

St. 1, 13.

2. So byſcže ſpominali na
te Słowa, kotrejž wam ſu
pšchpowedane wot tych ſwja-
tych Prophetow, a na naſchu
Wuczbu, kiž my ſmy Zapo-
ſchtoli teho Kneſa a Sbožnika.

3. A to wy dyrbicze najpredy
wedžicž, ſo we tych poſlenich
Dnjach pšchindž budža Wu-
ſmjemyž, kiž budža po ſwojich
Łoſchtach kłodžicž, 1 Tim. 4, 1.

2 Tim. 3, 1-5. Matth. 24, 4.

4. A reknucž: Dže je ton
Słub jeho Pšchichoda? Pšche-
tož wot teho Czaja, jažo
Wotžojo wuſnuli ſu, wostane
ſchitko taž, kaž było je wot
Spoczatka teho Stworenja.

Jeſ. 5, 19.

5. Ale Szamopaſchnoſzje
dla nochzedža wedžicž, ſo te
Nedeža ſaſtarſku teiž bjechu, a
ta Semja, kiž ſ Wody a pšches
Wodu je wobitała pšches Bože
Słowo;

6. Da ſchał pšches te ſame
tamny Szwjat ſlijenzu je po-
tepeny a ſkajeny. 1 Mojs. 7, 1-

7. Ale njetziſche Nebeska a Semja budža psches jeho Esstwo wotkožene a k Bohenjju ſhowane na ton Džen teho Esuda a Satamanſtwa bes: božnyh Ludži.

8. To jene paſ nočju, so by wam potajene bylo, wy Najlubschi, so Jedyn Džen psched tym Knesom je jako Tausent liet, a Tausent liet jako Jedyn Džen.

9. Ton Knes so se Esclubom nekondži, jako njekotſi to sa Romdjenje maju; ale won ma Ezerpenje snami, a nečje, so by ſchtu ſhubeny byl, ale so by so koždy k Pokuczi wobrocil.

Hab. 2, 3. Ez. 18, 23.

10. Teho Knesa Džen paſ budže pschindž jako Naduch we Nozju, na kotrymž Nebeska ſajndž budža swulkim Kopotom, Helementy paſ budža psched Hjezu so roſeſchrjecz; a Semja a te Wjezj, kiž we nej su, budža so spalicz. Łuf. 12, 39. 1 Ehes. 5, 2. 3. Ejew. 3, 3. St. 16, 15.

2 Pietr. 3, 7. Łuf. 21, 33.

11. Džj tehodla to ſchitko ma roſendž, da dyrbicje wy hotowi budž se ſwojarem Živenjom a sbohaboſasnem Waſchnjom,

12. So byſčicje čakali a kwatali k Wschichodej teho Bo: jeho Dnja, na kotrymž Nebeska so psches Bohen rospuſčiciz a Helementy psched Hjezu so roſeſchrjecz budža.

13. Wy paſ po jeho Esclubi čakamy na nowe Nebeska a na nowu Semju, we kotrychž Prawdosj pschebowa. Ief. 65, 17.

St. 66, 22. Ejew. 21, 1.

14. Tehodla, moji Najlubschi, dokelž wy na to čakacz macje; da budžicje ſwojeru na tem, so byſčicje wy psched nimesmasani a bes Haniby namasani byli we Džeri.

1 Ehes. 3, 13. 1 Kor. 1, 8.

15. A mjeicje tu Ečjerpliwosž nascheho Knesa sa ſwoju Sbožnosž; kajž tež nasch luby Brate Pawol po tej Mudroszi, kotraž jemu data je, wam je piſal.

Rom. 2, 4. 1 Pietr. 3, 20.

16. Kajž won tež we wschjeh ſwojich Listach wot teho ryczi, we kotrychž su njekotre Wjezj ečješke krosemenju, kotrež, jako tež te druge Piſma, čji Reswuczeni a Newobstajni pschewobrocza kſamemu ſwojemu Satamanſtwa.

17. Wy paſ, moji Najlubschi, dokelž to predy wjeſie, da la dajcje so, so byſčicje wy, do Wluda tych nesbožnyh Ludži hobu čjeneni, newupanuli se ſwojej Wobstajnosije.

Mark. 13, 5. 9. 33.

18. Ale roſje we Nadži a Poſnaczu nascheho Knesa a Sbožnika Jesom Kresta. Te: mu kamemu budž Eješ; njek hacž do wječneho Čjaſa. Hamen.

1 List S. Japosztola Jana.

Ton 1. Staw.

Wot Krystusowej Parschony, jeho sje-
weneho Słowa, a wjernei Potuty.

Schtož wot Epoczatka bje, schtož smy slyšeli, schtož snaschimaj Wozjomaj smy widžili, schtož my woladowali smy, a schtož naschei Kruzny womašatej stei, wot Słowa teho Žiwjenja;

Jan. 1, 1. Et. 1, 14.

2. (A to Žiwjenje je šo sjewito, a my smy widžili, a šwjetšimy, a pschipowedamy wam tu to wječnje Žiwjenje, kotrež bje pola Wotza, a nam šo sjewito je.)

Jan. 1, 4. Et. 1, 1.

3. Schtož smy widžili a slyšeli, to my wam pschipowedamy, šo byščeje teiž wy snami Towarstwo mjeli; a nasche Towarstwo pač byšo s Wotžom, a s jeho Ssynom, Jesom Krystusom.

4. A to wam pišchemy, šo by wascha Weseleš, pošna byša.

Jan. 15, 11.

5. A to je to Pschipowedanje, kotrež wot njeho slyšeli smy, a wam pschipowedanny, šo Boh Šswjetko je, a šo žana Ezjemnosž we nim neje.

Jan. 8, 12.

6. Jeli šo my prajimy, šo my Towarstwo snim mamy, kłodžimy pač po Ezmi, da my kžemy a nečžinimy Prawdu.

7. Jeli šo pač we Šswjetli kłodžimy, jako won we Šswjetli je; da mamy my Towarstwo beš šobu; a ta Krej Jesom

Krysta, jeho Ssyna, wučžiši nas wot šchitkeho Kječa.

Hebr. 9, 14. Ejew. 1, 5.

8. Jeli šo prajimy, šo žaneho Kječa nimamy, šawedžemy šo šami, a Prawda we nas neje.

Pschist. 20, 9.

9. Jeli šo my pač nasche Kječi wušnajemy, da je won šwjetšny a prawy, šo nam te Kječi wodawa, a wučžiši nas wot šchitkeje Neprawdošje.

Pschist. 28, 13. 1 Eheff. 5, 24.

10. Jeli šo prajimy, šo neš smy šrješčili, da jeho ša Kharja ščžinimy, a jeho Ssłowo we nas neje.

Ton 2. Staw.

Wot teho Kšhešžjanstwa Grunta, na cžim je kpošnacju, we cžim wobšteji, wot jeho Konža, Kepschecjelow a Šdžerženja.

Moje Džieczatka, to wam pišču, šo byščeje nerješčili. A jeli ščtu by šrješčil; da mamy Kycžnika pola Wotza, Jesom Krysta, kž je prawy.

Rom. 8, 24.

Hebr. 7, 25. Et. 9, 24.

2. A ton šamy je to Šjednanje ša nasche Kječi, niž jeno pač ša te nasche, ale teiž ša teho žykeho Šswjeta.

Kol. 1, 20.

3. A na tem wjemy, šo my jeho šnajemy: jeli šo my jeho Kasnje džeržimy.

4. Ščruž praji, ja jeho snasžuju, a nedžerži jeho Kasnje, ton je Khar, a we tajkim žana Wjernošž neje.

cjini, je pravo, runje jako won prawy je.

Et. 2, 29.

8. Sztuż Rjech cjini, je sCzerta: pschetoz Czert srieschi wot Spoczatka. Na to je so sjewil Esyn Bozi, so by won te czertowske Skutki kasyt.

Jan. 8, 44. 1 Mojs. 3, 15.

9. Sztuż sBoha so je narodzil, neczini Rjech, pschetoz jeho Esymjo pschi nim wostane a nemoze srieschicz, dokelz won sBoha je narodzjeny.

10. Steho je posnacj, kotre su Boze Djieczzi a czertowske Djieczzi, sztuż Prawdosj, neczini, neje wot Boha; a tejj, kotryj nelubuje swojeho Bratra.

11. Pschetoz to je to Pogelstwo, kotrej sje slyscheli wot Spoczatka, so my so bes sobu lubowacz mamy.

Jan. 13, 34.

Et. 15, 12.

12. Niz jako Rain, kiz wot teho Steho bjesche, a sabi swojeho Bratra. A czohodla won jeho sabi? So jeho Skutki'ste bjechu, a jeho Bratra prawe.

1 Mojs. 4, 8.

13. Medzimajcze so, moji Bratsja, dyj Eswjat was hidzi.

Matth. 5, 11. Jan. 15, 18.

14. Wty wjemy, so my se Esmercje kZiwenju pschischli smy; pschetoz my lubujemy Bratrow. Sztuż Bratra nelubuje, ton wostane we Esmercji.

Et. 2, 11. 3 Mojs. 19, 17.

15. Sztuż swojeho Bratra hidzi, ton je Mordar; a my wjesze, so Mordar nima wjeczne Ziwenje tak, so by pschi nim

wostato. Et. 2, 9. 11. Matth. 5, 21. 22.

16. Na tem smy my posnali tu Lubosj, so won swoje Ziwenje sa nas wostajil je. A my tejj dyrbinmy swoje Ziwenje sa Bratrow wostajicz.

Jan. 15, 13.

17. Dnyj pak njehto teho Eswjeta Kubla ma, a widzi swojeho Bratra w Rusj, a sankne swoju Wutrobu psched nim; kaha wostane Lubosj, Boza we nim?

18. Moje Djieczatka, nelubujmy se Esłowami, ani sZaslykom, ale se Skutkom a woprawdji.

Jan. 1, 22. Et. 2, 15.

19. A na tem my posnajemy, so my sPrawdy smy, a mozemy psched nim nasche Wutroby spokojeć,

20. Tak, jeli so nascha Wutroba nas satama, so Boh wetschi je dnyj nascha Wutroba, a posnaje schitke Wjezz.

21. Wty Najlubschy, jeli so nascha Wutroba nas nesatama: da mamy Kroblosj kBohu.

Et. 2, 28.

22. A schtoz proghnym, budzemy wot njeho wsacz, pschetoz my dzerzimy jeho Kasnje; a czinimy, schtoz psched nim je spodobne.

Matth. 11, 24.

23. A to je jeho Pschikasnja, so bychmy wjerili do teho Wena jeho Esyna Jesom Krysta, a so bes sobu lubowali, jako won nam Pschikasnju dal je;

Jan. 6, 29. Matth. 12, 31.

24. A schtuż jeho Pschikasnje dzerzi: ton wostane we nim, a

won we nim. A na tem my
posnajemy, so won we nas wo-
stane, na tem Duchu, kotrehož
won nam dat je. Jan. 14, 23.

1 Jan. 4, 13. Rom. 8, 9.

Ton 4. Stav.

Wot Spytovanja falschnych Wucje-
rjom, a Smucjowania Lubosjje
Bohu a Blischemu.

Wy kubi, newjercje Kojzdemu
Duchu; ale spyrajcje tych Du-
chow, hacj ku wot Boha; psche-
tož wele falschnych Prophetow
je wojschlo do Sswjeta.

Jer. 14, 14. 1 Eheff. 5, 21.

2. Na tem macje wy Ducha
Bozeho posnacj: Kojzdy Duch,
kij posnaje, so Jezus Krystus
we Czjeli pschischot je, ton je
wot Boha. 1 Kor. 12, 3.

3. A kojzdy Duch, kij nepo-
snaje, so Jezus Krystus je we
Czjeli pschischot, ton neje wot
Boha. A to je ton Duch teho
Krystusoweho Pscheczimnika,
wot kotrehož sje klyscheli, so
pschindj budje, a je njetk hijom
na Sswjecji. St. 2, 18. 22.

4. Djjecjatka, wy sje wot
Boha, a sje tanmych pschewi-
nule; pschetož, kij we was je,
je wele werschi, dyzli ton, kij
na Sswjecji je. 2 Kral. 6, 16.

5. Woni su se Sswjeta:
tehodla rocza woni wot Sswje-
ta, a Sswjet jich klyscheli.

6. Wy smy wot Boha: a
schtuž Boha posnaje, ton nas
klyscheli; kotryž wot Boha neje,
ton nas neklyscheli. Na tem my
posnajemy Ducha teje Prawdy,
a Ducha teho Bluda. Jan. 8, 47.

7. Wy Najlubski, lubujmy
so bes sobu, pschetož ta Lubosj
je wot Boha; a schtuž lubuje,
ton je wot Boha narodženy a
snaje Boha. Jan. 8, 42.

8. Schtuž nelubuje, ton ne-
snaje Boha; pschetož Boh je
Lubosj.

9. Na tem je so sjerwila ta
Lubosj, Boža knam, so Boh
kwojeho jeniczkeho narodženeho
Ssyna je do Sswjeta pošlat,
so bychmy psches njeho živi byli.
Jan. 3, 16.

10. We tem wobsteji ta Lu-
bosj: niz so my Boha lubowali
smy; ale so won nas je lubował,
a pošlat kwojeho Ssyna, so by
Sjednanje byl sa nasche Rjechi.

11. Wy Najlubski, je nas
Boh tak lubował; da so tejj
my bes sobu lubowacz mamy.
Matth. 18, 33. Jan. 15, 12. 13.

12. Nichto nidy neje Boha
widzil. Dyž my so pač bes sobu
lubujemy: da wostane Boh we
nas, a jeho Lubosj je dopelnena
we nas. Jan. 1, 18. 1 Tim. 6, 16.

13. Na tem posnajemy, so
my we nim wostanemy, a won
we nas, so won nam wot swo-
jeho Ducha dat je.

14. A my smy widžili a
kwojestsmy, so ton Wortj teho
Ssyna je pošlat, so by Wu-
možnik teho Sswjeta byl.

15. Schtuž tehodla posnaje,
so Jezus Boži Ssyn je, we
tym wostane Boh, a won we
Bosy. St. 5, 5.

16. A my smy posnali a wjerili
tu Lubosj, kotruž Boh knam ma.

Boh je Luboš; a sčtuž we Luboški mostane, ton mostane we Boso, a Boh we nim. Sčt. 8.

17. Na tem šo ta Luboš, do-
konja pola nas, so my bčhmy
Domjerenje mjeli na sudnym
Dnju; pschetoz kajž won je, tač
tež my šmy na tutym Šswjeczj.

St. 2, 28. St. 3, 21.

18. Bojsož neje we Luboški,
ale dokonjana Luboš wumeta tu
Bojsož wohn; pschetoz ta Bojsož
ma Czwilu. Sčtuž šo pak boji,
ton neje dokonjany we Luboški.

19. Lubujmy my jeho, dokelž
won nas predy je lubowal.

Sčt. 10.

20. Dnž sčtu rekne: Ja lu-
bujju Boha; a hidži šwojeho
Bratra, ton je Rhar. Pschetoz
sčtuž šwojeho Bratra nelubuje,
kotrehož won widži; kak može
ton Boha lubowacj, kotrehož
won newidži?

St. 2, 4. 11.

21. A tu Pschikasnju mamy
my wot njeho, so ton, kiž Boha
lubuje, tež šwojeho Bratra lu-
bowacj dyrbi.

Mark. 12, 31.

Jan. 13, 34. St. 15, 12.

Ton 5. Staw.

Wot praveje Wjern, jeje Možy, Woda
a Wšebnosšje.

Rojždy, kiž mjeri, so Jesus je
Kryštus, ton je šo wot Boha
narodžil. A kojždy, kiž teho lu-
bujje, kiž jeho je porodžil, ton
tež teho lubuje, kiž šo wot njeho
je narodžil.

Jan. 1, 12. 13.

2. Na tem posnajemy, so my
Bože Djeczki lubujemy, dnž my
Boha lubujemy, a jeho Kasnje
rjimy.

St. 3, 19.

3. Pschetoz to je Luboš; Bo-
hu, so my jeho Kasnje djeržimy;
a jeho Kasnje nejšu cjesške.

Jan. 14, 23. 21. Matth. 11, 30.

4. Pschetoz šchirko, sčtož šo
wot Boha je narodžilo, psche-
wine Šswjet; a našča Wjera
je to Dobncyje, kotraž Šswjet
je pscheminuka.

Jan. 16, 33.

5. Sčtu je, kiž Šswjet psche-
wine, kiba ton, kiž mjeri, šo
Jesus Šsyn Boži je?

St. 4, 4. 1 Kor. 15, 57.

6. Ton je ton šamy, kiž pschis-
dže šWodu a šKrwju, Jesus
Kryštus, niž šWodu šamej, ale
šWodu, a šKrwju. A ton
Duch je, kotraž šwjetsi, dokelž
Duch Wjernoš je.

Jan. 19, 34. 35.

7. Pschetoz cžjo šu, kotšj
šwjetsija we Nebesach: ton
Wotž, to Šsłowo, a ton
šwjaty Duch; a cži cžjo šu
Žene.

Matth. 28, 19. M. 33, 6.

8. A cži šu, kiž šwjetsija na
Šemi: Duch, a Woda, a Krej;
a te cži šu na Žene.

9. Dnž my cžloweste Šswjet-
senje horje wosimemy, da je Bože
Šswjetsenje wetsche; pschetoz
Bože Šswjetsenje je to, sčtož
won šwjetsil je wot šwojeho
Šsyna.

Jan. 8, 17.

10. Sčtuž mjeri do teho Šsyna
na Božeho, ton ma to Šswjet-
senje šam pschi šebi. Sčtuž
Bohu newjeri, ton cžini jeho
šharej; pschetoz won newjeri
temu Šswjetsenju, kotraž Boh
šwjetsi wot šwojeho Šsyna.

Rom. 8, 16. Jan. 3, 36.

11. A to je to **S**mwjetsenje, so nam **B**oh wječne **Ž**ivenje je dal, a to **š**amo **Ž**ivenje je we jeho **S**synu. Jan. 1, 4.

12. **S**chruž ma **S**syna **B**ožeho, ton ma to **Ž**ivenje; schruž nima **S**syna **B**ožeho, ton nima to **Ž**ivenje.

13. To **š**amo **š**ym ja wam pišak, kiž wy mjerice do teho **M**ena teho **S**syna **B**ožeho, so byschče wędzili, so wječne **Ž**ivenje mačje, a so byschče mjerili do teho **M**ena teho **S**syna **B**ožeho.

14. A to je ta **N**adžija, kotruž my knjemu mamu, jeli so psche czo prošymy po jeho **W**oli, so won nas wušłyschi.

Et. 3, 21. Hebr. 4, 16.

15. A dyž my wjemy, so won nas wušłyschi, psche czož my prošymy, da tejj wjemy, so my tu **P**rostrwu mamu, kotruž my wot njeho **š**my prošli.

16. **S**chruž widzi, so jeho **B**ratr srieschi **R**ječ, niž **š**merczi: ton meže prošecž; da budže won dacz to **Ž**ivenje tym, kiž sriescha niž **š**merczi. Psche-

Konj 1 Lista S. Jana.

tož **R**ječ je **š**merczi: sa ton nepraju ja, so by schtu prošli. Matth. 12, 31.

17. **S**chitka **N**eprawdosi je **R**ječ; a njekotry **R**ječ neje **š**merczi. Et. 3, 4.

18. **M**y wjemy, so, schruž so wot **B**oha je narodzil, ton nerjeschi; ale schruž so wot **B**oha je narodzil, ton so **š**am sakhowa; a ton **S**ly so jeho dotknych nebudže. Et. 3, 9. 2 Thess. 3, 3.

19. **M**y wjemy, so my wot **B**oha **š**my; ale ton wly **S**mwjet leži we **S**tem.

20. **M**y wjemy pak, so **S**syn **B**oži je pschischol, a je nam **M**yšl dal, so bychmy teho **W**jerneho posnali, a my **š**my we tym **W**jernym, we jeho **S**syni **J**esom **K**rystuku. Ton **š**amy je ton wjerny **B**oh, a to wječne **Ž**ivenje. Rom. 9, 5.

1 Tim. 3, 16. Hebr. 1, 8.

21. **D**ječjatka, kadajče so tych **P**schibohow. Hamen.

2 Rojs. 20, 3.

Smwjateho **J**ana prjeni **L**ist, kiž schitkim je pišany.

2 List swjateho Jana.

Schpihel bohobojasnej **ž**ony. Ton **S**tarschi, tej wuswolenej **K**neni a jeje **D**ječjom, kotrychž ja prawje lubo mam, niž pak jeno ja **š**am, ale tejj schitzy, kiž **š**u tu **W**jernosž posnali;

3 Jan. Scht. 1. 1 Tim. 2, 4.

2. **T**eje **W**jernosžje dla, kotraž we nas mostane, a snami budže do **W**ječnosžje.

3. **B**udž swami **N**ada, **S**milnosž a **W**jer wot **B**oha teho **W**otča, a wot teho **K**nesa **J**esom **K**rysta, teho **S**syna teho **W**otča, we **P**rawdži a **L**ubosži. 1 Tim. 1, 2.

4. **J**a **š**ym so jara sweselit, so **š**ym namakal beš twojimi **D**ječjami njekotrych, kiž po **W**jernosži **h**odža: kaj r--

Vščikasnju vot teho Botja
fmy dostali.

5. A njetk prošcu cje, Kneni;
a czi nepišcu jako novu Vščikasnju, ale kotruž my fmy mjeli
vot Spoczatka: so bychmy so
beš fobu lubovali. Mark. 12, 31.

6. A to je ta Luboš, so my
bychmy khodzili po jeho Kasni.
A to je ta Kasnja, jako my
fšošcheli sje vot Spoczatka, so
byschcje we tej samej khodzili.

1 Jan. 5, 3.

7. Vščerož wele Sawednikom
je do Sswjeta pschischlo, kotsiz
nepošnaju Jesom Krysta, so won
we Ejjeli je pschischol. To je ton
Sawednik a Krystušowy Vščer-
czionik. Matth. 24, 5. 24.

1 Jan. 2, 18.

8. Ladajcje sami so, so bych-
my neskafyli, sčtož fmy djekali,
ale potnu Sdu dostali.

Gal. 3, 4. Hebr. 10, 32.

Konj 2 Lista E. Jana.

9. Sčtuž pschestupi, a navor-
stane we Krystušowej Wuczbi,
ton žaneho Boha nima; sčtuž
we Krystušowej Wuczbi wosta-
ne, ton ma wobegu, teho Botja
a tež teho Ssyna. 1 Jan. 2, 22. 23.

10. Želi so sčtu kwam pschim-
dže, a nepschineše tu Wuczbu,
teho nebercže do Kejjie, ani ne-
prajcže jemu Pomhaj Boh.

2 Eeff. 3, 6.

11. Vščerož sčtuž jemu Pom-
haj Boh reknje, ton so stowar-
schuje sjeho slymi Skurkami.

12. Ja bych wam wele miel
pišacz, ale ja to s Paperu a
s Tintu nejšym žol czinič; na-
dziju so pač kwam pschindž a
se Kta do Kta swami ryczej, so
by nascha Wefekoš, dopelnena
byla.

3 Jan. Sčt. 13.

13. Te Djjeczi tvojeje Sčotry,
teje Wuswoleneje, dadža czi wele
Dobrego powedžicž. Hamen.

3 List swjateho Jana.

Kwalba teho Poczinka, dyž sčtu rad
hospoduje.

Son Starschi, Gajej temu Lu-
bem, kotrehož ja pravje lubo-
mam.

2. Moj Lubn, ja popscheju tebi,
so by so czi na wschitkim derje
schlo, a so by stromy byl; runje
jako so tvojeje Duschi derje dže.

3. Ja bym so pač jara sa-
wefelit, jako czi Bratsja pschim-
djecu, a swjetsichu vot tvojeje
Pravdy; kak ty po Pravdži
khodzish.

2 Jan. Sčt. 4.

4. Ja nimam žaneje wetscheje
Wefekošje, kiba tu, dyž fšoš-
schu, so moje Djjeczi po Praw-
dži khodža.

5. Moj Lubn, ty swjeru cji-
niš, sčtož ty cziniš na Bra-
trach a Hošach,

6. Kotsiz vot tvojeje Lubošje
ku swjetsili psched žrtwiny
Gmenu: a ty budžesch derje cji-
nič, dyž sich tak pschewodžish,
kajž so hodži psched Bohom.

Lit. 3, 13.

7. Vščerož jeho Mena dla

su woni wojskli, a njesku wot
tych Bohanow niczo brali.

Matth. 10, 8.

8. Wy smy tehodla wino-
waczi jich horje wfacz, so bychmy
Pomoznizy teje Prawdy byli.

9. Ja sym tej Wosadzi pi-
sak: ale Diotrefhes, kiz ze bes
nimi Najmoschi bycz, nas horje
nebere.

10. Tehodla, jeli so pschindu,
ja jemu spomnicz na jeho
Skutki, kotrej won czini; a
rjeska na nas se sstoznymy Sstoz-
wami. Tejj neda won sibi
na tem dosz bycz, so won sam
tych Bratrow horje nebere, ale
wobara tejj tym, korsz to samo
zedza czinicz; a wustorka jich
sWosadny wohn. Matth. 23, 13.

11. Moj Luby, neczin ty po-
nim to Ste, ale czin Dobre.

Konz 3 Lista S. Jana.

Schtuz Dobre czini, ton je wot
Boha, schtuz Ste czini, ton
Boha neje widzil. Ps. 37, 27.

1 Jan. 3, 6. 9.

12. Demetrius ma Sswjets-
senje wot kojzdeho, a wot teje
Wjernosyje sameje; a my tejj
swjetsimy; a wy wjesze, so nas
swe Sswjetsenje wjerne je.

Jan. 19, 35. St. 21, 21.

13. Ja bych wele pisacz mjel;
ale ja nochzu sTintu a sVerom
tebi pisacz.

14. Radziju so pak, so zu
cje skoro widzicz, da zemy my
tedym seKtom keKtej romadzje
ryczecz.

15. Mjer budz stobu. Ezi
Pscheczjeljo dadza czi wele Do-
breho pomedzicz. Kef wele
Dobreho tymPscheczjelam sMes-
nom.

1 Pjetr. 5, 14.

List na Hebrejskich.

Ton 1. Staw.

Krystus je Bozi Ssyn, a woschi dnjli
Zandzeljo a schje Stworenja.

Jako Boh wele mol a se
wshelkim Waschnjom sastarsku
kBotzam psches Prophetow
ryczal je;

2. Da je won we tych posle-
nich Dnjach knam ryczal psches
Ssyna, kotrehoz won kHerbej
schitkeho je postajil, psches kotre-
hoz tejj ton Sswjet stworil je.

Ps. 2, 8. Jan. 1, 10.

3. Ton, dokelz won je ta
Krasnosz jeho Krasnosyje a ta

Podomnosz jeho Buczja, a neke
schitke Wjezz se swojim moznem
Sstowom, a je to Wucziszjenje
nashich Riechow sczinit psches
so sam: da je so spnul kPra-
wizy na Stot teje najwetscheje
Krasnosyje we Woskofszi;

Kol. 1, 15. 2 Kor. 4, 4. Hebr. 9, 14. 26.

4. A je tak wele ljepschi, dnjli
Zandzeljo, kak wele wosche Mes-
no won psches nich herbawat
je.

Phil. 2, 9.

5. Pschetoz kotremu Zandzelej
je won dy prajil: Ty sy moj
Ssyn, dzenska sym ja cje pto-
dzil? A pak saso: Ja budu

jeho Bot, a won budje moj
Esyn. Pf. 2, 7. 2 Sam. 7, 11.

6. A wospet, jako won teho
prjeneho narodzeneho Esyna do
Eswjetera nu; wedje, reknje won:
A dyrbja schizy Bozi Zandjeljo
so kniemu modlicj. Pf. 97, 7.

7. Bot Zandjelow tejj de-
rje praji: Won czini swojich
Zandjelow Duchow, a swojich
Esluzomnikow wohenjowe Wlo-
menja. Pf. 104, 4.

8. Ale Esynej reknje: Ewoj
Stol, Bozo, je wot Wjecz-
nosije hacj do Wjecznosije; ton
Szeptar twojeho Kralestwa je
runy Szeptar. Pf. 45, 7.

9. Ty sy Prawdosj lubowal,
a Neprawdosj hidzil; tehodla je
cje, Bozo, twoj Boh zalbowal
s Wolijom teje Wefelosije, bole
dyzli twojich Zowarschow.

Pf. 45, 8. Jap. St. 10, 38.

10. A ty, Kneze, sy we Spro-
czatku Semju salozil, a Nebeska
su twojich Kufow Dzielo:

Pf. 102, 26.

11. Te budja sahincj, ty pak
wostanesch; a wone budja so
schje sestaticj jako Drasta,

Jef. 51, 6. 2 Pjetr. 3, 10.

12. A kajsj Plat budjesch je
swincj, a wone so budja psche-
wobroclicj. Ty pak sy ton
samy, kiz sy; a twoje Ejeta
nebudja pschestacj.

13. Kotremu Zandzelej pak je
won dy prajil: Esyn so kmojej
Prawizy, hacj ja položu twojich
Nepscheczelow sa Podnozki two-
jich Rohow?

Pf. 110, 1.

Matth. 22, 41.

14. Wejsa woni schizy stu-
jomni Duchojo, poslani na
Esluzbu tych samych dla, kiz
budja Ebejnoji herbowacj?

Pf. 31, 8. Pf. 91, 11. 12.

Ton 2. Star.

Eu Wucibu wot Krystafa mamy
horje wfacj.

Tehodla dyrbinny my czim bole
swjeru kedjbowacz na to Eslo-
wo, kotrej my spischimy, su
bychmy nidze nepscheczekli.

2. Pschetoz doz to Eslo-
wo twerde je sczinene, kotrej psches
Zandjelow je rycjane; a kojde
Pschestupenje a Neposluschnosj
swoje prawe Wpoto je dostala:

Jap. St. 7, 53. Gal. 3, 19.

3. Kak zpli my wojndj, dy
bychmy stajkej krasnej Sboj-
nosju nicjo nerodzili? kotraj
najpredy wupowedana je psches
teho Knesa, potom pak je psches
tych, kiz jeho su spischeli, nad
nami wotwerdzjena.

Et. 10, 29. Et. 12, 25.

4. Temu je Boh pschiswjet-
sil szejchami, s Djiwami a se
schelkimi moznymi Skutkami, a
s Wudzielenjom teho swjateho
Ducha, po swojej Woli. Mart.

16, 20. Jap. St. 2, 4. 1 Kor. 12, 11.

5. Pschetoz won neje Zand-
delam poddal ton pschichodny
Eswjet, wot kotrehoz my ry-
cjinny.

2 Pjetr. 3, 13.

6. Jedyn pak wobswjetil na
jenem Wjesji, a praji: Ešto
je Eslowek, so na njeho spom-
nasch? aby czlowiski Esyn, so
jeho domapytasch?

Pf. 8, 5.

7. Ty by jeho matu Kwiłu menscheho scjinił dyžli Zandželow; ale sEjehu a sKrafnosju by jeho kronował, a by jeho Knefa scjinił na Slutkach swojeju Rutow; Matth. 28, 18. Eph. 1, 22.

8. Schitko by pod jeho Rohi poddal. A poddawšchi jemu schitko neje won nicjo wostajil, schtož by jemu poddane nebyło: njerk my pač hiščcže newidžimy, so by jemu schitko poddane bylo. 1 Kor. 15, 27.

9. Ale teho, kotrnž na matu Kwiłu nišchi był je dyžli Zandželjo, widžimy my, so je Jesus, Šsmerczje Ezerpenja dla kronowanj sEjehu a sKrafnosju, so by won sBozej Radu sa wschitlich Šsmercz woptal. Phil. 2, 8. 9. 1 Jan. 2, 2.

10. Pšchetož pšchistojne bje temu, kotrehož dla schitke Wjezju su, a pšches kotrehož schitke Wjezju su, so by won teho šameho, kiž je wele Džeczi krej Krafnosji pšchivedł, jako teho Wodžerjajich Šbeznošsje pšches Ezerpenje dofonjaneho scjinił. Jan. 1, 3.

Rom. 11, 36.

11. Pšchetož schitzy su won Ženeho, ton, kiž šweczi, a czi, kiž šweczeni budža. Tehodla won šo tež nehanibuje jich Bratrow menowadž;

12. A praji: Ja zu twoje Meno pšchipowedadž swojim Bratram, a zu cje kwalicz we Šromadžisnach. Pf. 22, 23.

Jan. 20, 17.

13. A šako: Ja budu šo na njeho špuszczecz. A šako: Łaj,

tu šom ja a te Džeczi, kotrež mi Boh dal je. Pf. 18, 2. 3. Ef. 8, 17. 18.

14. Dokelž tehodla te Džeczi Eželo a Krej maju, je won rušnje tež to šamo dostal, so by won pšches tu Šsmercz temu Mož wšal, kiž Mož Šsmerczje mjejesche, to je, temu Ežertej; Hof. 13, 14. 1 Kor. 15, 54. 55.

2 Tim. 1, 10.

15. A by wupušczil tyč, kotšij šmertneje Bojosšje dla šwoje žiwe Dny kŠslužbi wotšudženi bječu. Łuk. 1, 74.

16. Pšchetož won nižje Zandželow na šo newošime, ale Ššymjo Abrahamowe won na šo wošime.

17. Tehodla dyrbesche won schitkim swojim Bratram podobny byč, so by šmilny był, a šwjerny wošchi Mješchnik pšched Bohom, kŠwuczisženju Rječow teho Łuda. St. 4, 15. Phil. 2, 7.

18. Pšchetož steho, so won čžerpil je a je špytany, može won tež pomhačž tym, kotšij špytani budža. St. 4, 15. 16.

Ton 3. Štaw.

Krystuša, teho wošebneho Wuczerjanoweho Šatonja, mamy pošluchadž.

Tehodla, šweczi Bratšja, kiž my šobu pomošani šje pšches nebeske Pomolanje, kedžbujče na teho Zapoštola a wošcheho Mješnika, kotrehož my pošnajemy, Krystuša Žesusa, St. 4, 14.

2. Kiž je šwjerny temu, kotrnž jeho postajil je, jako tež Mojšas je był we jeho žylym Domi. 4 Mojš. 12, 7.

3. Ton pač je wetscheje Eze-
sije dostojny, dyžli Moissas, cym
wetschu Ezeš ton na Domi ma,
kiz jon twari, dyžli Dom sam.

4. Pšchetoz kojzdy Dom bu-
dže wot njechoho twarem; ale
ton, kiz schitke Wjezy twari, je
Boh. 2 Kor. 5, 5. 17. 18.

5. A Moissas bjesche derje
šwjerny we jeho žnym Domi,
jako Wotroček, fWobšwjertse-
nju teho, schoz potom dyrbesche
byč prajene;

6. Ale Krystus je šwjerny,
jako Syn na swojim Domi;
kotrehoz Dom my šmy, jeli so my
jeno to Domjerenje a tu kwal-
bu teje Nadzije hacz do Konza
twerdžje sahnowamy. Scht. 14.

7. Tehodla kajz ton šwjaty
Duch praji: Dženka, dyž wy jeho
Łoš šlyschicze, Ps. 95, 8. St. 4, 7.

8. Da nestwerdžcze swoje
Wutroby, jako so sta we Ros-
stobenju, na Dnju teho Spyto-
wanja we Puszini; 2 Mojs. 17, 2. 7.

9. Dyž me waschi Wotzojo
spytowachu, woni me wobho-
nichu, a widžichu moje Škutki
pšches šchtyrjeczi ljet.

10. Tehodla rosnjewach ja
šo na ton Narod, a djiach:
So šu czi Łudžo, kotrychž Wu-
troba pšchezu bludži; a woni
nehadža moje Pucžje posnacž.

11. So šo pšchibach we
šwojim Njerwi, so woni kmo-
jemu Wotpoczinku pšhindž ne-
dyrbja. 4 Mojs. 14, 23. 28. 35.

12. Tak ladajcze šo, lubi
Bratšja, so by nidže ništo bes-
wami štu newjernu Wutrobu

nemjet, kotraž by wotstupila wot
žneho Boha. 5 Mojs. 29, 18.

13. Ale napominajcze šo šami
kojzdy Džen, tak došho, jako šo
Dženka praji, so by ništo bes-
wami šwerdneny nebył, pšches
Sjebanje tych Njehow.

Math. 18, 15. 1 Ehes. 5, 11. 14.

14. Pšchetoz my šmy Kry-
stusa dostali, jeli so my jeno ton
Spoczatek teho Salozjenja hacz
do Konza twerdny sahnowamy:

15. We tem jako prajene bu-
dže: Dženka, dyž wy jeho Łoš
šlyschicze, da nestwerdžcze swoje
Wutroby, jako šo sta we tem
Rosstobenju. St. 4, 7.

16. Pšchetoz njekotši, jako
šlyschachu, nacziniču woni to
Rosstobenje, niz tola schitzy, kiz
šEgyptowšcze wojndžechu pšches
Moissasa.

17. Na kotrychž won šo pač
rosnjewa pšches šchtyrjeczi ljet?
Meje temu tak, so na tych, kiz
šrjeschichu, kotrychž Ejeła we
Puszini padžechu? 4 Mojs. 14, 36.

18. Kotrym won šo pač
pšchisanu, so nedyrbja kjeho
Wotpoczinku pšhindž, šiba tym
Newjernym?

19. A my widžimy, so šu
nemoli tam nuž pšhindž, teje
Newjery dla.

Ton 4. Staw.

Kak fKrystusowemu Wotpoczintej
pšhindž mojemy.

Bojmy šo tehodla, so byčny
ton Šslub, tam nuž pšhindž
kjeho Wotpoczinku, neskondžili,
a so by žadny wot nas šposledy
newostał.

2. Pšchetoz nam je tejj dobre Powestwo pšhipowedane, runje jako tannym; ale tannym to šlyšchane Šslowo nicjo nepomhaſche, dokelž newjerjachu czi, kiž jo šlyšchachu.

3. Pšchetoz mn, kiž wjerimy, džemy k Worpoczinku, jako won praji: So ja šo pšhiſabach we ſwojim Njewi, woni nedyrbja kmojemu Worpoczinku pšhindž. A ſhač, jako te Škutki wor Sałoženja teho Šswjeta bjechu dokonjane, Pf. 95, 11.

4. Džeſche won na jenem Mjeſhi wor ſedmeho Dnja tak: A Boh wotpoczowaſche ton ſedmy Džen wot ſchitkich ſwojich Škutkow. 1 Mojj. 2, 2.

5. A tudy na tem Mjeſhi ſašo: Woni nedyrbja pšhindž kmojemu Worpoczinku.

6. Dokelž tehodla hiſčicze ſbotkne je, ſo njekorſi dyrbja ktemu ſamemu pšhindž; a czi, kotrymž najpredy bje pšhipowedane, nejſu ktemu ſamemu pšhiſchli, teje Newjery dla:

7. Duž poſtaji won ſašo jedyn Džen, dženkſa, pšches Davita prajuzy, po tak doſhim Čjaſu, jako hižom prajene je: Dženſa, dnž wy jeho Rož šlyſchicze, da neſtwerdžicze ſwoje Wutroby.

Et. 3, 7.

8. Pšchetoz dy by jich Joſua k Worpoczinku pšhiwedł, nebudžiſche won potom wot druheho Dnja prajit.

9. Tehodla je hiſčicze druhi ſabbatny Worpoczink wotſtaje ny Božemu Łudu.

10. Pšchetoz ſchuz kjeho Wotpoczinku je pšhiſchol, ton ſamny wotpoczuje tejj wot ſwojich Škutkow, runje jako Boh wot tnych ſwojich. Sjer. 14, 13.

11. Kwatajmy tehodla ſa tem, ſo bychmy nu; pšhiſchli ktemu ſamemu Wotpoczinku, ſo by nidže ničto neſapanul do tamneho Šnamenja teje Newjery.

12. Pšchetoz žiwe je Bože Šslowo, a mozne, a wotriſche dnžli žadyn na wobimaj Wokomaj wotry Necz: a pšhedrje ſo, hač ſo roſdžjelitaj Duſcha a Duch, tejj Roſije a Moſy; a roſeſnaje Myſlje a Šdacje teje Wutroby. Jer. 23, 29.

13. A neje žane Štwarenje pšhed nim newidomne; ale ſchitko je nahe a wokryte pšhed jeho Wocjomaj, wot teho my tyczimy. Et. 23, 28.

Ton 5. Staw.

Kryſtus a Aaron budžetaj pornjo ſebi djeržanaj.

14. Dokelž tehodla wulkeho woſcheho Mjeſchnika mamy, Jeſuſa, teho Šsyna Božeho, kiž je kRebeſam ſtył; da djeržimy ſo teho Poſnacža.

15. Pšchetoz my nimamy tajkeho woſcheho Mjeſchnika, kiž by nemol Čzerpenje mjecz ſnaſchej Šſlaboſtu, ale kiž ſpytany je we woſchitkim runje jako my, ale beſ Rječa. Et. 2, 17.

16. Pšhiſtupmy tehodla ſKroſtloſtu ktemu Štolu teje Rady, ſo bychmy Šsmiſtoſy doſtali; a

Radu namakali na ton Czaj, dyj nam Pomocy treba budze.

St. 5. Scht. 1. Wschetoz kojz dy moschi Mjeschnik, kiz s Czlowekow budze wsatp, budze sa Czlowekow postajeny na to, schtoz Bohu sluscha, to je, so by woprowal Dary a Wopory sa Rjечи:

2. Kiz by moł pschistojne Ezerpenje mjecz stymi, kotfiz su newjedomni a bludza, dokelz won sam tejj wobdaty je se Sstazboszu. Et. 4, 15.

3. A teje dla dyrbi won, runje jako sa Lud, tak tejj sam sa so woprowacz sa te Rjечи.

3 Moj. 9, 7. Et. 16, 3.

4. A nictu sebi sam teje Czeshje newosme, ale kotryz je pomolany wot Boha, runje jako tejj Aaron. 2 Moj. 28, 1.

5. Tak tejj Krystus neje sam sebi teje Czeshje wsat, so by moschi Mjeschnik byl; ale ton je jemu tu Czesh dal, kiz knjemu je rekt: Ty by moj Ssyn, dzenba bym ja cze splodzil. Ps. 2, 7.

6. Jako won tejj na druhin Mjeski praji: Ty so Mjeschnik do Wjecznosyje, po Riadu Melchisedehowym. Ps. 110, 4.

7. A won je we twch Dnjach swojeho Czjeka Modlitwu a Prostrwu swulkim Wolanjom a se Ssynsami woprowal, ktemu, kiz jemu wot Ssmercyje pomhacz mozesche; a je tejj mustyschany, tehodla, so won Boha we Czeshi mjejesche.

8. A hacz runje Bozi Ssyn biesche, je won schal steho, schtoz

cjerpesche, tu Dosluschnosj wuknul.

9. A jako won dokonjany bje, je won schitkim, kotfiz jemu posluschni su, pomhal kwjecnej Sboznosji,

10. Pomenowany wot Boha moschi Mjeschnik, po Riadu Melchisedehowym:

11. Wot kotrehoz bychmy my wele wpczczj mjeli; ale czeshy so da wukozicz, dokelz wy tajny nerofomni sje.

12. A kiz wy dyrbeli dawno Wuczerjo bycz, potrebacje niect saso, so by was schtu wuczil te priene Nishmiki Bozeho Sstoma, a sje tajny, kiz potrebacje Mloto, a niz twerdu Jydz. 1 Kor. 3, 1.2.3.

13. Wschetoz komuz so hischje dyrbi Mloto dawacz, ton je newjedomny we Sstowi teje Prawdosyje; dokelz Djeczatto je. Eph. 4, 14.

14. Ale Dokonjanyj sluscha twerda Jydz, kiz psches Nschw wuknenje maju hotowe Woskje kRosfesnanju Dobrego a Steho. Jef. 7, 15. 16.

Ton 6. Staw.

Napominanje, so nebyrbimy wospanycj, ale wobstajni byci.

Tehodla, wostajimski so teje Wuczby wot Spoczatka teho Kscheszjanstwa, dajmy so ktemu Dokonenju; a nech samwo newkladjemy Grunt wot Pokuty twch mornych Skutkow, wot Wjery do Boha,

2. Wot czjensteje Wuczby, wot Nakladjenja teju Kufow,

wot Horjestawanja tych Mor-
wocch, a wot wječneho Esuda.

3. A to my budjemy cjinicy,
jeli so Boh wotpuschcy.

Jap. St. 18, 21.

4. Pšchetoz nemožna Bje-
je, so cji, kiž junu su roškwjet-
leni, a woptali su te nebeske
Dary, a dostali su teho swjateho
Ducha, St. 10, 26. Matth. 12, 31.

5. A su woptali to dobre
Eslowo Bože, a te Mozy teho
pšchodneho Eswjeta:

6. Jeli so wotpanu (a snowo
šami šebi Božeho Ešyna kšchi-
žusa, a jeho kšsmjachu postaja)
so dyrkali woni sašo kšwocuzi
wobnoweni byč.

7. Pšchetoz Semja, kotraž
ton Dejščy piye, kiž husto na
nju pšchindže, a pšchodne Selje
pšchineše tym, kiž ju dželaju, do-
stane Požonowanie wot Boha.

8. Kotraž paš Czernje a
Wost pšchineše, ta šo nehodži
a je kšwoclecju kliško, jeje Konz
paš je, so spalena budže.

9. My šo paš kwam, wy Lub-
šchi, nješčo kšepšcheho, a ščtož
tu Ebožnosž šobu neše, nadžije-
my, hač runje taš rycjiny.

10. Pšchetoz Boh neje ne-
prawy, so by won šapomnil
wascheho Škutka a teje sproz-
neje Lubošje, kotruž šje wopo-
kafali na jeho Meni, jako wy
tym Eswjatym šlužeschče a
hišchče šlužicze. Rom. 3, 4.

Matth. 10, 42. St. 25, 40.

11. My paš žadamy, so by
koždy bes wami tajku Ešmjer-
nosž wopokafal, kšwocnemu Do-

statku teje Nadžije hač do
Konja.

12. So nebyšchče ljeni byli,
ale po tych cjinili, kšsž pšches
Wjeru a Ešcerpnosž herbuju
te Esluba.

13. Pšchetoz jako Boh Abra-
hamej lubeschče, dokčł na žaneho
Wetscheho šo pšchibahacž ne-
mjeješče, pšchibanu won na šo
šam, 1 Mojs. 22, 16.

14. A džeschče: Samješje, ja
zu cje požonowacž a pšchisporečž.

15. A taš dočjaka won ščjer-
plimje, a dosta, ščtož jemu
bjeschče šlubene.

16. Pšchetoz Ludžo derje šo
na tajkeho pšchibahaju, kiž je
wetschi, dylji woni šu: a ščirka
Ewada bes nimi Konz ma, dylž
Pšchibaha budže wobtwerdžena.

17. Ale Boh, jako won tym
Herbam teho Esluba žošče cžim
bole wopokafacž, so jeho Rada
nehnuta wobsteji, je won Pšchi-
šahu kštemu cžinil: 1 Mojs. 22, 16.

18. So byčimy pšches dwje
wobštajni Wjezy (pšchetoz mož-
no neje, so by Boh lhał) šwlny
Erosčt mjeli, kiž my pšchistu-
pimo a šo džeržimy teje priotč
štajeneje Nadžije; Cit. 1, 2.

19. Kotruž my mamy jako
wjestu a twerdu Kotwizu na-
šcheje Dušchje, kotraž tež šajn-
dže do teho Ešwocmneho teho
Ešwischka;

20. Džej ton Ežahar predy
sa nas je šajšchol, Žesus, a je
šo woschi Wješchnik ščjinil na
wječne, po Rjadu Melchisede-
chowym. St. 4, 14.

Ton 7. Stav.

Pšhirunanje Krystuša s Melchisedekom.

Tu ton Melchisedek pač bjesche Kral we Salemi, Mjeschnik Boha werschneho, kiz Abrahamej napscheczimo džjesche, jako won mot Bitwy tyč Kralow sašo pšhindje, a jeho žonowasche;

1 Mojs. 14, 18.

2. Kotremuž tejj Abraham Džekark da mot ščitkeho. Najpredny budje won pšchetoženy, Kral Pravdoszje; potom je won pač tejj Kral Salema, to je, Kral Mjera;

3. Bes Mana, bes Maczerje, bes Schlachty, a nima ani Spoczarka tyč Dnjow, ani Konza teho živenja: won je pač pšhirunanany temu Szynnej Bozemu, a mostane Mjeschnik do Wjecznošije.

4. Ładajce pač, kač wulki je ton, kotremuž tejj Abraham, ton moschi Wotz, Džekark da mot teho, šchtož bjesche dobył.

5. A šchak cji, korszij šu Džieczji Lewia, jako woni to Mjeschnistwo bjechu dostali, maju Pšchikasnju, so bychu Džekark mot teho Łuda, to je, mot šrowjich Bratrow, brali, po Sakonju, hačz runje tejj cji šami stoch Bedrow Abrahamowych šu wojškli.

5 Mojs. 14, 28. 29.

6. Ale ton, kotrehož Narod nebudje pomenowany bes nimi, berische Džekark mot Abrahamu, a požonowa teho, kiz ton Eslub mjejesche.

1 Mojs. 14, 19. 20.

7. Ze pač bes ščitkeho Pšcheczjowopczjenja temu tak, so Menschi mot Wetscheho požonowany budje.

8. A tudny beru Džekark cji šmirtni Łudzo: ale tam ton, kiz Wobšiwjestsenje ma, so won žimw je.

9. A, so ja tak reknu, tejj šam Levi, kiz Džekark bere, je we Abrahami Džekark dat;

10. Pšchetož won bjesche hišc cje wotzowšlich Bedrach, jako jemu Melchisedek napscheczimo džjesche.

11. Želi so tehodla Dokonjanje šo je štato pšches to Lewitiske Mjeschnistwo (pšchetož pšchi tem šamem je Sakon Łudu daty), šchto by da dale treba bylo prašic, so dyrbjak druhi Mjeschnik pšhindž, po Řjadu Melchisedehowym, a niz po Řjadu Narownym? Šcht. 18. 19. Gal. 2, 21.

12. Pšchetož budželi to Mjeschnistwo pšchemjenene, da dyrbi tejj ton Sakon pšchemjeneny byč.

13. Pšchetož mot kotrehož to šamo prajene je, ton je mot druheho Naroda, škotrehož nidny žadyn pšchi Wołstarju šlužil neje.

14. Šjawnne pač je, so š Judy je šeschoł nasch Knes, kotremuž Narodej Mojšas nicšo rycjal neje mot Mjeschnistwa.

1 Mojs. 49, 10. Žes. 11, 1.

15. A to hišc cje bole je šjawnische, drž po tej Wodomnošji Melchisedehowej druhi Mjeschnik postane,

16. Kornyž niz po tym Šakonju teje cjelneje Pšchikasnje je

postajeny, ale po tej Mozy teho nidy neschodneho zivjenja.

17. Pšchetoz won tak wobswjetti: To so Mjeschnik wječnije, po Waschnju Melchisedchowem.

Et. 5, 6.

18. Pšchetoz stem budze ton prienschi Sakon sabubeny, tehodla, so won nemožny a nezuzitny bjesche;

19. Pšchetoz Sakon nemožesche niczo dokonječ. Ale na jeho Mjesto je ta liepscha Radzija pšchisčla, pšches kotruž so k Bohu pšchiblizujemy;

Jap. Et. 13, 38. 39.

20. A cjim bole, dokelz so nestane bes Pšchisahi. Pšchetoz tamni su bes Pšchisahi Mjeschniz postajeni;

21. Ton pak pšchisahu, pšches teho, kiz knjemu rekne: Ton Knes je so pšchisahal a nebudze so kacj, ty so Mjeschnik wječnije, po Rjadu Melchisedchowym.

Pf. 110, 4.

22. Tak je wele liepscheho Sakonja Ruki Jesus so scjinil.

23. A tamnych Mjeschnikow je wele bylo, tehodla, so pšched Smercju mostacz nemožachu.

24. Ton pak, dokelz wječnije mostane, ma won neschodne Mjeschnistwo.

25. Tehodla won tejj sbožnych cjinicz može do Wječnoszjetych, kiz pšches njeho k Bohu pšchistupja, a je pšchezo živy, so by sa nich prošyl.

26. Pšchetoz tajkeho woscheho Mjeschnika pšchistejesche nam mječ, kiz by byl swjaty, bes

Winy, newomasany, wotdijeleny wot Kjeschnikow, a kiz woschi je, dozli Nebesa su;

27. Kotruž by nepotrebal kojzdy Dzen, jako tamni woschi Mjeschniz, najpredy sam sa swoje Kjechi Wopory cjinicz, a potom sa tych Ludy Kjechi: pšchetoz tuto je won junu cjinil, jako won so sameho je woprowal. 3 Moj. 16, 6. 11. Rom. 6, 10.

28. Pšchetoz Sakon postaji Eglowekow sa woschich Mjeschnikow, kotruž na sebi Eslabost maju; ale Eslowo teje Pšchisahi, kotruž po Sakonju so stala je, postaji Espna (Božeho), kiz je dokonjany na wječnje.

Et. 5, 1. 2.

Ton 8. Staw.

Pšchirnanje teho Mjeschnistwa Krysťusoweho stem Mjeschnistwom tych Levitow.

To Woskebnische pak, wot czochoz my prajimy, je to: My tajkeho woscheho Mjeschnika mamy, kiz so synul je k Prawizy na Stof teje najwetscheje Krasťnoszje we Nebesach; Et. 4, 14.

2. A je Sastojnik tych swjatztych Mjestow a teje praweje Hjety, kotruž Boh je postajil, a niz Eglowek.

3. Pšchetoz kojzdy woschi Mjeschnik budze postajeny, so by woprowal Dary a Wopory. Tehodla nusne je, so by tejj tu ton mječ, sechoz by woprowal.

Et. 5, 1. Ephes. 5, 2.

4. Pšchetoz dy by na Semi byl, neby won Mjeschnik byl;

dokle, tam Mješčinje su, kotli; po Sakonju Dary wopruga,

5. Kotsij kluža temu Snamenju a Szjenej tych nebeskich Kubtow, jako Mojsas Wortmolwenje wot Boha dosta, dnj won tu Hjeru dohotowacj zysche: Ladaj, dzesche won, so by schitko czinil po tem Snamenju, kotrej tebi na Hori je pokazane.

Kol. 2, 17. 2 Mojs. 25, 40. Jap. Ef. 7, 41.

6. Njetk pak je won czim krasnische Sastojnstwo dostal, kajz ljepscheho Wortkasanja won Szriednik je, kotrej tejj we ljepschich Szlubach je wobskanene.

7. Pshetoz dy by tamne prjensche bes Poruka bylo; da neby Miesto sa druhe ko pytało.

8. Pshetoz won na nich skorzi, a praji: Ej, Dny pschindu, praji ton Knes, so ja s Izraelskej Kejzu a se jidowskej Kejzu zu nowe Wortkasanje szjinitj;

Jer. 31, 31. Hebr. 10, 16.

9. Niz po tem Wortkasanju, kotrej ja szjinitj sjom slich Wotzami ton Dzen, jako ja jich sa Kuku sapschijach, so bnych jich wuwedl s Egiptowskeje Semje. Pshetoz woni nejjku mostali pschi mojim Wortkasanju; da tejj ja niejo nejjym snimi rodzil, praji ton Knes.

2 Mojs. 19, 5.

10. To je pak to Wortkasanje, kotrej ja wotkascj budu tej Izraelskej Kejzi po tych Dnjach, praji ton Knes: Ja zu swoj Sakon do jich Mykije dacj, a do jich Wutrobj zu ja jon na-

schacj; a ja budu jich Boh, a woni budza moj Lud.

11. A jadon nebudze wuczicj swojeho Blischoho, ani jadon swojeho Bratra, a prajicj: Posnaj teho Knesa. Pshetoz schitzy budza me posnacj, wot jich Najmenschoho hacj do jich Najwerschoho.

12. Pshetoz ja budu Radu wopokascj jich Neprawdoskam, a jich Rjecham: a jich Pshesturpenja nebudu ja twjazj spomunicj.

Jer. 31, 34. Rom. 11, 27.

13. Stem, so won praji: Nowe, szjini won to prjensche stare; schtoz pak stare a wot wele Hjer je, to je blisko Szahinenju.

Ton 9. Staw.

Za Hjeta teho Sromadjenja a Lewitiste Wopory jako Enamjo na Krystusowj woschi mješchniti Hamt.

Za prjenscha Hjeta pak derje mjejesche tejj te Prawisny Bozeje Szluzby a tu swjetnu Szsrjatnizu.

2. Pshetoz tam bjesche nastwareny ton Prjotk teje Hjeru, we kotrymz bjechu te Szswjeczniki, a to Blido, a te Pokroto teho Prjotkkladjenja; a temu rjekaju to Szewjate.

2 Mojs. 25, 23. 31.

3. Sa tym druhim Sarwischkom pak bjesche ta Hjeta, kotrej rjekaju to Najsweczischoje;

2 Mojs. 26, 33.

4. Za mjejesche tu skotu Kadzelnizu, a Kschinju teho Wortkasanja, kotraj bjesche schudjom se Skotom wobkryta, we kotrejz bjesche

bjesche ta stota Donczka, kiz we sebi mjejesche to Manna; a ton Aaronowy Prut, kiz so saselenil bjesche, a tej Taffi teho Wotkasanja. 2 Mojs. 16, 33.

4 Mojs. 17, 10.

5. Swercha na nej pak bjeschu te Cherubim teje Krasnoszje, kotrej wobklotkowachu ton nadny Stol, wot kotrychz Wjezow njetk treba neje, so by so wot kojzdeje wosebi ryczalo.

6. A jako to schitko tak pschizhotowane bje, djjechu do teje prijeneje Hjety kojzdy Czaj czi Mjeschnizy, a dokonjachu te Sluzby Boze. 4 Mojs. 18, 3.

7. Do teje druheje pak sajndze jeno junu sa ljetu sam ton woschi Mjeschnik, niz bes Krmje, kotruz won woprjuje sam sa so a sa te ludziste Newjedomnoszje. 2 Mojs. 30, 10. 3 Mojs. 16, 2. 11.

8. Stem ton smjaty Duch posnacj dawa, so hiscize Ducz kSwjatnizy neje sjarny byl, tak dosho hacj prienscha Hjeta stala je, St. 10, 19.

9. Kotraz we tym samym Czagu Enamjo bycj dyrbesche, doz Dary a Wopory woprowane buchu, a schak nemozachu po Swjedomnju dokonjaneho sczinicz teho, kiz Bohu sluzesche.

10. Hacj jeno sZydzu a sWiczjom, a se schelkej Chczenizy, a sczielnyimi Prawisnami, kotrej Wjez jim hacj na Czaj teho Poredjenja nakladzene bjechu.

11. Krystus pak je pschischol, so by woschi Mjeschnik byl tych pschichodnych Kublow, psches

wetschu a dokonjanschu Hjetu, kotraz neje sKukomaj sczinena, to je, kotraz neje tak natwarena:

12. Tezj neje won psches koflazu a czelazu Krej, ale won je sam psches swoju Krej junu do teho Swjateho nuzschol, a wjeczne Wumozjenje namakal.

13. Pschetoz jeli so wolaza a koflaza Krej, a Popel wot Jajozny krepenn, swerczi Necziznych kczjelnej Czistoszi: 3 Mojs. 16, 14.

4 Mojs. 19, 9. 12. 17. 18.

14. Kak wele wjazw budze ta Krej Krystusowa, kiz so sam be wschitkeho Poruka psches teho wjeczneho Ducha Bohu je woprowal, nasche Swjedomnje wot mormych Skurkow wuczislicz, kSluzenju temu ziwemu Bohu? 1 Pjetr. 1, 19.

1 Jan. 1, 7. Ejew. 1, 5.

15. A tehodla je won Ssriednik noweho Sakonja, so bychu psches tu Ssmerecz, kotraz so kWumozenju wot Pschestupenjow pod prienschim Sakonjom stala je, czi, kiz powolani su, to slubene wjeczne Herbstwo dostali. St. 12, 24. 1 Tim. 2, 5.

16. Pschetoz dzej Wotkasanje je, tam so dyrbi Ssmerecz stacz teho, kiz to Wotkasanje czini.

17. Pschetoz tych Wotkasanje je mozne, kiz su semreli: hewal wono neplaczi, doz ton hiscize zivy je, kiz je wotkasał. Gal. 3, 15.

18. Tehodla nebje tezj to priensche bes Krmje wobtwerdzene.

19. Pschetoz jako Mojsas schitke Pschikasnje po Sakonju

bjesche wupowedał schitkemu Łudu; wsa won czelazu a kosłazu Krej, sWodu a spurpurstej Wolnu, a sZopom, a wobkrepi te Knihi a schitkon Łud;

20. A džesche: To je ta Krej teho Sakonja, kotryž wam Boh pschifasal je. 2 Mojs. 24, 8.

21. Tejž tu Hjetu a schitkon Grat teje Božeje Sslužby wobkrepi won teje Runosnje sKrwju. 2 Mojs. 29, 21.

22. A budže skoro schitko sKrwju wuczisjene po Sakonju. A bes Krmje Koslecja nestane šo žane Wodacnje.

3 Mojs. 17, 11. Eph. 1, 7.

23. Dyrbjachu tehodla Snamjenja tych nebestich Wjezow stajkim Waschnjom wuczisjene byč; ale šame, te nebeste Wjezow, dyrbjachu liepschi Wopor mjecz, dnžli tamne Wopory bjechu.

24. Pšchetož Krostus neje nuž šajšhof do teje Sswjatnižy, kotraž sKufomaj scjinena bje, a bjesche Snamjo tych Prawnych, ale do šampch Nebesow, so by šo nietyl šjewil psched tem Woblecjom Božim ša nas.

1 Jan. 2, 1.

25. Tejž niž, so by won šo šam čjasto woprował, runje jako woschi Mjeschnik kojžde ljetu nuž dže do teje Sswjatnižy šusfej Krwju; 2 Mojs. 30, 10.

26. Hewaš budžishe won wele fročy dyrbjal čjerpicz wot Spoczarka teho Sswjeta. Njetk paš pschiKonžu teho Sswjeta je won šo junu šjewil psches šam šwoj

Wopor kŠahubensju Kječa. Scht. 12, 28. 1 Kor. 10, 11. Gal. 4, 4.

27. A runje jako temu Człomekej je postajene junu wumteč, potom paš to Ssudjenje:

1 Mojs. 3, 19.

28. Tak je tejj Krostus junu woprowany, šo by jich wele Kjechi precž wsał. Kdruhemu budže won šo bes Kjechow šzewicz tym, kotšiz na njeho czakaju, kŠbožnoszi. 1 Pjetr. 3, 18.

Ton 10. Staw.

Krašnosž teho wujednarsteho Wopora Krostušowego.

Pšchetož ton Sakon, dokelž ma Šzien tych pschichodnych Kubłow, a niž to Snamjo tych Wjezow šamo, we tych šampch Woporach, kiz šo kojžde ljetu wopruja, da nidy nemože tych, kotšiz kWoporu pschistupaju, donjanych scjinicz. Kol. 2, 16. 17.

2. Hewaš by to Woprowanje pshestalo, dokelž bychu cji, kiz Božu Sslužbu czinja, žaneho Sswjedomnja wjazow nemjeli wot tych Kjechow, dnž junu wuczisjeni šu.

3. Ale pschi tych šampch stane šo Dopommenje tych Kjechow kojžde ljetu.

4. Pšchetož možno neje, šo by wolaza a kosłaza Krej moła Kjechi precž wsač.

5. Tehodla pschischedsi na Sswjet, praji won: Wopory a Dary šy ty nechał, ale Czieto šy ty mi pschihotował. Ps. 40, 7.

6. Šawalne Wopory a rjesčne Wopory šu šo tebi nespodobale.

7. Duż ja djiach: Łaj, ja pschindu, we Knihach steji wofebnje wotemne piżane, so mam czinicż, Bożo, twoju Wolu.

8. Horiekach, jako won prajit bjesche: Wopory a Dary, sa palne Wopory a Wopory sa Rjecz by to nechal, tebi so też nespodobaju (kotreż po Sako-nju woprowane budża);

9. Duż dżesche won: Łaj, ja pschindu, so bych czinil, Bożo, twoju Wolu. Tu sbjenje won Prijensche precz, so by to Druhe postajit.

10. Po kotreż Woli my smy smeczeni psches to Woprowanie teho Czjela Jesom Krysta, kotreż so junu stało je. Et. 9, 12, 28.

11. A kojzdy Mjeschnik je postajeny, so by Dzen wotednja Bohu skuzil, a czasto jenake Wopory czinil, kotreż tola nido nemożachu te Rjечи precz wofacz.

12. Ton pak, jako won Jedyn Wopor sa Rjечи je woprował, stejdi won do Wjecznosyje na Prawizy Bozej: Ps. 110, 1.

13. A czaka na Konz, hacz bych u jeho Nepscheczjeljo sa Podnozki jeho Rohow położeni byli. Et. 2, 8. Ps. 110, 1. 1 Kor. 15, 25.

14. Pscheroż s Żenym Woporom je won do Wjecznosyje dokonjal tych, kotřiz wufweczzeni budża. Esh. 12.

15. So nam pak też wobsmjety ton smjaty Duch. Pscheroż dyż won predy bjesche powedał:

16. To je to Wotkasanje, kotreż ja snimi czinicż budu po

tych Dniach, praji ton Knes: Ja zu smoj Sakon do jich Wutrobom dacz, a do jich Wpřlow budu jon sapřsacz. Jer. 31, 33.

Hebr. 8, 8.

17. A jich Rjechom a jich Neprawdosyje nebudu ja wjazy spomnicz. Jer. 31, 34.

18. Dżeż pak tych smych Wodaczje je, tam neje wjazy Wopor sa te Rjечи.

19. Duż my tehodla, lubi Bratsija, niamy to wekele Dowjerenje, so możemy sajndz do teho Sswjateho, psches tu Krej Jesuřowu, Jan. 14, 6.

20. Po Wuczju, kotřiz won nam pschihorował je, nowy a žiwny, psches ton Sawischł, to je, psches swoje Czjelo;

21. A mamy też woscheho Mjeschnika na Bożim Domi; Et. 4, 14 - 16.

22. Da pschistupmy tam swrawej Wutrobu, we polnym Dowstatku teje Wjery, wobkrepeni na Wutrobach, so smy besstehe Sswjedomnja, a wumuczi na Czjeli sczistej Wodu;

Et. 4, 16.

23. Dżerżmy to Posnacjje teje Nadżije, a nemotajmy so (pscheroż smjerny je ton, křiz je plubit). Et. 4, 14.

24. A kędzbujmy jedyn na druheho tał, so bychmy so wazbili kłubosji a kdobrym Skutkam; Jan. 13, 34. Mark. 12, 31.

25. A nemowuschczili smy swoje Sromadjenje, jako njeskoti Waschnje maju; ale napominajmy so bes sobu, a to czin

bole, hacj wo widyćje, so ſo ton
Dien pſchibljuje. 1 Kor. 10, 11.

26. Pſchetož jeli so my ſe
ſampacſhnej Wolu ſrjeſchimy,
dyž my Poſnacjje teje Praw-
doſjje ſmy doſtali; da žadyn
Wopor dale ſa Rjechi neje
ſbotkny; Et. 6, 4. 5.

27. Ale jene traſchne Wocja-
kowanie teho Esuda a Saho-
renje teho Bohinja, kotryž
požrecj budže tych Pſcheczim-
nikow. Zeph. 1, 18.

28. Schtuž Mojsaſowoy Sa-
kon ſacjſkne: dyrbi beſ Ssmil-
noſjje na dweju aby cziocy
Eswojekow wumrecj. 5 Mojs.
17, 6. Et. 19, 15. Jan. 8, 17.

29. Sčto da ſo wam ſda,
kaſ wele horſcheje Sčtraſy bu-
dže ton hodny, kiž Eſyna Bo-
žeho ſMohomaj podtepye a teho
Wotkaſanja Krej ſa nečjiſtu
djerži, pſches kotruž won je
wuſweczenn, a kiž Ducha teje
Rady hani? Et. 2, 3.

Et. 12, 25. 1 Kor. 11, 25. 27.

30. Pſchetož my ſnajemy teho,
kiž praji: Eo Wecjenje je moje,
ja zu ſapłacjicz, praji ton Knes.
A ſažo: Ton Knes budže ſwoj
Lud ſudjicz. 5 Mojs. 32, 35.

Rom. 12, 19.

31. Traſchna Wjež je, ſapa-
nucz do teju Kufow teho žiweho
Boha.

32. Spominajcže paſ na te
prijeſche Dny, we kotrychž wy
roſſwjetleni, ſže ſnoſeli wulke
Wjedjenje teho Ežerpenja;

33. Dyž wy njeſoſi ſami
ſu pſches Hanjenje a Tyſchenje.

na Esmjech poſtajeni; a nje-
ſoſi ſže Towarſchojo byli tych
ſamych, kotrymž ſo taſ ſčto je.

34. Pſchetož wam bjeſche tejj
žel mojjch Ewjaſtow, a to Po-
branje waſchich Kublow ſže wy
ſWefetoſju pſcheczerpili: dokež
wy wjeſže, ſo pſchi ſebi macže
liepſche Bohajtwo, kotrež wRe-
beſach je a wam woſtane.

Matth. 6, 20. Et. 19, 21.

35. Eehodla nečjiſcže waſche
Dowjerenje precj, kotrež ma
wulke Sapłacjenje.

36. Ečzerpliwosjje je wam
paſ treba, ſo byſčcže Boju
Wolu cjinili a to Eſlubenje
doſtali. Łuf. 21, 19. Jaf. 5, 7.

37. Pſchetož po malej Kwili
budže ton pſchindž, kiž pſchindž
ma, a nebudže ſo komdžicz.

1 Pietr. 1, 6. Hag. 2, 7.

38. Prawy paſ budže ſWje-
ry živy. Ale ſchtuž wotſtupicz
budže, na tym moja Duſka
žaneho Eſodobanja mječ ne
budže. Hab. 2, 7. Rom. 1, 17.

Gal. 3, 11. Pſchiſt. 3, 32.

39. My paſ neſſmy wot tych,
kiž wotſtupja a ſatamani budja;
ale wot tych, kiž wjerja a Dw-
ſchu wumoža. Eob. 2, 18.

Ton 11. Staw.

Wot teje ſbožnych cjinjazej Wjern.

Ea Wjera paſ je twerde E-
tojenje teho, na kotrež Nadžiju
ſtajimy, a je wjeſte Dowedjenje
teho, ſčtož newidžimy.

Rom. 8, 38. 1 Kor. 2, 9.

2. Pſchetož pſches tu ſamu ſu
Stari Wobſwjetſjenje doſtali.

3. Pšes Wjeru posnajemy, so ton Eswjet pšes Bože Eslowo je dołkonjany, a so schitko, sčtož widzimy, sniczobo je sczinene. 1 Mojs. 1, 1.

Jan. 1, 10.

4. Pšes Wjeru je Bohu polnišči Wopor woprowal Abel, dyžli Kain, pšes kotruž so wopokasalo je, so je prawy, jako Boh Eswjetsenje da wot jeho Darow; a pšes tu samu won hiščnje ryczi, hač runje wumrjel je. 1 Mojs. 4, 4.

5. Pšes Wjeru bu Enoch pšesadženy, so by Esmerczje newoladal; a nebu namařany, tehodla, so Boh jeho bjesche pšesadžit; pšetož predy hač won bu pšesadženy, je won Eswjetsenje mjet, so so Bohu je spodobal. 1 Mojs. 5, 24.

6. Ale bes Wjery možno neje, Bohu so spodobacž, pšetož sčtuž k Bohu je pšindž, ton ma wjerić, so Boh je; a so won tym, kotsiž jeho pytaju, Wytto dawa. Jer. 5, 3.

7. Pšes Wjeru je Noa (wot Boha napominany, so so teho bojese, sčtož hiščnje widžić nebjesche) ton Kaščč pšchitowal k Sbožu swojeho Doma, pšes kotruž won Eswjet sata; a je tu Prawdosž herbowal, kiž pšes Wjeru pšindže. 1 Mojs. 6, 8. 14. Rom. 4, 20.

Rom. 3, 22. 24.

8. Pšes Wjeru bje Abraham poslušny, jako won powołany bu, so by do teho Kraja wojščoł, kotryž sa Herbstwo

wšacž mjejesche; a won woindže, a newedžishe, dže by pšchischoł. Jer. 41, 2. 1 Mojs. 12, 4.

9. Pšes Wjeru je won pšes bywał we tym šlubnym Kraju, jako we juřym, a bydleshe we Hietach Izaakom a Jakubom, kotrajž tejj snim runaj Herbaj teho šameho Esluba bjesčtaj. 1 Mojs. 14, 13. St. 33, 27.

10. Pšetož won cžakashe na to Mjesto, kiž ma Ewerdžisnu, kotrehož Ežjesla a Etworicjel Boh je. St. 12, 22.

11. Pšes Wjeru dosta tejj ta Sara Mož k Podjeczu, a porodži wosche Ežasja swojeje Starosije; dokelž sa mjerneho teho mjejesche, kiž to šlubil bjesche. 1 Mojs. 21, 2. Łuf. 1, 36.

12. Tehodla tejj wot Ženeho, hač runje jako wotemreteho, jich tak wele so je narodžilo, kač wele je Wjesdow na Nesbekach a Pjesla na morskim Brjořy, kotryž neje kpscherachnowanju. Rom. 4, 19.

1 Mojs. 15, 5. St. 22, 17.

13. Eži sami su schitzy po Wjeri wumreli, a nejsu ton Eslub dostali; ale su sdala jon widžili, tejj so snim troščtowali, a derje špokojom byli, a posnali, so su Hořijo a Žusomnizy na Sem.

14. Pšetož kotsiž to praja, eži dadža šjawnje stosemicž, so wotžneho Kraja pytaju.

15. A woprawdži, dy bychu na tamny sebi mořlili, škotrehož wojšchli bjechu, da su dosž Ežasja mjeli so sašo wrocžić.

16. Ale woni lepszeho zadaju, to je, teho nebeskeho. Tehodla Boh so nehanibuje, jich Boh so menowacj: pschetozj won je jim Mjesto pschihorowal.

2 Mojs. 3, 6. Matth. 22, 32.

17. Psches Wjeru woprowasche Abraham teho Isaaka, jako spytany bje; a woprowasche teho Zeniczkehonarodzeneho, jako won ton Eslob hijom dostal bjesche; 1 Mojs. 22, 1. ic.

18. Kotremuzj prajene bjesche: We Isaaku budze tebi twoje Esymjo nareknene.

1 Mojs. 21, 12. Rom. 9, 7.

19. A rospomni pschi sebi, so Boh moznj je, tejj wot Mornych sbudziczj: na to won jeho tejj jako wot Mornych sbudzeneho sako wsfa.

20. Psches Wjeru pozonowasche Isaaak na Pschichodne Jakuba a Esawa. 1 Mojs. 27, 28.

21. Psches Wjeru pozonowasche Jakub mrjewski wobuju Esymow Josepha: a pokili so pscheczimo Werchu jeho Szep tara. 1 Mojs. 48, 15. St. 47, 31.

22. Psches Wjeru spomni Joseph mrjewski na Buchodnych Israelskich Dziejci, a pschikasa wot swojich Koszow.

1 Mojs. 50, 24.

23. Psches Wjeru bu Mojsas, jako so narodzil bjesche, psches czi Mjeczaj potajeny wot swojeju Staršheju, tehodla, so wonaj widzischtaj, so won rjane Dziejczarko bjesche; a nebojeschtaj so psched kralowškej Pschikasnju.

2 Mojs. 2, 2. Jap. St. 5, 29.

24. Psches Wjeru nochjesche Mojsas, jako bjesche wulki narostl, Esyn teje Djomki Pharaonoweje mjazy rjekaczj;

2 Mojs. 2, 11. 12.

25. A swoli ktemu radšicho, Ste czerpiczj s Bozim Ludom, dzjli na Ezas mjeczj to rjeschne Wolschewenje; Ps. 84, 11.

26. A mjejsche Krystufowu Hanibu sa wetsche Bohastwo, dzjli te Schazj Egiptowške: pschetozj won polada na to Esplaczenje.

27. Psches Wjeru wopuschczi won Egiptowšku, a nebojesche so kralowškeho Mjewa; pschetozj won so dzerjesche teho, kotrehozj won newidzische, jako by jeho widzil. 2 Mojs. 2, 15.

St. 10, 28. 29. St. 14, 1. ic. Jap.

St. 7, 29.

28. Psches Wjeru dzerjesche won te Jutry a to Pscheleczi teje Krmje, so by ton, kiz te priensche Narodn konzowasche, jich nesajak. 2 Mojs. 12, 12. 18.

29. Psches Wjera su woni schli psches czerwene Morjo, jako po fuchej Semi, kotrežj czi Egiptowšjzj tejj spytachu, a so tepichu. 2 Mojs. 14, 22.

30. Psches Wjeru padzechu te Jerichowške Murje, jako wone psches sedom Dnjom wobkhozene bjechu. Jos. 6, 20.

31. Psches Wjeru nebu Rahab, ta Kurwa, sobu skazena stymi Newjernymi, dokelzj wocj Wobhonerjow s Mjerom bjesche na Hospodu wsafa. Jos. 2, 18.

St. 6, 17. 23. Jap. 2, 25.

32. A što mam wjazw prajic? Eżab by mi krotki był, dy bych był powedacz wot Si-deona, a wot Baraka, wot Samsona a Jephthy, wot Davita a Samuela, a wot tych Prophetow. Kn. Esudn. 6, 11. St. 4, 6. St. 15, 20. St. 11, 6. 2 Sam. 2, 4. 1 Sam. 7, 15.

33. Kotsij su psches Wjeru Kralestwa pscheminuli, Prawdosj czinili, Sslub dostali, Eawam Klamo satykali, 2 Sam. 8, 1.

34. Teho Wohenja Moj sahasli, teho Mecza Wotrosi czekli, su so mozni scjinili se Sslabosije, su pokynleni we Wojni, su Zusyč Wojska sahnali.

Dan. 3, 23. 24. 25.

35. Žonste su swojich Morowych psches Horjestawanje saho wsale; drusy pak su jako Zubon rosczahani, a nejsu žane Wuplaczjenje horje wsali, so bychu ljesche Horjestawanje dostali.

36. Njekotsi pak su Hanenje a Kostanje pshecjerpili, ktemu tejj Rečjasj a Žastwo;

37. Woni su byli kamenjowani, sWitu roscjesani, spytani, sMecjom moreni; woni su wokoło khodzili we wowczich a kofajwch Kozuchach, wopuschženi, czjshczeni a sije sadžerženi,

1 Kral. 21, 13. 2 Kron. 24, 21.

Jap. St. 7, 59.

38. (Kotryčj schaf Sswjet hodny nebjesche) a su so wokoło bhudzili wo Puszinach, wo Horach, we Jamach a Džerach teje Semje.

39. A czi su schity psches Wjeru Sswjetsenje mjeli, a nejsu to Sslubenje dostali:

40. Dokelž Boh njescho Ljespsche sa nas vredny bjesche wotladal, so bychu woni bes nas dokoneni nebyli.

Ton 12. Staw.

Rapominanje kScjerpimowski a kDobobojasnosji.

Teħodla tejj my, dokelž tajku wulku Sspju Sswjetkow wokoło sebe stejo mamy, wotpozozmy scho Brjemjo a ton Rječ, kiž so nas twerdžje džerži; a bježmy psches wobstajnu Scjerpimowsj na to Bjedženje, kotrež nam je prjotkstajene. Rom. 6, 4.

Eph. 4, 22. 1 Pietr. 2, 1. 1 Kor. 9, 24. Hebr. 10, 36.

2. A poladajmy na Jesusa, kiž je Spoczatk a Konž teje Wjern, kiž na Mjesto sebi prjotkstajeneho Wefelja snošy Kschiz, nerodžiwšči wo Hanibu, a je so bynuł kPravizy na Boži Stok.

Jes. 53, 4-8. Sjew. 3, 21.

3. Spomncze na teho, kiž tajke schelke Wuryczowanie wot Rješnikow pshecziwo sebi je pshecjerpil, so byschcže wy ne-mustawali, a so waschim Dusšam nesežto. Łuk. 2, 34.

4. Pšchetož wy hišcže nejshe so hacž do Krmje pshecziwili, na Bjedženju pshecziwo Rječhu.

1 Kor. 10, 13.

5. A sže žylje saponnili teho Rapominanja, kiž kwam, jako kDžieczom, rycji: Moj Sspno, nemjej sa šnadne to Knesowe

Powuczenie, a nesarwutl psched
jeho Kostanjom. Pschist. 3, 11. 12.

6. Pschetož kohož ton Knes
lubo ma, teho won powuczi;
won kosta pak kojzdeho, kotre-
hož won sa Ssyna horje wosme.

Sjew. 3, 19.

7. Zeli so wy to Powuczenie
pscheczercicze, da so wam Boh
podawa jako Dziejcom: psche-
tož dze je Ssyn, kotrehož by
Man nepowuczil?

8. A jeli wy sje bes Powu-
czenja, kotrež su schitzy dostali;
da sje kurwiske, a niz mandzel-
ske Dziejci.

9. Zejž, dyž my naschich czjel-
nych Wotzow sa Wuczetjow
smny mjeli, a so jich bojeli; ne-
dyrbeli my da wele wjazy pod-
dani bycz temu Wotzu tych Du-
chow, so bychmy my živi byli?

10. A schak woni su nas
powuczili malo Dnjow, jako
so jim je sdało; ale ton kna-
schemu ljepschemu, na to, so
bychmy my jeho Ssweczenie
dostali.

11. Schitko Powuczenie pak,
dyž tudy je, nesda so nam Be-
selosž, ale Srudžba bycz; ale
potom wono pschineže pokojny
Wod teje Pramdosžje tym, kiž
psches to šamo su spytani.

12. Tehodla pokynicze šako
te wišaze Kufi a te wustate Ko-
lena.

Ief. 35, 3.

13. A czincze rune Stopy
šwaschimi Rohami, so by to,
ščtož krome je, so nepodšu-
nušo, ale wele bole wustrowe-
ne bylo.

14. Šoncje sa Mjerom psche-
czjwo kojzdemu, a sa Sswecze-
njom, bes kotrehož žadyn teho
Knesa woladacz nebudže.

Rom. 12, 18. Matth. 5, 8. 20.

15. A kedžbuycze na to, so
by ništo sBožeje Mady newu-
panył, so njedže nješajli horki
Koren neby wurostł, a Škłodu
nacjinil, a jich wele psches ton
šamy naschkeredžennyč bylo:

5 Mojs. 29, 18.

16. So by nidže ništo nebył
Kurwar aby Besbožny, jako
Šlaw, kiž sa Ženu Žodž šwoj
prienschi Narod pscheda.

Eph. 5, 3. 1 Mojs. 25, 33.

17. Wjesze pak, so won po-
tom, jako won to Žonowanie
žosche herbowacz, je šacjšknenny;
pschetož won kPołuczi Mješta
nenamaka, hacž runje ju se Šspl-
sami pytasche. 1 Mojs. 27, 30. k.

18. Pschetož wy nejšje psch-
stupili kHori, kotrež so mo-
žesche dotknucz, a khorjazemu
Wohenju; ani kWichoru a
kEžjemnosži, a kNewedru,

2 Mojs. 19, 12.

19. Ani kSynkej teje Šruba,
a kKofu tych Ššłowow, djež
czi, kotšiz jon šlyšcheli bječu,
proščachu, so by knim wjazy
ryczane nebyšo. 2 Mojs. 20, 19.

20. (Dokelž woni to šnesž ne-
možachu, ščtož by ryczane bylo.
Dyž so Škocjo teje Hory dot-
knulo bjesche, dyrbesche wono
kamenjowane aby kKłokom ša-
žplene bycz. 2 Mojs. 19, 12. 13.

21. A tak trasčne bjesche to
šamo, ščtož so šjewi, so tejš

Mossas dzesche: Ja sym so nastrozak, a rzu schitkon.)

22. Ale wy sje pschistupili ktej Hori Sionskej, a kMjestu teho jiveho Boha, ktemu nebestemu Jerusalemu, a ktej Sromadzisni wele Tausent Zandzelow,

Jes. 2, 2. Gal. 4, 26.

23. A ktej Sromadzisni (a Zyrkwi) tych Prjenichnarodzenych, kotrsij su we Nebesach napisani; a kBohu, temu Esudnikkej schitkich; a ktrym Ducham tych dokonzannych Pravnich; Luk. 10, 20.

24. A ktemu Esrjednikkej teho noweho Sakonja, kJesuku; a ktej Krwi teho Wobkrepenja, kotrazj ljepe ryczi, dyzli Abelowa. Et. 8, 6. 1 Tim. 2, 5. 1 Mojs. 4, 10.

25. Kadajcze so tehodla, so byschcze so teho nemobarali, kiz ryczi. Pschetoz dyz tamni nejsku czekli, kiz so wobarachu, jako won na Semi ryczesche: wele mene budzemy my, jeli so so wotwobrocjimy wot teho, kiz sNebes ryczi,

Et. 2, 3.

26. Kotrehoz Kosz tedu tu Semju hnu, nijek pak lubi a praji: Hisczje junu budu ja hnucz, niz jeno Semju, ale tejj Nebesja.

Hag. 2, 7.

27. Ale to, hisczje junu, pokazuje, so to Hnute, jako sczine: ne, so pschesadzicz dyrbi, so by to Rehnute wostalo. Ps. 102, 27.

28. Tehodla dokelz my dostanemy Kralestwo, kotrez hnute nebudze; da mamy Nadu, psches kotruz my Bohu sluzimy, po jeho Spodobanju, sPotsiwojszu a sBojofsju.

Phil. 2, 12.

29. Pschetoz nasth Boh je poje: razj Wohen. 5 Mojs. 4, 24. Et. 9, 3.

Ton 13. Staw.

Napominanje kshesjjanstemu zivenju a kcjistej Wuczbi.

Bratfka Lubosz nech wostane wobstajna. Rom. 12, 10.

2. Nesapomncze to, so byschcze radzi hospodowali; pschetoz psches to su njekotsi nemedzjivschy Zandzelow hospodowali.

1 Pietr. 4, 9. 1 Mojs. 18, 3.

Et. 19, 2, 3.

3. Spominajcze na tych Swjasannych, jako byli wy pornjio jim swjasani, a na tych, kotrsij so slie maju, jako czi, kiz wy tejj hisczje we Czjeli sje.

4. Nech budze Mandzelstwo czesne dzerzane pola schitkich, a mandzelste Kozjo nemomasane; ale Kurwarjom a Mandzelstwa Lamarjom budze Boh budzicz.

2 Mojs. 20, 14.

5. Wasche Waschnje nech je bes Lakomnstwa na Peneshy; a dajcze sebi dosz bycz na tem, sctoz macze. Pschetoz won je prajil: Ja cze nochzu wopuszczicz, ani nidy cze skomdzicz.

Jos. 1, 5.

6. Tak, so so jemu dowjericz a reknucz mozemy: Ton Knes je moj Pomoznik; a ja nochzu so bojecz, scto moze mi Ezlowek czinicz? Ps. 56, 5. Ps. 118, 6.

7. Spominajcze na waschich Wuczterjom, kiz wam Boze Sslovo su powedali, a ledz bujczje na ton Buchod jich Sdzjerzenja, a czincze po jich Wjeri. Sct. 17. 1 Kor. 4, 16. Et. 11, 1.

8. Jezus Krystus je cjera a
dzenka, a ton samy, kiz won
je, budze tejj do Wjecznosyje.

Sjem. 1, 17.

9. Nedajcze so se scheltimi a
szustni Wuczbami wokolo ho-
nicz. Pschetoz krasna Wjez je,
dyz Wutroba budze wobtwor-
dzena psches Nadu, niz psches
Jydzie, stotrychz jadyz Wuzitk
nimaju, kotfiz snimi wokolo khor-
dza.

Jer. 29, 8.

10. My mamy Wostar, wot
kotrehoz nimaju Moz josi, kotfiz
we tej Hjeczi Bohu sluzja.

11. Pschetoz kotrychz Skoczja-
tow Krej noschena budze psches
woscheho Mjeschnika do Sswjat-
nizy sa Kjechi, tych samych
Mjasa budza spalene wohn-
kach psched Ejhwow. 3 Mojs.

4, 5. St. 16, 27. 2 Mojs. 29, 14.

12. Tehodla tejj Jezus, so
by won ton lud sweczil psches
samu swoju Krej, je won wohn-
kach psched Notami czerpil.

13. Dzimy tehodla knjemu
wohn psched Ejhwo, a nesam
jeho Hanibu.

14. Pschetoz my nimamy tu-
dy jane wobstajne Mjesto, ale
to Pschichodne pytamy.

Pf. 39, 13. 14.

15. Woprujmy tehodla psches
njeho Bohu pschexo kwalobny
Wopor, to je, Pwod teju Hu-
bow, kotrejz jeho Meno posnaz-
jetej. 3 Mojs. 7, 12. Pf. 50, 23.

16. Dobrotu pak czinicz, a
wudzielicz nesapomncze; pschetoz
tajke Wopory spodobaju so
Bohu derje.

Phl. 4, 18.

17. Posluchajcze waschich
Wuczerjow, a podcziscze so
jim; pschetoz woni waschich Du-
schow dla wachuju, jako czi, kiz
maju Rachnowanje dacz sa te
same, so bychu to sWeseloszu
czinili, a niz se Sdychowanjom;
pschetoz to sa was neje.

18. Proschcze sa nas. Psche-
toz nasch Troscht je ton, so dobre
Sswjedomnje mamy a smy na
tem, so bychmy so derje sadzer-
zeli pola schitkich.

19. Najbole pak napominam
was, so byschcze to czinili, czim
sterscho ja saszo kwam pschindz
budu.

20. Boh teho Mjera pak,
kiz wot Mornych je wuwedl
psches tu Krej teho wjeczneho
Sakonja teho mulkeho Pastyrja
tych Wowzow, nascheho Knesa
Jesusa,

Jan. 10, 12.

1 Pjetr. 2, 25.

21. Nech czini was hotornych
we wschitkim dobrym Skutku,
so byschcze jeho Wolu czinili; a
nech dokonja we was to, schtoz
psched nim je spodobne, psches
Jesom Krysta, kotremuz budz
Ejesz wot Wjecznosyje hacz do
Wjecznosyje. Amen.

22. Proschu was pak, lubi
Bratsja, sneščje sczerpliwje to
S slowo teho Napominanja;
pschetoz ja sym wam strotkim
piskal.

23. Dam wam tejj kwedze-
nju, so nasch Bratr Timothej
je wupuschczeny, stotrymz, jeli
so won storo pschindze, ja was
zu woladacz.

24. Rektje wele Dobreho schitkim waschim Wuczerjam, a schitkim Sswjatym. Wam wele Dobreho dadja powedzicz czi Bratjsja sWalsteje.

25. Za Nada budj swami schitkim. Hamen. 2 Tim. 4, 22. Tit. 3, 15.

List na Hebrejskich je pisany sWalsteje, a postany psches Timothea.

Konj lista na Hebrejskich.

List S. Zaposchtola Jakuba.

Ton 1. Staw.

Wot Sczerpnosije we Rshizu a Czerpenju.

Jakub, Woroczj Bozi a teho Knesa Jesom Krysta, tym dwanacze Narodam, kotrej tam a sem su, wele Strowja a Sbozja. Jan. 7, 35. Jap. St. 8, 4.

2. Sa wscho Wepelje mjejcze, moji lubi Bratjsja, dyz wy do schelkeho Spytowanja panczje:

Jap. St. 5, 41. Rom. 5, 3.

3. A wjesze, so wascha Wjera, jeli so prawa je, Sczerplimosj pschineše.

4. Sczerplimosj, pak nech dokonjany Skutk ma, so bpschcze wy byli dokoneni a zyli, a na nicjim जाने Rusy nemjeli.

5. Jeli so pak komu bes wami Mudrosije treba je, ton nech Boha prosy, kiz sczedrje dawa schitkim, a to nikomu newumeta; da budje jemu ta fama data.

Mark. 11, 24.

6. Nech prosy pak we Wjeri, a nebudj newjesty; pschetoz schtuž je newjesty, ton je runje jako morsta žolma, kotraj wot Wjetra budje honena a metana.

Matth. 7, 7. St. 21, 22. Mark. 11,

24. Jan. 14, 13. St. 16, 23.

7. Ton samy Ejloweł nepomyšl hebi, so by schro wot teho Knesa dostal.

8. Muž dwojeje Myšlje je newobstajny we wschitkich swozjich Puczach.

9. Nech ton Bratr, kiz ponizny je, so kwali swojeho Powoschenja;

10. Ale ton Bohaty nech so dopomni swojeho Ponizenja; pschetoz jako trawowa Kwjetka budje won sabinuczj.

Jes. 40, 6. 7. 1 Petr. 1, 24.

11. Zako dyz Sslonzo sšhadza sHorjosju, da Trawa swjadne, a jeje Kwjetka spane, tež jeje rjane Poladanje so sškasy: tak budje tež Bohaty we swojim Samoženju swjadnyczj.

Pf. 102, 12.

12. Sbožny je ton Muž, kiz Spytowanje sneše; pschetoz dyž won sprawnj sczineny je, dostane won tu Kronu teho Živenja, kotruz ton Knes slubil je tym, kotšiz jeho lubuju. Sjew. 3, 19.

13. Nech žadyn, dyž budje spytowany, nerečne: Za budu wot Boha spytowany. Pschetoz Boh neje Spytowar sStemu, a won nikoho nespytuje:

14. Ale kojdy budje spytowa-

ny, dyž won sam wot swojeho
Łoshta budže czeneny a wabeny.

15. Potom, dyž ton Łoscht je
podjal, porodži Rječ: Rječ
pač, dyž je dokonjany, porodži
Smercj.

16. Nebłudźcje šo, moji
lubi Bratřja.

17. Ščitkon dobry Dar, a
ščitkon dokonjany Dar pschin-
dže s Wokołoszje delje wot
Wotza teho Smjetla, pola
kotrehož neje žane Wotmjenenje
ani Wobroczenje teje Smjet-
łoszje a Ejiemnoszje. Mat. 3, 6.

18. Won je nas spledžil po
swojej Woli, psches Słowo
teje Wjernoszje, so bychmy czi
Wrienschi byli jeho Stwore-
njow. Jan. 1, 13. 1 Pjetr. 1, 23.

19. Tehodla, moji lubi Bra-
třja, nech koždy Ełowel je spje-
schny kpoštuchanju, nespjeschny
pač krczenju, a nespjeschny
kNjewu. Pried. 7, 10.

20. Pšchetož cłowski Njew
necžini, ščtož psched Bohom
prawe je.

21. Tehodla wotkłađcje ščit-
ku Necžistosž, a pschemjernu
Słosz; a wsnicze to Słowo
horje ščichej Myřlu, kotrež do
was ščjepene je a može wasche
Duschje sbožne cžinicž.

Rom. 13, 12. Kol. 3, 8. 1 Kor. 3, 6.

22. Budźcje pač Ežinerjo teho
Słowa, a niž jeno Pořlucha-
rjo, šłotremž wy šo šami sjeba-
cje. Matth. 7, 21. Rom. 2, 13.

23. Pšchetož dyž ščtu je Po-
řluchar teho Słowa, a niž
Ežiner; ton je podomny Mužej,

kotryž šwoje cžjelne Wobleczo
we Ščpibelu wobłada.

24. Pšchetož dyž šo je wobla-
dač: dže won precž, a sabudže
namješji, kajki bjesche. 2 Pjetr. 1, 9.

25. Ščtuž pač nuž polada
do teho dokonjaneho Šakonja
teje Grejoty, a we nim wostane;
a neje šapomnity Pořluchar,
ale Škutka Ežiner: ton budže
sbožny we šwojim Škutku.

St. 2, 12. Jan. 1, 17.

26. Želi šo šo pač šda njeko-
mu bes wami, šo Bohu šłuži; a
šwoj Žařt Wusdři nedžerji, ale
šawedže šwoju Wutrobu; teho
Boža Ššlužba je knicžomna.

27. To je cžista a nesmasana
Boža Ššlužba psched Bohom
a tym Wotžom: kŠšprotam
a k Wudowam we jich Šrudobi
poladač, a wot Šswjeta šo
nemomasany šakhowač.

Hiob 31, 16. 17.

Ton 2. Štaw.

Wot Łabanja na Parsčonu a hejch-
lerškej Wjerny.

Moji lubi Bratřja, nemjeicze
ša to, šo by ta Wjera nascheho
Knesa ŽesomKryšta, teho Knesa
teje Krařnoszje, cžerpila Pola-
danje na Parsčonu.

2. Pšchetož dy by do wascheje
Šromadžisny pschiščot Muž se
šlotym Pššččenjom a we krař-
nej Drařzi, pschiščot pač tež
Kudy we neschwarnej Drařzi,

3. A wy byščcže ładali na
teho, kiž ma krařnu Drařtu; a
rekli knjemu: Ty šyn šo hew na
rjane Mjesto; a rekli pač kremu

Kudemu: Ty stej tam aby syn
šo tudy kmojim Podnozkam;

4. Da wy to šamo pschi sebi
prawje nerosšudžicze; ale czi-
nicze šo Esudniyz po šwojich
štych Wyšlach.

5. Posluchajcze, moji lubi
Bratšja: neje Boh wufwolil
štych Kudych na tym Šswjeczi,
kiz šu we Wjeri bohaczi, a Her-
bojo teho Kralestwa, kotrej won
šlubil je tym, kiz jeho lubuju?

6. Wy paš sje temu Kudemu
Neczeš wopokasali. Nejšu czi
Bohaczi czi šami, kiz was šMo-
zu podštoczja, a czi, kiz was psched
Esud czahaju? 1 Kor. 11, 22.

7. Rehanja woni to dobre
Meno, po kotremj wy sje meno-
wani?

8. Dyz wy tehodla ton kra-
łowski Šakon došonjecze po teni
Pišimi: Lubuj šwojeho Wlišche-
ho jako šam šo: da wy derje czi-
nicze. 2 Moš. 19, 18. Mat. 12, 31.

9. Jeli šo wy paš na Par-
šchonu ladacze, czinicze wy Rjech;
a budjecze dowedženi wot Ša-
lonja, jako Wšbestupniyz.

10. Wšchetoz šctuž žyly Ša-
kon dzerži, šrejšchi paš na Ženej
Wšchikafni: ton šo šczini šhit-
kiš winowaty. Mat. 5, 19.

5 Moš. 27, 26.

11. Wšchetoz kiz to prajil je:
Ty nedyrbiš Mandželstwo ša-
macž; ton je tež prajil: Ty
nedyrbiš mordowacž. Dyz ty
tehodla Mandželstwo nelamaš,
moriš paš: šy ty šo Wšhe-
stupniš teho Šakonia šcziniš.

2 Moš. 20, 13. 14.

12. Tak rycze, a tak cžincze,
jako czi, kotšiz po Šakonju teje
Šrejoty šudženi bpcž dyrbicze.

Et. 1, 25.

13. Rešmšlny Esud paš na
teho pojndže, kiz Šsmilnošje
neje cžiniš: ale Šsmilnošž kwali
šo pschecziwo Esudu.

14. Ššto pomha, lubi Bra-
tšja, jeli šo šctu by reknyl, šo ma
Wjeru, Štutki paš by nemjel?
Može jeho tež tajka Wjera šbož-
neho šczinicž? Mat. 7, 26.

15. Dy by paš Bratr aby
Ššotra nahaj bylaj, a šusu mje-
šaj na šchjednej Žiwnošži, Łut. 3, 11.

16. A niešto beš wami by
knimaj reknyl: Džitaj šWje-
rom, worjewajtaj šo, a najyštaj
šo; wy paš jimaj nicž neyšch-
cze dali, šštož Ežjelu treba je:
ššto by jimaj to pomhašo?

17. Tak tež ta Wjera, dyž
nima Štutkow, je wona šama
we sebi morwa.

18. Ale moš šctu reknycž; Ty
maš Wjeru, a ja mam Štutki;
Pošaj mi tvoju Wjeru šwoji-
mi Štutkami, a ja zu czi tež
moju Wjeru pošacž šmojimi
Štutkami. Šal. 5, 9.

19. Ty wjeriš, šo je Žedyn
Boh; na tem derje cžiniš;
Ežerczi tež wjerja, a ržu.

20. Žešchli paš wedžicž, ty
prošny Ežlowecze, šo Wjera beš
Štutkow morwa je?

21. Neje Abraham, našch
Wotž, se Štutkow ša praweho
pošnaty, jako won šwojeho
Ššpna Žsaaka na Wotšariju
woprowašče? 1 Moš. 22, 9 - 12.

22. Tudy widziš, so ta Wjera je sobu pomhala jeho Skutkam; a so ta Wjera stych Skutkow so dokonjala je.

Hebr. 11, 17.

23. A tak je so to Pišmo dovelniko, kotrej praji: Abraham je Bohu mjeril, a to je jemu Prawdosji pschupite a je Pschezjel Boži menowanj.

1 Mojs. 15, 6. Rom. 4, 3. Gal. 3, 6.

24. Widziče tehodla, so Ezlowek se Skutkow budže sa praveho posnaty, a niz jeno s Wjern.

25. Teje Runosije tejj ta Kurwa Rahab, neje wona se Skutkow sa pravu posnata, jako wona tych Poštow horje wsa, a tych kamnych po druhim Duczju wupuschczi?

Jos. 2, 1.

Hebr. 11, 31.

26. Pschetoz runje jako Ezjelo bes Wodnyha morwe je, tak tejj je Wjera bes Skutkow morwa.

Echt. 17.

Ton 3. Staw.

Wot praveho a nepraveho Wuziwanja teho Jasjka.

Lubi Bratsja, kojzdy so newaz, so zyl sa Wuczerja bycz; a mjesje, so my wersche Esudjenje dostacz budjemy.

2. Pschetoz my schitw wele sjeschiny. Zeli so schtu we zanjem Esłowi so nemoli, ton je dokonjany Muz, a može tejj zply žiwot Wusdsi dzerzeč.

3. Ejcze, my Konje Wusdsi dzerzimy, so bychu wone nas posluchate: a tak my jich zply žiwot wokolo cjerimj.

4. Ej, tejj te Eodje, hacj runje tak wulke su a wot slynnych Wjetrow hnate budja, da schaf budja tam a sem wobrocjene snajmenschim Prawidom, džež ta Mož teho je, kij je hnuje.

5. Tak tejj Jasjst je maty Etaw, a schaf so wulkich Wjezow kwali. Ej, snadny Wohen, kajki Eješ won sapali? Ps. 57, 5.

6. A Jasjst je tejj Wohen, a Eswojet polny Neprawdosije. Tak je Jasjst bes naschimi Strawami rostajeny, so nascheredzi zple Ezjelo, a rospali Koto Narodjenja, to je, nasche zple živenje, dyž won wot Helje je jahoreny.

7. Pschetoz kojzde Pschirodzenie tych Swjerjarow, Prafow, Hadow a morskich Djiminow budže sšudžene, a sšudžene je wot Ludži:

8. Ale Jasjka žadny Ezlowek sšudzič nemože, dokelž nepokojna sła Wjež je polna smertneho Žeda.

9. Psches njon kwalimj Boha a teho Wortza: a psches njon poklijemy Ludži, kotřiz po Wodomnosji Božej su stworeni.

1 Mojs. 1, 27.

10. Eženeho Erta wojndje Kwalenje a Poklecje. To so tak stacz nedyrbi, moji lubi Bratsja.

11. Žorli tejj Studnja sženeho Žorla šlotku a horku Wodu?

12. Može tejj, moji Bratsja, Figow; Wolimki pschinesj, aby winowj Venk Figi? Tak nemože tejj Studnja šlonu a šlotku Wodu jene dobo dawacz.

13. Shtu je rofomny a mudry bes wami? nech ton wopokaje se swojimi dobrem Wobendženjom swoje Stutki, we mudrej Czichoszi. Eph. 5, 15.

14. Ale jeli so wy macze horšku Sawisj, a Swadu we waschich Wutrobach: da so nekwalcze, ani nekzicze pscheczimo Prawdzi. Eph. 4, 31.

15. Pschetož to neje ta Mudrosj, kotraž swožoka delje pschindže; ale je semssta, czlowstka a czertowstka. 1 Kor. 2, 6. 7.

16. Pschetož džej Sawisj, a Swada je, tam je Nerjadnosj, a schelka sta Wjež.

17. Ale Mudrosj swožoka delje je najprijetny potšwa, potom mjerna, sprawna, da šebi prajicj, je polna Šsmilnoszje a dobrých Włodow, tež neje wotra, ani jebata.

18. Włod pak teje Prawdoszje budže wuřny we Mjeri tym, korsiž Mjer dzerja.

Ton 4. Staw.

Wot teho Czjela Łoschtow.

Dže pschindže hew Wojna a Swada bes wami? Nepschindže hew swaschich Łoschtow, kiz wozuja we waschich Stawach? Rom. 7, 23.

2. Wy požadacze, a nimacze niczo; wy hidzicze a sawidzicze, a nemožecze niczo dobnycj; wy so wadžicze a wõjujecze, a schaf niczo nimacze, dokelž wy neprosycze.

3. A hacž runje prosycze, da schaf niczo nedostanecze, teho-

da, so wy Šte prosycze, so bõschcze to we swojich Łoschtach pscheczini.

4. Wy Mandželstwa Łamar: rjo a Mandželstwa Łamar: ki, newjesze wy, so teho Šswjeta Pscheczestwo je Bože Nepscheczestwo? Tehodla shtuž sechže teho Šswjeta Pscheczestel byčž, ton budže Boži Nepscheczestel.

Jan. 15, 19. Gal. 1, 10.

5. Aby sda so wam, so Pišmo podarimo praji: Temu Duchu, kiz we was bydli, je so pscheczimo Sawiszi? Gal. 5, 17.

6. Werschu Radu pak won dawa. Tehodla praji Pišmo: Ton Knes napscheczimo steji Hoffartnym, ale Ponižnym dawma won Radu. Eph. 2, 4. 7.

1 Pjetr. 5, 5.

7. Tehodla budžcže Bohu poddani, stejcže pak Czertej napscheczimo, da czekne won wot was. Eph. 6, 12.

8. Pschiblijucze so k Bohu, da won so kwam pschiblijuje. Wuczisjicze Ruzy, wy Mjeschnizy, a czincze Wutrobny potzime, kiz wy še dwojeje Myřlje.

9. Žaloszje, a žarujcže, a placcže; wasch Šsmjeh so pschewobrocž na Włakanje, a wascha Wefeloš na Šrudobu.

10. Ponižujcže so psched Bohom, da budže won was potwoschicž. 1 Pjetr. 5, 6.

11. Nercycze sije jedyn na druheho, lubi Bratřja: shtuž sije ryczi na swojeho Bratra, a šudži swojeho Bratra, ton ryczi pscheczimo Šakonju, a šudži

Sakon. Zeli so pač Sakon fudjisch: da nejšy Ežiner teho Sakonja, ale Mudracž.

12. Jedyn je, kiž Sakon da wa, kiž može sbožnych czinicž a satamacž. Ale schtu by ty, kiž drugeho fudjisch? Rom. 14, 4.

Matth. 7, 1.

13. Duž tehodla, kiž wy njetk rekneče: Dženš aby jutšje pojndžemy do teho aby do teho Mješta, a tam zemy my psches Žene Ežero wostacž, a wiko- wacž, a dobywacž.

14. Kiž wy schaf newješe, šhto jutšje budže. Pschetož šhto je wasche živenje? Para schaf wono je, kotraž na masu Kwilu šo pokasuje, a potom sajndže.

Łuf. 12, 20.

15. Sa to wy prajicž dyrbeli: Zeli so ton Knes je a my žimi šmy, da zemy to aby wono czi- nicž.

Jap. St. 18, 21.

16. Njetk pač kwalicze wy šo we swojej Pyschi; ale šhitka tajka Kwalba je šta.

17. Pschetož schtuž wje Do- bre czinicž, a necžini: ton ma Rječ.

Ton 5. Star.

Bot Knicjomnosje teho Bohastwa, scjerplimeho Ežerpenja a mozneho Mobljenja.

Njetk tehodla, wy Bohaczi, płacže a štwicže na waschej Šubenoszi, kotraž na was pschindže.

2. Wasche Bohastwo je sni- to, wasche Drasty šu Molje šynde.

Matth. 6, 19.

3. Wasche Storo a Šljebor- ro je seršawilo; a jich Seršaw budže kŠmwjetsensju pschecziwo wam, a budže wasche Mjako sežracž, jako Wohen. Wy šze šebi Šchazj naromadžili we poslenich Dnjach.

4. Łaj, tych Dželaczerjow Šda, kotšiz wasche Pola šu špikli, a mot was je wostamana, wola; a to Wołanje tych Žnen- zow je pschischto do Wuschow teho Knesa Žebaoth. 3 Mojs. 19, 13.

5. Wy šze šo pač derje pytali, na Semi, a šwoje Požadanje mjeli, šze šwoju Wutrobu na- formili, jako na Džen teho Šarjesanja.

6. Wy šze satamali a morili teho Praweho, a won šo wam neje pschecziwit.

7. Budžče tehodla scjerplivi, lubi Bratsja, hacž do Kneso- weho Pschichoda. Łaj, Kolnik woczakuje krasneho Mlada teje Semje, a docžaka scjerpliwje, hacž by won dostal ranschi a weczorny Dejščž.

8. Budžče wy tež scjerplivi, a pošplncže wasche Wutrobj: pschetož Knesowy Pschichod šo pschibliža.

9. Nesdychujče jedyn na dru- heho, lubi Bratsja, šo byščeže nebšli satamani, lajče, Šsudnik hižom psched Durjemi šteji.

Matth. 24, 33.

10. Wšmicže, moj Bratsja, ša Šnamjo teho Ežerpenja a teje Scjerpliwosje tych Prophe- tow, kiž šu kwam rycželi we Knesowem Meni. Matth. 5, 12.

11. Łajče,

11. Łajcze, my tych mamy sa sbożnych, kiż bu psheczerpili. Tu Jobowu Sczerpliwosť sje wy styscheli, a teho Knesa Konz sje wy widžili: pschetoz ton Knes je jara miłoszliwy, a smilny. Hiob 1, 21. 22. Matth. 5, 11. Ps. 103, 8.

12. Pschedewschitkimi Wjezjami pak, moji Bratsja, ne pschisahajcze so, ani pschi Rebesach, ani pschi Semi, ani se žanej drugej Pschisahu; ale nech je wasche Słowo haj, sctoz haj je; a nje, sctoz nje je; so byschcze wy do Satamanstwa nepanuli. Matth. 5, 34. 2c.

13. Czepi sctu bes wami, nech so modli. Ze sctu dobreje Myšlje, nech spjewa Kyrliſchje. Ps. 50, 15. Eph. 5, 19. Kol. 3, 16.

14. Ze sctu bes wami khory: nech sawoła kšebi Staršich teje Wosady, a nech so modlja sa njeho, a jeho žalbuj a Wolijom we tem Meni teho Knesa.

Mark. 6, 13.

15. A ta Modlitwa teje Wjery budze teho Khoreho wustrowicz,

Konz lista S. Jakuba.

a ton Knes budze jeho pschjenu; a hacž won je Njechi cžitnik, budza wone jemu wodate.

16. Posnajcze sebi jedyn druhemu swoje Njechi; a proschcze jedyn sa drugeho, so byschcze wustroweni byli. Pschetoz Prostwa teho Praweho wele samože, dnž spravna je. Ps. 145, 18.

17. Elias bjesche Człowek runje jako my, a won scžini Modlitwu, so by Dejschcz nejschot; a Dejschcz nejdžjesche na Semju sa czi Łieta a sa schesz Mjesazow. 1 Kral. 17, 1. Łaf. 4, 25.

18. A sažo won so modlesche: a te Rebesa dachu Dejschcz, a Semja pschineše swoj Mlod.

1 Kral. 18, 42.

19. Łubi Bratsja, jeli so so sctu by bes wami sabludžit wot Prawdy a njechto by jeho wobrocžit, Matth. 18, 15.

20. Ton ma wedžicz, so, sctuz Njeschnika je wobrocžit wot jeho bludneho Pucza; ton je Duschi wot Ssmerczje spomoł, a budze pschikrycz wele Njechow.

List swjateho Zaposchtola Judascha.

Rapominanje Wobstajnoszi we cžistej Wuczbi a živenju pshecziwo tym Sawednikam.

Judasch, Wotrocžk Jesom Krysta, ale Bratr Jakubow, tym Powoľanym, kiż bu woswecženi we Bohu tym Wotzu, a sakhowani we Jesufu Krystufu. Matth. 13, 55.

2. Boh daj wam wele Ssmilnosžje, a Mjera, a Łubosžje.

2 Pietr. 1, 2.

3. Wy Łubi, dokeľ ja se wschej Ssmjernosžu so prozowach, so bych wam pišal wot nascheje schitkic Sbožnosžje, džeržach ja to sa nusne, was s Pšimom rapominacz, so byschcze so wo tu Wjeru bjeđžili, kotraž junu tym

Šmwjatym je podata. **Phil. 1, 27.** 1 Tim. 1, 18.

4. Pšchetoj nješkotsi Eglowe: kojo fu šo podla nuž funuli, kotšiz dawno predy sapišani fu ktemu Šsudženju, so fu besbožni, a pšchewobrocja tu Radu našeho Boha na Šsamopaschnoš, a sapru teho, kiž sam Boh a Knes je, Jesom Krpsta.

5. Ja zu wam pač spomnič, kiž wy hižom to derje wješe, so ton Knes, jako won temu ludu šEgiptomškeje Semje spomože, je potom tyč, kiž newerjachu, škonzował. 4 Mojs. 14, 35.

6. Tejž tyč Jandželow, kotšiz šwoje Šjersčjinstwo nešhōwachu, ale wopusčjichu šwoje Wobydjenje, je won hač šŠsudu teho mulkeho Dnja šwjecznyimi Šwjaškami we Ežmi ššhōwał. 2 Pjetr. 2, 4.

7. Jako tejž Šodom a Šomorra, a jeju wokolne Mjesta, kotrež štrunem Wašchnjom, jako wonej, šo fu wukurwite, a fu sa zusem Ežjetom ššle, fu šŠnamenju postajene, a czerpja teho wšecjneho Wohenja Ežwilu. 1 Mojs. 19, 24. 25.

8. Teje Kunošje fu tejž cži Šsonarjo, kotšiz Ežjeło womašaju, Wošchnošje pač šazpja, a Kragnošje hanja.

9. Ale Michal, ton wošči Jandžel, jako won šEžertom prawowasche a šo wurpčjowasche wo Mojsašowe Ežjeło, nesmaži šo Šsud Hanenja na njeho neš; ale džesche: Neč cje ton Knes wuřwari. Dan. 12, 1. Zach. 3, 2.

10. Eži pač hanja, ščtož nerosemja; ščtož pač šPšchirodženja pošnaju, we tem šo ššaja, runje jako nerosome Ššocjata. 2 Pjetr. 2, 12.

11. Bjeda jim! pšchetoj woni na Rainowp Pucž wustupja, a pusčcja šo sa Balaamowym Ššludom, Myta dla: a wosmu Konz we Koreškej Pššecjirnošji. 1 Mojs. 4, 8. Ejew. 2, 14. 4 Mojs. 25, 1. 2c. Št. 22, 5. Št. 16, 1-35.

12. Tajž Šškerednizy cjerja Žrastwo bes Bojošje wot waschich dobrych Darow, a pašu šo šamnyč: woni fu Wrocjelje bes Wody, wot Wjetra wokoło honene; šwjadle nepłodne Drewa, dwojž semrete a wuškorenene; 2 Pjetr. 2, 17.

13. Džirwe morške Žolmy, kiž šamtu šwoju Hanibu wumetaju; ššludne Wjesdy, kotrymž cziemna Ežma je ššahowana do Wjecznošje. Šef. 57, 20.

14. Wot nich pač je tejž wješčjil Ššedmy wot Hada: ma, Enoch, a reknyl: Eaj, ton Knes dže se ššwojimi wele Šawšent Ššmwjatymi, 1 Mojs. 5, 21.

15. Šo by Šsud džeržal na wščitkich, a šo by ššhrarował bes nimi ššitkich Besbožnyč, ššitkich jich besbožnyč Ššutkow dla, kotrež woni besbožne fu cžinili, a ššitkeho Ššwerdeho dla, ščtož cži besbožni Kješčnizy pššecjirno njemu fu rycželi. Matth. 25, 31. Št. 12, 36.

16. Eži murcja a ššorja pšščo, ššhodža po ššwojich Ššočtach, a jich Ššuba rycži nadute

Słowa, a dżiwaju ło Parscho-
nam Wuzitka dla.

17. Wy pak, moji Najlubshi,
dopomncze ło tych Słowow,
kotrej su predy prajene wot tych
Zaposholow nasheho Knesa
Jesom Krysta,

18. Jako wam prajachu,
so we poslenim Eżaku budža
Wuśmjewy, kotsij po swojich
besbožnych žadosjach khodžicz
budža. 1 Tim. 4, 1. 2 Tim. 3, 1.

2 Pjetr. 3, 3. Matthy. 24, 5.

19. Woni su czi, kiž kami
šo wotdželja, su czielni, a ja-
neho Duča nimaju.

20. Wy pak, moji Najlub-
shi, natwarče šo na waschu
najšwecjšichu Wjeru, psches
teho šwjateho Duča: a modl-
če šo k Bohu,

21. A sakhowajče šo šamych

Ronj lista S. Judascha.

we Božej Lubošti, cžakawšchi na
tu Ssmilnoš; nasheho Knesa
Jesom Krysta, kwiecznemu ži-
wenju!

22. A rosšudžče ľudzi tak, so
byschče šo na njekotrych šmilili;

23. Njekotrych pak sBojošju
šbožnych scjinili; a wutorncze
jich sBohenja, a hidžče tu wo-
masanu czielnu Ssuknju.

Amos 4, 11. Zach. 3, 2. Rom. 11, 14.
Jef. 64, 6.

24. Temu pak, kiž was može
sakhowacz psched Nadom, a czi-
stych stajicz psched to Woblecžo
šwojeje Krasnošje sWekełošju;

25. Temu šamemu mudremu
Bohu, naschemu Šbožnikej,
budž Ežes a Krasnoš, Mož a
Knestwo, njek a do wscheje
Wjecznošje. Hamen.

Rom. 16, 27. 1 Tim. 1, 17.

Sjemenje šwjateho Jana, Wuczerja Božeho.

Ton 1. Starw.

Šotajnstwo tych šedom Šswjecznikom
a Wjesdow.

Šo je to Sjemenje Jesom Kry-
sta, kotrej jemu Boh dal je, so
by pokasal šwojim Wotroč-
kam, šcho šo we krotkim Ežaku
stacz budže; a je to psches Šna-
menja šjewil a poštal psches
šwojeho Žandžela kšwojemu
Wotročkej Janej; Jan. 3, 32.

Sjew. 1, 19. St. 22, 6. 7.

2. Kotrej je wobšwjeršil to
Słowo Bože a to Šswjet-

senje Jesom Krysta, šchož won
widžil je (a šchož je, a šchož šo
po tem stacz dyrbi). St. 6, 9.

3. Šbožny je ton, kiž lasuje,
a kotsij šlyšča te prophetiste
Słowa; a sakhowaju, šchož
we nich napišane je. Pschetož
ton Ežak je blisfo. St. 22, 7. 10.

4. Jan tym šedom Wogadam,
kiž su we Afissej: Nada budž
šwami, a Wjer wot teho, kiž je,
a kiž bjesche, a kiž pschindž budže;
a wot tych šedom Dučow,
kotsij su psched jeho Štolom;
2 Mojj. 3, 14.

5. A wot Jezom Krysta, kiz je ton swjeryny Swjetej, a ton Prijeninarodženy s Morwy, a ton Sjershta je tyč Kralow na Semi; kiz nas lubował, a nas wumol je wot naschich Rjechow psches swoju Krej. St. 3, 14.

Jap. St. 26, 23. 1 Kor. 15, 20. Kol. 1, 18. Gal. 2, 20. Hebr. 9, 14.

1 Jan. 1, 7.

6. A je nas Kralow a Mjeschnikow scjinil psched Bohom a psched swojim Wotjom; temu samemu budž Ejesz a Moz wot Wjecznosije hacž do Wjecznosije. Hamen. 2 Moj. 19, 6.

1 Pietr. 2, 5. 9.

7. Laj, won dje stymi Wroczelemi; a budža jeho widžicž schitke Woczi, tejš czi, kiz jeho kałali su; a budža skiwlicž schitke Narodny teje Semje. Haj, Hamen.

8. Ja sym to A a to D, ton Sapocžark a Konz, praji ton Rnes, kiz je, a kiz bjesche, a kiz pschindž budže, ton Schemozmožny. Jef. 41, 4. St. 44, 6.

Sjew. 21, 6. St. 22, 13.

9. Ja Jan, kiz tejš wasch Bratr a wasch Towarsch sym teje Tyschnosije, a Kralestwa a Sczerpliwosije we Jezuku Krystuku, bjech we tej Znsuli, kotrejž Watmos rjekaju, teho Sskowa Božeho dla, a teho Sswjetsenja Jezom Krysta dla. Rom. 8, 17.

10. Ja bjech we Duchu na Rnesowym Dnju, a klyschach sady me wulki Łoř, jako jeneje Truby,

11. Ton džesche: Ja sym Alpha a Omega, ton Prijeni a

ton Posleni; a sčtož widžicž, to sapicš do Knihom, a posjel to samo tym sedom Wobadami, kiz su we Afikej, do Ephesa, a do Smyrny, a do Pergama, a do Thyatiry, a do Sardesa, a do Philadelphiy, a do Laodizeny.

12. A ja šo wobrocžicž, šo byč šo po tym Łořu woladał, kiz somnu rycžesche, a wobrocžiwšči šo widžicž sedom stotnych Swjecznikow; 2 Moj. 25, 37.

13. A šredža tyč sedom Swjecznikow jeneho, podomneho na cžlowsteho Ssyna, kiz bjesche sdołhej Drastru wodžety, a wopagany wokoto Nadrow se stotym Pařom. St. 2, 1.

Ežech. 1, 26.

14. Jeho Łowa pał a Łořy bjechu bjete, jako bjela Wokna, jako ton Ssnieh, a jeho Woczi jako wohenjowe Plomjo,

15. A jeho Nořy bjesčtej podomnej Mořasej, jako we Peřy horžarej, a jeho Łoř jako Łoř wele Wodom, St. 14, 2.

16. A mjejesche sedom Wjesřdow we swojej pravej Ružy, a sjeho Erta džjesche swobej Stronom motry Mecž, a jeho Woblecžo swjecžesche jako jasne Sskonzjo.

17. A jako jeho widžicž, pa džech ja kjeho Nohomaj, jako morwy; a won položi swoju pravu Ružu na mne, a džesche kemni: Neboj šo, ja sym ton Prijeni a Posleni, Dan. 8, 18.

18. A ton Žirny. Ja bjech morwy: a laj, ja sym žirny wot Wjecznosije hacž do Wjecznosije

(Hamen), a mam Klucyje teje Helje a teje Smercyje. Rom. 6, 9.

19. Napisch, shtoj sy widzil, a shtoj to je, a shtoj sy potom stacz budje;

20. Zo Potajnistwo tych sedom Wjesdow, kotrej sy widzil we mojej prawej Ruzy, a tych sedom slotych Swjecznikom. Ze sedom Wjesdy sy Zandzjeljo tych sedom Zyrkwojow, a te sedom Swjeczniki, kotrej sy widzil, sy sedom Wosadny.

Ton 2. Stav.

Schtyni listy, kiz napominaju sy falschneje Waciby ladacy a wobskajny wostacy.

A Zandzelej Ephesiskeje Wosadny pisch: Zo praji, kiz dzerzi te sedom Wjesdy we swojej Prawizy, kiz khodzi sredza tych sedom slotych Swjecznikom.

2. Ja wjem twoje Skutki, a twoju Prozu, a twoju Sczerpliwost, a so nemozesh Stych snez, a sy spytal tych, kiz praja, so sy Zaposchtoli, a nejsu, a sy jich namakal, so sy Zharjo.

3. A snezesh, a masch Sczerpliwost, a prozujesh sy mojeho Mena dla, a nejsy mustal.

4. Ale ja mam njeshto napsheczimo tebi, so twoju prjenschu Lubost sy wopuszczil.

Scht. 14. 20.

5. Spomn tehodla, sczoho ty sy wupanul; a cjin Pokutu, a cjin te prjensche Skutki. Jeli so pak nochzesh, budu ja czi pschindz borsy, a twoj Swjecznik hnucz wot swojeho Mjesta, jeli so Pokutu neczinisch. Matth. 3, 2.

6. Ale to ty masch, so te Skutki tych Miklauschlich bidzisch, kotrej ja teji bidzu.

Scht. 15. Pl. 139. 21. 22.

7. Schtuz Buschi ma, ton nech poslucha, shto Duch tym Wosadam praji: Temu, kiz pschewine, budu ja jys, dacj wot Drewa teho Ziwjenja, kotrej je sredza wBozim Raju.

Matth. 11, 15.

8. A temu Zandzelej teje Smprnensteje Wosadny pisch: Zo praji ton Prjeni a ton Posileni, kiz mornoy bjesche, a je wozimil.

Et. 22, 13.

9. Ja wjem twoje Skutki, a twoju Zpschnost, a twoju Kudobu (ty sy pak bobaty), a to Hanenje tych, kotriz reknu, so sami Zidzi sy, a nejsu, ale sy satanska Schula. Et. 3, 9.

10. Niczo sy neboj teho, shtoz czerpicz masch. Ej, Diabol budje njeotrych wot was do Zastwa czisnucz, so bnschcze spytowani byli; a budzeczje Zpschnost mjecz psches dzechacz Dnjow. Budz swjerny hacj do Smercyje, da zu tebi Kronu teho Ziwjenja dacj.

Matth. 10, 28. Ejev. 3, 11.

11. Schtuz ma Buschi, nech poslucha, shto Duch tym Wosadam praji: Schtuz pschewine, temu sy Jana Schkoda stacz nebudje wot drugeje Smercyje.

Scht. 7.

12. A temu Zandzelej Pergamenssteje Wosadny pisch: Zo praji, kiz ma ton swobeju Stornow wotry Mecj: Et. 1, 16.

Eph. 6, 17. Hebr. 4, 12.

13. Ja wjem, sčto ty cziniš, a dje bydlisch, dječ satanski Stot je; a djerziš šo mojeho Mena; a nejšy moju Wjeru saprijet; tejš we tych Dnjach (niž), jako Antipas, moj šwjerny Šwjett, pola was by moreny, dječ Satan pschewowa.

14. Ale ja mam nješto Mate napscheczimo tebi, so tam masch tych, kotšij pschi Balaamowej Wuczbi djerža, kiž Balaka wuczjesche Pohorschenje klasz psched Israelskimi Džeczimi, jšz pschibojške Wopory, a Kurwarstwo hnadž.

4 Mojs. 25, 2. 2 Pjetr. 2, 15. 16. Jud. Sčt. 11.

15. Tak masch tejš ty tych, kiž šo teje Wuczby tych Miklauschskich djerža; to ja hidžu. Sčt. 6.

16. Ežin Pokutu: a jeli so nečiniš, budu ja czi borsy pschindž, a snimi wojowadž š Meczjom mojeho Kta. St. 19, 15. 21.

17. Sčtuž ma Wuschy, nech pošlucha, sčto Duch tym Wobšadam praji: Sčtuž pschewine, temu budu ja jšz dadž wot potajneho Manna, a budu jemu dadž bjely Kamesch, a štm Kameschkom nowe Mena napisane, kotrež ničto nesnaje, fiba ton, kiž to šamo dostane.

18. A temu Zandželej Žhiatirškeje Wobšady pišč: To praji ton Ššpn Boži, kiž ma šwojej Wočzi jako wohenjowe Plomjo, a jeho Nošy stej podomnej na Mošas:

19. Ja wjem tvoje Štutki a tvoju Luboš, a tvoju Wjeru, a rmoju Šslužbu, a tvoju Ščzer-

pliwoš, a so ty dale wjazj czi niš.

Sčt. 2. 9. 13.

20. Ale ja mam nješto Mate napscheczimo tebi, so tvojej Žoni Jesabeli, kiž praji, so je Prophecžina, wotpuschčziš wuczicž, a saweš mojich Wotrocžkow, so kurwoja a jvdža pschibojške Wopory.

Sčt. 4. 1 Kral. 16, 31.

21. A ja šym jej Ežaš dač, so by šo nakasala; ale wona nochže šo nakasadž šwojeho Kurwarstwa dla.

22. Ej, ja czišnu ju do Łoza, a tych, kotšij snej šu Mandželstwo šamali, do wulkeje Žalošje, jeli so woni šo wobrocžicž nebudža wot šwojich Štutkow.

23. A jeje Džeczi budu ja pobicž do Ššmercžje; a budža pošnacž ščitke Wobšady, so ja šym, kiž Žercheny a Wutrobj wobhonju, a budu kojždemu beš wami dadž po waschich Štutkach.

Pš. 7, 10. Jer. 11, 20.

24. Wam pač ja praju, a tym druhim, kotšij w Žhiatiri šu, kiž nimaju tajšeje Wuczby, a kiž nejšu pošnali tu satansku Łoboš, jako woni praja: Ja nochžu na was druhu Wobčježnoš pošlacž.

25. Ščaf pač, sčtož wy macže, to djeržcže, hacž pschindu.

26. A sčtuž pschewine, a djerži moje Štutki hacž do Konža, temu budu ja Mož dadž na tych Pohanow.

Pš. 2, 8.

27. A won budže jich paš se želesnym Prutom, a jako hornčjerške Ššudobje budže won jich rošbicž,

St. 12, 5.

28. Runje jako ja tejj wot mojejho Wotza sym dostal; a budu jemu dacj tu ranschu Wjesfdu. Łut. 22, 29.

29. Schtuż ma Wuschi, nech posłucha, sčto Duch tym Wošadam praji. Sčt. 7. 11.

Ton 3. Staw.

Czi listy, kiz napominaju šo falschneje Wucjby, hejšlerstwa a Nerobnosije ladacj a wobstajny wostacj.

A temu Zandzelej Sardiszeje Wošadny pišch: To praji ton, kiz tych šedom Duchow Božich ma, a te šedom Wjesdy. Ja wjem twoje Škurki: psčetož ty mašch to Meno, so sy żywy, ale sy morny. Et. 1, 16.

2. Budj sbudliwy, a pošplyn to Šbotkne, kotrej je wumrecj; psčetož ja nejšym twoje Škurki pošne namakał psčed Bohom.

3. Wopomn pak, kak sy dostal a šlyšchal, a djerž to šamo a cjin Pokutu. Jeli so tehodla wašchowacj nebudješch, budu ja na tebe psčindj, jako Paduch: a nebudješch wedžicj, kotru Ščtundu ja na tebe psčindj budu.

Łut. 12, 39. 1 Thess. 5, 2. 2 Pjett.

3, 10. Sjew. 16, 15.

4. Ty mašch tejj mało Menow we Sardeku, kiz nejšu womašali šwoje Drašty; a woni budja somnu kšodžicj we bjelnych Draštach, dokelž dostojni šu.

5. Schtuż psčewine, ton bude wobleczeny sbjelej Draštu, a ja nebudu jeho Meno wumašacj stych Knihow teho žiwjenja, ale zu jeho Meno pošnacj psčed

mojim Wotzom a psčed jeho Zandzelemi. Matth. 10, 32.

Phil. 4, 3.

6. Schtuż ma Wuschi, nech posłucha, sčto Duch tym Wošadam praji.

7. A temu Zandzelej Philadelphiszeje Wošadny pišch: To praji ton Šswjaty, ton Wjerny, kiz ma ton Klucz Davitowy, kotryž tał wottanka, so ničto šanknučj nemože, a tał šankn, so ničto wottanknučj nemože.

Hiob 12, 14. Jes. 22, 22.

8. Ja wjem twoje Škurki. Łaj, ja sym psčed tobu dał wotewrene Durje, a žadny nemože je šanknučj; psčetož ty mašch šnadnu Mož, a sy moje Šsłowo šakhował, a nejšy moje Meno šapriet.

9. Łaj, ja budu czi nješotrych dacj se šatanskeje Škulje, kotrij praja, so šu židzi, a nejšu, ale kju. Łaj, ja zu cžinicj, so woni psčindj dyrbia a šo modlicj kšwojimaj Rohomaj, a pošnacj, so ja cže lubował sym. Et. 2, 9.

10. Dokelž ty sy šakhował to Šsłowo mojej Ščzerpliwosije, zu ja tejj tebe šakhowacj psčed tej Ščtundu teho Špytowanja, kotraž psčindj bude na ton žyly ščieroki Šswjet, so bychu špotowani byli czi, kiz bydla na Semi.

11. Łaj, ja psčindu borso: djerž, sčtož ty mašch, so by ničto newšał twoju Kromu.

12. Schtuż psčewine, teho budu ja ščžinicj ša Štolp we tej Žyrtwi mojejho Boha, a wjazy

sneje wojndž nedrbi; a zu na njeho napisač to Meno mojeho Boha, a to Meno teho noweho Jerusalema, teho Mjesta mojeho Boha, kotrež Nebes delje pschindže wot mojeho Boha, a moje Meno, to nowe. St. 2, 7. 11. 17.

13. Schtuž ma Wusch, nech posłucha, sčto Duch tym Wosadom praji.

14. A temu Zandzelej Baodizejskeje Wosady pisch: To praji ton Hamen, ton swjerny a wjerny Eschwjef, ton Sapoczatk Božeho Stworenja: St. 1, 5. St. 3, 7.

15. Ja wjem tvoje Skutki, so ani symny ani czopły nejsy: o! dy by symny aby czopły byt!

St. 2, 2. 9. 13. 19.

16. Dokelž pał ljewki sy, a ani symny ani czopły, budu ja cze wupluncz smojeho Erta.

17. Ty prajisch: Ja sym bohaty a mam do Wolje dosz, a nepotrebam niczoho; a ne-wjesch, so ty sy hubeny a zasłofny, a ludy, a slepy, a nahi.

1 Kor. 4, 8.

18. Ja czi radžu, so by febi Stoto wotemne kupit, kotrež psches Wohen je wuczisjene, so by bohaty byt; a bjele Drasty, so by wobleczeny byt, a so by so nesjewita ta Haniba twojeje Nahoty; a namaž twojej Woczi swoczajej žalbu, so by widzil.

1 Pietr. 1, 7. Sjew. 16, 15.

19. Kotrychž ja lubo mam, tych ja wuczju a poschwikam jako Džieczji. Budž tehodla swjerny, a cjin Pokutu. Pschist. 3, 12.

Hebr. 12, 6. Hiob 5, 17.

20. Laj, ja steju psched Durmi, a klapam: jeli so schtu moj Łoś budže slyšhecž, a te Durje wotewricž, ktemu budu sajndž, a snim weczereč, a won somnu.

Wos. Kprl. 5, 2.

21. Schtuž pschewine, temu budu ja dacz, so by somnu na mojim Stoli sedžil; runje jako ja tež pschewinuł sym, a sym so slynul smojim Wotzom na jeho Stol.

Matth. 19, 28.

22. Schtuž ma Wusch, nech posłucha, sčto Duch tym Wosadom praji.

Ton 4. Staw.

To druhe Wdizenje wot teho Echrona teje Majestety a Krašnoszje teho Wotza.

Potom widžich, a laj, Durje bjechu wotewrene we Nebesach; a ton prjeni Łoś, kotryž ja bjech slyšchal, so somnu rpeži, jako Truba, džesche: Stup sem, ja zu czi pokasacz, sčto so potom stacz dyrbi. St. 1, 10.

2. A nndom bjech ja we Durhu: a laj, Stol bjesche stajeny we Nebesach, a na tym Stoli jedyn sedžische.

3. A ton, kiz sedžische, bjesche s Woblecžom podomny na Ramen Zaspis a Gardis; a Tuczel bjesche wokolo teho Stola, na Woladanje podomna Smaragdej. Ezech. 1, 26.

4. A wokolo teho Stola bjesche sčtyri a dwazeczji Stolow; a na tych Stolach widžich ja sedžajow sčtyri a dwazeczji Starschich, we bjelych Drastach wobleczenych, a mjejachu na swojich Łowach stote Krony. St. 11, 16.

5. A steho Stola wojndzechu Blyst, Łoß a Rimanje, a bedom Łampy s Wohenjom so horjachu psched tym Stokom, kotrej su te bedom Duchy Boże.

6. A psched tym Stokom bjesche schklenczane Morjo, podobne na Krystala, a bredža we Stoli a wokolo Stola sctyri Swjerjata, kiz bjechu polne Wocjow naprietku a sady. St. 15, 2.

7. A to prjensche Swjerjo bjesche podobne na Ława, a to druge Swjerjo bjesche podobne na Czelo, a to czeczje Swjerjo mjejesche Wobleczo jako Czlowek, a to sctworte Swjerjo bjesche rune leczazemu Hodlerej. Ezech. 1, 10.

8. A kojzde tych sctyrjoch Swjerjatow mjejesche wosebischesz, Kschidlow wokolo so, a bjechu snuzkach polne Wocjow, a nemjejachu zaneho Wotpoczinka ani wodnjo ani w Rozy, a dżjachu: Sswjaty, swjaty, swjaty je Boh, ton Knes, ton Schemozmożny, kiz bjesche, a kiz je, a kiz pschindze. Jef. 6, 3.

9. A dż te Swjerjata dawachu Kwalbu, a Czesz, a Dżat temu, kiz na tym Stoli bredżische, kiz je žyw wot Wjecznosjje hacz do Wjecznosjje:

10. Padzechu delje czi sctyrjo a dwazeczi Starschi psched tym, kiz na Stoli bredżische, a modliachu so psched tym, kiz je žyw wot Wjecznosjje hacz do Wjecznosjje, a czisnycchu swoje Krony psched ton Stok, a dżjachu: St. 5, 14.

11. Kneze, ty su dostojny wsacz Kwalbu, a Czesz, a Roz; pschetoż ty su schitke Wjezy stworit, a psches twoju Wolu su wone a su stworene.

St. 5, 12. St. 10, 6.

Ton 5. Staw.

Krystus, Ław a Jehnjo, kiz te sasyglowane Knihy ma, budze snowym Krylichom kwalem.

A ja widżich we Prawizy teho, kiz na tym Stoli bredżische, Knihy napisane snuzkach a swohnych, a bjechu sasyglowane se bedom Snyglami.

2. A widżich mozneho Jan dżela wokazeho swulkim Łokom: Sctu je dostojny, te Knihy wotewricz, a jich Snyglje rostamacz? St. 10, 1.

3. A nichto ani na Nebesach, ani na Semi, ani pod Semju, nemożesche te Knihy wotewricz, ani do nich poladacz.

4. A ja plakach jara, so nichto dostojny nebie namakany, kiz by te Knihy wotewrit, a lasował, aby do nich poladał.

5. A jedyn wot tych Starschich dżesche kemni: Neplacz. Łaj, pscheminul je ton Ław, kiz je steho Roda Judoweho, ton Koren Dawitowy, so by wotewrit te Knihy, a slemit jich bedom Snyglje. 1 Mojs. 49, 9. 10. Jef. 11, 1. 10.

6. A ja widżich: a łaj, bredža Stola a tych sctyrjoch Swjerjatow, a bredža tych Starschich stejesche Jehnjo, jako by sabite było, kotrej mjejesche bedom Rohow, a bedom Wocjow, kiz

su czi sedom Duchojo Bozi, posłani na wschje Semje.

7. A wono pschindze, a wsate Knihy spraweje Ruhi teho, kiz na Stoli fejdziſche.

8. A dnj te Knihy wsate: padzechu te schtyri Swjerjata, a czi schtyrjo a dwazeczji Starschi psched to Jehnjo; a mjejesche kobjdy Harfo a stote Medzeny, polne wonjazych Wjezom, kotrez su te Modlitwy tych Swjatyh. Jes. 24, 23. Sjew. 14, 2. St. 8, 3.

9. A spjewachu nowy Kyrlicsch a djjachu: To sy dostojne wsacz te Knihy, a woterwicz jich Englie, so sy bylo sabite, a sy nas Bohu wukupilo psches swoju Krej, se wschelkeho Naroda, a Kycje, a Luda, a Pohanow; St. 14, 3.

10. A sy nas naschemu Bohu sa Kralow a sa Mjeschnikow sczinilo, a my budzemy Kralojo na Semi. St. 1, 6.

11. A ja widzich: a klyschach kof wele Zandzelow wokolo teho Stola, a tych Swjerjatow, a wokolo tych Starschich; a jich bjesche wele Tausent mol Tausent. Dan. 7, 10.

12. A djjachu swulkim kofom: To Jehnjo, kiz je sabite, je dostojne wsacz Moz, a Bohastwo, a Mudrosz, a Spynosz, a Czesz, a Krafnosz, a Kwalbu.

13. A tejj schitko Stworenje, kotrez je na Nebju, a na Semi, a pod Semju, a we Morju, a schitko, sctoz we nich je, klyschach ja, so djjachu ktemu, kiz na tym Stoli fejdziſche, a ktes-

mu Jehneczju: Kwalba, a Czesz, a Krafnosz, a Moz, wot Wjecznoszje hacz do Wjecznoszje.

Ps. 148, 1. zc. Phil. 2, 10.

14. A te schtyri Swjerjata djjachu: Hamen. A czi schtyrjo a dwazeczji Starschi padzechu delje a modljachu so ktemu, kiz je zjwot wot Wjecznoszje hacz do Wjecznoszje. St. 19, 4.

Ton 6. Staw.

Wot Wotewrenja schesz schelakich Sygelow, wot Schtanta teje Zyrtoje, kiz tudy wojuje.

A ja widzich, so to Jehnjo wot tych Syglow jedon wotewri; a klyschach, so jene wot tych schtyrjoch Swjerjatow djesche, jako by sarimalo: Woj, a poladaj.

2. A ja ladach, a laj, bjesy Kon, a kiz na nim fejdziſche, mjejesche Zylbu; a jemu bje dat ta Krona, a won wojndze jako kiz dobywa, a so by dobyl.

3. A jako wono ton druhi Syngel wotewri, klyschach ja, so to druhe Swjerjo djesche: Woj, a poladaj. St. 4, 7.

4. A druhi Kon wojndze, kiz rysz bjesche, a temu, kiz na nim fejdziſche, bje date, so by Wjer precz wsak wot Semje, a so bychu so bes kofu konzowali; a jemu bje wulki Mecz daty. Zach. 1, 8.

5. A dnj ton czechji Syngel wotewri, klyschach ja, so to czechje Swjerjo djesche: Woj, a poladaj. A ja ladach, a laj, brunny Kon: a ton, kiz na nim fejdziſche, mjejesche Wahu we swojej Ruzy. St. 4, 7.

6. A ja kľoschach Łoř kředĵa tĵch řchtyrjoch řwjerjatom, křiz dĵeřche: Mjerza Přcheny řa řljeborny Křořch; a cĵi Mjerzĵ řeĵzmenja řa řljeborny Křořch; ale Woliĵu a Winiu neĵin ja neĵe řchŁodĵ.

7. A dĵĵ ton řchtwortĵ řngel wotewri, řkľoschach ja Łoř teho řchtworteĵo řwjerecĵa, řo dĵeřche: Woi, a woladaj. řt. 4, 7.

8. A ja poladach, a laĵ, plaĵwy řon: a křiz na nim řeĵdĵiřche, teho řmeno bĵeřche řřmeryĵ; a ta řela řzeniřche řa nim. A ĵimaj bĵe Woz data, řo byřchtej moriřej na řemi ton řchtwortĵ řhel řřeĵzom, a řŁodom, a řřwotrom, a řřches te řwjerjata na řemi. řt. 20, 14.

9. A dĵĵ ton pĵaty řngel wotewri, wiĵĵich ja pod Woltarĵjom te Duřchĵe tĵch Łudĵi, křiz bĵeĵu řabicĵi Wozĵeho řřłowa dla, a teho řřwĵeřřenja dla, Łotreĵ dawachu.

10. A wone wolaĵu řwulřim Łořom, a dĵĵachu: Křeĵe, tĵ řřwĵaty a Wĵerny, řař dořho neřudĵiřch tĵ, a neweĵĵiřch nařchu Křej nad tĵmi, křiz na řemi byĵla?

11. A ĵenemu Łoĵĵdemu bes nimi bĵe data bĵeĵa Dřařta; a bu řnim praĵene, řo byĵu wotpocĵowali hiřchĵe maĵu Křwilu; ĵaĵ byĵu teĵĵ řnim řřchiřchli ĵiĵ řřobuwotrocĵĵy a ĵiĵ Wřařřja, křiz teĵĵ hiřchĵe dĵyřbĵa řkonĵowani byĵĵ, řunĵe jaĵo woni. řt. 3, 5. řt. 7, 9.

12. A ja wiĵĵich, řo wono ton

řchesty řngel wotewri; a laĵ, řa řowulke řemi Křenĵe, a řřłonĵo řĵini řo řĵorne jaĵo Łořowĵ Wĵeĵ, a Wĵeřaĵ bu jaĵo Křej.

13. A te nebeřte Wĵeřdy paĵachu na řemĵu, řunĵe jaĵo řĵigowĵ řwowe řĵigi wotĵĵiřne, dĵĵ won wot řĵĵlneho Wĵetra budĵe ĵařeny.

14. A Nebeřa wotřtupichu, jaĵo řwinene Křiĵi, a řchitke řory a řřulře buĵu ře řwoiĵich Wĵeřtom preĵĵ nute.

15. A cĵi Křalořo na řemi, a Wořchi, a Wohacĵi, a řeřmanořo, a Wozni, a řchitĵy Wotrocĵĵy, a řchitĵy řřwobodni řřhowachu řo we řamach a řřkaĵach tĵch řorow;

16. A dĵĵachu řřoram a řřkařam: Wadajĵe na nař, a řřchĵi řřyĵĵe nař řřched Wobleĵzom teho, křiz na tĵm řřłoli řeĵdĵi, a řřched řřewom teho řeĵneĵa. řeř. 2, 19. řoř. 10, 8. Łuř. 23, 30.

17. Wřĵetoĵ řřchĵiřŁoř je ton wulki Wĵen teho Wĵewa, a řchtu budĵe moĵ wobřtaĵĵ?

Ton 7. řřaw.

Łrořĵt teĵe řřyřwĵe we ĵenĵm řřwubnĵm řřĵancĵi.

A potom wiĵĵich ja řchtyrjoch řandĵelow řteĵazĵch na tĵch řchtyrjoch řonĵach teĵe řemi, cĵi dĵerĵachu te řchtyri Wĵetřy teĵe řemi, řo by řadĵyn Wĵetř neduř na řemi, ani na Wozĵu, ani na řane Dřewo.

2. A ja wiĵĵich dřubeĵo řandĵela, křiz ĵorĵe dĵeřche wot řřĵadĵenja řřłonĵa, ton mĵe

jesche Sogel teho živeho Boha, a wolasche swulkim Łořom tym sčtyrijom Zandzelam, kotrymž date bjesche, Semi a Morju Škřodu cjinicz.

3. A džesche: Nezcincze žaneje Škřodny Semi, ani Morju, ani Ščtomam, hač my saspglujemy tych Wotroczkow nasčeho Boha na jich Ežolach. Ezech. 9, 4.

4. A ja štyschach tu Šspu tych Saspglowanych, Što a sčtyri a sčtyrzeczi Łaufent, kiz bjechu saspglowani wot ščitkich Narodow Ižraelškich Džjeczi.

5. ŠKoda Žudoweho bjechu dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Rubenoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Gadoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych;

6. ŠKoda Aseroweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Naphthalimoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Manasšeweho dwanačje Łaufent Saspglowanych;

7. ŠKoda Simeonoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Levioweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Ižascharoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych;

8. ŠKoda Žabulonoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Žosephoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych; ŠKoda Benjaminoweho dwanačje Łaufent Saspglowanych.

9. Potom widžich ja, a laj, wulki Łud, kotrehož ničto nemožesche pšcherachnowač, se wščit-

lich Bohanow, a Rodow, a Łudzi, a Kyczow, kiz stejachu pšched tym Štołom, a pšched tem Žehnečjom, a bjechu wobleczeni do bjelnych Drařtow, a mjejachu Palmy we šwojimaj Rukomaj,

10. A wolachu swulkim Łořom, a džjachu: Šbožo budž nasčemu Bohu, kiz na tym Štoli šejdži, a temu Žehnečju.

11. A ščitzy Zandželjo stejachu wokolo Štola, a wokolo tych Štaršich, a wokolo tych sčtyrijoch Šwjerjatow; a pa džechu pšched tym Štołom na šwoje Woblečja, a modljachu šo pšched Bohom. Št. 5, 11.

12. A džjachu: Hamen, Kwaba a Ežesz, a Mudroř, a Džal, a Krařnosž, a Mož, a Šspnosž budž nasčemu Bohu, wot Wječnosžje hač do Wječnosžje. Hamen. Št. 5, 12.

13. A jedyn tych Štaršich wotmolwi, a džesche kemni: Ščtu šu czi šbjelými Drařtamí wobleczeni? a šwotkal šu woni pščiřčli?

14. A ja džjach knjemu: Kneže, ty to šamo wješč. A won džesche kemni: Šo šu czi, kořki šu pščiřčli šwulkeje Łyřnosžje; a šu šwoje Drařty wumuli, a je wubjelšli we tej žehnečjowej Křwi.

15. Žehodla šu woni pšched tym Štołom Božim, a štuža jemu wodnjo a wRožy we jeho Žyřkwi: a ton, kiz šejdži na Štoli, budže wosche nič bydliz.

16. Žim šo wjazy nesečje jnyž ani piz: tejj nebudže na

nich panucz **Sskonzo**, ani jana **Hjeza**.

17. **Pschetoż** to **Jehnjo**, kiz je **fredža Stola**, budže jich **pař**, a **pschewodjecz** **kziwym** **żorkam** **Wody**: a **Boh** budže **wotrjecz** **schitke** **Ssyply** **slich** **Woczom**.

St. 5, 6. Ps. 23, 2. Jef. 25, 8.
Sjew. 21, 4.

Ton 8. Staw.

To **cjecze** **Widjenje** a **Wotewrenje** **teho** **bedmeho** **Sygela**: **wot** **Kezarjom**.

A **duż** **wono** **ton** **bedmy** **Sygel** **wotewri**, **sta** **řo** **Melczenje** **na** **Nebju**, **jako** **na** **poł** **Schtundy**.

Jef. 32, 17.

2. **A** **ja** **widzič** **bedom** **Janzdelow**, **korsiz** **psched** **Bozim** **Woblecjom** **stejachu**: a **jim** **bu-**
chu **bedom** **Truby** **date**.

1 Kor. 15, 52.

3. **A** **druhi** **Jandzel** **pschindže**, a **stupi** **psched** **Woltar**, a **mjejesche** **skotu** **Kadzelnizu**; a **jemu** **bu** **wele** **Kadjenja** **date**, **so** **by** **je** **dał** **Mo-**
dlitwam **schitkich** **Sswjatych**, **na** **ton** **skoty** **Woltar**, **kiz** **bjesche** **psched** **Stolom**.

St. 5, 8.

4. **A** **Dym** **steho** **Kadjenja** **wot** **Modlitwow** **tych** **Sswja-**
tych **stupi** **horje** **sRuki** **teho** **Janz-**
džela **psched** **Bohom**. Ps. 141, 2.

5. **A** **ton** **Jandzel** **wsa** **tu** **Ka-**
dželnizu, a **napelni** **ju** **sBohe-**
njom **sWoltarja**, a **wuřpny**
jon **na** **Semju**; **duż** **sta** **řo** **Łoř**, a
Rimanje, a **Blyřkanje**, a **Semje**
Rjenje. Jap. St. 2, 1. c. Sjew. 4, 5.

6. **A** **čzi** **bedom** **Jandželjo**
stym **bedom** **Trubami** **bjechu** **řo**
pschihotowali, **so** **bychu** **trubili**.

7. **A** **ton** **prijemi** **Jandžel** **sa-**
trubi; a **pschindžechu** **Krupy** a
Bohen **sKrowju** **namjesčane**,
a **padžechu** **na** **Semju**; a **Eze-**
czina **wot** **Drewa** **bu** **spalena**, a
schitka **selena** **Trawa** **bu** **spalena**.

8. **Potom** **satrubi** **ton** **druhi**
Jandžel, a **jako** **wulka** **Hora**
sBohenjom **horjaza** **čziřnu** **řo**
do **Morja**; a **Ezczina** **teho**
Morja **bu** **Krej**.

9. **A** **Ezczina** **żiwych** **Stwo-**
renjom **wę** **Morju** **wumre**, a
Ezczina **Łodzjom** **bu** **řkazena**.

10. **A** **czejzi** **Jandžel** **satrubi**,
a **wulka** **Wjesda** **sNebę** **pa-**
dže, **korraž** **řo** **horešche** **jako**
Sswjeza, a **padže** **na** **Ezczinu**
tych **Rjekow**, a **na** **tych** **Wo-**
dow **żorka**.

St. 9, 1.

11. **A** **temu** **Menu** **teje** **Wje-**
řdy **rjeka**, **Polon**, a **ta** **Ezczina**
tych **Wodow** **bu** **Polon**; a **wele**
Łudzi **wumre** **wot** **tych** **Wodow**,
řo **bjechu** **řo** **horke** **řziniše**.

12. **Potom** **schtworty** **Jandžel**
satrubi: a **Ezczina** **teho** **Sskon-**
za **bu** **dyrena**, a **Ezczina** **teho**
Mjeřaza, a **ta** **Ezczina** **tych**
Wjesdow, **tař**, **so** **řo** **jich** **Eze-**
czina **řaczmi**, a **Ezczina** **teho**
Dnja **neřwjeczesche**, **tejz** **ta** **Mo-**
teje **Kunosřje**.

13. **A** **ja** **widzič**, a **řlyřchach**
jeneho **Jandžela** **lietazeho** **fredža**
psches **te** **Nebęša**, **kiz** **džesche**
řwulkim **Łořom**: **Bjeda**, **bjeda**,
bjeda **tym**, **kiz** **na** **Semi** **bydlija**,
dla **řbotknych** **trubinych** **Łořow**
tych **čziocch** **Jandželow**, **korsiz**
hiřcže **trubicz** **maju**.

St. 9, 12.

St. 11, 14.

Ton 9. Stav.

Bot Antitryfa we wocjorupm a ran-
schim Kraju.

1. A pjaty Zandzel satrubi; a ja
widzich, so Wjesda bjesche spa-
nula s Mebes na Semju, a jej
bu Klucz k Studni teje Łobiny
daty. Et. 8, 10. St. 17, 8.

2. A wotewri tu Studnju teje
Łobiny: a posbjeze so Dym
steje Studnje, jako Kad wulkeje
Dezo; a saczmi so Sstonzo a
Łost wot teho Dyma teje Stu-
dnje. Et. 8, 12.

3. A steho Dyma wojndzechu
Skoczki na Semju; a jim bu
Roz data, runje jako Roz
maju semste Skorpiony.

2 Rojs. 10, 14.

4. A prajene bu jim, so bychu
neschodzile tej Trawi na Semi,
ani žanemu Selenemu, ani ža-
nemu Dzewu, ale jeno samym
Ełlowekam, kotsiz nimaju Bozi
Sygel na swojich Ełolach.

Et. 7, 3.

5. A jim bu date, niz so bychu
jich morile, ale so bychu jich
cziłowate psches pjecz Wjesa-
zow; a jich Ezwila bjesche jako
Ezwila wot Skorpiona, dyž
Ełloweka rubne.

6. A we tych samych Dnjach
budža Łudžo tu Ssmercz pytacz,
ale nebudža ju namafacz; a
budža požadacz wumrecz, ale
Ssmercz budže wot nich cze-
łacz. Et. 6, 16. Łut. 23, 30.

7. A te Skoczki bjechu po-
domne na Ronje, kiz su k Wojni
pschihotowane; a na jich Łowach
bjechu jako stote Krony, a jich

Woblecja bjechu jako cłowecz-
ne Woblecja. Joel 2, 4.

8. A mjejachu Łogy jako žon-
se Łogy, a jich Suby bjechu
jako tych Ławow.

9. A mjejachu Rabaty jako
zelesne Rabaty; a to Schume-
nje jich Kschidlow bjesche jako
Kopot tych Wosow swele Ko-
nemi, kiz do Wojny bjeja.

Jer. 47, 3.

10. A mjejachu Wopuschje,
kajkez Skorpiony maju, a Žaha-
dla bjechu we jich Wopuschach;
a jich Roz bjesche Łudžom schko-
dizcz pjecz Wjesazow.

11. A mjejachu na febi Kra-
la, teho Zandžeta teje Łobiny,
kotremuz po Hebrejskej rjelaju
Abaddon, a po Grichskej ma-
won to Weno Apollion. Scht. 1.

12. Žene Bjeda je so pomi-
nulo; laj, druge dwoje Bjeda
po tem pschindžetej.

13. A ton sčesty Zandzel
satrubi: a ja kłochach jedyn
Łoß stych sčtyrjoch Rohow teho
stoteho Wostarja, kiz je pschew
Bohom,

14. Ton džesche ktemu sčes-
temu Zandželej, kiz tu Trubu
mjejesche: Wotwojz tych sčtyr-
rjoch Zandželow, kiz su swjazani
pschi tej wulkej Rjezo Euphrates.

15. A czi sčtyrjo Zandželjo
bjechu wotwjasani, kiz hotowi
bjechu na Sčtundu, a na
Džen, a na Wjesaz, a na
Ežeto, so bychu Ežezinu tych
Ełlowekow stonzowali.

16. A ta Snyta teho jysneho
Wojska bjesche wele Tansent

trocj Łaufent; a ja slyschach, wele jich bjesche.

17. A tak widzich ja te Konje we Widzenju, a tych, kotrych na nich sejdzichu, so woni mjejachu wohenjowe, a hiazintowe, a schwabelowe Panzery; a te Łowcy tych Konjow bjechu jako Łowcy tych Ławow, a slich Erta wojndze Wohen, a Kad, a Schwabel.

18. A wot teho trojeho bu skonzowana ta Ezejcina tych Eglowekow, to je wot Wohenja, a wot Kada, a wot Schwabela, kiz slich Erta wohn dzjesche.

19. Pshetoz jich Moz bjesche we jich Erczi. A jich Wopuschje bjechu podomne tym Hadam, a mjejachu Łowcy, a stymi kamymi czinjachu woni Schkodu.

20. A mostachu hishcze Łudzjo, kiz nebuchu moreni we tych Plogach, ale woni so newobrocizhu wot Skutkow swojich Kufow, so bychu so nemodlili psched Ecertami, a psched tymi skotymi, slybornymi, koperowymi, kamentymi a dremjanyymi, Pshibohami, kiz ani widzich, ani slyshecz, ani khodzicz nemoza. St. 16, 11. 21. Ps. 115, 4. Ps. 135, 15.

21. Ani tejj Pokutu neczinjachu sa swoje Mordowanje, ani sa swoje Kusowanje, ani sa swoje Kurwarstwo, ani sa swoje Paudchstwo.

Ton 10. Staw.

Jan pozre Knibi.

A ja widzich druheho mozneho Zandzela, stupajo s Nebes delje,

kiz bjesche s Mroczelu wodzety, a Tuczel na jeho Łowi; a jeho Wobleczo bjesche jako to Skonzo, a jeho Rosy jako wohenjowaj Stolpaj. St. 5, 2. St. 4, 3.

2. A won mjejesche we swojej Ruzy wotewrene Knizki, a stajl swoju prawu Rohu na Morjo, ljewu pak na Semju. St. 5, 1. Ps. 72, 8.

3. A sawoła swulkim Łosom, jako Ław ruje; a jako bje psches stal wolacz, ryczjesche sedom Rimanjow swoje Łosy.

4. Dyz te sedom Rimanjow swoje Łosy bjechu wuryczale, dych ja to kamo napisacz: ale wuslyschach Łos s Nebja, kiz kermni dzjesche: Sashgluj to, schtoz te sedom Rimanjow ryczale su; a newopisch to kamo.

Dan. 8, 26. St. 12, 4. 9.

5. A ton Zandzel, kotrehoz ja widzich stejo na Morju a na Semi, posbjenu swoju Ruku s Nebesam; 1 Ross. 14, 22.

6. A pschiganu so pschi tym, kiz je zimy wot Wjecznoszje hacz do Wjecznoszje, kiz stworil je Nebjo, a to, schtoz we nim je, a Semju, a to, schtoz na nej je, a Morjo, a to, schtoz we nim je, so tam dale zadyn Ezas wjazw nebudze; 5 Ross. 32, 40.

7. Ale we tych Dnjach teho Łosa teho sedmeho Zandzela, dyz won budze satrubicz, budze tejj dokonjane to Potajnstwo Boze, jako won psches Ewangelion wuczil je swojich Wotroczkow a Prophetow.

St. 11, 15. 1 Kor. 15, 51.

8. A ja blyschach Łoß Nebek, kiz sašo somnu ryczesche, a dzjesche: Dži tam, a wsmi te wotewrene Knizki sRuki teho Zandzela, kiz na Morju a na Semi steji. Scht. 2.

9. A ja dzjeh tam ktemu Zandzelej, a dzjach knjemu: Daj mi te Knizki. A won dzjesche kemni: Wsmi je sebi, a pozer je; a horke czi budža we twojim Brjuschi, ale we twojim Erczi budža czi slotke jako Wjed.

Ezech. 3, 1. 2. 3.

10. A ja wsach te Knizki sRuki teho Zandzela, a sych je: a bjeschu slotke we mojim Erczi, jako Wjed; a jako ja je bjech syjdl, bu mi we mojim Brjuschi horke.

11. A won dzjesche kemni: Ty dyrbisch pak sašo wjeszczicz Ludam, a Pohanam, a Ryczam, a wele Kralam.

St. 11. 1. A Szina bu mi data, podomna na Rij, a Zandzel pschi mni stejesche a dzjesche: Stan, a mjer ton Tempel Bozi, a ton Wołtar, a tych, kotsiz so we nim kBohu modlja.

2. Ale ton snuzkomny Pschitwarł wuczisz wohn, a nemjer jon, pschetoz won je Pohanam daty: a woni to swjate Mjesto budža rosteptacz dwaj a schtyrzeczi Mjesazow. Łuf. 21, 24.

Ton 11. Staw.

Wot dweju Swojettow a jeju Hamta. A ja zu mojimaj dwjemaj Swojettomaj dacz, so budzetaj weschzczicz Tausent, dweje Szia esz dzjesacz Dnjow, wobleczezi Mjehach. St. 12, 6. 14.

4. Taj staj dwaj Wolijowzaj, a dwaj Sswiecznikaj, kiz psched Bohom teje Semje stejitaj.

Zach. 4, 3. 11. 14.

5. A jeli so schtu jimaj zpschłodzicz, da wojndze Wohen sjeju Erta, a budže pozrecz jeju Nepscheczelow, a jeli so by jimaj schtu zpschwidu czinicz, ton dyrbi tak skonjowany bycz.

2 Kral. 1, 10. 12.

6. Taj mataj Moz Nebesa sankacz, so by Dejschcz neishot sa te Dny jeju Wjeszczjenja; a mataj Moz na Wodach, so mozetaj je do Krowje pschewobroczicz, a sbicz tu Semju se wschelkej Plogu, tak czasto, hacz wonaj zetaj. 1 Kral. 17, 1.

2 Mojs. 7, 19. 20.

7. A dnj staj wonaj swoje Sswjersenje dokonjajtaj; budže to Swjerjo, kotrez steje Łobiny wuljese, snimaj wojowacz, a jeju pscheminucz, a jeju skonjowacz.

8. A jeju Szjeli budzetej lezecz na Hasny teho wulleho Mjesta, kotremuz rjekaju duchomne Sodom a Egiprowska, dzjz tejj nasch Knes pschizowany je.

9. A jeju Szjeli budža njekotfi wot tych Ludow, a Rodow, a Ryczow, a Pohanow widzicz czi Dny a polDnja; a nebudža jeju Szjeli dacz do Rowa klasz.

10. A czi, kiz na Semi bydlja, budža so sradowacz nad nimaj, a so weselicz, a budža sebi Dary jedyn druhemu flacz; pschetoz taj dwaj Prophetaj czwilowaschtaj tych, kiz na Semi bydliachu.

11. A po polschworta Dnjach pschindze do neju Duch teho živenja wot Boha: a wonaj stupischtaj na swoje Nohi, a wulka Bojosa padže na tych, kiz jeju widžichu. Łut. 7, 16.

12. A wonaj klyscheschtaj wulki Łoß Nebes, kotryž knimaj džesche: Stuptaj sem horje. A wonaj stupischtaj horje do Nebes we Wroczeji, a jeju Nepscheczjeljo jeju widžichu.

13. A we tej samej Schtundzi bu wulke Semje Nzenje, a ton džesaty Kruch teho Mjesta padže a sabite buchu we tem Semje Nzenju sedom Tausent Menow Eglowekow; czi drusy pak so strožichu, a dawachu Ejesz nebestemu Bohu.

14. To druhe Bjeda je woteschto; a laj, czejze Bjeda pschindze nahlje.

Ton 12. Staw.

To schworte Widjenje wot Wojny a Dobnycja teje Zyrkwoje pscheczjwo Ejertej a jeho Romadji.

A ton sedmy Zandzel satrubi; a stachu so wulke Łoßy we Nebesach, kiz džjachu: Te Kralestwa teho Swjetera su so dostale naschemu Knefej a jeho Krystusefej, a won budže skralom wot Wjecznosyje hač do Wjecznosyje.

16. A czi schtorjo a dwazeczi Starschi, kiz psched Bohoni sejdžichu na swojich Stalach, padžechu na swoje Woblecza, a modljachu so k Bohu,

17. A džjachu: My so czi džakujemy, Kneže, Božo schehomozny, kiz ty su, a kiz ty bje-

sche, a kiz ty pschindž masch, so su na so wsat tu swoju wulku Mož, a knežisch. St. 1, 4. 8. St. 4, 8.

18. A czi Pohanjio su so rosniwali, a tvoj Njew je pschischot, a ton Ejaß tych Mormych, so bychu kudžent byli, a so by ty dat tu Sdu twojim Wotroczejam, tym Prophetam, a Swjaznym, a tym, kotryž so twojeho Mena boja, Matym a Wulkim, a so by tych skasyl, kotryž Semju su skaspli. St. 6, 16. 17.

19. A Tempel Boži bu wotewreny we Nebesach, a ta Kschinja jeho Sakonja bu we jeho Templu widžena: a sta so Blyskanje, a Łoßy, a Rimanje, a Semje Nzenje, a wulke Krurow Obiczje. St. 15, 5.

St. 12. Scht. 1. A wulki Zeich bu widženy na Nebju: Žonsta bjesche se sklonjom wobleczena, a Mjefaz bjesche pod jeje Rohomaj, a na jeje Łowi bjesche Krona wot dwanačje Wjesdom.

2. A wona bjesche czechka, wofasche, a prozowasche so k Porodženju, a mjejesche wulku Ezwilu, so by porodžila.

3. A druhi Zeich so pokasa na Nebju, a laj, wulki czerwenny Smij, kiz sedom Łowow mjejesche, a džefacz Rohow, a na swojich Łowach sedom Kronow.

4. A jeho Wopusch czenische sa sobu Ezejzinu tych nebestich Wjesdom, a czißnu je na Semju. A ton Smij stupi psched tu Žonßu, kotraž porodžič mjejesche, so by, dyž by porodžila, jeje Džeczjo pozreł. Matth. 2, 13.

5. A wona porodzi Esyna, Hulczasto, kotrej schitich Boha now dyrbesche pah se zelusnym Prutom; a jeje Djecko bu precj tornene Bohu a kjeho Stolu.

6. Za Zonska pal cjetnu do Pusjiny, dziez ma Mjesto wot Boha pschihotowane, so by tam seziwena byla psches Tausent, dwje Si a sches djesacj Dnijow.

7. A Wojna so sbjemu we Nebesach; Michal a jeho Zandjeljo wojowachu se Smijom, a Smij wojowasche, a jeho Zandjeljo. Dan. 10, 13. 21. St. 12, 1.

8. A nedobychu, teiz jich Mjesto neby wjazj namakane we Nebesach.

9. A ton wulki Smij bu wucisnenny, ton stary Had, kotremuz rjekaju Eiert a Satan, kiz wly Eswojet sawedje; a won bu cisnenny na Semju, a jeho Zandjeljo buchu snim cisnenni.

Łuf. 1a, 18. 1 Roj. 3, 1. 4. 15.

10. A ja slyschach wulki Łof, kiz djesche we Nebesach: Mjetk je so wopokasalo Sbojje, a Moz, a Kralestwo nascheho Boha, a Boschnosj jeho Krystusa; dokelz sacjisnenny je ton Bobstozjowar naschich Bratrom, kiz jich pola nascheho Boha wobstozjowasche wodnjo a w Mozy.

11. A woni su jeho pschewinull psches teho Jehnecja Krej, a psches Sslowo swojeho Eswojetsenja; a nejsu swoje žiwenje lubowali hacj do Ssmerczje.

12. Zehodla weselcze so Nebeska, a kiz we nich bydlicze. Wjeda wam, kiz na Semi bydli-

cje, a na Mozy; pschetoj Eiert pschindje kwam delje a ma wulku Elobetu; dokelz wje, so won malo Ejasza ma. Pf. 96, 11.

13. A jako Smij widjische, so bje sacjisnenny na Semju, pschesjehasche won tu Zonsku, kotraj to Hulczasto porodjila bjesche. 1 Roj. 3, 15.

14. Ale tej Zonskej bukhtej dwje Kschidki datej, jako wulkeho Hodlerja, so by do Pusjiny lecjila na swoje Mjesto, so by tam byla seziwena na Ejasz, a na dwaj Ejasaj, a na Polozju Ejasza, psched Woblerzjom teho Hada. Dan. 7, 25.

15. A ton Had wupuschczi se swojej Klamp sa tej Zonu Wodu, jako Rjeku, so by ju tepil.

16. Ale Semja spomoze tej Zoni, a wotewri swoj Rot, a wupi tu Rjeku, kotruz ton Smij se swojeje Huby wupuschczi.

4 Roj. 16, 31. 32.

17. A ton Smij so rosnjewa na Zonsku: a wotendje, so by wojowal stymi Sbotknymi wot jeje Esymenja, kotsij sakhowaju Boze Pschilasnje, a maju Eswojetsenje Jesusa Krystusa, St. 14, 12. 1 Jan. 5, 10.

Ton 13. Staw.

Wot Swjerczja teho Hanenja, kiz ma sedom Łowow, a teho Sawedjenja, kiz ma dwje Łowi.

18. A ja stupich na morski Wjest. St. 13. Sht. 1. A widjich Swjerjo, kiz sMorja wuljesa, a mjejesche sedom Łowow a djesacj Rohow, a na swojich Rohach djesacj Kronow, a na

ſwojich Łowach Mena teho Hanenja. St. 17, 3. 9. 12. Dan. 7, 7.

2. A to Smjerjo, kotrej ja widzich, bjesche podomne na Pardela: a jeho Rohi bjechu jako medzwedjowe Rohi, a jeho Klama jako lawowa Klama. A ton Emij da jemu ſwoju Szplnoſz, a ſwoj Stoł, a wulku Moz. St. 12, 3.

3. A ja widzich jeho Łowow jenu, jako by ſmertnje franena byla: ale jeho ſmertna Rana bu ſahojena, a dziwafche ſo zsta Semja ſady teho Swjerecza.

4. A modljachu ſo ktemu Smijej, kiz Swjereczu Moz da; a modljachu ſo tejj ktemu Swjereczu, a dzjachu: Shtu je runo temu Swjereczu? a ſhtu moze ſnim wojowacz?

5. A jemu bu daty Kot, kiz ryczeſche wulke Wjezy a Hanenje: a bu jemu Moz data Wojnu naczinicz na dwaj a ſhtyrzeczi Mjeſazow. Dan. 7, 8. 11.

6. A wono wotewri ſwoj Kot k Hanenju pſcheczimo Bohu, leſtrowacz jeho Meno, a jeho Hjetu, a tych, kiz na Nebju bydla. St. 16, 9. 11.

7. Tejj bu jemu date, ſo by Wojnu wedſo ſe Szwojatymi, a ſo by jich pſchewinulo: a Moz bu jemu data na wſchitke Narodny, a Rycze, a na Pohanow.

8. A ſchitzy, kiz na Semi bydla, budza ſo knjemu modlicz, kotrychz Mena nejſu napiſane we tych žiwych Knihach teho Zehneckza, kiz je ſkonzowane, wot Spoczatka Szwojeta. St. 8, 13.

9. Jeli ſo ſhtu ma Wuſchi, nech poſtucha.

10. Jeli ſo ſhtu do Zaſtwa wodzi, ton do Zaſtwa pojndze: jeli ſo ſhtu ſWeczom ſkonzuje, ton dyrbi ſWeczom ſkonzowany bycz. Tu je Szcerpliwosz a Wjera tych Szwojatych.

1 Mojf. 9, 6. Matth. 26, 52.

11. A ja widzich, ſo druhe Smjerjo ſo sbjeze wot Semje: a mjejeſche dwaj Rohaj, podomnaj jehneckzowymaj; a ryczeſche jako Smij.

12. A wono ſchitku Moz teho prienſcheho Swjerecza doſkonja pſched nim: a ſczini, ſo Semja, a czi, kiz na nej bydla, ſo modljachu pſched prienſchim Swjereczom, kotrehoz ſmertna Rana bjeſche ſahojena.

13. Czini tejj wulke Dzimy, tak, ſo tejj ſczini, ſo Wohen ſNebef padze pſched Ludzimi na Semju, Matth. 24, 24.

14. A ſawedze tych, kiz na Semi bydla, tych Zejchow dla, kiz jemu date ſu, ſo by je czinilo pſched tem Swjereczom; a kaže tym, kiz na Semi bydla, ſo bychu Szweczjo ſczinili, podobne temu Swjereczu, kotrej tu Ranu wot Mecza mjejeſche, a ſaſo bjeſche wojiwilo.

15. A jemu bu date, ſo mozeſche Ducha dacz Szweczeczu teho Swjerecza, ſo by to Szweczjo teho Swjerecza ryczalo: a wono ſczini, ſo czi, kotſiz ſo k Szweczeczu teho Swjerecza nemodlja, bychu ſkonzowani byli.

16. A pschinuczi schitkich, Masloch a Wulkich, Bohatych a Rudych, Frejnyc a Botroczi kow, so wot njeho Snamjo do: stachu na swoju pramu Kuku aby na swoje Czota, St. 19, 20.

17. So by jadyn nemoł ku: powacz aby pschedawacz, kiba ton, kiz ma Snamjo aby Meno teho Swjerecza, aby Rachno: wanje, kak wele sjeho Mena pschindze. St. 14, 9 = 11.

18. Tudy je Mudrosz. Schruz Kosom ma, ton nech psche: rachnuje, kak wele to Swjerjo romadzie sczini: pschetoz to je czlowiske Rachnowanje, a sczini romadzie schesz Stow a schesz a schesz dzjesacz. St. 17, 9. St. 15, 2.

Ton 14. Staw.

To Zehnjo na tej Hori Zion, Krystus, sym Sserpom wtej Wroczieli.

A ja widzich, a laj, Zehnjo stejesche na Hori Zion, a snim Sto a schtyri a schtyrzeczi Tausent, kotsiz mjejachu Meno jeho Wotza napisane na swojich Czotach. Ps. 2, 6. Sjew. 7, 4.

2. A ja klyschach Kos s Nebja, jako Kos wele Wodow, a jako Kos wulkeho Rimanja: a ton Kos, kotryz ja klyschach, bjesche jako Zitharistow, kiz na swojich Zitharach raju. St. 1, 15.

3. A woni spjewachu nowy Krylisch, psched Stotom, a psched tymi schtyrimi Swjerja: tami, a psched tymi Staršchimi. A jadyn nemozesche ton Krylisch nawuknycz, kiba czi Sto a schtyrzeczi Tausent, kiz su wot wukupeni.

4. Czi to su, kotsiz se Zonškimi nejku womasani: pschetoz woni su Knezny, a khodzja sa tem Zehneczom, dzez wono khodji. Czi su wukupeni stych Czlowe: kow, sa Prjeniczki Bohu a temu Zehneczu.

5. A we jich Erczi neje žane Zebanje namakane, pschetoz woni su bes Winy psched Bo: zim Stotom. Ps. 32, 2.

6. A ja widzich drugeho Zans dzela lietazeho kredza psches te Nebesja, kiz mjejesche mjeczne Evangelion, so by pschipowedat tym, kiz na Semi bydlja, a schitkim Pohanam, a Narodam, a Kycjam, a Ludam; St. 8, 13.

7. Ton dzjesche swulkim Kosom: Wojcze so Boha, a dajče jemu Czesh, pschetoz ton Czesh jeho Esuda je pschischoł; a modlcze so ktemu, kiz je czinit Nebjo, a Semju, a Morjo, a wodowe Žorka. 5 Mojs. 32, 3.

Ps. 146, 6. Jap. St. 14, 15.

8. A druhi Zandzel pschindze sa nim, kiz dzjesche: Panulo je, panulo je Babilon, to wulke Mjesto; pschetoz wono je stem Winom swojeho wrotneho Kurwarstwa napowalo schitkich Pohanow. St. 18, 2. Is. 21, 9. Jer. 51, 8.

9. A czeczi Zandzel leczišche sa nimaj, a dzjesche swulkim Kosom: Jeli so so schtu budže psched tem Swjereczom modlicz, a psched jeho Esmezczeczom, a jeli so wosme jeho Snamjo na swoje Czoto, aby na swoju Kuku:

10. Ton budže wot Wina teho Mjewa Božeho picz, kiz je

naljate a lute we Relichu jeho Njewa; a budže czwilowany s Wohenjom a se Schwabelom, psched swjatomi Zandželemi a psched tem Zehneckjom. Et. 16, 19. Jes. 51, 22. 23. Ps. 60, 5. Sjew. 19, 20.

11. A ton Dym jich Czwilje pojndže horje wot Wjecznoszje hacž do Wjecznoszje; a nimaju žaneho Wotpoczinka ani wodnjo ani wRožy, kiž so ktemu Swjerecžu su modlili, a kjeho Swjeczczju, a jeli so shtu wsał je to Snamjo jeho Mena.

12. Tudn je Sczerpliwosž tnych Swjatnych: tudn su czi, kiž sakhowaju Bože Kasnje a tu Wjeru do Jesusa.

13. A ja slyšach Łož, kiž s Nebja kemni džesche: Napisč: Sbožni su czi Morwi, korsiž we tym Knesu wumru, wot njetko. Haj ton Duch praji, so woni wotpoczivaju wot swojeho Džjela; jich Skutki pač du sa nimi.

14. A ja widžich, a laj, bjeła Wroczel so sjewi: a na Wrocželi bejdžishe podomny na czlowšleho Ssyna, kiž mjejesche na swojej Łowi skotu Kronu, a we swojej Ružy wotry Sserp. Et. 1, 13.

15. A druhi Zandžel wojndže steho Tempła, sawoławski swulskim Łožoin ktemu, kiž na tej Wrocželi bejdžishe: Sačož twoj Sserp, a žni; dokelž Čaž je pschischot, so by žnjał, pschetož žnje teje Semje su wosłte.

Joel 3, 13. Matth. 13, 39.

16. A ton, kiž na Wrocželi bejdžishe, sačoži swoj Sserp na Semju: a Semja bu požnjata.

17. A druhi Zandžel wojndže steho Tempła, kiž we Nebefach je, a ton tež mjejesche wotry Sserp.

18. A druhi Zandžel wojndže s Wostarja, kotroj Woz mjejesche na Wohen; a wofasche swulskim Wołanjom ktemu, kiž ton wotry Sserp mjejesche, a džesche: Nastaj twoj wotry Sserp, a sber Ritn semskeje Winizy, pschetož jeje Žahodny su frate.

19. A ton Zandžel nastaji swoj Sserp na Semju, a sebra winowe Kiczje teje Semje, a czijnu je do teho wulkeho Žysora Božeho Njewa.

20. A ton Žysor bu wohnkach psched Mjestom teptany: a wojndže Krej s Žysora hacž do Wusadow tnych Konjom, psches Čausent a sčesž Stot Honorow Pol.

Jes. 63, 3. Erud. Kyril. 1, 15.

Ton 15. Staw.

To pjate Widjenje wot tnych šedom poshlenich Czwilow, a tnych prawje Wjerjazych Kwalba.

Potom widžich druhi Zejch na Nebju, wulki a džiwny: šedom Zandželow, czi mjejachu poshlene šedom Plogi; pschetož stymi kaminimi je dokonjany Boži Njem.

Et. 12, 1. 3.

2. A widžich jako schklencžane Morjo s Wohenjom namjesčane, a tnych, kiž bječu dobyli na Swjerecžu, a na jeho Swjeczczju, na jeho Snamenju, a na wele jeho Mena, so woni stejachu pschi schklencžanem Morju, a mjejachu Bože Harfy.

3. A spjewachu ton Kyrlišč Mojsaša, teho Wotrocžka Bo-

zeho, a ton Kyrliſch teho Zehne-
cja, a džiachu: Wulke a džiwne
ſu twoje Skutki, Kneže, Božo
ſchekomozny; prawe a wjerne
ſu twoje Puczie, ty Kralo tych
Eswjatyč. 2 Mojf. 15, 1.

4. Eſtu by ſo cze nechal
boječ, Kneže, a twoje Meno
czeſič? dokelž ſam ſwjaty ſy.
Pſchetož ſchitzy Pohanjio budža
pſchindž, a ſo pſched tobu mo-
dlicž: pſchetož twoje prawe Eſu-
dy ſu ſjemenene. Jer. 10, 7.

5. A potom widžich, a laj,
wotewreny bu Tempel teje Hje-
ty teho Eswjeteſjenja na Nebju.
Et. 11, 19.

6. A wojndžechu ſ Nebja cži
ſedmjo Zandželjo, kiž te ſedom
Plogi mjejachu, a bjechu woble-
czeni ſčjiſtom a ſjaſnom Pſatom,
a wopaſani wokolo Wutroby
ſe ſkotymi Paſami. Et. 1, 13.

7. A jene wot tych ſchtrjoch
Eswjerjatow poda tym ſedom
Zandželam ſedom ſkotych Me-
dženjom napelnennyč ſ Njewom
teho žiweho Boha wot Wječ-
noſije hač do Wječnoſije.

8. A Tempel bu poſny Kada
wot Božeje Kraſnoſije, a wot
jeho Mozy: a nihto nemožeſche
do Tempła ſajndž, hač te ſe-
dom Plogi tych ſedom Zandže-
low dokonjane buchu. Ief. 6, 4.

Ton 16. Star.

Te Medženny Božeho Njewa budža
wot tych ſedom Zandželow wuljate.

A ja ſlyſchach wulki Roſ ſteho
Tempła, kiž džeſche k tym ſedom
Zandželam: Džicže a wulicže,

te Medženny teho Njewa Božeho
na Semju. Et. 15, 7.

2. A ton prjeni wotendže, a wu-
linu ſwoju Medženju na Semju:
a pſchindže ſty a ſchłodny Brjod
na tych Ludži, koſiž Eſnamjo te-
ho Eswjerecja mjejachu, a kiž ſo
kžeho Eſwecječju modljachu.

3. A ton druhi Zandžel wu-
linu ſwoju Medženju do Morja:
a wono bu jaſko Krej Morweho,
a kožda žywa Duſcha wumre
w Morju. 2 Mojf. 7, 17-21.

4. A ton czečzi Zandžel wulinu
ſwoju Medženju do Kjeſom, a
do wodnyč Žortow: a ſčjini
ſo Krej.

5. A ja ſlyſchach, ſo Zandžel
tych Wodow džeſche: Kneže, ty
ſy prawy, kiž ty ſy, a kiž ty
bjeſche (a kiž ty budžeſch), a ſy
ſwjaty, dokelž to ſudžił ſy.

6. Pſchetož woni ſu tych
Eswjatyč a tych Prophetow
Krej roſleli; tehodla ſy jim
Krej picž dał, pſchetož woni ſu
teho hodni. Pf. 79, 3.

7. Tež ſlyſchach ja, ſo druhi
Zandžel ſteho Wolſtarja džeſche:
Haj, Kneže, Božo ſchekomozny,
twoje Eſudy ſu wjerne a prawe.
Pf. 9, 13.

8. A ton ſchworty Zandžel
wulinu ſwoju Medženju do
Eſlonza: a jemu bu date, ſo
by tych Ludži ſ Wohenjom cži-
lował.

9. A cži Ludžo buchu paleni
ſwulkej Hjezu: a hanjachu Meno
teho Boha, kiž Mož ma na tych
Plogach; a nečjiniču Pokutu,
ſo bychu jemu Ežeſj dali.

10. A ton piaty Zandžel wulinu swoju Medženzju na Stoł teho Swjerecja: a jeho Kralestwo bu s Ejmu wobdate, a woni zwaču swoje Zasyki psched Boloszu.

11. A swarjachu na Boha we Nebefach swojich Boloszew dla, a dla swojich Brjodow: a newobroczychu so wot swojich Skutkow. Et. 9, 20.

12. A ton šesty Zandžel wulinu swoju Medženzju na tu wulku Rjeku Euphrates: a jeje Woda mussnu, so by Pucz pschihotowany był tym Kralami wot Skhadženja Esłonzja.

Jes. 11, 15. 16.

13. A ja widžich, so steje Huby teho Smija, a steje Huby teho Swjerecja, a seKta teho falschneho Prophty czjo necjizji Duchojo wojndžechu, kiz podomni bjechu žabam. Et. 12, 9. 17.

14. A su czertowšy Duchojo, kiz činja Zejki, a khodža wohn ktom Kralam na Semi, a do žpleho schjerokeho Szwjeta, so bychu jich sromadžili na Wojnu, na tamny wulki Džen teho schehomozneho Boha.

15. Łaj, ja pschindu jako Paduch. Ebožny je, kiz nespj, a dzerzi swoje Drasty, so by nahi nekhodžil, a jeho Hanibu newidžili. Et. 3, 3. Łut. 12, 39. 1 Ehes. 5, 2. 3. 2 Pjetr. 3, 10. 2 Kor. 5, 3.

16. A won jich sromadži na Mjesto, kotremuž rjelaju po Hebrejštej Harmageddon.

17. A ton šedmy Zandžel wulinu swoju Medženzju do Łosta; a wulki Łoß wojndže snebesteho

Templa wot Stroła, kiz džesche: Stalo so je!

18. A stachu so Łoßy, a Rimanja, a Blyskanja: tejj bu wulke Semje Rženje, kajkež neje bylo wot Ezaba, hacž su Łudžo na Semi byli, tajke Semje Rženje, tak wulke.

19. A to wulke Mjesto bu na treje rostorhane, a te Mjesta tnych Pohanow spadzechu. A Babilona, teho Wulkeho, bu spomnene psched Bohom, so by jemu dat Kelich teho Wina swojeho suroweho Mjewa. Et. 14, 10.

20. A šitke morffe Kupp czeknychu, a žane Hory nebuču namařane. Et. 6, 14.

21. A wulke Krupy, jako Žentnar czesčke, padachu s Nebef na Łudzi: a czi Łudžjo rosnje swarjachu Boha tajkeje krupoweje Ploggi dla, pschetož jich Ploga bjesche jara wulka. 2 Mojs. 9, 23.

Hiob 38, 22. 23.

Łon 17. Staw.

To šeste Widženje, Wopisanje teho Antikryštskeho Kralestwa, psches to Snamjo wulkeje Kurwy.

A jedyn wot tnych šedom Zandželow, kiz te šedom Medženzju mjejachu, pschindže; a rycjesche somnu, a džesche kemni: Poj šem, ja zu czi pořasacž, kak je wotřudžena ta wulka Kurwa, kiz na wele Wodach šedži; Jer. 51, 13.

2. Škotrejj su kurwili czi semšy Kralojo, a wot kotrejj kurwarškeho Wina so su wopili czi, kiz na Semi bydlija. Et. 14, 8.

3. A won pschineše me we Duchu do Pusziny. A ja widžich tu

žonstu šejdžo na šcharlatowem
czjermenem Swjerecžu, kotrež
połne bjesche Menow teho Ha-
nenja, a mjejesche šedom Łowow
a džęšacž Rohow. Matth. 4, 1.

4. A ta žonška bjesche nawob-
lecjena s Purpurom a se Schar-
latom; a bjesche postoczjena se
Stotom, a s krašnymi Kamene-
mi, a s Parlemi: a mjejesche stoty
Kelich we swojej Kuzy, kotryž
połny bjesche Rosnosžje a Ne-
šwarnosžje jeje Kurwarstwa.

St. 18, 16. Jer. 51, 7.

5. A na swojim Ezoli mjeje-
sche wona napisane Meno: To
Potajnstwo, Babilon, to Wul-
ke, Macž teho Kurwarstwa a
ščitkeje Rosnosžje teje Semje.

2 Thess. 2, 7. Sjew. 14, 8. St. 16, 19.

6. A ja widžich tu žonstu pja-
nu wot Krmje tych Sswjatnych,
a wot Krmje tych Sswjetkow
Jesufownych: a ja, jako ju wula-
dach, džiwach šo jara. St. 18, 21.

7. Duž džesche ton žandžel
kejni: Ezohodla šo džiwasch?
Ja zu czi powedžicž to Potaj-
stwo wot teje žonškeje, a wot
teho Swjerecža, kotrež ju neše,
a ma šedom Łowow a džęšacž
Rohow.

8. To Swjerjo, kotrež ty wi-
džil šy, je bylo, a neje, a budže
sako mustupicž steje Łobokosžje,
a pojndže do Satamanstwa: a
budža šo džiwacž czi, kotsiž na
Semi bydlija (kotrychž Mena
nejšu napisane we Knihach teho
živenja wot Spoczatka Sswje-
ta), dnž to Swjerjo widžicž bu-
dža, kotrež bylo je, a neje, a

ščaš tola je. St. 11, 7. St. 13, 3.
2 Mojs. 32, 32. Dan. 12, 1. Phil. 4, 3.

9. Tudy je Rosom, kiz Mu-
drosž ma. Ze šedom Łowy šu
šedom Hory, na kotrychž ta
žonška šejdži: a tych Kralow je
šedom. St. 13, 18. St. 13, 1.

10. Pjecž je jich panuło, a
žedyn je, ton drugi hišcže neje
pšchischof: a dnž won pšhindže,
dyrbi won mašu Kwilu tracž.

11. To Swjerjo pak, kotrež
je bylo, a wjazny neje, to je ton
wošmny, a je wot tych šedom,
a dže do Škazjenja.

12. A te džęšacž Rohi, kotrež
šy widžil, šu džęšacž Kralojo,
kotsiž Kralestwo hišcže nejšu
dostali, ale budža jako Kralojo
Mož na Ženu Štundu dostacž
stem Swjerecžom. St. 13, 1.

13. Ezi šami maju Ženu Myšl,
a budža swoju Mož a Krašnosž
temu Swjerecžu podacž.

14. Ezi budža stem Žehnečjom
wojowacž, ale to Žehnjo budže
jich pšchewinucž (pšcherož wono
je ton Knes ščitkich Knežich, a
Kral ščitkich Kralow), a snim
czi Powołani a Wuswoleni a
Wjerni. St. 17, 14. St. 19, 16.

15. A won džesche kejni: Ze
Wody, kotrež ty widžil šy, džež
to Kurwisšo šejdži, šu Ludy, a
Narody, a Pohanjio, a Kycije.

Jes. 8, 7. Jer. 47, 2.

16. A te džęšacž Rohi, kotrež
ty widžil šy na Swjerecžu, czi
budža tu Kurwu hidžicž, a ju
pustu a nahu scžinicž: a budža
jeje Ežjeło žracž, a ju šamu
šWohenjom spalicž. St. 18, 8.

17. Pšchetoz Boh je jim do jich Wutrobow dat, so bychu cjinili jeho Wolu a to cjinili we Zenej Myšli, a dali swoje Kralestwo temu Swjerecju, hacj bychu Boze Słowa dokonjane byle.

18. A ta žonka, kotruž ty widjil sy, je to wulke Mjesto, kiz Kralestwo ma na tych Kralach na Semi. St. 16, 19.

Ton 18. Staw.

Wot Pada a Schrafy teho Antichryst-keho Kralestwa.

A potom widjich ja druheho Zandzela Nebesj pšhindjo, kiz wulku Moz mjejesche: a Semja bu roškwjetlena wot jeho Krafnošije.

2. A won sawoła se šylnym Łošom, a džesche: Panuto je, panuto je Babilon, to Wulke, a je fWobydlenju tych Czertow scjinene, a sa Kłodu ščitkich ne- czistnych Duchow, a sa Kłodu ščitkich ne- czistnych a hidženych Ptačow. Jes. 21, 9. Jer. 51, 8.

3. Pšchetoz wot furoweho Wi- na jeho Kurwarstwa su schitzy Pohanjio pili; a czi Kralojo na Semi su snim kurwili, a Kupzy teje Semje su so wobohacjili wot jeho wulkeho Łošta. Jer. 51, 7.

4. A ja šlyschach drubi Łoš Nebja, kiz džesche: Džicze wohn snjeho, moj Ludo, so byšcze so nestowarschili sjeho Nječami, a nješto wot jeho Wlogow nedo- stali. Jer. 48, 20. Jer. 50, 8.

5. Pšchetoz jeho Mjechi dofa- hajiu hacj do Nebesj, a Boh špomina na jeho Neprawdu.

1 Mojs. 18, 20. Jer. 51, 9.

6. Sapłacjce jemu, kaj je wono wam sapłacjilo, a cjinje jemu dwojzy po jeho Skutkach: a škotrejž Kanku wono wam je pšchipilo, pšchipicje jemu dwojzy. Jer. 50, 15, 29.

7. Tak wele hacj wono so šamo kwalito je, a je so derje a krafnje mjesto: tak wele dajcje jemu Czwilje a Czerpjenja. Pšche- tož wono praji we swojej Wu- trobi: Ja šejdžu jako Kralowa, a nejšym žana Wudowa, a žarowanie widjicj nebudu.

Jer. 50, 29. Jes. 47, 7, 8.

8. Zehodla budža jeho Plo- gi na Jedyn Džen pšhindj, Ššmercj, a žarowanie, a Łod: a šWohenjom budže wono spa- lene. Pšchetoz šylny je Boh ton Knes, kiz jo šudjicj budže. Jer. 47, 9. Jer. 50, 31. Ejev. 17, 16.

9. A budža pšche njo płačacj, a jehodla žakošicj czi Kralojo na Semi, kotsij snim su kurwili a Ššamopaschnošj hnali: džž woni budža woladacj ton Kad jeho Palenja. St. 17, 2. St. 2, 22.

10. A budža šdaloka stacj pšched Bojosju jeho Czwilje, a prajicj: Bjeda, bjeda! to wulke Mjesto Babilon, to šylne Mje- sto! dokelž we Zenej Šchtundži je tvoje Šsudjenje pšchiščo.

11. A czi Kupzy na Semi bu- dža pšche njo płačacj a žarowacj, so jich Woru žadyn wjazn kupo- wacj nebudže: Šcht. 18. Ez. 27, 36.

12. Tu Woru teho Štoteho a Šsljebora, a krafnych Kame- njow, tych Parlow, teho cženkeho Płata, a Purpura, a židžaneho

à Scharlata, a schelke thynowe
Drewo, tejj schelke Szudobje
wot elefantowych Koszow, a
schelke Szudobje wot krasneho
Drewa, wot Kopera, wot Zelesa,
a wot Marmora: Ez. 27, 12, 13, 22.

13. A Zimmet, a Kadjenje,
a Zasku, a Wpruch, a Wino,
a Wolij, a Zasty, a Pshenzu,
a Skot, a Wozzy, a Konje,
a Wosy, a Czjeka, a Duschje
tych Ludzi.

14. Tejj ton Osad, kiz sbebi
twoja Duscha pozada, je wot
tebe woteshot; a schitko, schtoz
tuczne a krasne bjesche, je wot
tebe so shubilo: a nebudjesch
to kamo wjazy namafacz.

15. Czi Kupzy tajlich Wje-
zow, kiz so wot njeho su wobohaczilli, budza s daloka stacz pshed
Bojoszu jeho Czwilje, a plakacz,
a jarowacz. Jer. 50, 13, 46.

16. A budza rez: Bjeda,
bjeda! to wulke Mjesto, kotrez
bjesche nawobleczene se zidu a
s Purpurom, a se Scharlatom,
a postoczane bjesche se Sto-
tom, a s krasnymi Ramenemi, a
s Parlemi!

17. Dokelz sa Zenu Schtundu
tajke wulke Bohastwo je wutu-
pene; tejj schitzy Roskaszowarjo
na Lodzjach, a schitkon Lud, kiz
so na Lodzjach wosy, a czi Lodzni-
zy, kiz na Morju Dobytka pyta-
ju, stejachu s daloka; Jer. 23, 14.

18. A sawolachu, dyz ton
Rad wot jeho Spalenja wula-
dachu, a djiachu: Kotre Mje-
sto bjesche rune temu wulkemu
Mjestu? Jer. 24, 10.

19. A metachu Proch na
swoje Lomy, wolachu, plakachu
a jarowachu, a djiachu: Bjeda,
bjeda! to wulke Mjesto, we ko-
tremz su so wobohaczilli schitzy,
kiz Lodzje na Morju mjejachu,
wot jeho krasnych Wjezow!
pshetoz sa Zenu Schtundu je
wono wutupene. Jos. 7, 6.

20. Wesel so nad nim, Ne-
bjo, a wy sweczji Zaposchtoli a
Prophetojo, pshetoz Boh je jo
hudzil, a so wasche dla nad
nim weczil! Jer. 51, 48.

21. Duz posbjenu jedyn kol-
ny Zandzel Kamen, wulki jako
mlunski Kamen; a czisnu jon
do Morja, a dzjesche: Tak budze
tejj jene dobo saczisknene to wul-
ke Mjesto Babilon, a nebudze
wjazy namafane. Jer. 51, 63, 64.

22. A Losz tych Spjewariow
a Herzow, Pisklariow a Trube-
rjow wjazy we tebi slyschany
nebudze; ani zadyn Handwerfki
schelkeho Kumscha nebudze wja-
zy we tebi namafany; ani mlun-
ski Losz nebudze wjazy we tebi
slyschany; Jer. 24, 8. Ez. 26, 13.

23. A to Sswjetlo wot
Sswjezy nebudze so wjazy we
tebi swjeczicz; ani Losz nawoje-
niny a newesziny nebudze wjazy
we tebi slyschany: pshetoz twoji
Kupzy bjechu wulzy Kneza na
Semi, so pshes twoje Kuslo-
wanje su byli sawedzeni schitzy
Pohanjno. Jer. 7, 34. Jer. 23, 8.

24. A ta Krej tych Prophetow
a Sswjatnych jz we nim namafa-
na, a schitlich tych, kotsiz su na
Semi skonjowani. St. 17, 6.

Ton 19. Staw.

Kwalobny Kyrlich tych Waswolemych
teho Wuwedienja Bozeho Szuda
bla, sztoż nastupa tu wulku Kurwu.

Potom klyschach ja wulki Łoś
wulkeho Łuda na Nebju, kiz dze-
sche: Halleluja! Szobo a Kwal-
ba, a Czysz, a Moż budż Bohu,
naschemu Knesu. St. 11, 15.

2. Pshetoż wjerne a prawe
szu jeho Szudny, so won tu wulku
Kurwu je kudził, kotraž tu Sz-
mju se szwojim Kurwarstwom
je skaszła, a je tu Krej szwojich
Wotroczkow sjeje Ruki weczil.

5 Mojs. 32, 43.

3. A djjachu szowo: Halleluja!
a jeje Kad mustupa do wscheje
wjeczneje Wjecznošyje. Jef. 34, 10.

4. A czi sztyrjo a dwajeczji
Starschi a te sztyri Smjerjata
padzjechu delje, a modljachu šo
k Bohu, kiz na Stoli šejdžišche,
a djjachu: Hamen, Halleluja!

St. 4, 4. 10.

5. A Łoś wojndže se Stola, kiz
džesche: Kwalczje nascheho Boha,
šchityn jeho Wotrocžyn, a kotšiz
šo jeho bojicze, Mali a Bulžyn.

6. Tež klyschach ja jako Łoś
wulkeje Szpły, a jako Schu-
menje wele Wodow, a jako Łoś
špłnych Rimanjow, kiz djjachu:
Halleluja! Pshetoż ton Knes,
ton schedomožny Boh, jako
Kral knezi. St. 11, 15.

7. Wešelmy šo, a šradujmy
šo, a dajmy jemu Czysz; pshetoż
Kwaš teho Zehnečja je pshišchoł,
a jeho Mandželšta je šo pshiho-
towata. Matth. 22, 2. St. 25, 6. 10.

8. A jej bu date, so by šo

woblekła rjanu a cžyštu židu (ta
žida pač je ta Prawdošiz tych
Šswjatych.) Pf. 45, 14. 15.

9. A won džesche kemni: Na-
pišch: Szobžni šu, kotšiz kwašnej
Weczeri teho Zehnečja šu po-
wołani. Tež džesche won kem-
ni: Šo šu wjerne Szłowa
Bože. Łuf. 14, 16. Šew. 21, 5.

10. A ja padzjech pšched nim
k jeho Nohomaj, so bych šo knje-
mu modlit; ale won džesche
kemni: Ładaj, so by to nečžinit:
ja šym twojeho runja Wo-
trocžk, a twojich Bratrow, a
tych, kiz maju to Šswjersenje
Jesufowe. Modl šo k Bohu.
Šo Šswjersenje Jesufowe pač
je ton prophetiški Duch.

St. 22, 8. Jap. St. 10, 25. 26.

11. A ja widžich Nebeska wo-
tewrene: a laj, bjely Kon; a
temu, kiz na nim šejdžišche, rje-
kaju šwojerny a wjerny; a kiz
po Prawdošizi šudži a wojuje.

St. 6, 2.

12. A jeho Woczi bješčtej
jako wohenjowe Mšomjo, a na
jeho Łowi bješche wele Kronow:
a mješesche Mno napišane,
kotrež ništo newedžišche, šiba
won šam. St. 1, 14.

13. A bješche woblecženy š Dra-
stu, kiz š Krwju bješche wobkrepe-
na: a jeho Menu rjekaju Bože
Šłowo. Jef. 63, 1. Jan. 1, 1.

14. A Woššta, kiz we Nebes-
kach šu, cženichu ša nim na
bjelnych Konjach: a bješču wob-
lecžene šbjelej a ščłštej židu.

15. A šekta jemu wojndže
na wobimaj Wokomaj worty

Meč, so by stem samym tych Pohanow srubak: a won budze na nich knezič se železnym Dru-
tom. A won tepje ton minowy
Zosor teho kuroweho Njewa
teho ščehomozneho Boha.

Mf. 2, 9. Jef. 63, 3.

16. A ma to Meno na swojej
Draži a na swojich Ledžbach
napisane: Kral Kralow a Knes
Knezič. 1 Tim. 6, 15. Sjew. 17, 14.

17. A ja widžich jeneho Zan-
dzela stejo we Sslonzu; a won
wołasche smulkim Kšom, a Dže-
sche Kšitkim Prakam, kiž pod
Nebesami lietaju: Pojče, a
sromadžče so k wulkej Weczeri
Bozej,

18. So byščče jpdli Czjela
tych Kralow, a Czjela tych Het-
manow, te Czjela tych Sslynch,
a Czjela tych Konjow, a tych, kiž
na nich šejdža, a Czjela ščitkih
Frejnych a Botrocžkow, tych
Małych a Wulkich. Jef. 49, 26.

19. A ja widžich to Swjerjo, a
tych Kralow na Semi, a jich Wje-
ska sromadžene, so bychu Bitwu
džerželi stym, kiž na tem Konju
šejdžišče, a sjeho Wojskom.

20. A to Swjerjo bu pschi-
jate, a snim ton falschny Pro-
pheta; kiž te Zejchi ejinesche psched
nim, psches kotrež won sawedže-
sche tych, kiž Snamjo teho Swje-
recža wsachu, a kiž so modljachu
ktemu Sšwecječju teho Swje-
recža: a wonaj wobaj buschtaj
žiwaj do teje wohenjoweje Kužje
czjšenaj, kotraž se Schwablom
so horesche. Et. 13, 1. 15. Et.
20, 10. Jef. 30, 33. Dan. 7, 11. 26.

21. A cji drusy buchu stonzo-
wani s Mečjom teho, kiž na Ko-
nju šejdžišče, kotryž jemu se Kta
wohn džješče: a šitke Praki
buchu nastycjene wot jich Wjaka.

Ton 20. Star.

Wot swjasanecho a wotwjasanecho Emi-
ja: Soga a Ragoga, a šubnecho Duja.

A ja widžich Zandžela delje
pschindžo s Nebes, kiž mjeješče
Klucz Klobini, a wulki Mečas
we swojej Kuzi. Et. 1, 18.

2. A won sapšhija teho Emi-
ja, teho stareho Hada, kiž je
Ežert a Satan: a swjasa jeho
na Čausent Ejet. Et. 12, 9.

3. A czjfnu jeho do teje Kobi-
ny, a sankny jeho, a saspglowa
šwerča na nim, so by wjazp
tych Pohanow nesawedł, hacž
bylo dokonjane Čausent Ejet:
a potom dyrbi won rostwjasanj
bpcž na mały Čjaš.

4. A ja widžich Stoly (a sešw-
dachu so na nje, a jim bu Ssu-
djenje date) a te Duschje tych,
kotrymž Kowa bjesche wotčjata,
Sšwjetjenja Jesušoweho dla,
a Božeho Sšłowa dla, a tych,
korsij so nebjechu modlili ktemu
Swjerecžu, ani ktemu Sšwecže-
cžu, a nebjechu wsali to Snamjo
na swoje Čžolo, ani na swoju
Kuku: a cji bjechu živi a kne-
žachu s Krysťušom Čausent Ejet.

Dan. 7, 9. 22. 27. Matth. 19, 28.

5. Cji drusy Morwi pak nes-
buchu sašo živi, hacž byle Čau-
sent Ejet dokonjane. To je to
prjene Horjestawanje. Jef. 26, 14.

6. Ebožny a swjaty je ton, kiž
ma Džel na tem prjenim Horje-

stawanju: pschetož nad nimi ta druha Šsmercž žaneje Mozy ni- ma; ale woni budža Mjeschnizy Boži a Krystusowi, a budža snim knežicž Tausent ljet. St. 5, 10.

7. Dvž pač te Tausent ljeta dočonzane budža, budže Satan wupuschczeny se swojeho Žastwa.

8. A budže wojndž, so by sa- wedt tych Pohanow, kiž su na tych ščtyrjoch Konzach teje Se- mje teho Goga a Magoga, so by jich stomadžit na Bitwu, kotrychž wele je jako Pjeska pschi Morju. Ez. 38, 2.

9. A woni wustupichu na tu Šchjerokosž teje Semje, a wob- dachu koto wokoto to Wojsko tych Šswjatych a to lube Mjesto: ale Bohem padže wot Boha sNebesž, a pozre jich. Ez. 38, 22.

10. A ton Czert, kiž jich sa- wedt bjesche, bu czisnuny do Zysora, kiž sWohenjom a se Schwablom šo pali, džež to Šwjerjo a ton falschny Prophe- ta bjeschtaj: a budža tam czwi- łowani wodnjo a wMozy, do wscheje mjeczneje Wjecznošnje. St. 19, 20. St. 14, 10. 11.

11. A ja widžich wulki bjety Stof, a teho, kiž na nim šejdži- sche, psched kotrehož Wobleczjom cžiekasche Semja a te Nebesža: a nebu žane Mjesto sa nič na- makane.

12. A ja widžich tych Mor- wych, Matych a Wulkich, psched Bohom stejo: a Knihl buchu wotewrene; tež buchu Knihl wotewrene, kotrež su teho Ži- wenja. A cži Mormi buchu fu-

dženi po tem, jačo pišane bjesche we tych Knihach, po swojich Škutkach. Et. 3, 5. Phil. 4, 3.

13. A to Morjo damasche tych Mormych, kotřiž we nim bjechu; a ta Šsmercž a ta Hela da- waschtej tych Mormych, kiž we nej bjechu: a woni buchu šudže- ni, koždny po swojich Škutkach.

14. A ta Šsmercž a ta Hela buschtej cžisnenej do teho wohe- njoweho Zysora. To je ta dru- ha Šsmercž. St. 6, 8.

1 Kor. 15, 26. 54. 55.

15. A ščuž nebu namakany we tych Knihach teho Žiwjenja napišany, ton bu cžisnuny do teho wohenjoweho Zysora.

Matth. 25, 41.

Ton 21. Staw.

To šedmje Widjenje wot noweho Je- rusalemá.

A ja widžich nowe Nebesža, a nowu Semju. Pschetož te prje- ne Nebesža a ta prjenja Semja bje šajšhta, a to Morjo wjazy nebjesche. Jef. 65, 17. St. 66, 22.

2. A ja Jan widžich to šwjate Mjesto, to nowe Jerusalem, kiž wot Boha sNebesž delje pschin- dže, tak pschihotowane jačo wupyschena Netwesta swojemu Mužej. Gal. 4, 26. Hebr. 11, 10.

3. A ja šlyšach wulki Łof sNebesž, ton djesche: Łaj, Hjeta Boža pola Czlowekow; a won budže pschi nič bydlicž, a woni budža jeho Lud; a Boh šam šwiani budže jich Boh.

2 Kor. 6, 16. Ezek. 37, 27.

4. A Boh budže šijch Wo- czow ščitke Ššlyšy setřecz: a

Smerež wjazp nebudže, ani
 Erudoba, ani Wolanje, ani
 Bolosž wjazp nebudže; pšchetož
 Prjene je fajščto. St. 7, 17.

Ies. 35, 10.

5. A ton; kiz na Stoli fejdzi-
 sche, djesche: Łaj, ja czinju scho
 nowe. A won djesche kemni:
 Pisch; pšchetož te Estowa su
 wjeste a wjerne. 2 Kor. 5, 17.

6. Sako djesche won kemni:
 Stalo so je. Ja sym to A a to
 D, ton Sapoczatk a ton Konz.
 Ja budu Łacznemu dacž steje
 Studnje žiwjeje Wody darmo.

St. 1, 8.

7. Shtuž pšewine, budže
 schitko herbowacž: a ja budu
 jeho Boh, a won budže moj
 Syn. St. 2, 26-28. Zach. 8, 8.

8. Tym Bojasnym pak, a
 Newjernym, a Rosnym, a Mor-
 darjam, a Kurwarjam, a Ku-
 starjam, a Pšhibojškim, a schit-
 kim Łharjam, jich Džiel budže
 we tej Łuzi, kiz so s Wohenjom a
 se Schwablom hori: kotrež je ta
 druha Smerež. St. 22, 15.

9. A jedyn wot tych šedom
 Jandželow pšhindže kemni, kiz te
 šedom Medženzy mjejachu polne
 tych posflenich šedom Plogow;
 a rycjesche somnu, a djesche: Poj
 kem, ja zu czi tu žonu pokasacž,
 tu Newestu teho Žehnečja.

St. 15, 1. 6. 7. St. 19, 7.

10. A wedžesche me we Du-
 chu na wulku a wosoku Horu:
 a pokasa mi to wulke Mjesto,
 to šwjate Jerusaleml, kotrež bje-
 sche delje pšchischto s Nebesž wot
 Boha;

Ezech. 40, 2.

11. A mjejesche tu Krafnosž
 Božu; a jeho Šmwjetko bjesche
 podobne na najkrafnišči Ka-
 men, jako na jakny Kamen
 Zaspisž.

Ezech. 48, 35.

12. A mjejesche wulke a wo-
 šoke Murje, a mjejesche težž
 dwanacze Rotow, a na tych
 Rotach dwanacze Jandželow,
 a Mena napisane, kotrež su
 tych dwanacze Rodow Israels-
 škich Džeczi.

Ezech. 48, 31.

13. Wot Kanja bjechu czi
 Rota, wot Polnozy czi Rota,
 wot Polnja czi Rota, wot We-
 czora czi Rota.

14. A ta Murja teho Mjesta
 mjejesche dwanacze Gruntow, a
 na nich te Mena tych dwanacze
 Zaposchtotow teho Žehnečja.

15. A ton, kiz somnu rycjesche,
 mjejesche stotu Szinu sa Mjeru,
 so by to Mjesto mjeril, a jeho
 Rota, a jeho Murje. Ez. 40, 3.

16. A to Mjesto bjesche sa-
 ložene na shtwore Rosčki: a
 jeho Dolhosž tajka, kajkaz težž
 Šchjerokosž je. A won mjeresche
 to Mjesto stej Szinu na dwa-
 nacze Tausent Honow Pol: a
 Dolhosž, a Šchjerokosž, a Wo-
 šokosž teho Mjesta su rune.

17. A won mjeresche jeho
 Murje, Sto a shtyri a shtyrje-
 czi Łochczow, po czlowškej Mjeri,
 kiz težž je Mjera jandželsta.

18. A Ewar jeho Murjom
 bjesche wot Zaspisa, a to Mjesto
 wot czisteho Stoteho, kiz bjesche
 podobne czistej Šchlenzy.

19. A murjomy Grunt teho
 Mjesta bjesche renje wuhotowa-

ny se wšchellimi krašnymi Kame-
nemi: ton prjeni Grunt bješče
Zaspis, ton druhi Sapphir, ton
czeczi Chaljedon, ton schworty
Smaragd,
2 Mojs. 28, 17.

20. Ton pjaty Sardonir,
ton sčesty Cardius, ton šedny
Chrysolith, ton wošny Berillus,
ton džewjaty Topasius, ton dže-
šaty Chrisopras, ton jidnaty Hy-
azinth, ton dwanaty Amethyst.

21. A te dwanaćze Rota bje-
chu dwanaćze Parlje, a kojzde
tych Rotow bješče wot Zeneje
Parlje: a Hašy teho Mjesta
bjechu czyste Skoto, jako jašna
Schklenza.
St. 22, 2.

22. A ja newidžich žadnu
Tempel we nim: psčetož ton
Knes, ton sčehomozny Boh,
je jeho Tempel, a to Jehnjo.

23. A to Mjesto nepotreba
Sšlonza, ani Mješaza, so bysch-
tej we nim šwjeczitej: psčetož
ta Krašnosž, Boža roššwjeczil
to šamo, a jeho Šswjeza je to
Jehnjo. Jef. 60, 19. Sjew. 22, 5.

24. A czi Pohanjo, kiž sbožni
budža, kħodža we jeho Šswjetli:
a czi Kralojo na Semi budža
šwoju Krašnosž a Czješ do njeho
pschinesž.
Jef. 60, 3. 5.

25. A jeho Rota nebudža
šankane wodnjo, psčetož tam
žana Nož nebudže. St. 22, 5.

26. A woni budža tu Kraš-
nosž, a Czješ tych Pohanow do
njeho pschinesž.

27. A nebudže nicžo Necžiste
do njeho pschindž, ani sčtož
Košnosž czini, a Łžu ryczi: ale
kotsiž napišani šu we Knihach
žiwjenja teho Jehnećza. Phil. 4, 3.

Ton 22. Staw.

Wot teho wješteho Wešelja we wječ-
nem žiwenu.

1. A won pokasa mi czistu Rjeku
žiwjeje Wody, jašnu jako Kry-
stal, kiž wohn džješče se Stoła
Božeho a teho Jehnećza.

Ezech. 47, 1. Zach. 14, 8.

2. Ššredža na jeho Hašy, a
na wobimaj Štronomaj teje
Rjeki šteješče Drewo teho ži-
wenja, kiž pschinese dwanaćzere
Wodny; kojzdy Mješaz dawa
wono šwoj Wod: a te šisje
teho Drewa hodža šo k Wu-
strowenju tych Pohanow.

3. A žane Pšlecžje we nim
wjazy nebudže: ale Štol Boži
a teho Jehnećza budže we nim:
a jeho Wotročžy budža jemu
šlužiez,
Zach. 14, 11.

4. A budža jeho Woblecžo
widžicz: a jeho Meno budže na
jich Czjołach.

5. Tam tež žana Nož nebu-
dže, a nebudža potrebač žaneje
Šswjez aby šklonczneje Šswjet-
šosje: psčetož Boh ton Knes
budže jich roššwjerlicž, a woni
budža knežicz do wščeje wječ-
neje Wječnosžje. Jef. 60, 19. Pf.
36, 10. Sjew. 21, 25. St. 20, 6.

6. A won džješče kēmi: Te
Ššłowa šu wjeste a wjerne. A
Boh ton Knes tych šwjatych
Propheetow je šwojeho Žandže-
la pošlak, šo by šwojim Wo-
tročžkam šjewił, sčtož šo borsy
štacž dyrbi.

7. Łaj, ja pschindu borsy.
Šbožny je, kiž džerzi te prophe-
tiške Ššłowa we tych Knihach.
St. 3, 11. St. 1, 8.

8. A ja Jan hym ton, kiž to widzil a slyšchal je. A dyž to slyšchal a widzil bjech: padzech ja delje, so bych šo modlit k tpmaj Rohomaj teho Zandzela, kiž mi to šamo pokasa. St. 19, 10.

9. Ale won djesche kemni: Edaj, so by to nečinil; pschetoz ja hym twojeho runja Botrocžk, a twojich Bratrow, tych Propheetow, a tych, kiž djerža te Słowa tych Knihow. Modl šo k Bohu.

10. Dale djesche won kemni: Nefasngluj te prophetiske Słowa we tych Knihach, pschetoz ton Ejaš je blisko. Dan. 8, 26. Phil. 4, 5.

11. Shtuž sly je, nech je hiščcže dale sly; a shtuž nečjisty je, nech hiščcže dale je nečjisty: shtuž pač prawy je, nech hiščcže dale je prawy; a shtuž šwjaty je, nech je hiščcže dale šwjaty.

2 Tim. 3, 13.

12. A laj, ja pschindu borsy, a moja Sda somnu, so bych dač kojzdemu, kajkež jeho Skutki budža. Sht. 7. St. 3, 11.

Rom. 2, 6. Jef. 40, 10.

13. Ja hym to A a to D, ton Spoczak a Konz, ton Prijeni a Pogljeni. Jef. 41, 4. St. 44, 6. St. 48, 12. Sjew. 1, 8. St. 21, 6.

14. Sbožni su, kotsiž jeho Kasnje djerža, so bych mišeli Prawo k Dzewu teho Živenja, a so bych woni šRotami nuzšli do teho Mjesta. St. 12, 17.

15. Pschetoz wohnkach su te Pšy, a czi Kustarjo, a czi Kur-

warjo, a czi Mordarjo, a czi Pšiboišy, a šchitzy, kiž lubuja a činja te Łje. St. 21, 8.

16. Ja Jesus hym pošlat šwojeho Zandzela, so by wam to wobšwjetšil we Żyrtwojach.

Ja hym ton Koren a Narod Davitowy, ta jašna a jutna Wjesda. St. 1, 1. St. 1, 2. Jef. 11, 10. Rom. 15, 12. 2 Pietr. 1, 19.

17. A ton Duch a ta Newesta prajitaj: Pšchindž. A shtuž to slyšchi, nech rekne: Pšchindž. A komuž šo picž je, nech pschindže: a shtuž je, nech wosme Wodu teho Živenja darmo.

Jef. 55, 1. Jan. 7, 37. Sjew. 21, 6.

18. Ja wobšwjetš ju pač šchitšim, kotsiž slyšča Słowa teho Wješcženja tych Knihow. Želi so shtu ktemu nješcto pschistajicž budže, da budže tejj Boh jemu pschistajicž te Plogi, kotrež we tych Knihach napisane steja.

19. A jeli so shtu wot tych Słowow tych wješczerškich Knihow nješcto budže precž wšacž: da budže tejj Boh precž wšacž jeho Džiel stych Knihow teho Živenja, a steho šwjateho Mjesta, a steho, shtoz je napisane we tych Knihach. St. 12, 32.

5 Mojs. 4, 2. Phil. 4, 3.

20. Tak praji ton, kiž to šwjetšil: Haj, ja pschindu borsy. Hamen. Haj, pschindž, Kneže Jesu! Ta Nada našcheho Kneša Jesom Křysta budž šwami šchitšimi. Hamen. St. 1, 7.

Konz Noweho Sakonja.

1000

